

சைவத்திருக்கோயில்களும் முருக வழிபாடும்

ஒளவை அடிப்பொடி

முனைவர் **மு. கலைவேந்தன்**

தொகுப்பாசிரியர்

Acc. No: 30181
4211 315

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருக வழிபாடும்

“ஒளவை அடிப்பொடி”

முனைவர் மு. கலைவேந்தன்
தொகுப்பாசிரியர், தமிழ்ஐயா கல்விக் கழகம்,
திருவையாறு.

அனைத்துலக

16 ஆவது சைவத் தம்ழ் ஆய்வு மாநாட்டக்
கருத்தரங்கக் கட்டுரைத் தொகுப்பு

தம்ழ் ஐயா வெளியீட்டகம்

பதிப்பாசிரியர்: கண்ணகி கலைவேந்தன்,
ஒளவைக்கோட்டம், திருவையாறு-613 204,
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.
கைப்பேசி : 094867 42503

நூல் விவர அட்டவகை

தலைப்பு	: சைவத் திருக்கோயில்களும் முருக வழிபாடும்
வகை	: சமயம்
பதிப்பாசிரியர்	: க. கண்ணகி (04362 - 260711)
முதல்பதிப்பு	: திருவள்ளுவராண்டு 2049 (சூலை, 2018)
பதிப்புரிமை	: தமிழ் ஐயா வெளியீட்டகம், திருவையாறு
நூல் அளவு	: டெம்மி 1x8
I.S.B.N. எண்	: 978-81-930633-3-0(V-3)
எழுத்து அளவு	: 12
பக்கங்கள்	: 496
படிகள்	: 500
கட்டுமானம்	: சாதாரணம்
விலை	: ரூ. 600/-
கணினி அச்சு	: செ.தீபா (கிரியேட்டர் கிராபிக்க்) சிவகாசி
அச்சாக்கம்	: செல்வவிநாயகம் அச்சகம், சென்னை

தஞ்சாவூர் தமிழ் பல்கலைக்கழகம் இலக்கியத்துறை, மொரிசிய மாணிக்கவாசகர் திருக்கூட்டம் திருவையாறு தமிழ்ஐயா கல்விக்கழகம் இணைந்து 21-07-2018 அன்று நடந்திய உவனத்துலக 16ஆவது சைவத்தமிழ் ஆய்வு மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் படித்தனிக்கப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல்.

ஒளவையப் போற்றுதும் ஒளவையப் போற்றுதும்
அருந்தமிழ் அன்னையாம் ஒளவையப் போற்றுவோம்!

ஒளவைக் கோட்ட அறிஞர் பேரவை

ஒளவை அறக்கட்டளை,
ஒளவைக் கோட்டம்,
திருவையாறு.
தஞ்சாவூர் மாவட்டம்.

ஆய்வுத் தொகுதி வெளியீட்டு ஆலோசனைக்குழு

'ஐயாற்று அடிகளார்'

முனைவர் மாசிலாமணி தேசிக ஞானசம்பந்த அடிகளார்
இளையபட்டம், தருமபுர ஆதீனம், தருமபுரம்.

'தமிழ்மாமணி'

புலவர் மா. கந்தசாமி

ஒளவைக் கோட்ட அறிஞர் பேரவை அமைச்சர், தஞ்சாவூர்.

'செந்தமிழ்மாமணி'

பெரும்புலவர் புவை சு. செயராமன்

ஒளவைக் கோட்ட அறிஞர் பேரவை அமைச்சர்,
செயங்கொண்ட சோழபுரம்.

'சிந்தனைச்சுடர்'

சுழல்நர் குப்பு. வீரமணி

தலைவர், திருமகள் தொழில்பயிற்சி நிறுவனம், அம்மன்பேட்டை.

'ஒளவை அடிப்பொடி'

முனைவர் மு. கலைவேந்தன்

தலைவர், தமிழ் ஐ.பி. உலகிக்கழகம், திருவையாறு.

பொறிஞர் கவிஞர் மு.க. முகில்வேந்தன்

ஒளவை அறக்கட்டளை, திருவையாறு.

ஆக்கப்பணி ஆளுமை

முனைவர் சுடல் தியாகராசன்
சென்னை

உமையாள் இராதா கிருபிழன்
கல்கத்தா

முனைவர் வாசுக் இளவரசு
நாகை

முனைவர் வாசுக் கரீகாலன்
திருவையாறு

புலவர் **அ.வைத்திலிங்கம்**, செயங்கொண்ட சோழபுரம்

தோஷணவாயில்

கண்ணகி கலைவேந்தன்
வெளியீட்டாளர்
தமிழ் ஐயா வெளியீட்டகம்
திருவையாறு

சைவ சமயம் தமிழரின் வாழ்வியல் நெறிகளை, பண்பாட்டுக் கூறுகளை, அறச்சிந்தனைகளை ஆக்கமளிக்கும் வகையில் உருவான தொன்மையான சமயம்; இயற்கையை வழிபட்ட தமிழரது வாழ்வில் இன்ப, துன்பங்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் வகையில் கடவுளர் உருவங்களும் குறிப்பாக மலைத் தெய்வமான தமிழ்க்கடவுள் முருகனையும் அன்பே கடவுளான சிவபெருமானையும் முன்னிறுத்தி தமிழர் நெஞ்சங்களில் தமிழ்ச்சமயம் சைவசமயமாக மலரத் தொடங்கியது; இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த சைவ சமயக் கோட்பாடுகளையும் அறநெறிகளையும் உலகவர் அறியும் வண்ணம் சைவத்தமிழ் அனைத்துலக 16ஆவது ஆய்வு மாநாட்டுக் கருத்தரங்கத்தை திருவையாறு தமிழ்ஐயா கல்விக்கழகம் நடத்த முனைப்பான செயல்களில் ஈடுபட்டது.

குறிப்பாக சைவத்தை உயிர் முச்சாகக் கருதி இன்றும் வாழ்வியல் அறமாகப் போற்றிவரும் மொரிசியசு நாட்டில் மாணிக்கவாசகம் திருக்கூட்டத்துடன் இணைந்து தொடக்கவிழா நடத்தியது; நிறைவு விழாவை தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இலக்கியத்துறையுடன் இணைந்து நடத்திடவும் கருத்தரங்கப் பயனாக தமிழ் ஆய்வாளர்கள் 320க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வாளர்களால் படிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் 4 ஆய்வு மாலை நூல்களாக வெளிவருவதும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிற்கு அரண் சேர்ப்பதாக அமைந்துள்ளது.

சைவத்தமிழ்க் கருத்தரங்கிற்கு ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அனுப்பிய உள்நாட்டு, அயல்நாட்டு தமிழறிஞர்கள், பல்துறைப் பேராசிரியர்கள், ஆய்வாளர்கள் மற்றும் ஆர்வலர்கள் அனைவரின் ஆய்வுக் கருத்துக்கள் இவ்வாய்வு மாலையில் பதிவு செய்யப்பட்டு நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. இவ்வாய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்தும் பகுத்தும் தலைப்பினைத் தந்தும் அரும்பாடுபட்டு வரும் மாநாட்டு இயக்குநர் முனைவர் மு.கலைவேந்தன் அவர்களுக்கும் பேருள்ளத்தோடு மாநாட்டுப் பணிகளுக்குத் துணை நின்று வரும் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் முனைவர் க.பாசகரன், இலக்கியத்துறைத் தலைவர் முனைவர் செ.தேவி, மொரிசியசு மாணிக்கவாசகர் திருக்கூட்டத் தலைவர் மு.கந்தரேசன் செங்கப்பிராய்டு ஆகியோருக்கும் எனது கரங்குவித்த வணக்கங்கள். மாநாடு, நூல் வெளியீடு ஆகியவற்றிற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் வழங்கி வரும் அனைவருக்கும் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். தற்பொழுது வெளிவந்துள்ள சைவத்தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுதிகளால் சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கட்டும்; சமரசமான அமைதி வாழ்வு உலகம் முழுவதும் ஒளிரட்டும். நன்றி!

(ஒ.ம்.)

கண்ணகி கலைவேந்தன்

முனைவர் சரசுவதி இராமநாதன்
மதிப்பியல் தலைவர், ஒளவைக்கோட்டம்,
திருவையாறு - 613 204.

அன்பே அறமாகக் கொண்ட சைவ சமயம்

தமிழ்மொழி பழமையானது; அதை விட பழமை வாய்ந்த இனம் தமிழினம்; பண்பாடும் பழம்பெருமையும் பாரம்பரியமும் கொண்டது; தமிழினம் இயற்கையோடு இயைந்து வாழத்தலைப்பட்ட போது அறஞ்சார்ந்த வாழ்வியல் நெறிகள் தோற்றம் பெறலாயிற்று. இந்நிலையில் தான் வாழ்வியல் நிலைகளை ஒழுங்குபடுத்தவும், பண்படுத்தவும் சமயங்கள் தோன்றலாயின; குறிப்பாக அன்பு வாழ்க்கையே அறவாழ்க்கை என்ற உணர்த்த முற்பட்டபொழுது தான் சைவசமயத்தின் கோட்பாடுகள் முகிழ்க்கத் தொடங்கின. அன்பே சிவம் கடவுளாகவும் சைவசமயத்தின் அடிப்படை நெறியாகவும் உணர்த்தப்பட்டது. அன்பே அறமாகக் கொண்ட இல்லறமும் அன்பே அருளாகக் கொண்ட ஈதலறமும் சைவ சமயத்தின் மாண்புமிக்க நெறியாகப் பரவத் தொடங்கியது. உடல் வழியிடும் உள்ள வழிபாடும் கடவுள் உருவங்களுக்கும் திருக்கோயில்களின் அமைவதற்கும் காரணமாக அமைந்தன. மனித குலத்தினைப் பண்படுத்திட இவ்வறங்கள் துணை நின்றதாலும் அமைதியான, மகிழ்ச்சியான வாழ்விற்கு வழி காட்டியதாலும் சைவ சமயம் தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாது உலகெங்கும் பரவத் தொடங்கியது.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க வாழ்வியலோடும் இயற்கையோடும் இயைந்த சைவ சமயம் தமிழின் விழுமிய இலக்கியங்களாலும் இனிமை மிக்கப்பாடல்களாலும் அறஞ் சார்ந்த நூல்களாலும் சைவத்தமிழாகத் தனி முத்திரையைப் பதிக்கத் தொடங்கியது. அனைவரும் ஏற்று, போற்றி, பின்பற்றி வாழலாயினர். தமிழரின் மணிமகுடமாயும் இதயச் சுரங்கமாகவும், அடையாளமாகவும் சைவத்தமிழ் கொடிக்கட்டிப் பறக்கத் தொடங்கியது. இச்சைவத்தமிழின் வரலாற்றையும், கோட்பாடுகளையும் வழிபாட்டினையும் திருக்கோயில் அமைப்பினையும் கலைமாண்பினையும் அனைவரும் இந்நூற்றாண்டில் அறியும் வகையில் அனைத்துலக 16ஆவது சைவத்தமிழ் மாநாடும் கருத்தரங்கமும் கண்கவர் கலை அரங்கமும் நடத்தப்படுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். தஞ்சாவூர் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழக இலக்கியத் துறையும் மொரிசியசு மாணிக்கவாசகர் திருக்கூட்டத்துடன் இணைந்து திருவையாறு தமிழ் ஐயா கல்விக்கழகம் இம்மாநாட்டுப் பணிகளைத் தொடர்ந்து சிறப்பாக நடத்தி வருவது பாராட்டிற்குரியதாகும். மாநாட்டுக் குழுவிற்கும் ஆய்வுமாலை பதிப்புக் குழுவிற்கும் இதயங்கனிந்த நன்றி. வாழ்த்துக்கள்.

(ஒ.ம்.)

சரசுவதி இராமநாதன்

முனைவர் செ.தேவி
இலக்கியத்துறைத் தலைவர்
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்

அன்பே சிவம் தாரகமந்திரம்

தமிழ்மொழியானது பக்தியின் மொழி என்ற சிறப்பினைப் பெற்றதாகும். பல்வேறு சமயங்களும் தமிழ் மண்ணில் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன. பிற நிலங்களில் இருந்து பல்வேறு சமயங்களும் தமிழகம் வந்துள்ளன. இதன் காரணமாக சைவம் தழைத்தோங்கியது. சைவ இலக்கியமான பக்தி இலக்கியங்கள் மக்கள் இடத்தில் சமயப் பொதுமையையும் நல்லிணக்கத்தையும் தன்னலமற்ற தொண்டு உள்ளத்தையும் உருவாக்குவதில் சைவத்திற்கு பெரும் பங்குண்டு. இவ்வாறு எழுந்த சைவ சமய மாநாடுகளும், சைவ சமய அறக்கட்டளைகளும் தம்முடைய பங்கினை மிகச் செம்மையாக ஆற்றிவருகின்றன. பக்தி இலக்கிய வரலாற்றைக் கற்போர்க்கு சைவ சமயங்கள் ஆற்றியுள்ள அரிய தொண்டுகள் பெரிய அளவினதாகும். அத்தொண்டுகள் உரிய அளவில் இன்னும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்ற பெரிய நோக்கத்தில் அன்பே சிவம் என்ற தாரக மந்திரத்தை உலகளவில் எடுத்துச் செல்லும் விதமாக தமிழ் ஐயா கல்விக்கழகமும், தமிழ்ப்பல்கலைக் கழக இலக்கியத்துறையும், மொரிசியசு மாணிக்கவாசகர் திருக்கூட்டத்துடன் இணைந்து நடத்தும் இம்மாநாடு. பல்வேறு ஆய்வுப் பொருண்மைகளை முன்வைத்து சைவத்தமிழுக்கு மணிமகுடமாய் திகழும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மாநாட்டில் பங்கேற்கும் சிறப்பு அழைப்பாளர்கள் மொரிசியசு, மலேசியா நாட்டைச் சார்ந்த சைவத்தமிழ் அறிஞர்கள், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்கள், ஆதினத் தலைவர்கள் மற்றும் உள்நாட்டு, அயல்நாட்டுத் தமிழறிஞர்கள் ஆகியோர் முக்கிய விருந்தினராக கலந்து கொள்வது இம்மாநாட்டிற்குத் தனிச்சிறப்பாகும்.

மேலும் கருத்தரங்கின் சிறப்பு அமர்வுகளாக வில்லுப்பாட்டு, நடனம், சோதிடக்கலை, கானொளிக்காட்சி, திருமுறை இசைக் கலைஞர்களின் சங்கமம் போன்ற சிறப்பு நிகழ்வுகள் இம்மாநாட்டிற்கு சிறப்பு சேர்ப்பனவாக உள்ளன. எனவே இம்மாநாடு சிறப்புற நடைபெறுவதற்கு முக்கிய காரணமான கடின உழைப்பாளி முனைவர் மு.கலைவேந்தன் அவர்களை எத்தனை முறை வாழ்த்தினாலும் தகும். மாநாடு சிறப்புற நடைபெற வாழ்த்துகிறேன். மேலும் மாநாட்டுக் குழுவிற்கும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் பதிப்பித்த பதிப்புக் குழுவிற்கும், கட்டுரையாளர்களுக்கும் நெஞ்சம் நிறைந்த நல்வாழ்த்துக்கள். நன்றி! வணக்கம்!

(ஓ.ம்.)
செ.தேவி

அணிந்துரை

தவத்திரு தயானந்த சந்திரசேகர சுவாமிகள்
திலகவதியார் திருவருள் ஆதினகர்த்தர்
புதுக்கோட்டை

சைவத்தின் திறன், அதன் மேன்மை, உயர்நெறி என இவையெல்லாம் தீந்தமிழ் மொழியில் மட்டும் தான் படிக்க இயலும். அத்தகைய சிறப்பு இறைமொழியால் ஒரு சில சைவத்தமிழ் நெறிகளை, ஒரு பாணை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் போல் ஒரு சிலவற்றை இங்கு சுட்டி காட்டப்படுகிறது.

ஒரு நாமம், ஓர் உருவம், ஒன்றும் இல்லாற்கு, ஆயிரம் திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ என்னுணர்த்தும் மணிவாசகப் பெருமான் பாடலைக் கொண்டு நாம் சிந்திப்போம்.

ஏனைய சமயங்களில் இறைவன் உருவம், அருவமாக வழிபடும் நிலையில், சைவநெறி ஒருபடி மேலே சென்று, உருவம், அருவுருவம், அருவம் எனும் மூன்று நிலைகளைக் காட்டி நெறிப்படுத்தியுள்ளது. உருவமாக நடராசத் திருமேனியும், அருவுருவமாக சிவலிங்கத் திருமேனியும் காட்சியாகத் தந்து அருள்பாலிக்கின்றனர். அருவத்திற்கு ஒரே சாட்சியாக நமக்கு காட்சித் தருகின்ற இடம் ஆவுடையார் கோயில் எனும் திருப்பெருந்துறையாகும். மணிவாசகப் பெருமான் எழுப்பிய திருக்கோயிலில் உள்ள கருவறையில் பீடம் மட்டும் தான் இருக்கும். உருவமோ, அருவமோ அங்கில்லை. கருவறையின் வெற்றிடம் தான் இறைவனாகும். ஆக உருவம், அருவுருவம், அருவம் எனும் மூவகை நெறியிலும் நின்று சிவன் அருளுகின்றான்.

சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாகுதல் என திருமந்திரம் உரைக்கும். சிவனவன், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என ஐவகை பூதங்களின் தன்மையிலிருந்து அருள்பாலிக்கிறான். இறைவன் ஐம்பூதங்கள் எனில், அவனால் படைக்கப்பட்ட மனிதனும் ஐம்பூதங்களின் கலவையாகத் தான் இருக்க முடியும்.

உள்ளங்காலிருந்து முழங்கால் வரை நிலத்திற்குரியதாகும். முழங்காலிருந்து அடிவயிற்று வரை (இடுப்பு வரை) நீருக்குரியதாகும். அடிவயிற்றிலிருந்து நெஞ்சு வரை நெருப்புக்குரியதாகும். நெஞ்சிலிருந்து கழுத்து வரை காற்றுக்குரியதாகும். கழுத்திலிருந்து உச்சந்தலை வரை ஆகாயத்திற்குரியதாகும். மனிதனின் உடற்கூற்றை ஐம்பூதங்களின் கூறாக வகைப்படுத்தி காட்டுவதும் சைவத்தமிழ் நெறியாகும்.

இதனை நெறிப்படுத்தும் வகையில், இப்புவியில்,

நிலத்திற்குரிய தலமாக காஞ்சிபுரம் அல்லது திருவாரூரையும், நீருக்குரிய தலமாக திருவானைக்காவையும், நெருப்புக்குரிய தலமாக திருவண்ணாமலையினையும் காற்றுக்குரிய தலமாக திருக்காளத்தியையும் ஆகயத்திற்குரிய தலமாக திருச்சிற்றம்பலமான சிதம்பரத்தையும் குறியீடாக காட்டி நெறிப்படுத்தினார்கள் நம் அருளாளர்கள். சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என நால்வகை மார்க்கத்தின் மூலமாக இறைவருளைப் பெறலாம் என்பதை அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தர், மணிவாசகர் என நால்வரைக் கொண்டு நம்மை நெறிப்படுத்தியது சைவத்தமிழ் நெறியே ஆகும். எளியோர் தன் உடலாலே (மெய்யாலே) இறைவன் கோயில் கொண்டுள்ள இடத்தினைத் தூய்மைப்படுத்தி அதனை செழுமைப்படுத்தி இறைவனை நீள நினைந்து வணங்கிப் போற்றுவதும், தன் மொழிகளாளே (பூக்கள் நீர் கொண்டு அலங்கரித்து) இறைவனை நீள நினைந்து வணங்கிப் போற்றுவது என்பதும் சரியை கிரியைகளாகும்.

யோகநெறி கை கூட வேண்டுமெனில், பத்தாம் திருமுறையான திருமந்திரம் கூறும் அட்டாங்க யோகத்தில், இயமம் பகுதி காட்டுகின்ற, கொல்லான், பொய் கூறான், களவினான், எண்குணன், நல்லான், அடக்கமுடையான், நடுசெய்ய வல்லான், பகுத்துண்பான், மாசிலான், கட்காமம் இல்லான் ஆகிய பத்து பண்பியல்புகளை பின்பற்றி அதன்படி நின்ற பின்னரே யோகநெறி கைகூடும் என்பது திருமூலர் காட்டும் சைவத்தமிழ் நெறியாகும்.

மேலே கூறிய திருமந்திர யோக நெறி கைகூடிய பின், ஞான நிலையினை நோக்கி பயணிக்கலாம். அவ்வாறு பயணிக்க, இவ்வுடல் உள்ளம் பெருங்கோயிலாகிறது. ஊனுடம்பு ஆலயமாகிறது. வாய் கோபுர வாசலாகிறது. சிவன் சிவலிங்கமாகிறது. இது மனிதனும் தெய்வமாகலாம் என்ற உயர்ந்த நெறிக்கு இட்டுச் செல்கிறது.

ஏனைய சமயங்களில் இல்லாத ஒற்றறைச் சிறப்பு சைவ நெறிக்கு மணி மகுடமாக திகழ்கிறது. உலகில் படைத்துள்ள அனைத்திற்கும் இறைவன் நடுநிலையாக இயங்குபவன். அப்படித்தான் இயங்க வேண்டும் என்பது உண்மையும் கூட. உலகின் நடுப்புள்ளியில், அதாவது மையப்புள்ளியின் மீது தூக்கிய திருவடி பதித்து இவ்வுலகிற்கு நடுநாயகனாக, உலகு எனும் சூப்பியில் சபாநாயகனாக நடனமாடும் அருள்மிகு நடராசப் பெருமான் அருள்பாலிக்கும் காட்சியே சைவ நெறிக்குச் சான்று பகர்வதாகும். பூமியில் நடு நாயகத்தில் திருவடி தூக்கி நிற்கின்றான் என்றால் இப்புவிவில் எதிலும் நடுநாயகமாக சைவத் தமிழ்நெறிதான் நிற்கும் என்பதே முடிந்த முடிவாக கருதலாம். இத்தொகுப்பில் சைவத்திருக்கோயில்களும் முருகவழிபாடும் என்ற நிலையில் தொகுக்கப்பட்டு ஆய்வு மாலை ஆக்கம் பெற்றுள்ளது; ஆய்வு மாலைக்கு மணம் பரப்பிய கட்டுரையாளர் அனைவருக்கும் வாழ்த்துக்கள். நன்றி.

(ஒ.ம்.)

தவத்திரு தயானந்த சந்திரசேகர அடிகளார்

பொருளடக்கம்		
வ. எண்.	தலைப்பு	ப.எண்
அ. சைவத்திருக்கோயில்களும் மடங்களும்		
1.	சைவத்தமிழ் நெறி வளர்க்கும் கோயில்கள் செ.திலகவதி	1
2.	இதயக் கோயில் மா.காஞ்சனா	6
3.	உலகில் முதலில் தோன்றிய சிவாலயம் ப.இந்திரா	13
4.	திருக்கயிலாயமும் சிவமும் முனைவர் சு.ஈசுவரி	19
5.	திருச்சீரலைவாய் இறைவனின் தோற்றப்பொலிவும் கோயில் வரலாறும் கீ.பிருதிவிராசு	23
6.	காஞ்சிபுரத்தில் பாடல் பெற்ற தலங்கள் ம.அருளாம்பிகை	28
7.	சைவத்தமிழ் நெறி வளர்க்கும் திருக்கோயில்கள் அறுபடை வீடுகள் முனைவர் ஆர்.ஆர்.கோவிந்தராசன்	35
8.	நவக்கிரகத் திருக்கோயில்கள் சிவ.ஞானசம்பந்தம்	43
9.	திருவாலவாயும் அதன் சிறப்புகளும் பா.சரசுவதி பாலசுப்பிரமணியன்	48
10.	அறுபடை வீடுகளின் சிறப்புகள் சு.மஞ்சு	55
11.	குடந்தைத் திருத்தலத்தில் காணப்படும் திருக்கோயிலின் அமைப்பும் அருந்தமிழ்ப் பணிகளும் ந.அஞ்சனா	61
12.	திருப்புவனம் பூவணநாதர் திருக்கோயில் முனைவர் ப.நிவேதிதா	66
13.	ஈரோடு மாவட்டத்தில் சைவமும் திருக்கோயில்களும் பா.கபசித்ரா அறிவு	72
14.	சைவத்தமிழ் நெறி வளர்க்கும் ஐம்பூதத் தலங்கள் ம.நாகலெட்சுமி	77

15. சிற்ப சாத்திரப்படி சிவாலய அமைப்பு	மு.செல்வி	63
16. ஐம்பூத சைவத் தலங்கள்	அ.திலகவதி	89
17. மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலும் திருஞானசம்பந்தரும்	முனைவர் ம.துர்காதேவி	95
18. முதன்மையான ஆதினங்கள்	தா.பத்மினி	101
19. சைவத் தமிழும் மடங்களும்	சீ.விசயலட்சுமி	106
20. சைவத்தமிழ் வளர்த்த திருவாவடுதுறை ஆதினங்களின் அமைப்புகள்	செ.பெர்லின்	112
21. சைவ மடங்களின் தமிழ்ப்பணி	முனைவர் மு.லோகநாயகி	116
22. சைவத்தமிழ் வளர்க்கும் சிரவை ஆதினம்	ச.காயத்ரி தேவி	121
23. கோவை காமாட்சிபுரி ஆதினம் சைவத் தமிழுக்கு ஆற்றி வரும் அரும்பணிகள்	இ.க.சிதம்பரம்	128
24. புதுக்கோட்டை திலகவதியார் திருவருள் ஆதினத்தில் சைவத்தமிழ்ப் பணிகளும் - சமுதாயப்பணிகளும்	முனைவர் சி.சேதுராமன்	131
25. திருத்தலப் பரணங்கள்	எசு.மாரீசுவாரி	138

ஆ. வழிபாட்டு நெறிமுறைகள்

26. சைவ சமயம் காட்டும் வழிபாட்டு நெறிகள்	முனைவர் செ.கற்பகம்	142
27. சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகள்	வே.புவனேசுவரி	150
28. சிவ வழிபாடும் சிவபெருமானின் மகிமையும் சிவ வழிபாடு	வை.சொர்ணலதா	155

29. சிவ வழிபாடு	லெ.இரஞ்சிதா	158
30. சேக்கிழாரின் வழிபடு தெய்வம் சுந்தரரே	முனைவர் அ.நந்தினி	163
31. ஏகாம்பரநாதர் கோயில் வழிபாடுகள்	முனைவர் சு.மலர்விழி	169
32. சமுதாயங்களை வளர்க்கும் வழிபாடுகள்	இரா.கணேசன்	173
33. சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு முறைகளும் பலன்களும்	மா.சரவணன் மீனாட்சி	178
34. வழிபாட்டு நெறிகளில் பக்தித் தடங்கள்	முனைவர் மு.கல்பனா	185
35. சைவ சமய அடையாளச் சின்னங்கள்	முனைவர் செ.லலிதாம்பாள்	191
36. சைவ சமயத்தின் புலனறி சிறப்பும் இறைவழிபாடும்	முனைவர் சா.வளர்மதி	197
37. இயற்கை வழிபாடும் சைவ நெறிகளும்	ச.அருணா	203
38. திருவிளையாடற் புராணம் சைவநெறிகளும்	கடவுளரின் தோற்றங்களும்	ச.முத்துசாமி
39. சைவ சமயத் தோற்றமும் கடவுள்களின் வழிபாடும்	சி.திலகவதி	213
40. சைவ உணவின் செல்வாக்கு	சு.சண்முகக்கனி	218
41. சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகள்	இரா.கௌசல்யா	223
42. முக்கூடற்பள்ளுவில் சைவ வழிபாடு	க.திலகவதி	227
43. சிவ வழிபாட்டு முறை	கோ.சுப்புலட்சுமி	232
44. பிரதோச வரலாறும் வழிபாட்டு முறைகளும்	அ.சந்திரசோதி	236

45. சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகளில் காவடி
வழிபாடு அருள்செல்வி கிருபைராசு 240
46. சிவகாசியில் நடைபெறும் சிவவழிபாடும் மாரியம்மன்
வழிபாடும் முனைவர் ந. அமுதவல்லி 246
47. தூத்துக்குடி காரப்பேட்டை அம்மன் கோவில் வரலாறும்
வழிபாட்டு முறைகளும் ம. சோசயின் இம்மாலுலே மாதரசி 251
48. சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியர் திருக்கோவில் வரலாறும்
அமைப்பு அருணகிரிநாதர் போற்றிய யாண்பும்
வ. கோ. சத்தியநாராயணன் 255
49. ஐம்பூதங்களில் சிவ வடிவங்கள்
முனைவர் மு. சுதனா 261
50. சைவத்தமிழ் நெறிவளர்க்கும் - திருக்குற்றாலமும்
சுத்தன் வரலாறும் கு. கௌசல்யா 267

இ. முருக வழிபாட்டில் மேன்மை

51. சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகள் முருக
(சேயோன்) வழிபாடு வே. சமுனாராணி 273
52. ஆறுமுகமும் பன்னிருகைகளும்
ஈ. விசயா 280
53. தொல்குடி தமிழரும் தமிழ்க் கடவுளும்
க. கருப்பசாமி 285
54. முருக வழிபாடு
த. உசா நந்தினி நாச்சியார் 291
55. கமுகுமலை முருகன் காவடிச்சிந்து
கவிஞர் வை. பூ. சோமசுந்தரம் 295
56. பத்துப் பாட்டில் முருக வழிபாடு
முனைவர் பெ. சுமதி 300
57. திருமுருகாற்றுப்படை வெளிப்படுத்தும் முருகனின்
சிறப்புகள் முனைவர் செ. அருள் இருதய செயந்தி 306
58. திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகன் வழிபாடு
இரா. மாரிமுத்து 312

59.சைவ வழிபாட்டு நெறியில் திருமுருகாற்றுப்படை சி.முனியசெல்வி	317
60.ஆற்றுப்படை எனும் இலக்கியவகை வழி பக்தி முருகனின் அருட்சிறப்பும் வழிபாட்டு முறைகளும் முனைவர் சு.அராங்கநாதன்	322
61.சிலப்பதிகாரத்தில் முருக வழிபாடு மு.கவிதா	331
62.கந்த புராணமும் முருகனின் சிறப்பும் சோ.குமரேசமூர்த்தி	337
63.குறுக்குத்துறைக் கலம்பகத்தில் முருக வழிபாடும் நெறிமுறைகளும் முனைவர் பா.அருள்மனோகரி	342
64.முருகக் கடவுளுக்குரிய வழிபாடுகள் முனைவர் தி.உமாபதி சிவக்குமார்	350
65.முருக வழிபாட்டில் தமிழின் மேன்மை முனைவர் ச.குருஞானம்பிகா	357
66.பண்டைய தமிழர் வாழ்வியலில் முருக வழிபாட்டில் ஆடல் (சங்க காலத்தை அடியொற்றியது) நசிதா ராகவன்	363
67.சைவ சமயப் பற்று (நச்சினார்க்கினியார் உரை) முனைவர் ந.உமாதேவி	370
68.திருப்பரங்குன்றத்தின் சிறப்புகள் பா.புனிதம்	374
69.முருகனின் அறுபடை வீடு முனைவர் ஞா.பிரான்சிசுகேதாரின்	380
70.வேலன் வெறியாடலின் வழிபாட்டு முறைகள் செ.மகேசுவரி	387
71.அருணகிரிநாதரின் இசை வழிபாடு அ.சிவரஞ்சனி	391
72.விரதத்தின் வகைகளும் பயன்களும் கிரா.கிராகசுதா	392
73.சைவ நெறியில் நோன்பும் பலனும் மு.தீருவாசகம்	403
74.ஐம்புலன்களின் அருமை முறைமை முனைவர் சா.விசிலாநேசமணி	410

75. திருத்தலப் பயணங்கள்

அ.சாரதா 417

ஈ. ஆங்கிலக் கட்டுரைகள்

76. Thirumanthiram And Other Tamil Literary Works
Prof. Dr. P.C. RATHINAM 424

77. Eulogy Laden Ridicule In Tamil Padams On
Lord Siva Dr Vijay Madhavan 433

78. Nature And Shaivism
S.Bhavadharini 441

79. Symphony Music For saiva Tamil Thiruvagasam
Dr. A.Maheswaran 445

80. Thirumoolar's Thirumanthiram A Text Of Ethics
M. KanikaPriya 450

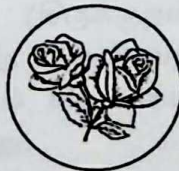
81. Philosophy Of Maha Shivaratri The Story Of Lingodhbhavam,
Understanding And Applying To Our Lives
T.v. Hemanth Kumar 457

82. Eight Beauties Found In Muthuthaandavar Keerthanas
Dr. Muthulakshmi.g, 460

83. shaiva Tamizh, An Observation From Carnatic Music
Compositions Sunil Kumar M P 466

84. Arts In Big Temple
Dr.G.Shanmugam 473

85. Sapthasthanam Or Eluruthiruvizha
Dr.R.Rajamani 480

117	Dr. G. S. Srinivasan	117
118	Dr. G. S. Srinivasan	118
119	Dr. G. S. Srinivasan	119
120	Dr. G. S. Srinivasan	120
121	Dr. G. S. Srinivasan	121
122	Dr. G. S. Srinivasan	122
123	Dr. G. S. Srinivasan	123
124	Dr. G. S. Srinivasan	124
125	Dr. G. S. Srinivasan	125
126	Dr. G. S. Srinivasan	126
127	Dr. G. S. Srinivasan	127
128	Dr. G. S. Srinivasan	128
129	Dr. G. S. Srinivasan	129
130	Dr. G. S. Srinivasan	130
131	Dr. G. S. Srinivasan	131
132	Dr. G. S. Srinivasan	132
133	Dr. G. S. Srinivasan	133
134	Dr. G. S. Srinivasan	134
135	Dr. G. S. Srinivasan	135
136	Dr. G. S. Srinivasan	136
137	Dr. G. S. Srinivasan	137
138	Dr. G. S. Srinivasan	138
139	Dr. G. S. Srinivasan	139
140	Dr. G. S. Srinivasan	140
141	Dr. G. S. Srinivasan	141
142	Dr. G. S. Srinivasan	142
143	Dr. G. S. Srinivasan	143
144	Dr. G. S. Srinivasan	144
145	Dr. G. S. Srinivasan	145
146	Dr. G. S. Srinivasan	146
147	Dr. G. S. Srinivasan	147
148	Dr. G. S. Srinivasan	148
149	Dr. G. S. Srinivasan	149
150	Dr. G. S. Srinivasan	150
151	Dr. G. S. Srinivasan	151
152	Dr. G. S. Srinivasan	152
153	Dr. G. S. Srinivasan	153
154	Dr. G. S. Srinivasan	154
155	Dr. G. S. Srinivasan	155
156	Dr. G. S. Srinivasan	156
157	Dr. G. S. Srinivasan	157
158	Dr. G. S. Srinivasan	158
159	Dr. G. S. Srinivasan	159
160	Dr. G. S. Srinivasan	160
161	Dr. G. S. Srinivasan	161
162	Dr. G. S. Srinivasan	162
163	Dr. G. S. Srinivasan	163
164	Dr. G. S. Srinivasan	164
165	Dr. G. S. Srinivasan	165
166	Dr. G. S. Srinivasan	166
167	Dr. G. S. Srinivasan	167
168	Dr. G. S. Srinivasan	168
169	Dr. G. S. Srinivasan	169
170	Dr. G. S. Srinivasan	170
171	Dr. G. S. Srinivasan	171
172	Dr. G. S. Srinivasan	172
173	Dr. G. S. Srinivasan	173
174	Dr. G. S. Srinivasan	174
175	Dr. G. S. Srinivasan	175
176	Dr. G. S. Srinivasan	176
177	Dr. G. S. Srinivasan	177
178	Dr. G. S. Srinivasan	178
179	Dr. G. S. Srinivasan	179
180	Dr. G. S. Srinivasan	180
181	Dr. G. S. Srinivasan	181
182	Dr. G. S. Srinivasan	182
183	Dr. G. S. Srinivasan	183
184	Dr. G. S. Srinivasan	184
185	Dr. G. S. Srinivasan	185
186	Dr. G. S. Srinivasan	186
187	Dr. G. S. Srinivasan	187
188	Dr. G. S. Srinivasan	188
189	Dr. G. S. Srinivasan	189
190	Dr. G. S. Srinivasan	190
191	Dr. G. S. Srinivasan	191
192	Dr. G. S. Srinivasan	192
193	Dr. G. S. Srinivasan	193
194	Dr. G. S. Srinivasan	194
195	Dr. G. S. Srinivasan	195
196	Dr. G. S. Srinivasan	196
197	Dr. G. S. Srinivasan	197
198	Dr. G. S. Srinivasan	198
199	Dr. G. S. Srinivasan	199
200	Dr. G. S. Srinivasan	200

1. சைவத்தமிழ் நெறிவளர்க்கும் கோயில்கள்

செ.தீலகவதி

தமிழ்நாடு அரசு இசை மற்றும்
கவின்கலைப் பல்கலைக்கழகம்
சென்னை

முன்னுரை

பனிபடர்ந்த மலையான திருகைலாயமலை மீது அருள்பாவிக்கும் ஈசன் மீது கொண்ட அதீத பக்தியின் காரணமாகவே பல்லவ மன்னர்கள் தங்களால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட சர்வேசுவரனின் திருத்தல பெருமான்களுக்குக் கைலாசநாதர் என்று திருநாமம் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். அறிவில்லாத ஆத்மா இறைவனோடு இணைய விரும்புதலை உணர்த்துவதே சைவத்தமிழ் நெறி வளர்க்கும் திருக்கோயில்கள் பல வகையாகப் பரவிடும் பரம்பொருள் ஒன்றே என்ற உயர்ந்த தெய்வீக கோட்பாட்டைக் கொண்டு விளங்குவது நமது பாரத தேசம். ஆன்மீக சக்திக்கு உறுதுணையாக இருப்பது இந்து தர்மத்தின் சைவத்தமிழ் வளர்க்கும் திருக்கோயில்களாகும். சைவத்தமிழ் நெறி வளர்க்கும் திருக்கோயில்கள் மூலம் நாம் அறிந்துகொள்வது தமிழையும் சைவத்தையும் இரு கண்களாகப் போற்றுவதும் தமிழ் சைவ நெறிமுறைகளை அறிந்து அதன் வழி நடப்பதும், சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டு உடையணிதல் ஆகியவை நமது பண்பாடு இறையுணர்வு ஆகியவற்றை உலகம் முழுவதும் பரவிட செய்வதற்கு வழிகாட்டியாக இருப்பது திருக்கோயில்கள் சைவத்தமிழ் நெறிமுறையானது. சைவ உணவு கொள்ளுதல், திருநீறு, உருத்திராட்சம் அணிதல், ஐந்து எழுத்து மந்திரம் போற்றுதல், பொதுமறை (திருக்குறள்) சிறப்பு மறைகள், பன்னிரு திருமுறை பயின்று, அதன் வழி நடத்தல் ஆகியவைச் சைவத்தமிழ் நெறிவளர்க்கும் சிறப்புகளாகத் திருக்கோயில்கள் மூலம் நாம் அறியமுடிகின்றது.

வேதம், உபநிடதம் முதலியவற்றில் உள்ள நுட்பங்கள் அன்பின் சிறப்பு, ஆசை, அடக்கம், சமயப்போரின் பயனற்ற செயல் முதலியன சிறப்பு. தொண்டின் பெருமை, தற்பெருமை ஒழித்தல், கல்விச் செருக்கின் தவறு போன்ற பல்வேறு அம்சங்களை உணர்த்துவது சைவத்தமிழ் நெறிவளாக்கும் திருக்கோயில்கள் என்று கூறும்போது நம் தஞ்சை மன்னன் அலங்கரித்த ராசராச சோழனை நினைவு கூறுவது சாலப்பொருத்தம். தேவாரப் பதிகங்கள் அனைத்தும் ஒன்று திரட்டி அவைப் பார்போற்றும் வண்ணம் செய்த பெருமைக்குரிய வேந்தன் ராசராச சோழனையே சேரும். அம்மன்னன் மட்டும் பதிகங்களைத் தேடி நமக்கு அளித்திருக்கவில்லையானால் நாம் சைவத்தமிழ் நெறிவளாக்கும் திருக்கோயில்களின் பெருமையும், தேவார பதிகங்களின் மகிமையையும் நாம் உணர முடியாமல் தவற விட்டிருப்போம். தமிழ் மீது கொண்ட ஆழ்ந்த பக்தியின், சைவத்தையும், திருக்கோயில்களையும் தமது கொடை எனக் கருதியமையால் இன்று உலகப் புகழ்பெற்று விளங்கும் தஞ்சை பிரகதீசுவரர் கோயில் புகழை நாம் அறியமுடிகிறது. ஒரு நாட்டின் வளமை பற்றிக் கூறும்பொழுது அந்த நாட்டின் மிகவும் பிரசித்திபெற்ற இடமாகத் திகழ்வதற்குத் திருக்கோயில்கள் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக கருதப்படுகிறது. திருக்கோயில் மன்னனின் ஆட்சிமுறை மக்களின் வாழ்வியல் முறை ஆகியவை சிறப்பாக அமையவும், மக்கள் வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டிகள். வாழ்வியல் நெறிமுறை பற்றி உணர்த்துவது திருக்கோயில்கள் மூலம் அறிந்துக் கொள்ளலாம்.

ஆற்றங்கரையில் இயற்கையாகவே திருக்கோயில்கள் அமைவது. திருக்கோயில்களின் அருகில் குளங்கள், ஏரிகள் அமைந்துள்ளது. திருக்கோயில்களுக்கு நிலங்களையும், தானியங்களையும் வழங்கியதை நாம் அறியமுடிகின்றது. திருவிழாக்கள், திருக்கோயில் உற்சவங்கள் போன்றவை மக்கள் ஒற்றுமையுடன் கூடி வாழ வழிகாட்டுகிறது. தமிழக கட்டிடக்கலை சிறப்பு, உணவுமுறை, மருத்துவம், பழக்க வழக்கங்கள் போன்றவை மற்ற நாட்டு மக்களிடம் நம்முடைய சிறப்பு தன்மையைப் பிரதிபலிக்கின்றன. திருக்கோயில்கள்

மூலம் சைவத்தமிழ் நெறி வளர்வது என்பதை நம்மால் மறுக்க முடியாது. காலத்தால் அழியாத மாற்றங்களைக் கடந்து வந்தாலும் நம்முடைய மேன்மையான சைவத்தமிழ்த் தெய்வத்திருமுறைகளான தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், திருவருட்பா, திருமந்திரம் எண்ணற்ற தமிழ் மறைகள் தெய்வத்தை மனத்தால் நினைந்து உருகி திருக்கோயில்கள் மீதும் அந்தத் திருக்கோயில்களில் எழுந்தருளி அருள் பாலிக்கும் தெய்வங்களின் மீதும் பாடப்பெற்றுள்ள பாடல்கள் சைவத்தமிழ் நெறிமுறை என்றும் ஆல்போல் தழைத்து ஓங்கி பாடபெற்றவையாகும்.

தர்மத்தின் வாழ்வுதனைச் சூது கவ்வும் மீண்டும் தர்மம் வெல்லும் என்ற நெறிமுறைக்கு ஏற்ப உலகியல் வாழ்வியல் அதர்மம் தலைத் தூக்கும் போதும் எல்லா சக்திக்கும் அப்பாற்பட்ட சக்தி என்று நாம் போற்றும் தெய்வ சக்தி காலச் சூழலுக்கு ஏற்ப அவதரித்து நீதியை நிலைநாட்டி உலக உயிர்கள் நெறிமுறை தவறாமல் வாழ காத்தருளும் தெய்வம் உறையும் திருக்கோயில்களாகும். (எ.கா) உலகத்தின் பிரளய காலத்தில் ஏற்பட்ட உத்திர கோச மங்கை பழமை சாற்றும் திருக்கோயிலானாலும் உலகில் சைவத்தமிழ் நெறி வளர்க்க வழி தோன்றிய பழமை வாய்ந்த திருக்கோயில்களாகும். (எ.கா) மன்னன் ராசராச சோழன் நிர்மாணித்த தஞ்சை பெரியகோவில் தமிழக கட்டிடக் கலைக்கு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு மட்டுமல்லாது சைவத்தமிழ்ப் பக்திநெறியின் மேன்மையை விளக்குகிறது. தஞ்சை பிரகதீசுவரர் கோயிலில் மூலவர் விமானத்தின் மீது வைக்கப்பட்டுள்ள உருண்டை வடிவமான கல் விஞ்ஞான வளர்ச்சி பெறாத காலத்தில் அவ்வளவு உயரத்தில் அந்தக்கல் பொருத்தப்பட்டிருப்பது என்பது நம் சான்றோர் வாழ்ந்த ஒழுக்க நெறிமுறை வழி வந்த மன்னனின் உன்னதமான மரபு மாறாத ஆட்சி முறை. தேவாரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், திருமந்திரம் ஆகியவை தெய்வத் திருவிளையாடல்களை தங்களின் பக்தி பற்றினால் பாடி தொழுது நமக்கு அளிக்கப்பட்டவை. வேதாரண்யத்தில் பூட்டிய கதவை திறந்தும், திறந்த திருக்கதவை பூட்டியும் பாடல் பெற்ற தலம். திருமறைக்காடு திருக்கதவைத்

திறக்க பாடியவர் திருநாவுக்கரசர். திருக்கதவை பூட்டி பாடியவர் திருஞானசம்பந்தர் திருநாவுக்கரசர் திருஞானசம்பந்தரிடம் கோள் சரியில்லை மதுரையம்பதி போகவேண்டாம் என்று கூறியதற்குப் பாடிய கோளாறு பதிகம் வேயுறு தோளிபங்கன். திருநாவுக்கரசர் வயிற்று வலித் தீர பாடிய பாடல். தமிழோடு இசைபாடல் மறந்தறியேன் என பாடிய தமிழ் சைவநெறி வளர்க்கும் திருக்கோயில் பாடல் கூற்றாயினவாறு விளக்கலீர்.

ஆறாவது பாடல் சலம் பூவோடு தூபம் மறந்தறியேன் தமிழோடு இசைப்பாடல் மறந்தறியேன் திருஞானசம்பந்தர் கூன் பாண்டியன் வெப்பு நோய்தீர அரசவை சென்றபோது மங்கையர்க்கரசியார் சிறுவன் என சம்பந்தரை நினைத்த போது அவரின் எண்ணத்தைக் குறிப்பால் உணர்ந்து பாடிய பாடல். சைவத்தமிழ் நெறி என்றும் வளர்ந்து தழைக்க பாடிய பாடல் பிட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படி பட்டபொழுது சிவபெருமான் மீது விழுந்த அடி உலகத்து உயிர்கள் அனைத்தும் ஒரு விநாடி துடித்து துன்புற்ற நிலையில் இசைக்கும் தமிழுக்கும் இமயம் இறைவனின் திருவடி சரணம். தமிழரின் கட்டிட கலை உலகெங்கும் வியாபித்து இருக்கின்றன. உலகெங்கும் சைவத்தமிழே நெறிமுறை வளரவும் திருக்கோயில்கள் மிகவும் முதன்மையானதாகக் கருதப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு முதல் இந்திய நாடு முழுவதும் உலகெங்கும் உள்ள திருக்கோயில்கள் தமிழக கட்டிட கலை மூலம் சைவத்தமிழ் நெறிமுறையைப் பறைசாற்றுகின்றன. தமிழகத்துக் கோயில்கள் தென்காசி மிகவநாதர் கோயில் தென்றல் காற்று விருந்தோம்பல் பசுமையை உணர்த்துகிறது. திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் கோயில் சிற்பக்கலைக்குச் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. சைவத்தமிழ் நெறிமுறை பல அன்னை காந்திமதி அன்னைக்கு குருக்கள் உச்சிக்கால பூசை செய்யும் போது சேலை அணிந்து பூசை செய்வது சைவத்தமிழ் நெறிமுறையை அறியமுடிகிறது. காஞ்சிபுரம் திருக்கோயில் நகரம் காஞ்சி மாநகரில் உள்ள கைலாசநாதர் திருக்கோயில் பல்லவர் மன்னன் காடவர் கோன் ராசசிம்மனால் நிர்மாணிக்கப்பட்டதாகும். இது அதிசய சிற்ப வேலைப்பாடுகளின் கலைக்கூடமாகத் திகழும் இத்திருக்கோயில்

இன்றும் உலகப்புகழ் பெற்று விளங்குகிறது. கைலாசநாதர் திருக்கோயில் என்றால் சிறப்பக்கலை.

முடிவுரை

தமிழ்நாட்டின் கட்டிடக்கலை கர்நாடகம் (மைசூர்) தர்மசுதலம் (மஞ்சநாதர் சுவாமி) அம்மனவாரு ஆந்திர சிறி சைலம் (மல்லிகார்துன சுவாமி) கேரளா (வடக்கு நாதர் கோயில்) வடநாட்டில் கேதர்நாத், பன்னிரண்டு சோதிடர் லிங்க தலங்கள், குசராத் கடல் கோயில் போன்ற எண்ணற்ற திருக்கோயில்களும் அங்கோர்வாட் திருக்கோயில் (தமிழ்க் கட்டிட கலை) இலங்கை, கதிர்காமம், திருகோணமலை போன்ற எண்ணிலடங்கா திருக்கோயில்கள் உலகம் பறந்து இன்றும் சைவத்தமிழ் நெறிமுறையைத் திருக்கோயில்கள் வாயிலாக மக்கள் நலமுடன் வாழ எழிலுடன் உயர்ந்து நின்று எழில் ஊட்டுகிறது. மக்களின் வாழ்வியலோடு தொடர்புடைய திருக்கோயில்களில் துங்கபத்ரா நதிக்கரையில் அமைந்த தமிழக கட்டிடக் கலையின் சிறப்பை எடுத்துக்காட்டுவதோடு மக்களின் வாழ்வு முறை செம்மையையும் எடுத்துரைக்கும் விருபாச்சிசுவரர் திருக்கோயில் அறிந்து தெரிந்து வியக்கும் வண்ணம் உள்ளது.

2. இதயக் கோயில்

மா.காஞ்சனா

மெய்கண்டார் அருள்நெறி மன்ற மாணவி

மதுரை

முன்னுரை

ஆலயங்கள் நம்முடைய சமுதாயத்தின் மையம் ஆகும். கோயில்களை நதிக்கரைகளிலும் குளங்கள், ஏரிகளுக்கு அருகிலும், கடற்கரையிலும் கூட கட்டினார்கள். எங்கெல்லாம் பக்தர்கள், முனிவர்கள், துறவிகள் தங்கியிருந்தார்களோ அங்கெல்லாம் கோயில்களைக் கட்டினார்கள். கோயில்கள் இறைவன் இருக்கும் இடங்கள் மட்டுமல்ல. கோயில்களே இறைவனின் வடிவங்களும் ஆகும். காலப்போக்கில் கோயில்கள் இறைவழிபாட்டின் அடையாளச் சின்னங்களாகவும், கலைப்பொக்கிசங்களாகவும் மாறிவிட்டன. ஆரம்பத்தில் மரத்தடி, மரங்களை கோயில்கள், சுட்டசெங்கல், சுடாத செங்கல் ஆகியவற்றால் கோயில்கள் கட்டப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு குடைவரைக் கோயில்கள் எழுந்தன.

பல்லவர் கால கோயில்கள்

பல்லவர்கள் காலத்தில் தான் தமிழ்நாட்டில் கல்லால் கோயில்கள் கட்டும் வழக்கம் வந்தது. இராசசிம்மன் என்ற பல்லவ மன்னன், அவனுக்குப் பின்னால் வந்த மகேந்திரபல்லவன், நரசிம்ம பல்லவன் ஆகியோர் கல்லால் கோயில் கட்டிப் பெரும் புகழ் பெற்றனர். அது மட்டுமன்றி சுற்றளி சுட்டும் புது வழக்கத்தையும் தொடங்கி வைத்தனர்.

இதயக்கோயில்

சென்னைக்கு அருகில் திருநின்ற ஊர் என்றொரு தலம் உண்டு. அங்கு பூசலார் என்பவர் வசித்து வந்தார். அவர் எப்போதும் இறை பக்தியில் ஊறி நின்று சிவபெருமானின் திருநாமத்தை ஓதி வந்தார்.

“அன்றினார் புரமெரித்தார்க்கு ஆலயம் எடுக்க எண்ணி
ஒன்றும் அங்குதவாதாக உணர்வினால் எடுக்குந் தன்மை
நன்றென மனத்தினாலே நல்ல ஆலயந்தான் செய்த
நின்ற ஊர்ப் பூசலார் தம் நினைவினை உரைக்கலுற்றாம்”

என சேக்கிழார் பெருமான் பூசலார் நாயனார் தன் மனத்தில்
கோயில் கட்டினார் என்பதை உரைக்கின்றார்.

இராசசிம்ம மன்னன் கட்டிய கோயில்

காடவர் கோன் என்ற இராசசிம்ம பல்லவன் காஞ்சியைத்
தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தார். அவருடைய
ஆட்சிக்காலம் கி.பி. 666 முதல் 705 வரை ஆகும். இராசசிம்ம
பல்லவனின் மனைவி பெயர் ரங்கபாதகை. இராசசிம்மன்
சிவபக்தியைத் தன் குலச்சொத்தாகப் பெற்றவன். அவன்
காலத்தில்தான் கற்களாலான கோயில் கட்டும் வழக்கம்
தமிழ்நாட்டில் எழுந்தது. அவன் கயிலையில் உறையும்
சிவபெருமானுக்குக் காஞ்சிபுரத்தில் கைலாச நாதர்கோயிலைக்
கட்டினான்.

கோயில் கட்ட இடம் தேர்ந்தெடுத்தல்

கோயில் கட்ட நல்ல இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க
வேண்டும். இதற்காகவே ஆகமங்கள், நான்கள், சிற்பநூல்கள்
பார்த்து நல்ல நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பார்கள். அந்த இடத்தில்
எலும்போ, மண்டை ஓடோ, பாறைகளோ, முச்செடிகளோ,
பாழும் கிணறோ, சாம்பலோ, நாற்றமோ, பொந்துகளோ
இருக்கக்கூடாது. அந்த நிலத்தை மந்திரங்களால்
தூய்மைப்படுத்தி, உழுது பசுஞ்சானத்தை உரமாகப்
போடுவார்கள். அங்கு பசு மாட்டையும், பசு இனத்தையும்
மேயவிடுவார்கள். பிறகு பல்வேறு தேர்வுகளால் நிலம்
கோயிலுக்கு ஏற்றதுதானா? என்று சோதிப்பார்கள். பிறகு தான்
அந்த இடத்தில் கோயில் கட்ட ஆரம்பிப்பார்கள்.

பூசலார் நாயனார்

பக்தியில் சிறந்த இராசசிம்மன் பெரும் கோயில்
எழுப்பும் செய்தி நாந்திசையிலும் பரவியது. திருநின்றலூர்

வாழும் பூசலார் நாயனார் கைலாச பதியாம் சிவபெருமானுக்கு மலைமகளுடன் தானும் ஒரு திருக்கோயில் எழுப்பி வழிபட விருப்பம் கொண்டார். அவரோ எளியவர்; அருட்செல்வம் சேர்த்தவரே அன்றி பொருட் செல்வம் சேர்க்காதவர். அவர்தம் மனத்திலேயே கோயிலைக் கட்டி விட முடிவு செய்தார். நானிலத்தையும் படைத்துக் காக்கும் தேவ, தேவனாய்ச் சிவபெருமான் வந்து, என் இதயத்தில் தங்கி இருப்பாரா? அதற்கு என் மனமும், அறிவும் பண்பட்டது தானா? என்று தன்னையே அவர் பரிசோதித்துக் கொண்டார். தன் உள்ளத்தில் கவனக் குறைவால் குற்றம் குறைகள் இருக்குமோ என்று தேடித் தேடிப் பார்த்துக் கொண்டார். தன் உள்ளத்தைச் சுத்தப்படுத்திக் கொண்டார்.

இராசசிம்மன்

இராசசிம்மன் ஆலயத்தின் முக்கியப் பகுதியாகிய கர்ப்பக்கிருகம் என்னும் கருவறையை அமைக்க ஏற்பாடு செய்தான். அங்கு தாமிரப் பாத்திரம் ஒன்றையும் அமைத்தான்.

பூசலார் நாயனார்

பூசலார் நாயனார் திருக்கோவில் தத்துவத்தின்படி தன் உள்ளத்தில் வரைப்படம் ஒன்றை அமைத்துக்கொண்டார். எந்த இடத்தில் கோயிலின் எந்தப்பகுதி அமைய வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்தார். ஆலயம் என்பதே ஒரு மனிதன் படுத்திருப்பதைப் போலவும், உட்கார்ந்து இருப்பதைப் போலவும் அமைப்புக் கொண்டதைச் சேத்திரம் சரீர்ப் பிரகதாரம் என்றார்.

“உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்
வள்ளற் பிரானுக்கு வாய்கோபுர வாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே”

கோயில்கள் நம் உடம்பு போல் இருப்பதை திருமூலர் பாட்டு விளக்குகிறது.

இராசசிம்மன்

இராசசிம்மன் தான் கட்டிய கைலாசநாதர் கோயிலை வலம் வரும் ஐந்து பிரகாரங்களை அமைத்தான். அது மனித உடலில் இருக்கும் சோற்று உடம்பு, பிராணச் சக்தியால் ஆகிய உடம்பு, மனத்தாலான கோசம், புத்தியாலான கோசம், ஆனந்த மயகோசம் ஆகியவைகளாக விளங்குகின்றன. பொற்சபை, வெள்ளிசபை, ரத்தினசபை, தாமிரசபை, சித்திரசபை என ஐந்து நடராச வடிவங்களையும் அமைப்பார்கள்.

பூசலார் நயனார்

நம் பூசலார் நாயனாரும் தன் உள்ளத்தில் இது போன்ற கோவில் பிரசாரங்களை அமைத்தார். மதில் சுவர்களை உயரக் கட்டினார். எல்லாமே உள்ளத்தில் தான். மனிதனுக்கு தூல உடம்பு, சூக்கும உடம்பு, குண உடம்பு, கஞ்சக உடம்பு, காரண உடம்பு என்ற ஐந்து உண்டு. அவை அனைத்துக்கும் உள்ளே பரம்பொருள் உள்ளது. ஆகவே பல திருக்கோவில்களில் ஐந்து நடராச வடிவங்களை அமைப்பார்கள். பூசலார் நாயனாரும் தன் உள்ளக் கோயிலில் இவற்றையெல்லாம் அமைத்தார்.

கோயில் கட்ட செங்கல், சுண்ணாம்பு, கல், இரும்பு, உலோகம், மண், தண்ணீர் போன்ற ஏழுவகைப் பொருளைப் பயன்படுத்துகிறோம். அதுபோல மனித உடலிலும் தோல், குருதி, மாமிசம், எலும்பு, மஜ்ஜை, மேதை என்னும் கொழுப்பு, சுக்கிலம் ஆகிய ஏழும் இருக்கின்றன. பூசலார் நயனார், ராசசிம்மன் கட்டிய கைலாசநாதர் கோயிலைப் போலவே தன் மனக் கோயிலிலும் இந்த ஏழு தாதுக்களின் அடிப்படைச் சக்தியாக சிவபெருமானை அறிந்தார். அவன் தன் உள்ளக் கோயிலில் இருத்தினார். கோபுரமே ஒரு தூல லிங்கம் ஆகும். ராசசிம்மன் கைலாசநாதர் கோவிலுக்குப் பெரிய ராசகோபுரம் அமைக்கத்திட்டமிட்டு இருப்பதைப் பூசலார் அறிந்தார். மிகப் பிரம்மாண்டமான இராசகோபுரத்தைத் தன் மனக்கோயிலின் வாசலில் நிறுவினார். இதற்கே அவருக்குப் பல ஆண்டுகள் பிடித்தன.

இராசகோபுரம்

ராசகோபுரத்தின் நிலைகள் 3,5,7,9,11 என்று ஒற்றைப் படையில் அமைப்பார்கள். மூன்று நிலைகள் விழிப்பு, கனவு, கனவற்ற உறக்கம் என்னும் மூன்று அவததைகளைக் குறிக்கும். ஐந்து ஐம்பொறிகளைக் குறிக்கும். ஏழு என்பது ஐம்பொறிகள் மற்றும் மனம், புத்தி இவற்றைக் குறித்து நிற்கும். ஒன்பது நிலைகள் ஐம்பொறிகளோடு அந்தக் கரணங்களாகிய மனம், புத்தி அகங்காரம், சித்தம் என்பதைச் சேர்க்கும். இப்படி கூட்டிக் கொண்டே போகலாம். கோயிலின் கருவறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது போல் இராச கோபுரத்திற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

பலி பீடம்

இராசசிம்மன் கைலாசநாத கோயிலில் அழகான பலிபீடம் அமைத்தான். பூசலார் நாயனார் தன் மனக் கோயிலில் பலிபீடம் அமைத்துத் தன் உள்ளத்தில் இருக்கும் ஆறு எதிரிகள் ஆகிய ஆறு கெட்ட குணங்களைப் பலிகொடுத்தார். தன் உள்ளத்தையும், சொல்லையும் புனிதமாக்கிக் கொண்டார்.

கொடி மரம்

பலிபீடத்தை அடுத்து கொடிமரம் கொடிமரத்தின் அடிப்பகுதி பிரம்மாவையும் அதன்மேல் உள்ள பீடம் விட்ணுவையும், உருண்ட மரம் உருத்திரனையும் குறிக்கும். அம்மரத்தின் கொடிப்பகுதி இச்சா சக்தி, கிரியா சக்தி, ஞானசக்தி, சூரிய சந்திரர்கள் இவற்றைக் குறிக்கும். கொடிக்கயிறு இறை அருளையும், கொடி உயிர்ச்சக்தி ஆகிய பிராண வாயுவையும் குறிக்கும். கொடியில் வரையப்பட்டிருக்கும் நந்தியானது ஆனந்தத்தையும், சீவாத்மாவையும் குறிக்கும். ராசசிம்மன் தன் கோவிலில் பிரம்மாண்டமான தொரு கொடி மரத்தை நிறுவினான்.

யாகசாலை

கொடிமரத்தை அடுத்து யாகசாலை உள்ளது. யாகசாலையில் இருந்து எழும் புகை வேதஒலி, ஆகம ஒலி,

திருமுறை ஒலி எங்கும் பரவி உலகுக்கு நன்மையைச் செய்யும். மன்னன் ராசசிம்மன் தான் கட்டிய கோயிலில் யாகசாலை அமைத்த செய்தியைக் கேட்டவுடன் பூசலார் நாயனாரும், தம் இதயக் கோயிலில் யாகசாலையைக் கட்டினார்.

நந்தி

கோயிலில் யாகசாலையை அடுத்து நற்கருமங்களால் தூய்மையான நந்தி இருக்கும். அது ஆத்மாவின் சின்னம் ஆகும். ஆனந்தத்தின் சின்னம் ஆகும். அது எப்போதும் இறையையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கும். இராசசிம்மன் கைலாசநாதர் கோயிலில் ஒருபக்கம் சாய்ந்து படுத்திருக்கும் காளை வடிவில் நந்தியை அமைத்தான். பலிபீடம், கொடிமரம், நந்தி, கருவறையில் சிவலிங்கம் ஆகியவை எல்லாம் ஒரே வரிசையில் இருக்கும் படியாகக் கோவிலைப் பல்லவமன்னன் கட்டினான்.

கருவறை

உலகின் ஒளியாய், உயிராய் பரமாத்மத் தத்துவமாய் இறைவன் இங்கு எழுந்தருளி இருக்கிறார். முறைப்படி கோவில் கட்டப்பட்டு, முறைப்படி இறைவடிவமோ, சிவலிங்கமோ நிறுத்தப்பட வேண்டும். இதற்குத்தான் பிரதிச்சை என்று பெயர். இராசசிம்மனின் கைலாசநாதர் ஆலயமும், பூசலார் நாயனாரின் நெஞ்சத்தில் நின்ற நெடுங்கோயிலிலும் நாற்பது ஆண்டுகளில் கட்டப்பட்டு நிறைவடைந்தன. சோதிடரையும், அர்ச்சகரையும், அமைச்சரையும் கலந்து பேசி ராச சிம்மன் கோவிலுக்கு கும்பாபிசேகம் செய்ய நாள் குறித்துவிட்டு நிம்மதியுடன் உறங்கச் சென்றான் பக்தனாகிய பல்லவ வேந்தன்.

இறைவன் கூறியது

அன்று இரவு மன்னனின் கனவில் சிவபெருமான் தோன்றி, நல்லபக்தனே உன் கோயில் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. ஆனால் நீ நாளைக்கு குறித்திருக்கும் குடமுழுக்குவிழாவிற்கு நான் வர மாட்டேன். திருநின்ற ஊரில் வாழும் பூசலார் நாயனார் என்னுடைய நிறை பக்தன். அவன் கோயிலிலும் நாளைக்குத்தான் கும்பாபிசேகம். நான் அதற்கே முன்னுரிமை

கொடுப்பேன். உன் கோவில் கும்பாபிசேக விழாவை வேறொரு நாளில் வைத்துக் கொள் என்று சொன்னார். இராசசிம்மன் திடுக்கிட்டு உறக்கம் கலைந்து எழுந்தான். அவன் நெஞ்சுபடபடவென்று அடித்துக் கொண்டது. அவன் உடம்பெல்லாம் வியர்த்தது. கனவில் கண்ட காளையேறும் பெருமானை நெஞ்சில் நினைத்து வணங்கினான். காஞ்சிபுரத்திலிருந்து 30 கல் தொலைவில் திருநின்ற ஊர் இருந்தது. இறைவனே மன்னன் கட்டிய கோயிலை விரும்பாமல் பூசலார் கட்டிய கோயிலை விரும்பினாரே. இப்படிப் பல கேள்விகள் மன்னனின் மனத்தில் அலை மோதின.

விரைந்து பயணம் செய்து, மன்னன் திருநின்றலுரைச் சென்றடைந்து வழியில் தென்பட்ட மக்களிடம் இந்த ஊரில் பூசலார் சிவபெருமானுக்குத் திருக்கோயில் அமைத்துள்ளாராமே. அந்தக் கோவில் எங்கே இருக்கிறது? என்று வினாவினான். பூசலார் கட்டிய கோயில் பற்றி யாருக்குமே தெரியவில்லை. சிவபெருமானே கனவில் கூறியது பொய்யாகுமோ? பூசலார் வீடு எங்கே இருக்கிறது என்று விசாரித்து, குதிரையை நிறுத்தி விட்டு நடந்தே சென்று, அந்த பக்தரின் வீட்டுக்கதவைத் தட்டினான் பல்லவவேந்தன். பூசலாரே கதவைத் திறந்தார்.

முடிவுரை

மன்னனின் செல்வச் செழிப்பை விட, பக்தரின் உள்ளச் செழிப்பே உயர்ந்தது. கல்லில் வடிந்த கலை அழகை விட, நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும் கலை வடிவே ஆழமானது. இறைவன் விரும்புவது தூய உள்ளத்தை, மாறாத பக்தியை, அழியாத அன்பை, இவற்றுக்கெல்லாம் கட்டியம் கூறுவது போல் அழகாய் நிற்கிறது இதயக்கோயில்.

“நீண்ட செஞ்சடையினார்க்கு நினைப்பினால்
கோயிலாக்கிப்
புண்ட அன்புடையநாத பூசலார் பொற்றாள் போற்றி”

3. உலகில் முதலில் தோன்றிய சிவாயைம்

ப. இந்திரா

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக உறுப்பு

பெண்கள் கல்லூரி

ஓரத்தநாடு

முன்னுரை

பழமையும் பெருமையுமுடைய இக்கோயில் இலக்கியச் சிறப்பும், இதிகாசச் சிறப்பும் பெற்றது. உலகிலேயே முதன்முதலில் தோன்றிய கோயில் என போற்றிப் புகழப்படும் சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் புனிதத் தலங்களில் ஒன்றாகப் போற்றப்படுகிறது. மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது என்றும் இராமாயணக் காலத்திற்கும் முந்தையது. குமரிக் கண்ட காலத்தில் (2 ஆம் நூற்றாண்டில்) தோன்றியது என்று அங்குள்ள அர்ச்சகர் கூற்றுப்படி அறியமுடிகிறது. இக்கோயிலின் தொன்மை மிகவும் வியக்கத்தக்கது.

அமைவிடம்

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மதுரை இராமநாதபுரம் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் பரமக்குடி, சித்திரக்குடி என்ற ஊர்களைத் தாண்டி, இராமநாதபுரத்திற்கு 10 கி.மீ. முன்பாகவே வலப்புறமாக பிரிந்து செல்லும் சாலையில் தூத்துக்குடி திருச்செந்தூர் சாலையில் சென்றால் உத்தரகோச மங்கையை அடையலாம்.

உத்தர கோச மங்கை விளக்கம்

சிவபெருமான் மங்கைக்கு (பார்வதி தேவிக்கு) வேதாகமங்களின் ராகசியங்களை உபதேசம் செய்ததால் இத்திருத்தலத்திற்கு உத்தரகோசமங்கை எனப்பெயர் ஏற்பட்டது. உத்திரம் என்றால் உபதேசம் கோசம் என்றால் ரகசியம் மங்கை என்றால் பார்வதி தேவி எனப்பெயர் பெற்றது. இத்தல மூலவர் மங்களநாதர் சுயம்புவாக இலந்தை மரத்தடியில் தோன்றியவர்.

கைவநீ திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

இங்கு மூன்று மூர்த்தங்கள் மங்களநாதர், மங்களேசுவரி, ஆடல் வல்லான் (நடராசர்) ஈசன் உமையவளுக்கு மட்டும் (இரகசியமாய்) ஆனந்த தாண்டவத்தை அறையில் ஆடிக்காட்டினார். பிறகு தான் சிதம்பரத்தில் அம்பலத்தில் ஆடினார் என்று கூறப்படுகிறது.

தாழம்பூ

பொதுவாக எந்த சிவாலயங்களிலும் சாபம் பெற்ற பூ என்று தாழம்பூவை மட்டும் ஒதுக்கிவிடுவார்கள் காரணம் நான்முகன் முடிகண்டதாய் பொய் சொன்ன தாழம்பூ நான்முகனுக்கு வழிபாடு அற்றுப்போனது போல் சிவலிங்கத்தின் மேல் சாத்தப்படும் உரிமையை இழந்த அதே பூ இங்கு மட்டும் தாழம்பூ சாத்தும் வழக்கம் அற்றுப்போகாமல் இன்றும் தொடர்கிறது. பொய் உரைத்தோர்களையும் மங்களேசுவரர் மன்னிப்பார் என்பதைக் காட்ட மட்டும் அல்ல, பிரம்மனும் பெருமானும் அடிமுடி தேடியது எந்தயுகம் அதற்கும் முன்னே இந்தக்கோயில் இருந்திருக்கிறது என அதன் தொன்மையை காட்டவும் தான்.

நவகிரகங்கள்

நவகிரகங்கள் அறியப்படாத காலத்தில் இருந்த சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய் மட்டுமே இங்கு கிரகங்களாக உள்ளது.

திருவிளையாடற் புராணம்

திருவிளையாடற் புராணத்தில் வலைவிசி விளையாண்ட படலம் நிகழ்ந்த இடம் இந்த தளத்தில் தான். இங்கு தான் சிவபெருமான் வலைவாணனாக உருவெடுத்து வந்து சுறாவை அடக்கினார். அவர் மணந்து கொண்ட மீனவப் பெண் தான் மங்களேசுவரி.

“ஆரா அமுதாய் அலைகடலாய் மீன் விசினும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதும்காண் அம்மானாய்”

என்று மணிவாசகர் அண்ணாமலையில் இருந்து கொண்டு பாடியது இங்கே நடந்த நிகழ்வு பற்றிதான். கால நிலையின்

மாற்றத்தால், பூமிப்பரப்பின் மாற்றத்தால் அப்படியே உள்வாங்கி ஏர்வாடி வரை போயிற்று என்று ஐதீகம். இதற்குச் சான்றாக உத்தரகோசமங்கைக் கோயிற்குளத்தில் உள்ள மீன்கள் நல்ல நீரில் வாழும் மீன்கள் இல்லையாம். உப்பு நீரில் அதாவது கடல்நீரில் வாழும் மீன் வகையைச் சார்ந்தவையாம். கோயிலின் வெளிப்பிரகாரத்துத் தூண்கள், நந்தி சிலைகள் முதலியன கடல்வாழ் பாறைகளை நினைவுப்படுத்தின. கடற்காற்று அரித்த எச்சங்களைப் பறைசாற்றின.

தலவரலாறு

முன்னொரு காலத்தில் மண்டோதரி (இராவணன் மனைவி) உலகிலேயே சிறந்த சிவபக்தனை தான் திருமணம் முடிப்பேன் என முடிவெடுத்தாள். ஈசனை தியானித்தாள். இதனை கண்ட சிவபெருமான் 1000 முனிவர்கள் அருந்தவம் ஆற்றுவதற்காக உத்தரகோசமங்கைக்கு வந்தனர். அப்போது மங்களநாதர் அவர்களை நோக்கி மெய் அன்பர்களே இலங்கையில் மங்கை நல்லாள் கற்பின் தெய்வம், மாதர்குல மாணிக்கம் மண்டோதரி என்னைக் குறித்து தவம் இயற்றுகின்றாள். நான் அங்கு சென்று வருகிறேன் அது வரையில் நீங்க இந்த வேத ஆகம நூலை பாதுகாத்து பத்திரமாக வைத்திருங்கள். என் திருமேனியை இராவணன் எப்போது தீண்டுகிறானோ அக்கணமே இதோ இங்குள்ள திருக்குளத்தில் அக்னி பிழம்பு ஒன்று தோன்றும் அதை நானாகக் கருதி வழிபடுங்கள் என்று கூறி மறைந்தார்.

“அழகர்மர் மண்டோதரிக்கு பேரருள் அளித்த பிரான்”

என்று சிவபெருமானை மாணிக்கவாசகர் பாடுகிறார். தவம் இயற்றும் மண்டோதரி முன் சிவபெருமான் குழந்தை உருவில் அழகுப் பதுமையாகக் காட்சி தந்தார். அதைக் கண்ணுற்ற மண்டோதரி மெய்மறந்து போனாள். அங்கு வந்த இராவணன் அன்பு மேலிட குழந்தையின் திருமேனியைத் தீண்டினான். அந்தக் கணமே உத்தரகோசமங்கை திருக்குளத்தில் ஒரு சோதி பளிச்சிட்டது. அதைக் கண்ட முனிவர்கள் ஓடி வந்து சோதியின் நடுவே விழுந்து நீரில் மூழ்கி மறைந்தனர். அன்றிலிருந்து அது

அக்னி தீர்த்தம் என்றழைக்கப்பட்டது. அதில் ஒருவர் மட்டும் ஈசன் அளித்த சிவகாமத் திருமறையை கைவிடாது அப்புண்ணிய தீர்த்தக் கரையில் அமர்ந்து விட்டார்.

சிவபெருமான் உமா தேவியாருடன் காட்சியளித்தல்

தீப்பிழம்பின் ஊடே குதித்த 100 முனிவர்களுக்கும் சிவபெருமான் தேவியோடு காட்சியளித்து முனிவர்கள் அனைவரும் இங்கு லிங்கமாக உணர வேண்டுமென அருளி உங்கள் மத்தியில் தாமும் ஒரு லிங்கமாக அமர்வதாக வாக்களித்தார் என்பது ஐதீகம்.

மாணிக்க வாசகர்

சிவபெருமான் மாணிக்கவாசகரை நோக்கி திருகுளத்தின் கரையில் அமர்ந்திருந்தவரை நோக்கி நாம் அளித்த சிவகாமத் திருமறையை உன் உயிரினும் இனிதாக கருதினாய் எனவே இவ்வுலகில்,

“திருவாதவூரில் பறந்து

உத்தரகோச மங்கையில் அசுடமாசித்தி பெற்று

திருப்பெருந்துறை ஆவுடையார் கோயிலில் உபதேசம்

பெற்று சிதம்பரத்தில் முக்தி பெற்று உனக்கு மறுபிறவி”

என்று கூறி மறைகிறார். மறுபிறவியில் வந்து திருவாசகம் முழுவதும் பாடுகிறார். இந்நிகழ்ச்சியின் அடையாளமாக அக்னி தீர்த்தக் கரையில் மாணிக்கவாசகருக்கு தனியாக ஒரு சிறுகோயில் உள்ளது.

மணிவாசகப் பெருமானால் பாடல் பெற்ற தலம் இது என்கின்றார்கள். நீத்தல் விண்ணப்பம் 50 பாடல்களும் உத்தரகோச மங்கையில் அருளிசெய்தவை. திருப்பொன் ஊசல் 9 பாடல்களும் உத்தர கோசமங்கையை நினைத்துக் கொண்டே பாடியது என்றும் சொல்வார்கள். மணிவாசகர் இன்றளவும் ஒளி உருவில் அவர் அமர்ந்துள்ள இடம் உத்தரகோசமங்கை என்கிறார்கள்.

தல விருட்சம்

இந்த தலத்தின் தலவிருட்சம் இலந்தை மரம். இலவந்திகை என்னும் சொல்லே மருவி இலந்தை எனக் கருதுகின்றனர். இதனால் சங்ககால இலவந்திகைப்பள்ளி இக்கால உத்தரகோசமங்கை எனக் கருதுகின்றனர். மரஇயல் வல்லுநர்கள் இந்த மரத்தின் வயது 3000 என கணக்கிட்டுள்ளனர். இங்குள்ள அர்ச்சகர்கள் கூறுகையில் மாணிக்கவாசக வள்ளல் இந்த மரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கிறார். இதே மரத்தடியில் தான் பராசரர், வேத வியாசர் முதலியவர்கள் எல்லாம் தவம் செய்தனர்.

பதஞ்சலி, வியாக்கிரமார்கள் கூட இங்கு இந்த மரத்தடியில் நிட்டையில் இருந்ததாகவும் சொல்கிறார்கள்.

நடராசர்

நடராசருக்கென்று தனி சன்னதியுள்ள ஒரே தலம் இதுவே. இங்குள்ள நடராசர் சிலை மரகதக் கல்லால் ஆனது. உலகிலேயே மிகப்பெரிய மரகதக்கல் இதுவே. இந்தச் சிலையை வடித்த விதம் ஓர் அற்புதம். இது உளி கொண்டு செதுக்கப்பட்டவை அல்ல. மனத்தால் உருப்பெற்றது. ஏனென்றால் மரகதம் மிகவும் மென்மையான கல். சாதாரண ஒலி அலைகள் கூட மரகதத்தை உதிர வைக்கும் என்பதால், மத்தளம் கொட்ட மரகதம் உதிரும் எனும் வழக்கு மொழி உண்டு.

உத்தரகோச மங்கை சிறப்புகள்

உத்தரகோச மங்கை தலத்திற்கு ஆதிச்சிதம்பரம், சிவராசதானி, தென்கயிலாயம், தட்சிண கைலாயம் என்ற வேறுபெயர்களும் உண்டு. இங்குள்ள மங்களநாதர் கருவறையில் வடச்சுவற்றை ஒட்டிப் பாணசுரன் வழிப்பட்ட பாணலிங்கம் ஒன்று உள்ளது. உலகில் 1087 சிவாலயங்களில் உள்ள அருட் சக்திகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கும் சகசுர லிங்கம் இங்கே. இராவணன் இத்தலத்தில் வந்து வழிப்பட்டான். இராவணனுக்கும் மண்டோதரிக்கும் இத்தலத்தில் தான் திருமணம் நடைபெற்றது என்று ஐதீகம். இக்கோயிலில் உள்ள முருகப் பெருமான் மீது அருணகிரிநாதர் ஒரு திருப்புகழ்

பாடியுள்ளார். இராவணன் மருமகன் மயன் அவன் தேவலோக சிற்பி. அவனால் நிறுவப்பட்டது நடராசர் சிலை என்று அங்குள்ள அர்ச்சகர் கூற்று. இத்தல சிவபெருமானைத் திருவாசகம் 38 இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளது. தேவாரப்பாடல்கள் இதனைப் பாடவில்லை. பைரவர் வாகனம் இல்லாமல் இருப்பது இங்கு மட்டும் தான். இங்குள்ள தீர்த்தத் தொட்டி உப்பு இல்லாமல் நல்ல தண்ணீராக இருக்கும். தினமும் உச்சிக்கால பூசையில் படிக லிங்கம். மரகதலிங்கம் இரண்டையும் எடுத்து வைத்து அன்னாபிசேகம் நடைபெறுவது வழக்கம். இக்காலக் கட்டத்தில் பரிகாரம், பணம் என்று இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இயந்திர வாழ்க்கைக்கு நடுவே உலகிலேயே பரிகாரமே தலம் இதுவே. மாணிக்கவாசகருக்கு 2 சன்னதிகள் உள்ள ஒரே தலம் இதுவே. கண்டிராசா, இராசராச சோழன், மனுநீதிச் சோழன், மனுசக்ரவர்த்தி ராசா, சேதுபதி மன்னன், பாண்டிய மன்னன் போன்றோர்கள் இத்தலத்திற்கு திருப்பணிகள் செய்திருக்கிறார்கள். மகாபாரதத்தை இயற்றிய வேதவியாசர் இலந்தை மரத்தடியில் தவம் செய்கிறார் என்று ஐதீகம். அமாவாசை, பெளர்ணமி காலங்களில் அபிசேகம் நடைபெறும்.

முடிவுரை

பொதுவாக ஆலயங்களுக்குச் சென்றால் ஒரு நாள் ஒரு முறை சென்று வணங்கிவிட்டு வந்து விடுவோம். ஆனால் ஒரே நாளில் மூன்று வேளையும் சென்று தரிசித்த பலனை அடையும் கோயிலாக திரு உத்தரகோசமங்கை திருத்தலம் உள்ளது. இக்கோயிலின் சிறப்பம்சமாகும். வாழ்வில் ஒரு முறையாவது சென்று தரிசிக்க வேண்டிய திருக்கோயிலாகத் திரு உத்தரகோசமங்கையை ஆன்மீக அன்பர்கள் கூறுகின்றனர்.

4. திருக்கயிலாயமும் சிவமும்

முனைவர் சு. ஈசுவரி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை ஆய்வு மையம்

சிறிபராசக்தி மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

குற்றாலம்

முன்னுரை

வடநாட்டுத் தலம். இமயமலையில் வடபால் திபெத் நாட்டில் அமைந்துள்ளது. நொடித்தான்மலை எனவும் வழங்கப்படும். 29 மைல் சுற்றளவு கொண்டது. இயற்கையான கோயில் அமைப்பில் வெள்ளியங்கிரி என அழைப்படுவதற்கு ஏற்பப் பனி படர்ந்த மலையாக உடையது. 22,980 அடி உயரத்தில் தென்திசை நோக்கி அமைப்புடன் இருப்பது. மலைச்சுவர்கள் செங்குத்தாக உள்ளன. அம்மலையில், சதுரம், வட்டம், முக்கோணம் போன்ற இயற்கையான மேடைகள் காட்சி தருகின்றன. இங்கு பனி மூடிய இலிங்கத் திருமேனி உள்ளது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், சேரமான் பெருமாள், காரைக்கால் அம்மையார் ஆகியோர் கயிலை சென்றனர். திருநாவுக்கரசர் மானசரோவர் என்னும் திருக்குளத்தில் மூழ்கித் திருவையாற்றில் கயிலை காட்சியைக் கண்டார் என்பது வரலாறு.

ஞானசம்பந்தர் திருக்களாத்தி மலையில் இருந்தவாறு திருக்கோதாரத்தையும், திருக்கயிலையையும் பாடியதாகப் பெரியபுராணம் இயல்புகிறது. இங்கு எழுந்தருளப் பெற்ற சுவாமி, பரமசிவன், அம்பிகை, பார்வதி தேவி எனக் கூறுதல் மரபு.

பெருமானின் தோற்றம் பொலிவு

பொடிகொள் உருவர் புலியின் அதளர்

புரிநூல் திகழ் மார்பில்

கடிய விடைமேல் கொடியொன்றுடையார்

கயிலை மலையாரே

ஈசன் திருநீற்று மேனியர்; புலியின் தோலை உடையாகக் கொண்டவர். முப்புரிநூல் அணிந்த மார்பில் மணம் பொருந்திய கொன்றை மலர் சூடித் திருநீற்று தரித்தவர்; கறை பதிந்த கண்டத்தை உடையவர்; இடி முழக்கத்தைக் கேட்ட சிங்கம் அஞ்சி நடுங்கும் சாரலில் இடபக் கொடியுடையவர். இவர் கயிலை மலை நாயகர்.

கரிய மிடற்றார் செய்யமேனிக்

கயிலை மலையாரே

சடையுடைய ஆசன், அடியவர்க்கு எளிமையானவர்; உமாதேவியை யாவரும் காணுமாறு ஒரு பாகத்தில் வைத்து மகிழ்ந்த தேவர் பெருமான் பெரிய யானையை மலைப்பாம்பு விழுங்க இருள் பரவுதலைப் போன்ற கரிய கண்டத்தை உடையவர். அவர் சிவந்த திருமேனியுடைய கயிலைமலை நாதர்.

“காவும் பொழிவும் கடுங்கல் சுனைசூழ்

கயிலை மலையாரே”

உமாதேவி அஞ்சுமாறு யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்துச் சடைமுடியில், பிறைச் சந்திரனும், கங்கை நதியும் வைத்த இறைவர், எல்லோரும் அவர் திருவடியைத் தியானிக்க விளங்கும் திரிசூலத்தினர். அவர் வானரங்கள் சேர் சோலைகளும் அஞ்சத்தக்க கற்களைகளும் சூழ் கயிலைமலையார்.

கயிலை நாதரின் பேரீன்ப நிலை

“முந்நீர் சூழ்ந்த நஞ்சம் உண்ட

முதல்வர் மதனன்றன்

மன்னர் மடுவும் படுகல் லாறையின்

உழவை சினம் கொண்டு

கல்நீர் வரைமேல் இரைமுன் தேடும்

கயிலை மலையாரே”

கடலில் சூழ்ந்த நஞ்சினை உண்ட முதல்வராகிய ஈசன், மன்மதனுடைய அழகிய உருவத்தை அழிந்த திருவிழியை உடைய நெற்றியினர். நிலைத்த நீர் நிலையுடைய சுனைகளும் ஆங்கு நிலைந்து உள்ளன. கற்குகைகளில் உள்ள புலி சினம்

கொண்டு எழுந்து கல்லூற்றுக் கரையில் நின்று இரைதேடும் அமைப்புடையதாகும்.

“ஒன்றும் பலவு மாய வேடத்து
ஒருவர் கழல் சேர்வார்
கன்றும் பிடியும் அடிவாரம் சேர்
கயிலை மலையாரே”

ஒருவனாகியும் பலவாகியும் விளங்கும் வடிவத்தையுடைய ஒப்பற்றவராகிய ஈசன், கழலை வணங்குபவர்களும் பக்தர்களும் பேரின்பத்தையும் முத்திப்பேற்றை விரும்பும் ஞானிகளும் கூடித்திரண்டு விளங்க, திகைத்த களிற்று தன் அடிவாரம் சேரும் சிறப்புடையது கயிலை மலையின் சிறப்பாகும்.

கயிலை மலையாரின் சிறப்புகள்

“தாதார் கொன்றை தயங்கு முடியர்
முயங்கு மடவாளைப்
போதார் பாக மாக வைத்த
புனிதர் பனிமல்கும்
காதார் குழையர் வேதத்திரளர்
கயிலை மலையாரே”

மகரந்தம் விளங்கும் கொன்றை மலரும், ஒளிரும் சடைமுடியும் கொண்டு, பொருந்திய உமா தேவியை மெல்லிய இடம் பாகத்தில் வைத்த புனிதராகிய ஈசன், முதிர்ந்தயடைந்த சனகாதி முனிவர்களுக்கு அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனப் பெறும் நான்கு அறங்களையும் அருளிச் செய்த காதில் குழையும், நாவில் வேதத் திரட்சியும் உடைய கயிலை மலையார் ஆவார்.

“தொடுத்தார் புரமுன்று எரியச்சிலைமேல்
எரிஒண் பகழியார்
கடுத்து ஆங்கு அவனைக் கழலால் உதைத்தார்
கயிலை மலையாரே”

முப்புரங்கள் எரியுண்ணுமாறு, மேரு மலையை வில்லாக கொண்டு, நெருப்பை அம்பாகத் தொடுத்த இறைவன், மலையைப் பெயர்த்த அரக்கனுடைய முடிகளும் திரட்சியான தோள்களும் நொறுங்குமாறு தமது திருப்பாத விரலால்

ஹைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

அழுத்தினார். பின்னர் அவ்வரசர்கள் இசைத்துப் போற்ற, தெய்வப் படைகளை வழங்கி அருள்புரிய தன்பால் நண்ணிய மார்க்கண்டேயரின் உயிரைக் கவரும் பொருட்டுக் குறுகிவந்த கூற்றுவனை வெகுண்டு, திருப்பாதத்தால் உதைத்தவர் கயிலைமலையார்.

அன்பர்களுக்கு அன்பானவன்

விருதுபகரும் வெஞ்சொல் சமணர்

வஞ்சச் சாக்கியார்

கருதும் வண்ணம் உடையார்போலும்

கயிலை மலையாரே

பட்டங்கள் கொண்டு பெருமை பேசி நிலவும் சாக்கியர்கள், விவாதம் செய்து கூறும் மொழிகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதவர். ஈசன் அப்பெருமான், புகழ்ந்து போற்றும் அன்பர்களுக்கு அண்மையில் இருப்பவராய், இடப வாகனத்தில் ஏறி அமர்ந்து, பிச்சை இடுபவர்களிடம் இனிதுடன் ஏற்று உண்டு, தன்னை இச்செயல் குறித்து இகழ்ந்து பேசினாலும் அவற்றை விரும்பி ஏற்று கயிலைமலையில் இருப்பவர்.

“போர்ஆர் கடலில் புலைசூழ்காழிப்

புகழார் சம்பந்தன்

வாரா பிணிகள் வானோர் உலகில்

மருவ மனத்தாரே”

அலைகள் மோதுகின்ற கடலின் நீர் சூழ்காழியின் புகழ் மிக்க ஞானசம்பந்தன், கரிய குளிர்ந்த மேகங்கள் தங்கும் சாரலையுடைய கயிலை மலையார் மேல் தேர்ந்து உரைத்த செஞ்சொல் மாலையாகிய இத்திருப்பதிகத்தைச் சொல்கின்ற அடியவர் மேல் பிணிகள் வாரா, வானோர், உலகத்தவர் எவ்வகையில் மகிழ்வுடன் விளங்குகின்றனரோ அவ்வகையில் இன்பம் மருவும் மனத்தினராய் விளங்குவர்.

முடிவுரை

தென்கயிலை எனச் சொல்லப்படுகின்ற காளத்தி மலையிலிருந்தவாறு, திருக்கயிலையைத் தரிசித்து மகிழ்ந்து பாடிய திருப்பதிகம், கயிலைநாதன் உணர்த்தியவாறு அமைந்தது எனத் தெளிவுபடுத்தும் மாண்பில் உரைத்த செஞ்சொல் மாலை என உணர்த்தப்பெற்றது.

5. திருச்சீரலைவாய் இறைவனின் தோற்றப்பொலிவும் கோயில் வரலாறும்

கி.பி.ருதிவிராசு

முதுகலைத்தமிழ்

இலக்கியத்துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

தமிழ்க் கடவுள் என்று கூறப்படுகின்ற முருகப்பெருமான் திருச்செந்தூரில் கோயில் கொண்டுள்ளதையும் கோயில் உருவான வரலாறு, இறைவனின் தோற்றப்பொலிவு போன்றவற்றைச் சைவத் திருமுறைகளும் பதினோராம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ள திருமுருகாற்றுப்படை என்னும் சங்க இலக்கிய நூலின் வாயிலாகக் காண்போம்.

திருமுருகாற்றுப்படை

“முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
கோலநெடு நல்வாடை கோல் குறிஞ்சி பட்டினப்
பாலை கடாத்தொடும் பத்து”

என்னும் பழைய வெண்பா பாடலில் முருகு என்பது திருமுருகாற்றுப்படை பத்துப்பாட்டில் இறைவணக்கப் பாட்டாக அமைகிறது. திருமுருகாற்றுப்படையில் முருகனது அறுபடை வீடுகள் பற்றியும், தவமுனிகளின் யோக நெறியும் காட்டப்படுகிறது.

“உலகம் உவப்ப வலனோர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாங்கு
ஓவற இமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி”

(திருமுருகு1-3)

இவற்றுள் திருச்சீரலைவாய் என்றழைக்கப்படுகின்ற

திருச்செந்தூரில் குடிகொண்ட இறைபொருளாகிய முருகப்பெருமானின் பொலிவினை மிகவும் செம்மையுற எடுத்தியம்புவதாக அமைகிறது.

திருச்செந்தூர் முருகனின் தோற்றப்பொலிவு

“வையந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை ஓடையோடு தூயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுதடைக்
கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ்மேல் கொண்டு”

(திருமுருகாற்றுப்படை 78-82)

இப்பாடல் யானையின் மீது வருகின்றமுருகப் பெருமானின் சிறப்பினைப் பறைசாற்றுகிறது.

தமிழ் இலக்கியங்களில் திருச்சீரலைவாய்

தமிழ் இலக்கியங்களில் திருச்செந்தூர் அலைவாய், சீரலைவாய் என்ற பெயர்களில் போற்றப்பட்டுள்ளது. முழுமையாகக் கிடைத்த தொல்காப்பியத்தில்,

“முருகன் தீம்புனல் அலைவாய்” (தொல்காப்பியம்,
களவு33)

என்றும் எட்டுத்தொகை புறம் சார்ந்த நூல்களில் ஒன்றான புறநானூற்றில்

“வெண்டலைப் புணரி யலைருஞ் செந்நீர்
நெடுவேல் நிலைஇய காமர் வியந்துறை” (புறம் 55)

என்றும், அகநூல்களில் ஒன்றான அகநானூற்றில்,

“திருமணி விளக்கினலை வாய்செரு மிகுசேய் அய்”
(அகம் 266)

என்றும் ஆற்றுப்படை நூல்களில் ஒன்றான திருமுருகாற்றுப்படையில்,

“உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குயர் விழுசீர்

அலைவாய்ச் சேறலும் நிலையிய பண்பே”

(திருமுருகு 124-125)

என்றும் சிலப்பதிகாரத்தில்,

“சீர் கெழு செந்திலும் செங்கோலும் வெண்குன்றும்”

(சிலம்பு வஞ்சி, கு.குரவை 8)

என்றும், இது போன்ற தேவாரப்பதிகத்திலும், திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத் தமிழிலும் திருச்சீரலைவாய் என்ற குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. இதுவே பிற்காலத்தில் திருச்செந்தூர் என்று ஆனது.

ஔறவனின் தோற்றப்பொழிவு

திருச்செந்தூரில் கோயில் கொண்டுள்ள முருகப்பெருமான் பன்னிரு கைகளும், ஆறு முகமும் கொண்டு மிகவும் அற்புதமான காட்சிதனைக் காண்பவர் உள்ளம் குளிர காட்சித் தருகிறார்.

“மாயிருள் ஞாலம் மருவின்றி விளங்கப்

பல்கதிர் விரிந்தன் றொரு முகம்” (திருமுருகு 91-92)

இது போன்று ஒவ்வொரு திருமுகத்தின் சிறப்பினையும் முருகாற்றுப்படையின் வாயிலாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

முருகனின் திருக்கராங்கள்

ஆற்றுப்படை நூல்களில் முதலாவதாகக் கருதப்படும் திருமுருகாற்றுப்படையில்;

“ஆங்கம், முவிரு முகனும் முறைநவின் றொழுகலின்

ஆரந் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பிற்

செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் கடர்விடுபு”

(திருமுருகு 103-106)

இப்பாடலில் வாயிலாகப் பன்னிரு கைகளின் முருகப்பெருமானே ஏந்திய ஆயுதங்களின் தொழில் போன்றவற்றை நக்கீரர் தனது பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

“பாடின படுமனி இரட்ட ஒருகை

நீனிர விசும்பின் மலிதுளி பொழிய ஒருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட”

(திருமுருகு.115-117)

அதாவது இறைவனின் ஒரு கை மேகத்தால் உலகில் மிகுந்த மழையைப் பெய்விக்கவும், அதற்கு இணையாக இருக்கும் மற்றொரு கை தெய்வப் பெண்களுக்கு மணமாலை சூட்டவும், இவ்வாறாகப் பன்னிரு திருக்கரங்களின் தொழில் கூறப்படுகிறது. இறைவனின் தோற்றம் பன்னிரு திருத்தோள்களிலும், பல்வேறு ஆபரணங்களையும் அணிந்து மிகவும் அருமையான முறையில் காட்சியளிக்கிறது. கோயிலின் இருப்பிடமாகத் தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய திருக்கோயில் அமைந்துள்ளது. 2000 ஆயிரமாண்டுகள் பழமை வாய்ந்தது. படைவீடுகளில் இரண்டாம் படை வீடாகக் கருதப்படுகிறது.

“அந்தரப் பல்லியங் கறங்க திண்காழ்
வயிரெழுங் திசைப்ப வால்வளை ஞரல
உரந்தலைக் காண்ட நிலைஇய பண்பே”

(திருமுருகு 119-125)

இப்பாடலின் வாயிலாக திருச்செந்தூரில் கோயில் கொண்டுள்ள முருகப் பெருமானின் சிறப்பும், அலைபாயும் திருச்செந்தூரின் சிறப்பும் கூறப்பட்டுள்ளது.

திருச்செந்தூர் கோயில் வரலாறு

தேவர்கள் தங்களைத் தொந்தரவு செய்த சூரபதுமனை அழிக்கும்படியாகச் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். அவர்களது வேண்டுகளை ஏற்ற சிவபெருமான் தனது நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து ஆறு தீப்பொறிகளை உருவாக்கினார். அதிலிருந்து முருகப்பெருமான் தோன்றினார். பின்பு சிவபெருமானாகிய தனது தந்தையின் கட்டளையை ஏற்று சூரபதுமனை அழிக்க முருகப்பெருமான் சென்றார். இவ்வேளையில் முருகப்பெருமானுடைய அருள் வேண்டி தேவர்களின் குருவான வியாழ பகவான் திருச்செந்தூரில் இருக்கும் தளத்தில் தவமிருந்தார். குரு பகவானுக்குக் காட்சி

ஈசுவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

தந்த அவ்விடத்தே தங்கினார். அசுரர்களின் வரலாற்றை அவரின் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டு தனது படைத்தளபதியான வீரபாகுவை சூரனிடம் தூது அனுப்பினான். சூரபதுமானோ அதைக் கேட்கவில்லை. பின்னர் முருகன் தன் படைகளோடு சென்று சூரபதுமனை வதம் செய்ததாகவும், அதன் பின்பு குரு பகவான் முருகனிடம் தனக்கு காட்சி தந்த இவ்விடத்திலேயே எழுந்தருளும்படி வேண்டிக் கொண்டார். அதன்படியே முருகனும் தங்கினார். பின்பு வியாழ பகவான், தேவதர்சனாகிய விசுவகர்மாவை அழைத்து இங்கே கோயில் எழுப்பியதாகவும் வரலாறு கூறப்படுகிறது.

சூரனை வெற்றி பெற்று ஆட்கொண்டதனால் இவர் சேயேந்திர நாதர் என அழைக்கப்பெற்றார். பிற்காலத்தில் இப்பெயரே செந்தில் நாதர் என மருவியது. தலமும் திருசெயந்திரபுரம் (செயம்-வெற்றி) என அழைக்கப்பெற்று திருச்செந்தூர் என மருவியது. இத்திருத்தலம் மன்னார் வளைகுடாக் கடலின் கரையோரத்தில், அலைகள் தழுவ அமைந்திருப்பதால் அலைவாய் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. திரு என்னும் அடைமொழி சேர்க்கப்பட்டு, திருச்சீரலைவாய் என்று அழைக்கப்படுகிறது. முருகன், திருமால், சங்கநாதபெருமாள் ஆகிய சைவ, வைணவ மூர்த்தங்கள் காணப்படுகின்றன.

முடிவுரை

சைவத் திருமுறைகளுள் பதினோராம் திருமுறையில் அமைந்த திருமுருகாற்றுப் படையில் அமைந்துள்ள கருத்துக்கள் சைவ சமயத்தை அடியேற்றி நக்கீரர் படைத்திருக்கிறார். சைவக் கடவுளான முருகனின் தோற்றமும், படைவீடுகளின் அறிமுகமும் குறிப்பாக இரண்டாம் படைவீடான திருச்செந்தூரில் அசுரர்களை அழித்து கோயில் கொண்டு அடியவர்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் தோற்றத்தை இக்கட்டுரை வாயிலாகக் காணமுடிகிறது.

6. காஞ்சிபுரத்தில் பாடல் பெற்ற துணைங்கள்

ம.அருளாம்பிகை

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

மாநிலக்கல்லூரி

சென்னை

முன்னுரை

நினைத்தவுடன் முக்தி தரும் மூதூர் ஏழனுள், தென்னாட்டுப் புனித தலமான காஞ்சியில் 1008 சிவத் தலங்கள் இருந்ததாக இலக்கியங்கள் குறிப்பிட்டாலும், தற்போது 108 சிவாலயங்களே இருப்பதாக கூறப்படுகிறது. சிவபெருமானே காஞ்சியின் சிறப்பையும் காஞ்சித்தலம் தனக்குப் பிடித்த தலம் என்றும் உமையாகிய மலைமகளிடம் கூறுவதாக காஞ்சிபுராணம்,

“ஆயிடை நாம் மகிழ்ந்து உறையும் திருப்பதிகள் பலகோடி

அவற்றுள் மேலாம்

ஆயிரத்தெட்டாம் அவற்று அதிகம் ஒரு நூற்றெட்டு அவற்று அதிகம்

அறுபத்தெட்டாம்

ஆயினவற்று உயர்காசி காஞ்சி எனும் இரண்ட திகம் அறிவான்

மிக்கோர்

ஆயின் அவை இரண்டுள்ளும் சால நமக்கு இனிய நகர் அணி

நீர்க்காஞ்சி”

என்று கூறுகிறது.

இலக்கியச் சான்றுகள்

கோ நகரத்தின் சிறப்பைப் பல இலக்கியச் சான்றுகளின் வழி அறியமுடிகிறது. மலர்தலை யுலகத் துள்ளும் பலர்தொழ என்று பெரும்பாணாற்றுப்படையும் கச்சி வளைக்கச்சி காமக்கோட்டங்காவலன் என்று சிலம்பும், பொன்னகர் என்று மணிமேகலையும், ஆனேற்றான் கச்சியகம் என்று யாப்பருங்கலகாரிகையும், கச்சியெனு மாநகரத்தார் குணக்குன்றாரே என்று காஞ்சியின் சிறப்பை கச்சிக்கலம்பகமும் போற்றுகிறது.

“புரம்” என்ற சொல் சிறந்த ஊர்களைக் குறிப்பதாகும்.

தொண்டை நாட்டின் தலைநகரம் ஆதியில் கச்சி என்றும் காஞ்சி என்றும் பெயர் பெற்றிருந்தது. பிற்காலத்தில் புரம் என்பது காஞ்சியோடு சேர்ந்தமையால் காஞ்சிபுரம் என்றாயிற்று. எனினும் தேவாரப் பதிகங்கள் காஞ்சியைக் கச்சி என்றே குறிப்பிடுகின்றன. ஒரே தலத்திற்குப் பல திருக்கோயில் அமைந்திருந்தலில் அவை அமைந்த திசையைச் சுட்டி இன்ன திசையிலுள்ள இன்ன கோயில் என அத்திருக்கோயிலேயே தேவாரம் பாடிய குரவர்கள் குறித்துப் போற்றியுள்ளார்கள். “காஞ்சன” நகரமான காஞ்சியை நாயன்மார்கள் தன் தேவாரப் பாடலில் கச்சி என்று அழைக்கப்பெற்றும் இன்றும் உயிர்ப்புடன் விளங்கும் தலங்கள்.

கச்சி ஏகம்பம் - திருநாவுக்கரசர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர் மூவராலும் பாடல் பெற்ற தலமாகும்.

திருக்கச்சி மேற்றளி : அப்பர், சுந்தரர் பாடியுள்ளனர்

கச்சி அநேகதங்காபதம் : சுந்தரரால் பாடல் பெற்ற தலம்

திருவோணகாந்தன் தளி : சுந்தரரால் பாடல் பெற்ற தலம்

கச்சி நெறிக்காரைக்காடு : திருஞான சம்பந்தர் பதிகம் பாடியுள்ளார்

கச்சி மயானம் வைப்புத்தலமாகும். இத்தலம் ஏகம்பன் கோயில் கொடிமரம் எதிரே அமைந்துள்ளது.

கச்சி ஏகம்பன்

இறைவன் : தவக்குழைந்தநாதர்

இறைவி : காமாட்சி

கச்சி ஏகம்பப் பதிக்குப் பன்னிரண்டு பதிகங்கள் மூவராலும் பாடப்பட்டிருக்கின்றன. இத்தலம் பெரிய கோயில் என்று அழைக்கப்படுகிறது. உலகம் உய்ய ஆகம வழியின் படி இறைவரைப் பூசிக்க இறைவியார் கயிலையினின்று காஞ்சிபுரத்திற்கு எழுந்தருளினார். அங்கே கம்பையாற்றின் கரையில் திருவருளால் முளைத்து எழுந்த சிவலிங்கத் திருவுருவைக் கண்டு பூசித்தார். அப்பொழுது கம்பை மாந்தி

பெருக்கெடுத்து வர அம்மையார் பயந்து பெருமானைத் தழுவிக்கொண்டார். அப்பொழுது இறைவர் திருமேனி குழைந்து வளைத்தமும்பும், முலைத்தமும்பும் தோன்றக் காட்சியருளினார். அக்காரணத்தினால் தவக்குழைந்தநாதர் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. காஞ்சி ஏகம்பரநாதர் என்ற மற்றொரு பெயராலும் இப்பெருமான் அழைக்கப்படுகிறார்.

“முதிராமங்கை தவஞ்செய்த காலமே
வெதிர்களோடகில் சந்த முருட்டியே
அதிரவாறு வரத்தழு வத்தொட
யானையாடு வரத்தழு வத்தொட
அதிர்கொள்பூண் முலைக் கம்பமருப்பதே
காஞ்சி மாநகர் கம்ப மிருப்பதே”

கம்பையாற்றில் தவம் செய்யும் காலத்தே மூங்கில் அகில் சந்தனம் மற்றும் ஏனைய முருட்டு மரங்களையும் யானை முதலிய மிருகங்களையும் ஓட முடியாதவாறு ஆரவாரத்தோடு ஆறானது அடித்துக் கொண்டு வர பஞ்சகவ்வியங்களால் அபிடேகம் செய்யப்படும் சிவபெருமானைத் தழுவிவதால் முலைத்தமும்பு தம்பம் போல் உறுதியாக அவர் மார்பில் விளங்குகின்ற அப்பெருமான் காஞ்சி மாநகரிலுள்ள திருவேகம்பத்தில் வீற்றிருந்து அருளுகிறார் என்று முதல் திருமுறையை அருளியச் செய்த சம்பந்தர் பெருமான் பதிகத்தின் வழி அறியமுடிகிறது.

சமயம் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடு. கோயில்கள் அதன் சின்னங்களாகத் திகழ்கின்றன. காஞ்சியில் பல்லவர் காலம் சைவ சமய மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் கொள்ளலாம். சமணமும் பௌத்தமும் மலிந்திருந்த அதனூடே, சைவ சமயப்புரட்சி சைவ சமயம் காஞ்சிபுரத்தில் வெற்றிக் கண்டது. சைவ சமயத்தின் விடிவெள்ளியாகத் திகழ்ந்தவர் திருஞான சம்பந்தர் நாயனார்.

“தேரரும் மறியாது திகைப்பாரே
காதர்நிறத்தம ணர்க்கொரு கம்பமே
கடவுணியிடங் கொண்டது கம்பமே”

என்றும்,

“போதியார் பிண்டியா ரென்றிவர் பொய்நூலை
வாதியா வம்மினம் மாவென்னுங் கச்சியுள்
ஆதியார் மேவிய ஓந்திரு வேகம்பம்
நீதியார் றெழுமினும் மேல்வினை நில்லாமே”

என்று புத்தர்களும் உம்மையறியாது திகைப்பர். அவர்கள் அறிவும் தம் நிலைமை மாறமாட்டார். ஆதலால் உம்மை துதிப்பதை வெறுப்பர். கருநிறமுடைய சமணர்கள் உம்மைக்கண்டு நடுங்குவர். பரம்பொருளாகிய நீர் விரும்பி வீற்றிருக்கின்ற திருக்கச்சியிலே என்றும் மற்ற சமயத்தினரின் பொய்நூலை ஆராய்வதை விடுத்து அழகிய மாமரநிழலில் விளங்கும் தலைவனாகிய சிவபிரான் ஆடும் கச்சியுள் விளங்கும் திரு. ஏகம்பத்தை விதிப்படி வழிப்பட வாருங்கள். நும்மேல் வரும் வினைகள் நில்லா என்றன்பர்களை அழைக்கிறார்.

மேலும் திருவேகம்பனுக்குத் தொண்டனாகி, மனமே உன்துயர் தீரும்பொருட்டு திரிவாயாக என்றும் மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியாகியாகிய ஐம்புலன்களின் கட்டினை அவிழ்த்தருளித் தன் கண்களால் அருள்செய்பன். இராவணனுக்கும் அருள்செய்த பெருமான் திருக்கச்சி ஏகம்பன் என்கிறார். சிவபரத்துவத்தைப் பல இடங்களிலும் உயர்த்திச் சென்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், இழந்த கண்ணைப் பெற திருவேகம்பத்தை அடைந்து, கச்சி ஏகம்பனே. கடையனேன் பிழை பொறுத்துக் கண்ணளித்தருள்வாய் என்று வேண்டி, பெருமான் இடக்கண் கொடுக்கப்பெற்று மகிழ்ந்து பாடியருளியது இத்திருப்பதிகம்.

“விண்ண வர்தொழ தேத்தின் றானை
வேதந் தான்விரித் தோதவல் லானை
நன்னி னார்க்கென்றும் நல்லவன் றன்னை
நாளும் நாமுகக் கின்றபி ரானை
என்னில் தொல்புக ழாள் உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிப்படப் பெற்ற
கண்ணு மூன்றுடைக் கம்பன்எம் மானைக்
காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே”

தேவர்கள் தொழுது துதிக்க இருப்பவனும் வேதங்களின் தலைவன், உமை என்னும் நங்கை, எந்நாலும் துதித்து வழிப்படபெற்ற கண்களும் மூன்று உடைய, திருவேகம்பத்தில் உள்ள எம்பெருமானைக் காணுதற்கு அடியேன் கண்பெற்றது வியப்பு என்கிறார்.

திருக்கச்சி மேற்றளி

இறைவன் : திருமேற்றளி உடைய நாயனார்-திருமால் ஓத உருகீசர். இறைவி : காமாட்சி. இங்குத் திருமால் சிவனை வேண்டித் தவம் செய்து சுந்தரர் பாடலைக் கேட்டு சிவசாருபம் அடைந்தார் என்பது வரலாறு. காஞ்சியில் ஏகம்பனைத் தரிசித்த தம்பிரான் தோழர் பிள்ளையார் பாளையம் திருக்கக்கச்சி மேற்றளிக்குச் சென்று அன்பின் மேலிட்டால் இறைவனை,

“விரையார் கொன்றையினாய் விம
லா இனி உன்னையல்லால்
உரையேன் நாவதனால் கூட
லில் உயிர் உள்ளளவும்
திரையார் தன் கழனித் திரு
மேற்றளி உறையும்
ஆரையா உன்னையல்லால் அறிந்
தேத்த மாட்டேன்”

என்கிறார்.

திருக்கச்சியனேகதங்காவதம்

இறைவன் : அநேகதங்காபதேசவரா
இறைவி : காமாட்சி

சுந்தரரால் பாடல் பெற்ற தலம். ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட பழமை வாய்ந்தது. அநேகம் என்றால் யானை. யானை முகத்தையுடைய விநாயகர் சிவலிங்கத் திருமேனியை நிறுவி வழிப்பட்ட தலம், என்பதாலும் குபேரன் வழிப்பட்ட பெருமையுடையதாலும், இறைவன் கேசியை அழித்து அவன் மகளான சிவபக்தை வல்லபையை விநாயகருக்கு மணம்

முடிக்க வரம் தந்த சிறந்த தலம் என்று தலபுராணம் கூறுகிறது.

சுந்தரர் காஞ்சியில் தங்கியிருந்த நாள்களில் திரு ஓணகாந்தன் தளியை வணங்கி இத்தலத்திற்குச் சென்று தரிசித்துப் பாடியருளியது இத்திருப்பதிகம்.

“சித்தம் ஒரு நெறி வைத்த இடந்திகழ்
கின்ற இடந்தரு வானடிக் கே”

சிவபிரானுக்கு மிக்க உவகைத்தரும் இடம் கச்சி அநேகதங்காவதம் ஒன்றே என்று கூறுகிறார். இவ்வீசரை வழிப்படுபவர்கள் கொடிய பிறவித்துயர் தீர்ந்து திருக்கையாயம் அடையும் பேறுபெறுவர் என்கிறார். மேலும் புல்லி யிடந்தொழு துய்த்தும் என்னாதவர் சைவ சமயத்தைச் சேர்ந்தொழுக வேண்டும் என்கிறார்.

ஓணகாந்தன் தளி

இறைவன் : ஒணேஸ்வரர்

இறைவி : காமாட்சி

வாணாசுரன் என்ற அரசனுடைய சேனாதிபதிகளான ஓணன், காந்தன் என்னும் அசுரர்கள் வழிபாட்டு பேறு பெற்ற காரணத்தினால், ஓணகாந்தன் தளி என்று பெயர் பெற்றது. இங்கு ஒணேசுவரர் சுயம்பு லிங்கமாக எழுந்தருளியுள்ளார். இங்குச் சுந்தரர் இறைவனிடம் அடிமைதிறம் பேசி,

“நெய்யும் பாலும் தயிரும் கொண்டு
நித்தில பூசை செய்ய உற்றார்”

என்னும் பதிகம் பாடி பொன்பெற்றார் என்பது வரலாறு. திருக்கச்சி நெறிக்காரைக்காடு

இறைவன் : காரை திருநாதேசுவரர்

இறைவி : பிரமராம்பிகை

முக்காலத்தில் இப்பகுதி முழுவதும் காரைச்செடிக் காடாக இருந்த காரணத்தால் காரைக்காடு என்று பெயர் பெற்றது. இந்திரன் வழிபட்ட காரணத்தால் இந்திரா புரி என்றும்

வழங்கப்பெறுகிறது. தற்போது திருக்காலிமேடு என்று இப்பகுதி வழங்கப்படுகிறது. இத்தலத்தைப் பற்றி திருஞானசம்பந்தர் பாடிய, “வாரணவு முலைமங்கை” என்று தொடங்கும் பதிகத்தில்

“பன்மலர் கொண்டடிக்கீழ் வானோர்கள் பணிந்திறைஞ்ச நன்மையிலா வல்லவுணர் நகர்முன்றும் ஒரு நொடியில்”

என்று நகரச் சிறப்பை கூறுகின்றார். தேவர்கள் வணங்கும் காஞ்சியில், மேகத்தை தொடும்படி உயர்ந்துள்ள இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட மாளிகையும், தேரோடும் வீதிகளையும் பிரளயக்காலத்து ஒலியோ என்று சொல்லும் பேரோசையுமுடைய, நீர் நிரம்பிய மலர்கள் பூத்துள்ள குளங்களையுடைய திருக்கச்சி காரைக்காடு என்கிறார்.

முக்திக்கான சமயம் சைவ சமயம்

நாயன்மார்களால் பாடல் பெற்று, முக்தியளிக்கும் பல தலங்களில் ஒன்றாகக் காஞ்சிபுரம் விளங்குகின்றது. சிவபோக சாகரம் என்ற நூலும்,

“தில்லைவனம் காசி திருவாரூர் மாயூரம்
முல்லைவனம் கூடல் முதுகுன்றம்-நெல்லைகளர்
காஞ்சிக்கமுகுக் குன்றமறைக் காடருனை காளத்தி
வாஞ்சியமென் முக்தி வரும்”

குறிப்பிடுகிறது.

“எல்லா பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்”

என்று மணிவாசகப் பெருமான் அருளியதைப் போன்று அனைவரும் வீடுபேறு அளிக்க வல்ல சிவபெருமானின் திருப்பாதத்தைப் பற்றி உய்வோமாக.

7. கைவத்தியிற் நெறி வளர்க்கும் திருக்கோயில்கள் அறுபடை வீடுகள்

முனைவர் ஆர்.ஆர். கோவிந்தராசன்
தொழிலதிபர்
வல்லம்

முதல் படை வீடு - திருப்பரங்குன்றம்

முருகப்பெருமானின் அறுபடை வீடுகளில் முதலாவது படை வீடாகத் திகழ்வது திருப்பரங்குன்றம் சிறி சுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயில். முருகப் பெருமான் தெய்வானையைத் திருமணம் செய்து கொண்ட தலம்.

லிங்க வடிவில் மலை

திரு+பரம்+குன்றம், பரம் என்றால் பரம்பொருளான சிவபெருமான். குன்றம் என்றால் குன்று (மலை). திரு என்பது அதன் சிறப்பை உணர்த்தும் அடைமொழியாகத் திருப்பரங்குன்றம் என ஆயிற்று. திருப்பரங்குன்றம் லிங்க வடிவமாகக் காட்சியளிக்கும் அருட்செறிந்த மலை. இந்தத் திருப்பரங்குன்றத்தில் தங்கி சிவசக்தியை நோக்கி ஆறுமுகப் பெருமான் தவமிருந்தார்.

இக் குன்றமானது சிவ லிங்க வடிவிலேயே காணப்படுவதால் சிவபெருமானே குன்றின் உருவில் காட்சியளிப்பதாக எல்லாராலும் வணங்கப்பட்டு வருகிறது. இம்மலையின் உயரம் சுமார் 190 மீட்டராகும். இம்மலையை நித்தம் வலம் வந்து வழிபட்டால் தொழுவாரின் வினைகளெல்லாம் தீர்ந்துவிடும் என்று திருஞான சம்பந்தர் தான் இயற்றிய தேவாரத்தில் பாடியுள்ளார். குரு பக்தியின்றி ஞானம் பெற முடியாது. கயிலாயத்தில் பார்வதி தேவிக்குச் சிவபெருமான் பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளை உபதேசிக்கும் போது, தன் தாயாரின் மடிமீது முருகப்பெருமான் அமர்ந்திருந்தார். தாய்க்கு தந்தையார், பிரணவ மந்திர உபதேசம்

செய்தபோது முருகப் பெருமானும் அவ்வுபதேசத்தைக் கேட்டார். முருகப் பெருமானுக்குச் சிவபெருமான் தை மாதத்தில் பூச நட்சத்திரத்தன்று காட்சித் தந்தார். எனவே தைப்பூசத்தன்று சிவபெருமானையும், முருகக் கடவுளையும் வழிபடுகின்றவர்கள் இசுட சித்திகளைப் பெறுவார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. எனவே திருப்பரங்குன்றத்தில் தைப்பூச விழா பத்து நாட்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

முருகப்பெருமான் அவதாரம் செய்ததன் நோக்கமே சூரபத்மனையும், அவனது சேனைகளையும் அழித்து தேவர்களைக் காப்பதேயாகும். அவ்வண்ணமே முருகப்பெருமான் அவதாரம் செய்து, சூரபத்மனை அழித்து, அவனை மயிலும் சேவலுமாக்கி, மயிலை வாகனமாகவும், சேவலை கொடியாகவும் ஏற்றுக் கொண்டருளினார். தேவர்கள் துயர்கள் களையப் பெற்றார்கள். அதனால் முருகப் பெருமானுக்குத் தன்னுடைய நன்றியைச் செலுத்தும் வகையில் இந்திரன் தன் மகளாகிய தெய்வானையைத் திருமணம் செய்து கொடுக்க விரும்பினான். முருகன் தெய்வானை திருமணம் திருப்பரங்குன்றத்தில் நடந்தது.

திருமண விழாவில் பிரம்மா விவாக காரியங்கள் நிகழ்த்த, சூரிய, சந்திரர்கள் ரத்ன தீபங்கள் தாங்கி நிற்க, பார்வதி பரமேசுவரர் பரமானந்தம் எய்தி நிற்க, இந்திரன் தெய்வானையைத் தாரை வார்த்து கொடுக்க, முருகப்பெருமான், தெய்வானையைத் திருமணம் செய்து கொண்டதாகத் திருப்பரங்குன்றப் புராணம் கூறுகிறது.

இரண்டாவது படை வீடு - திருச்செந்தூர்

முருகப்பெருமானின் அறுபடை வீடுகளில் 2-வது படை வீடாகத் திகழ்வது திருச்செந்தூர் அருள்மிகு சிறி செந்தில் ஆண்டவர் திருக்கோயில். இங்குதான் முருகப் பெருமான் தங்கி தேவ குருவாகிய வியாழ பகவானால் பூசிக்கப்பட்டு பிறகு சூரபத்மனை அழித்தார். போரிலே வெற்றிகண்ட பெருமானைத் தேவர்கள் இத்தலத்திலே தான் பூசித்தனர். சுகப்பிரம்ம ரிசி, வெள்ளை யானை இவர்கள் பூசித்துப் பேறு பெற்ற தலம்.

இத்திருத்தலத்திற்குச் செந்தில்மா நகர் என்றும், திருச்சீரலைவாய் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. இத்தலம் ஓயாமல், கடல் அலைகளால் மோதப்படுவதால் அலைவாய் என்றழைக்கப்படுகிறது. வியாழ பகவானால் பூசிக்கப்பட்ட தலமாதலின் திருச்செந்தூர் வியாழ சேத்திரம் என்று போற்றப்படுகிறது. இங்கிருந்துதான் குமரக்கடவுள் வீரவாகுத் தேவரை அனுப்பி, சூரபத்மனுக்கு அறிவுரை கூறி வரச்சொன்னார். வீரவாகுத் தேவரும் தூதுச் சென்றார். ஆனால், அவரது அறிவுரைகள் சூரபத்மனால் ஏற்கப்படவில்லை. தூது பயனற்றுப் போனது. மேலும் சூரபத்மன் வீரவாகுத் தேவரை மரியாதை குறைவாக நடத்தி அனுப்பினான்.

பிறகு முருகப்பெருமான் அம்பிகையிடம் வேல்பெற்று, சூரபத்மன் மீது போர் தொடுக்கச் சென்றார். சூரபத்மன் அப்போது முருகப் பெருமானுடைய எதிரில் மாமரமாக நின்றான். சூரபத்மனை முருகப் பெருமான் தன்னுடைய வேலாயுதத்தில் இரு கூறாகப் பிளந்தார். மனக் கருணையால் அவனை ஆட்கொண்டார். மாமரம் இரண்டாகப் பிளந்து, பிளந்தவுடனேயே அதன் பாதி மயிலாகவும், மறுபாதி சேவலாகவும் மாறியது. மயிலை வாகனமாக அமைத்துக் கொண்டார். சேவலைக் கொடியாக ஏற்றுக் கொண்டார் முருகப்பெருமான்.

இவ்வாறு சூரபத்மனுடன் போரிட்டு, வெற்றி வாகை சூடி, தேவர்களைச் சூரபத்மனிடமிருந்து மீட்டு வந்தமையால், திருச்செந்தூர் செயந்திபுரம் என்று வடமொழியால் அழைக்கப்பட்டு வந்தது. அப்பெயரே மருகி செந்தில் என்றாகி, திருச்செந்தூர் என்று வந்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. திருச்செந்தூர் என்ற சொல்லுக்குப் புனிதமும் வளமும் மிகுந்த வெற்றி நகரம் என்றும் பொருளுண்டு. செல்வமும் அருள் வளமும் அளிக்கவல்லது திருச்செந்தூர். இத்திருநகரில் முருகப்பெருமான் செயமூர்த்தியாகவே திகழ்கிறார்.

சிக்கலில் வேல்வாங்கிச் செந்தூரில் சூரசம்காரம் என்பது பழமொழி. மாமரமாய்க் காட்சியளித்த சூரபத்மனைக்

கொல்வதற்காக, முருகப்பெருமான் வேலாயுதத்தை ஏவியபோது அதன் கொடும் தாங்காமல் கடலும் பின் வாங்கியதாக அருணகிரி நாதர் தனது திருப்புகழில் குறிப்பிடுகின்றார்.

மூன்றாவது படைவீடு - பழனி

முருகப் பெருமானின் அறுபடை வீடுகளில் 3வது படை வீடாகத் திகழ்வது பழனி அருள்மிகு தண்டாயுதபாணி திருக்கோயிலாகும். இத்திருத்தலத்தில் கந்தப்பெருமான் ஆண்டிக் கோலத்தில் தண்டாயுதபாணியாய்க் காட்சியளிக்கிறார். மூலசுதானத்திலுள்ள பழனியாண்டவர் திருமேனி போகர் சித்தரால், நவபாசானத்தால் உருவாக்கப்பட்டதாகும். இதனால், மூலவர் மீது அபிசேகம் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் எல்லா நோய்களையும் குணப்படுத்த வல்லவை என்று கருதப்படுகின்றன.

பழனி என்பது மலையின் பெயராகும். பழனி மலையையும், மலையடிவாரத்தில் உள்ள திருவாவினன்குடி தலத்தையும் உள்ளிட்ட நகரமே பழனி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்தலம் பழனி என அழைக்கப்படுவதன் காரணம் சிவனும், பார்வதியும் தம் இளைய மைந்தன் முருகப்பெருமானை ஞானப்பழம் நீ என அழைத்ததால் பழம் நீ என வழங்கப்பெற்றுப் பின்னர் பழனி என மருவியதே என்பார்.

பழனி மலைமேல் உள்ள கோயிலுக்குச் செல்லும் மலைப் பாதையில் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிவன், பார்வதி, கணபதி, முருகன் ஆகிய சிற்பங்கள் பழத்திற்காக உலகை வலம் வந்த போட்டியையும், மலைமேல் முருகப்பெருமான் சன்னதிக்குத் தென்பாகமாகக் காணப்படும் கைலாசநாதர் ஆலயம் இறைவனும் இறைவியும் முருகனைப் பின் தொடர்ந்து வந்து சமாதானம் செய்ததையும் உணர்த்துகின்றன.

நான்காம் படைவீடு - சுவாமிமலை

முருகப் பெருமானின் அறுபடை வீடுகளில் நான்காவது படை வீடாகத் திகழ்வது திருவேரகம் என்று போற்றப்படும் சுவாமிமலை. இத்தலத்தில் உறையும் கதிர்வேலன், தனது தந்தை

சிவபெருமானுக்குக் குருவாக இருந்து பிரணவ மந்திரத்தை உபதேசம் செய்ததாகப் புராணத்தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இதனால் இங்கு வீற்றிருக்கும் முருகப்பெருமானை சுவாமிநாதன், தகப்பன் சுவாமி என்றெல்லாம் அழைக்கிறோம். இதன் காரணமாகவே இந்தத் திருத்தலமும் சுவாமிமலை என்று அழைக்கப்படலாயிற்று.

இத்தலத்தை முருகனின் சிறப்புமிக்க அழகிய படைவீடு என்ற பொருளில் (ஏர்+அகம்) ஏரகம் என்றனர். ஏர்தொழிலான விவசாயத்தில் சிறந்து பகுதியில் உள்ள அகம் என்ற பொருளையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். இக்கோயிலின் தல வரலாறு சுவாமிமலையில் சுதைச் சிற்பமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரணவ உபதேசம் கேட்ட சிவபெருமான்

படைப்புத் தொழிலில் ஆணவ முற்றிருந்த பிரம்மன், முருகப்பெருமானைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்போது பிரம்மனிடம் படைப்புத் தொழில் செய்யும் உனக்கு ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தின் பொருள் தெரியுமா? என்று முருகப் பெருமான் கேட்கிறார். இக்கேள்விக்குப் பிரம்மனால் பதில் சொல்ல முடியவில்லை. பிரணவத்தின் பொருள் தெரியாமல் திகைத்தார். அவரைத் தலையில் குட்டிச் சிறையில் அடைத்தார் முருகன். ஈசனே நேரில் வந்து கேட்டுக் கொண்டதால், பிரம்மனை முருகன் விடுதலை செய்தார். பிறகு சிவபெருமான், பிரணவத்தின் பொருள் உனக்குத் தெரியுமா? என்று முருகனிடம் கேட்டார். ஓ நன்றாகத் தெரியுமே! என்றார் முருகன். அப்படியானால் அப்பொருளை எனக்குக் கூற இயலுமா? என்றார் ஈசன். உரிய முறையில் கேட்டால் சொல்வேன் என்றார் முருகன்.

அதன்படி சிவபெருமான் இத்தலத்தில் சிசுயபாவத்தில் அமர்ந்து, முருகனிடம் பிரணவ உபதேசம் கேட்டார். அன்று முதல் சுவாமியாகிய சிவபெருமானுக்கே முருகன் குருநாதனாக ஆனார். அதனால் முருகன், சுவாமிநாதன் என்றும், பரமகுரு என்றும், தகப்பன் சுவாமி என்றும் போற்றப்பட்டார். இந்தத்

திருத்தலமும் சுவாமிமலை என்று அழைக்கப்பட்டது.
மாடக்கோயில்

சுவாமிமலை இயற்கையான மலை அன்று. ஏராளமான கருங்கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட ஒரு மாடக்கோயில் தான் சுவாமிமலை. மலைகளே இல்லாத தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் கருங்கற் கோயில்கள் இருப்பது பிரமிப்பூட்டும் விந்தைகளில் ஒன்றாகும். இங்கு மூன்றாவது பிரகாரம் மலையடிவாரத்தில் உள்ளது. இரண்டாம் பிரகாரம் கட்டுமலையின் நடுப்பாகத்திலும் முதற் பிரகாரம் கட்டுமலையின் உச்சியில் சுவாமிநாதப் பெருமானைச் சுற்றியும் அமைந்துள்ளது.

தெற்கு நோக்கிய ராசகோபுரம் ஐந்து நிலைகள் உடையது. பெரும்பாலும் பக்தர்கள் கிழக்குப்புற மொட்டைக் கோபுரத்தின் வழியாகவே திருக்கோயிலுக்குள் நுழைகின்றனர். ஏனெனில் நுழைந்தவுடன் வல்லப கணபதியின் தரிசனம் கிடைக்கிறது. மலைக்கோயிலின் கீழ்த்தளத்தில் மீனாட்சி அம்மன், சுந்தரேசுவரர், விநாயகர், சோமாசுகந்தர், விசுவநாதர், விசாலாட்சி, தட்சிணாமூர்த்தி ஆகியோரின் சன்னதிகள் அமையப்பெற்றுள்ளன. சுவாமிநாதனைக் காண நாம் அறுபது படிகள் மேலே ஏறிச் செல்ல வேண்டும். அறுபது தமிழ் வருடங்களின் பெயர்களைத் தாங்கி நிற்கும் அறுபது படிகளும் இரண்டு பகுதிகளாக அமைந்துள்ளன.

மேல்தளத்தில் உள்ள கண்கொடுத்த கணபதி சக்தி வாய்ந்தவர். இவர் செட்டி நாட்டைச் சேர்ந்த ஒரு பெண்மணிக்குக் கண்பார்வையை அருளியதால் கண்கொடுத்த கணபதி என்று பெயர் பெற்றதாகச் செவிவழிச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. இன்றும், இவரை வணங்கும் பக்தர்களுக்கு நல்ல கண்பார்வையை அருளி வருகிறார்.

ஐந்தாவது படைவீடு - திருத்தணி

முருகப்பெருமானின் அறுபடை வீடுகளில் ஐந்தாவது படை வீடாகத் திகழ்வது திருத்தணிகை என்று அழைக்கப்படும் திருத்தணி சிறி பாலசுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயில். இத்தலத்தில் முருகப்பெருமான் தன் இச்சா சக்தியாகிய

வள்ளியம்மையைத் திருமணம் செய்து கொண்டு மகிழ்ந்து இனிது வீற்றிருப்பதுடன் இங்கு வரும் பக்தர்களுக்கு மகிழ்ச்சியையும் தந்தருள்கின்றார்.

தணிகை

முருகப்பெருமான் தேவர்களின் துயரம் நீங்கும் பொருட்டு சூரபதுமனுடன் செய்த பெரும் போரும், வள்ளியம்மையை மணந்து கொள்ள வேட்களுடன் விளையாட்டாக நிகழ்த்திய சிறுபோரும் முடிந்து, தணிந்து அமர்ந்த தலம் என்பதால் தணிகை எனப்பெயர் பெற்றதாக அறியப்படுகிறது. தேவர்களின் அச்சம் தணிந்த இடம். முனிவர்கள் காம வெகுளி மயக்கங்களாகிய பகைகள் தணியும் இடம். அடியார்களின் துன்பம், கவலை, பிணி, வறுமை ஆகியவற்றைத் தணிக்கும் இடம். ஆதலாலும் இதற்குத் தணிகை என்று பெயரமைந்ததாகவும் கூறப்படுகிறது.

தணிகை என்னும் சொல்லுக்குப் பொறுத்தல் (பொறை) என்பதும் ஒரு பொருளாதலின் அடியார்களின் பிழைகளையும் பாவங்களையும் பொறுத்து அருள்புரியும் தலம். திருத்தணிகை என்று கொள்ளுதலும் பொருந்தும். முருகப்பெருமான், தன்கிரியா சக்தியாகிய தெய்வானையைத் திருப்பரங்குன்றத்தில் திருமணம் செய்து கொண்டாற்போல், திருத்தணிகையில் தன் இச்சா சக்தியாகிய வள்ளியம்மையைத் திருமணம் செய்து கொண்டு மகிழ்ந்து இனிது வீற்றிருந்தருள்கின்றார். திருத்தணிகையின் சிறப்பிற்கு இதுவே சிறந்த பெருங்காரணமாகும்.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள், கந்தப்ப தேசிகர், கச்சியப்பமுனிவர், கச்சியப்ப சிவாசாரியார், அருணகிரிநாதர் ஆகிய அருட்பெருஞ் சான்றோர்கள் பலரும், திருத்தணிகை முருகனைப் பெரிதும் புகழ்ந்துப் பாடியுள்ளனர். 19-ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த வடலூர் இராமலிங்க அடிகளார், திருத்தணி முருகப்பெருமானை நினைந்து உருகி அப்பெருமானையே ஞான குருவாகக் கொண்டார். வள்ளலார் இளம் வயதிலேயே கண்ணாடியில் திருத்தணி

முருகப்பெருமானின் காட்சி கிடைக்கப் பெற்றவர். இதனால், பிரார்த்தனை மாலையில் திருத்தணி முருகனைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். பல லட்சக்கணக்கான மக்கள், திருத்தணிகை முருகனைத் தம் குலதெய்வமாகக் கொண்டு வழிபட்டு நலம் பெற்று வருகின்றனர்.

ஆறாவது படைவீடு - பழமுதிர்ச்சோலை

முருகப்பெருமானின் அறுபடை வீடுகளில் வேது படை வீடாகத் திகழ்வது பழமுதிர்ச்சோலை சிறி சோலைமலை முருகன் திருக்கோயில். மற்ற படைவீடுகளுக்கு இல்லாத ஒரு தனிச்சிறப்பு இக்கோயிலுக்கு உள்ளது. இங்குத் திருமாலும், திருமுருகனும் குடிகொண்டு அருள்புரிகின்றனர். சைவ, வைணவ ஒற்றுமைக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாய் இத்திருத்தலம் விளங்குகிறது. மலைக்குரிய கடவுளாகிய முருகவேலுக்குரிய இம்மலை இயற்கை வளத்தால் பசுங்காடும், சோலையும் நிறைந்து காண்பவர் கண்களுக்குப் பசுந்தழைகளால் போர்த்தப்பட்டு இனிய தோற்றத்துடன் காணப்பட்டதால், சோலை மலையாயிற்று.

இவ்விடத்திற்கு மாலிருங்குன்றம், இங்குன்றம், திருமாலிருஞ் சோலை, அழகர் மலை என்ற பெயர்களும் வழங்கப்படுகின்றன. பெருமானும் அழகியவர், முருகன் என்றாலும் அழகுடையவன் என்று பொருள்படும். சுந்தரராலசன் என்றாலும் அழகுடைய பெருமானைக் குறிக்கிறது. புராண வரலாறுகளிலும், இலக்கியங்களிலும், பழமுதிர்ச்சோலை தலம், முருகதலம் என்பதற்கான ஆதாரம் ஏதும் இல்லை. சுந்தரபுராணத் துதிப்பாடலில் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார், வள்ளியம்மையைத் திருமணம் புரிய விநாயகரை யானையாக வந்து உதவும்படி முருகப்பெருமான் அழைத்த தலம் பழமுதிர்ச்சோலை என்று கூறுகிறார். எனவே ஆறாவது படைவீடாகிய பழமுதிர்ச்சோலை, வள்ளி மலையைக் குறிக்கும் என்று ஒருசாரார் தெரிவிக்கின்றனர். ஆனால் அருணகிரிநாதர், திருப்புகழில் வள்ளி மலையையும், பழமுதிர்ச்சோலையையும் தனித்தனியே பாடியிருக்கிறார். மேலும் பழமுதிர்ச்சோலையில் இன்றும் காணப்படுகின்ற நூபுர கங்கை என்னும் சிலம்பாற்றைப் பழமுதிர்ச்சோலைத் திருப்புகழில் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார்.

8. நவக்கிரகத் திருக்கோயில்கள்

சிவ.ஞானசம்பந்தம்

தலைவர்

அருள்மிகு பாண்டிச்சுவரர் அடியார்கள்

திருக்கூட்டம்

கோவிந்தபுரம், தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

நவக்கிரகத் திருக்கோயில்கள் உலகில் எவ்விடத்திலும் இல்லாத போது தலைப்பு நவக்கிரகத் திருக்கோயில்கள் என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுத அடியேன் முற்படுகின்றேன். நாம் நவக்கிரகத் திருக்கோயில்கள் என்று குறிப்பிடுவதெல்லாம், நவக்கிரகத் தோசங்களைப் போக்கவும், இறைவனின் ஈடிலா அருளைப் பெறுவதற்கும் அமைந்த கோயில்களே. நவக்கிரகங்களுக்கு என்று எவ்வித தனித்தன்மையும் இல்லை. வினைப் பயன்களை உயிர்களுக்கு ஊட்டுவதற்கென்றே இறைவனால் படைக்கப்பட்ட பணியாளர்களே அவைகள். அவைகளை வணங்குவதாலோ, பலவித உபச்சாரங்கள் செய்து வழிபடுவதாலோ எவ்வித பயனும் கிடையாது. இவ்வரிய உண்மையை மறந்து நவக்கிரக வழிபாடுகள் இக்காலத்தில் மிகவும் பிரசித்தமாக நடைபெற்று வருகிறது. திருமுறை அருளிய அருளாளர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய பதிகங்களில் இவ்வுண்மையைச் சுட்டியிருக்கிறார்கள். புராணங்கள் சைவசித்தாந்த நூல்கள் அனைத்திலும் இவ்வுண்மை ஒதப்பட்டுள்ளது.

நவக்கிரகத் தோசங்களை நீக்குவதற்கும், நீங்கா இறையருளைப் பெறுவதற்கும் ஒருசில திருக்கோயில்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நவக்கிரகத் தோசங்களை நீக்கும் திருக்கோயில்கள், சோதிடர்களாலும் முறையற்ற சில அர்ச்சகர்களாலும், அறியாமை இருளில் மூழ்கி தெளிவு பெறாத முன்னோர்களாலும் நவக்கிரகத்திருக்கோயில்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டு குறைகளோடு வாழப் பழக்கியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய காலத்தையும், கையிருப்புத் தொகையையும்

விரயமாக்கி, வீணாக்கி நவக்கிரகத் திருக்கோயில்கள் உலகில் எவ்விடத்திலும் இல்லாதபோது தலைப்பு நவக்கிரகத் திருக்கோயில்கள் என்று ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுத அடியேன் முற்படுகின்றேன். நாம் நவக்கிரகத் திருக்கோயில்கள் என்று குறிப்பிடுவதெல்லாம். நவக்கிரகத் தோசங்களைப் போக்கவும், இறைவனின் ஈடிலா அருளைப்பெறுவதற்கும் அமைந்த கோயில்களே.

முற்பிறவியில் செய்த நல்வினை, தீவினைக்களுக்கேற்ப இப்பிறவி ஏற்படுகிறது. அதற்கான பயன்களை ஊட்டுவதற்காக நவக்கிரகங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளது. தீவினைகள் நீங்க, வாழ்வில் சுபிட்சம் பெற இறைவழிபாட்டை தவிர வேறுவழியில்லை. நோய் வந்தால் நோயையே வணங்குவது போல், இந்த கிரகத்தால் தீமைகள் ஏற்படுகிறது என்று சோதிடர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு அந்த கிரகத்தையே வணங்கி, நீங்கா துன்பத்தில் உழலுகிறோம். நோய் வந்தால் மருத்துவரை நாடவேண்டும். அவர் தரும் மருந்தை உட்கொள்ள வேண்டும். அப்படி செய்தால் தானே நோய் போகும்.

அப்படியில்லாமல் சுரம் வந்தால் சுரத்தையே வணங்கலாமா? எய்தவனிருக்க அம்பை நோகலாமா? நவக்கிரகவழிபாடு என்ற ஒரு விசயம் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ஊறிப்போய் மாற்றவே முடியாது என்ற எண்ணத்தை தோற்றுவிப்பதாக உள்ளது. தமிழ் வேதமாகிய பன்னிரு திருமுறைகளை நன்கு கற்றும், கற்றவர் சொல்வாயிலாகக் கேட்டும் சைவ ஆதீனங்களை அணுகி தெளிவு பெறுவதும் நமது தலையாய கடமையாகும். பத்தாம் திருமுறையான திருமந்திரத்தில் திருமுலர் அருளிய ஒரே ஒரு செய்யுளை எடுத்துக் கொள்வோம்.

ஏழாம் தந்திரம் “காலோத்ரம்”

“ஒன்பதின் மேவி உலகம் வலம் வரும்
ஒன்பதும் ஈசன் இயல் அறிவாரில்லை
முன்பதின் மேவி முதல்வன் அருளிலார்
இன்பமிலா இருள் சூழ நின்றாரே”

உலகப் பரிபாலனம் நவக்கிரகங்களால் நடைபெறுகிறது. ஆனால் அவை அனைத்தும் இறைவனான சிவப்பரம்பொருளின் செயலாகும். இறைவனின் ஆணைக்கேற்ப அவைகள் செயல்படுகிறது. அதை உணராமல் நவக்கிரகங்களால் எல்லாம் நடக்கிறது என்று நினைத்து, நவக்கிரகவழிபாட்டில் ஈடுபட்டு, இறைவனை துதிக்காவிடில் என்றும் நீங்காத கொடிய துன்ப இருளில் மூழ்கிப்போவோம், என்று அருளியுள்ளதை உணராமல் காலத்தைக் கடத்தலாமா?

தற்காலத்தில் நவக்கிரகக்கோயில்கள் என்று சுட்டப்படும் ஒருதலமாகத் திருநள்ளாறு விளங்குகிறது. சனி கிரகத்தால் ஏற்படும் துன்பங்கள் நீங்க திருநள்ளாறு சென்று சனி கிரகத்தைப் பலவிதமாக வழிபட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். உண்மையான புராண வரலாறு என்னவென்று பார்த்தால், முன்செய்த தீவினையால், நளச்சக்கரவர்த்தி இப்பிறவியில் படாத துன்பங்களையெல்லாம்பட்டு, அவைகள் நீங்குவதற்குத் திருநள்ளாற்றில் அருளாட்சி செய்துவரும் தர்பாரணேசுவரரை (திருநள்ளாற்றீசர்) முறையாக வழிபட்டு தோசங்கள் நீங்கப்பெற்று சுபிட்சம் பெற்றது வரலாறு. ஆகவே கடுமையான சனிக்கிரக ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் அன்பர்கள், திருநள்ளாறு சென்று திருநள்ளாற்றீசரை உரியமுறையில் வழிபட்டு தேவாரத் திருமுறைப் பாடல்களைக் கசிந்துருகி வழிபட்டால் எத்தகைய தோசமும் நீங்கும். இக்கருத்தை உண்மையுணர்ந்த சைவச்சான்றோர்கள் அழுத்தந்திருத்தமாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் உணராது திருநள்ளாறு சென்று சனியை வழிபட்டு பலப்பல நிவர்த்தங்கள் செய்து, தோசங்கள் கழிக்க அங்குள்ள முறையற்ற அந்தணர்கள் சொல்வதை கேட்டு பாழாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம். இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், நளதீர்த்தத்தில் நீராடி சனி வழிபாடு செய்து இறைவனை உள்ளே சென்று பார்க்காமல் வணங்காமல் எத்தனையோ அன்பர்கள் அவசர அவசரமாக திரும்பிவிடுகின்றார்கள். எங்கிருந்து துன்பங்கள், துயரங்கள் நீங்கும்? திருநள்ளாற்றீசரின் அருமை, பெருமைகளைத் திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரர் அவரவர்களது

பதிகங்களில் விரிவாக விளக்கமாக அருளியிருக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் உணராமல், அவர்களின் செயல்கள் “காசிக்குப் போனாலும் கருமம் தொலையாது” என்ற பழமொழியை நினைக்கத் தூண்டுகிறது.

அடுத்தபடியாக சூரியனார் கோயில் நவக்கிரகங்கள் தனித்தனி சந்நிதியோடு விளங்குகிறது. அங்கு வருகை தரும் அன்பர்கள் பலவிதமான பரிகாரங்கள் செய்து தோசங்களைப் போக்கிக் கொள்ளவும் சுபிட்சம் பெறவும் முயல்கின்றனர். அந்த நவக்கிரகங்களுக்குச் சாபவிமோசனம் தந்து, அங்கே அவைகளை நிறுவியவருமான திருமங்கலக்குடியிலுள்ள அ.த மங்காளம்பிகை உடனாய அ/மி பிராணநாதேசுவரர், பெருமானைத் தரிசிப்பதில்லை. திருமுருககிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் சொல்லியது போல் வியாதிக்கு மருந்து சாப்பிடுவதை விட, வியாதியின் மூலத்திற்கு மருந்து சாப்பிட வேண்டும் என்ற கருத்தை மறந்து, நவக்கிரக வழிபாடு நடக்கிறது. இத்திருக்கோயிலுக்கு விசயம் செய்த சம்பந்தர் அருளிய பதிகத்தில் ஓர் செய்யுள்.

“வேள்படுத்திடு கண்ணினன் மேருவில்லாகவே
வாளரசுரர் புரம் எரித்தான் மங்கலக்குடி
ஆளும் ஆதிபிரான்அடிகள் அடைந்தேத்தவே
கோளு நாளவை போயறும் குற்றமில்லார்களே”
(2-146-7)

இப்பாட்டில் திருமங்கலக்குடி ஈசனை உளமார மனதார கசிந்து வழிபட்டால் சகல நவக்கிரகதோசங்களும், நட்சத்திர தோசங்களும் விலகி சுபிட்சம் பெறலாம் என்று எனதுரை தனதுரையாக என்று சம்பந்தப்பெருமான் பாடிப் பரவியதை உணர்ந்தால் உய்யலாம். அடுத்தபடியாக இராகுத்தலம் என்று சொல்லப்படும் திருநாகேசுவரம் திருத்தலத்தில் சம்பந்தர் அருளிய பதிகத்தில் ஓர் செய்யுள்.

“காளமேக நிறக்காலனொடு அந்தகன் கருடனும்
நீளமாக நின்று எய்த காமனும் பட்டன நினவுறின்
நாளுநாதன் அமர்கின்ற நாகேச்சரம் நண்ணுவார்

கோளு நாளும் தீயவேனும் நன்காம் குறிக்கொள்மினே”
(2-255-6)

திருநாகேசுவரம் செல்லும் அன்பர்கள் முதலில் பிரகாரத்தில் உள்ள ராகுவை சேவிப்பதும் அபிசேகம் செய்வதும், பால் அபிசேகம் செய்தால், அது நீல நிறமாக மாறுவதையும் கண்டு அதிசயித்து வழிபடுகிறார்கள். கருவறையில் இருக்கும் ஈசனை உள்ளே சென்று வணங்குதலைக்கூட செய்யாமல் சில அன்பர்கள் அடுத்தபடியாக செல்லவேண்டிய தலத்தை சிந்தித்து உடன் கிளம்பி விடுகிறார்கள். ஒரு சிலர் பெயருக்கு உள்ளே சென்று வணங்கி வெளியேறுகிறார்கள். நாகங்களுக்கு எல்லாம் தலைவனான ஆதி சேடன், நாகநாத சுவாமியைப் பூசித்து சாபவிமோசனம் பெற்ற தலம். அத்தகைய ஈசனை முழுமையான முறையில் வழிபாடு செய்யாமல் பாவத்தின் சுமைகளையும் தீவினைகளின் தன்மையை அதிகரித்து கொண்டு அல்லல்படுகிறார்கள். இவையெல்லாம் கலிகால நிகழ்வுகள். திருப்பனந்தாள் எசுமான் சுவாமிகள் ஒருமுறை இதுபற்றி அருளியது. அடியேன் நினைவிற்கு வருகிறது. இத்தகைய அன்பர்கள் காசைத்தொலைக்கவும், காலத்தைக் கொள்ளே கழித்து வீணாக போவதற்கும் இறைவனின் அருளிப்பாடே காரணம் என்று அருளினார்.

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய செய்யுளின் நான்கு வரிகளைக் கவனியுங்கள். இறைவனின் கருணையை உணராமல், இயமன், அந்தகன், கருடன், மன்மதன் அடைந்த துன்பங்களை உணர வேண்டும். நாளும் தன்னை நாடிவரும் அன்பர்களுக்கு அருள் செய்யும் நாகநாத சுவாமியை உரிய முறையில் வழிபட்டு தேவார திருமுறைகளைப் பாடி மனங்கனிந்து வழிப்பட்டால் நவக்கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும், தீயவினைகளும் நமக்கு நன்மையே செய்யும் என ஆணி அடித்தாற்போல் அருளியுள்ளார்.

9. திருவாலவாயும் அருள் சிறப்புகளும்

முன்னுரை

பா.சரசுவதி பாலசுப்பிரமணியன்

மெய்கண்டார் அருள்நெறி மன்றம்

மதுரை

எல்லாம் வல்ல அங்கயற்கண்ணி உடன் உறை
சொக்கநாதப் பெருமான் திருவடிகள் போற்றி. ஆலவாய் என்பது
திருமுறைகளில் வரும் பெயர். இப்பொழுது மதுரை என்று
வழக்கத்தில் உள்ளது.

திருவாலவாய் என்று ஒருவர் சொல்லக் கேட்டவரே அறத்தை

அடைவர்

திருவாலவாய் என்று நினைத்தவரே பொருளை அடைவர்

திருவாலவாயைத் தரிசிப்பவரே இன்பத்தை அடைவர்

திருவாலவாயில் எப்போதும் வசித்தவரே வீடு பேற்றறை அடைவர்

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்க -
தோன்றிய ஞானப்பிள்ளையாம் திருஞானசம்பந்தர். திருஆலவாய்
அண்ணலைப் போற்றி அருளிய பதிகங்கள் ஒன்பது. அதில்
ஒன்று மானின் நேர்விழி என்று தொடங்கும் பதிகம்.

பதிகச்சூழல்

மதுரை கூன்பாண்டியன் அரண்மனை மாதவர் துயிலும்
திருமடப் புரம்பில், சமணர் இட்ட நெருப்பு பையவே சென்று
பாண்டியர்க்காக வெப்பு நோயால் பாண்டியன் கிடந்தனன்.
தமிழ்நாடு செய்த தவக்கொழுந்து திருஞான சம்பந்தப்
பெருமான், தேவியும் அமைச்சரும் உடன்வர நீளிருள் நீங்க வந்த
திங்கள் போல் பாண்டியனைக் காண வந்தனர். கவுணியர் தமைக்
கண்டபோதே, வேந்தன் கைதொழுது வணங்கி பீடங்காட்ட
வண்டமிழ் விரகர் அமர்ந்தார். அங்கிருந்த சமணர்கள்
பிள்ளையார் தமை கண்டு அநேகராய்ச் சூழ்ந்து தம் மதக்
கொள்கைதனைப் பதறிக் கதறினார். அதனைக் கண்ணுற்று
மங்கையர்க்கரசியார் சோழர் குலத் தெய்வம் மன்னரிடம்

அவர்கள் எண்ணிலர். பிள்ளையார் ஒருவர் என்று அரசியார் மன்னனிடம் உமது நோய் மயக்கம் எங்கள் வள்ளலார் தீர நல்கும். பின்னர் சமணர் வல்லரேல் வாதிட்டும் என்று அச்சத்தோடு அஞ்சி வேண்டினார். பின் பிள்ளையாரை நோக்கி சிறுகுழந்தை சம்பந்தரைப் பார்த்து, மனத்துள் தாம் தவறு செய்து விட்டோமோ என்று வருந்தினாள்.

பதிகச் சிறப்பு

அப்போது சம்பந்தப் பெருமான் அரசியாரை நோக்கி மற்றெனப் பாலன் என்று நீ நனி அஞ்ச வேண்டா. நிலையிலா சமணர்க்கு எளியேன் அலேன் என்று உரைத்துப் பாடிய பதிகம் இப்பதிகம். தேவாரப் பதிகங்களில் இப்பதிகம் மட்டுமே தனியொருவரை விளித்து நோக்கிப் பாடிய பதிகம் ஆகும். இது தனிப்பெருஞ் சிறப்பு ஆகும். முதற்பாடலில் அமைந்த பாணல்வாய் ஒரு பாலன் என்ற தொடரில் ஞானப்பிள்ளையார் தன்னைப் பாலறாவாயன் என்று சுட்டிக் கொண்ட சிறப்புடைய பதிகம். பதிகத்தின் பாடல்கள் பத்தும் திருஆலவாய் அரண் நிற்கவே என நிறைவு பெறுகிறது. திருஆலவாய் எம்பெருமான் தனக்கு அருள்செய்து காப்பதால் நான் எளியேன் அல்லேன் எனப் பிள்ளையார் தன் எளிய நிலையை இறையருள் பெற்ற தன்மையைக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆலவாய் அண்ணலை, திருஆலவாய்ச் சொக்கன் என் உள்ளிருக்க என்று திருக்கடைக்காப்பில் திருநாமம் சொல்லிப் பிள்ளையார் பாடி இருப்பதால் அண்ணல் சொக்கலிங்கப் பெருமான் என அழைக்கப்பெற்றமை அறியமுடிகிறது. சம்பந்தப் பெருமான் எம்பெருமானின் திருமுன்பு சென்று

“வேத வேள்வியை நிந்தனை செய்து உழல்
ஆதல் இல்லி அமனொடு தேரரை
வாதில் வென்று அழிக்கத் திருஉள்ளமே
பாதிமாது உடன் ஆய பரமனே
ஞானம் நின் புகழே மிக வேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே”

என்று திருப்பதிகத்தை அருளினார். திருவருளைப் பெற்ற

பிள்ளையார் மன்னற்கு முன் சென்று உரிய பீடத்தில் அமர்ந்தருளினார். மன்னனுக்கு வெம்மை நோய் சிறிது நீங்கிய நிலையில் தாங்கள் தோன்றி அருளிய பதி யாது என்று வினவினான். பிரமன் ஊர் வேணுபுரம் புகலி வெங்குரு பெருநீர்த் தோணிபுரம் என்று தன்னுடைய ஊரான சீர்காழிப் பதியைச் சொன்னார்.

பின்

சமணர்கள் பாண்டியன் வெப்பு நோய் தீரத் தம் பீலி கொண்டு அம்மன்னனின் உடலைத் தடவ, அந்நோய் மேலும் வருத்தியது. அது கண்ட பிள்ளையார் அண்ணலே நீறே மன்னும் மந்திரமுமாகி மருந்துமாய் தீர்க்கும் எனும் பொருள் அமைவுப்பட அருளினார்.

மந்திரமாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு
தந்திரமாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர்வாய் உமைபங்கன் திருஆலவாயான் திருநீறே

என்று பாடவும் மன்னனின் வெப்பு நோய் நீங்கியது. இந்தப் பதிகம் எந்தப் பாடல் பெற்ற கோயிலிலும் இல்லாத பதிகம். உலகில் எந்த மூலையில் சைவர்கள் சிவனடியார்கள் இருந்தாலும் திருநீற்றை கையில் எடுத்தஉடன் சொல்லும் பாடல் மந்திரமாவது நீறு என்றுதான். இந்தப் பதிகம் பாண்டி நாட்டிற்குச் சிறப்பு சேர்ப்பதாகும். சமண இருள் நீங்கி திருநீற்றின் ஒளி பரவச் செய்த பெருமை. திருஞானசம்பந்தரையும், மங்கையர்க்கரசியாரையும், குலச்சிறையாரையும் சாரும். மங்கையர்க்குத் தனி அரசி எங்கள் தெய்வம் என்று சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் குறிப்பிடுகிறார்.

திருவிளையாடற் புராணம்

சடைமறைத்துக் கதிர்மகுடம் தரித்து நறுங்கொன்றையந்தார் தணந்து வேப்பந் தொடைமுடித்து விடநாகக் கலனகற்றி மாணிக்கச் சுடர்ப்பூண் ஏந்தி, விடைநிறுத்திக் கயலெடுத்து வழுதி மருமகனாக

சுந்தரபாண்டியனாகக் கோலம் கொள்கிறார். உலகோர் செய்யும் வண்ணம் மறைகள் முழங்க, மகளிர் வாழ்ந்த சுந்தர பாண்டியனாகிய எம்பெருமான் தடாதகைப் பிராட்டியை மணந்து அருளினார். கயிலை வாழ் கடவுள் மதுரை மருமகனாகித் திருக்கலியாணத்திற்கு வந்திருந்தோரை விருந்துண்ண அழைத்தார். அப்போது பதஞ்சலி முனிவரும் வியாக்கிரபாத முனிவரும் தில்லைத் திருக்கூத்தைத் தரிசித்த பின்னரே உணவுண்ணும் தங்கள் நியமத்தைக் கூறினர். அதுகேட்ட சோமசுந்தரப் பெருமான், துவாத சாந்தத் தானமாகிய மதுரையம் பதியில் அந்நடனத்தை நடத்திக் காட்டத் திருவுளம் கொண்டார். திருக்கயிலை மலை போன்றும் வெள்ளி இடப ஊர்தி போன்றும் பொன்னொளி வீசும் இந்திர விமானத்தின் கீழ்ப்பக்கத்தில் வெள்ளியம்பலம் தோன்றியது.

வெள்ளியம்பலக் காட்சி

வெள்ளியம்பலத்தின் மையத்தில் அடியார் உள்ளத் தாமரை போன்ற மாணிக்கபீடம் தோன்றியது. அந்த மாணிக்கப் பீடிகையின் மேல் ஆயிரங்கதிர்களை உடைய கோடி சூரியர் ஒரே காலத்தில் தோன்றினார் போல மெய்ஞ்ஞானப் பேரொளிப் பிழம்பாக அதிரவீசி ஆடும்பிரான் திருநடனம் செய்தார். வெள்ளியம்பலக் கூத்தினைக் கல்லாடம் இருந்தமிழ்க் கூடி பெருந்தவர்காண வெள்ளியம் பலத்துள் உள்ளிய ஞான்று குறிப்பிடும் கொன்றையஞ்சடைமுடி மன்றப் பொதியிலில் வெள்ளியம்பலத்து (சிலம்பு-பதிகம்) எனக் குறிப்பிடும். மேலும் கொட்டிசைந்த ஆடலாய், எனச் சம்பந்தரும், பதஞ்சலிக்கு அருளிய பரமநாடக என்று மணிவாசகரும், வெள்ளியம்பலக் கூத்தை போற்றுகின்றனர். சோழநாட்டுப் புலவன் ஒருவன் பாண்டி நாட்டின் அவைக்கு வருகின்றான். வந்தவன் இராசசேகர பாண்டியன் கரிகாலனை விடக் குறைந்தவன் என்று ஏளனம் செய்தான். எம் அரசன் கரிகாலனுக்கு 64 கலைகளும் கைவரும். உனக்கு அவற்றும் பரதம் வராதது என்றான். மனம் வருந்திய பாண்டியன் பரதக் கலையைக் கற்கின்றான். கற்கும் போது உடலில் அயர்வு வருகிறது. அயர்வடைந்த பாண்டியன் அதிரவீசி ஆடும் பெருமானின் நோவினை எண்ணி வருந்தினான்.

ஒரு சிவராத்திரி நாளில் பூசைகள் செய்து எம்பெருமானே ஊன்றிய திருவடியை மேலே எடுத்து வீசி, தூக்கிய திருவடியை நிலத்தின் மீது ஊன்றி, இன்று அடியேன் காணுமாறு கால்மாறி ஆடுதலைச் செய்து, என்னுடைய வருத்தத்தைத் தீர்த்தருள வேண்டும். இல்லாவிடில் இறப்பேன் என சுதறி உடைவாளினை ஊன்றிக் குப்புற விழப் புகுந்தான். அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் அன்பராகிய பெருமான் இடத்தானை ஊன்றி, வலத்தானை வீசிக் கால்மாறி ஆடியருளினார். இதனைக் கல்லாடம் பஞ்சவன் நிறைந்த அன்புடன் வேண்ட மாறிக் குளித்த நீறணி பெருமான் எனச் சுட்டுகிறது. திருவாலவாய்த் தேவாரத்தில் அதிரவீசியாடுவாய் அழகன் நீ யுயங்கன் நீ எனச் சம்பந்தர் போற்றுகிறார்.

நடராசரது திருநடனம் ஐந்தொழிலையும் காட்டுவதாகும். இதனை உண்மை விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. எம்பெருமான் திருக்கரத்தில் உள்ள துடி தோற்றுவித்தலையும் அபயகரம் காத்தலையும், நெருப்பு அழித்தலையும், ஊன்றிய கால் மறைத்தலையும் தூக்கிய திருவடி அருளலையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. வெள்ளியம்பலக் கூத்தனின் பரந்த சடை, உலக உயிர்களுக்கு ஞானமுட்டும் பரந்த நிலையைக் காட்டும். வெள்ளியம்பலக் கூத்தனின் பத்துத் திருக்கரங்கள் எண்வகைத் திசைகளோடு மேல், கீழ்த்திசைகளோடு சேர்த்து பத்து திசைகளைக் குறிக்கும்.

சோமசுந்தரப் பாண்டியனாக மதுரையை ஆண்டார். இந்தப் பாண்டி நாட்டை எம்பெருமாட்டி மீனாட்சி அம்மை அரசியாக ஆண்டார். முருகப்பெருமான் உக்கிரகுமாரனாகவும் ஆண்டது. இந்த மதுரையில் தான் வேறு எந்த நாட்டிலும் நடக்காத அதிசயம். இந்தப் பாண்டி நாட்டில் தான் நடந்தது. அதுபோல எம்பெருமான் திருமுறை ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும் இருப்பது இந்த திருஆலவாயில் தான் மற்றும் சங்கப் புலவர்களில் ஒருவராக இருப்பதும் இந்தப் பாண்டி நாட்டில் தான். புலவர்களுக்கென்று தனிக்கோயில் இருப்பதும் இந்த ஆலவாயிலில் தான்.

குமரகுருபரர்

இவர் மீனாட்சி அம்மை பிள்ளைத் தமிழ் பாடியுள்ளார். அதை அரங்கேற்றம் செய்யும் போது திருமலை நாயக்கர் மடியில் வந்து அமர்ந்தான். வருகைப் பருவத்தில் மீனாட்சி, தன் கழுத்தில் இருந்த முத்துமாலையை அவருக்கு அணிவித்தாள்.

மண்ணின் பெருமை

சிவப்பரம்பொருளின் அடியையும், முடியையும் தேவர்களாலும் காணமுடியவில்லை. ஆனால் மதுரை மண்ணானது அடியையும் முடியையும் தன்னுள் அடக்கித் துய்த்து இன்பம் கண்ட பெருமையுடையது. மதுரை மண்ணில் நடந்தான். மதுரை மண்ணைச் சுமந்தான். சிவனே தன் முடிமேல் வைத்துச் சுமக்கும் அளவில் பெருமை கொண்டது இந்த மண். சிவபெருமான் தன்னை ஓர் வேலையாளாகவும், பணியாளாகவும் தொழிலாளி என ஏட்டில் எழுதிப் பதிவு செய்ததும் மதுரையில் தான், பிரம்படிபட்டான் மதுரையில் ஏன் அவ்வரலாறு நிகழவில்லையாயின் உலகத்து உயிர்களில் எல்லாம் நிறைந்து இருப்பவன் ஒருவன் உண்டு என்ற மெய்ப்பொருள் உண்மையை வேறு எப்படி பிறரால் தெளிவாக உணரமுடியும். மதுரைப் பெருமானுக்குச் சொக்கன் என்பது தான் உண்மைப் பெயர். கண்ணுக்கினியப் பொருளாகியே என் கரத்தில் வந்தாய் என்று குருஞான சம்பந்தர் பாடுவார்.

அற்புத நிகழ்ச்சி

குருஞான சம்பந்தர் பொற்றாமரைக் குளத்தில் நீராடி ஈசான திக்கில் மூழ்கிய போது பெட்டகத்துடன் சொக்கலிங்கப் பெருமான் அவரது கரத்தில் எழுந்தருள் அதிசயத்து ஆடிப் பாடி நீ திருமுன்பு சென்று பெருமானை வணங்கி முதன் முதலாக 11 பாடல்களை உடைய சொக்கநாதக் கலித்துறையைப் பாடினார்.

திருவிளையாடல் புராணம்

காட்டிய இன்றைய இடங்கள். சங்கப்பலகை, பிரம்மனின் சாபத்தால் கலைவாணி மதுரையில் 49 புலவர்களாக அவதரித்தார். அப்போது நக்கீரர் முதலான புலவர்களுக்குச்

சிவனார் பொற்றாமரைக் குளத்தில் சங்கப்பலகை அளித்து அவர்களின் பெருமையை உணர்த்தினார். அதை அருணகிரிநாதர் தன் திருப்புகழில்,

“ஏராகு கூட மதுரையில், மீதேறி மாறியாடு மிறையவர்
ஏழேழு பேர்கள் கூடி வருபொரு (ளதிகாரம்)
ஈடாய லுமர் போல வணிகரி லூடாடி யாலவாயில் விழி செய்த
லீலாவிசார தீர வரதர” (குருநாதா)

என்று பாடுகிறார். 49 பேர்களில் யார் புலமையில் வல்லமையுள்ளவர் என்று தெரிந்து கொள்வதற்காக ஆனால் யாராலும் கண்டு பிடிக்கமுடியவில்லை. அப்போது, எம்பெருமான் வணிகர் வீதியில், நக்கீரர், கபிலர், பரணர் என்று மூன்று பேரையும் நல்ல புலமை உள்ளவர்கள் என்று சொன்னார். அது வேறு யாரும் அல்ல முருகப்பெருமான் தான். அங்கே வந்தது.

திரு ஆலவாயான படலம்

கடல் பொங்கியதால் மதுரையின் அளவு குறுகியது. மதுரையை முந்தைய அளவிற்கே மீண்டும் அமைக்க விரும்பிய வங்கிய சேகர பாண்டியனுக்காகச் சிவபெருமான் பெரிய ஒரு பாம்பை வீசிக் காட்டியதால் மதுரை மாநகர் ஆலவாய் என்று பெயர் பெற்றது. பாம்பின் வாயும் வாலும் சேர்ந்த இடம் மதுரையின் வட மேற்கில் 12 கி.மீ. தூரத்தில் திருஆலவாய் நல்லூர் என்று உள்ளது. இன்று திருவாநல்லூர் என்றும் கூறப்படுகிறது. மதுரை தெற்குமாசி வீதி, தென்திருவாலவாய் சுவாமி கோயில் பாம்பின் வாயும் வாலும் சேர்ந்த இடம் என்றும் மற்றொரு கருத்தும் உள்ளது.

குருவித்துறை இது பண்டித குட்டிகளின் முந்தைப் பிறவித்தலம். சிவபெருமான் முற்பிறவி வினையால் பன்றிகளாகப் பிறந்த பன்னிருவரை அவர்களின் உண்மை மேன்மையை உணர்த்துவதற்காக அவர்களைப் பாண்டியனின் அமைச்சர்களாக்கினார். சாமநத்தம் மதுரையின் தென்கிழக்கு 7 கி.மீ. சமணர்களுடைய ஏடுகள் நெருப்பில் சாம்பலான இடம். இது திருஞானசம்பந்தர் சமணரை வென்ற இடம் இந்த ஊர் இப்போது சாமநத்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

10. அறுபடை வீடுகளின் சிறப்புகள்

சு.மஞ்சு

ஆய்வியல் நிறைஞர்

இலக்கியத்துறை

தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்

தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

இமயம் முதல் குமரி வரை பரந்து விரிந்துள்ள பாரத நாட்டில் உள்ள தமிழ்நாட்டில் எத்தனையோ சைவத்தமிழ் நெறி வளர்க்கும் கோயில்கள் எத்தனை எத்தனையோ உள்ளன. அதில் முருகனது அறுபடை வீடுகள் மிகவும் புகழ்பெற்ற கோயில்கள் ஆகும். திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழநி, சுவாமி மலை, திருத்தணி, சோலை மலை ஆகியவை அறுபடை வீடுகள் ஆகும். இக்கட்டுரையில் அறுபடை வீடுகளின் சிறப்புகள், தலவரலாறு பற்றி காண்போம்.

திருப்பரங்குன்றம்

முருகப்பெருமானின் அறுபடை வீடுகளில் இது முதல் வீடாகும். மதுரை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. புராணப் பெயர் தென்பரங்குன்றம் ஆகும். மற்ற ஐந்து தலங்களில் நின்ற கோலத்தில் அருளும் முருகன் திருப்பரங்குன்றத்தில் மட்டும் தெய்வானையை மணம் முடித்த கோலத்தில் அமர்ந்தபடி காட்சி தருகிறார். இங்கு மட்டுமே முருகனின் வேலுக்கு அபிசேகம் நடக்கிறது.

தலச் சிறப்பு

நக்கீரர், அருணகிரிநாதர், பாம்பன் சுவாமிகள், சைவக் குரவர்கள், இத்தலம் பற்றி பாடியுள்ளார்கள். இக்கோயிலில் சத்தியகிரீசுவரர், கற்பக விநாயகர், சுப்பிரமணியர், துர்க்கையம்மன் என பஞ்ச தெய்வங்களும் மூலசுதானத்தை ஒட்டி ஒரே குடவரையில் அருளுகின்றனர்.

தல வரலாறு

திருப்பரங்குன்றம் சிவன் கோயிலாகவே இருந்துள்ளது. இப்போதும் மூலவர் சிவன் தான். முருகன் தெய்வானையைத் திருமணம் செய்த தலம் என்பதால் முருகனுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலாக மாறிவிட்டது. தேவர்களைத் துன்புறுத்திய சூரபத்மனிடமிருந்து முருகப்பெருமான் அவர்களைக் காப்பாற்றியதால், இந்திரன் தனது மகளான தெய்வானையை முருகனுக்குத் திருமணம் செய்து தந்தார். திருமண கோலத்தில் இங்கு முருகப்பெருமான் காட்சி தருகிறார்.

திருச்செந்தூர்

அருணகிரிநாதர், நக்கீரர் இத்தலத்தில் பாடியுள்ளார்கள். முருகப் பெருமான் சூரபத்மனை ஐப்பசி மாதம் வளர்ப்பிறை சூடியன்று வெற்றிகொண்டு ஆட்கொண்டார். இந்நாளே கந்த சூடியாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்நிகழ்வு திருச்செந்தூர் தலத்தில் நடந்தது என்பதால் இவ்விழா இத்தலத்தில் விமர்சையாக நடைபெறுகிறது.

தல வரலாறு

தேவர்கள் தங்களைத் தொந்தரவு செய்த சூரபத்மனை அழிக்கும்படி சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். அவர்கள் வேண்டுகலை ஏற்ற சிவன், தன் நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து ஆறு பொறிகளை உண்டாக்க அதிலிருந்து முருகப்பெருமான் தோன்றினார். சூரபத்மனை அழிக்க இவ்விடம் வந்தார். தேவர்களின் குருவான வியாழ பகவான் இத்தலத்தில் தவமிருந்ததால் முருகப்பெருமான் காட்சி தந்தார். காட்சி தந்த இவ்விடத்திலேயே எழுந்தருளும்படி வேண்ட முருகப்பெருமானும் அங்கேயே எழுந்தருளினார்.

பழநி

அறுபடை வீடுகளில் இது மூன்றாம் படை வீடாகும். திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. புராணப் பெயர் திரு ஆவினன்குடி ஆகும். இத்தலத்தில் தான் காவடி தூக்கும் பழக்கம்

உருவானது. திருவண்ணாமலை கிரிவலம் எத்தனை சிறப்போ அத்தனை சிறப்புகளும் இங்கும் உண்டு. குறிப்பாக அக்னிநட்சத்திர காலங்களில் இங்கு கிரிவலம் செய்தல் சிறப்பு.

தலச் சிறப்பு

அருணகிரிநாதர், நக்கீரர் இத்தலத்தில் பாடியுள்ளார்கள். கோயிலுக்கு வரும் பக்தர்கள் கிரிவலம் சுற்றிவிட்டு படியேறுகின்றனர். 450மீ உயரத்தில் உள்ள மலைக் கோயிலுக்கு 690 படிகள் கடந்து செல்ல வேண்டும். யானை பாதை எனும் படியில்லாத வழியும் உண்டு. மலையே மருந்தாக அமைந்த மலை. பழநியாண்டவர் அருகில் ஒரு சிறிய பேழை உள்ளது. அதில் சுபடிலிங்க ரூபத்தில் சிவபெருமானும் உமாதேவியும் உள்ளனர். அவர்களை முருகன் பூசிப்பதாக ஐதீகம்.

தல வரலாறு

நாரதர் கொடுத்த கனியை, தனக்கு தராததால் கோபித்துக்கொண்ட முருகன் மயில் மீதேறி இத்தலம் வந்தார். சமாதானம் செய்ய அம்பிகை பின்தொடர்ந்து வந்தாள். சிவனும் அவளை பின்தொடர்ந்தார். அம்பிகை முருகனை சமாதானம் செய்தாள். ஆனாலும், முருகன் விடாப்பிடியாக இங்கேயே இருக்க விரும்புவதாக சொல்லி தங்கிவிட்டார். பிற்காலத்தில் இங்கு கோயில் எழுப்பப்பட்டது. பழத்தின் காரணமாக முருகன் கோபித்து வந்தபோது அவரைக் கண்ட அவ்வையார் பழம் நீ (நீயே ஞானவடிவானவன்) என்று ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறினார். இப்பெயரே பிற்காலத்தில் பழநி என மருவியது.

சுவாமி மலை

அறுபடை வீடுகளில் இது நான்காவது வீடாகும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. புராணப் பெயர் திருவேரகம். அப்பனுக்கே பாடம் சொல்லித் தந்த சுப்பையா அருள்பாலிக்கும் அற்புத தலம் ஆகும்.

தலச் சிறப்பு

முருகப்பெருமான் விபூதி அபிசேகம் செய்யும் போது அருள் பழுத்த ஞானியாகவும், சந்தன அபிசேகம் செய்யப்பட்ட

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாகும்

தல வரலாறு

திருப்பரங்குன்றம் சிவன் கோயிலாகவே இருந்துள்ளது. இப்போதும் மூலவர் சிவன் தான். முருகன் தெய்வானையைத் திருமணம் செய்த தலம் என்பதால் முருகனுக்கு முக்கியத்துவம் தரப்பட்டு சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலாக மாறிவிட்டது. தேவர்களைத் துன்புறுத்திய சூரபத்மனிடமிருந்து முருகப்பெருமான் அவர்களைக் காப்பாற்றியதால், இந்திரன் தனது மகளான தெய்வானையை முருகனுக்குத் திருமணம் செய்து தந்தார். திருமண கோலத்தில் இங்கு முருகப்பெருமான் காட்சி தருகிறார்.

திருச்செந்தூர்

அருணகிரிநாதர், நக்கிரர் இத்தலத்தில் பாடியுள்ளார்கள். முருகப் பெருமான் சூரபத்மனை ஐப்பசி மாதம் வளர்ப்பிறை சகடியன்று வெற்றிகொண்டு ஆட்கொண்டார். இந்நாளே கந்த சகடியாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்நிகழ்வு திருச்செந்தூர் தலத்தில் நடந்தது என்பதால் இவ்விழா இத்தலத்தில் விமர்சையாக நடைபெறுகிறது.

தல வரலாறு

தேவர்கள் தங்களைத் தொந்தரவு செய்த சூரபத்மனை அழிக்கும்படி சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். அவர்கள் வேண்டுகலை ஏற்ற சிவன், தன் நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து ஆறு பொறிகளை உண்டாக்க அதிலிருந்து முருகப்பெருமான் தோன்றினார். சூரபத்மனை அழிக்க இவ்விடம் வந்தார். தேவர்களின் குருவான வியாழ பகவான் இத்தலத்தில் தவமிருந்ததால் முருகப்பெருமான் காட்சி தந்தார். காட்சி தந்த இவ்விடத்திலேயே எழுந்தருளும்படி வேண்ட முருகப்பெருமானும் அங்கேயே எழுந்தருளினார்.

பழநி

அறுபடை வீடுகளில் இது மூன்றாம் படை வீடாகும். திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. புராணப் பெயர் திரு ஆவினன்குடி ஆகும். இத்தலத்தில் தான் காவடி தூக்கும் பழக்கம்

உருவானது. திருவண்ணாமலை கிரிவலம் எத்தனை சிறப்போ அத்தனை சிறப்புகளும் இங்கும் உண்டு. குறிப்பாக அக்னிநட்சத்திர காலங்களில் இங்கு கிரிவலம் செய்தல் சிறப்பு.

தலச் சிறப்பு

அருணகிரிநாதர், நக்கீரர் இத்தலத்தில் பாடியுள்ளார்கள். கோயிலுக்கு வரும் பக்தர்கள் கிரிவலம் சுற்றிவிட்டு படியேறுகின்றனர். 450மீ உயரத்தில் உள்ள மலைக் கோயிலுக்கு 690 படிகள் கடந்து செல்ல வேண்டும். யானை பாதை எனும் படியில்லாத வழியும் உண்டு. மலையே மருந்தாக அமைந்த மலை. பழநியாண்டவர் அருகில் ஒரு சிறிய பேழை உள்ளது. அதில் சுபடிலிங்க ரூபத்தில் சிவபெருமானும் உமாதேவியும் உள்ளனர். அவர்களை முருகன் பூசிப்பதாக ஐதீகம்.

தல வரலாறு

நாரதர் கொடுத்த கனியை, தனக்கு தராததால் கோபித்துக்கொண்ட முருகன் மயில் மீதேறி இத்தலம் வந்தார். சமாதானம் செய்ய அம்பிகை பின்தொடர்ந்து வந்தாள். சிவனும் அவளை பின்தொடர்ந்தார். அம்பிகை முருகனை சமாதானம் செய்தாள். ஆனாலும், முருகன் விடாப்பிடியாக இங்கேயே இருக்க விரும்புவதாக சொல்லி தங்கிவிட்டார். பிற்காலத்தில் இங்கு கோயில் எழுப்பப்பட்டது. பழத்தின் காரணமாக முருகன் கோபித்து வந்தபோது அவரைக் கண்ட அவ்வையார் பழம் நீ (நீயே ஞானவடிவானவன்) என்று ஆறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறினார். இப்பெயரே பிற்காலத்தில் பழநி என மருவியது.

சுவாமி மலை

அறுபடை வீடுகளில் இது நான்காவது வீடாகும். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. புராணப் பெயர் திருவேரகம். அப்பனுக்கே பாடம் சொல்லித் தந்த சுப்பையா அருள்பாலிக்கும் அற்புத தலம் ஆகும்.

தலச் சிறப்பு

முருகப்பெருமான் விபூதி அபிசேகம் செய்யும் போது அருள் பழுத்த ஞானியாகவும், சந்தன அபிசேகம் செய்யப்பட்ட

நிலையில் பாலசுப்ரமணியனாகக் காட்சித் தருவார். கருவறையைக் கூர்ந்து பார்த்தால் சுவாமி நாதர் நின்றிருக்கும் பீடம் சிவலிங்க ஆவுடையாகவும், அதன் மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் சுவாமிநாத மூர்த்தி பாண லிங்கமாகவும் காட்சி தருவது தெரியும். இதிலிருந்து சிவனும், முருகனும் வேறு வேறு அல்ல என்பது புலனாகும்.

தல வரலாறு

பிரம்மனிடம் முருகன் ஓம் என்ற பிரணவ மந்திரத்தின் பொருள் உனக்கு தெரியுமா என கேட்டார். பிரம்மனுக்குப் பதில் தெரியவில்லை. அவர் தலையில் நான்கு கொட்டு வைத்து சிறையில் வைத்தார். சிவபெருமான் பிரம்மனை விடுவிக்க சொன்னதால் தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை என கூறி விடுவித்தார். பிறகு சிவபெருமான் முருகனிடம் பிரணவ மந்திரம் பற்றி, சீடனாக அமர்ந்து கேட்டு அறிந்து கொண்டார். முருகப்பெருமான் குருவாகி எடுத்துரைத்த தலம் சுவாமி மலை ஆகும்.

திருத்தணி

அறுபடை வீடுகளில் ஐந்தாவது வீடு ஆகும். திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. புராணப் பெயர் சிறுதணி ஆகும். ஒரு இலட்சம் ருத்ராட்சங்களால் ஆன ருத்ராட்ச மண்டபம் இங்கு உற்சவர் சன்னதியாக உள்ளது.

தலச்சிறப்பு

திருச்செந்தூரில் சூரனை வதம் செய்துவிட்டு அமர்ந்த தலம். அசுரனோடு மோதியதன் காரணமாக இத்தலத்து மூலவரின் நெஞ்சில் பள்ளம் இன்னமும் இருக்கிறதாம். தேவேந்திரன் தெய்வானைக்குக் கல்யாண பரிசாகத் தந்த தலம். இத்தலத்தில் சூரசம்காரம் கிடையாது.

தல வரலாறு

நம்பிராசன் மகள் வள்ளியை மணக்க முதியவர் வேடமிட்டு முருகன் வந்தார். யானை மூலம் வள்ளியை பயமுறுத்தி அவள் பயந்து முருகனை அணைக்கிறார்.

இறைவனின் சுபரிசம் பட்டதுமே ஞானோதயம் பிறந்தது. அவள் இறைவனுடன் ஐக்கியமானதும் முருகப்பெருமானுக்கும், வள்ளிக்கும் திருமணம் நடக்கிறது. அத்தலமே திருத்தணி ஆகும். கோபம் தணிய அமர்ந்த மலை என்பதால் தணிகைமலை என்று பெயர் பெற்ற இத்தலம் திருத்தணி என மாறியது.

சோலை மலை

அறுபடை மலைகளில் ஆறாவது வீடு ஆகும். மதுரை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. நாவல் பழங்கள் ஆடி, ஆவணி மாதத்தில் தான் பழுக்கும். இங்கு மட்டும் தான் சசுடி மாதமான ஐப்பசியில் பழுக்கும் அதிசயத்தை காணலாம். அறுபடை வீடுகளில் இங்கு மட்டும் தான் வள்ளி, தெய்வானையோடு முருகன் காட்சி தருகிறார்.

தலச் சிறப்பு

ஆரம்ப காலத்தில் இங்கு வேல் மட்டுமே இருந்தது. பிற்காலத்தில் முருகப்பெருமான் வள்ளி, தெய்வானையுடன் ஞான தியான ஆதி வேலுடன் ஒரே பீடத்தில் நின்ற கோலத்தில் அருள் பாலிக்கும் சிலை அமைக்கப்பட்டது.

தல வரலாறு

தமிழ்பாட்டி அவ்வையார் முருகப்பெருமானிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டவர். ஒருமுறை முருகன் மாட்டுகார சிறுவனாக வேடமணிந்து அவ்வை பாட்டியிடம் நாவல் பழம் வேண்டுமா என கேட்க, அவரும் வேண்டும் என கூறினார். அதற்குச் சுட்ட பழம் வேண்டுமா? சுடாத பழம் வேண்டுமா? என்றான். இதனைக் கேட்ட பாட்டி எதுவும் புரியாமல் சுடாத பழத்தைக்கொடு என்றதும் சிறுவன் கிளையை உலுக்கினான். பழத்தை எடுத்து, மணல் ஒட்டியிருந்ததால் பாட்டி ஊதினார். என்ன பாட்டி பழம் சுடுதா என்றதும், அவ்வை பாட்டி நீ யார் சாதாரண மானுடச் சிறுவன் இல்லை என்றார். உடனே முருகன் வள்ளி தெய்வானையுடன் காட்சி கொடுத்த தலம் சோலை மலை ஆகும்.

முடிவுரை

மக்களின் குறைகளை நீக்கி அருள்புரியும் இறைவன்
கைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாகும்

முருகன் இந்த ஆறு இடங்களில் உறைகிறார். நக்கீரர் முருகனின் பெருமைகளை அறுபடை வீடுகளைத் திருமுருகாற்றுப்படை என்ற நூலில் கூறுகிறார். அவர் பாடிய வரிசையிலேயே அறுபடை வீடுகள் அமைந்திருக்கின்றன. நின்றது, அமர்ந்தது, எழுந்தது, மணந்தது, காந்தர்வ மணம் புரிந்தது தம்பதியராய்க் காட்சி தந்தது என இவை அனைத்தும் அறுபடை வீடுகளிலேயே நிகழ்ந்தது. அறுபடை வீட்டின் பெருமை தல வரலாறு, தலச் சிறப்பு பற்றியும் இக்கட்டுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

II. குடந்தைத் திருத்தலத்தில் காணப்படும் திருக்கோயிலின் அமைப்பும் அருந்தமிழ் பணிகளும்

ந.அஞ்சனா

முதுகலை இசை முதலாண்டு

தமிழ்நாடு அரசு இசை

கவின்கலை பல்கலைக்கழகம்

சென்னை

முன்னுரை

திருக்குடந்தை என்று அழைக்கப்படும் கும்பகோணம் திருத்தலத்தில் பல கோயில்கள் அமையப்பெற்றுள்ளது. கும்பகோணத்தைக் கோயில் நகரம் என்றே குறிப்பிடுவர். இங்கு 12 சைவ ஆலயங்கள் மிகவும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. மகாமகம் என்ற பெருவிழா நடைபெற காரணமாக உள்ளது. மகாமகம் பன்னிரெண்டு வருடத்திற்கு ஒரு முறை நடைபெறும் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாகும். அந்தப் பன்னிரு கோயில்கள் கீழ்வருமாறு.

காசி விசுவநாதர் ஆலயம், ஆதி கும்பேசுவரர் ஆலயம், நாகேசுவரர் ஆலயம், சோமேசுவரர் ஆலயம், கோடசுவரர் ஆலயம், காலகதிசுவரர் ஆலயம், கௌதமேசுவரர் ஆலயம், அமிர்தகலசேசுவரர் ஆலயம், பாணபுரீசுவரர் ஆலயம், அபிமுகேசுவரர் ஆலயம், கம்பட்ட விசுவநாதர் ஆலயம், ஏகாம்பரேசுவரர் ஆலயம் ஆகும். இந்த ஆலயங்களுள் ஆதி கும்பேசுவரர் கோயிலின் அமைப்பும், அருந்தமிழ்ப் பணியையும் விரிவாகக் காண்போம்.

ஆதி கும்பேசுவரர் கோயிலின் அமைப்பு

இக்கோயில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள கும்பகோணத்தில் அமைந்துள்ளது. இது திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் முதலியோரால் பாடல்பெற்ற சிவாலயமாகும். பன்னிரு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடைபெறும் மகாமகம் இத்தலத்தில் சிறப்பாக நடைபெறுகிறது. இக்கோயில் 30,181 அடி பரப்பளவைக் கொண்டது. மேலும் 1300 ஆண்டுகள்

பழமையானது. தேவாரப் பாடல் பெற்ற தலங்களில் காவிரியின் தென் கரையில் 26வது சிவாலயமாகும்.

ஆதி கும்பேசுவரர் கோயிலின் தகவல்கள்

மூலவரின் பெயர் ஆதி கும்பேசுவரர் (சிவன்) தாயாரின் பெயர் மங்களாம்பிகை (பார்வதி) இங்கு உள்ள தீர்த்தம் மகாமகம் ஆகும். கட்டிடக்கலையின் வடிவமைப்பு திராவிட கட்டிடக்கலை.

தல வரலாறு

பிரம்மனின் வேண்டுகல்க்கு இணங்கி இறைவன் தந்த அமுதகலசம் தங்கியதால் இத்தலம் கும்பகோணம் எனப் பெயர் பெற்றது. கும்பத்தில் இருந்தும் அமுதத்திலிருந்தும் வெளிப்பட்டவராதலால் இக்கோயிலில் குடிசொண்டுள்ள இறைவன் கும்பேசுவரர் என அழைக்கப்படுகிறார்.

உலகிற்கு ஆதிகாரணமாகிய பராபரம் கும்பத்தில் இருந்து தோன்றியதால் ஆதி கும்பேசுவரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். இறைவன் கும்பத்தில் (குடத்தில்) இருந்து வழிந்த அமுதம், வெண்மணல் இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து அதனை லிங்கமாகத் தோற்றுவித்து தாமே பிரதிசுடை செய்து அதனுள் உட்புகுந்து சுயம்பு வடிவானவர்.

மகாமகம் பெருவிழா

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை குருசிம்மராசியிலும், சூரியன் கும்ப ராசியிலும், சந்திரன் குருவோடு இணையும் மாசி மாத பௌர்ணமி நாளில் கொண்டாடப்படுவது மாசிமகப் பெருவிழாவாகும். இது வட நாட்டில் கொண்டாடப்படும் கும்ப மேளாவிற்கு இணையானது. சிருசுடி பீசமெல்லாம் அமுத குடத்தில் தங்கியது. அக்குடத்தில் இருந்து இறைவன் தோன்றியவராதலால் இந்தத் தலமே முதன்மையானதாகத் தலபுராணம் கூறுகிறது. சந்தரலோகத்தின் அதிபதியான சதுர்முகன் முதல் பாதாள லோகத்தின் அதிபதி பாக்ரேசன் ஈராய் உள்ளிட்ட தேவர்கள் அனைவரும் வழிபட்டது.

கும்பேசுவரர் கோயிலும், சைவ தமிழ் வளர்ச்சியும்

திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர் இத்தலத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ளனர். மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இத்தலத்தைப் பற்றி, திருக்குடந்தைப் புராணம் என்ற நூலை எழுதியுள்ளார். மற்றைய தலங்களில் உள்ள சக்தி பீடங்கள் ஒரே ஒரு சக்தி வடிவை மட்டும் கொண்டது. இத்தலத்து அம்பாள், 51 சக்தி வடிவங்களையும் தன்னகத்தே ஒன்றாய் உள்ளடக்கி சக்தி பீடங்களுக்கெல்லாம் தலையாயதாக விளங்கி அருள் பாலிக்கின்றாள்.

திருஞானசம்பந்தர் பாடிய பாடல்

“காலமே கருத்தாவென்று கரைபவர் ஊமராகக் காலமே பொலியும் கொங்கிற் கொடும்பனிக் காலத்தீமை சால மேவிய துணர்ந்து தவிர்த்துமாதேவன் கீர்த்தி ஞானமேல விரித்தகாழி நாடனைப் பாடி வாழ்வோம்” என்று கும்பேசரைப் பற்றிக் கூறுகின்றார்.

திருநாவுக்கரசர் பாடிய பாடல்

“ஒரு கவிமீட்பான் காலர் கோலையென் றெழுதியச்சம் பெருகவுந் தோற்றியத்த பெருஞ்சிலை இராமனாணத் தருகவப் பூசிமைந்தன் தனையெனக் காலகாலற் கருகலில் பதிகம்பாடி அருளினோர்க் கன்புசெய்வோம்”

என்பதாகும்.

காளமேகப் புலவர் பாடல்

இந்தக் கோயில் பற்றிய புராணக்கதைச் செய்திகளைக் காளமேகப் புலவர் ஒரு வெண்பாவில் பாடியுள்ளார்.

“திருக்குடந் தையாதி கும்பேசர்செந்தா மரைக்குளங் தையாதி கும்பேசர்செந்தா மரைக்குளங் கங்கை மகங்கா விரிக்கரையின் ஓரங்கீழ்க் கோட்டங்கோ ரோணமங்கை நாயகியார் சாரங்க பாணி தலம்”

திருக்குடந்தை, ஆதிகும்பேசர் பற்றிய செய்திகளை இதில்

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாகும்

குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மாங்களாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்

மகாவித்வான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது. “இழியுந் தொழிலிற் புகுநத்துமல இருட்டும் விளக்குங் கருங்குழலும் எழில் கொப்புளிக்கும் திருமுகமும் இருகை யுதித்த பெருவெள்ளங் கழியுந்திவலையா யொடுங்கக் கச்சமில்லா அருள்வெள்ளம் கதிக்கப் பொழியுங் கடைக்கணும் கருது ஞானம் பொழிதனமும் பழியு மறமுங் கடந்தன்பர் பற்றத் தகுமோர் பற்றாய் பாதாம் புயமும் முகப்பொலிந்து பரவப் பரவு வெள்ளருவி வழியும் இமயவரைப் பிறந்த வனிதாய் வருக வருகவே மறைவாழ்ந்த தொலிசால் திருக்குடந்தை மடந்தாய் வருக வருகவே”

பாபநாசம் முதலியார் இயற்றிய கும்பேசர் குறவஞ்சி

கும்பேசர் மீது காதல் கொள்ளும் ஒரு பெண்ணுக்குக் குறத்திக் குறி சொல்வதே கும்பேசர் குறவஞ்சி ஆகும். அந்தப் பாடல் கீழ்வருமாறு

“தரிசனம் பாவநாசம் என்ற அகல கிரிகள் இன்னம் சொல்லித் தொலையாதே அடிமாதே நான்”

என்பதாகும்.

கும்பேசர் அருளால் பேறு பெற்றவர்கள்

இந்திரன் முதலான திக்பாலர்கள், காமதேனு, கார்த்தவிரியன், விரவர்மன், மாந்தாதா, ஏமவாகுவின் மனைவி, காச்யபர் முதலிய பலர் இத்தலத்தைப் பூசித்து பேறு பெற்றுள்ளனர்.

திருக்கோயில் திருவிழாக்கள்

இக்கோயிலில் மாசி மாதம் பத்து நாட்கள் உற்சவம் தொடங்கி கடைசி நாள் தேரோட்டம் நடைபெறும். விநாயகர், சுப்ரமணியர், சுவாமி, அம்பாள், சண்டிகேசுவரர் ஆகிய ஐந்து சுவாமிகள் தேரில் எழுந்தருளி இரண்டு நாட்கள் வானவேடிக்கைகளுடன் கோலாகலமாக நடைப்பெறுகிறது.

தசவத் திருக்கோயில்களும் மூலகவழியும்

பிரதோசம், கிருத்திசை, வெள்ளிக்கிழமைகள், திருவாதிரை முதலிய பஞ்ச பருவத் விழாக்களும் நடைபெறுகிறது. பங்குனி மாதத்தில் மகாமகக் குளத்தில் தெப்பத் திருவிழாவும் நடைப்பெறுகிறது. சித்திரை மாதத்தில் சப்த ஸ்தானம் (ஏழாம் பல்லக்குப் பெருவிழா) வெகு விமர்சையாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

வைகாசி மாதத்தில் சுவாமிக்கும் அம்பாளுக்கும் திருக்கல்யாணம் நடைப்பெறுகிறது. ஆனித் திருமஞ்சனம், ஆடிப்பெருக்கு, ஆடிப்பூசம், பங்குனித் திருவிழா, ஆவணி மூலம், விநாயகர் சதுர்த்தி, கந்தசகடி, கார்த்திகை சோமவாரம், கார்த்திகை தீபம், அமுது படையல் முதலிய விழாக்கள் சிறப்பாக நடைப்பெறுகின்றது.

கோவிந்த தீட்சிதர் நாகம்மாள் தம்பதிகளின் பணி

சோழ நாட்டில் தஞ்சையைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு நாயக்கர் ராச்சியத்தை தோற்றுவித்தவர் மகான் கோவிந்த தீட்சிதர் ஆவார். முதல் முதலாக மகாமகத் திருக்குளம் திருப்பணி செய்து மகா குடமுழுக்கு செய்த திவ்ய தம்பதியினர் ஆவார்கள்.

முடிவுரை

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் மூர்த்தி நாயனார் வழிபாடு செய்து முக்தி பெற்றதும் இத்தலத்தில் தான். இவ்வாறு பல அருந்தமிழ்ப் பணிகளை உள்ளடக்கி உள்ள கும்பேசுவரர் கோயிலைப் பற்றிய சில செய்திகளைத் தெரிந்துக் கொண்டோம்.

12. திருப்புவனம் பூவணநாதர் திருக்கோவில்

முனைவர் ப.நீவேந்திரன்

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

மதுரை சிவகாசி நாடார் பையோனியர்

மீனாட்சி பெண்கள் கல்லூரி

பூவந்தி, சிவகங்கை மாவட்டம்

முன்னுரை

மதுரையிலிருந்து 15 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள ஊர் திருப்புவனம் ஆகும். மதுரையிலிருந்து இராமேசுவரம் செல்லும் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் இது அமையப் பெற்றுள்ளது. பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த இவ்வூருக்குப் புகழ்பவனாகாசி, பிதூர்மோசபுரம், பாசகரபுரம், லட்சுமிபுரம் என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. இங்குள்ள தலத்தில் இறைவன் பூவணநாதர் என்ற பெயரில் பக்தர்களுக்கு அருள்புரிகிறார். இத்தலம் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள சிவாலயங்களுள் பதினொன்றாவதாக வைத்துப் போற்றப்படுகிறது. முப்பத்தாறாவது திருவிளையாடல் நடைபெற்ற திருத்தலம் என்னும் பெருமைக்குரியது. இத்தலத்தில் உள்ள சிவபெருமான் சுயம்புவாக தோன்றியவர். சுவாமியின் வலது புறம் அம்மன் சௌந்தர நாயகியாக காட்சி தருகிறான். பாண்டிய மன்னனான கூன்பாண்டியன் காலத்தில் இத்திருக்கோவில் கட்டப்பட்டது என்றும் திருமலை நாயக்கர் மற்றும் கிழவன் சேதுபதி ஆகியோர் இக்கோவில் திருப்பணியை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. திருஞானசம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், கருவூர்த்தேவர் போன்ற பெருமக்களால் பாடப்பெற்ற புகழ்மிக்க தலம் திருப்பூவணத் திருத்தலமாகும்.

“குருந்தொடு மாவி கோட்ட மல்லியை

பொருந்திய பொழில் திருப்பூவணத்துறை”

எனத் திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தின் இயற்கையோடு இயைந்த அழகினைக் குறிப்பிட்டுப் பாடியுள்ளார். இத்தகு சிறப்புமிகுத் திருத்தலத்தின் தனிச்சிறப்புகளை எடுத்துக்காட்டுவதே

இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகிறது.

கூன்பாண்டியனும் வணநாதரும்

ஒருமுறை கூன்பாண்டியன் தன் ஆட்சியை இழந்து மதுரையிலிருந்து கிழக்கு நோக்கி நடந்து வந்தான். அவனுக்கு ஏற்பட்ட மிகுந்த பசியால் தன்னுணர்வற்று இருந்தான். அப்போது அங்கு ஒரு பெரியவர் வந்து அம்மன்னனிடம் அருகில் எடுத்தார் மடையர் கோயில் உள்ளது. அங்கு சென்றால் உனக்கு உணவு வழங்குவர் என்று கூறினார். உடனே மன்னனும் அங்கு சென்று உணவு வேண்ட, அங்கு இருந்த எவரும் எவ்வித உணவும் வழங்கவில்லை. இதனால் வருந்திய அவன் அங்கிருந்து தென்கிழக்காக நடக்கலானான். அப்போது மேலும் சோர்வுற்று மயங்கினான். அவ்வழியாக அங்கு வந்த தயிர் விற்கும் பெண்ணொருத்தி அவனின் நிலை கண்டு இரங்கி தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று பல வகையான உணவுகளை வழங்கினாள். மன்னன் நன்றி பெருக்கால் உனக்கு யாது வேண்டும் என்ன அவளை வினவ, அவளோ தனக்கென ஏதும் கேட்காமல் திருப்புவனம் மற்றும் பிரம்மனாருக்கு இடையே ஒரு வாய்க்கால் அமைத்து தரவேண்டும் என வேண்டினாள். அவனும் தான் ஆட்சிக்கு வந்த பின் அதனைச் செய்து தருகிறேன் என்று உறுதிசூறி அவளிடமிருந்து விடைபெற்றான்.

திருப்புவண நாதருக்கு நாள்தோறும் பூசை செய்யும் அந்தணர் ஒருவர் மன்னனைக் கண்டு ஐயுற்று உன்னைக் கண்டால் அரசு பரம்பரை போல் தெரிகிறது. இன்று அவிட்ட நட்சத்திரம் இந்நாளில் யாருக்கேனும் முடி சூடினால் அவன் அரசனாகும் தகுதி பெறுவான் எனக் கூறி, விளைந்த நெற்கதிர்களை மணிமுடியாக அவனுக்குச் சூட்டினார். நீ இனி எங்கு சென்றாலும் சிறப்பு பெறுவாய் என மொழிந்தார். அதன்பின் கூன்பாண்டியன் தன் ஊருக்குப் புறப்பட்டு நடக்கும் போது அவன் எதிரில் ஒரு யானை வந்து, அவனுக்கு மாலை சூட்டியது. அதனால் அன்றிலிருந்து அவன் பாண்டிய நாட்டுக்கு மீண்டும் அரசனானான். இவ்வாறு அவன் மீண்டும் மன்னனான பின் தான் கொடுத்த வாக்கினை நிறைவேற்றும் பொருட்டு உடனே பிரம்மனாருக்கு வாய்க்கால் வசதி செய்து கொடுத்தான்.

வணநாதரின் அருளால் பதவியேற்ற அவன் ஆலயம் அமைத்தான்.

உமையம்மை அருள் பெற்ற தலம்

தக்கனின் மகளான உமையம்மையைச் சிவபெருமான் யாரும் அறியாமல் மணம்புரிந்தார். அதை அறிந்த தக்கன் சிவபெருமான் மீது மிகுந்த சினம் கொண்டான். எனவே இறைவனை அவமதிக்கும் எண்ணத்துடன் வேள்வி ஒன்றை நடத்தினான். அவ்வேள்விக்குச் சிவபெருமானைத் தக்கன் அழைக்கவில்லை. இச்சூழலில் பார்வதி தேவி மட்டும் அவ்வேள்விக்குத் தனியாகச் சென்றாள். இதனால் கோபமுற்ற சிவபெருமான் உமையம்மை மீது சினம் கொண்டு இறைவியின் தவறை மன்னிக்க மறுத்துவிட்டார். செய்வதறியாது தவித்த உமையம்மை இறைவனின் பாதங்களைப் பணிந்து வணங்கி மன்னிப்புக் கோரினாள். இதனால் மனம் இரங்கிய இறைவன் பாண்டிய நாட்டில் உள்ள வணநாதரை வழிபட பாவம் நீங்கி நீ அருள்பெறுவாய் என உமையம்மையிடம் மொழிகிறார்.

சூரியன் அருள்பெற்ற தலம்

சூரியன் தூர்வாச முனிவரின் சாபத்தால் அருள் குன்றி, ஒளியின்றி செயலற்று இருந்தான். அப்போது பல இடங்களுக்குச் சென்று பலவாறு வழிபட்டு தனது சாபத்தைத் தீர்க்க முயன்றான். அது முடியாமல் போகவே இறுதியாக திருப்புவனத் திருத்தலத்திற்குச் சென்று இறைவனை எண்ணி வழிபடலானான். இக்கோயிலிலிருந்து ஒரு அம்பு பாயும் தூரத்தில் உள்ள மணியோடை தீர்த்தம் பதினெட்டு அடி ஆழம் உள்ளதாகும். அத்தீர்த்தத்தில் முழ்கி இறைவனை வழிபட்டுத் துதித்தான். அதில் முழ்கி எழுந்ததும் அவனது சாபம் நீங்கப்பெற்றது. இதனால் மீண்டும் ஒளிபெற்றான் சூரியன். பின் நன்றியுடன் இறைவனை வழிபட்டு தனது இருள் நீக்கும் தொழிலை மேற்கொண்டான்.

பிரம்மனின் சாபம் நீங்கிய தலம்

விண்ணுலகின் ஆடல் அரசியான ஊர்வசி ஒருமுறை

நாட்டியம் ஆடுகையில் அவளது ஆடை நெகிழ்ந்தது. இதனைக் கண்ட பிரம்மன் ஊர்வசியின் மீது காழற்றான். அதை அறிந்த சிவபெருமான் சினந்து பிரமனுக்குச் சாபம் வழங்கினார். இதனால் வருந்திய பிரம்மன் பூலோகத்தை வந்தடைந்து அதற்கு பரிகாரம் தேடமுற்பட்டார். திருப்புவனத் திருத்தலத்தில் இருக்கும் இறைவனை நாள்தோறும் வழிபட்டு இறுதியாக தனது சாபம் நீங்கப் பெற்றார். இங்ஙனம் பிரம்மன் இத்தலத்தில் மேற்கொண்ட தவத்திற்கென ஏற்படுத்தப்பட்டத் தீர்த்தம் பிரம்ம தீர்த்தம் என அழைக்கப்படுகிறது. இத்தீர்த்தம் தற்போது வடகரையில் ஓரம்பு பாயும் தூரத்தில் அமையப்பெற்றுள்ளது சுட்டத்தக்கது.

காசிக்கு வீசம் அதிகம்

தர்மயக்ஞன் என்பவன் தன் தந்தையின் மரணத்திற்குப் பின்னர் எரியூட்டிய சாம்பலை எடுத்துக்கொண்டு காசிக்குச் சென்று, அதன் பின்னர் இராமேசுவரம் செல்லும் வழியில் இத்தலத்தில் வந்து தங்கினான். சிறிது ஓய்வு எடுத்த பின்னர் தர்மயக்ஞனுடன் வந்த நண்பர் சாம்பல் இருந்த கலசத்தைத் திறந்து பார்க்கையில் அதனுள் பூக்கள் இருந்தன. ஆனால் அவன் யாரிடமும் அதைக் கூறாமல் திரும்ப அதை மூடி வைத்துவிட்டான். பின்னர் அவர்கள் இருவரும் மறுதினம் இராமேசுவரம் சென்றனர். அங்குள்ள கடலில் அசுதியைக் கரைக்க அந்த கலயத்தை மறந்தனர். அப்போது அது பூவாக இல்லாமல் சாம்பலாகவே இருந்தது. இதைக் கண்டு ஆச்சர்யமும் அதிர்ச்சியும் கொண்ட அந்த நண்பர் திருப்புவனத்தில் நடந்தவற்றை தர்மயக்ஞனிடம் கூறினான். மறுபடியும் அசுதி கலசத்துடன் அவ்விருவரும் திருப்புவனத்திற்கு திரும்பினர். அங்கு வந்த பின்னர் அசுதி கலசத்தினுள், சாம்பலுக்குப் பதில் பூக்களாக இருந்ததால் இத்தல ஈசுவரனிடம் கண்ணீர் மல்க நன்றி கூறினான். எனவே இந்தத் தலம் காசி நகரத்தை விட பதினாறு மடங்கு புண்ணியம் தரும் தலமாகப் போற்றப்படுகின்றது. எனவே காசிக்கு வீசம் அதிகம் என்ற பழமொழியும் இங்கு வழங்கி வருவது சுட்டத்தக்கது. காசிக்குச் செல்ல முடியாதவர்கள் இத்தலம் வந்து இங்கு ஓடும் வைகை நதியின்

கரையில் அசதியைக் கரைத்து இறந்தவர்களுக்கு மோட்சதீபம் ஏற்றுகின்றனர்.

நந்தியின் நகர்வு

திருவாதவூர் சென்று திரும்பிய திருஞான சம்பந்தர் இத்தலம் வந்து ஈசனை வழிபாடு செய்ய எண்ணிய பொழுது இங்குள்ள வைகை ஆற்று மணல்கள் எல்லாம் சிவலிங்கங்களாய் அவருக்குக் காட்சி தந்தன. அதனால் வைகையைக் கடந்து சென்று இறைவனை வழிபட இயலாத அவர், அதன் மறுகரையில் இருந்தபடியே சிவபெருமானை வேண்டி பாடினார். அப்போது சிவனை மறைத்து நின்ற நந்தி, அவர் சிவனை வேண்டி வழிபட நகர்ந்தது. இன்றளவும் இந்த நந்தி இறைவனின் சந்நிதியில் சிறிது நகர்ந்து இருப்பது போன்று அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

கோயிலின் தோற்றம்

உமையம்மையின் தவத்திற்காக வைக்கப்பட்டப் பாரிசாத மரத்தடியில் சுயம்புவாக உருவாகியவர் பூவணநாதர். இப்பூவணநாதருக்கு கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டில் பாண்டிய மன்னனான கூன்பாண்டியனால் கருவறையும், அதனைத் தொடர்ந்து அர்த்த மண்டபமும் கட்டப்பட்டது. அதன்பின் கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் நாயக்க மன்னர்களால் மகாமண்டபம், கம்பத்தடி மண்டபம், அம்மனுக்கெனத் தனி சன்னதியும் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சன்னதி கட்டுவதற்கு முன் அம்மன் கோயிலுக்குக் கிழக்காக ஐம்பதடி தூரத்தில் தனியாக இருந்தது. கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் தான் இரண்டு சன்னதியும் ஒன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டது. அதற்கு முன் இருந்த அம்மன் சன்னதி இன்று சுப்பிரமணியர் கோயிலாக உள்ளது. தற்போது ஐந்து நிலை கோபுரத்துடன் கோயிலின் நுழைவு வாயில் அமைந்துள்ளது. முன்பு இக்கோவிலுக்கு முன்னால் பெரிய தெப்பம் ஒன்று இருந்தது.

முடிவுரை

இங்கு பல்வேறு விழாக்கள் நடத்தப்பட்டாலும் பங்குனி மாதம் நடைபெறும் பத்து நாள் திருவிழாவே மக்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. பங்குனி மாதம் பரணி நட்சத்திரத்தில் வாசது சாந்தி நடத்தப்பெற்று, கார்த்திகை நட்சத்திரத்தில் கொடிக் கம்பத்தில் ரிசபக் கொடியேறும். கொடியேற்றம் நடைபெற்ற நாளிலிருந்து பத்துநாள் உற்சவம் நடைபெறும். அந்த உற்சவமே பெரிய விழாவாக அமைந்துள்ளது சிறப்பிற்குரியது. உமையம்மை, சூரியன், பிரம்மன் போன்ற தெய்வங்களும், மன்னனும், மக்களுக்கும் இத்தல இறைவனை வழிபட்டு பயனடைந்துள்ளனர். இத்தல இறைவனை வழிபட, வேண்டியது நிறைவேறும் எனும் நம்பிக்கை உள்ளது. இக்கோயிலிலிருந்து 30 அடி தூரத்தில் வைகை நதி ஓடுகிறது. கங்கை, காவிரியைக் காட்டிலும் இங்கு உள்ள தீர்த்தம் சிறப்பு வாய்ந்தது எனக் கருதி பல்வேறு ஊர்களிலிருந்து பலதரப்பு மக்கள் இங்கு வந்து அங்கம் கரைத்தல் என்னும் அந்திமக் கிரியைகள் செய்கின்றனர். காசிக்குச் சென்று வழிபட இயலாதவர்கள் திருப்புவனத்தில் உள்ள வைகை நதியில் அசுதியைக் கரைத்து மோட்ச விளக்கேற்றி வழிபடும் வழக்கம் இன்றளவும் பின்பற்றப்படுகிறது.

13. ஈரோடு மாவட்டத்தில் சைவமும் திருக்கோயில்களும்

பா.சுபசித்ரா அறிவு

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

சிறி சரகவதி தியாகராசா கல்லூரி

திப்பம்பட்டி, பொள்ளாச்சி

முன்னுரை

உலகின் மிகப் பெரிய பழம்பெரும் சமயம் சைவமே ஆகும். சைவம், சைவ அடியார்களான நாயன்மார்களின் தமிழாலும், பார்புகழும் மன்னர்களின் இறைப்பணியாலும் இன்றளவும் உலகம் முழுக்க ஓங்கி நிற்கின்றது. அதிக அளவு சிவாலயங்கள் நம் தமிழகத்தில் தான் கட்டப்பட்டுள்ளன. சேர, சோழ, பாண்டிய, பல்லவ, நாயக்க மன்னர்கள் கற்களால் எழுப்பிய விண்ணைத் தொடும் கோபுரங்கள், காலத்தால் அழியாது நின்று சைவத்தின் மேன்மையையும் சிவனின் அருட்திறத்தையும் இன்றளவும் உலகோர்க்கு உணர்த்தி வருகின்றன. அவ்வகையில் கொங்கு மண்டலத்தின் ஒரு பகுதியான ஈரோடு மாவட்டத்தில் சைவத்தின் செல்வாக்கு, அங்கு அமைந்துள்ள சிவாலயங்களின் சிறப்பினை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

சைவம் நிறை ஈரோடு

வற்றாத காவிரி வளம் சேர்க்கும் மஞ்சள் நகரம் ஈரோடு. காவிரி பாயும் கரையோரங்கள் எங்கும் சிவலாயங்களே நிறைந்துள்ளன எனலாம். சைவத்தையும் தமிழையும் மக்களுக்கு உணர்த்த இங்கு பல சைவ அமைப்புகள் சமய வகுப்புகள், தேவாரம், பெரியபுராண வகுப்புகளை வாரந்தோறும் நடத்தி வருகின்றன. கொங்கு இன மக்கள் அதிகம் வாழும் பகுதி ஈரோடு. இவர்களின் குலதெய்வங்கள் பெரும்பாலும் சக்தி வடிவான பெண் தெய்வங்களாகவே உள்ளன. இருப்பினும் இவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் நோன்புகள், பண்டிகைகளாவன- திருவாதிரை, மகாசிவராத்திரி, மாசிமகம், திருவெம்பாவை

நோன்பு, பங்குனி உத்திரம், ஆனி உத்திரம், சித்ரா பெளர்ணமி, பிரதோசம் முதலியன. சக்தியை வழிபட்டாலும் சிவ விரதங்களையே இவர்கள் பின்பற்றுகின்றனர். சிவமின்றி சக்தியும், சக்தியின்றி சிவமும் தனித்தியங்காது என்ற ஆன்றோர் கூற்றை மெய்ப்பித்துள்ளது.

ஈரோட்டில் அமைந்த திருக்கோயில்கள்

பழங்காலக் கொங்கு மண்டலத்தில் மேல்கொங்கு மண்டலமாகத் திகழ்வது ஈரோடு காவிரிக் கரையோரங்களில் பல சிவாலயங்கள் உள்ளன. பாடல் பெற்ற தலங்களான கொடுமுடி மகுடேசுவரர், பவானி சங்கமேசுவரர், திருச்செங்கோடு அர்த்தநாரீசுவரர் ஆலயங்கள் இம்மாநகருள் அமைந்துள்ளன. மேலும் புராணப் புகழுடைய கோட்டை ஈசுவரர் எனப்படும் ஆருத்ர கபாலீசுவரர் கோயில் இராவணனின் முன்னோர் பிரதிட்டை செய்த மகிமாலீசுவரர் கோயில் ஈரோடு மாநகருள் அமைந்துள்ளது. காவிரி ஆற்றின் நடுவில் அகத்தியர் நிறுவி வழிபட்ட நட்பாற்றீசர் திருக்கோயில், பள்ளிப்பாளையம் காவிரிக் கரையோரம் அமைந்துள்ள சோழீசுவரர் ஆலயமும் சிறப்பானது. மேலும் பூந்துறையில் அருள்பாலிக்கும் புகழவனநாதர், கொக்கராயன்பேட்டையில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசுவரனார், பெருந்துறை சோழீசுவரனார், தங்கமலைமேடு தம்பிக்கலை ஐயன் கோயில் என்ற பல தலங்கள் ஈரோடு மாவட்டத்தில் உள்ளன. இக்கோயில்கள் அனைத்தும் நேரடியாகப் பாடல் பெறாவிடினும் வரலாற்றுப் புகழுடன் விளங்குகின்றன. நாள்தோறும் இங்கு நிகழும் ஆகம அடிப்படையிலான பூசனைகள் தேவார இன்னிசைப் பாடல்களைக் கேட்டும் கண்டும் ஈசனின் திருவருள் பெற வருவோர் பலர். இத்திருக்கோயில்களில் சிலவற்றின் வரலாற்றுச் சிறப்புகள் இங்கு உரைக்கப்படுகிறது.

கோட்டை ஈசுவரன் கோவில்

ஈரோடு மாநகரின் மையப்பகுதியில் அமைந்துள்ளது இத்திருத்தலம். இத்தலத்து ஈசன் தொண்டீசுவரர் ஈரோடையப்பர். ஆருத்ர கபாலீசுவரர் என்ற பெயர்களால்

அழைக்கப்படுகிறார். அம்பிகை வாரணியம்மை. 12ஆம் நூற்றாண்டில் கொங்குச் சோழன் கரிகாலன் காலத்தில் கட்டப்பட்டது. ஐந்து நிலைகளைக் கொண்ட இராசகோபுரம். தலமரம் வன்னிமரம். சுற்றுப்பிரகாரத்தில் நாயன்மார்கள் அறுபத்து மூவர் சிலைகள். பஞ்ச இலிங்கங்கள், 1008 இலிங்கங்கள் சேர்ந்த சகசர இலிங்கம், முருகன் தெய்வானை, பைரவர், சந்திரன், நவக்கிரகங்களின் திருவுருவங்கள் உள்ளன. சனிபகவானுக்குத் தனிச்சந்நதியும் இங்குள்ளது. சிறப்பு : கருவறையிலுள்ள சிவலிங்கத்தைக் கதிரவன் மாசி மாதம் 25,26,27 நாட்களில் தன் ஒளிக்கரங்களால் திருமேனியைத் தொட்டுப் பார்க்கின்றார். இத்தலத்தில் வாரந்தோறும் திருமுறை திருவாசகம் பயிற்சியளிக்கப்படுகிறது. வருடந்தோறும் வைகாசி விசாகத் திருவிழா நடைபெறுகிறது. அதைப் போன்றே திருமுறை விழாவும், திருவாசக விழாவும் நடைபெறுவது சிறப்பானது. இது ஏறக்குறைய 850 ஆண்டுகள் பழமையான கோயிலாகும். அகத்தியர் வழிபட்டது மகிமாலீசுவரர் கோயில்.

பல்லவர் காலக் கோயில் இது. மகிமாலீசுவரர் கோயில் நகரின் நடுவேயுள்ள பழைய மருத்துவமனையையொட்டி உள்ளது. ஆறடி விட்டமுள்ள ஆவுடையாரில் மூன்றடி உயரமுள்ள சிவலிங்கம் பெரிய அளவில் காட்சி அளிக்கின்றது. வாயிற்காப்போர் சிலையும் கோபுரமும் பல்லவர் காலத்தவையே ஆகும். தூண் ஒன்றில் சுந்தரர் தாடியுடன் பரவை, சங்கிலி நாச்சியார்களுடன் காட்சியளிக்கின்றார். இவருக்குச் சேரமான் கவரி வீசுகின்றார். அருகில் மெய்க்காவலர் வில்லேந்தி நிற்கின்றனர்.

வரலாற்றுச் சிறப்பு

இது இராவணனின் முன்னோர்களான மாலி, சுமாலி, மகிமாலி ஆகியோர் வழிபட்டது. இராவணனைப் போலவே இம்மூவரும் சிறந்த சிவபக்தர்கள். ஒரு முறை இமயம் சென்று ஈசனைத் தரிசித்து விட்டு இலங்கை நோக்கி சென்று கொண்டிருந்தனர். அச்சமயம் மாலை நேரப் பூசையினை மேற்கொள்ள அவர்கள் கால்பதித்த இடம் தான் ஈரோடு. அவர்கள் அவ்விடத்திலேயே இலிங்கம் அமைத்து வழிபாடு

தசவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியும்

செய்தனர். அந்தச் சிவலிங்கம் தான் இன்றும் ஈரோடு மகிமாலீசுவரர் கோயிலில் உள்ளது என்று பதிகப்பாடல் கூறுகின்றது.

சிவாலயங்களில் கருவறை நுழைவாயில் அளவை விடச் சிவலிங்கம் சிறியதாக இருந்தால் தேவப் பிரதிட்டை என்றும், நுழைவாயில் அளவுக்குச் சரியாக இருந்தால் மனித பிரதிட்டை என்றும், நுழைவாயில் அளவை விடச் சிவலிங்கம் பெரியதாக இருந்தால் அசுரப் பிரதிட்டை என்றும் கூறுவர். இக்கோவில் இலிங்கம் கருவறை நுழைவாயிலை விடப் பெரியதாக இருப்பதால் அரக்கர் கதை வழங்கப்படுகிறது.

நட்டாற்றீசுவரன் கோயில்

காவிரி நதிக்கரையில் அமைந்த புகழ்பெற்ற சிவாலயங்களுள் ஒன்று நட்டாற்றீசுவரர் கோயில். இது மாநகரிலிருந்து 15 கி.மீ. தொலைவில் காவிரி ஆற்றின் நடுவில் அமைந்துள்ளது. அகத்தியர் வழிபட்ட தலம். காவிரி நதியின் நடுவே ஆற்றினுள் அமைந்த ஒரே சிவத்தலம் இது. 6300 ஆண்டுகள் பழமையானது.

புராணச் சிறப்பு

அகத்தியர் வாதாபி, வில்லவன் எனும் பிரமராட்சதர்களைக் கொன்றதால் அசுர தோசம் ஏற்பட்டது. அதனினின்று விடுபட எண்ணி சிவனை வழிபட இடம் தேடினார். இத்தோசம் நீங்க, காவிரியின் உற்பத்தி சுதானம் முதல் கடலில் கலக்கும் முகத்துவாரம் வரையுள்ள காவிரியாற்றின் மையப்புள்ளியும் காவிரி நடுவில் உள்ள இடத்தில் மணலில் இலிங்கம் அமைத்து சிவபூசை செய்ய பாவம் போகும் என உணர்ந்தார். காவிரியாற்றின் நடுவில் பூசை செய்ய இடம் தேர்ந்தெடுக்க காவிரிக் கரையோரம் அகத்தியர் சென்ற போது முருகன் முன்வந்து அகத்தியரை அழைத்து வந்து நடு இடத்தைத் தேர்ந்து காட்டினார். காவிரியாற்றின் நடுவில் இருந்த குன்றில் மணம் இலிங்கம் ஒன்றைப் பிடித்து பூசை செய்தார். காட்டில் விளைந்திருந்த கம்பை எடுத்து கையால் திரித்து மாவாக்கி, நீர்விட்டுக் காய்ச்சிப் படைத்தார்.

அகத்தியரின் அன்பில் கட்டுண்ட ஈசன் இத்தலத்தில் இனி நாம் சிவ குடும்பமாகக் கொலுவிருக்கப் போகிறோம். அல்லல் பட்டு ஆற்றாது நிர்க்கதியாய் நட்டாற்றில் நிற்பவர்க்கு அருளும் வகையில் இங்கு துணையாக இருந்து அருளப் போகிறோம். நீர் உம் பயணம் தொடர்க என்றார். அகத்தியர் தமிழ் வளர்க்க தென் பொதிகை சென்றார். கம்புக்கழ் படைக்கப்பட்ட அந்த மணல் இலிங்கமும் அப்படியே இறுகிப்போனது. ஆற்றின் நடுவில் அகத்தியரால் வணங்கப்பட்ட அச்சிவலிங்கம் நடு ஆற்றில் குடிகொண்டதால் நட்டாற்றீசுவரர் எனவும் அகத்தியரால் மண்ணால் பிடித்து வைத்து வணங்கப்பட்டமையால் அகத்தீசுவரர் எனவும் அழைக்கப்படுகிறார். அருகில் உமையம்மை நல்லநாயகி என்ற பெயரோடு சிவ சந்நிதிக்கு வலப்புறம் இருக்கிறார். முருகன் வலக்காலை முன் வைத்து இடக்காலைப் பின் வைத்து இடக்கையில் கிளியுடன் நடப்பது போன்ற பாவனையில் காட்சி தருகிறார். இது தகப்பன்சாமி எனும் பெயர் பெற்ற முருகப்பெருமானின் ஞானக்கோலம். தலமரம் பாறைமீதுள்ள ஆத்திமரம். இதில் புதிய கிளைகள் தோன்றுவதில்லை. ஆருத்ரா தரிசனத்தன்று பதஞ்சலியும் வியாக்கிரபாதரும் இங்கு தரிசனம் செய்ததாகவும் அதனடிப்படையில் நடராசருக்கு ஆருத்ரா விசேச பூசை நடக்கும். அந்நாளில் பரிசலில் நடராசரும் மற்றொரு பரிசலில் மேள வாத்தியங்கள் முன்செல்ல காவிரி நதியில் கோயிலைச் சுற்றி வருகிறார் மாலையில் திருக்கல்யாண வைபவம் நடக்கும்.

நாள்தோறும் திருமுறைகளால் வழிபாடுகளும் அருச்சனைகளும் நடைபெறுகின்றது.

முடிவுரை

கொங்கு மண்டலத்தின் மணிமுடியாகத் திகழும் ஈரோடு மாவட்டம் முழுவதும் சைவமும் சைவத்திருக்கோயில்களும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இம்மக்களின் வாழ்வியலில் சிவம் கலந்தே நிற்கிறது.

14. சைவத்தமிழ் நெறி வளர்க்கும் ஐம்பூதத் துலங்கள்

ம.நாகலட்சுமி

ஆய்வியல் நிறைஞர் (பரதம்)

தமிழ் இசைக் கல்லூரி

சென்னை

முன்னுரை

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. எல்லாச் சமயங்களிலும் திருக்கோயில் வழிபாட்டை வலியுறுத்துகின்றனர். கோயில் (கோ-இல்) என்பதன் பொருள் பதி அல்லது தலைவன் ஆகிய இறைவன் எழுந்தருளும் இல்லமாகும். ஆலயம் என்பதும் கோயிலைக் குறிக்கும் சொல் ஆகும். அ என்பது ஆன்மாவையும், லயம் என்பது சேர்தல் என்பதையும் குறிப்பனவாகும். ஆகவே ஆலயம் என்ற சொல் ஆன்மா இறையருள் பெற்று இறைவனுடன் சேர்வதை உணர்த்துகிறது.

சைவம்

சைவம் சிவனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்ட சமயமாகும். சிவனை வழிபடும் முறை தோன்றிய காலத்தை அறுதியிட்டுக் கூற இயலாமல் போனாலும், அறிஞர்களின் ஆய்வுகளிலும், காலத்தால் பழமையான சமயங்களிலும் முதன்மையானது சைவ சமயம் என்பதைச் சில ஆதாரங்களைக் கொண்டு அறியமுடிகிறது. இன்று நிலவும் சைவத்தை மூன்று பெரும் பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம். “வடக்கே காகமீர் சைவம், நடுப்பகுதியில் வீரசைவம், தெற்கே சித்தாந்த சைவம்” என்பனவாகும். இவற்றின் தத்துவங்களும், கோட்பாடுகளும் சிறிது வேறுபட்டிருந்தாலும் அவற்றின் அடிப்படைக் கொள்கையில் வேறுபாடு இல்லை என்பது உண்மையாகும்.

சைவ சமயமானது பரம்பொருளை, இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பவர் என்றும் கடவுள் எல்லாவற்றையும்

கடந்திருப்பவர் என்றும், கடவுள் அனைத்தையும் இயக்கவல்லவர் என்னும் பொருளைக் குறிக்கிறது. இவற்றையே சைவ சித்தாந்தம் முறையே, வேறாய் ஒன்றாய் உடனாய் இருக்கிறது என்று விளக்கியுள்ளது.

சைவத்தமிழ் நெறி வளர்த்தப் பெருந்தகைகள்

சைவ நாயன்மார்களாகிய திருத்தொண்டர்கள். 63 ஆவார். சிவடியார்களுள் முதலாவதாகக் கருதப்பெறுபவர் நால்வரான அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆவர். இவர்கள் சைவம் பிற மதங்களால் தாக்குண்டபோது அதனை மீட்க இறைவனால் அப்போது அனுப்பப்பெற்ற இறைவனின் அணுக்கத் தொண்டர்களெனின் மிகையாகாது. நமது தமிழ் மக்கள் கண்ட சமயம் பின்பு நால்வராலும், மாணிக்கவாசகர், திருமூலர், சேக்கிழார் முதலிய பெரியோராலும் வளர்க்கப்பட்டது. இவர்கள் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் வேறு சில கொள்கைகளும் பரவலாயின. எனினும் சைவ சமயம் சிறப்புற்று விளங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவபெருமான் அருட்பெரும் கடவுள் என்றும், அன்றாடம் தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஆற்றும் பாவங்களைக் குறித்து முறையிடுதற்குரிய இடம் அப்பெருமான் திருவடி என்றும் மகாத்மா காந்தி உலகிற்கு அறிவுறுத்துகிறார். உலகில் தோன்றிய எல்லாப் பெரியோர்களும் சமயக் குரவர்களும் சீவ காருண்யத்தையே போதித்தனர். அப்பெரும் நெறி பல நாட்டில் பல சமயமாகப் பிரிந்து நிற்கிறது. இப்பெரும் நெறி உலகில் பரவப்பரவப் பல சமய உணர்வு மாண்டு, எல்லோரும் சகோதரர் என்ற உணர்வு உயிர்களிடையே விளங்கி, உலகம் அமைதிப்பெறும் என்பது கூற்றாகும்.

ஐம்பூதத் தலங்கள்

தமிழகம் முழுவதும் பல சிவாலயங்கள் இருப்பினும் அவற்றில் முக்கியமான பங்கு வகிக்கும் சில கோயில்கள் உள்ளன. ஐம்பூதமாகக் கூறப்படுவது. நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் ஆகும். இதையே உலகிற்கு ஆதாரமாக விளங்குகின்றன. இவ்வைந்து பூதங்களின் தனித்தனி உருவாகச்

சிவபெருமானின் ஐம்பூதத் தலங்கள் தென்னிந்தியாவில் அமைந்துள்ளன.

1. காஞ்சிபுரம் ஏகாம்பரநாதர் கோயில்

காஞ்சிபுரம் ஐம்பூதத் தலங்களுள் ஒன்றாகும். கர்நாடக இசையின் மும்மூர்த்திகளான தியாகராசர், சியாமா சாத்திரிகள், மற்றும் முத்துசாமி தீட்சிதர் ஆகிய மூவராலும் பாடப்பெற்ற தலம் காஞ்சியாகும். காஞ்சிபுரத்தில் அம்பிகை, கம்பை ஆற்றங்கரையில் மாமரத்தின் கீழ் வெண்மணலால் சிவலிங்கம் அமைத்து வழிபட்டாள் என்றும் அந்த லிங்கத்தில் இருந்து சிவபெருமான் வெளிபட்டு அவருக்கு அருள் புரிந்தார் என்றும் காஞ்சிப்புராணம் கூறுகிறது. அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், சாக்கிய நாயனார் போன்றோர் காஞ்சித் தலங்கள் பற்றிப் பாடியுள்ளனர். தெய்வப்பலமை இரட்டைப் புலவர் அருளிச் செய்த ஏகாம்பர நாதர் உலாவில்,

“நிலம் போற்றும் பந்துளப நீலப் பொருப்பும்
பொலம்போற்றும் போதிற் பொருப்பு”

எனத் தொடங்கும் பாடலைக் காணமுடிகிறது. அக்காலத்தில் புலவர் பலர் இக்கோயிலின் பேரில் பாடப்பட்ட பாடல்கள் மூலம் சைவத்தமிழ் நெறியின் வளர்ச்சியைக் காணமுடிகிறது.

2. திருவானைக்காவல் சம்புகேசுவரர் கோயில்

திருவானைக்காவலென்ற பெரிய சிவன்கோவில் திருச்சிக்கு அருகே அமைந்துள்ளது. காவேரி ஆற்றிற்கும் கொள்ளிடத்திற்கும் இடைப்பட்டத் தீவுப்பகுதியில் திருவரங்கிற்கு அருகே அமைந்துள்ளது. திருவானைக்காவல், ஐம்பூதத் தலங்களில் நீர்த் தலமாகும். மூலசுதான லிங்கம் இருக்குமிடம் தரை மட்டத்தை விடக் கீழ் இருப்பதால் எப்போதும் தண்ணீர் கசிவு இருந்து கொண்டே இருக்கும். இங்குள்ள சம்புலிங்கம் அம்பிகையால் செய்யப்பட்டதெனப் புலப்படுகிறது. சிவனை வழிபட பூமிக்கு வந்த அம்பிகை காவிரி நீரை எடுத்து லிங்கமாக வடித்தார். சிவனருளால் அது நீர்லிங்கமாக மாறியது. எனவே சம்புலிங்கம் எனப் பெயர்

வரலாயிற்று.

காணக்கிடைக்காதப் பல அரிய சிற்பங்கள் இத்தலத்தில் உள்ளன. மூன்றுகால் முனிவர் தூணில் ஏகநாதர் திருவுருவம், மங்கையரின் கூந்தல் அலங்காரம், குழந்தை ஏந்திக்கொண்டிருக்கும் பெண் என மனத்தைக் கவரும் வண்ணம் தத்ரூபமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், அருணகிரிநாதர், தாயுமானவர், ஐயரடிகள், காடவர்கோன் ஆகியோரால் பாடப்பெற்றதால் 275 பாடல் பெற்ற தலங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும். சோழர் கால கல்வெட்டுக்கள் மூலம் இதை அறியமுடிகிறது. திருப்புகழ் பாடல் 355-திருவானைக்கா, “அணிந்த மான லுனாளு மிருப்பதாக வேநசி யடைத்து வாயு வோடாத” என அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார்.

3. திருவண்ணாமலை அருணாச்சலேசுவரர் கோயில்

ஐம்பூதத் தலங்களுள் ஒன்றான நெருப்பிற்கானத் தலம் திருவண்ணாமலை ஆகும். சிவபெருமான், தேவர்களின் விருப்பப்படி அக்னிமலையின் அருகில் நெருப்பு லிங்கமாகச் சிவன் எழுந்தருளினார். அதனால் அக்னிலிங்கம் என்றும் தேயு லிங்கம் என்றும் போற்றப்படுகிறது. சிவமும் சக்தியும் ஒன்றே என்பதை உணர்த்துவதற்காக, அர்த்தநாரீசுவரராக வடிவம் எடுத்ததும், சிவராத்திரி விழா உருவான பெருமையை உடைய தலம் திருவண்ணாமலை. ஒவ்வொரு பெளர்ணமி அன்றும், பக்தர்கள் அண்ணாமலையை வலம் வருவார்கள். இது கிரிவலம் என அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் இங்கு பல சித்தர்களும் வேதாந்திகளும் வாழ்கின்றனர்.

“ஆடல் அருணைத் திருக்கோபுரத்தே அந்த வாயிலுக்கு வட அருகிற் சென்றுகண்டு கொண்டேன்”

என்று அருணகிரிநாதர் ஆனந்தக் களிப்பெய்தியது இவ்விடமே. இதிலிருந்து அருணகிரிநாதர் குறிப்பாகச் சைவநெறி கடவுளை தொழுதும் பாடியுமிருப்பது புலப்படுகிறது. அருணகிரிநாதர், சைவ சமய கடவுளான முருகனை வேண்டவே, அவர் இத்தலத்தின் 16 கால் மண்டபத்தின் ஒரு தூணில் காட்சி தந்தார் எனக் கூறப்படுகிறது.

4. திருக்காளகத்தீசுவரர் கோயில்

இக்கோயில் ஐம்பூதத் தலங்களில் வாயுத் தலமாக விளங்குகிறது. இத்தலம் ஆந்திராவின் சித்தூர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. இங்கு காற்று (வாயு) திரண்டு லிங்கமானதென்று கூறப்படுகிறது. இக்கோயிலில் ராகு கேது கிரக தோசம், சர்ப்ப தோச நிவர்த்திக்கானப் பரிகார பூசைகள் செய்யப்படுகிறது. காளம்-பாம்பு, சி-சிலந்தி, அத்தி-யானை இம்முன்றும் இத்தலத்தில் சிவலிங்கத்தைப் பூசித்து முக்திப் பெற்றதால் இவ்வூர் சிறி காளத்தி என்னும் பெயர் பெற்றது. இங்கிருக்கும் சிவனின் மேனியைக் கூர்ந்து கவனித்தால் கீழ்பாகத்தில் யானைத் தந்தங்கள், நடுவில் பாம்பு, பின்புறம் சிலந்தி ஆகியவற்றைக் காணலாம். திருக்காளத்தியைப் பற்றி திருக்காளத்தி தேவாரம், சம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் போன்றோரால் திருமுறைகளும் பாடல்களும் பாடப்பட்டுள்ளதைப் போன்று அமைந்துள்ளது. சம்பந்தர் கொல்லிப்பண்ணில், “சந்தமாரகிலொடுசா திதேக்கம்மா முந்து யென்மனத் துள்ளவே” என்னும் பாடலைப் பாடியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

5. சிதம்பரம் நடராசர் கோயில்

சிதம்பரம் தமிழ்நாட்டின் புகழ்பெற்ற நகரங்களுள் ஒன்று. இது ஐம்பூதத் தலங்களில் ஆகாயத் தலமாக விளங்குகிறது. தமிழ்நாட்டின் நாட்டியத்திற்கும், கட்டடக்கலைக்கும், பக்திக்கும் புகழ்பெற்ற இடமாகத் திகழ்கிறது. இது ஆலய நகர், நாட்டிய நகர் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. திருச்சிற்றம்பலம் எனும் பெயர் சிற்றம்பலமாக மருவி சிதம்பரம் என வழங்கப்படுகிறது. இது தில்லை மரங்கள் நிறைந்தக் காடாக முற்காலத்தில் இருந்ததால் தில்லை என்றும், தில்லையம்பலம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. ஏனைய சிவலாயங்களில் லிங்க வடிவமாக இருக்கும் சிவபெருமான். இங்கு நடனமாடும் நிலையில் இருப்பதால் பரதநாட்டியம் என்னும் நாட்டியக்கலைக்கு முதற்கடவுளாகத் துதிக்கப்படுகிறார். தில்லைப் பெருங்கோவில் 5 சபைகளைக் கொண்டுள்ளது. அவை 1. சிற்சபை சிற்றம்பலமாகும்,

2.கனகசபை சிற்றம்பலத்திற்கு எதிர் அம்பலமாகும், 3.தேவசபை பேரம்பலமாகும், 4.நிருத்தசபை தாண்டவ அமைப்பு பெற்ற அம்பலம், 5.இராசசபை ஆயிரங்கால் மண்டபமாகும். மூலவர் சிலை இருக்குமிடம் கனகசபை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இச்சபை பராந்தக சோழ மன்னனால் பொற்குரை வேயப்பட்டு கனகசபை என்ற பெயர் பெற்றது. ஆகாய வடிவில் சிவன் இருக்கிறார் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தும் வகையில் சிதம்பர ரகசியம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

தில்லை சிதம்பரத்தில் தோன்றியும் அடைந்தும் பேறுபெற்றவர் திருநீலகண்ட நாயனார், திருநாளைப்போவார், கூற்றுவ நாயனார், கணம்புல்லர் என்போராவார். திருநீலகண்டர் தில்லையைச் சார்ந்தவர். இவர்கள் சிவன்மீது கொண்ட பக்தியைப் பல கீர்த்தனைகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. பின் வருவது நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை ஆகும்.

“பாம்பும் புலியும் மெய் பாடு பட்டுத் தேடிப் தாரம் தாரும்”
இவ்வாலயத்தின் ஆயிரங்கால் மண்டபம், சிற்பக்கலைக்கும், கட்டடக்கலைக்கும் பெயர்பெற்றது. சைவ சமயத்தவருக்குக் கோயில் என்றால், அது சிதம்பரம் நடராசர் கோயில்தான் என்றும் கூறலாம். நடனக்கலையின் தந்தையான சிவபெருமானின் நடனமாடும் தோற்றம் நடனராசன் எனப்படுகிறது.

முடிவுரை

ஐம்பூதத் தலங்களிலும் அந்தந்தக் கோயில் சார்ந்த பாடல்களைச் சைவ சமயம் சார்ந்த பல புலவர்களும் நால்வரும் பாடியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது. அப்பாடல்கள் தமிழ்மொழியில் அமைந்திருப்பதையும் காணமுடிகிறது. சிவன் மீது பாடப்பட்ட திருமுறைகள், கீர்த்தனைகள், சைவ சமய திருப்புகழ் என அனைத்தும் பாடப்படுவதன் மூலமும் நடனமாக ஆடுவதன் மூலமும் சைவ சமயம் வளர ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறது. இதன் மூலம் சைவத்தமிழ் நெறி வளர்ப்பதின் முக்கியப் பங்கை வகிப்பது சைவசமயக் கோயில்களாகும். இக்கட்டுரையின் ஐம்பூதத் தலங்களில் பாடியவர்கள் பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளது. ஐம்பூதத் தலங்களில் ஐம்பூத வடிவான சிவபெருமான் லிங்காகாரமாகக் காட்சி தருகிறார்.

15. சிற்ப சாத்திரப்படி சிவாயை அமைப்பு

முன்னுரை

மு. செல்வி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

காமராசர் கல்லூரி

தூத்துக்குடி

இறைவனின் உறைவிடமாக ஏற்படுத்தப்பட்டவை கோயில்களாகும். கோயில்களைக் கட்டும் சாத்திரத்திற்குச் சிறிய சாத்திரம் என்று பெயர். மண்ணால் கட்டிய மன்னர்களின் அரண்மனைகள் பாழ்பட்டு ஒரு சின்னமும் மீதமில்லாமல் மண்ணோடு மண்ணாகப் போயின. ஆனால் அவர்கள் கட்டிய கற்றளிகளால் ஆன கோயில்கள் சிற்றூர்களிலும் கூட காணமுடிகிறது. சிறிய சாத்திரப்படி சிவாலயங்களின் அமைப்பை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

கார்ப்பக் கிரகம்

இந்துக்களுடைய ஆலயங்களின் முக்கிய பாகம் கார்ப்பக்கிரகம். இதன் நடுவில் வழிபடப்படும் தெய்வம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது வட்டமானதும், சதுரமானதுமாக இரண்டு வகைப்படும். வட்டமான கார்ப்பக்கிரகம் கசப்பிருகட அமைப்பை உடையது. அதாவது யானையின் முதுகைப் போன்ற உருவத்தை உடையதென்று பொருள்படும். இக்கார்ப்பக்கிரகங்கள் பௌத்த சைத்தியங்களைப் பார்த்து கட்டப்பட்டவை என்று பெர்கூசன் துரை எண்ணுவதாகப் பம்மல் சம்பந்த முதலியார் தமிழ் அன்னை எனும் நூலில் ப.119ல் கூறுகிறார். சதுரமான கார்ப்பக்கிரகங்கள் பௌத்த கட்டடங்களைப் போல் கட்டப்பட்டவை.

விமானங்கள்

கார்ப்பக்கிரகத்திற்கு மேல் விமானங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். திராவிட சிற்ப விமானங்கள் பல மாடிகள் அல்லது அடுக்குகளையுடைய பௌத்த கட்டடங்களைப் போல் கட்டப்பட்டன. இந்த அடுக்குகள்

குறுகிக் கொண்டே போய் கடைசியில் சிகரத்தில் முடிகின்றன. திராவிட சிற்ப சிகரங்கள் எல்லாம் கலசம் போன்றவை.

அர்த்த மண்டபம்

கர்ப்பக் கிரகத்திற்கு அடுத்துள்ள மண்டபத்தை அர்த்த மண்டபம் என்கின்றனர். கர்ப்பக்கிரகத்திற்கும், அர்த்த மண்டபத்திற்கும் உள்ள இடைவழி அந்தராளம் என அழைக்கப்படுகிறது.

பலிபீடம்

கர்ப்பக் கிரகத்திற்கு எதிரில் பலிபீடம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இது பௌத்த தூண்களைப் போல் கட்டப்பட்டுள்ளது.

துவசுகதம்பம்

உன்னதமான இந்த கம்பங்களில் கொடிகளைக் கட்டி உற்சவ காலத்தை எல்லோருக்கும் அறிவிப்பது பூர்வீகத் திராவிட வழக்கமாக இருந்தது. இந்திரனின் கோட்டத்திலே மங்கல நெடுங்கொடி வானளாவப் பறக்குமாறு உயர்த்தினர் என்று சிலப்பதிகாரம் இந்திரவிழவு ஊர் எடுத்த காதை பா.வரி 145 கூறுகிறது. உற்சவ காலங்களில் இந்திரதுவசம் நடத்தப்பட்டு உற்சவ முடிவில் இந்தக் கம்பங்கள் வீழ்த்தப்பட்டன என்று பம்மல் சம்பந்த முதலியார் கூறுகிறார். சில கோயில்களில் துவசுகதம்பம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் தீபசுகதம்பங்கள் இருக்கிறது. இது சைன ஆலய வழக்கமுறையை அனுசரித்த வழக்கம் என்று எண்ணப்படுகிறது.

மதிற்சுவர்

விசயநகரத்தரசர்கள் காலம் முதல் சில சிவாலயங்கள் யுத்த காலத்திலும், ஆபத்துக் காலத்திலும் கோட்டைகளாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இதற்காகவே பெரிய கோயில்களில் உயர்ந்த மதிற்சுவர்கள் எழுப்பப்பட்டு உள்ளன.

கோபுரங்கள்

கோபுரங்களின் அடுக்குகளுக்கு நிலைகள் என்று பெயர்.

எல்லா கோபுரங்களிலும் நிலைகள் சிற்ப சாத்திரப்படி ஒற்றைப்படை எண்களாக இருக்கின்றன. இக்கோபுரங்களுக்கு மேல் கோபுரத்தில் எத்தனை நிலைகள் இருக்கின்றனவோ அத்தனை தூபிக் கலசங்கள் வரிசையாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழங்காலத்தில் கட்டப்பட்ட பெரிய கோபுரங்கள் உயரமான நிலையிலிருந்து எதிரிகள் தூரத்தில் வருவதை கவனிக்கவே அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சில கோயில்களில் எந்தக் கலசங்களும் காணப்படாததன் காரணமாக அதனை மொட்டைக் கோபுரம் என அழைக்கின்றனர். குடமுழுக்கு நடைபெறாத கோயில்களில் மட்டுமே கலசங்கள் அமைக்கப்படாமலிருக்கிறது.

மண்டபங்கள்

பிற்காலத்தில் நமது ஆலயங்களின் பிரகாரங்களில் பல மண்டபங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. சிற்ப சாத்திரங்களின் படி ஏறக்குறைய 108 மண்டபங்கள் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்கு கால் மண்டபம், பதினாறு கால் மண்டபம், நூற்றுக்கால் மண்டபம், ஆயிரங்கால் மண்டபங்கள் கட்டப்பட்டன. மண்டபத்தருகில் விழாக் காலத்தில் சுவாமியை ரதத்தில் வைத்து வழிபடுவதற்காகத் தேர் முட்டிகள் என்று சொல்லப்படும் தேர் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டன.

குளங்கள்

ஒவ்வொரு கோயிலுக்கும் எதிரில் பெரிய குளம் வெட்டப்பட்டது. சில பெரிய கோயில்களில் உள்ளேயும் குளங்கள் வெட்டப்பட்டன. இவைகள் பக்தர்கள் கோயிலுக்குள் போகுமுன் தங்களைப் பரிசுத்தம் செய்து கொண்டு போகவேண்டும் என்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

அம்மன் சந்நிதி

பிற்காலத்தில் தான் சிவாலயங்களில் அம்மனுக்கெனப் பிரத்தியேகமான கோயில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பல்லவச் சிற்பக் கோயில்களில் அம்மனுக்கென்று கர்ப்பக்கிரகம் கிடையாது. பிற்காலத்திய சிவாலயங்களில், பார்வதி தேவிக்கு

கோயில்கள் தற்காலம் பிரத்யேகமாய் இருப்பது போல் ஆதிகாலக் கோயில்களில் இல்லை. இதற்கு உதாரணமாக மகாபலிபுரக் கலைக்கோயில், சங்கமேசுவர் கோயில், காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில், விருபாட்சர் கோயில், காஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் கோயில், ஐராவதேசுவரர் கோயில், மாதங்கேசுவரர் கோயில், முக்தீசுவரர் கோயில், திருக்கழுக்குன்றம் மலை மேலுள்ள வேதகிரீசுவரர் கோயில் முதலியவற்றைக் காணலாம். பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட சிவாலயங்களிலெல்லாம் சுவாமி சந்நிதி கிழக்கு நோக்கியும், அம்மன் சந்நிதி தெற்கு நோக்கியும் இருக்கிறது. சில சிவாலயங்களில் சுவாமி சந்நிதியும் அம்மன் சந்நிதியும் ஒரே திக்கு நோக்கியவைகளாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு உதாரணமாக மதுரை, திருவாரூர், இராமேசுவரம் சுதலத்தைக் காணமுடிகிறது.

தற்கால சிவாலயச் சிற்ப முறை

சிற்ப சாத்திரத்திலும், சைவாகமங்களிலும் குறித்த முறைப்படி சிவாலயங்கள் கிழக்கு நோக்கியவைகளாக அமைந்துள்ளன. சிவாலயத்தின் முக்கிய வாயிலுக்கு எதிராக பெரிய கோயில்களில் 16 கால் மண்டபமும், சிறிய கோயில்களில் 4 கால் மண்டபமும் அமைந்திருக்கின்றன. இது திருவிழாக் காலங்களில் தீபாராதனைக்காகச் சுவாமி தங்குவதற்காகக் கட்டப்பட்டுள்ளது. வாயிலுக்கு நேராக துவசகதம்பம் இருக்கும். அதனை அடுத்து பலிபீடமும், அதற்குப்பின் மகா மண்டபத்தில் ஒரு சிறு மண்டபத்தில் நந்திதேவர் இருக்கிறார். தென்கிழக்கு மூலையில் மடப்பள்ளி கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பிரகாரத்தின் தென் மேற்கு மூலையில் விநாயகர் சந்நிதியும், வடமேற்கு மூலையில் சுப்பிரமணியர் சந்நிதியும் அமைந்துள்ளது. வடகிழக்கு மூலையில் யாகசாலை மண்டபம் அமைந்துள்ளது. இது உற்சவ காலங்களில் சுவாமி உள் பிரகாரம் சுற்றி வந்தவுடன் வாகனத்தின் மீது வைத்து வழிபடுவதற்கு முன் யாகசாலையில் தீபாரதனையும், ரட்சையும் பெற வேண்டும் என்ற ஆகம விதிக்காக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. நடுவில் சுவாமியின் சுர்ப்பக்கிரகம் இருக்கிறது. இதற்கு வெளியில் தென்முகமாக

அம்மன் சந்நிதி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. நந்தி மண்டபத்தின் பின் அர்த்த மண்டபமும், அந்தராளமும் இருக்கிறது. மூலசதானம் மேல் விமானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

விமானத்தின் உச்சியில் பெரிய கோயில்களில் எல்லாம் தங்கக் கலசங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சிற்ப சாத்திரப்படி கர்ப்பக்கிரகங்கள் நான்கு வகைப்படும். 1.சமசதுராசுர விமானம், 2.விருத்த விமானம், 3.ஆயதாசுர விமானம், 4.விருத்தாயத விமானம். தற்காலக் கோயில்கள் எல்லாம் சதுரமான கர்ப்பக்கிரகங்களும், விமானங்களும் உடையனவாயிருக்கின்றன. கர்ப்பக்கிரகத்தின் இருபுறமும் துவாரபாலகர்கள் இருக்க வேண்டியது விதி. கர்ப்பக்கிரகத்தின் தென்பக்கம் தட்சிணாமூர்த்தியின் உருவமும், மேற்கு பக்கம் லிங்கோற்பவரும், வடக்குபுறம் காளியின் உருவமும் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் வெளிப்பிரகாரத்தில் வடக்கு பக்கம் சண்டேசுவரர் சந்நிதி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கர்ப்பக்கிரகத்தின் வடபக்கம் அபிசேக தீர்த்தம் வெளியே போவதற்காகக் கோமுகம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உற்சவ மூர்த்தியின் வாகனங்களை வைப்பதற்காக வெளிப்பிரகாரத்தில் சிறு அறைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உற்சவ மூர்த்தியும், அறுபத்து மூவர் முதலியவர்களுடைய விக்ரகங்களும் கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய கோயில்களில் சூரியன், சந்திரன், பைரவர், மகாலட்சுமி, சரசுவதி முதலிய பரிவார தேவதேவர்களும் இடம் பெற்றிருக்கின்றனர்.

சுரங்க அறைகள்

தென் இந்தியாவில் பல சிவாலயங்களில் சுரங்க அறைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த இரகசியமான அறைகள், சாதாரணமாகப் பூமி மட்டத்தின் கீழ், பிறருக்குத் தெரியாதபடி கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆபத்துக் காலத்தில் உற்சவ விக்ரகங்கள், திருவாபரணங்கள் முதலியவைகளைப் பாதுகாப்பாக வைப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. திருவாலங்காடு சிவாலயம், இராயவேலூர் சிவாலயம், பூவிருந்தவல்லி வைத்தீசுரன் கோயில், கயத்தாறு

அகிலாண்டேசவரி அம்மன் கோயில் போன்ற பல கோயில்களில் இரகசிய அறைகள் இருப்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்படிப்பட்ட சுரங்க அறைகளும், சுரங்கப் பாதைகளும் 1310ம் ஆண்டில் முகம்மதியர்கள் தென் இந்தியாவின் மீது படையெடுத்து வந்து இந்து ஆலயங்களை அழிக்க ஆரம்பித்த காலத்திற்குப் பிறகு கட்டப்பட்டவையாக இருக்கலாம் என்பதை அறியமுடிகிறது.

சிவாலய சூர்ய நமஸ்காரம்

தென் இந்தியாவிலுள்ள சில திராவிட சிற்ப சிவாலயங்களில் வருடத்திற்கு ஒருமுறை சூர்ய பூசை நடப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. அதாவது வருடத்தில் இரண்டு மூன்று தினங்கள் காலையில் சூர்ய கிரகணம் நேராக சிவலிங்கத்தின் மீது விழுகிறது. இவ்வாறு சூர்யபகவான் சுவாமியை வணங்குவதாக ஐதீகம். கோயிலை கட்டும் பொழுது சிற்பியின் சாதுர்யத்தினால் ஒரு எந்திரத்தின் வழியாக வருடம் ஒரு முறை காலையில் இவ்வாறு சூர்ய கிரகணங்கள் லிங்கமூர்த்தியின் மீது விழக் கட்டியதாகும். இதற்கு உதாரணமாக பூவிருந்தவல்லி வைத்திய நாதசுவாமி ஆலயத்தில் மாசி 22 முதல் 29 வரையில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட சூர்ய பூசையைக் காணமுடிகிறது. இன்னும் பல சிவாலயங்களிலும் இது நடைமுறையிலுள்ளது.

முடிவுரை

முகம்மதியர்கள் ஆளுகை வந்த பிறகு சிவாலயப் பொருட்கள் கொள்ளையடிக்கப்பட்டன. இதனைத் தடுப்பதற்கும், பொருட்களின் பாதுகாப்பிற்கும் பல சுரங்க அறைகள் பல சிவாலயங்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது. பசைவர் படையெடுத்து வந்தபோது மக்கள் தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பாதுகாப்பான இடமாக சிவாலயங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. திராவிட சிற்ப சிவாலய முறையையும், தற்கால சிவாலய சிற்ப முறையையும், இரகசியப் பாதுகாப்பு அறை, சூர்ய கிரகணங்கள் லிங்க மூர்த்தியின் மீது விழுமாறு கட்டப்பட்ட சிவாலய அமைப்பு பற்றிய கருத்துக்களையும் இக்கட்டுரையின் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

16. ஐம்பூத சைவத் தலங்கள்

அ.திலகவதி

தமிழ்த்துறை, உதவிப்பேராசிரியர்

காமராசர் கல்லூரி

தூத்துக்குடி

முன்னுரை

நாம் வாழும் பூலோக அமைப்பை பஞ்சபூத தத்துவப்படி பார்த்தால் ஆகாயத்தில்(ய) வாயு மண்டலங்களால் (வ) சூழப்பட்டு அக்னி (சி) யால் விரவப்பட்டு நீரில் (ம) மிதந்து கொண்டிருக்கிறது. நிலம் (ந) என்ற பூமி, பூமியாகிய நிலமானது உண்மையில் 4-ல் 3 பங்கு கடலாகிய நீரில் தான் மிதக்கிறது. இதுவே பிரபஞ்ச உண்மை. முன்னோர்களாகிய ஞானிகள், ரிசிகள் எதையும் ஒரு சூட்சமாக வைத்து தான் செயல்படுவார்கள். ஆற்றல் தருகின்ற ஆலயங்களில் உண்மையில் நாம் பரம்பொருளைப் பஞ்சபூதங்களின் அம்சமாகத் தான் வழிபாடு செய்து வலிமையைப் பெறுகிறோம். இயற்கையாகிய நிலம் நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் இவ்வைந்தைத்தான் முன்னோர்கள் வழிபட்டனர். இவைதான் பின்னர் திருக்கோயில்கள் வழிபாட்டு முறையில் வழிபாடு செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறு வழிபடப்படுகின்ற ஐம்பூதத்தலங்களைப் பற்றி எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

ஐம்பூதத் தலங்கள்

மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் பஞ்சபூதங்களின் தலங்களைத் தரிசித்து ஐம்பூதங்களின் அருளாசியைப் பெற வேண்டும் என்பது பிரபஞ்ச இறை நியதியாகும். ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும், தேசத்திற்கும், நகருக்கும், ஊருக்கும் தலைமையிடம் இருப்பது இயல்பே. அதேபோலத்தான் பஞ்சபூதங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் தலைமையிடம் உள்ளது. அவையாவன.

1. ஆகாயம் (ய) - சிதம்பரம்
2. வாயு (வ) - திருக்காளத்தி

3. அக்னி (சி) - திருவண்ணாமலை
 4. நீர் (ம) - திருவானைக்கோயில்
 5. நிலம் (ந) - திருவாரூர், காஞ்சிபுரம்

என்பனவாகும்.

சிதம்பரம் கோயில் (ஆகாயம்)

ஆகாயத்தின் மையப்புள்ளிதான் சிதம்பரம் கோயில். மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் இம்மூன்றும் ஆலயத்தின் மிக முக்கியமானதும் மூலமானதும் ஆகும். மூர்த்தி - நடராசர், தலம் - சிற்றம்பலம், தீர்த்தம் - சிவகங்கை. சிதம்பரம் கோயிலின் கட்டிட அமைப்பு யாவும், தத்துவ அடிப்படையில் வாசது, ஆகம விதிகள் பிறழாது நெறிபட அமைக்கப்பட்டதாகும்.

சித்சபை மேல் 21,600 பொன் ஒடுகளை 72,000 ஆணிகள் கொண்டு பொருத்தியுள்ளனர். ஒரு மனிதனின் நாடி நரம்புகளின் எண்ணிக்கை 72,000 மனிதன் ஒரு நாளைக்கு விடும் சுவாசக் காற்றின் எண்ணிக்கை 21,600. மேல் உள்ள 9 கலசங்கள் 9 சக்திகள், நவரத்தினங்கள், நவக்கிரகங்களைக் குறிக்கும். 9 வெளி வாசல்கள் மனிதனின் 9 துவாரங்களைக் குறிக்கும். 224 பலகை அமைப்புகள் 224 உலகங்களைக் குறிக்கும். 64 சந்தன கை மரங்கள் ஆய கலைகள் 64ஐக் குறிக்கும். சதாசிவ பீடத்திலுள்ள 4 தங்கத்தூண்களும், 4 வேதங்களையும், அடுத்து 6 தங்கத்தூண்கள், 6 சாத்திரங்களையும் குறிக்கும். ருத்ரபீட 28 மரத்தூண்கள் 28 ஆகமங்களைக் குறிக்கும். ருத்ரபீட ரகசியம் பார்த்திடும் 96 சன்னல் 96 தத்துவங்களைக் குறிக்கும். விட்னு பீடத்தின் கதவுகள் அவித்தையையும், இரகசியத் திரை மாயையையும் குறிக்கும்.

கனகசபையின் 18 தூண்களும் 18 புராணங்களையும் குறிக்கிறது. இச்சபையில் நின்றுதான் சிதம்பர ரகசியத்தைப் பக்தர்கள் தரிசிப்பார்கள். தெய்வத்திரு. நடன சிறப்புப் பெற்ற இடம் தான் நடனசபை என்ற நிருத்த சபையாகும். இங்கு சுவாமி ஆடிய தாண்டவத்திற்கு ஊர்த்துவ தாண்டம் என்று பெயர். மாதந்தோறும் திருவாதிரை நட்சத்திரத்தன்று சோமாசுகந்தருக்கு

அபிசேக ஆராதனைகள் நடைபெறும் இடமே தேவசபையாகும். ஆயிரம் கால் மண்டபம் இராசசபை என்றழைக்கப்படுகிறது. இங்கு 999 தூண்களோடு நடராசப் பெருமானின் ஊன்றிய காலை ஒரு தூணாகக் கொண்டு மொத்தம் 1000 கால் மண்டபமாக இராசசபை விளங்குகிறது.

திருக்காளத்தி கோயில் (காற்று)

பஞ்சபூதத் தலங்களுள் இது வாயுத்தலமாகும். தட்சிண (தென்) கயிலாயம் என்னும் சிறப்புடையது. சுவர்ணமுகி எனப்படும் பொன்முகலி ஆற்றின் கரையில் உள்ள தலம். இவ்ஆறு வடக்கு முகமாகப் பாய்ந்து ஓடுவதால் உத்தரவார்கினி என்று இவ்விடம் சிறப்பாகச் சொல்லப்படுகிறது. அன்புக்குச் சான்றாகக் கண்ணப்பர் வழிபட்டு, அவர் தொண்டாற்றி வீடு பேறு பெற்ற சிறப்புடைய தலமாகும். இந்தியாவில் வாயு கடவுளுக்குக் கட்டப்பட்ட ஒரே கோயிலான காளகத்தி கோயில் சோழ மன்னர்களில் புகழ்பெற்ற மன்னனும், தஞ்சை பெரிய கோயிலைக் கட்டியவனுமான இராசராச சோழனின் மகனுமான இராசேந்திர சோழன் கட்டியக் கோயிலாகும்.

மூலவர் சுயம்பு, தீண்டாத்திருமேனி, சுவாமி மீது தங்கக்கவசம் சார்த்தும் போதும் எடுக்கும் போதும் கூட சுவாமியைக் கரம் தீண்டக்கூடாது. இக்கவசத்தில் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. சிவலிங்கத் திருமேனி மிகவும் உயரமானது. இதன் அடிப்பாகத்தில் சிலந்தி வடிவமும், மத்தியில் யானையின் இரு தந்தங்களும், மேற்புறத்தில் ஐந்து தலைப்பாம்பு வடிவமும், வலப்பகுதியில் கண்ணப்பர் கண் அப்பிய வடுவும் அழகுற அமைந்துள்ளன. சிவலிங்கத்தின் மேல்புறம் ஐந்து தலை நாகம் போலவே காட்சி தருகிறது. கருவறை அகழி அமைப்புடையது.

மூலவர் எதிரில் கதவருகில் உள்ள இரு தீபங்கள் காற்றினால் மோதப்பெற்றது போல் எப்போதும் அசைந்து கொண்டு இஃது வாயுத்தலம் என்பதை நிதர்சனமாகக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. கண்ணப்பரால் அபிசேகம் செய்யப்பெற்ற மூர்த்தியாதலின் இச்சந்நிதியில் திருநீறு தரும் மரபில்லை.

பச்சைக் சுற்பூரத்தைப் பன்னீர் விட்டு அரைத்துத் தீர்த்தத்தில் கலந்து சங்கு ஒன்றில் வைத்து தரிசிப்போருக்குத் தருகின்றனர்.

திருவண்ணாமலை கோவில் (அக்னி)

நினைத்தாலே முக்தி தரும் திருவண்ணாமலை சித்தர்களின் இறைபாசறையாகும். பரம்பொருளே மலையாக இருக்கும் மலைதான் அண்ணாமலை. அதுவே திருவண்ணாமலை. திருவண்ணாமலை அக்னி பூதத்தலமாகும். இது ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக இருந்திருக்கிறது. கிருதாயுகம்-தங்கமலை, திரேதாயுகம்-வெள்ளிமலை, துவாபரயுகம்-இரும்புமலை, கலியுகம் மண்மலை.

இக்கோயில் நான்கு இராசகோபுரங்களுடன் கம்பீரமாகக் காட்சியளிக்கிறது. கோபுரதரிசனம் கோடி புண்ணியம் என்பதைப் பறைசாற்றி நிற்கிறது. மாத பெளர்ணமியில் இம்மலையை வலம் வருதல் மிக்க விசேசமாகும். சுமார் 15 கி.மீ சுற்றளவு கொண்ட திருவண்ணாமலையைச் சுற்றிலும் எட்டுத்திக்குகளிலும் அசுடலிங்கங்களும் எட்டுத் தீர்த்தங்களும் இருக்கின்றன. 1) இந்திரலிங்கம் (கிழக்கு), 2) அக்னி லிங்கம் (தென்கிழக்கு), 3) எமலிங்கம் (தெற்கு), 4) நிருதிலிங்கம் (தென்மேற்கு, 5) வருணலிங்கம் (மேற்கு), 6) வாயுலிங்கம் (வடமேற்கு), 7) குபேரலிங்கம் (வடக்கு), 8) ஈசான்ய லிங்கம் (வடகிழக்கு). கார்த்திகைத் தீபத்தன்று கிரிவலம் வருதல் விசேசமாகும். அக்னிமலையில் அக்னியின் காற்று வடிவம் தான் தீபம்.

திருவானைக்கா கோயில் (நீர்)

நீரின்றி அமையாது உலகு என்பது உலக வழக்கு. உயிர்களின் தோற்றம் நீரில்தான். உலகின் தோற்றமும் நீரில் தான். அக்னியிலிருந்து நீர் பிறந்தது சிவபெருமானின் பஞ்சபூதத் தலங்களில் திருவானைக்கா நீர் (அப்பு) தலமாக விளங்குகிறது. அசிலாண்டேசுவரி தாயார் நீரில், லிங்க வடிவம் செய்து வழிபட்டதால் அப்புசதலம் எனப் பெயர் பெற்றது. கருவறையில் எப்பொழுதும் நீர் சுரந்து கொண்டே இருக்கும்.

ஐம்பு எனும் வெள்ளை நாவல் மரத்தடியில் இறைவன் இருப்பதால் சம்புகேசுவரர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

சம்புகேசுவரர் அமர்ந்துள்ள மூலசுதானம் எதிரில் வாசல் கிடையாது. ஒன்பது துளைகளுடன் கூடிய கல் சன்னல் இருக்கிறது. பக்தர்கள் இந்த துளை வழியே தான் சுவாமியைத் தரிசிக்க வேண்டும். இந்த சன்னல், மனிதன் தன் உடலிலுள்ள ஒன்பது வாசல்களையும் அடக்கி சிவதரிசனம் செய்ய வேண்டும் என்பதை எடுத்துணர்த்துகிறது. இக்கோவில் சுமார் 18 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் நீண்ட உயரமான மதில்களும் நான்கு திசைகளிலும் கோபுரங்களும், ஐந்து பிரகாரங்களும் உடையது. இத்தலத்தின் நான்காவது திருச்சுற்று மதிலை இறைவனே ஒரு சித்தரைப்போல் நேரில் வந்து மதிஸுவர் எழுப்பியதாகவும், அங்குப் பணிபுரிந்த பணியாளர்களுக்குத் திருநீறைக் கூலியாகக் கொடுத்ததாகவும் அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட திருநீறு அவரவர் உழைப்பிற்கேற்ப தங்கமாக மாறியதாகவும் தலப்புராணம் கூறுகிறது.

திருவாரூர் கோயில் (மண்)

நாம் வாழும் பூமியே ஐந்தாவது பூதமாகும். இறைவனும் இறைவியும் இணைந்து இருக்கும் இடம் மூலாதாரமாகும். மூலதாரத்திற்கும் மூச்சிற்கும் தொடர்பு உண்டு. மூச்சுக்கும் மனத்திற்கும் தொடர்பு உண்டு. மூலாதார தலம் பலம்பெறுவது திருவாரூரில் தான். இத்தலத்தில் பிறந்தாலே முக்தி எனப்படுகிறது. இக்கோயில் ஏழு கோபுரங்களைக் கொண்டது. சீழ்க்கோபுரம் 118 அடி உயரம் கொண்டது. இத்தலம் விதிப்பிரகாரங்களையும் சேர்த்து ஐந்து பிரகாரங்களைக் கொண்டது. கோயிலானது ஐந்து வேலி, குளம் ஐந்து வேலி, ஓடை ஐந்து வேலி என்று போற்றப்படும் பெரிய சிவஆலயமும், கமலாலயம் உள்ளிட்ட நான்கு தீர்த்தங்களும் உடையது இத்தலம். தீர்த்தங்களில் கமலாலய தீர்த்தம் ஐந்து வேலி பரப்புடையது.

இத்தலத்திற்கு 1) சேசத்ரவரபுரம், 2) ஆடகேசுரபுரம், 3) தேவயாகபுரம், 4) முசுகுந்தபுரம், 5) கலிசெலா நகரம், 6) அந்தரகேசுபுரம், 7) வன்மீக நாதபுரம், 8) தேவாசிரியபுரம், 9) சமற்காரபுரம், 10) மூலாதாரபுரம், 11) கமலாலயபுரம் என வேறு

பெயர்களும் உண்டு.

முடிவுரை

ஒரு மனிதனின் பஞ்சபூதங்களின் விகிதாச்சார அளவைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது தான் பஞ்சாங்கம். மனிதராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் தனது பஞ்சாங்கம் (நாள், திதி, நட்சத்திரம், யோகம், கரணம்) பஞ்சபூதங்கள் (நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம்) ஆகிய ஐவரையும் வணங்குதல் சிறப்பு. ஒவ்வொரு பூதத்தலத்திலும் அதற்குரிய மூல சபத்தோடு ஆலய தரிசனம், வழிபாடு செய்வதால், அந்தப் பூதத்தின் அருளாசியைப் பெறலாம். இந்தச் செயலானது பரம்பொருளின் பகுதி கூறுகளான ஒவ்வொரு பூதத்தின் ஆசியைப் பெறுவதற்கு ஒப்பாகும் என்பதையும், ஐம்பூதத் தலங்களின் சிறப்புகளையும் இக்கட்டுரையின் வழியாக அறியமுடிகிறது.

17. மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலும் திருஞானசம்பந்தரும்

முனைவர் ம.துர்காதேவி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

சிறி பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி

குற்றாலம்

முன்னுரை

சிவபெருமான் சோமசுந்தரபாண்டியனாம் வடிவுகொண்டு செங்கோல் ஏந்தி ஆட்சி புரிந்த சிறப்பிற்குரியது மதுரை. துவாதசாந்ததலம் என்று போற்றப்படும் மதுரையில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமான் நடத்திய அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைப் போற்றும் விதத்தில் இத்தலத்தின் தலபுராணமாகிய திருவிளையாடற் புராணம் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் இத்திருவிளையாடல்களை இன்றளவும் நினைவுகூறும் வகையில் சான்றுகள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றில் தேவாரம் பாடிய மூவருள் முதன்மையானவரான திருஞானசம்பந்தருடன் தொடர்புடைய திருவிளையாடல் சான்றுகளைக் குறித்துக் காண்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பிய ஞானசம்பந்தர் மதுரை தலத்திற்கு வந்திருந்தபோது நடைபெற்ற பாண்டியன் சுரந்திர்த்தது. சமணரைக் கழுவேற்றியது ஆகிய இரு திருவிளையாடல்களும் திருப்புறம்பயம் என்னும் தலத்தில் அவர் நடத்திய திருமணத்திற்குச் சான்றாக வன்னியும் கிணறும் இலிங்கமும் அழைத்த திருவிளையாடலும் அவருடன் தொடர்புடைய திருவிளையாடல்களாகும். அவை இன்று வரை போற்றப்படுவதற்குப் பல சான்றுகள் இக்கோயிலில் உள்ளன.

ஞானசம்பந்தருக்காக நடைபெறும் விழாவும், திருக்கோயிலில் காணப்படுகின்ற அவரது திருவுருவச் சிற்பங்களும், ஓவியங்களும், மதுரையில் இடம்பெற்றுள்ள சில

ஊர்ப் பெயர்களும் ஞானசம்பந்தருடன் தொடர்புடைய திருவிளையாடல்களுக்கான சான்றுகளாக நிலைபெற்றுள்ளன.

ஞானப்பால் கொடுத்தல்

மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் நாள்விழா, வாரவிழா, பட்டவிழா, திங்கள் விழா, பெருந்திருவிழா என அனைத்து விழாக்களும் நடத்தப்படுகின்றன. நாம் விழாக்காணும் இத்திருக்கோயிலில் தினசரி காலையில் ஐந்து மணிக்கு நடைபெறும் திருவனந்தல் பூசையின் போது 37 சந்நிதிகளிலும் பால், பொங்கல், நெல்பொரி போன்றவற்றை நிவேதனம் செய்து பஞ்சோபபசார தீபாரதனை காட்டுகின்றனர். இப்பூசையின் முடிவில் ஞானசம்பந்தர் சந்நிதிக்கு முன்னர் பக்தர்களுக்கு ஞானப்பால் வழங்கப்படுகிறது.

உமையம்மையே நேரில் வந்து திருஞானசம்பந்தருக்கு ஞானப்பால் ஊட்டியமையைப் போற்றும் விதத்தில் பக்தர்களுக்கு ஞானப்பால் வழங்கும் நிகழ்வு இத்திருக்கோயிலில் நடத்தப்படுகிறது எனலாம்.

பாண்டியன் சுரந்திர்த்தது

பாண்டிய நாட்டை சுன்பாண்டியன் ஆண்ட போது சமணர் வலையில் சிக்கி சமணனாக மாறினான். அதனால் நாட்டு மக்களும் சமணராக மாறினர். ஆகவே பாண்டிய நாட்டில் சமணம் நிலை பெற்றது. இதனால் மனம் வருந்திய பாண்டியனின் மனைவி மங்கையற்கரசியும் அமைச்சர் குலச்சிறையாரும் சமணராகாமல் சைவம் தழைக்க இறைவனை வேண்டினர். சிதம்பரத்திலிருந்து வந்த ஓர் அந்தணன் மூலமாக அவ்விருவரும் திருஞானசம்பந்தர் சைவமணத்தைப் பரப்பி வருவதை அறிந்தனர். அவரை பாண்டிய நாட்டிற்கு வருமாறு அந்தணன் மூலமாக ஓலை எழுதிவிடுத்து வரவழைத்தனர்.

திருஞானசம்பந்தரின் வருகையை அறிந்த சமணர்கள் அபிசாரவேள்வி இயற்றி தீக்கடவுளை வரவழைத்து ஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்த மடத்தில் அதை இட்டனர். அதை அறிந்திட்ட ஞானசம்பந்தர் அத்தீயைப் பாண்டியனைப்

பற்றும்படி ஏவினார். அத்தீ பாண்டியனுக்கு வெப்பு நோயாக மாறியது. அந்தச் சுரநோயைத் தீர்க்க பாண்டியன் உடம்பில் பாதிப்பாதிதாக சமணர்களும் ஞானசம்பந்தரும் பங்கிட்டுக் கொண்டனர். சமணர்கள் மந்திரம் ஓதி கமண்டல நீரைப் பாண்டியன் மீது தெளித்தபோது அந்நீர் நோயைத் தீர்க்காமல் அதிகமாக்கியது. ஞானசம்பந்தர் திருநீற்றுப்பையிலிருந்து விபூதியை எடுத்தபோது சமணர்கள் தடுத்தனர். அதனால் ஞானசம்பந்தர். மடப்பள்ளிச் சாம்பலை அள்ளிவரச் செய்து அதை திருநீற்றுப்பதிகம் பாடி பாண்டியன் மீது தெளித்தார். உடனே பாண்டியனது வெப்புநோய் நீங்கியது. அவனும் கூன் நீங்கி செளந்தரபாண்டியன் ஆனான்.

இத்திருவிளையாடல் நிகழ்வின் குறியீடாக மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் மடப்பள்ளிச் சாம்பல் இன்றும் பக்தர்களின் நோயினை நீக்கும் பொருட்டு தெப்பக்குளத்திற்கு அருகில் வைக்கப்பட்டுள்ளதனைக் காணலாம்.

சமணரைக் கழுவேற்றியது

கூன்பாண்டியனது வெப்புநோயை ஞானசம்பந்தர் நீக்கிய பின்பு மங்கையற்கரசியும் குலச்சிறையாகும் அவரிடம் சைவம் தழைக்க ஆவனசெய்யும் படி வேண்டினார். இதனால் சமணர்களும் திருஞானசம்பந்தரும் அனல் வாதம், புனல்வாதம் புரிய தயாராகினர். சமணர்கள் தங்கள் பாடல்களைப் பச்சை ஓலையில் எழுதி நெருப்பிலிட்டனர். அவ்வேடுகள் தீயில் எரிந்து சாம்பலாயின. ஞானசம்பந்தர் எழுதித்தீயிலிட்ட ஏடுகள் எரிந்து போகாமல் அப்படியே இருந்தன. சம்பந்தர் பெற்ற வெற்றியின் அடையாளமாக அவ்விடம் சம்பந்தர் நத்தம் என்று வழங்கி இன்று சாமந்தம் என்றழைக்கப்படுகிறது. அதன் பின்னர் இருவரும் தங்கள் பாடல்கள் எழுதிய ஏடுகளை ஆற்றில் இட்டனர். சமணர்களின் ஏடானது வெள்ளத்தில் மூழ்கியது. ஞானசம்பந்தரின் ஏடானது எதிரேறி வந்தது. ஏடு எதிரேறிய இடம் திருவேடகம் எனப்பட்டது.

இவ்விருப் போட்டிகளிலும் தோற்ற சமணர்களில் சிலர் தங்கள் தோல்வியை ஏற்றுக் கொண்டனர். சிலர் சைவராக

மாறினர். சிலர் தாமே கழு ஏறத் தொடங்கினர். அவர்களின் உடல்களைக் காக்கைகளும், பருந்துகளும் நாய்களும், நரிகளும் தின்றன. இதுவே சமணர் கழுவேறிய நிகழ்வாகும் அவர்கள் கழுவேறிய இடம் கழுவர் படைவிடு என்றழைக்கப்படுகிறது.

இந்நிகழ்வே மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் சைவ சமயத்தை நிலைப்படுத்தும் லீலையாக நடத்தப்படுகிறது. சித்திரை, ஆவணி, தை ஆகிய மாதங்களில் நடைபெறும் திருவிழாக்களின் போது ஆறாம் நாளன்று திருஞானசம்பந்தர் சைவ சமயத்தை நிலைநாட்டிய திருவிளையாடல் நடத்தப் பெறுகிறது. அந்நாட்களில் திருக்கோயிலிலுள்ள யானை மக்களுக்கு முன்பாகச் சைவசமயத்தை நிலைநாட்டிய திருவிளையாடல் நடத்தப்படுகின்றது. அப்போது ஒதுவார் திருவிளையாடற் புராணம் படிக்கின்றார். அதன்பின் பால்நைவேத்யம் செய்கின்றனர். சுவாமியும் அம்மனும் இடபவாகனங்களில் பவனிவர திருஞானசம்பந்தர், மங்கையர்க்கரசி, குலச்சிறை நாயனார் புறப்பாடும் நடைபெறுகின்றது. 1995 ஆம் ஆண்டு வரை இந்நிகழ்வு சமணர் கழுவேற்றமாக நடைபெற்றுள்ளது.

வன்னியும் கீணறும் இலிங்கமும் அழைத்தது

கடற்கரையின் அருகிலிருந்த பட்டினம் ஒன்றில் வசித்த வணிகன் ஒருவன் தன் மகளைத் தனது மருமகனுக்கே தருவதாகக் கூறி இறந்துவிட்டான். செய்தி அறிந்து வந்த அவனது மருமகன் தன் மாமன் மகளை அழைத்துக் கொண்டு தன் ஊரான மதுரைக்குப் புறப்பட்டான். வழியில் திருப்புறம்பயம் என்னும் ஊரில் தங்கினார். அங்கிருந்த திருக்கோயிலின் அருகில் ஒரு படி மீது தலைவைத்து உறங்கிய போது அவனை நாகம் தீண்டியதால் இறந்துபட்டான். அவனுடன் வந்த மாமன் மகள் செய்வதறியாது திகைத்தாள். அழுதுபுரண்டாள். அவ்வழுகை ஒலி கேட்டு அவ்வூர் மடத்தில் தங்கியிருந்த திருஞானசம்பந்தர் அங்கு வந்தார். அவரை வணங்கிய அப்பெண் மூலம் நடந்தவற்றை அறிந்து கொண்டார். பின் அவளுக்கு அருள்புரிய விரும்பி அவ்வணிக மகனை விடத்திலிருந்து நீங்கச் செய்தார். உறங்கி எழுந்தவனைப்

வசவத் திருக்கோயிலிலும் மூலகவழியாடும்

போன்று எழுந்த அவனை அவனுடைய மாமன் மகளுக்கு உடன் திருமணம் முடிக்கச் சொன்னார். அவ்வணிகர்களும் பிற சான்றுகளும் இல்லாது எவ்வாறு திருமணம் முடிப்பது என்று வினவினான். அதற்கு ஞானசம்பந்தர் அங்கிருந்த வன்னியும் கிணறும் இலிங்கமும் சாட்சிகளாகும் என்று கூறி அவ்விருவருக்கும் திருமணம் முடித்து வைத்தார். சிறிது காலத்திற்குப் பின்னர் அப்பெண்ணுக்கும் அவளது மூத்தவருக்கும் சண்டை வந்த போது அவர்களது திருமணத்திற்குச் சான்றாய் இருந்த வன்னிமரமும் கிணறும் இலிங்கமுமே சாட்சியாய் வந்தன.

அங்ஙனம் சாட்சியாய் வந்த வன்னியும் கிணறும் இலிங்கமும் சான்றழைத்த திருவிளையாடற்புராணத்தில் உள்ள சின்னங்களான வன்னி, கிணறு, இலிங்கம் ஆகியன சுவாமி சன்னதி முதற்பிரகாரத்தில் இரத்தினசபையை அடுத்து உள்ளன. இவ்விடத்தில் மூடப்பட்ட கிணறு ஒன்றும், கல்லினால் ஆன வன்னிமரமும் இலிங்கமும் உள்ளன.

இவை மட்டுமன்றி சுவாமி சன்னதி ஐந்து நிலைக் கோபுரத்தை அடுத்து திறந்த வெளியில் மங்கையர்க்கரசி மண்டபம் உள்ளது. இம்மண்டபத்தில் மங்கையர்க்கரசி, குலச்சிறையார், கூன்பாண்டியன், திருஞானசம்பந்தர் ஆகியோரது சிற்பங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இம்மண்டபம் கி.பி. 1960-63 ஆண்டு நடைபெற்ற திருப்பணியின் போது கட்டப்பட்டதாகும். சுவாமி சன்னதி இரண்டாம் பிரகாரத்தின் தென்கிழக்கு மூலையில் நால்வர் கோவில் உள்ளது. இதிலும் மங்கையர்க்கரசி, குலச்சிறையார், திருஞானசம்பந்தர், கூன்பாண்டியன் ஆகியோரது திருவுருவச் சிலைகள் உள்ளன.

சுவாமி சன்னதி மகா மண்டபத்தின் தெற்கு மற்றும் வடக்குச் சுவர்களில் இடம் பெற்றுள்ள சுதைச்சிற்பங்களிலும் கிளக்கூட்டு மண்டபத்தின் மேற்பகுதியில் உள்ள நாடகச் சட்டத்திலும் சுவாமி தேரின் இரண்டாம் பிரிவின் மூன்றாம் வரிசையிலும் இடம் பெற்றுள்ள திருவிளையாடற்புராணச் சிற்பங்களில் திருஞானசம்பந்தருடன் தொடர்புடைய

திருவிளையாடல்களை விளக்கும் சிற்பங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன.

அடுத்ததாக திருக்கல்யாண மண்டப விதானத்தின் பக்கவாட்டில் உள்ள ஓவியங்களிலும் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் இடம் பெற்றுள்ள லெபாக்கிபாண ஓவியத்திலும் திருஞானசம்பந்தருடனானத் திருவிளையாடல்களை எடுத்தியம்பும் ஓவியங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

திருஞானசம்பந்தர் விழா

வைகாசி மாதம் மூலநட்சத்திரத்தன்று ஞானசம்பந்தருக்கு விழா நடத்தப்படுகிறது. மூலநட்சத்திரத்திற்கு முன் இரண்டு நாட்களும் ஞானசம்பந்தருக்கு கல்யாண மண்டபத்தில் ஞானப்பால் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சி நடத்தப்படுகிறது. ஞானசம்பந்தர் சார்பில் ஒதுவார் ஞானப்பாலைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார். பின்னர் காலையும் மாலையும் ஞானசம்பந்தர் திருவுருவினை ஆவணி மூல வீதிகளில் எடுத்துச் செல்கின்றனர். மூலநட்சத்திரத்தன்று ஞானசம்பந்தர் அறுபத்து மூன்று நாயக்கமார்களுடன் மதுரை ஆதினத்திற்குச் செல்கிறார். அங்கு வழிபாடுகள் நடத்தப்படுகின்றன. அன்றைய தினம் ஞானசம்பந்தர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுடன் காலையில் சிவிகையிலும் இரவில் வெள்ளிக் கோரத்திலும் பவனி வருகிறார்.

ஊன்பாண்டியனது வெப்பு நோயை நீக்கிட மதுரை வந்த ஞானசம்பந்தர் திருமடத்தில் தங்கியிருந்த செயலின் பொருட்டு அவரது திருவுருவம் மதுரை ஆதினம் கொண்டு செல்லப்படுகிறது எனலாம்.

அந்தந்தத் தலத்தில் பிறந்த அடியவர்களுக்கு மட்டும் சிறப்புப் பூசைகளும் விழாக்களும் நடத்தப்படும். ஆனால் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலில் சீர்காழியில் பிறந்த ஞானசம்பந்தருக்கு விழா எடுக்கப்படுகிறது. இதனை நோக்க சைவசமயத்திற்குத் தொண்டாற்றிய திருஞானசம்பந்தரை மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயில் போற்றும் பான்மையை உணரமுடிகிறது.

18. முதன்மையான ஆதீனங்கள்

தா.பத்மினி

மெண்கண்டார் அருள்நெறி

மன்ற மாணவி

மதுரை

முன்னுரை

சைவ சித்தாந்த மெய்ப்பொருளை உலகிற்கு உணர்த்தும் குரவர்கள் (குரு முதல்வர்கள்) வீற்றிருக்கும் அருளாலயங்களே மடாலயங்கள் ஆகும். (ஆதீனங்கள்) மடம் என்ற சொல்லுக்கு முனிவர் வாழும் இடம் என்று பிங்கல நிகண்டு குறிப்பிடுகிறது. இம்மடங்களின் வரலாற்றைத் தமிழக பக்தி இயக்கத்துடன் இணைத்து நோக்கினால் இவற்றின் சிறப்பியல்புகளை உணர இயலும். சமய நல்லாசிரியர்கள் தொன்மை நெறியாகிய சிவநெறியை வளர்த்த பிறகு இவர்களது சமயநெறி கருத்துக்களைத் தெளிவாக உணர்ந்த சான்றோர்கள் பிறருக்கும் உணர்த்த முயன்றனர். அவர்கள் உறையும் மடங்களுக்கு மக்களின் ஆதரவு பெருகிற்று.

நல்லொழுக்கம், நல்லறிவு கற்பித்து, இறையன்பின் வழி நின்று பெரியவர்கள் தொண்டு புரிவதைக் கண்ட மக்கள் நிலம், பொருள் முதலியவற்றை வழங்கி துணை நின்றனர்.

தமிழகத்தில் சைவ ஆதீனங்கள்

சைவ சபை ஆதீன குரு மகா சந்நிதானங்களைச் சபைக்கு எழுந்தருள் செய்தும் அவர்களின் ஆசியுரை பெற்றும் வருகிறது. சைவ சபைக்கு எழுந்தருளி ஆசிகள் நல்கிய ஆதீனங்கள் எட்டு ஆதீனங்கள்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் அலைபுனல் ஆவடுதுறை என்று சம்பந்தராலும் பெரும்புனல் ஆவடுதுறை என்று திருநாவுக்கரசராலும் பாடப்பெற்ற திருவாவடுதுறையில்

அமைந்துள்ளது. திருவாவடுதுறைக்கு நவகோடி சித்தர்புரம் என்ற பெயரும் உண்டு. இவ்வாதினம் குருமுதல்வர் நமச்சிவாய மூர்த்திகள் அருட்கருணையால் கி.பி. பதினான்காம் நூற்றாண்டில் தொடங்கப்பட்டது. திருவாவடுதுறை ஆதின சரசுவதி மகால் நூலகம் பழமையான ஒலைச்சுவடிகள், பழைய அச்சப் பதிப்புகள் ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்து வருகிறது. தமிழ்நூல்களை வெளியிட்டும் மறுபதிப்புச் செய்தும் வருகிறது. திருமுலர் முக்தி பெற்ற தலமும் திருவாவடுதுறை ஆகும்.

சீர்வளர்சீர் சிவபிரகாச தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் சித்தாந்த அருட்பரிபாலனம் புரிந்தருளிய திருவாவடுதுறை ஆதினம் 22வது குருமகாசந்நிதானம் அம்பலவாண தேசிகர் பால் ஞானோபதேசம் பெற்று 23வது சந்நிதானமாக பொறுப்பேற்றார். ஆதினத்திற்கு வந்து சித்தாந்தமும், திருமுறைப் பண்ணிசையும் பயிலும் வாய்ப்பு அருகி வருதலை அறிந்த சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் சைவப் பெருமக்கள் அவரவர் ஊர் பகுதிகளிலேயே சித்தாந்தக் கல்வியினைப் பயிலுவதற்கும் திருமுறை பண்ணிசைப் பயிலுவதற்கும் பயிற்சி மையங்கள் அமைத்து அருளானைப் பிறப்பித்தார். இவர் சித்தாந்தக் கல்வியில் ஒரு புரட்சியைத் தோற்றுவித்தார் எனில் மிகையில்லை. பண்டார சாத்திரங்கள் பதினான்கினையும் வெளியிட்டார். சரசுவதி நூலகத்திலுள்ள ஒலைச் சுவடிகளைப் படியெடுத்து பாதுகாத்து ஒலைச் சுவடிகளுக்கு ஓர் ஒப்பற்ற தொடர்வாழ்வினைத் தந்து தமிழுக்குத் தொண்டு புரிந்துள்ளார்.

தருமை ஆதினம்

தருமை மண்ணை மிதித்தேன் என் சீவன் சிவனாயிற்று என்று குமரகுருபரரால் போற்றப்படும் தருமபுரத்தில் அமைந்துள்ளது. தருமை ஆதினம். 17ஆம் நூற்றாண்டில் குருஞான சம்பந்த குருமூர்த்தி சுவாமிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சைவமடம். தெய்வத்தமிழ் மன்றம் நிறுவி சைவமும் தமிழும் வளர்த்து வருவதோடு தமிழ்த் திருமுறைகளையும் சைவ சமயம் தொடர்பான நூல்களையும் விளக்க உரையுடன் வெளியிட்டு வருகின்றது. திருக்கயிலாய பரம்பரை என்றழைக்கப்படும் தருமபுர ஆதினத்தின் 26வது குருமகா சந்நிதானமாக விளங்கும்

சீர்வளர் சீர் சண்முக தேசிக ஞான சம்பந்த பரமாச்சாரிய சுவாமிகள்.

திருப்பனந்தாள் மடம்

திருப்பனந்தாள் மடம் தன்பொழில் சூழ்பனந்தாள் என்று சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற திருப்பனந்தாளில் அமைந்துள்ளது. பல்வேறு அறக்கட்டளைகளை அமைத்து தமிழும் சைவமும் வளர்க்கும் தவநிலையம் திருப்பனந்தாள் மடம். இத்தலம் திருத்தாடகேச்சரம் என்று திருமுறைகளில் போற்றப்படுகிறது. தருமையாதீனத்தின் 4வது குருமகா சந்நிதானமாக அருளாட்சி புரிந்த மாசிலாமணி தேசிகரிடம் ஞான தீட்சைப் பெற்ற குமரகுருபர சுவாமிகள் காசியில் நிறுவிய காசிமடத்தின் கிளை மடமே திருப்பனந்தாள் மடம். தருமை ஆதீனத்தின் சீடர் மடமே திருப்பனந்தாள் மடம். அதன் பொருட்டே தருமையாதீனத்தின் சீடரே திருப்பனந்தாள் மடத்தின் அதிபராவது மரபு.

இம்மடத்தில் ஆட்சி செய்து பல்வேறு அறக்கட்டளை அமைத்த பெருமை திருநெல்வேலி மாவட்ட அரியநாயகு புரத்தில் அவதரித்த அருள்நம்பி தம்பிரான் சுவாமிகளைச் சாரும். தற்போது காசிமடத்தின் அதிபராகத் திகழும் காசிவாசி முத்துக்குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள்.

குன்றக்குடி ஆதீனம்

குன்றக்குடி ஆதீனம் சுமார் 600 ஆண்டுகளுக்கு முன் சீர்வளர் சீர் தெய்வசிகாமணி பரமாச்சாரிய சுவாமிகளால் திருவண்ணாமலையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. சில ஆண்டுகள் பிரான்மலையில் செயல்பட்டு வந்தது. அதன்பின் குன்றக்குடிக்கு மாற்றப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

45வது குருமகா சந்நிதானம் சீர்வளர் சீர் தெய்வசிகாமணி பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் குன்றக்குடி அடிகளார் எனச் சிறப்பு பெற்றார். இவ்வாதீனம் சைவமும் தமிழும் வளர்க்கும் பணியோடு கல்விப்பணி, சமூகப்பணி ஆற்றிவருகிறது. குன்றக்குடி அருகேயுள்ள கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பும் வழங்கி வருகிறது. குன்றக்குடி ஆதீனத்தின்

46வது குருமகா சந்நிதானம் சீர்வளர் சீர் பொன்னம்பல அடிகளார் ஓர் சிறந்த இலக்கிய வாதியும் சொற்பொழிவாளரும் ஆவார். சமய வாழ்வு காற்றில் வந்த கருத்துமழை போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

செங்கோல் ஆதீனம்

செங்கோல் ஆதீனம் சைவமும், தமிழும் தழைக்க தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய ஆதீனங்களுள் ஒன்று. இது மிகப் பழமையான ஆதீனம் ஆகும். தென்தமிழ் நாட்டில் திருவைகுண்டம் அருகே உள்ள பெருங்குளத்தில் அமைந்துள்ளது. பாண்டிய மன்னர்கள் முடிசூட்டும் போது அவர்களுக்கு செங்கோல் எடுத்துக் கொடுக்கும் பெருமை பெற்ற குருமரபில் வந்தது. அதனால் இவ்வாதீனம் செங்கோல் ஆதீனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. திருபேச்சியப்பன் என்ற பெருமகனார் பின்னாளில் செங்கோல் 102வது குருமகா சந்நிதானமாகப் பட்டமேற்று சீர்வளர்சீர் கல்யாண சுந்தர ஞானதர்சினி பண்டார சந்நிதி சுவாமிகள் என்ற திருப்பெயருடன் சைவப்பணி ஆற்றி வந்தார்கள்.

மதுரை ஆதீனம்

மதுரை ஆதீனம் கூடல் திருநகரம் என இறைவனே போற்றிய மதுரையில் அமைந்துள்ளது. மதுரையில் தமிழையும், சைவத்தையும் நிலைநாட்டும் பொருட்டு சைவத்தின் கண்ணாம் திருஞானசம்பந்தர் எழுந்தருளிய சிறப்புப் பெற்ற திருமடம் ஆகும். அதன் பொருட்டே இத்திருமடம் திருஞானசம்பந்தர் திருமடம் என அழைக்கப்படலாயிற்று.

கௌமார மடாலயம்

அறு சமய வழிபாட்டு முறைகளில் ஒன்றாக விளங்குகின்ற முருகன் வழிபாடாகிய கௌமாரத்தை சிறப்பிக்கும் நோக்கில் அமைந்த திருமடம். 1890ஆம் ஆண்டு தவத்திரு. இராமானந்த அடிகளாரால் கோவையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இதற்கு சிரவையாதீனம் என்னும் பெயரும் உண்டு. கௌமார மடாலயத்தின் முன்றாவது ஆதீன

கர்த்தர் தவத்திரு. சுந்தரசுவாமிகள் ஆதினத்தின் வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த பணி செய்தவர்.

மௌன மடம்

திருமூல நாயனாரின் உபதேச மரபில் வந்த பஞ்சார முனிவரால் இம்மடம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. திருச்சிராப்பள்ளி தாயுமான சுவாமி கோவிலுக்குச் செல்லும் மலைப்படி வழிப்பாதையில் உள்ளது. 17வது பட்டமாக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீ மௌனகுரு சுவாமிகள் தருமை ஆதினத்திடம் இம்மடாலய நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்தார்கள். அது முதல் தருமை ஆதினத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. சமயச் சொற்பொழிவுகள் சைவ சித்தாந்த வகுப்புகள் ஆகிய ஆதினத்தின் சார்பில் நடைபெறுகின்றன.

மறக்கு மனத்தினை மாற்றி எம் ஆவியை வற்புறுத்திப் பிறப்பில் பெருமான் திருந்தடிக் கீழ் பிழையாத வண்ணம் நம்மை வழிநடத்தும் ஆதினகுரு மகா சந்நிதானங்களின் ஆசியால் சைவம் செழித்து வளர்ந்து வருகிறது.

குருமுதல்வர் சிறி நமசிவாய மூர்த்திகளின் குருபரம்பரையில் இருபத்தி நான்காவது அருட்பீடத்தில் எழுந்தருளியிருந்து செங்கோல் ஓச்சியரும் சீர்வளர்ச்சி குரு மகாசன்னிதானம் அவர்களின் அருளாட்சியில் சைவத்தமிழுலகம் பெரும் பயன்பெற்று வருகிறது.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே
-திருமந்திரம்

19. கைவத் துயிரும் மடங்களும்

சீ.விசயலட்சுமி

போத்தனார்

கோவை

முன்னுரை

“சமயமே இந்தியாவின் உயிர்நாடி” பாரதம் தனது சமயத்தை கைவிடுமேயானால் அது செத்துவிடும் என்றார் சுவாமி விவேகானந்தர். கைவ சமயத்தின் மூல முழு முதற் கடவுளான சிவபெருமான் பரத்துவ நிலையை,

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லாதவன்
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன்
பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்”

என வரும் இலக்கியத் தொடர்கள் விளங்குகின்றன. கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முண்தோன்றி மூத்த தமிழ்க் குடியினர் வழிபட்ட தொன்மைக் கடவுள் சிவனே. சிவவழிபாடு வரலாற்றுக் காலத்துக்கு முற்பட்டதென்பதை கரப்பாவில் கிடைத்த புதை பொருள்களை நன்கு ஆராய்ந்து முதன்மையான கருத்தை வெளியிட்ட சர் சான் மார்சல் என்றும் ஆங்கில அறிஞர் தமது அறிக்கையில் சிவனின் பெருமையை வியந்து கூறியுள்ளார்.

அப்பர், சுந்தரர், சம்பந்தர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய சமயக் குரவர்கள் நால்வரும் பாடிய பக்திப் பாடல்கள் தேவாரம், திருவாசகம் எனும் பெயர்களில் உலகின் எந்த மொழியிலும் காணப்படாத அளவு உணர்வாலும், அளவாலும் தமிழில் சிறந்து விளங்கி வருகின்றன. கற்றோர் நாவில் மட்டும் நின்ற தமிழ் இசையோடு இணைந்ததால் கல்லார் நெஞ்சிலும் நிறைந்தது. மேலும் சம்பந்தரின் பாடல் வரிகள் இன்றளவும் கைவ அடியார்களால் தினமும் பாராயணம் செய்யும் வகையிலும் பாடியுள்ளார். இது சிவனடியார்களைச் சிவநாம பக்தியில் ஈடுபடுத்தும்.

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்ப் பொருளாவது
நாதன் நாமம் நமச்சிவாயவே”

என்னும் பாடல் வாயிலாக அறியமுடிகிறது. தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் சைவ சமய குரவர்களான நாயன்மார்களும் வைணவ ஆழ்வார்களும், இதர ஆன்மீகப் புலவர்களும் அளவிடற்கரிய தொண்டாற்றி உள்ளனர். நாயன்மார்களின் தேவாரம் மற்றும் திருவாசகம் ஆழ்வார்களின் நாலாயிரத்து திவ்ய பிரபந்தம் ஆகியவை தமிழின் இலக்கிய வளத்திற்கு அரண் சேர்க்கின்றன.

சைவத்தமிழ்

சிவபெருமானை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் சைவ சமயம். சிறந்த சிவனடியார்களில் முக்கியமான சிலர் நாயன்மார்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றனர். இவர்கள் அறுபத்து மூவராவர். இவர்களில் திருநாவுக்கரசர், அப்பர், திருஞானசம்பந்தர், சுந்தரர், நாயன்மார்கள் வரிசையில் இல்லாத மாணிக்க வாசகரும் முதன்மையானவர்கள். இந்த நால்வர்களும் சைவ சமயக் குரவர்கள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். சைவத் திருமுறைகள் என அழைக்கப்படும் பன்னிரு திருமுறைகளில் நாயன்மார்களின் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. நாயன்மார்களின் வரலாறு கி.பி. 12ம் நூற்றாண்டில் சேக்கிழாரால் பெரியபுராணம் என்ற பெயரில் எழுதப்பட்டது.

தேவாரம்

சிவபெருமான் மீது திருநாவுக்கரசர், சம்பந்தர், சுந்தரர் ஆகியோரால் தமிழில் புத்தக வடிவில் பாடப்பட்ட பாடல்கள் தேவாரம் ஆகும். கி.பி. 7 மற்றும் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இந்தப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டில் இராசராசசோழனின் ஆட்சியின் போது சிதம்பரம் கோயிலில் கவனிப்பாரற்றுக் கிடந்த தேவாரங்களையும் வேறு பல சமய இலக்கியங்களையும் எடுத்து, பூச்சிகளால் அரிக்கப்பட்டு அழிந்தவை போக எஞ்சியவற்றை நம்பியாண்டார் நம்பி

பன்னிரு திருமுறைகளாகத் தொகுத்தார். இதில் முதல் ஏழு திருமுறைகள் தேவாரங்களாகும். திருநாவுக்கரசர் தொடக்கத்தில் சமணராக இருந்து சிவபெருமானால் சூலை நோய் தீர்க்கப்பட்டு ஆட்கொள்ளப்பட்டவர். திருவதிகை, வீரட்டானம் என்றும் தலத்தில் பாடிய கூற்றாயினவாறு விலக்கலிர் என்று தொடங்கும் பதிகமே திருநாவுக்கரசரின் முதல் பதிகமாகும். இவர் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் 4,5,6 ஆகிய மூன்று திருமுறைகளில் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

திருஞான சம்பந்தர்

கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டில் சீர்காழியில் அவதரித்தவர் திருஞானசம்பந்தர். இவருக்கு உமாதேவியார் சிவபெருமானுடன் தோன்றி ஞானப்பாலாட்டியதாகத் தலவரலாறு கூறுகிறது. அதன் காரணமாகத் “தோடுடைய செவியன்” என்று தொடங்கும் முதல் தேவாரத்தை பாடியதாகக் கூறுவார்கள். இவர் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் 1,2,3 திருமுறைகளில் தொகுக்கப்பட்டன. திருநாவலூர் ஊரில் பிறந்தவர் சுந்தரர். மணநாளின் போது இறைவனால் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்ட அவர் “பித்தா பிறை சூடி” என்று தனது முதல் தேவாரப் பதிகத்தைப் பாடி இறைத்தொண்டில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இவர் வாழ்ந்தது கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். இவர் பாடிய தேவாரங்கள் 7ம் திருமுறையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர் இயற்றிய திருத்தொண்டத் தொகை என்னும் நூலில் 63 நாயன்மார்கள் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

மாணிக்கவாசகர்

கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர் மாணிக்கவாசகர். மதுரையை அடுத்த திருவாதவூரைச் சேர்ந்த இவர் நாயன்மார் வரிசையில் இல்லை. ஆனாலும் நரிகளைப் பரியாக்கிய லீலை, புட்டுக்கு மண் சுமந்து பிரம்படிபட்ட லீலை ஆகிய இறைவனின் திருவிளையாடல்கள் இவருக்காகவே நடத்தப்பட்டன என்ற பெருமைக்குரியவர் மாணிக்கவாசகர். இவர் பாடிய திருவாசகம் பக்திச் சுவையும் மனத்தை உருக்கும் தன்மையும் கொண்டது. திருவண்ணாமலையை இவர் தரிசிக்கும் போது

பாடப்பட்டதுதான் திருவெம்பாவை. சிவனுக்கு திருத்தொண்டு புரிவதை வரமாகக் கேட்கிறது திருவெம்பாவை. திருப்பல்லாண்டு (சேந்தனார்) திருமந்திரம் (திருமுலர்) பதினோராம் திருமுறைகளாக நக்கீரர், பட்டினத்தார் பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. 12ஆம் திருமுறையாகப் பெரியபுராணம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

சிவன் தோன்றிய விதம் பாடிய சைவ அடியார்கள் அவனைத் தாயும் தந்தையும் இல்லாமலே தோன்றியவன் என்கின்றனர். இக்கருத்தை மாணிக்கவாசகர்,

“கோயில்கடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன்”

என்கிறார், திருஞானசம்பந்தரோ,

“வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே
எந்தையார் அவர் எவ்வகை யார்கொலோ”

என்கிறது. இக்கருத்தினை ஏற்றுக் கொள்ளும் சமண முனி இளங்கோவும், ‘பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்’ சிவனின் சிறப்பினை இவர்கள் மாறி மாறி புகழ்கின்றனர்.

திருமுலர்

சமய நெறிகள் அனைத்தும் அன்பையே சொல்லிக் கொடுக்கின்றன. தன்னை நேசிப்பதைப் போலவே, பிறரையும் நேசிக்க வேண்டும் என்பதைப் பக்தி இலக்கியத்தின் முன்னோடியான திருமுலர்,

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாய் தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே”

என்றும் “ஆர்க்கும் இடுமின் அவரிவர் எண்ணன்மின்” என்றும் அறிவுறுத்துகிறார். தன்னன்பு பிறனன்பாக வளர்கையில் மெல்ல மெல்ல அந்த அன்பு உயிர் நேயமாகப் பரிணமிக்கிறது. இந்தப் பரிணாமம் அனைத்து உயிர்களையும் நேசிக்க ஏதுவாகிறது. இந்த

வாயிலின் படியில் நின்றே ஞானசம்பந்தர் சமயப்பணி வழியே சமூகத் திருத்தப் பணிகளை ஆற்றினார் என்று கூறலாம். திருமந்திரம் மட்டுமே ஆகமங்களைப் பற்றிக் கூறும் முதல் நூலாகும்.

வீர சைவ மடங்கள்

துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டில் நிறுவினர். வீரசைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவரான துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் நாட்டின் பல இடங்களில் வீரமடங்கள் நிறுவினர். மயிலம்மடம், சிவஞான பால்ய சுவாமிகள் தமிழ்க்கல்லூரி பெயரில் தமிழ் வித்துவான் கல்லூரி நிறுவி தமிழுக்கு இம்மடம் பணி செய்து வருகிறது. வீரமடம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் நூல்களையும், பிரபுலிங்கலீலை உரைகளையும் வெளியிட்டுள்ளது.

சீரவைபாதீனம்

தவத்திரு இராமானந்த சுவாமிகள் 1890ஆம் ஆண்டு நிறுவினர். கௌமார சமயத்தைப் பரப்புவதற்காகத் தோன்றிய நிறுவனம் கௌமார மடாலயம் எனப்படும். இது 249 நூல்கள் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஆதீனம் சுவடிகளைப் பராமரிக்கவும், படியெடுக்கவும், சுவடிப் பயிற்சி வகுப்பு எடுக்கவும், இலக்கண வகுப்பு, யாப்பிலக்கண வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. ஆதீனம் நூல்களுக்கு உரையெழுதுவதும் இலக்கிய சாத்திரதோத்திர நூல் படி எடுக்க தேவையான உதவி செய்து வருகிறது.

குன்றக்குடிமடம்

இது திருவண்ணாமலை ஆதீனம் என்று அழைக்கப்படும் குன்றக்குடிகளார் இன்று இனிய சொற்பொழிவுகள் நடத்தி சைவ சமயத்தை வளர்த்து வந்தனர். இன்றைய குரு மகாசன்னிதானம் தவத்திரு அருணாசல அடிகளார் ஆவார்.

திருப்போரூர் மடம்

சிதம்பர சுவாமிகள் நிறுவினர். இம்மடம் 50 தமிழ் சுவடிகள் பாதுகாக்கப்பட்டு உள்ளது. போரூர் மடம் பாலூர்

கண்ணப்பர் உரையுடன் கூடிய சேக்கிழார் பிள்ளைத் தமிழ் வெளியிட்டனர்.

பிறமடப் பணிகள்

திருவண்ணாமலை மடம் சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை வெளியிட்டுள்ளது. தட்சணாமூர்த்தி, சங்கர நமச்சிவாயர், வடுகநாத தேசிகன், தில்லைநாயக சுவாமிகள், அருணகிரிநாதர், பரஞ்சோதி முனிவர், குமரகுருபரர், தாயுமானவர் போன்றோர் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அரும் பணி செய்துள்ளனர்.

சமணர் - தமிழ்ப்பணிகள்

கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு மலைப் பகுதிகளில் தங்கினர். குகைப்பள்ளிகளும் மடங்களும் அமைத்து சமயக்கல்வியைப் பயிற்றுவிக்கும் பொறுப்பினைப் பெற்றன. மக்களுக்கு மருத்துவ உதவி புரிந்து வந்தன. சமயத்தின் கொள்கையான அகாரதானம், ஒளடததானம், சாத்திரதானம், அடைக்கலதானம் மேற்கொண்டனர்.

கடலூர் மடம்

பாடலிபுத்திரம் எனப்படும் இவ்வூரில் சமணமடம் இயங்கியது. சர்வநந்தி முனிவர் தலைவர் பொறுப்பேற்றார். இவர் லோக விபாகம் நூலினைத் தொகுத்தார். திருநாவுக்கரசர் மடத்தில் பணியாற்றினார் என்பதனைப் பெரியபுராணம் குறிப்பிடுகிறது.

குகைப்பள்ளி மடங்கள்

சமயக்கல்வி அடைக்கலம் கொடுத்து உதவுதல், உணவளித்தல், மருத்துவ உதவி செய்தன. குகைப்பள்ளி மடங்கள், மக்கள் வசிக்கும் பகுதிகளில் கோவில் அமைத்து சமயக் கல்வியோடு கோயிலை நிர்வகிப்பதாகும். திருநறுங்கொண்டை தாயனூர் மேல்சித்தாமூர் போன்றவையாகும்.

20. சைவநீதமிழ் வளர்த்த திருவாவடுதுறை ஆதினங்கனின் அமைப்புகள்

செ.பெர்லின்

முதுகலை முதலாமாண்டு

இலக்கியத்துறை

தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்

தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

சோழர் பாண்டியர் ஆட்சி வீழ்ந்த பிற்காலத்தில் இன்றுள்ள மடங்கள் தோன்றின. மதத்தைப் பொது மக்களுக்கு அறிவுறுத்த மதத் துறவிகள் தேவைப்பட்டார்கள். பிற்காலத்தில் உள்ள சிற்றரசரும், செல்வரும், பொதுமக்களும் அம்மடங்களுக்கு நிலத்தையும், செல்வத்தையும் வாரி வழங்கினர். திருவாவடுதுறை ஆதினம், தருமபுரம் ஆதினம், திருப்பனந்தாள் ஆதினம், திருவண்ணாமலை ஆதினம் போன்ற ஆதினங்கள் சித்தாந்த சைவ மடங்கள் ஆகும். விருத்தாசலத்து மடம், மயிலம்மடம், குடந்தை மடம் என்பவை வீர சைவ மடங்கள் என்பது ஆகும். அவற்றுள் ஆவடுதுறை என்ற பெயர் வரக்காரணம் என்னவென்றால் பசுவின் வடிவத்தை உடையவளாய் உமையம்மை திருவாவடுதுறை இத்தலத்து இறைவனைப் பூசை செய்ததால் ஆவடுதுறை எனப் பெயர் பெற்றது. திருவாவடுதுறை ஆதினங்களைப் பற்றி பின்வருமாறு காணலாம்.

திருவாவடுதுறை தலத்தின் அமைப்பு

தஞ்சை முதல் மயிலாடுதுறை செல்லும் இரயில் வழியாக நரசிங்கன்பேட்டை இரயில் நிலையம் உள்ளது. அதன் கிழக்கு திசையில் இருந்து 2 கி.மீ. தொலைவில் தஞ்சை முதல் மயிலாடுதுறை பேருந்து நிலையம் வழியாகத் திருவாவடுதுறை திருமடத்தூர் அமைந்துள்ளது. அதன் வளைவின் உள்ளே 1 கி.மீ. தொலைவில் திருவாவடுதுறை தலம் உள்ளது.

திருவாவடுதுறை தலத்தின் சிறப்புகள்

பன்னிரெண்டு திருமுறைகளில் உள்ள ஒன்பதாம் திருமுறை, பத்தாம் திருமுறையை எழுதிய திருமாளிகைத் தேவர், திருமூலர் ஆகிய இருவரும் வாழ்ந்து வந்த இடம் ஆகும். திருமாளிகைத் தேவர் திருவிசைப்பா என்னும் பாடலைப் பாடியுள்ளார். திருமூலர் பாடிய திருமந்திரம் என்னும் பாடல் மூவாயிரம் திருப்பாடல்களைக் கொண்டது ஆகும். இப்பாடலை ஆண்டிற்கு ஒரு பாடலாகப் பாடியுள்ளார் திருமூலர். திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் தன் தந்தையார் செய்யவிருக்கும் வேள்விக்குப் பதிலாகத் திருவாவடுதுறை தலத்தில் உள்ள பெருமானைப் பாடி பூத கணங்கள் மூலம் பொற்கிழியைப் பெற்ற இடமாகத் திருவாவடுதுறை அமைந்து உள்ளது. இச்செய்தியை அறிந்த திருநாவுக்கரசரும் கழுமலரார்த் கம்பொன் ஆயிரங் கொடுப்பார் போலும் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர். சுந்தரர் தம் வலக்கண் வேண்டித் திருவாரூர் செல்லும் வழியில் இத்திருவாவடுதுறைக்கு இரண்டாம் முறையாக வந்து பதிகம் பாடியுள்ளார். இதனால் சுந்தரரின் இருபதிகங்களைக் கொண்டது என்ற பெருமை இந்த தலத்திற்கு உள்ளது.

சுந்தரர் பாடிய இரு பதிகங்கள்

திரு அரிசிற்கரைப்புத்தூர் அழகரை வணங்கிய பின் திருவாவடுதுறை வந்து இறைவனை இறைஞ்சி சிலந்தியைச் சிறப்பித்து அச்சிலந்தியையே பின்னர் கோச்செங்கட் சோழராய் பிறந்தமையையாக தோன்றிய சிறப்புப் பெற்ற முதல் பதிகம் ஆகும். நடுநாட்டுத் திருநெல்வாயில் அத்துறை அரசனைப் பணிந்து வணங்கிய பின், ஆரூர் செல்லும் வேட்கையில் பல தலங்களைக் கண்டு போற்றிக் காவிரியாற்றில் நீராடிச் சோழ நாட்டுக் காவிரியின் தென்கரையிலுள்ள திருவாவடுதுறையை நண்ணி மாசிலாமணி ஈசனே இங்கெனக்கு நீயல்லாமல் யார் உறவாவார் எனப் போற்றிப் பாடும் பதிகம் இரண்டாம் பதிகம் ஆகும்.

இறைவன் : மாசிலாமணியீசர்

இறைவி : ஒப்பிலாமுலையம்மை
 பண் : தக்கேசி
 தீர்த்தம் : கோழுத்தி தீர்த்தம்
 தலவிருட்சம் : படர் அரசு

திருவாவடுதுறை தலத்தில் உள்ள இறைவனைப் பற்றிய பாடிய முதல் பதிகம்

திருவாவடுதுறையில் எழுந்தருளியுள்ள எங்கள் முதல்வனே எம்பெருமானே அந்தணனாகிய பிரம்மச்சாரி ஒருவன் உம்முடைய அன்பை பெறுவதற்காக வந்தவனின் அரிய உயிரைத் தடுத்து நிலைநிறுத்த இரத்தம் வழியும் படியான சூலப்படையை உடைய கூற்றுவனைக் காலால் உதைத்துக் கொன்ற காரணத்தை அறிந்துக் கொண்டு உம் சேவகனானேன் இறைவனே. உம்மைப் போற்றி, வணங்கி, உன் ஒலிக்கும் திருவடியை அன்போடு சேர்ந்தேன்.

“தெருண்ட வாயிடை நூல்கொண்டு சிலந்தி
 சித்திரப் பந்தர் சிக்கென இயற்றச்”

எனும் பாடல் வாயிலாகச் சிலந்தி ஒன்று தன் வாயில் இருந்து வெளிவரும் நூலைக் கொண்டு பந்தல் ஒன்றை அமைப்பது போல நீண்ட சடையை உடைய ஈசனே. நீ அச்சிலந்தியைச் சோழனாய் பிறக்கச் செய்ததை அறிந்து, உம்மை வணங்கி போற்றி என் அன்பை புலப்படுத்தி உம்மிடம் வந்தடைந்தேன்.

“திசுமும் மாலவன் ஆயிர மலரால்
 ஏத்த வான் ஒரு நீள்மலர் குறைய”

எனும் பாடலில் திருமால் நாள்தோறும் செய்யும் மலர் வழிபாட்டில் ஆயிரம் மலர்களில் உன்னைப் போற்றிடும் அவர். ஒரு நாள் தன் மலர் வழிபாட்டில் ஒரு மலர் ஒன்று குறைவுபட்ட காரணத்தால் நீ வருந்தக்கூடாது என்று எண்ணி தன் கண்களில் ஒன்றை எடுத்து வழிபாடு செய்தார். அதனால் மகிழ்ந்த நீ அவனுக்குச் சிறந்த சக்கரப் படையைக் கொடுத்ததை அறிந்து உன் சேவகனானேன். உன்னை நோக்கி தவம் செய்யும் அருச்சுனைனைக் கண்டு அவன் தவம் கலையுமாறு செய்ய நீ வேடன் போன்று தோற்றம் அணிந்து ஒரு பன்றியைத் துரத்திச்

சென்றாய். பின்பு அருச்சுனனிடமும் போரிட்டு அவன் மேல் உள்ள அன்பின் காரணமாகப் பாசபதக் கணையை வழங்கினாய். இதனை அறிந்து உன் அன்பால் உன் நாமத்தைப் பரவி வழிபட்டு ஆர்வத்துடன் உன்னை நாடி வந்தேன்.

இரண்டாம் பதிகம்

“கங்கை வார்சடை யாய்க்ண நாதா

கால காலனே காமனுக்கு அனலே”

எனும் பாடல் வாயிலாக அமைவது, கங்கையை தலையில் கொண்டவனே. தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனே காமனுக்குக் காலனே. காமனுக்கு அனலே தேவர்களை காக்கும் வண்ணமாக ஆலாகால விசத்தை உண்டவனே. பூதநாதனே, புண்ணியா, புனிதா, செங்கண்மால் விடையால், தெளிதேனே, தீர்த்தனே, கருணைக் கடலே, ஆமரர் ஏறே, அடியேனை அஞ்சி அருள் செய்வாயாக உன்னையன்றி எனக்கு வேறு யார் உறவாக முடியும். இம்மண்ணுலகில் போற்றும் வண்ணம் மயங்கி கிடக்கும் எளியவர்க்கு வலிய வந்து உதவி செய்பவனே பிறை நிலாவை தன் தலையில் சூடியவனே நான் கண்ணை இழந்தேன் அதன் மூலம் ஏற்படும் வலியால் உமக்கு சுமையானேன் உன்னை தவிர எனக்கு யார் உண்டோ.

“ஒப்பி லாமுலை யாள்ஒரு பாகா

உத்த மாமத்தம் ஆர்தரு சடையாய்”

என்று பாடினார். திருவாவடுதுறை சிவலோகனை சிங்கடியின் அப்பனும் சிவபிரானின் நெருங்கியத் தொண்டனான வன்தொண்டன் எனும் சுந்தரர் ஆர்வத்துடன் அன்புடனும் பாடிய இரண்டாம் பதிகமான பத்துப் பாடல்களையும் பாடவல்லவர்கள் இறப்பினையும், பிறப்பினையும் அற்றவராவார்.

முடிவுரை

சுந்தரர் திருவாவடுதுறை வீற்றிருக்கும் சிவபிரானைப் பற்றி இரு பதிகம் பாடியுள்ளார். சுந்தரர் சிவபெருமானின் மீது அதிகமான பக்திக் கொண்டதால் பதிகம் இயற்றினார். திருவாவடுதுறை ஆதீனம் பற்றி சுந்தரர் 15 பாடல்கள் கொண்டு சிவபிரானைப் போற்றியும் வணங்கியும் அவர் மீது அத்த பக்தி கொண்டவராய் விளங்குவதை இக்கட்டுரை உரைக்கிறது.

21. சைவ மடங்களின் தமிழ்ப்பணி

முனைவர் மு.லோகநாயகி

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

இராசா நந்திவர்மன் கலை அறிவியல் கல்லூரி

தெள்ளாறு

முன்னுரை

சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் என்றும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. 'தமிழும் சமயமும் இரண்டறப் பொருந்தி நிற்கும் பான்மையன' என மறைதிரு தனிநாயக அடிகளாரும் குறிப்பிட்டுள்ளது இதன் சிறப்பை அறியலாம். சைவ சமயம் தமிழகத்திற்குத் தந்த விலை மதிப்பற்ற பெரும் பொக்கிசங்கள் மடங்கள் என்று கூறலாம். சமயத்தைப் புரப்புவதே குறிக்கோளாகக் கொள்ளாமல் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல படைத்தருளவும் சைவ மடங்கள் பெரும் துணைப்பூரிந்தன. மடங்கள் சைவ நூல்களைப் பேணிக்காத்தும் பலரும் கல்வி கற்கவும் உதவின. அயலார் படையெடுப்பின் போது தமிழை மடங்களே கட்டிக் காத்துள்ளன என்பது சிறப்புக்குரியதாகும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த மடங்களின் தமிழ்ப்பணி பற்றி இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

மதுரை மடம்

இன்றுள்ள சைவ மடங்களில் மிகப் பழமையானது. மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோயிலுக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது. ஒரு சமயம் திருஞானசம்பந்தர் மதுரைக்கு வந்த போது இம்மடத்தில் தங்கினராம். அது முதல் இம்மடம் திருஞானசம்பந்தர் திருமடம் என அழைக்கப்படுகிறது. பிற சமயத்தைச் சார்ந்து விலகியவருக்கும் சிவதீட்சை அளித்து சைவ சமயத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளும் பணியில் இம்மடம் பெரும்புரட்சியைச் செய்து புதுமையான தொண்டினைச் செய்து வருகின்றது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் மடம்

நமசிவாய மூர்த்தி அவர்களால் 14-ஆம் நூற்றாண்டில்

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

நிறுவப்பட்டது. திருவாவடுதுறை ஆதீனம் பல தமிழ் நூல்கள் அச்ச வடிவம் பெற காரணமாய் இருந்தது. துரையசையாதீனம் என வழங்கப்பெறும் இவ்வாதீனத்தில் உதவியால் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் பலரும் சைவ நூல்களைப் பதிப்பித்தனர். குறிப்பாக உ.வே.சாமிநாதையரின் பதிப்பு முயற்சிக்கு ஓலைச்சுவடிகளை வழங்கி ஊக்குவித்ததும் இவ்வாதீனமே ஆகும். இவ்வாதீனத்திடம் ஏறத்தாழ 1200 சுவடிகள் இருக்கின்றன. சுவடிகள் அல்லாத ஏறக்குறைய 400 நூல்கள் இவ்வாதீனம் வெளியீட்டுள்ளது. இந்நூல்களைப் பதிப்பதற்கென்றே திரு.பொன்னோதுவார் மூர்த்திகள், ந.ச.மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, மகாவித்துவான் தண்டபாணிதேசிகர் ஆகியோர் சிறப்புப் பதிப்பாசிரியர்களாக இருந்தனர். சங்கர நமச்சிவாயர், சிவஞானமுனிவர் இங்குத் தங்கிப் பணியாற்றினார்கள்.

தருமபுர ஆதீனம் மடம்

குருஞானசம்பந்த தேசிகரால் பதினான்காம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டது. மயிலாடுதுறைக்கு அருகில் காவிரி தென்கரையில் தருமபுரி ஆதீனம் அமைந்துள்ளது. குருஞானசம்பந்தர் எட்டு நூல்களை இயற்றியுள்ளார். சிவபோதாசாரம், சொக்கநாத வெண்பா, முக்தி நிச்சயம் போன்ற சிறந்த அருள் நூல்கள் பல இவ்வாதீனத்தால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சமீபகாலமாக இம்மடம் பல அரிய நூல்களை மிகச் சிறந்த முறையில் பதிப்பித்து குறைந்த விலையிலும் இலவசமாகவும் நூல்களை வெளியீட்டு ஒரு புரட்சியையே செய்து வருகிறது. தேவாரத் திருமுறைகளுக்கான உரை, திருக்குறள் உரை வளம் முதலானவை இம்மடத்தில் வெளியிடப்பட்டது. ஞானசம்பந்தம் எனும் பெயரில் வெளியிடப்படும் சமய இலக்கிய இதழ் ஒரு பார்வை நூலாகச் சிறந்து விளங்குகிறது.

1946-ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்க் கல்லூரி ஒன்று தமிழார்களின் உதவியோடு நடத்தப்படுவதன் மூலம் தமிழுக்குத்

தொண்டாற்றி வருவதில் இம்மடம் தனித்தன்மை பெற்று விளங்குகிறது. தேவாரப் பாடசாலையும் சித்தாந்தக் கல்லூரி ஒன்றும் நடைப்பெற்று வருகிறது. சமய சாத்திர மாநாடுகளையும் திருமுறைப் பெருவிழாக்களையும், சமயச் சொற்பொழிவுகளையும் நடத்தி ஆண்டு தோறும் தமிழறிஞர்களுக்குப் பட்டமளித்தும் பணமுடிப்பும் வழங்கி தமிழையும் தமிழறிஞர்களையும் ஊக்குவித்து வருகின்றது.

திருப்பனந்தாள் காசி மடம்

கி.பி. 1720-ல் காசிவாசி தில்லை நாயகசுவாமிகளால் நிறுவப்பட்டது. குமரகுருபரர் காசியில் நிறுவிய குமாரசாமி மடத்தில் இருந்தவர்களே இதை நிறுவி நடத்தினர். இதனைத் தருமை ஆதீனத்தின் சார்பு மடம் எனவும் கூறுவர். செந்தமிழ்க் கல்லூரியும் குமரகுருபரன் என்ற திங்களிதமும் இம்மடத்தால் நிறுவப்பட்டு பராமரிக்கப்படுகிறது. திருக்குறள் உரைக்கொத்து, திருமந்திரம், குமரகுருபரர் பிரபந்தங்கள், பன்னிருத் திருமுறை வரலாறு, திருவாசகம், கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், தேவ்ரம் போன்ற அரிதான நூல்களை மலிவுப் பதிப்பாக இம்மடத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

திருக்குறள் உரைக்கொத்து கந்தர்கலி வெண்பா, நீதிநெறிவிளக்கம், சகலகலா வல்லிமாலை போன்ற நூல்களை இம்மடம் இந்தி, ஆங்கிலம் முதலான 18 மொழிகளில் மொழிபெயர்த்துள்ளது. குமரகுருபரர் குரு பூசையின் போது புலவர்களுக்குச் சிறப்பு செய்து வருகின்றனர்.

வீர சைவ மடம்

வீரசைவர்கள் என்போர் டார்பில் லிங்கம் கட்டிக் கொள்ளும் வழக்கமுடையவர். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இவ்வீர சைவ மடங்கள் நிறுவப்பட்டன. இவ்வீரசைவ மடங்களுள் ஒன்று சிறி பொம்மபுரம் ஆதீனம் அல்லது சிறி மயிலம் மடம். இப்பொம்மபுர ஆதீன மடம் சிறிலசிறி பால்ய சுவாமிகளால் நிறுவப்பட்டது.

வீரசைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவரும் 17-ஆம் நூற்றாண்டில்

சிறந்து விளங்கிய புலவர்களுள் ஒருவருமாகிய துறை மங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இப்பொம்மபுர மடத்தின் ஆதீன புலவராக இருந்தார். இம்மடம் சிறி சிவஞான பால்ய சுவாமிகள் தமிழ்க் கல்லூரி என்ற பெயரில் தமிழ்வித்வான்கள் கல்லூரி ஒன்றினை மயிலத்தில் நிறுவி புலவர்களை உருவாக்கி வருகிறது. சைவத்தையும், தமிழையும் ஒருங்கே வளர்த்து வரும் இம்மடம் சிவப்பிரகாசரின் 32 நூல்களையும் உரையோடு வெளியிட்டதோடு ஏறக்குறைய 100 சுவடி நூல்களை அழியாமல் காத்து வருகிறது.

காரைக்குடிக்கு அருகில் இருக்கும் கோவிலூர் ஆதீனம், கோயிற் கலைகள் பற்றிய பள்ளிகள் நடத்தி வருவதோடு சமீபத்தில் திருமந்திரத்தை மிகச் சிறந்த பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளது.

திருவண்ணாமலை மடம்

இம்மடம் சித்தாந்த சாத்திரத்தைப் பரப்புவதில் முன் நிற்கிறது. பக்தி இயக்கத்தால் தமிழ் மொழி புதுப் பொலிவுற்றது. இயல் தமிழ்ப்பாக்கள், பண்ணொடு இயைந்து எங்கும் இசை மணம் பரப்பினர். இசை இனிமை எல்லோர் இன்பத்தையும் ஈர்த்தது. கற்றோர் நாவில் மட்டும் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் கல்லார் நெஞ்சிலும் இடம் பெறத் தொடங்கிற்று. இம்மடத்தைச் சார்ந்த குகை நமச்சிவாயர் நூறு வெண்பாக்களில் அருணகிரி அந்தாதி பாடியுள்ளார்.

குன்றக்குடி மடம்

இது திருவண்ணாமலை ஆதீனம் எனப்படும் இன்றைய குருமகா சன்னிதானம் தவத்திரு அருணாசல தேசிக பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் எனப்படும் குன்றக்குடி அடிகளார் ஆவார்கள். இவர் பிற திருமடத்தலைவர்கள் போலாது, மக்களுடன் கலந்து ஒன்றிவிட்ட பெரியார் ஆவர். அன்று நாளும் தம் இனிய பொழிவுகளால் சைவத்துறை வெல்லவும் செந்தமிழ் வழக்கே வென்றேறவும் பாடுபட்டு வருகிறார். இத்தமிழ் முனிவரைப் புதுமைச் சிந்தனை மிக்க திருமுலர் என்று பாராட்டலாம். எளிய மக்களிடமும் புகுந்து தமிழைப் பரப்பும் திரு.வி.க என்றும் போற்றலாம்.

முடிவுரை

சமயங்கள் தழைத்தோங்கச் செய்வதை மட்டுமல்லாமல் செந்தமிழ் இலக்கியங்கள் பல படைக்கவும் சைவ மடங்கள் பெரும்புணைபுரிந்தன. பழைய நூல்களைக் காப்பதோடு புதிய நூல்கள் தோன்ற வழிவகுத்தன. திருவாவடுதுறை ஆதீனம், தருமபுர ஆதீனம், மதுரை திருஞானசம்பந்தர் திருமடம், திருப்பனந்தாள் காசிமடம், திருவண்ணாமலை மடம், வீரசைவமடம், குன்றக்குடி மடம் போன்றவை தொடர்ந்து தமிழ்த் தொண்டில் இன்றும் ஈடுபட்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

22. கைவத்தமிழ் வளர்க்கும் சிறவை ஆதீனம்

ச.காயத்ரி தேவி
ஆய்வியல் நிறைஞர்
இசைத்துறை
தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்
தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

நம் மக்கள் பெரும்பாலும் கலைகளையும், மொழியையும் சமயம் சார்ந்ததாகவே வளர்த்து வந்துள்ளதைக் காணமுடிகின்றது. சமயம் என்பதற்கு பொருள் கொள்ளும் பொழுது, ஒன்று வழிபாடு என்றும், மற்றொன்று சமயக் கல்வி எனவும் பொருள் விளங்குகிறது. அறுவகை வழிபாடான சௌரம் (சூரி வழிபாடு) சைவம் (சிவபெருமான் வழிபாடு) சாக்தம் (சக்தி வழிபாடு) வைணவம் (திருமால் வழிபாடு) காணாபத்தியம் (விநாயகர் வழிபாடு) கௌமாரம் (முருகன் வழிபாடு) என அறுசமயங்கள், யார் யார் எந்தெந்த தெய்வத்தை வழிபடுகிறார்களோ, அந்த அடிப்படையில், சமயம் சார்ந்தவர்களாகக் கூறப்படுகின்றார்கள். இந்த அறுசமய நெறியை வகுத்தவர் எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்திருந்த ஆதி சங்கராச்சாரியார் எனக் கூறப்படுகின்றது.

உலகம், உயிர், கடவுள் ஆகியவற்றில் உண்மை நிலைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி, தத்துவவாதம் என சமயங்களில் (தாய் மொழியில்) சமயக் கல்வியாகவும் தத்துவக் கோட்பாடாகவும் விளங்குகிறது. ஆராய்வின் முடிவு தரிசனம் அல்லது காட்சி, தெளிவு, உண்மை தன்மை என பலவாறாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனையே,

“சூரியனே பிரமம் எனச் சொல்லல் ஒன்று
கூர் மழுவான் தெய்வம் எனத் துதிப்பது ஒன்று
வீரிய சக்தியைப் பொருளா மொழிவது ஒன்று
சீரிய கணேசன் எனக் கூறல் ஒன்று

ஆரிய நூல தலைவர் உணர சமய பேதம் ஆறும்”

(கௌமார முறைமை 1,2)

என வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் அறுசமயத்தைப் பாடுகிறார். இதுவே தான் தெய்வங்களின் வைப்புமுறை என்பதுவும், வாரத்தின் ஏழு நாட்களுக்குரிய வழிபாடாகவும் கருதுகிறார். சனிக்கிழமை என்பது அறுசமயத்தைத் தாண்டிய, சமயாதீத அருவப்பரம்பொருள் வழிபாட்டிற்குரியது என்றும் விளக்குகிறார்.

“பரிதி ஈசன் பராசக்தி மாயவன்

கரிமுகன் குகன் என்னக் கவின்றும்

பெரிய சற்குரு பொற்பதம் பேணுவார்

அரியதாள் மகரந்தம் அணிந்துய்வாம்”

(குருபரத் தத்துவம்-கடவுள்வாழ்த்து)

“அனந்த பேதத்து அறுவகைச் சமயமும்

அவை முழுது ஒருவலும் தழுவலும் ஆகும்

ஆதீத நெறி ஒன்றும் ஆய ஏழும்

வழிபடற் பொருட்டே வாரம் ஏழு ஆயவே”

(சத்திய சூத்திரம்,117)

என்ற சுவாமிகளின் வாக்குகள் மூலம் உணரலாம். ஆறாவதான முருகப்பெருமானுக்குரிய கௌமாரம். தமிழ்க் கடவுளாகப் போற்றப்படுகிறார். குறிஞ்சிக்கு உரிய திணைக் கடவுளாக விளங்குகிறார். தமிழகத்தில் குன்றுகள் தோறும் குமரன் குடி இருக்கிறான். அறுமுகனுக்கே சிறப்புடைய அறுபடை வீடுகளைத் தவிரக் கணக்கற்ற தனிக்கோயில்களும் உள்ளன. முருகவேலுக்கு என தனி சந்நிதி இல்லாத சிவாலயமே இல்லை எனலாம். தமிழர் தம் சொந்தக் கடவுள் கந்தக் கடவுளே எனக் கூறலாம். முருக வழிபாடு, மெய்யியல் துறையில் இது சைவ சித்தாந்தத்தின் ஓர் அங்கமாக விளங்குகின்றது. ஐந்துமுகச் சிவனாரின் ஒரு வடிவ பேதம்தான் ஆறுமுகச் சிவன் என்னும் கருத்து விளங்குகிறது. கௌமாரம் என்பது சைவ சமயத்தின் வழிபாட்டு நெறிகளுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. சிவபெருமான்

வழிபாட்டோடு குறிஞ்சித் திணைக்கும் காதலுக்கும் வீரத்திற்கும் உரிய தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருகப் பெருமானின் வழிபாடும் கலந்துதான் கௌமாரம் ஆகின்றது. இதனை வண்ணச்சரபம் சுவாமிகள் மாவிர கவுமாரம் என்பர்.

முருகப் பக்தர்களுக்கும், சைவர்களுக்கும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், முருகனடியார்கள்-தனிச் சைவர்களைப் போல் அல்லாது - திருமால் முதலிய அறுசமயத் தெய்வங்களையும் வெறுப்பின்றி ஆதரிப்பர். இந்த சமரச உணர்விற்கு மூல முதல்வர் அருணகிரிநாதர் ஆவார். அதனை தனித்தொரு நெறியாக வளர்த்தெடுத்தவர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் ஆவார். முருகப்பெருமானின் ஆறு திருமுகங்கள் என்பன ஆறு வழிபாட்டுச் சமயங்களே என்ற கருத்தைச் சுவாமிகள் பழனித்திருவாயிரத்தில் பாடியுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

“மருமுளரிப் புங்கவன் நூல் வாய்ந்த நெறி ஆறும்
திருமுகங்கள் ஆம் பழனித் தேவே”

(பழனித் திருவாயிரம், பாயிரம்-3)

“அறுசமய சாத்திரப் பொருளோனே” (திருப்புகழ் 01099)

என்றும் அருணகிரிநாதரின் அமுதத் திருவாக்கின் வழித்தோன்றல் ஆகும். இவ்வாறு கௌமாரம் என்பது சைவத்தோடு பெரும்பான்மையும் இரண்டன்மையும், பிற சமயங்களோடு மாறுபாடினமையும் கொண்ட ஒரு வழிபாட்டு நெறி எனப் புலப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் முருகவழிபாடு பரவலாகவும் மிகுதியாகவும் காணப்படுகின்றது.

சமயத்தில் இரண்டாவதான சமயக்கல்வி என கொண்டால் குறிஞ்சிக்கு உரிய திணைக்கடவுளாக மட்டுமல்லாது தமிழர்களின் அன்றாட வாழ்வின் இன்றியமையாத பல துறைகளிலும் முருகக் கடவுள் இடம் பெறுகிறார். அகப்பொருள் இலக்கண, இலக்கியங்களுள் கந்தவேள் பெற்றுள்ள இடம் குறிப்பிடத்தக்கது. வெறியாகும் வேலனாக, களவுநெறியின் முன்னோடியாகக் குமரவேல் விளங்குகிறார். புறப்பொருளிலும் வீரத்திற்கும் வெற்றிக்கும் உரியவர்

வேலாயுதப் பெருமான் ஆகும்.

தமிழ்க் கல்வித்துறையில் சங்கத்தமிழின் தலைப்புலவனாக, முத்தமிழை ஆயும் வரிசைக்காரனாக, இறையனார் அகப்பொருளின் உரைகளைக் கேட்டுச் சிந்தைக் காட்டும் இலக்கணியாகத் தமிழ் எனும் அளப்பரும் சலதி தந்த அகத்திய முனிவருக்கே போதகாசிரியராகச் செந்தமிழ் வைதாரையும் வாழ வைக்கும் மொழி நேயராக முருகப்பெருமான் போற்றப்படுகிறார். முருகவேலுக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் வடிவம் ஒன்றே என்பதாக வண்ணச் சரபர் தம் புலவர் புராணத்தில் உறுதிபட கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

“கண்நிகர் மெய்யும் சென்னிக் கணம்உறழ் சேர்க்கைச் சீரும்
திண்ணிய புயங்களேபோல் திகழ்தரும் உயிரும் வேறுஒன்று
எண்ணிடற்கு அரியது ஆகும் எஃகமும் இயலில் காட்டும்
புண்ணிய முனிக்கோன் செவ்வேள் பொற்பதத்து அடிமை
தானே”

(அகத்திய மாமுனி சுருக்கம்-22)

தமிழ் மொழிகளில் இயல், இசை, நாடகம், ஓவியம், சிற்பம், நாடகத்தின் இன்றைய வடிவமாக வெள்ளித்திரை, சின்னத்திரை முதலிய எல்லாவற்றிலும் வேல் முருகனின் தாக்கம் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. இவ்வாறு சமய வழிபாடு சமயக்கல்வி என இரண்டிலும் கௌமார சமயம் சிறந்து விளங்கும் இடமாக திகழ்கிறது சைவத்தமிழ் வளர்க்கும் சிரவை ஆதீனம். தெய்வ வழிபாட்டிற்குரிய இடங்களாகத் திருக்கோயில்களும், சமயக்கல்வி மற்றும் மெய்ப்பொருள் கல்விக்கும் ஆய்வுக்கும் உரிய நிறுவனங்களாகத் திருமடங்களும் திகழ்கின்றன. எனவே இந்தியச் சமயங்கள் அனைத்திற்கும் ஆலயங்களும், ஆதீனங்களும் இரு கண்களுக்கு நிகரானவை எனலாம்.

மக்கள் வழிபடும் தலங்களான கோயில்களில் நாள் வழிபாடு, சிறப்பு வழிபாடு, பெருஞ்சாந்தி என நிகழ்வுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கும். சமயக்கல்வி என்பதில் சிற்பம், கட்டிடக்கலை, ஓவியம், இசை, நாட்டியம், ஒப்பனை முதலிய கவின்கலைகளும் மெய்ப்பொருள் ஆய்வு

(தத்துவ விசாரணை) அதற்கு அடிப்படையான மொழி. மொழியைச் செம்மைப்படுத்தும் இலக்கணம், வழிபாட்டில் பயன்படுத்தப்படும் தோத்திரங்கள், கீர்த்தனைகள், பாடல்கள் முதலியவற்றை தன்பால் கொண்டதாகும். இவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்து வரும் பொறுப்புக்கு உரிய நிறுவனம் ஆதீனம் ஆகும்.

முற்காலத்தில் சத்திரம் என்றும், அன்னச்சத்திரம் என்றும் பின்பு மடம் என்றும் விளங்கிய இடங்கள் சிரவை ஆதீனம் இன்று கோவை மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்குப் பல விதத்தில் துணை புரிந்தும் பணி புரிந்தும் வருகின்றதைக் காணலாம். சைவ சமயத்தைக் காப்பதற்காகத் தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்த்தும், பழைய நூல்களைக் காத்தும், புதிய நூல்களைப் படைத்தும், சில நூல்களுக்கு உரை எழுதியும், ஆராய்வுகள் பல நடத்தியும், ஓலைச்சுவடிகளைப் புதுப்பித்தும், ஆய்வு செய்வதற்கு துணை புரிந்தும், சைவத் தமிழைக் கற்பித்தும், சிவப்பணி தவப்பணிகளோடு அடிப்படைக் கல்வி, சுகாதாரம், பொருளாதாரம், கலை, கைத்தொழில் ஆகியவற்றிற்கு இடம் கொடுத்து, பசு புண்ணியங்களை மக்களுக்காகச் செய்து அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு பதி புண்ணியங்களையும் இடைவிடாமல் இயற்றியுள்ளதைக் காண முடிகின்றது.

முருகப் பெருமானை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொள்ளும் சிரவை ஆதீனம் கோவை மாநகருக்கு வடக்கே சத்தியமங்கலப் பெருவழியில் சிரவணம்பட்டி என்னும் ஊரில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிறுவப்பட்டது. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் சீடரான இராமானந்த சுவாமிகளால் நிறுவப்பட்டது. இதனையடுத்து இரண்டாவது பட்டம் தவத்திரு. கந்தசாமி சுவாமிகளினால் வளர்ச்சியடைந்து மேலும் மூன்றாவது பட்டமான கசபூசை சுந்தர சுவாமிகளின் மூலம் இம்மடாலயம் விரிவாக்கம் அடைந்தது. இவர் 108 யானைகளைக் கொண்டு மக்கள் வியக்கும் வண்ணம் சிறந்த 108 கச பூசையைச் செய்வித்தார். நாலாவது பட்டமாகத் திகழும் தவத்திரு. குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆதீனத்தை இன்றும் சிறப்புற நடத்தி

வருகின்றனர்.

சிரவை ஆதினம் இன்றும் மிக நல்ல முறையில் மக்களுக்காகப் பலவிதமான நல்ல செயல்களையும் அரிய பணிகளையும் ஆற்றுவதைக் காணலாம். வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளை அங்குள்ளோர் தாத்தா சுவாமிகள் என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இவரின் சீடரான இராமானந்த சுவாமிகளை சந்திதானம் என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர். இவரின் சீடரான கந்தசாமி சுவாமிகளைப் பெரிய சுவாமிகள் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

உலகம் அனைத்தும் எனது மடம், சந்திர சூரியர்களே மடத்தின் இரு பேரொளி விளக்குகள், எல்லா உயிர்களும் எனது துணைவர்கள், எனக்கென்று எதுவும் தேவையில்லை. எல்லா உயிர்களும் இன்புற வாழ்வதே என் இனிய வாழ்வு. அதற்காகவே என் கடமையாக இறைவன் அருளை வேண்டி தவம் செய்கின்றேன். அது செய்யும் முன் முக்தியைத் திருவருள் உதவிலும் அடைய விழையேன் என்ற தண்டபாணி சுவாமிகளின் கூற்றை இன்றும் சிரமேற்கொண்டு செயல்படுத்தி வருகின்றனர்.

இன்று மாணவர்களுக்கு மட்டுமல்லாது பொது மக்களுக்கும் சைவ சமயத்தை வளர்க்கும் திருமுறைகளான தேவாரப் பாடல்கள், திருவாசகம், திருப்புகழ், திருப்பாவை, திருவெம்பாவை, சைவ சித்தாந்த வகுப்புகள் ஆகியவற்றை வார வகுப்பு, மாத வகுப்பு என நடத்தி வருகின்றனர். மேலும் கச பூசை சந்தர சுவாமிகளால் திறந்து வைக்கப்பட்ட (28.11.1997) நூலகத்தில் இந்து சமயம், தத்துவம், வரலாறு, ஆகமம், கோயில் கலைகள், திருவிழாக்களின் விவரங்கள் பற்றிய புத்தகம் என தமிழ், வடமொழி, ஆங்கில நூல்களையும், தமிழ், இலக்கண ஆய்வு நூல்களையும் பாதுகாத்து, அறிஞர்களின் பயன்பாட்டிற்கும் அறிவு வளர்ச்சிக்கும், சமய மேம்பாட்டிற்கும் உதவும் வகையில் இன்றும் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சிரவை ஆதினம் தென்னக சைவ சமயப் பேரவையுடன் இணைந்து நடத்திய சைவ சித்தாந்த நேர்முகப் பயிற்சி வகுப்பு மக்கள் வியந்து கூறும் அளவில் 11 நாட்கள் இந்து சமய சாத்திர

வகுப்பு தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வந்திருந்த சைவ அன்பர்களைக் கொண்டு நடத்தப்பட்டது. இதில் உண்மை விளக்கம், திருவருட்பயன், சிவஞானபோதம் ஆகிய மூன்று மெய்கண்ட நூல்கள் முழுமையாகப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. மேலும் சைவத் திருமுறைகள், வழிபாடு, வாழ்வியல் சடங்குகள், தமிழர் பண்பாடு ஆகியன பற்றிய சொற்பொழிவுகளும் இடம்பெற்றிருந்தன. இத்தகைய சைவ, சமயப் பயிற்சி வகுப்பு இன்றும் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது.

இப்பொழுது நன்கு பணிபுரிந்து வரும் கல்விக்கூடங்களை அளவாலும் தரத்தாலும் விரிவடையச் செய்து உயர்கல்வி பெற வாய்ப்புக்களை உருவாக்குவது, திருமுறை, நாலாயிரம், திருவாசகம், திருப்புகழ், திருவாய்மொழி முதலியவற்றை முறையான பண்களில் பாடுதல், அவற்றிற்கு துணைபுரியும் பக்கவாத்தியங்களான வயலின், மிருதங்கள், குழல் முதலிய இசைக் கருவிகளை வாசித்தல், நாதசுவரம், தவில் ஆகிய மங்கள வாத்தியங்களை இசை மாணவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுக்கவும் தமிழிசையை வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக இசைப்பள்ளி ஒன்றை நிறுவுதல், செயல்பட்டு வரும் அன்பு இல்லத்தை விரிவாக்குதல், ஆதரவற்ற முதியோர்களைப் பராமரித்தல், மடாதிபதிகளின் படைப்புகளைக் குறிப்புரையுடன் நல்ல பதிப்பாக வெளியிடுதல், அங்குள்ள நூலகத்தையும், ஆய்வு பணிகளையும் விரிவாக்கி தமிழ் ஆய்வு மையமாக உயர்த்துதல், சாதி, மொழி, மத வேறுபாடின்றி அனைவரையும் ஒன்றாக இணைந்து இறைநெறியில் ஒன்றுபடுத்துதல் என இன்னும் அரிய பல செயலாக்கத் திட்டங்களைச் சிரவை ஆதீனம் முயன்று வருகிறது.

காலத்தால் நூற்றாண்டைக் கடந்த கௌமார மடம் மேலும் பயனளித்து போலவே, சீலம் மிகும் அன்பரெலாம் கூடி நிதம் ஆதரித்தால் இங்கு எவர்க்கும் இன்பம் மிகும் என்பது உறுதியே.

23. கோவை காமாட்சிபுரி ஆதீனம் சைவத் தமிழுக்கு ஆற்றி வரும் அரும்பணிகள்

முன்னுரை

இ.க.சிதம்பரம்

ஆசிரியர்

காமாட்சிபுரி ஆதீனம்

கோவை

கோவை காமாட்சிபுரி ஆதீனம், இந்த நூற்றாண்டில் ஞானகுரு சாக்தசிறி சிவலிங்கேசுவர சுவாமிகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகும். சைவத்தையும் தமிழர் பண்பாட்டினையும் போற்றி எங்கும் தமிழ் எதிலும் எல்லாம் தமிழ். தமிழ் என்னும் தாரக மந்திரத்தைச் சொல்லும் காமாட்சிபுரி ஆதீனம். சாதி மத இன வேறுபாடு இன்றி மனித சமுதாயத்தில் பகவானை அடைதலே மனித வாழ்வின் இலட்சியமாகக் கொண்டு செயல்படுகிறது.

இந்த ஆதீனத்தின் தமிழ்ப் பணிகளாகச் சுவாமிகள் தாய் தந்தையரை இழந்து வசதியற்று வாழும் குழந்தைகளை எடுத்து அவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறைவிடம் மருத்துவம் ஆகிய அனைத்து வசதிகளும் தந்து ஆரம்பப்பள்ளி முதல் கல்லூரிப் படிப்பு வரை தாமாக முன்வந்து செய்து வருகிறது. இங்குப் பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தமிழ்முறை சித்த மருத்துவம், தமிழ்நெறியில் வாழ்வியல் சடங்குகள், தமிழ் கிராமிய இசை கருவிகள் வாசித்தல், ஒதுவார் பயிற்சி ஆகியன அளிக்கப்பட்டு, பல நூறு மாணவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்த உதவியாகப் பயிற்சி பெற்றுள்ளனர். தொடர்ந்து மாணவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டு பயிற்சிப்பள்ளியில் பயின்று வருகின்றனர்.

தமிழ் மறைகூறு 36 ஓமகுண்டங்களில் 108 துறவிகள் பங்கு கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகள் பல இடங்களில் நடத்தப்பட்டது. தமிழ்ச் சடங்குகள் கூறி சிவாலயங்களும் கிராமக் கோயில்களும் ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட கோயில்கள் குடமுழுக்கு நடத்தப்பட்டது. 1008 (ஆயிரத்து எட்டு ஓம குண்டங்களில்

சிவனடியார் வேள்விகள் பல இடங்களில் சுவாமிகளால் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது.

தேனினும் இனிய திருவாசகத்தை அருளிச்செய்த மாணிக்கவாசகர் பிறந்த திருவாதவூர் திருப்பணியை முன்னின்று சுவாமிகள் செய்து 108 மடாதிபதிகள் பங்கு கொண்டு மகாகும்பாபிடேகம் நடத்தி தமிழ் முறைக்குப் பெருமை சேர்த்தார்.

பல லட்சம் சிறு துண்டு பிரதிகளாகத் தேவாரம். திருவாசகம் போற்றி பாடல்கள் அடங்கிய தொகுப்புகளை வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. தேவாரம்பாடும் ஒதுவாமூர்த்திகள் நலன் கருதி பல சமய மாநாடுகள் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. திருவிடை மருதூர் திருக்கோயிலில் சுவாமி தயானந்த சரகவதி அவர்களால் நடத்தப்பட்ட திருமுறை மாநாட்டினைச் சிறப்பாக நடத்தி, 50 மேற்பட்ட ஒதுவா மூர்த்திகள் மாத ஊதியம் பெரும் திட்டத்தினை சுவாமிகளின் முயற்சியால் நடைபெற்றது.

தமிழில் பெயர் சூட்டல், தமிழ்த் திருமணங்கள், தமிழ் திருக்குட நீராட்டு விழாக்கள், புதுமனை புகுவிழா இறந்தவர்களுக்குச் செய்யும் நிகழ்வுகள் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. கிராமக் கோயில் பூசாரிகளை ஒன்று திரட்டி அவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் சமயம் சார்ந்த சடங்குகள் அனைத்தும் தமிழ் முறையில் செய்ய கற்றுத்தரப்படுகின்றது. சுவாமிகள் அவ்வப்போது திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள் போல இசை சொற்பொழிவினைக் கிராமங்களில் நடைபெறும் திருக்குட நீராட்டு விழா, அன்பர்கள் இல்லங்களில் நடைபெறும் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளில் தேவார, திருவாசக பாடல்களான இசையுடன் பாட்டும் தமிழ் மறையின் சிறப்பை விளக்கி வருகின்றார்கள்.

பள்ளிகள், கல்லூரிகளிலும், கூட்டு வழிபாடு, சிறப்பு வழிபாடு, மகாயாகங்கள் நடத்தப்பட்டு பள்ளி, கல்லூரி குழந்தைகள் தினசரி வழிபாட்டிற்குரிய சிறுநூல்கள் வழங்கப்படுவதுடன் கிராமங்களில் ஒப்புவித்தல் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டு குழந்தைகளுக்குத் தமிழ் மறை நூல்கள் பரிசாக வழங்கப்படுகிறது. அனைத்தும் ஆதீனத்தில் பயிற்சிப்

பெற்றவர்கள் பல இடங்களில் நடத்தி வருகின்றார்கள்.

மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, தாய்லாந்து, கம்போடியா, இலங்கை, மொரிசியசு ஆகிய நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழும் பகுதிகளுக்குச் சென்று சுவாமிகள் பல நூல்களை வெளியிட்டும் தமிழ்மறைப் பயிற்சிகளும் அளித்து வருகின்றார்கள். மலேசியாவில் உள்ள மாரியம்மன் கோயில் தமிழ் முறையில் குடமுழுக்கு நடத்தப்பட்டது. இந்தோனேசியா நாட்டில் சிவன் கோயில் தமிழ் முறையில் குடமுழுக்கு சுவாமிகளால் நடத்தப்பட்டு தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்கப்பட்டது.

திருக்குடமுழுக்கு நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தும் தமிழில் நடைபெற பலசிறு நூல்கள் வெளியிடப்பட்டும், கிராமம் கிராமமாக மக்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டினைப் போற்ற திருவிளக்கு வழிபாடு, பசு தாய் வழிபாடு, 108 கூட்டு வழிபாட்டு வேள்விகள் காமாட்சிபுரி ஆதீனத்தில் உள்ள அனைத்து கிளைக் கோயில்கள், திருமடங்களில் தமிழ்வழிபாடும் தமிழ் வேள்விகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. சுவாமிகளால் நடத்தப்பட்ட கிராமக் கோயில்கள் அனைத்தும் தமிழ்முறை வழிபாடு நடைபெறுவது மிக்க சிறப்பைத் தருகிறது.

உலகெல்லாம் தமிழ்ப் பணியைப் போற்றி வருகின்ற நமது ஆதீனகத் தம் தமிழ்ப் புலமையையும் பேச்சாற்றலையும் தமிழ்மக்கள் போற்றித் துதிக்கின்றனர். தமிழே உயிர் மூச்சாக கொண்டு பணி செய்யும் சுவாமிகளின் திருவடி போற்றி எங்கும் தமிழ் எல்லாம் தமிழாக மாற வேண்டி பிராத்திக்கின்றோம்.

24. புதுக்கோட்டை ஜிஹவநியார் திருவருள் ஆதீனத்தில் கைவந்தமிழ்ப்பணிகளும் - சமுதாயப்பணிகளும்

முனைவர் சி.சேதுராமன்

புதுக்கோட்டை

முன்னுரை

‘சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறில்லை’ என்ற வரிகள் சைவ அன்பர்களின் செவியில் ஒங்கி ஒலித்து வருகின்ற வரிகளாகும். உள்ளார்ந்த கருத்து இதுதான். சைவ சமயம் ஒன்றுதான் கடவுள் வழிபாட்டை மூன்று விதமாகவும் காண்கிறது. உருவம், அருவுருவம், அருவம் என மூன்றாக வகைப்படுத்தியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக உருவ மேனிக்கு அருள்மிகு நடராசப்பெருமானும், அருவுருவ மேனிக்குச் சிவலிங்கத் தோற்றமும், அருவ மேனிக்குத் திருப்பெருந்துறை எம் ஆவுடையார் திருக்கோயில் கருவறையில் உள்ள வெற்றுப் பீடமும் சான்று பகர்கின்றன. சைவம் ஒன்றுதான் கடவுள் இல்லை என்று மறுப்பவர்களையும் அரவணைக்கிறது. ஆக இத்தகைய தன்னிகரற்ற சிறப்பை பெற்றது தான் சைவம் எனும் தமிழர் சமயமாகும்.

சைவத்தின் சிறப்பைப் பன்னிரு திருமுறைகளில் மட்டுமின்றி சித்தாந்த சாத்திரங்களால் அறிந்துணர முடியும். குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டுமென்றால் 96 தத்துவங்களைப் படித்துணர்ந்தால் சைவத்தின் மேன்மையைக் கண்டு தெளியலாம். அருந்தமிழால் ஆக்கப்பட்டுள்ள பன்னிரு திருமுறை தமிழர்களின் வேதமாகும். இனிய தீந்தமிழில் ஞான சம்பந்தருடைய திருக்கடைக்காப்பும், அப்பருடையத் தேவாரமும், சுந்தரரின் திருப்பாட்டும், தேனினும் இனிய திருவாசகத்திற்கும் ஈடு இணை ஏதுமுண்டோ, தோத்திரமும் சாத்திரமுமான திருமூலரின் திருமந்திரத்தின் கருத்துக்கள் யாவும் தமிழருக்கு மட்டுமின்றி மானுட வாழ்வியலுக்கே வழிவகுத்து தந்துள்ள கருத்துக்கருவூலங்களாகும்.

வாழையடி வாழையாகப் பெற்று வந்துள்ள இவ்வரிய வாழ்வியல் பொக்கிசங்களை அந்தந்த காலத்திற்கேற்ப மக்களிடையே கொண்டு சென்று பரப்பி இறைப் பண்பாட்டு நெறிகளையும், அறச்சிந்தனைகளையும் வளர்த்தெடுத்ததில் சைவத் திருமடங்களில் (ஆதீனங்களின்) பங்கு அளப்பரியது. போற்றுதற்குரியன.

அவ்வகையில் தோன்றிய ஆதீனங்களில் ஒரே பெண்பால் ஆதீனமாக விளங்கி வருவது புதுக்கோட்டை திலகவதியார் திருவருள் ஆதீனமாகும். 1983-ஆம் ஆண்டு வரலாற்று சிறப்பு மிக்க புதுக்கோட்டையில் தொடங்கப் பெற்றது இவ்வாதீனமாகும். ஆடவர் மட்டும் ஆதீனகர்த்தர்களாக அருள்பாலித்து வந்த நிலையில், பெண்களாலும் அருளாட்சி புரிய முடியும் எனச் சான்றாக விளங்கியவர். ஆதீனத்தைத் தோற்றுவித்த அருள்மிகு சாய்மாதா சிவ பிருந்தாதேவி அன்னையாவார்கள். 1927-ஆம் ஆண்டு அவதரித்த அன்னையார் 72 ஆண்டுகளில் இப்புவியில் வலம் வந்தார்கள். 1998 ஆம் ஆண்டு இறைவனது திருவடிப் பேற்றைப் பெற்றார்கள். சுமார் 55 ஆண்டு காலம் சமய, சமுதாயப் பணிகளை ஆற்றி வந்தவர்கள். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட மகளிருக்கு உற்ற இடம், உணவு, கல்வியளித்து வாழ்க்கைக்கு ஒளியேற்றி வைத்தவர்கள். திருமூலப் பெருமானின் கருத்திற்கிணங்க, நடமாடும் கோயிலாக விளங்கிய மானுடத்திற்குச் சேவை செய்தலே இறைவனுக்குச் செய்யும் சேவை என உணர்ந்ததால் இத்தொண்டினைத் தவமென செய்து வந்துள்ளார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.ஓ.எல் பட்டம், தருமை ஆதீனத்தில் ஆண் தம்பிரான்களுடன் ஒரே பெண்மணியாக சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பயிற்சி பெற்றது என தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக் கொண்டு சிவப்பணிக்கும் தன்னை அர்ப்பணித்து பணியாற்றியதன் விளைவு துறவறத்திற்கு முதலில் இட்டுச் சென்றது. உலகெங்கும் சென்று நமது சைவ நெறியினையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டு நெறிகளையும் அழகுறப் பரப்பி வந்தவர். 1985 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவில் நியூ செர்சியில் நடைபெற்ற உலக சமய மாநாட்டினைத் தொடங்கி வைத்த பெருமையையும்

பெற்றவராவார். அமெரிக்கா, அன்றைய மேற்கு செர்மனி, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனீசியா, இலங்கை என பல்வேறு நாடுகளில் சைவநெறிக் கருத்துக்கள் பரப்பிய பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்ந்தார்கள். எழுத்தாளர், இசையறிந்தவர் (வீணை வாசிப்பவர்கள்) கல்வியாளர், அரசியல்வாதி, நிர்வாகி, திறன்மிக்கச் சொற்பொழிவாளர் என பல்வேறு பரிமாணங்கள் இவருக்கு வாய்த்த நற்பேறுகளாகும்.

அன்னையாரின் அருளாட்சி காலத்தில், மனிதனும் தெய்வமாகவும், மனிதன் எங்கேயோ போகிறான் ஆகிய இரு தத்துவ நூல்களையும், மனிதன் எங்கேயே போகிறான் என்ற தமிழ்ப்பதிப்பின் ஆங்கில மொழிப் பெயர்ப்பான Man at the cross Roads நூலையும் சேத்ராடனம் எனும் வடயாத்திரை பயண நூலினையும், இந்து மதம் என்ற நூலையும், இது எது? என்ற சிறு நாடக நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். சமய மாநாட்டினைக் கோயம்புத்தாரிலும், புதுக்கோட்டையிலும் நடத்தி சமய வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டார்கள்.

சிறப்பம்சமாக, ஆணுக்கு பெண் நிகர் சமம் என்ற கொள்கையைக் கொண்ட அன்னையார், ஆட்சித்துறை, காவல் துறை, அரசியல் துறை, கல்வித்துறையில், விமானத்துறை என கால்பதித்த மங்கையர்களால் ஏன் திருக்கோயிலை உருவாக்க முடியாதா? பெண் அர்ச்சராக முடியாதா? என கேள்விக் கேட்டு, அதற்கான விடையாகப் பல கலைகளையும், நுண்கலைகள் உள்ளிட்ட கலைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்து இந்தப் பார் முழுவதும் இக்கலைகளை வளர்க்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கோடு உலக இந்து மகளிர் நிகர்நிலை பல்கலைக்கழகம் ஒன்று உருவாக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் அதற்கான வேலைகளில் ஈடுபட்டார்கள் என்பது இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

சிவநெறிச் சிந்தையராய் விளங்கி அருள்பாலித்த ஆதின குருமுதல்வர் அன்னையார் நவம்பர் மாதம் 27, 1998 ஆம் ஆண்டு சிவனடி சேர்ந்த பின்னர், அவர்தம் அருள்வாரிசாகத் தோன்றியவர். இன்றைய ஆதினகர்த்தர் தவத்திரு தயானந்த

சந்திரசேகர சுவாமிகள் ஆவார்கள். 1966ஆம் ஆண்டு சனவரி 11-ஆம் நாள் புதுக்கோட்டை அருகிலுள்ள திருக்கோகர்ணத்தில் பிறந்த இவர், (அன்னையார் பிறந்த இலத்திலேயே இவரும் பிறந்தார்) சிறு வயதிலேயே அன்னையாரால் சுவீகாரம் கூட்டப் பெற்றவர். (அன்னையாரின் தமக்கையரான முத்துலட்சுமியின் மகன் வழி பேரனாவார்) பள்ளிப்படிப்பு, இளங்கலை நிர்வாகவியல் படிப்பு, கணினி டிப்ளமோ படிப்பு, பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறிது காலம் பணி, கூட்டுக் குடும்பத்தில் வளர்ந்த பாங்கு, அன்னையாருடன் தேர்ந்த வளர்ப்பு, சிவபரம்பொருளின் முழுமையான அருளாசி என ஒருசேர அமைந்த அருளனுபக் கூட்டால் திலகவதியார் திருவருள் ஆதினத்தை சீர்மிகு பாதையில் செம்மையுற நடத்தி வருகின்றார்கள். மானுடச் சேவைக்கான ஆதினமாகவும், அதே சமயம், சைவ நெறியினை, தமிழார்ந்த நெறிகளைத் திறம்பட பரப்பும் திருமடமாக விளங்க வைத்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 1998 ஆம் ஆண்டு முதல் இதுகாறும் இவர்தம் சைவத்தமிழ்ப் பணிகளில் குறிப்பிடத்தக்க அரும்பணிகளைப் பற்றி பார்ப்போம்.

நமது திலகவதியார் திருவருள் ஆதினம் இச்சமுதாயத்திற்காக சிவநெறிச் சார்ந்த அனைத்து நன்னெறிகளையும் பரப்பி வந்தாலும், சைவத்திலுள்ள கருத்துக்கருவூலங்களை, ஆய்வுரைகளாகக் கொண்டு வருவதைத் தலையாயப் பணியாகச் செய்து வருவதை இங்கு குறிப்பிட்டாக வேண்டும். (பதிப்புத்துறையில் தடம் பதித்த சில) திருமுறைகளில் உள்ள அருட்சிந்தனைக் கருத்துக்களை வெளிக்கொணரும் வகையில், ஆய்வுரை நூல்களைத் தக்க அறிஞர்களிடத்திலிருந்து ஆய்வுக் கட்டுரைகளாகப் பெற்று வெளியிட்டு வருதல்.

மார்ச், 2002 ஆம் ஆண்டு, ஆதின குருமுதல்வர் அன்னையாரின் பவள விழாவினை முன்னிட்டு ஆதினசுர்த்தர் தயானந்த சந்திரசேகர சுவாமிகள், குன்றக்குடி பெரிய பெருமாள், பேரா.த.மணி ஆகியோர் பதிப்பாசிரியர்களாகக் கொண்டு திருவாசகத்திலுள்ள 52 பதிகங்களுக்கு 52 சிறந்த

ஆய்வுரைஞர்களைக் கொண்டு திருவாசக ஆய்வுரைக்களஞ்சியம் எனும் திருநூல் நாடறிந்த தொழிலதிபர், பத்மபூசன் டாக்டர் நா.மகாலிங்கம் அவர்கள் முன்னிலையில், குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம் தவத்திரு. குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார் தலைமையில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் அன்றைய துணைவேந்தர் முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி வெளியிட்டார்கள். இந்த நூல் சைவ அன்பர்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது. தமிழ்நாடு அரசும் இந்நூலினை அரசு நூலகங்களுக்காகத் தேர்வு செய்து வாங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. பத்மசிறி சீர்காழி சிவ சிதம்பரம் அவர்களின் தமிழிசை நிகழ்ச்சியும் நடந்தேறியது.

இந்நூலின் வரவேற்பைத் தொடர்ந்து, ஆதீன குருமுதல்வர் அவர்களைப் பற்றி வருங்கால சந்ததியினர் அறிய வேண்டும் என்ற நோக்கில், ஆதீனகர்த்தர் தவத்திரு தயானந்த சந்திரசேகர சுவாமிகள், ஒரு பெண் துறவியின் சமய, சமுதாய வாழ்வும் எனும் தலைப்பில், 511 பக்க அளவில் வாழ்க்கை வரலாற்றோடு அதற்குச் சான்று பகரும் புகைப்படங்கள், கடிதங்கள், செய்தித்தாள்கள் வெளியிடப்பட்டவை. அன்னையார் எழுதிய அரிதான அற்புதக்கட்டுரைகள் என முழுமையான நூலாக எழுதினார்கள். அந்நூல் டிசம்பர் 2003 ஆம் ஆண்டு அன்னையாரின் 5ஆம் ஆண்டு குருபூசை விருதுகள் வழங்கும் விழாவில் தமிழக முன்னாள் அமைச்சர் இராம.வீரப்பன் வெளியிட, முதல் படியினைத் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி பெற்றுக் கொண்டார். இந்நூலினைப் பற்றி முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி தனது மதிப்புரையல் ஒளவைப்பிராட்டியை நாம் பார்த்ததில்லை. அவரை நினைவுப்படுத்துகின்ற வகையில் அன்னையாரின் பணி அமைந்திருக்கிறது என்றும் இந்நூல் ஓர் ஆவணம் எனவும் புகழாரம் சூட்டினார். முன்னாள் அமைச்சர் இராம வீரப்பன் அவர்கள், அன்னை சாயிமாதா ஒரு பெண் விவேகானந்தர் என்று அன்னையாரைப் போற்றி புகழ்ந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

2015ஆம் ஆண்டு இரண்டாம் ஆண்டு திருமுறை மாநாடு குலை மாதம் நடைபெற்றது. திருமந்திரம் கருப்பொருளாகக் கொண்டு மாநாடு அமைந்தது. இம்மாநாட்டில் தமிழறிஞர் சிலம்பொலி சு.செல்லப்பனார், பேரா.கண.சிறீசபேசன், சொ.சொ.மீ.சுந்தரம், காமாட்சிபுரி ஆதீனம் சாக்தசிறி சிவலிங்கேசுவரா சுவாமிகள், பாரத் கல்விக்குழுமத் தலைவர் புனிதா கணேசன், முனைவர் ந.விசயசுந்தரி, மலேசியா பூச்சொங் வட்டார இந்து சங்கத் தலைவர் ஞானசேகரன், முன்னாள் துணைவேந்தர் முனைவர் இ.சுந்தரமூர்த்தி, பேரா.முனைவர், ஆறு.அழகப்பனார், முனைவர் சொ.சேதுபதி உள்ளிட்ட அருளாளர்களும், அறிஞர்களும் பங்கேற்று கருத்துரை வழங்கினர். இம்மாநாட்டின் கவிஞர் சி. செகநாதன் படைத்த ஆதீன குருமுதல்வர் அன்னை சாயிமாதா சிவ பிருந்தாதேவி பிள்ளைத் தமிழ் எனும் நூல் வெளியிடப்பட்டது. மாநாட்டில் பள்ளி மாணவ, மாணவிகளுக்குத் தங்ககாசு, வெள்ளிகாசு, வெண்கலக்காசு மற்றும் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன.

2016ஆம் ஆண்டு மூன்றாம் ஆண்டு திருமுறை மாநாடு குலை மாதம் நடைபெற்றது. தேனினும் இனிய திருவாசகம் மாநாட்டின் கருப்பொருளாக அமைந்தது. இம்மாநாட்டினை, உச்சநீதி மன்ற மேனாள் நீதியரசர் டாக்டர் அரு.லெட்சுமணன் தொடங்கி வைத்து, இரண்டாம் பதிப்பாகத் திருவாசக ஆய்வுரைக்களஞ்சியம் எனும் ஆய்வுக் கட்டுரை நூலை வெளியிட்டார்.

2017ஆம் ஆண்டு நான்காம் ஆண்டு திருமுறை மாநாடு குலை மாதம் நடைபெற்றது. தமிழ் ஞான சம்பந்தரின் திருக்கடைக்காப்பு (தேவாரம்) மாநாட்டின் கருப்பொருளாக அமைந்தது. மாநாட்டில் தொடக்க நிகழ்வில் தமிழ்ஞானசம்பந்தரின் தேவாரம் ஆய்வுரைகள் எனும் தலைப்பில் ஆய்வு நூல் வெளியிடப்பட்டது. சென்னை உயர்நீதி மன்ற நீதியரசர் ஆர்.மகாதேவன் நூலை வெளியிட்டார்கள்.

இப்பணிகளோடு சென்னை இராமலிங்கர் பணி மன்றத்தின் நிறுவனத் தலைவர், பன்முகம் கொண்ட

பெருந்தகையாளர் முனைவர் நா.மகாலிங்கம் அவர்களின் ஆதீனகர்த்தர் தவத்திரு தயானந்த சந்திரசேகர சுவாமிகளிடம் திருச்சிராப்பள்ளியில் ஆண்டுதோறும் நடத்தி வந்த தேவார மூவர் தமிழிசை விழாவினைச் சுவாமிகள் முன்னின்று நடத்துமாறு கேட்டுக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய அன்பிற்கிணங்க, சென்னை இராமலிங்கர் பணி மன்றத்தோடு, ஆதீனமும் இணைந்து திருச்சிராப்பள்ளியில் கடந்த 2013ஆம் ஆண்டு தேவார மூவர் தமிழிசை விழாவினை நடத்தியது. மூன்று நாள் விழாவாகக் கி.ஆ.பெ. மேனிலைப்பள்ளியில் நடத்தப்பட்டது. திருமுறை, தமிழிசை நிகழ்வும், கலைக்காவேரி மாணவியரின் திருமுறை நாட்டியமும் பாங்குடன் நடந்தது விழாவிற்கு பொலிவூட்டியது.

2014-ஆம் ஆண்டும் சென்னை இராமலிங்கர் பணி மன்றமும், திலகவதியார் திருவருள் ஆதீனமும் இணைந்து நடத்திய விழா வெகு சிறப்பாக நிறைவேறியது.

இவ்வாறு திலகவதியார் திருவருள் ஆதீனம் சமயப்பணி, கல்விப்பணி, நூல்வெளியீட்டுப்பணி, கருத்தரங்க விழாக்களைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருவது பாராட்டிற்குரியதாகும்.

25. திருத்தலப் பயணங்கள்

எசு.மாரீசுவாரி

மதுரை

முன்னுரை

பொதுவாகவே பயணங்கள் நம்முடைய மனச்சோர்வை அகற்றி, அமைதியும், உற்சாகமும் வழங்கும். அதிலும் திருத்தலப் பயணங்கள் அருளையும் சேர்த்து வழங்கவல்லது. வையத்தில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர்கள் தான் வானுறையும் தெய்வத்துடன் வசிக்க முடியும். வாழ்வாங்கு வாழ சில, பல, உதவிகள், கருவிகள் தேவைப்படும். அவற்றை வழங்குவதற்கான சில திருத்தலங்களை நோக்கிப் பயணம் தொடங்குவோம்.

சைவர்களுக்குக் கோயில் என்றாலே சிதம்பரம் தான், பஞ்சபூத தலங்களில் இது ஆகாய தலமாகும். (நிலம்-திருவாரூர், காஞ்சிபுரம், நீர்-திருவானக்காவல் நெருப்பு - திருவண்ணாமலை, காற்று-காளகுகதி) பஞ்ச சபைகளில் இது பொற்சபை. (இரத்தின சபை திருவாலங்காடு வெள்ளி-மதுரை, சித்திரசபை-திருக்குற்றாலம் தாமிரசபை திருநெல்வேலி) ஐந்து புலியூர்களில் இது பெரும்பற்றப் புலியூர் (திருப்பாதிரிப் புலியூர், ஓமாம்புலியூர், எருக்கத்தம் புலியூர், பெரும்புலியூர்) தரிசிக்க முக்திதரும் தலம் ஆறு ஆதாரத்தலங்களில் அநாகதத் தலம். ஆறு பூசாகாலத் தலங்களில் அர்த்த சாம பூசைக்கான தலம். ஏழுவகைத் தாண்டவத் தலங்களில் ஆனந்த தாண்டவ தலம். இப்படி எல்லா வகையிலும் சிறந்த சிவலோக ராசதானியான சிதம்பரத்தைப் பற்றி அறிந்து தரிசிக்கும் போது அலாதி ஆனந்தம் ஏற்படும்.

ஆரோக்யம்

‘நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்’ என்பது எல்லாராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட விசயம். இறைவனே திருவான்மியூரில் மருந்தீசனாகவும் வைத்தீசுவரன் கோயிலில்

வைத்தியநாதராகவும், வடநாட்டில் வைத்தியநாத் என்ற பெயரில் சோதிர் லிங்கமாகவும் விளங்குகிறார். இங்கு வணங்குவதன் மூலம் நோய் வராமல் காத்துக் கொள்ளலாம். ஆயுள் வளர்க்கும் அமிர்த சடேசவரராகத் திருக்கடையூர், மேலக்கடம்பூர், கோடியக்கரை போன்ற தலங்களில் அருள்புரிகிறார். உடல் நலத்தைப் பாதுகாக்க என்று தேவாரப் பாடல்களில் பல பதிகங்கள் உள்ளன. திருவதிகை அப்பர் சுவாமிகளின் வயிற்றுவலி தீர்த்த ஊர். திருமருகல், திங்களுர் தலங்களில் பாம்பு கடித்து உயிரிழந்தவர்களைக் காப்பாற்றி உள்ளார். திருவொற்றியூர் எல்லையைத் தாண்டி சந்தரர் இழந்த கண்களைத் திருவாருரிலும், காஞ்சிபுரத்திலும் மீண்டும் கொடுத்திருக்கிறார். திருப்பாச்சிலாச் சிராமத்தில் முயலகன் என்ற வாத நோயிலிருந்து காப்பாற்றியிருக்கிறார். வந்த நோய் தீர்க்கும் தலங்கள் நிறைய உள்ளன.

தோச நிவர்த்தி

நமது பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்ப நல்வினை தீவினைகளை இன்ப, துன்பமாக நமக்கு வழங்கி கண்காணிப்பவர்கள் நவகிரகங்களாகும். அவர்கள் கெடுபலன் வழங்கும் போது தோசம் ஏற்பட்டதாகக் கூறி பரிகாரம் செய்யச் சொல்வார்கள். முதலில் நவகிரகங்கள் ஒன்று கூடி சிவனை வழிபட்ட திருமங்கலக்குடி பிராண வரதேசவரரையும், மங்களாம்பிகையை வழிபட்டு எல்லா நலன்களும் பெறலாம். சூரியனின் அருளைச் சூரியனார் கோயிலிலும் சந்திரனின் அருளைத் திங்களுரிலும் பெறலாம். செவ்வாய் அருள் பெற வைத்தீசுவரன் கோயிலுக்கும் புதன் அருள் பெற திருவெண்காட்டிற்கும் செல்லலாம். வியாழன் அருள்பெற ஆலங்குடி பட்டமங்கலம் போன்ற தலங்களுக்கும் சுக்கிரனருள் பெற கஞ்சனூர், திருநாவலூர் தலங்களுக்கும் செல்லலாம். சனி பகவானிடம் இருந்து நற்பலன் பெற குச்சனூர், திருவாதவூர், திருநள்ளாறு போன்ற இடங்களுக்குச் செல்லலாம். ராகு, கேதுவால் நலம் பெற திருப்பாம்புரம், காளகசுதி, திருநாகேசுவரம், கீழ்ப்பெரும் பள்ளம் போன்ற தலங்களில் உள்ள ஈசனை வழிபடலாம்.

பொருள்

பொருளில்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லை என்று வள்ளுவப் பெருந்தகையே சொல்லியிருக்கிறார். எளிமையான வாழ்க்கையாக இருந்தாலும் பொருள் அத்யாவசியத் தேவை. சுக்கிரன் வழிபட்ட, சுஞ்சனூர், திருநாவலூர் போன்ற தலங்களில் வழிபடுவதன் மூலம் பொருளாதாரத் தடையை விலக்கிக் கொள்ளலாம். புகலூர், விருத்தாசலம், திருவீழிமிழலை, திருவாவடுதுறை போன்ற தலங்களில் வழிபடுவதும், அந்தந்தத் தலங்களுக்கான தேவாரப் பதிகங்களைப் பாடுவதாலும் சிக்கலில்லாத பொருளாதார நிலையடையலாம். பெட்டி நிறைய பணம் இருந்தாலும் அனுபவ பாத்யதை இறையருளால் மட்டுமே கிட்டும்.

இன்ப வாழ்க்கை

இதை அனுபவிக்க நல்ல வாழ்க்கைத் துணை வேண்டும். நல்ல வாழ்க்கைத் துணை அமையவும், அமைந்த துணையுடன் நலமாக வாழவும், அம்பிகை ஈசனை தவம் செய்து மணம் கொண்ட தலங்களில் வழிபடலாம். திருமணஞ்சேரி, திருவீழிமிழலை, மயிலாப்பூர், மதுரை, காஞ்சிபுரம் போன்ற சேத்திரங்களில் வழிபட்டு பயனடையலாம்.

நன்மக்கட்பேறு அடைய திருவெண்காடு, திருச்சி, திருக்கருகாவூர் போன்ற தலங்களில் வழிபடலாம். அந்தக் குழந்தைகள் நல்ல கல்வி நலம் பெற சுத்தனூர் திரு.இன்னம்பூர் போன்ற தலங்களில் வழிபடலாம். இப்படியாக இவ்வுலக வாழ்க்கைக் காண தேவைகளான நிறைவேற்றும் தலங்களை எல்லாம் தரிசித்தாயிற்று. இனி முக்திக்காண வழி அறியலாம்.

முக்தி தலங்கள்

திருவாரூரில் பிறக்க முக்தி, காசியில் இறக்க முக்தி, திருவண்ணாமலையை நினைக்க முக்தி, அவிநாசி என்று கேட்க முக்தி தில்லைச் சிதம்பரத்தைத் தரிசிக்க முக்தி இது போக காசிக்கு வீசம் அதிகமான தலங்களான திருப்பூவனம், மயிலாடுதுறை, திருவாஞ்சியம், திருசாய்க்காடு,

திருவிடைமருதூர், திருவெண்காடு, திருவையாறு தலங்களில் சென்று அவ்வுலகத்தில் அடைய வேண்டி முக்திக்கு இப்போதே ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம்.

திருத்தலப் பயணங்கள் இத்துடன் நிறைவுறாது. பாடல் பெற்ற தலங்களாக 277 தலங்கள் அடையாளம் காட்டப்பட்டுள்ளது. அட்டவீரட்டத் தலங்கள் என்று சிவபெருமான் வீரச் செயல்களைக் குறிக்கும் எட்டுத் தலங்கள் உள்ளது. சோதிர்லிங்கத் தலங்கள் பன்னிரெண்டு உள்ளது. சிவபெருமான் விரும்பி 64 திருவிளையாடல்கள் நிகழ்த்திய மதுரை போன்ற பல தலங்கள் உள்ளன. இவற்றில் ஒரு சில தலங்களை மட்டுமே நாம் இப்போது சிந்தித்துள்ளோம்.

26. சைவ சமயம் காட்டும் வழிபாட்டு நெறிகள்

முனைவர் செ.கற்பகம்

உதவிப்பேராசிரியர்

இசைத்துறை

தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்

தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

இறைவனுக்கென்று கோயில் எடுத்து வழிபடுதல் மக்கள் தொன்று தொட்டு வழக்கத்தில் உள்ள ஒன்றாகும். திருக்கோயில் அமைப்பிலும் வழிபாட்டு முறையிலும் பல பொதுத் தன்மைகள் உள்ளன. திருக்கோயிலை வெறும் வழிபாடு மண்டபம் என்ற அளவில் மட்டும் கொள்ளாமல் இறைவன் மக்கள் பொருட்டு வந்து தங்குகின்ற இடமாகவும் கொள்ள வேண்டும்.

வழிபாடு

பாசப்பற்று விடுதல் பொருட்டு முதல்வனைப் பற்றும் முறை கடவுள் வழிபாடு எனப்படும். வழிபாடானது பொது வழிபாடு, சிறப்பு வழிபாடு என இருவகைப்படும். இறைவழிபாட்டின் பின்நிற்றல் என்பது இறைவன் திருக்குறிப்பின் வழி நின்று ஒழுகுதல் என்பதாகும். பொது வழிபாடானது இறைவனது அருளானை ஆகிய அறத்தின் வழி நிற்றல் ஆகும். இது பொது ஒழுக்கம் எனப்படும். இஃது இல்லறம் துறவறம் என இருவகைப்படும். அன்பையும், அருளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு இவை நிகழ்ந்ததாகும். இவ்வகையில் அகவழிபாடு, புற வழிபாடு என்ற இருவகை வழிபாட்டு நெறிகள் சைவ சமயத்தில் உண்டு. அவற்றைப் பற்றி விரிவாகக் காண்போம்.

அகவழிபாடு

மற்ற மூடிய பாவனை உலகிலிருந்து நிகழ்த்தப் பெறும் வழிபாட்டினைச் சைவர்கள் மன வழிபாடு என்பர். மன வழிபாடு

செய்து உயர்ந்தவர் பூசலார் நாயனார் ஆவார். பூசலார் தொண்டை நாட்டில் உள்ள திருநின்றவூரில் அந்தணர் குலத்தில் அவதாரம் செய்தவர். இறைவனுக்குக் கோயில் கட்ட வேண்டும் என்னும் பெருவிருப்புடையவராயினும் அதற்கான பொருள் வளம் இல்லாதவர். மனத்தளவில் பொருள் திரட்டி, ஆகம நெறியில் தம் மனத்தில் கோயில் அமைத்துக் குடமுழுக்குச் செய்ய முற்பட்டவர். காடவர் கோன் எடுத்த கச்சிக் கற்றளிக் கோயில் குடமுழுக்குச் செய்ய முற்பட்டவர். காடவர் கோன் எடுத்த கச்சிக் கற்றளிக் கோயில் குடமுழுக்கு நாளன்று இவரும் தாம் மனத்தில் கட்டியுள்ள கோயிலுக்கு நன்னாள் குறித்தார். இவர் அன்பின் திறத்தைக் காடவர் கோனுக்குக் கனவில் தோன்றி இறைவன் அருளினார். உரிய நாளில் இவர் உள்ளத்தில் இறைவன் எழுந்தருளினார். இவரது திருத்தொண்டினைப் பாடும் சேக்கிழார் சுவாமிகள்,

“சாதனத்தொடு தச்சர் தம்மையும் மனத்தால் தேடி
நாதனுக்கு ஆலயம் செய்நலம் பெறு நன்னாட்

கொண்டே

ஆதரித்ததாக மத்தால் அடிநிலை பாரித்து அன்பால்”

(ப.அருணாசலம், சைவ சமயம் ஓர் அறிமுகம், ப.64)

என விளக்குவார். எடுத்த கோயிலும் மனக் கோயில், செய்த பூசையும் மன பூசை முற்றாகப் பாவனை உலகிலிருந்து நிகழ்த்திய வழிபாடு ஆனதால் இவை அகவழிபாடாயிற்று.

புற வழிபாடு

புற வழிபாட்டில் பாவனை என்பது சிறந்து நிற்கிறது. புற வழிபாட்டில் பல உபகரணங்களையும் தேடி வைத்துக் கொள்வர். சிவலிங்கத் திருக்கோலம் அபிடேகப் பொருள்கள், மலர்கள், ஆடை, தூபதிபங்கள், இருக்கை, வழிபாட்டுப் பாத்திரங்கள் போன்றவற்றை எடுத்துக்கொள்வர். புண்ணிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ள கோயில்களுக்குச் சென்று கடவுள் உருவைக் கண்டு வழிபடுவது ஆகும். புறவழிப்பாட்டில் திருவிழாக்கள், ஊர்வலங்கள், யாத்திரைகள், சடங்குகள் போன்றவை இடம்பெறும்.

புலன்களால் இறைவனை வழிபடும் முறை

திருநாவுக்கரசரின் சாதாரிப்பண்ணில் அமைந்த திரு அங்கமாலைப் பதிகத்தில் உடல் உறுப்புகளால் இறைவனை வழிபடும் முறையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தலை, கண், செவி, மூக்கு, வாய், நெஞ்சு, கைகள், கால்கள் என்ற எட்டு உறுப்புகளால் இறைவனை வழிபடுவதனைக் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வெட்டு அங்கங்கள் உள்ள ஆக்கையையும், ஆக்கையை இயக்கும் உயிரையும் கூறும் ஆசிரியர் இவ்வுடலும் இவ்வுடலேந்திய உயிரும் கொண்டு இறைவனைத் தேடிக்கண்டுகொண்டேன் என்று பாடுகிறார்.

தலை

சிவபெருமான் தலைகளை மாலையாகக் கொண்டவர். பிரமனுடைய தலையைக் கலனாகக் கொண்டு பலி ஏற்றவர். ஆதலால் திருநாவுக்கரசர் ஈசனைத் தலையால் வணங்கி உய்தி பெறுக என்கிறார்.

“தலையே நீ வணங்காய் தலை
மாலை தலைக்கணிந்து
தலையாலே பலி தேரும் தலைவனைத்
தலையே நீ வணங்காய்”

(வ.த.இராம சுப்பிரமணியம், தேவாரம் நான்காம் திருமுறை, ப.118)

என்கிறார்.

கண்

கண்களே ஈசனைக் கண்டு வழிபடுங்கள். அப்பெருமான் பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சினை உட்கொண்டு நீலகண்டனாக விளங்கியவர். எட்டுத்தோள்களையும் வீசி நின்று ஆடும் பேராற்றல் உடைய பெருமான். கண்களே அப்பெருமானைக் கண்டு வழிபட்டு மகிழ்க என்கிறார். இதனைக்

“கண்காள் காண்மின்களோ - கடல்
நஞ்சுண்ட கண்டன்றன்னை
எண்டோள் வீசிநின்று ஆடும் பிரான் தன்னைக்

கண்காள் காண் மின்களோ”(மேலது,ப.119)

என்கிறார்.

செவி

செவிகளே ஈசனுடைய திருப்புகழ்ப் பாடல்களையும், அருட் செயல்களையும் கேட்பீராக. அப்பெருமான் எமது இறைவன் செம்பவள வண்ணம் உடையவர். தீயைப் போன்ற திருமேனியுடைய தலைவர், அப்பெருமானுடைய திருவருட்செயலைப் பிறர் கூறும்போது செவிகளே கேளுங்கள் என்கிறார். இதனைச்,

“செவிகொள் கேண்மின்களோ சிவன்
எம்மிறை செம்பவள
எரிபோல் மேனிப் பிரான் திறம் எப்போதும்
செவிகொள் கேண்மின்களோ” (மேலது,ப.120)

என்கிறார்.

முகக்கு

முகக்கே நீ ஈசனுடைய திருவைந்தெழுத்தைத் திருநாமத்தைத் தியானம் செய்யும் வழியாக ஒலித்து ஊதுவாயாக, அப்பெருமான், மயானத்தில் உறையும் முக்கண்ணன் ஆவார். ஈசனின் திருவாக்கினை நோக்கி மேவும் உமாதேவியின் மணவாளர். அப்பெருமானை ஏத்துக என்று இதனை,

“முகக்கே நீ முரலாய் முது
காடுறை முக்கண்ணனை
வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணவாளனை
முகக்கே நீ முரலாய்” (மேலது,ப.121)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வாய்

வாயே ஈசனை வாழ்த்திப் பேசுவாயாக. அப்பெருமான், யானையின் தோலை உரித்துப் போர்த்திக் கொண்டவர். பேய்கள்

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

விரித்தாடும் மயானத்தில் நடனம் புரிபவர். அப்பிரானை வாயே வாழ்த்துவாயாக இதனை,

“வாயே வாழ்த்து கண்டாய் - மத
யானை உரிபோர்த்துப்
பேய்வாழ் காட்டகத்து ஆடும்பி ரான்றன்னை
வாயே வாழ்த்து கண்டாய்” (மேலது,ப.121)

என்கிறார்.

நெஞ்சு

நெஞ்சே நீ ஈசனை நினைத்து ஏத்துவாயாக
அப்பெருமான். புல்லிய மென்மையான சடை, முடி உடையவர்,
மும்மலம் கலக்கப் பெறாதவர். உமாதேவியின் மணாளர்.
நெஞ்சமே அவரை நினைந்து ஏத்துக என்று இதனை,

“நெஞ்சே நீ நினையாய் - நிமிர்
புன்சடை நின் மலனை
மஞ்சாடும் மலைமங்கை மணாளனை
நெஞ்சே நீ நினையாய்” (மேலது,ப.122)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கைகளே

கைகளே ஈசனைத் தொழுக போற்றுக. நறுமணம்
மிகுந்த மலர்களைத் தூவி நின்று ஏத்துக. பாம்பினைத் தன்
அரையில் கட்டிய பரமனாகிய சிவபெருமானைத் தொழுக என்று
இதனை,

“கைகள் கூப்பித் தொழீர் - கடி
மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பரம்பரை ஆர்த்த பரமனைக்
கைகள் கூப்பித் தொழீர்” (மேலது,ப.122-123)

ஆக்கை

ஈசனின் திருக்கோயிலை வலம் வந்து வணங்க
வேண்டும். மலர்கள் பறித்துக் கைகளால் மாலை தொடுத்து

அணிவிக்க வேண்டும். மலர் தூவி அருச்சித்துப் போற்ற
வேண்டும் என்பதனை நாவுக்கரசர்,

“ஆக்கை யாற் பயன் என் அரன்
கோயில் வலம் வந்து
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாத இவ்
ஆக்கையாற் பயன் என்” (மேலது,ப.123)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் கால், உற்றார் போன்றவற்றின்
மூலம் இறைவனை வழிபடும் முறையினை நாவுக்கரசர் பாடலின்
மூலம் அறியமுடிகின்றது.

இறைவன் திருவடி அடைதல்

நம் உடம்பில் உள்ள தலை, கண் போன்ற உறுப்புகளால்
ஈசனை வணங்குதலும், அப்பொருளின் புகழைக் கேட்டலும்,
உரைத்தலும், நினைத்தலும், பூக்கள் தூவி அருச்சித்தலும்,
திருக்கோயிலை வலம் வருதலும் ஆகிய செயல்களை செய்யும்
தன்மையில் இப்பிறவி எடுத்ததன் பயனைத் தெரிந்து கொள்ள
முடிகின்றது. இளைய மான் கன்றை கைகளில் ஏந்தி விளங்கும்
சிவபெருமானுடைய திருவடிமலரின் கீழ் இருக்கும் பெருமை
புலப்படுகின்றது. அது, பலவகையான சிவகணத்தினர்களுள்
ஒருவராக விளங்கப் பெறும் பேறாகும். அத்தகைய பெரும்
பேற்றால் மும்மலங்கள் நீங்கப் பெற்றும் பேரின்பத்தினை
நுகர்ந்தும் திகழ்வேன் என்பதைத் திருநாவுக்கரசர்.

“இருமாற் திருப்பன் கொலோ - ஈசன்
பல்கணத்து எண்ணப் பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ் சென்றாங்கு
இறுமாந்து இருப்பன் கொலோ” (மேலது,ப.125)

என்று பாடுகின்றார்.

தேடித் கண்டு கொண்டேன்

திருமாலும் பிரமனும் அடி முடி தேடியும் காணப் பெறாத
தலைமை உடையவர் சிவபெருமான். அப்பெருமானை நான்
தேடினேன். அவர் என் உள்ளத்தில் கோயில் கொண்டு உள்ளார்

என்பதைக் கண்டு கொண்டேன் என்கிறார். இதனைத்

“தேடிக் கண்டு கொண்டேன் - திரு

மாலொடு நான்முகனும்

தேடிக் தேடொனத் தேவனை என்னுள்ளே

தேடிக் கண்டு கொண்டேன்” (மேலது,ப.126)

இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அளித்துள்ள கருவி காரணங்களைக் கொண்டு எம்பெருமானுடன் தொடர்பு கொண்டு விளக்கம் பெறுதல் சிவபூசையாகும் என்பது இப்பாடலால் அறியப்படுகிறது. இதனால் மனிதன் மட்டுமல்லாது பிற உயிர்களும் சிவவழிபாடு செய்து உய்ந்ததாகப் பெரியவர்கள் கூறுவர். இதனைச் சுந்தரர்,

“இயக்கர் கின்னரர் யமனொடுவருணர் இயங்கு தீவறி

ஞாயிறுதிங்கள்

மயக்கமில்புலி வானரநாகம் வகக்கள் வானவர் தானவ ரெல்லாம்

அயர்ப்பொன்றின்றி நின் திருவடியதனை அர்ச்சித்தார் பெறும்

ஆரருள் கண்டு

திகைப் பொன்றின்றி நின் திருவடி யடைந்தேன் செழும் பொழில்

திருப்புன் கூறுளானே”

(ப.அருணாசலம், சைவ சமயம் ஓர் அறிமுகம்,ப.47)

என்று பாடுகிறார். பெரியவர்கள் கூறும் இக்கருத்துக்களைக் கொண்டு நோக்கினால் மக்களாகப் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் சிவ வழிபாடு செய்வதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் என்ற கருத்துத் தெளிவாகப் புலப்படும். யாவர்க்குமாம் இறைவற் கொரு பச்சிலை எனக் கூறும் திருமந்திரமும் அனைவருக்கும் சிவவழிபாட்டினை உரித்தாக்குவதை அறியலாம்.

நாயன்மார்கள் காட்டிய வழிபாட்டு முறைகள்

சிவபெருமான் உருவமாகவும், அருவமாகவும், அருவருவமாகவும் இருந்து ஐந்தொழில் புரிந்து உயிர்களின் வாழ்வை வளம்பெறச் செய்கின்றான். இந்த மாறுதல்களைக் கண்ட அடியவர்கள் அவனுக்குப் புதுப்புதுப் பெயர்கள் சூட்டுகின்றனர். நிலகண்டன், ஆலமர் செல்வன், பிறைசூடி, நிறணிந்திறோன், மழுவேந்தி, பிஞ்சுகன், பரசுபாணி என்று

பாடுகின்றனர். இதனை மாணிக்கவாசகர் பெருமாள்,

“ஒருநாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ”

(ஆதிரையார், செல்வமே சிவபெருமானே, ப.6)

என்று உளமுருகிப் பாடுகிறார். முழுமுதற் பொருள் உலகமாகும். இவ்வுலகம் தோன்றுவதற்கு முதற்காரணமாய், ஐம்பெரும் பூதங்களை ஆக்கி, அவற்றுடன் தானும் கலந்து அளவிலா விளையாடலைப் புரிகின்றான் எனவும், இத்தகைய இறைவனை அடியவர்கள் ஒருங்கு கூடி வழிபட்டு வந்தனர். அவ்விடங்கள் இயற்கைச் சூழல்களோடு அமைந்திருந்தன. மக்கள் அவ்விடத்துக் காலமறிந்து சென்று ஆடிப்பாடிப் பரவிப் போற்றினர். நாயன்மார்கள் திருக்கோயில் தொண்டிலும் அடியார் தொண்டிலும் ஈடுபட்டிருந்தனர். திலகவதியார், மங்கையர்க்கரசியார், புனிதவதியார், திருவெண்காட்டு நங்கை முதலிய பெண்ணடியார்களும் சிவத் தொண்டில் ஈடுபட்டிருந்தனர். சிவ வழிபாடு அகத்து உயிரும், புறத்து சிவலிங்கம் முதலிய திருமேனிகளும் ஆசாரிய வடிவம், மெய்யன்பர் திருவேடமும் ஆகும்.

சிவபெருமானைக் குருலிங்க சங்கமம் ஆகிய இடங்களில் வழிபடல் வேண்டும். கோயில்கள் நமது உடம்பின் வடிவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாசப்பற்று விடுதற்பொருட்டு முதல்வனைப் பற்றும் முறை கடவுள் வழிபாடு எனப்படும். சைவர்கள் கூறும் முற்ற முடிய பாவனை உலகிலிருந்து நிகழ்த்தப்பெறும் வழிபாடு மன வழிபாடு எனப்படும். இறைவன் ஆன்மாக்களுக்கு அளித்துள்ள கருவி காரணங்களைக் கொண்டு அப்பெருமானுடன் தொடர்பு கொண்டு விளக்கம் பெறுதல் சிவ வழிபாடு எனப்படும்.

மக்களாகப் பிறந்தவர்கள் அனைவரும் சிவ வழிபாடு செய்வதற்கு தகுதியுடையவர்கள். யாவர்க்குமாம் இறைவர் கொரு பச்சிலை எனக் கூறும் திருமந்திரமும் அனைவருக்கும் சிவ வழிபாடு உரித்தாக்குகிறது என்கிறது. இவ்வாறு சிவ வழிபாடு செய்து வாழ்வில் வெற்றியடைவோமாக.

27. கைவந்தியுமிந் வழிபாட்டு நெறிமுறைகள்

வே.புவனேசுவரி

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

சிறி சரசுவதி தியாகராசா கல்லூரி

திப்பம்பட்டி, பொள்ளாச்சி

கோவை

முன்னுரை

சிவபெருமானை முழுமுதற் பொருளாகக் கொண்டு திகழும் சமயம் கைவம். அது சிவபெருமானை உயிர்கள் அடைந்து உய்வதற்கு வழிகாட்டும் சமயம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். சிவபெருமான் தமிழர் தெய்வம். சிவவழிபாடே ஆதி வழிபாடு. சிவ, சிவப்பு என்னும் வேர்ச்சொல்லின் அடியாகத் தோன்றிய சொல்தான் சிவன் என்பதை,

“சிவன் எனும் நாமம் தனக்கே உடைய செம்மேனி பெம்மான்” என்ற பாடலடியில் திருநாவுக்கரசர் குறிப்பிட்டுள்ளார். சிவம் என்னும் சொல்லுக்கு அன்பு, இன்பம், ஆனந்தம் என பல பொருளுண்டு என்பதைத் திருமந்திரம்.

“அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பார் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந் திருந்தாரே”

என்ற பாடலில் விளக்கிக் கூறியுள்ளது.

வழிபாடு - பொருள் விளக்கம்

வழிபாடு என்பது வழிபடு என்பதிலிருந்து தோன்றியது. வழிபாடு என்பது தான் வழிபடு கடவுளை மனதால் பாவித்தல், புறத்தொழில் எதுவுமின்றி மனத்தால் வழிபடுதல் ஆகும்.

வழிபாட்டுத் தத்துவம்

இறைவன் எங்கும் எதிலும் நிறைந்திருப்பான். எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இறைவனை எங்கிருந்து வணங்கினாலும்

அருள்புரிவான். நிலத்துக்கடியில் நீர் நிறைந்திருந்தாலும் தோன்றிய இடத்தில் தான் நீர் வெளிப்படும். அவ்வாறே இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் தோண்டிய இடத்தில் தான் நீர் வெளிப்படும். அவ்வாறே இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும் திருக்கோயிலில் சென்று வழிபடுவதே சிறந்ததாகும். பிற இடங்களில் வழிபடுவதினால் உலகச்சூழலின் நினைவுகள் இறைவன் வழிபாட்டுக்குச் சற்றுத் தடங்கலாக அமையும். மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி வணங்குவதற்குச் சிறந்த இடம் கோயில் என்பதை, “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்ற பழமொழியின் வழி அறியலாம்.

வழிபாட்டின் இன்றியமையாமை

மக்கள் இறைவனை எளிதில் அடையமுடியாது என்று எண்ணினார்கள். எனவே அவனை அடைவதற்கு கோயில்களில் வழிபாடுகளை முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தினர். வழிபாடு மக்களின் வாழ்விற்கு அவசியம் என்பதை அப்பர்,

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்கமட நெஞ்சும்
தாழ்த்த சென்னியும் தந்த தலை வனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன் நெடுங் காலமே”

என்ற பாடலில் விளக்கியுள்ளார். எனவே இறைவனை மனம், மொழி, மெய் முக்கரணங்களால் வழிபட வேண்டும்.

இறைவனே வேண்டியவற்றை தருபவன்

பெற்றோர் குழந்தை வேண்டியவற்றைக் கேளாமலே தருகின்றனர். கடவுள் எல்லாம் அறிபவர். நமக்கு வேண்டியவற்றைக் கேட்க வேண்டியதில்லை. அவரை வணங்குதலும், துதித்தலும், நினைத்தலும் பூசித்தலுமே நாம் செய்ய வேண்டும் என்பதை,

“பால்நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து நீ பாலியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உவப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த செல்வமே சிவபெருமானே
யானுனைத் தொடந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன் எங்கொழுந் தருளுவ
தினியே”

என்ற பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

கடவுள் வழிபாடு

நம்முடைய மனம் இறைவனையே நாடுதல் வேண்டும். நமது சிவனத்துக்கு வேண்டிய தொழில்களை நாம் செய்யும் போது நமது மனம் அவற்றிலே செல்லுமாயினும் அதன் நாட்டம் எப்போதும் கடவுள் இடத்திலேயே இருக்க வேண்டும். உடம்பு நயப்படுதற்கு உணவு, மனம் நயப்படுதற்குக் கல்வியும் வேண்டும். அதுபோல ஆன்மா நயப்படுதற்குக் கடவுள் வழிபாடு வேண்டும். திருக்கோயிலை வலம் வந்து சுவாமிக்குப் பூவைச் சாத்தி, தோத்திரம் செய்யாத உடம்பினால் பயனில்லை என்றார் அப்பர். கடவுளுடைய திருவடிகளைத் தொழுதற்குத் துணையாய் நில்லாத கல்வியினால் பயனில்லை என்றார் வள்ளுவர். இக்கருத்தை,

“ஆக்கையால் பயனென் அரன் கோயில் வலம் வந்து
பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னாத இவ்வாக்கையால்
பயனென்”

என்றும்,

“கற்றதனால் ஆயபயன் என்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின்”

என்ற பாடலின் வழி அறியலாம்.

சைவ ஒழுக்கங்கள்

சைவ ஒழுக்கங்களுள் திருநீறு அணிதலும் உருத்திராக்கம் அணிதலும் அவசியம். திருவைந்தெழுத்து ஓத வேண்டும். தேவாரம், திருவாசகம் நாளும் ஓத வேண்டும். சிவனடியார்களின் வரலாறுகளைப் படிக்க வேண்டும். சிவனடியார்களின் வரலாறுகளைப் படிக்க வேண்டும். நாள்தோறும் அல்லது வாரந்தோறும் கோயிலுக்குப் போக வேண்டும்.

வழிபாட்டின் வகைகள்

சைவத்தில் சிவவழிபாட்டு முறை இரண்டு வகைப்படும்.

அவை ஆத்மார்த்த வழிபாடு, பரார்த்த வழிபாடு என்பன.

1. ஆத்மார்த்த வழிபாடு

ஆத்மார்த்த வழிபாடு என்றால் பூசிப்பவன் தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் நன்மை உண்டாகும் பொருட்டு வழிபடுவது. லிங்கம், சாளக்கிராமம், பிம்பம், சக்கரம் முதலியவற்றைப் பூசிப்பது.

2. பரார்த்த வழிபாடு

அனைத்து உயிர்களுக்கும் அருள்புரிய வேண்டி சிவபெருமானைத் திருக்கோயிலில் பிரதிட்டை செய்து வழிபடுதல் பரார்த்த வழிபாடு.

சிவ வழிபாட்டு உபசாரங்கள்

சிவவழிபாடு பலவகையான உபசாரங்களோடு கூடியது. இறைவனுக்கு வழிபாடு செய்யும் போது பதினாறு வகையான உபசாரங்கள் செய்வது மரபு. இவை ஆன்மார்த்தம், பரார்த்தம் ஆகிய இரண்டு வழிபாட்டிற்கும் உரியவை. அவை, 1.ஆவாகனம், 2.தாபனம், 3.சந்நிதானம், 4.சந்திரோதனம், 5.அவகுண்டனம், 6.தேனுமுத்திரை, 7.பாத்தியம், 8.ஆசமநீயம், 9.அர்க்கியம், 10.மாலைசாத்தல், 11.தூபம், 12.தீபம், 13.நைவேத்தியம், 14.பாநீயம், 15.செப சமர்ப்பனம், 16.தீப ஆராதனை என்பன.

வழிபாட்டு முறைகள்

இறைவனை வணங்க கோயில் செல்லும் போது முதலில் கோபுரத்தை வணங்கி பின் கொடிமரத்தை வணங்கி செல்ல வேண்டும். சிவன் கோயில் செல்லும் போது நந்தி தேவரிடம் அனுமதி பெற்றுச் செல்ல வேண்டும். பலிபீடத்திற்கும் இறைவன் சந்நிதிக்கும் குறுக்கே செல்லக்கூடாது. எல்லா இறைவனையும் வணங்கி விட்டு இறுதியில் சண்டிகேசுவரரை வணங்க வேண்டும். சிவன் சொத்துக்கு அதிபதியாக இருக்கக் கூடியவர். அவர் எப்போதும் தியானத்தில் இருக்கக் கூடியவர். அவரிடம் தன் இரண்டு கைகளையும் விரித்துக் காட்டி வர வேண்டும். தான் சிவன் கோயில் இருந்து எதுவும் எடுத்து

வரவில்லை என்பதற்கே அவ்வாறு செய்ய வேண்டும். கோயிலில் சிறிது நேரம் அடர்ந்து ஐந்தெழுத்தை உச்சரிக்க வேண்டும். பின் ஆணாக இருந்தால் அசுடாங்க நமசகாரமும் (எட்டு உறுப்புகள் தரையில் படும் படியாக வணங்குதல்) பெண்ணாக இருந்தால் பஞ்சாங்க நமசகாரமும் (ஐந்து உறுப்புகள் தரையில் படும் படியாக வணங்குதல்) செய்து விட்டு வர வேண்டும்.

வழிபாட்டுக்கு உகந்த நேரம்

இறைவனை காலை, மாலை நண்பகல், அர்த்தசாமம் ஆகிய நேரத்தில் வழிபாடு செய்ய வேண்டும்.

காலை வழிபாடு	- பாவங்கள் அழியும்
நண்பகல் வழிபாடு	- பிறவி நோய் நீங்கும்
மாலை வழிபாடு	- அறம், பொருள், இன்பம், வீடு நான்கும் கிடைக்கும்
அர்த்தசாம வழிபாடு	- இறைவனின் பாதத்தை அடைவர்

என்று கருவூர்ப்புராணம் கூறுகிறது.

சைவத்தின் மேன்மை

சிவநெறி தமிழகத்தின் பழமையான நெறி. இளங்கோவடிகள் கோயில்கள் பற்றிக் குறிக்கின்ற பகுதியில் நுதல்விழி நாட்டத்து இறைவன் என்றும், “பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்” என்றும் சிவனைப் போற்றிப் பாடுகின்றார். திருமூலர் சிவனின் பெருமையினை

“சிவனொடொக் கும்பெய்வம் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனம் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னும்
தவளச் சடைமுடித் தாமரை யானே”

என்ற பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். “சைவத்தின் மேல் சமயம் வேறில்லை அதில்சார் சிவமாம்” என்றும்,

“சைவமே சமயம் பிறசமயமும் சமயமோ என நிற்பார்
சைவ நாயகன் ஆநிலை நாயகன்”

என்ற கருவூர்ப்புராணப் பாடலின் மூலம் சைவத்தின் பெருமையினை அறியலாம்.

28. சிவ வழிபாடும் சிவபெருமானின் மகிமையும்

வை. சொர்ணலதா
பெருவிளை

பிரதோசம் வழிபாடு

சிவன் கோயில்களில் சிவபெருமானுக்கு எதிரே நந்தி பகவானின் பெரிய திருவுருவம் கம்பீரமாக உள்ளது. பிரதோச காலங்களில் வழிபடும் பக்தர்கள் நந்தியை வழிபட்டு விரதமிருந்து மாலை பூசை முடிந்த பின் உணவு அருந்துகின்றனர். தியோத திதியில் மாலை 4.30 மணி முதல் இரவு 7 மணி வரை உள்ள காலம் பிரதோச காலம் ஆகும். தேவர்களும் அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலில் உள்ள அமிர்தத்தை பெற வேண்டி வடவரை என்னும் மந்திர மலையை மத்தாகவும், வாசுகி என்னும் நாகத்தை கயிராகவும் வைத்து திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தனர். இந்நிகழ்ச்சியைச் சிலப்பதிகாரமும் ஆய்ச்சியர் குரவை என்ற பகுதியில் வடவரையை மத்தாக்கிய வாசுகியை நாணாக்கி பண்டொரு நாள் கடல் வயறு கலக்கினையே என்று கூறுகிறது.

தேவர்களும், அசுரர்களும் திருப்பாற்கடலைக் கடையத் தொடங்கியதும் வேதனை தாளாத வாசுகி நாகம் விசத்தை கக்கியதால் வெளியே வந்த ஆலகால விசம் தேவர்கள் அசுரர்களை நெருங்க அதன் வெப்பம் தாங்காத அனைவரும் சிவபெருமானைத் தஞ்சம் அடைந்தனர். சிவபெருமான் சக்தியுடன் நந்தி பகவானின் இரண்டு கொம்புகளில் நடுவே பிரன்னமாகி எங்கும் பரவியிருந்த விசத்தை உளுந்து அளவாக்கி அனைவரையும் காப்பாற்றுவதற்காக ஆலகால விசத்தை தான் உண்டார். அது கண்டு பயந்து நின்ற பார்வதி தேவியும் இறைவனுக்கு விசத்தால் ஏதும் இன்னல்கள் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என கருதி சிவபெருமானது கண்டத்தில் தன் கையை வைத்து அவ்விசத்தை கழுத்திலேயே நிலைத்திருக்க செய்தார். இதனால் ஆலகால விசம் சிவபெருமானின் கழுத்துப்

பகுதியிலேயே தேங்கி நின்று நீலகண்டம் ஆயிற்று. நஞ்சுண்டு இருந்ததால் நஞ்சுண்டவன் என சிவபெருமான் அழைக்கப்படுகிறார்.

பிரதோச காலத்தில் சிவனை வழிபடும் முறை

பெயர்த்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் என வள்ளுவர் குறிப்பிட்டது போல நஞ்சுண்டு உலகத்தை காத்த அந்த நேரத்தைப் பிரதோச காலம் என கூறுகிறோம். அக்காலத்தில் நந்தி பகவானையும் சிவபெருமானையும் தரிசனம் செய்தால் சர்வ பாவமும் விலகும் என்றும், மகப்பேறு உண்டாகும் என்றும் நம்பப்படுகிறது. பிரதோச காலத்தில் சிவபெருமானை வணங்கும் முறையைப் பற்றிக் கண்பவன புராணம் தெரிவிப்பது யாதென்றால் நந்தியை தரிசனம் செய்து அங்கு இடப்புறமாக சென்று சண்டிகேசுவரரைத் தரிசனம் செய்து சென்ற வழியே திரும்பி வர வேண்டும்.

நந்தியை மீண்டும் தரிசனம் செய்து அங்கு நின்று வலமாகச் சென்று கோமுகி எனப்படும் சிவபெருமானின் அபிசேக நீர் வரும் துவார வழியே தரிசனம் செய்து சென்ற வழியே திரும்பி வரவேண்டும். நந்தியை மீண்டும் தரிசனம் செய்து அங்கு நின்று இடப்புறமாகச் சென்று சண்டிகேசுவரரைத் தரிசனம் செய்து சென்ற வழியே திரும்பி வந்து நந்தியைத் தரிசனம் செய்து வலமாக வரவேண்டும். திரும்பவும் கோமுகியைத் தரிசனம் செய்து வலமாக வரவேண்டும். திரும்பவும் கோமுகியை தரிசனம் செய்து மீண்டும் வந்த வழியே திரும்பி வரவேண்டும். நந்தியைத் தரிசனம் செய்த பின்னவரே சிவபெருமானைத் தரிசனம் செய்ய வேண்டும். இப்படிப் பரிதட்சணம் செய்து வழிபடுவது சோமசூத்திர பிரதட்சணம் என்று கூறப்படுகிறது. சோம சூத்திர பிரதட்சணம் செய்த பின்னர் தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொண்டு ஆத்ம பிரதட்சணம் செய்ய வேண்டும். இதனால் செய்த பாவங்கள் விலகி நற்பலன்கள் கோடிகிடும்.

சிவனின் மகிமை

சத்தியம் சிவம் சுந்தரம்

துளசிதாசர் அவதி மொழியில் ராமாயணத்தை எழுதி முடித்தார் அதற்கு ராமசரித மானசு என பெயரிட்டிருந்தார். நூலை அரங்கேற்றி காசியிலுள்ள பண்டிதர்களின் உதவியை நாடினார். பேச்சு வழக்கிலுள்ள அவதி மொழியில் எழுதியதைக் காரணம் காட்டிய அவர்கள் அரங்கேற்றம் செய்ய தடை விதித்தனர். அதன்பின் காசி விசுவநாதர் கோயில் பண்டாக்களிடம் ராமாயணசுவடியைக் கொடுத்து துளசிதாசர் கண்கண்ட தெய்வமான விசுவநாதர் முன்னிலையில் இந்தச் சுவடிகளை நான் ஒப்படைக்கிறேன். தெய்வ சம்மதம் கிடைத்தால் எனது ராமாயணம் அரங்கேறட்டும் இல்லாவிட்டால் முயற்சியை கைவிடுகிறேன் என்றார். அன்றிரவு ராமாயண சுவடி விசுவநாதர் முன்னிலையில் வைக்கப்பட்டு நடைசாத்தப்பட்டது. மறுநாள் காலையில் நடைதிறந்தபோது நூல் அரங்கேற்றத்திற்கு சம்மதம் தெரிவிக்கும் விதத்தில் சுவடி மீது சத்தியம் சிவம் சுந்தரம் குறிப்பு இடம் பெற்றிருந்தது.

மணல் நுரை லிங்கம்

மார்க்கண்டேயனின் ஆயுளை முடிக்கச் சென்ற எமதர்மன் தவறுதலாக சிவன் மீது பாசக்கயிறை வீசினான். கோபம் கொண்ட சிவன் பணியைச் சரியாகச் செய்யாத எமனின் பதவியைப் பறித்து சாதாரண மனிதனாகத் திரிய சாபமிட்டார். பூலோகம் வந்த எமன் விமோசனம் பெறுவதற்காக ஓரிடத்தில் மணலால் லிங்கம் செய்து வழிபட விரும்பி ஒரு குச்சியால் தரையைத் தோண்டினான். அப்போது நுரை பொங்கியது. மணலையும் நுரையையும் சேர்த்து லிங்க பிரதிசுடை செய்தான். அவனுக்குக் காட்சி தந்த சிவன் பறிக்கப்பட்ட எமலோக தலைவன் பதவியை மீண்டும் கொடுத்தார். காலனுக்கு (எமன்) காலம் (வாழ்க்கை பதவி) கொடுத்தது என்பதால் இத்தலத்து ஈசன் காலகாலேசுவரர் எனப்படுகிறார். மணல் லிங்கம் என்பதால் இவருக்கு அபிசேகம் கிடையாது.

29. சிவ வழிபாடு

ஸை.இரஞ்சிதா

இளங்கலை இசை இரண்டாமாண்டு

தமிழ்நாடு அரசு இசை மற்றும்

கவின் கலை பல்கலைக்கழகம்

சென்னை

முன்னுரை

‘வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாற் கோனாகி யானென தென்றவரவரைக் கூத்தாட்டு வானாகி நின்றாயே என் சொல்லி வாழ்த்துவனே’ என்று இறைவனை அனைத்துமாய் வாழ்த்திப் பாடியுள்ளார் மாணிக்கவாசகர். இறை என்பது தனிப்பட்ட விசயமில்லை. நம் உணர்வோடு கலந்தது அதனாலேயே அனைத்திற்கும் மூலகாரணமாக விளங்கும் இறைவனை நாம் வணங்குகிறோம். இறைவனைத் தொழுவதில் தான் எத்தனை வகை? அடியாராய், அன்பனுக்கு அன்பனாய் நிற்கும் சிவபெருமான் தன் பக்தர்களை ஆட்கொண்ட வீதம் 63 நாயன்மார்களின் கதைகளின் மூலம் அறியலாம். சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாக வழிபடும் சமயம் சைவ சமயம் ஆகும். சைவ சமயத்தின் முழுமுதற்கடவுளான சிவபெருமானை மூலவராகக் கொண்டு அமைந்துள்ள கோயில்கள் சிவதிருத்தலங்கள் எனப்படுகின்றன. இறைவனின் அருள்நிறைந்த திருவிளையாடல்களைக் கீழ்வரும் சில நாயன்மார்களின் சரித்திலிருந்து அறிவோம்.

கண்ணப்ப நாயனார்

வேடவகுலத்தில் பிறந்தவர் கண்ணப்ப நாயனார். இவரது இயற்பெயர் திண்ணன். இவர் தன்னுடைய குலப்பணியான வேட்டைத் தொழிலை செய்து கொண்டிருந்தார். இவர் காளத்தி மலையின் தனிமுதல்வரான சிவபெருமானை கண்டு ஐயோ, யானை, கரடி, வேங்கை, சிங்கம் முதலான கொடிய விலங்குகள் திரியும் கனகமாயிற்றே இது. இந்த வனத்தில் துணைக்கு ஒருவர்

கூட இல்லாமல் தனியாக இருக்கிறாயே என்று மனம் உருகினர். அவரை விட்டு பிரிய மனம் இல்லாமல் அவரை கட்டித் தழுவினார். அங்கே உள்ள ஆற்றில் உள்ள நீரை வாயில் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு கையில் இறைச்சியை எடுத்துக்கொண்டு காட்டுப்பூக்களைப் பறித்து தலையில் வைத்துக் கொண்டு சிவனுக்குப் பூசை செய்து விட்டு செல்கிறார் மறுநாள் சிவனுக்குப் பூசை செய்ய வந்த அந்தணர் சிவனைக் கண்டு இந்த பாவத்தை செய்தது யார்? என்று புலம்புகிறார். இது நாள்தோறும் தொடர்கிறது. இதைக் கண்ட அந்தணர் இறைவனே இந்த வன்செயலை செய்தது யார் என்று புலம்ப வானத்தில் இருந்து ஓர் அசரீர் வாக்கு எழும்பியது. அவனுடைய வடிவமெல்லாம் எம்மேல் உள்ள அன்பே ஆகும். அவன் எம்மிடம் செலுத்தும் அன்பை நாளை நீ ஒளிந்திருந்து காண்பாயாக என்று அசரீர் கூறியது. மறுநாள் திண்ணன் வருகிறான் அவன் சிவபெருமானைப் பார்த்து இன்றைக்கு உனக்கு குற்றமற்ற இறைச்சி கொண்டு வந்து இருக்கிறேன் என்று கூறி இறைச்சி கடித்து கொடுக்கிறான். அப்போது சிவபெருமான் கண்ணிலிருந்து கண்ணீர் வடிகிறது. அதைப் பார்த்த திண்ணன் பதறிபோய் ஓடிச் சென்று பச்சிலை எடுத்து வந்து வைத்தவுடன் சிவனின் திருவிளையாடல் ஆரம்பமாகிறது. மீண்டும் சிவன் கண்ணில் இருந்து இரத்தம் வடிகிறது. எம்பெருமானின் கண்ணில் ஏற்பட்ட நோயைத் தீர்க்க தன் கண்ணை அம்பினால் குத்தி எடுத்து சிவபெருமானுக்கு அப்பினார். அப்போது இரத்தம் நின்றது. அதைப் பார்த்த திண்ணன் மகிழ்ச்சியில் தாவி குதித்தான். அப்போது மற்றொரு கண்ணில் இரத்தம் ஒழுகியது. அதை பார்த்த திண்ணன் மற்றொரு கண்ணைத் தோண்டி எடுக்க முயன்றார். அந்தக் கண்ணை எடுத்து விட்டால் எதுவும் தெரியாது என்பதால் அடையாளத்திற்காக இரத்தம் வரும் இடத்தில் தான் காலை வைத்து தன் இடது கண்ணை தோண்டுவதற்காக முயன்ற போது காளத்தி நாதர் தடுத்து திண்ணனுக்குக் காட்சியளித்து அந்தணருக்கு திண்ணனின் பக்தியைப் புரிய வைத்தார். அன்றிலிருந்து திண்ணனுக்குக் கண்ணப்ப நாயனார் பெயர் வந்தது.

அரிவாட்டாய நாயனார்

வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தவர் அரிவாட்டாய நாயனார். இவரது இயற்பெயர் தாயனார். இவர் சிவபெருமான் மீது கொண்ட பக்தியினால் அரிசியமுதமும் செங்கீரையும் மாவடுவும் எடுத்து சென்று கோயிலில் கொடுத்து திருவமுது படைப்பது வழக்கம். சிறிது நாட்கள் சென்ற பின் சிவனின் திருவிளையாடல் ஆரம்பித்தது தாயனார் வீட்டில் வறுமை ஏற்பட்டது. இருந்தாலும் தன்னுடைய திருவமுது படைப்பதை விடவில்லை. ஒருநாள் திருவமுது எடுத்து கொண்டு வரும்போது தவறி விழ அவரது மனைவியார் பஞ்சகவ்ய கலசத்தை மூடியிருந்த கையால் தம் நாயகரை அன்போடு தூக்க முயன்றபோது இறைவனுக்குப் படைக்க அவர் கையில் இருந்த திருவமுது கீழே விழுந்தது. இதைப் பார்த்த தாயனார் தன் கையில் இருந்த அரிவாளால் தன் கழுத்தை வெட்ட முயன்றார். அப்போது நிலவெடிப்பில் இருந்து அம்பலத்தில் ஆடும் கூத்தபெருமானே தம் திருக்கையை வீசி அவரை தடுத்தார். அவருக்குச் சிவபெருமானும் உமாதேவியும் காட்சியளித்தார். அன்று முதல் தாயனார் அரிவாட்டாய நாயனார் என்ற நற்பெயர் பெற்றார்.

சண்டேசுர நாயனார்

சோழ நாட்டில் சேய்ஞலூர் என்னும் ஊரில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தார். சண்டேசுர நாயனார் இவரது இயற்பெயர் விசாரசர்மா ஏழுலகம் உய்யவும் சைவ உண்மைத்திறன் விளங்கவும் பிறந்தார். விசாரசர்மா முற்பிறவி உணர்ச்சியினால் தனது ஏழு வயதில் சிவன் மீது அத்த பக்தியினால் மணலாலே சின்னஞ்சிறு சிவாலயம் கட்டி வழிபாட்டுக்குப் பூப்பறித்து அவர் மேய்க்கும் மாடுகளில் இருந்து பால் எடுத்து அபிசேகம் செய்வார். இதைத் தினந்தோறும் வேதியச் சிறுவன் மனநிறைவோடு சிவபூசை செய்து வந்தான். இதனைக் கேள்விப்பட்ட விசாரசர்மானின் எச்சதத்தன் தன் சிறுமகனின் அறிவிழந்த செயலைக் கண்ட கோபத்தினால் மதிமயங்கி ஆத்திரத்தில் பால் குடத்தை காலால் எட்டி உதைத்தார். பால் கொட்டியதும் ஏறிட்டு பார்த்தான். இந்தப் பாதகத்தைச் செய்தது தன் தந்தை என்று உணர்ந்தார். ஆயினும் தன் தந்தை என்று

பாராமல் அருகில் கிடந்தகோலை, எடுத்து காலை நோக்கி விசினார். கோல் மழுவாயுதமாக மாறி இரு கால்களை வெட்டியது முன்போல் விசாரசர்மா சிவ அர்ச்சனை செய்ய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து உமாதேவியுடன் காட்சியளித்தார். என்மீது கொண்ட பக்தினால் தந்தை என்று பாராமல் வெட்டி எறிந்தாயே. ஆகையால் இனி நாமே உனக்கு தந்தை என் பாதி என்றும் கூறி என்னுடைய அனைத்து கோயிலிலும் நீ இருப்பாய் நீ இல்லாமல் சிவ பூசை முழுமையடையது என்று கூறினார். அன்று முதல் விசாரசர்மா சண்டேசுர நாயனார் என்னும் நற்பெயர் பெற்றார்.

கோட்புலி நயனார்

சோழ நாட்டிலுள்ள திருநாட்டியத்தான் குடியிலே வேளாளர் மரபில் பிறந்தார் கோட்புலியார். இவர் சோழ மன்னரது சேனைத் தலைவராக விளங்கினார். அரசரிடம் தாம் சிறந்த செல்வங்களையெல்லாம் கொண்டு சிவபெருமானின் திருக்கோயில்கள் தோறும் திருவமுதுக்குரிய செந்நெல்லை வாங்கி சேமித்து வைப்பார். இவ்வாறு திருப்பணி செய்து வரும் காலத்தில் அவர் அரசனது ஆணையை ஏற்று போர்முனைக்குச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. போருக்குச் செல்வதற்கு முன் சுற்றத்தார்கள் எல்லோரையும் தனித்தனியே கூப்பிட்டு சிவபெருமானிற்குச் சேமித்து வைத்திருக்கும் நெற்களைச் செலவழிக்கக்கூடாது என்று கூறி சென்றார். கோட்புலியார் போருக்குச் சென்ற சில நாட்களுக்கெல்லாம் அந்த நாட்டில் கொடும் பஞ்சம் வந்தது. கோட்புலியாரின் சுற்றத்தார்கள் இறைவனுக்காக வைத்திருந்த நெற்பயிர்களை பயன்படுத்தினார்கள். இதை அறிந்த கோட்புலியார் கோபம் கொண்டு இறைவரது வலிய ஆணை மறுத்து இறைவர் அமுதுக்குரிய நெல்லை அழித்து அடங்காத செயல்களைச் செய்த தம் குடும்பத்தில் இருந்த அனைவரையும் உடைவாளால் வெட்டி வீழ்த்தினார். அதன்பின்பு ஓர் ஆண் குழந்தை எஞ்சியிருந்தது. இந்தக் குழந்தை சிவன் சோற்றை உண்ணவில்லை ஆயினும் அந்தச் சோற்றை உண்டவனின் முலைப்பாலை உண்டது என்று கூறி குழந்தையை இரண்டாக வெட்டினார். அப்போது சிவபெருமான் அவருக்கு காட்சியளித்தார். பின்பு நீ

இந்நிலையிலேயே நம்முடன் வருவாயாக என்று கூறி தம்முடன் அழைத்து சென்றார்.

கழற்சிங்க நாயனார்

முன்பொருக் காலத்தில் பல்லவர் குலத்தில் கழற்சிங்கர் என்ற அரசர் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் கங்கையணிந்த சிவபெருமானின் திருவடிகளையன்றி வேறு ஒன்றையும் தமது அறிவினில் ஒரு பொருளாகக் குறியாத சிந்தனையாளராகத் திகழ்ந்தார். அவர் சிவபெருமானின் திருக்கோயில்கள் பலவற்றிற்கு சென்று பேரன்புடன் சிவனை வணங்கி வந்தார். கழற்சிங்கர் ஒருசமயம் சிவபுரி என்னும் ஊரில் உள்ள சிவன் கோயிலை வணங்கிவிட்டு வரும் போது அவரது மனைவியான பட்டத்தரசி பிரகாரத்தில் புதிய மலர் கீழே கிடந்தது. அந்த மலரை கண்ட கழற்சிங்கரின் மனைவி ஆவலோடு அதையெடுத்து மோந்தாள். அதைப் பார்த்த செருத்துணையார் என்ற திருத்தொண்டார் சினங்கொண்டார். இறைவனுக்குரிய புது மலரைத் திருமுற்றத்திலிருந்து ஒரு பெண் எடுத்து மோந்து பார்ப்பதா? இது பெரும் சிவ அபராதமாகும் என்று அவர் துணிந்து ஓடிச் சென்று அரசியின் மூக்கை வெட்டினார். இதைக் கேள்விப்பட்ட கழற்சிங்கர் இக்கொடிய செயலைச் சிறிதும் அஞ்சாமல் செய்தது யார்? என்று வினாவினார். அப்போது செருத்துணை நாயனார் அங்கு வந்து நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். அதைக் கேட்ட கழற்சிங்கர் கோபம் கொண்டு இறைவனுக்குரிய பூவை முதலில் எடுத்தது அவள் கையன்றோ? அதையல்லவா முதலில் வெட்ட வேண்டும் என்று கூறி தனது காதல் மனைவியின் கைகளை வெட்டி சிவன் மீது அவர் வைத்திருக்கும் அபாரபக்தியைப் பறைசாற்றினார் கழற்சிங்க நாயனார்.

முடிவுரை

வழிபாடு என்பதைப் பொருத்தவரை அவர்களது பக்தியும் அன்பும் அதனை காட்டும் விதமும் அவர்கள் வழிபட்ட விதமும் வேறு வேறு இருக்கலாம். ஆனால் இறைவனிடம் பக்தி கொண்டவர்களுக்கு அரசனும் ஆண்டியும் ஒன்று என்றே காட்டும் வீதத்தில் 63 நாயன்மார்களின் கதையின் மூலம் உணர்த்தப்படுகிறது. இதை போன்று நாம் இறைவன் மீது அதீத பக்தி கொள்ளுதல் வேண்டும்.

30. சேக்கிழாரின் வழிபடு குய்வம்

சுந்தரரே

முனைவர் வி.நந்தினி
உதவிப் பேராசிரியர்
செந்தமிழ்க் கல்லூரி
மதுரை

முன்னுரை

தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவர் சுந்தரர். இவர் நாயன்மார் வரலாற்றைக் கூறும் பெரியபுராணத்தின் தலைவன் என்ற தகுதியைப் பெற்றுள்ளார். சுந்தரரால் திருத்தொண்டத் தொகையில் சுட்டப்பெற்ற அறுபது (60) தனியார்களும், ஒன்பது தொகையடியார்களும், மேலும் அவரது தாய் தந்தையர்களும் இருக்க சுந்தரரைக் காப்பியத் தலைவராக்க வேண்டியதின் தேவை சேக்கிழாருக்கு ஏற்பட்டது ஏன்? என்ற வினா எழுவது இயல்பே தேவாரம் பாடியதால் கிடைத்த பயன் இதுவெனக் கருதினாலும் இவருக்கு முன்பே இருவர் அப்பணியைச் செய்திருக்கின்றனர். பாடல் எண்ணிக்கையில் பார்த்தாலும் முன்னைய இருவரின் பாடல்கள் அதிகமாய் அமைந்திருக்கின்றன. பிள்ளைபாதி புராணம்பாதி என்பது சம்பந்தரின் சிறப்பு வாழ்ந்த காலத்தை (ஆயுட்காலம்) கணக்கில் கொண்டு பார்த்தாலும் சம்பந்தர் (16) இளமையில் முக்தியடைந்தாலும் நாவுக்கரசர் (80) அதிக ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவராகிறார். எனவே அதுவும் பொருந்தாத தன்மை கொண்டதாகவே அமைந்துள்ளது. ஆகவே சேக்கிழார் சுந்தரரைக் காப்பியத் தலைவராக்கியதற்கான காரணத்தைப் பெரிய புராணம் வழிநின்ற! ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

பெரியபுராணத்தில் அமைந்த அடியார்களைக் கோயில் தொண்டு செய்தவர் (6), பாடிப்பதம் பெற்றவர் (2), மனக்கோவில் கட்டியவர் (2), மந்திரம் உச்சரித்தவர் (6), அடியார்க்குத் தொண்டு செய்தவர் (10), சமணரோடு போரிட்டவர் (7), கோயில் கட்டியவர் (2), தலங்களைத்

தரிசித்துப் பாடியவர் (9), சிவ வேடத்திற்கு மதிப்பீந்து இறந்தவர் (2), செயற்கரிய செய்தவர் (11), சிவபெருமானால் சோதிக்கப் பெற்றவர் (8), அழுத்தமான சைவப்பற்றுடையவர் (6) எனப் பன்னிரு வகையுள் அடக்கிக் கூறுவர். இவர்களில் காரணப்பெயர் கொண்டோர் (38), இயற்பெயர் கொண்டவர்கள் (18), இயற்பெயரும் காரணப்பெயரும் சேர்த்துக் கொண்டவர்கள் (7) பேர் எனவும் குறிப்பிடுவர் (மா.இராசமாணிக்கனார், பெரியபுராண ஆராய்ச்சி, ப.315)

மேலே கூறிய பன்னிரு வகைகளில் சில ஒன்றுக்கும் மேற்பட்டோருக்குப் பொருந்துவதாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. அவ்வாறு பொருந்துபவர்களிலும் சம்பந்தரும், நாவுக்கரசருமே பெரும்பான்மையான வகைகளுக்குப் பொருந்துபவராக அமைந்திருக்கின்றனர் என்பது தெளிவு சுந்தரருக்குப் பொருந்துபவையாகவும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்டவை உள்ளதெனினும் சம்பந்தரருக்குக் குறைவான வகைகளிலேயே சுந்தரரை அடக்க முடியும் என்பதும் தெளிவு. இருந்தும் புராணத்தலைவராகச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரே சிறப்பிக்கப்படுகிறார். சுந்தரர் பாடியதாகக் கிடைக்கும் 1026 பாடல்கள் அவரை இறைவனின் தோழராகக் காட்டுகின்றன. இறைவனை உரிமை பாராட்டும் தம்பிரான் தோழராக வலம் வரும் அடியார் அவர் ஒருவரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒவ்வொரு அடியாருக்கும் ஒவ்வொரு வரியில் திருத்தொண்டத் தொகையில் கூறப்பட்ட வரலாறு பின்பு நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியில் சிறு பாடல்களாக விரிவடைகின்றன. அதன்பின்பு தனித்தனிப் புராணமாகச் சேக்கிழாரால் விரிவு செய்யப்படுகிறது. இதற்குள் நடந்துள்ள அரசியலும், விரிவாக்கத் தன்மையும் தனித்தன்மை கொண்டன என்பது தனி ஆய்வுக்குரியது.

சேக்கிழார் பெரியபுராணம் பாட விழைந்ததின் காரணம் பற்றி உமாபதிச் சிவாச்சாரியார் கூறும் கருத்துப் பின்வருமாறு கலகமடும் அமண் முருட்டுக் கையர் பொய்யே சுட்டி நடத்திய சிந்தாமணியை மெய்யென்று உலகிலுள்ளோர் கற்றின்புற

வளவனும் குண்டமன் புரட்டுத் திருட்டுச் சிந்தாமணிக் கதையை மெய்யென்று பலர் பாராட்டுகின்றனர்; ஈதறிந்த சேக்கிழார் பொய்நூல் இது மறுமைக்காகாது; இன்மைக்கும் அற்றே, வளமருவு சிவகதை இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதி என்று கூறிப் பெரியபுராணம் பாடினார் என்கிறார். (உமாபதி சிவாச்சாரியார் சேக்கிழார் சுவாமிகள் புராணம், பாடல் 20-22) இக்கருத்து ஒரு தனிநூலின் சிறப்பினை மறுத்துக்கூற பெரியபுராணம் எழுந்ததான வரலாற்றைக் கூறுகிறது. அக்காலச் சூழலிலிருந்து இதனை ஆராய்ந்தால் இக்கருத்து பொருத்தமில்லாததாகவே தோன்றுகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களில் மறுப்பு நூல் தோன்றுவது ஒன்றும் புதிதில்லை. குண்டலகேசி, நீலகேசி என்பவை அதற்கு நல்ல சான்று சுவடியில் எழுதிவைத்துப் படித்த காலத்தில் எத்தனை பேர் சிந்தாமணியைக் கற்றிருப்பர். அதனால் சமூகத்தில் மிகப்பெரிய சமயப்புரட்சி நடப்பதற்கான காலச்சூழலும் ஆட்சிச்சூழலும் இருந்ததா? என நோக்கினால் மேலும் ஐயம் வலுப்பெறுகிறது. தேவாரம், பிரபந்தங்களைப் பாடியவர்களைப் போன்று ஊர் ஊராகச் சென்று கோயில்களில் (திருப்பதிகம்) திருத்தக்க தேவர் பாடினார் என்பதற்குக் குறிப்பில்லை. எனவே இது மக்களைச் சேர்ந்த தன்மை மிகக் குறைவே. அப்படியெனில் அக்காலத்தில் கல்விகற்ற அரசர் மற்றும் குடிகளில் மேன்மை பெற்றிருந்தவர்களையே மையமிட்டு இக்கருத்துச் சூழல்வதை உணர முடியும். எனவே சேக்கிழார் பாடியதற்கான காரணம் வேறாக இருக்கலாம் என்பதை அறியமுடிகிறது.

சேக்கிழார் சமண சமயத்தை மக்கள் செல்வாக்கிலிருந்து விடுவிக்கவே பெரியபுராணம் படைத்தார் என்போரும் உளர். அதற்குச் சான்றாக தாமுஞ் சமன் கையர் (4,15,14) மைக்கற் புரைநெஞ்சடை வஞ்சகன் (4,15,15) குண்டர்கள் (5,21,55), புன்சமயம் (59), பொய் வாய்மை பெருக்கிய புன்சமயப் பொறியில் சமணநீசர் (73) கொலை புரியா நிலைகொண்டு பொய்யொழுகும் அமண்குண்டர் (89) மாபாவிக் கடையமணர் (109), வீடறியாச் சமணர் (146), புல்லறிவிற் சமணர் (145), பாதகர் (220), சமூக்கு நெறியைத் தவம் என்னும் பொய்வல்

அமார் (300) கல் மனத்து வல்லமணர் (391) நாணில் அமண் பாதகர் (5,25,15) கழுதுபோல் வருங்காரமண் குண்டர்கள் (6,28,678) என்பனவற்றை எடுத்துக்காட்டி மேலே கூறிய கருத்தினைத் தெரிவிக்கின்றனர். (இரா.காசிராசன், காப்பிய நோக்கில் பெரியபுராணம் (கட்டுரை ப.32) இது சேக்கிழார் வாழ்ந்த காலமாகக் கருதப்படும் கி.பி. 1113-1150 இல் சைவம் செழித்தோங்கியிருந்த காலகட்டத்தில் சிறுபான்மை சமயத்தைத் தாக்க வேண்டியதின் தேவை என்ன? என்ற சிந்தனையைத் தோற்றுவிக்கிறது. களப்பிரர் காலத்தில் செல்வாக்கில் இருந்த சமணம், பௌத்தம் என்ற மதங்கள் பின்பு காலந்தோறும் வழக்கிழந்து கொண்டு, சிறுகச் சிறுக அழிந்து கொண்டு வந்துள்ளதையே வரலாறு காட்டுகிறது.

சம்பந்தர் அனல்வாதம், புனல்வாதம் செய்து எண்ணாயிரம் சமணர்களை கழுவேற்றம் செய்ய செய்தார் என்றொரு கூற்றும் உண்டு மங்கையர்க்கரசியார் சைவம் தழைக்கப் பாடுபட்ட அரசியாக இருக்கிறார். நாவுக்கரசர் பாடல்களில் சம்பந்தரைப் போன்று சமண சமயத் தாக்குதல்கள் இல்லை. அவர் சமணராக இருந்து பின்பு சைவராக மாறியது இதற்கு காரணமாக இருத்தல் கூடும் சேக்கிழாரின் சமண வெறுப்பே புராணம் படைக்கக் காரணமெனில் அவரின் புராணத் தலைவராகச் சம்பந்தரே அமைந்திருக்க வாய்ப்புண்டு. ஏனெனில் சம்பந்தர் பாடல்களைப் போன்று வேறு எவரின் பாடல்களிலும் சமண வெறுப்பு அதிகமில்லை. எனவே அக்கூற்றும் பரிசீலனைக்கு உட்பட்டதாக அமைகிறது.

சுந்தரரால் குறிக்கப்பெற்ற அடியவர்களுடன், சுந்தரரும், அவரது தாய் தந்தையரும் பெரியபுராணத்தில் அடியவர்களாக இடம் பெற்றுள்ளனர். இம்மாற்றம் நம்பியாண்டார் நம்பிகளாலேயே முன்னெடுக்கப்பட்டுவிட்டது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. சேக்கிழார் ஒவ்வொரு அடியவர்களைப் பற்றியும் பாடிய பாடல்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளுடன் நின்றுவிட சுந்தரரின் வரலாறு மட்டும் தொடர்ந்து வருகிறது. சுந்தரர் வரலாறு முதலில் திருமலைச் சிறப்பு, தடுத்தாட் கொண்ட புராணத்தில் தொடங்கி 29-வது ஏயர்கோன் கலிக்காமர்

புராணத்திலும், 37-வது சுழற்றறிவார் புராணத்திலும் பேசப்பட்டு இறுதியாக வெள்ளானைச் சருக்கத்திலும் பேசப்படுகிறது. இத்தகை நிலையை பெரியபுராணத்தின் பிற அடியவர்களின் வரலாற்றில் காணமுடியவில்லை. சேக்கிழாரால் அதிகம் பாடப்பெற்ற தனியடியாராக சம்பந்தரே இருக்கிறார் (1256 பாடல்கள்) அவ்வரலாறு கூட ஓர் இடத்துடன் முடிந்து விடுகிறது. இவ்வளவு அதிகப் பாடல்களைப் பாடியும் ஒரே இடத்தில் சம்பந்தர் வரலாற்றை அடக்கிய சேக்கிழார் சுந்தரரை மட்டும் புராணத்தின் நெடுகிலும் எடுத்துச் செல்லக் காரணம் என்ன? என்ற வினாவை எழுப்பினால் சேக்கிழார் வாழ்ந்த காலம் காப்பிய இலக்கியங்கள் அதிகம் தோன்றிய சோழர் காலம் சேக்கிழார் சோழ மன்னனின் தலைமை அமைச்சர் இயல்பினிலேயே சைவ நெறியைப் போற்றியவர். எனவே அடியவர்களின் வரலாற்றை எல்லாம் சேகரித்து அதனை ஒரு காப்பியமாக எழுதி விடலாம் என்ற முயற்சியில் பிறந்ததாகப் பெரியபுராணம் தோன்றியிருப்பதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. வரலாறைத் தொகுத்தால் மட்டுமே தம் பணி எனக் கொண்டிருந்தால் சுந்தரரின் வரலாற்றையும் ஒரே இடத்துடன் முடித்திருப்பார். எனவே அவரின் எண்ணம் காப்பியமாக்க முனைந்த முயற்சி எனக் கருதலாம்.

இக்காப்பியமாக்குதலுக்கு அடிப்படை அறம், பொருள், இன்பம், வீடுபேறு (தர்மார்த்த காம மோட்சம் என்பர் வடமொழியில்) என்பவையும், தன்னிகரற்ற தலைவனும், நாட்டு வர்ணனை, நகர்வர்ணனை என்பவையும் அடிப்படையாக அமைபவை. இவை ஒவ்வொரு அடியவர்களின் வாழ்விலும் நடந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன. தன்னிகரற்ற தலைவன் ஒருவன் வேண்டும் என சேக்கிழார் நினைத்தபொழுது தம்பிரான் தோழனாகச் சுந்தரரைத் தம் தலைவனாகக் கொண்டு இம்முயற்சியில் இறங்குகிறார் எனக் கொள்ளலாம். நாட்டு வர்ணனைகளையும் நகர் வர்ணனையும் வேண்டுமென்ற விழைவில் தொண்டை நாட்டுச் சிறப்பையும் காஞ்சியம்பதியின் சிறப்புக்களையும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பாடல்களில் பாடியுள்ளார். சுந்தரர் அறம், பொருளுடன், பரவையார்,

சங்கிலியாருடன் இவ்வருட இன்பம் பெற்று, இறுதியில் வீடு, பேற்றிற்காக வெள்ளானையில் செல்வதும் காப்பியத்திற்கான உறுப்புகளைப் பெறுகின்றன. எனவே சேக்கிழார் காவியம் படைக்க எடுத்த முயற்சிக்குச் சுந்தரரைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொள்கின்றாரோ? என்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. சேக்கிழாரால் அதிகமான பாடல்களைப் பெற்ற சம்பந்தர் ஏன் தலைவன் என்ற நிலைக்கு உயர்த்தப்படவில்லை. ஆக இங்கு சுந்தரரே சேக்கிழாரின் உள்ளம் கவர்ந்த தலைவனாக இருக்கிறார். இதுவே அவர்தம் காப்பிய முயற்சிக்கும் சுந்தரரை எடுத்துக் கொள்ள காரணமாயிற்று எனக் கொள்ளலாம்.

சேக்கிழார் தம் உள்ளம் கவர்ந்த தலைவனாகச் சுந்தரைத் தேர்ந்து கொண்ட பிறகு வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அவரைப் பற்றி பாட விழைந்துள்ளார். இதற்குச் சான்றாக, ஏயர்கோன் கலிக்காமர் வரலாறு அமைகிறது. பரவையாரை மணக்கவும், பின் சங்கிலியார்பால் காதல் கொண்டதை அறிந்த பரவையாரின் ஊடலைத் தீர்க்கவும் சிவனைத் தூதனுப்பிய சுந்தரை வெறுக்கிறார் காமர். எனவே அவரின் சூழ்நோயைத் தீர்க்க சுந்தரர் முற்படும் போது மறுத்து பின்பு உடன்படுகிறார். இவ்வாறு கூறப்படும் காமரின் வரலாறு ஒரு கிளை வரலாறாக மாறிப் போய்விடுகிறது. காமர் வரலாற்றை அளவிற்குச் சுந்தரரின் வரலாறு நீண்டிருக்கிறது. இதனை ஓரளவு ஒத்ததாக கழற்றிவிடார் வரலாறும் அமைகிறது. சுந்தரர் மேல் சேக்கிழார் கொண்ட இறைப் பக்தியையும், முக்கியத்துவத்தையும் தெரிவிப்பதாக இது அமைகிறது.

பித்தா பிறை சூடி எனப் பாடிய சுந்தரர், சிவனை தமக்குக் காதல் தூது செல்லுமாறு விடுக்கிறார். இறைவனுக்குத் தூதுவிட்ட பலர் இருக்க இறைவனையே தூதாக அனுப்பிய சுந்தரரின் பக்தியின் சிறப்பு சேக்கிழாரைப் பற்றிக் கொள்கிறது. எனவேதான் சிறப்புப் பெற்ற பல அடியவர்கள் இருக்க பித்தனைப் பாடிய முரட்டுப் பித்தனுக்குப் பக்தனாகிறார் சேக்கிழார். இப்பக்தியே சுந்தரரைக் காப்பியத் தலைவர் நிலைக்கு உயர்த்தியது. இதன்மூலம் சேக்கிழாரின் வழிபாடு தெய்வம் சுந்தரரே என்பது தெளிவாகிறது.

31. ஏகாம்பரநாதர் கோயில் வழிபாடுகள்

முனைவர் சு.மலர்விழி

உதவிப் பேராசிரியர்

செந்தமிழ்க் கல்லூரி

மதுரை

முன்னுரை

மனித வாழ்க்கையில் கோயில்கள் இன்றியமையாத இடத்தை வகிக்கின்றது. கோயில் என்பது இறைவனின் வழிபாட்டுக்கு மேன்மை செய்யும் வகையில் இறைவனை மந்திரங்கள் சொல்லி பூசிக்கின்ற சிவாச்சாரியார்கள், திருநாவுக்கரசு நாயனார் வழிபாடு, திருஞான சம்பந்த நாயனார் வழிபாடு, சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வழிபாடு, பிரம்மன் வழிபாடு, உருத்திரர் வழிபாடு, வாலி வழிபாடு, பங்குனி உத்திரத் திருநாள் வழிபாடு, சைவ மடங்கள், அறப்பணிகள் போன்றவைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்றன.

சிவாச்சாரியார்கள்

அருள்மிகு ஏகாம்பரநாதர் கோயில் சிவாச்சாரியார்கள் மக்கள் இறைவனை வழிபடுவதற்கேற்ப காலையிலிருந்து இரவு வரை ஆறுகால பூசைகள் செய்து அலங்காரங்கள் செய்வர். விழாக் காலங்களில் மிகவும் நேர்த்தியான அலங்காரங்களை ஏகாம்பரநாதருக்குச் செய்கின்றார்கள். இது மக்களை ஈர்க்கும் வகையில் பக்திப் பெருக்கு மேலிடச் செய்வதாக அமையும். அதே சமயத்தில் குடமுழுக்கும், பிரம்மோத்சவம் முதலிய பெரிய விழாக்களிலும் அவர்களின் பங்கு மக்களுக்கு மேம்பாடு செய்வதாகவே அமைந்துள்ளது.

திருநாவுக்கரசு நாயனார் வழிபாடு

சைவ சமயக் குரவர்களில் முதலாமவரான திருநாவுக்கரசர் தாம் கருவில் இருந்த போதே கருவுற்ற நாள் முதலாக உன் பாதமே காண்பதற்கு என்கிற படியே ஏகாம்பரநாதரை மனத்தில் நிலைநிறுத்தியதாகத் தாம் அருளிய தேவாரத்தில் குறிப்பிட்டது காணலாம். (திருநாவுக்கரசர்

தேவாரம் பா.4)

திருஞான சம்பந்த நாயனார் வழிபாடு

சைவ சமயக் குரவர்களில் இரண்டாமவராகிய திருஞான சம்பந்த நாயனார் ஏகாம்பர நாதரை வழிபாடு செய்தால் நமது கொடிய துன்பங்கள் அனைத்தும் முழுவதுமாக அகலும் என்பதற்கேற்ப, “ஏகம்பம் தொழுது ஏத்த இடர் கெடுமே” (ஞானசம்பந்தர் தேவாரம் பா.1) என்ற தொடர் நினைவுப்படுத்துவது அறியற்பாலதாகும்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வழிபாடு

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தாம் செய்த சத்திய மீறலின் விளைவாக இரு கண் பார்வையையும் இழந்து விடுகிறார். பின்பு காஞ்சிபுரம் வந்து ஏகாம்பர நாதரிடம் தம்முடைய குற்றத்தைப் பொறுத்து மீண்டும் தம்முடைய கண் பார்வையை அளிக்குமாறு வேண்டி வழிபட்டார். அவரது வேண்டுகோளை ஏற்று ஏகாம்பரநாதர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருக்கு இடக்கண் பார்வையை அளித்தார். இதனை,

“ஆலந்தான் உகந்து அமுது செய்தானை

கால காலனைக் கம்பன் எம்மானைக்

காணக்கண் அடியேன் பெற்றவாரே”

(சுந்தரமூர்த்தி தேவாரம் பா.7)

என்ற பாடல் மூலம் உணர்த்துவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பிரமன் வழிபாடு

இறைவன் ஆணையாலும், அருளாலும் பிரமன் உலகைப் படைப்பவன். அவன் தம் செயல் இனிதே நிறைவேற இறைவனை வணங்குவார். அந்த வகையில் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கினார் என்பதற்கேற்ப ஏகாம்பர நாதரை வெள்ளைக்கம்பர் (காஞ்சிப்புராணம், திருவேகம்பப் படலம் பா.86) என்று அழைத்தாகச் சிவஞான முனிவர் குறிப்பிடுகிறார்.

உருத்திரர் வழிபாடு

ஏகாம்பர நாதரை உருத்திர தேவன் உத்தம மனத்துடன்

வழிபட்டதால் நல்ல கம்பர் எனப் பெயர் பெற்றார். ஏகாம்பர நாதரை உண்மையான பேரன்புடன் வழிபாடு செய்தால் மேன்மையான நிலையை அடையலாம் என்பதை உருத்திரன் நலத்தகும் ஒருமை பூண்டியர் (காஞ்சிப்புராணம், திருவேகம்பப் படலம் பா.88) என்ற காஞ்சிப் புராணத் தொடர் உணர்த்துவது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வாலி வழிபாடு

இராமாயணத்தில் வரும் குரங்கரசனான வாலி ஏகாம்பர நாதரை வழிபாடு செய்தான். அதனால் அவரை எதிர்ப்பவரின் பலத்தில் பாதியை வாலி பெறுவதாக வரம் வாங்கினான். வாலி வழிபட்ட கோயில் வாலீசுவரர் கோயில் என்று ஏகாம்பரநாதர் கோயிலுள்ளேயே அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பங்குனி உத்திரத் திருநாள் வழிபாடு

பங்குனி உத்திர பிரம்மோற்சவ விழாவில் பத்தாம் நாள் உத்திர நட்சத்திரத்தில் ஏகாம்பரநாதருக்கும் ஏலவார்குழலிக்கும் திருக்கல்யாண வைபவம் நடைபெறும் 3500 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்த மாமரத்தின் அடியில் திருமணம் நடைபெறும். அவ்வேளையில் அதிக அளவில் திருமணங்கள் நடைபெறுவது வழக்கம். ஒருவரை ஒருவர் விரும்பும் ஆணும், பெண்ணும் நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவர்களும் இவ்விடத்தில் திருமணம் செய்து கொள்வர். இங்கு நடைபெறும் திருமணம் சட்டப்படி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. ஏகாம்பரநாதரை வழிபாடு செய்தால் அமைதியான வாழ்க்கை அமைவது மட்டுமல்லாமல், மக்களது வாழ்க்கையையும் வளம் பெருகி நிலை பெறுவதை அறியலாம்.

கோயிலில் நடைபெறும் சமுதாயப்பணி

பல்லவர்கள் ஆட்சியிலிருந்தே ஏகாம்பரநாதர் கோயில் பல கலைகளையும் கற்றுத்தரும் பள்ளியாக இருந்துள்ளது. இங்கு சிற்பம், இசை, நடனம், ஓவியம், நாடகம், சமயக்கல்வி, சமசுகிருதம் முதலியவைக் கற்பிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

ஏகாம்பர நாதர் கோயிலின் வெளிப்புறத்தே தற்போது

ஏகாம்பர சன்னதி நடுநிலைப்பள்ளி நடைபெறும் கட்டிடமானது அக்காலத்தில் சமசுகிருதக் கல்வி கற்பிக்கும் பள்ளியாகத் திகழ்ந்துள்ளது. மேலும் பதினாறு கால் மண்டபத்துக்கு அருகிலுள்ள கட்டிடத்தில் தேவாரப் பாடசாலை நடைபெற்று வந்துள்ளது. மேலும் ஏகாம்பர நாதர் கோயிலுள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்தில் புலவர்கள் ஒன்று கூடி நூல் வெளியிடும் இடமாகப் பயன்படுத்தியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மகாபாரதக் கதையானது இக்கோயிலில் பரமேசுவர வர்மன் என்ற பல்லவ மன்னன் காலத்தில் செயல்பட்டு வருகிறது என்பது அறியற்பாலதாகும். இது மக்களிடையே ஒழுக்க நெறிகளை வளர்ச்சியடையச் செய்துள்ளது. மேலும் சமய நூல்கள், தேவாரப் பாடல்கள் போன்றவை ஏகாம்பர நாதர் கோயிலில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்ததை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

காஞ்சி ஏகாம்பரநாதர் கோயிலில் தொண்டர்கள் குறிப்பாகச் சிவாச்சாரியார்கள், பரிசாரர்கள், தேவார ஓதுவார்கள் முதலியவர்கள் முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றனர் என்பது தெளிவுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது அடியார்கள் பல்வேறு நிலையிலிருந்து சமுதாய ஒருமைப்பாட்டுக்கு எடுத்துக்காட்டுவதாக உள்ளது எனலாம் ஏகாம்பர நாதரை சமயக் குரவர்களான திருநாவுக்கரசு நாயனார், திருஞான சம்பந்த நாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், பிரமன், ருத்திரன், வாலி முதலியவர்கள் வழிபாடு செய்து பெரும்பேறு அடைந்ததை அறிந்துக் கொள்ளமுடிகிறது.

ஏகாம்பரநாதர் கோயில் பல்லவர்களின் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்தே பல கலைகளையும் கற்றுத் தரும் பள்ளியாகத் திகழ்ந்துள்ளது சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

32. சமுதாயங்களை வளர்க்கும் வழிபாடுகள்

இரா.கணேசன்

பகுதிநேர ஆசிரியர்

நிகழ்கலைத்துறை

பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம்

திருச்சிராப்பள்ளி

முன்னுரை

பக்தி எனும் மார்க்கம் பல நிலையாக மக்களை நெறிப்படுத்தும் என்றால் அது மிகையாகாது. இந்திய பாரத மண்ணிலே மாத்திரம் தான் இதிகாசம், புராணங்கள் -பல சித்தர்களின் வழிபாடுகள் என்று ஆரம்பித்து சமயம் வளர்த்த பல அருளாளர்கள் என பட்டியலிட்டுக் கொண்டே போகலாம். கற்கால சமுதாய மனிதன் முதல் இக்கால வழக்கின் மனிதர்கள் அனைவருக்கும் வழிபாடு என்ற பக்தி மார்க்கம் மாத்திரமே மருந்து எனும் நம்பிக்கையே சிறந்த ஆயுதமாகும் என்பதே இக்கட்டுரையின் வாயிலாகக் காணலாம்.

பொருள் (கரு)

எந்த வித (வாகனம்) குருமூலம் பயணிக்கிறோம் என்பதைக் காட்டிலும் பக்தி எனும் அடிப்படையை மூலதனமாகக் கொண்டு குருவருளோடு திருவருள் மூலதனமாகக் கொண்டு, குருவருளோடு திருவருள் தேடுவதும் தான். சேர வேண்டிய இடம் இறைவனிடம் எனும் சகமார்க்கத்தைப் பெறுவதே இதனால் இந்தப் பயணத்தில் சமுதாயம் காணும் நல்ல விளைவுகள்.

உடலுரை

பக்தியை மூலதனமாகக் கொண்டதே இந்த யுகத்தின் இறுதி என்பதே திண்ணம். மதங்கள் யாவும் பிற உயிர் கொல்லாமையே அடிப்படையாகும். மீண்டும் ஓர் கருப்பையூர் வாராதிருத்தல் வேண்டும் பட்டினத்தார் என்னும் வாக்கே இந்த

யுகத்தின் புரிதலுக்கு வழிவகுக்கும்.

“அரிது அரிது மானிடராய் பிறத்தல் அரிது
அதனினும் கூன் குருடு, செவிடு, பேடு நீக்கிப் பிறத்தல்
அரிது”

- ஓளவையார்

நின்னைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாத நாளே

- அப்பர், ஓளவையார்

தொழும் நாள் நன்னாள் தொழா நாள்

- கரிநாள் வள்ளலார்

மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம்மாநிலத்தே

- மாணிக்கவாசகர்

பச்சை மாமலை போல்...

இச்சுவைத் தவிர யான் போய் அச்சுவைப் பெறினும் வேண்டேன்

- பெரியாழ்வார்

உடலுக்கு ஒன்பது வாசல் உயிருக்குஒன்றே வாசல் என்று இந்த
உடலை வளர்ப்பேன், உயிர்வளர்ப்பேன் என்றால் அது பிறவாத
வரம் வேண்டும் என்பதற்காகவே அப்படிப்பிறக்க நேரிடினும்
மீண்டும் பக்தி செய்யவே பிறக்க வேண்டும் என்பதற்கே.

“அறியாத வஞ்சரைக் குறியாதே” அருணகிரிநாதர்

பக்தி எனும் போர்வைப்போர்த்தி மனிதர்களை உலண்டுகளாகத்
திரியவைக்கும் பொய்யர்களுக்குப் பாரதியாரும் உரைக்கிறார்.

“நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே - இந்த

நிலைகெட்ட மாந்தரை நினைத்து விட்டால்

இவர் அஞ்சி யஞ்சி சாவார் - இவர்

அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே

சாத்திரப் பேய்காளென்பார்

அந்த மரத்திலென்பார்

இந்தக் குளத்திலென்பார்”

என்று ஏமாற்றுபவனிடம், தேடாதே அது பக்தியல்ல என்று
உரக்கக் கூறுகிறார் மகாகவி பாரதியார். ‘யாதுமாய் நின்றாய்
காளி’ என்று பராசக்தியைக் கூறும் பாரதி மூடரையும்-

கயவரையும் ஏன் படைத்தாய் என்று வினவுகிறார்.

பல யுகங்களைக் கண்ட இந்தப் பூமி அழிவு இல்லாதது பல விதமான இயற்கை மாற்றம் வந்த போதும் பக்தி என்பதே ஆதாரமாகிறது. பூமி அதற்குமட்டும் செவி சாய்க்கிறது. இதையே வள்ளுவரும்,

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார்-நீந்தார்
இறைவன் அடி சேராதார்” என்கிறார்.

எலும்பால் கண்டது உயிர் பற்றி யுகம் - தேடித்தருமம் தருதல், நரம்பு -கொண்டது உயிர் பற்றி ஒரு யுகம் - தருவித்துத் தருமம் கொடுத்தல், அன்னல் பற்றியிருத்தல் - உயிர் பற்றி ஒரு யுகம் - வஞ்சித்து தருமம் மன்றாடிப் பெறுதல் இப்படி உயிர்ப்பற்று ஒவ்வொரு யுகத்திலும் இருந்தது தருமம் தேடித்தேடித்தருதல் முதல் யுகம். தருமம் வரவழைத்தும் தருவித்தல் தருதல் - இரண்டாம் யுகம். தருமத்தைக் கேட்டால் கொடுப்பது - மூன்றாம் யுகம். தருமத்தையே வஞ்சிப்பது மன்றாடியேப் பெற வேண்டியுள்ளது - நான்காவது இப்போதைய யுகம்.

இது ஏன்? என்பதே பக்தியை ஆதாரமாக உள்ளத்தால் தான் பக்தி எனும் பொருள் பரமனைப் பரமனருளால் முக்தி எனும் பிறவாவரம் திரும்பாமல் திளைத்தல் எனும்படி பொருள் கொள்ளலாம். இந்த யுகத்தின் உணவு உண்மை என்பதை வள்ளுவரின் விருந்தோம்பல் குறளும், ஓளவையாரின் பாடலிலும் நிறைவாகக் காணலாம். வள்ளலார் வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் என்று பக்தியை உணவு அடிப்படை என்பதும் அந்த உணவு இல்லாத மனிதனுக்கு உணவு தருதலே சிறந்த பக்தி என்று வாழ்ந்தார். பசிப்பிணிப் போக்குகிறார். இப்பூவுலகில் அடிப்படை தருமங்களையே கடைபிடிக்க வேண்டும் என்பது இயற்கை விதி. இதனால் பற்று பெறப்பட்டது. இதனால் உயிர் எனும் வளர்ப்பு பெறப்பட்டது. என்று எதை ஆதாரமாக கூறினாலும் உயிர்வாழ உணவு தேவை. அதற்கு பக்தி எனும் மார்க்கமும் சமுதாயத்திற்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால் இதற்கு நீர்வளம் அடைந்தால் தான் பயிர்கள் வளரும் மனித வாழ்விற்கு அடிப்படை உணவே.

உணவு இல்லையேல் உயிர்கள் வாழ இயலாது. இதனால் தான் அனைத்து மகான்களும் உணவு எம் இறையருட் பிரசாதம் என வழங்கியுள்ளனர். யாராகிலும் உணவு வேண்டுவோர்கள் பூவுலகு பசுமை பெற வேண்டும். அதற்கு இனி மழை வளம் ஒன்றே மருந்து.

நீரின்றி அமையாது உலகு - வள்ளுவர்

நல்லார் ஒருவர் உளரே

அவர் பொருட்டு எல்லாருக்கும் பெய்யும் மழை-ஒளவை

எந்த தர்மத்தை நோக்கியதோ அதே தர்மம் அடிப்படை, இந்த சமுதாய வாழ்வு எனும் பக்தியே அடிப்படை. இருக்கும் ஒன்றை இல்லை என்று சொல்லும் முடர்கள் கூட பிற்காலத்தில் இல்லை என்றதை இருக்கும் என்று ஒத்துக்கொள்ளும் பூமிதான் ஆதாரம் எனலாம். மேலே வீசியபொருள் கீழ்நோக்கி வருவது உறுதி. அதனால் வான்சிறப்பு தான் இவ்வுலக வாழ்வில் அவசிமாகிறது. மழைவளம் வேண்டுவோம். இயற்கைவளம் பெறும், தானிய வகையும் பெருகும், உணவுப்பஞ்சம் வராது. உயிர்கள் எல்லாமும் வாழ உணவு தேவையாகிறது. ஆதலால் பயிரும் உயிரும் வேண்டுமாகில் நீராதாரம் அவசியம் என்பதே. ஆதலினால் சமுதாய வழிபாடு என்பது பொதுவானது சமுதாய வழிபாடுகளில் வளர்ச்சி தனித்துவமாக இருக்கலாம். ஆனால் சுயநலம் கூடாது என்பதை உணர்த்தவேண்டும் எல்லா வளமும் தர வல்லது பூமி.

‘எந்த வளம் இல்லை இந்தத் திருநாட்டில்’ எனும் வாக்கை பக்தியோடு மெய்ப்பிக்க வேண்டும் பெசுகி எனும் வீரமா முனிவர் மீண்டும் பிறந்தால் தமிழ் நாட்டில் பிறக்க வேண்டும் என்றார் ஏன்? எதற்காக? இயற்கை எனும் பசுமை வளம் கண்ட மனிதர்கள் தருமம் நிலைத்து நிற்பது போல் தமிழும் நிலைத்துள்ளது என்பதால் இன்றைய சமுதாயமும் எல்லோரும் ஒன்று கூடி இயற்கை அன்னையை ஆராதிப்போம். மழை வேண்டியும் மண்வளம் வேண்டியும், நமது மரபும், கலாச்சாரமும் பக்தி என்பதே அடிப்படையாகும்.

சமுதாயச் சீர்கேடுகளை ஒழிப்போம். இயற்கையைக்

காப்போம். மண்வளம் பெறும், நீர்வளம் பெறுவோம், உணவும் கிடைக்கும், சமுதாய வழிபாடு மேலோங்கட்டும். நான் எனக்கு என்ற வேண்டுகலை விடுத்து எங்களுக்கு என்று நாமெல்லாரும் சமுதாய வழிபாடு இயற்கையினைப் போற்றி பக்தி செய்வோம். பக்குவமல்லாத பதப்படுத்தப்பட்ட பாலிதின் உணவைத் தவிர்ப்போம். இதுவே வரும் சந்ததிகளுக்கு முன் வைக்கும் சிறந்த சமுதாய வழிபாடு உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே என்பதை மீட்டெடுப்போம்.

“சாகா வரம் தருவது - இறைவன்

பிறவா வரம் வேண்டுவது - மனிதன்

சமுதாய வழிபாட்டின் பக்தி இயற்கை வழிபாடாக மாற வேண்டும்”

என்பதே இலக்கு.

முடிவுரை

சமுதாயங்களை வளர்க்கும் வழிபாடுகள் என்பது இனி இயற்கையைக் காப்பதும், மழைவளமும் மண்வளமும் வேண்டுவதே வரும் சந்ததிகளின் பக்தியாகும். வழிபாடு செய்தே தீர வேண்டும். சமூகத்திற்கு அல்ல. இயற்கையைக் காக்க சமுதாய வழிபாடு தேவை.

33. கைவத் துமிழ் வழிபாட்டு முறைகளும் பலன்களும்

மா.சரவணன் மீனாட்சி

திருப்புவனம்

முன்னுரை

ஆலயம் தொழுதல் சாலவும் நன்று என்பார்கள். இதன் பொருளை ஆராய்ந்து உணர்ந்தோம் என்றால் நமது முன்னோர்கள் வகுத்து வைத்துள்ள வழிபாட்டு முறைகள் மனித வாழ்விற்கும், உடல்நலம், மனநலம், ஒழுக்கம், நேர்மறை எண்ணங்கள், உச்சந்தலை முடி முதல் உள்ளங்கால் வரை ஆலய வழிபாட்டு முறை நல்ல பலன்களையே தருகின்றது. உயிரினத்தில் மனிதன் மட்டுமே, தான் விரும்பும் வழிபாட்டு முறையைச் செய்யும் சக்தியைப் பெற்றுள்ளான். 'கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்' என்பார்கள். நம்மில் பலருக்கு வழிபாட்டு முறைகளும் அதற்குரிய பலன்களும் தெரிவதில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரை ஆலயத்தில் தெய்வம் இவர்களை எதிர்பார்த்து இருப்பது போலும் அவர்களுக்கு ஒரு நினைவு. ஆலயத்தில் நுழைந்தவுடன் இவர்களின் குறைகள் அனைத்தையும் எடுத்துரைப்பர். தன் மனத்திற்குத் தோன்றிய அனைத்து ஆலயங்களுக்கும் சென்று வருவர். சில நாட்கள் கழிந்திருக்கும். ஒரு சில காரணங்களுக்காக அல்லது இவர்களே ஏற்படுத்திக் கொண்ட தவறுகளாலும் ஏற்பட்ட துன்பத்திற்குத் தான் வழிப்பட்ட கடவுளைக் குறை கூறுவர். கோயில் கோயிலா சுத்தினேன் அந்தத் தெய்வம் எனக்கு என்ன செய்தது என்பார்கள். இன்னும் சிலர் எப்படியென்றால் பக்கத்து தெரு மாரியம்மன் கோயிலில் இரண்டு வெள்ளிக்கிழமை விளக்கு போட்டிருப்பார்கள். மூன்றாவது வெள்ளிக் கிழமை வருவதற்குள்ளேயே பக்கத்து வீட்டு அம்மையாருடன் குழாயடி சண்டை ஏற்பட்டிருக்கும். அதற்கு விளக்கு போட்ட பெண் சொல்லுவார் நான் கும்பிடுகிற மகமாயி தான் உனக்கு கூலி கொடுப்பாள் என்று இரண்டு வாரம் கோயிலுக்குச் சென்று

கைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியும்

விளக்கு போட்டுவிட்டதால் மாரியம்மனே இவருக்கு ஏகம் செய்ய காத்திருப்பது போல் ஒரு நினைப்பு. இது பக்தியா?

மனத்தூய்மை

தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை எண்ணி வருந்துவதை விட இறைவன் செயல் என்று எண்ணி மேற்கொண்டு ஆக வேண்டியதைச் செம்மையாகச் செய்தால் துன்பம் இராது. ஆலய வழிபாட்டு முறை நம்மை நோயின்றி வாழ வழிவகுக்கிறது. ஆலய வழிபாட்டு முறையில் மனத்தூய்மை உடல் தூய்மை ஆகிய இரண்டும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். மனமது செம்மையானால் மந்திரம் செபிக்க தேவையில்லை என்பது முன்னோர் வாக்கு. இறை வழிபாட்டில் மனத்தூய்மை மிகவும் அவசியமாகும். நாம் இறைவனுடன் தொடர்பு கொள்ளும் வழி மனமேயாகும். ஒரு மனிதனிடத்தில் இறைவன் மனத்தையே காண்கிறான். தன்னலமற்ற மனம் எங்கோ அங்கே குடிகொள்கிறான். இறைவனிடத்தில் மனிதன் மனத்தாலேயே பேசுகிறான். தனது வேண்டுதலை மனத்தாலேயே இறைவனிடத்தில் கொண்டு செல்கிறான். அப்படிப்பட்ட மனத்தில் மனிதன் எத்தனை தீய எண்ணங்களை வைத்திருக்கிறான். இறைவன் மனத்தையே பார்க்கின்றவன் தீய மனம் கொண்ட மனிதன் தன் பக்தியை எவ்விதம் வெளிபடுத்தினாலும் அவை இறைவனிடத்தில் சேர்வதில்லை. துறவி ஒருவர் ஒரு குன்றின் மேல் அமர்ந்து அவ்வழியே செல்லும் மானிடர்களைப் பார்த்து நாய்போகுது, நரிபோகுது, காக்கா கூட்டம் போகுது, கமுகு போகுது, புலி போகுது, பாம்பு போகுது என்று அவர்களுடைய எண்ணங்களை வைத்து சொல்லிக் கொண்டிருப்பார். ஒருமுறை அவர் அதோ பார் உத்தம மனிதன் ஒருவன் போகிறான் என்று ஆச்சரியத்துடன் சொன்னாராம். அங்கே போனது வேறுயாரும்ல்ல இராமலிங்க சுவாமிகள் தான் அவ்வழியே சென்றாராம். நாம் நல்ல மனத்துடன் திகழ்ந்தால் ஆண்டவன் நமது ஆணைக்காகக் காத்து கொண்டிருப்பார் என்பது பெரியோர்களின் வாக்கு. இறைவன் தன்னை அடியார்க்கு அடியவன் என்கிறான். உண்மையான பக்திக்கு ஒரு போதும் அழிவில்லை. ஆலயம் சென்று தான் நம்

பக்தியை வெளிப்படுத்த வேண்டும் ஆலயம் செல்வது ஏனென்றால் நமது உடலும் உள்ளமும் ஆரோக்கியத்திற்காகவே என்பதை அனைவரும் உணர வேண்டும். ஆலயம் செல்வதற்கு முன் நம் உடலை நீராடி சுத்தம் செய்கிறோம். அதில் நம் உடல் தூய்மையாகிறது.

திருநீறு

நெற்றியில் திருநீறு பூசுகிறோம். 'நீறில்லா நெற்றி பாழ்' என்பார்கள் திருநீறு பூசுவதால் அநேக நோய்கள் கட்டுப்படுத்தப் படுகிறது. தலைவலி, நீர் ஏற்றம் தலைபாரம் இதுபோன்ற 11 விதமான நோய்களும் கட்டுப்படுத்தப்படுவதாகப் பெரியோர்கள் கூறுகின்றனர்.

குங்குமம்

செந்தூரத் திலகம் என அழைக்கப்படும் இந்த குங்குமம் நம்மில் தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். சிந்து சமவெளியில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ள பாவைகளின் தலைவகிடில் செந்தூரம் இருப்பதை அகழ்வராய்ச்சியாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். இது நெற்றியில் உள்ள ஒரு மர்ம புள்ளியைத் தொடும் ஒரு சிசிச்சை முறையும் ஆகும்.

கற்பூரம்

ஆலயத்தில் ஏற்றப்படும் கற்பூரமானது மருத்துவ குணங்கள் கொண்டதாகும். மனிதன் ஏற்படுத்திய செயற்கை தன்மையினால் இயற்கை கற்பூரத்தின் மருத்துவ குணங்கள் மறைகின்றன. கற்பூர புகைக்கும் மருத்துவக் குணங்கள் உண்டு. அதுபோல் கற்பூரத்தைக் கொண்டு நம் பெரியவர்கள் கைவைத்தியம் செய்து வந்துள்ளனர்.

ஆலயங்களில் நடைபெறும் (கோமங்கள்) யாகங்களும் அதில் இடப்படும் மருத்துவக் குணங்கள் கொண்ட பல மூலிகை பொருட்களால் ஏற்படும் புகை நம் உடலுக்குப் பல நன்மைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. ஆலயத்தில் அரசு, வில்வம், வேம்பு, மா போன்ற பல விருட்சகங்களை நாம் வலம் வரும்போது அதிலிருந்து வரும் காற்றை நாம் சுவாசிக்கும் பொழுது நரம்பு,

கருப்பை, அணுக்கள் குறைபாடு போன்றவற்றின் குறைபாடுகள் நீங்குகின்றன. அதிகாலை எழுந்து சூரிய உதயத்தின் போது சூரியவழிபாடு செய்யும் முறை தொன்றுதொட்டு வந்துள்ளது. அது நம் கண்களில் ஏற்படும் குறைபாடுகளை நீக்குகிறது.

கை கூப்பி கும்பிடுதல்

ஆலயத்தில் நுழைந்தவுடன் இறைவனின் சந்நிதானத்தில் இருகைகளையும் மார்பகத்தில் வைத்து கும்பிடுகிறோம். இது ஆத்மாஞ்சரி முத்திரையாகும். இந்த முத்திரை செய்யும் போது உள்ளங்கைகளிலிருந்து வெளிப்படும் ஆற்றலானது நம் இதயத்தினுள் பாய்ந்து, இதய துடிப்பைச் சீராக்குகிறது. மன அமைதியை தருகிறது. இடப்பக்க வலபக்க முளைத்திறனை ஒழுங்குபடுத்துகிறது. எனது ஊரான திருபுவனம் கம்பகரேசுவரர் ஆலயத்திற்கோ, இடைமருதூர் மகாலிங்க சுவாமி ஆலயத்திற்கோ செல்லும் போது நூறு முறையாது இந்த முத்திரையை நான் செய்கிறேன். ஆலயத்தில் விழுந்து வணங்குகிறோம். அதுவும் ஒருவகை யோகாசனம் ஆகும்.

ஆரோக்கிய வலம்

ஒரு சிவாலயத்தை முழுமையாக வலம் வரும் போது அது சராசரி 1.5 கி.மீ நடைபயிற்சியாகும். அது சர்க்கரை, கொழுப்பு, இரத்தக் கொதிப்பு ஆகியவற்றிலிருந்து நம்மை பாதுகாக்கிறது. அதே போல் நலகோயிலுக்குச் செல்லும்போது அந்த மலையின் மீது ஏறுவதால் காலில் உள்ள தசைகள் வலுவடைகின்றன. இதயம் வலுவடைகின்றது. இது சிறந்த மூச்சுப் பயிற்சியாகும். இதனால் நுரையீரல் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து நோய்களும் குணமாகிறது. நம் மனம் ஒருநிலைப்படுகிறது. சிவாலயத்தில் கிரிவலம் செய்யும் பழக்கம் அதிகரித்து வருகிறது. இதனால் நம் உடலில் தேங்கியுள்ள கழிவுகள் அகலுகின்றன.

விரத வழிபாடு

நம்மில் பலர் மாலை அணிந்து விரதமிருந்து கோயில் செல்லும் முறை உள்ளது. மாலை அணிந்தவர், காலை, மாலை

இரு வேளை குளிர்ந்த நீரில் நீராடுவதாலும், காலனி அணியாமல் நடப்பதாலும், புலால், மது இவைகளைத் தவிர்ப்பதாலும், உடலுறவு கொள்ளாததாலும் நமது உடல் ஒரு பக்குவ நிலையை அடைகிறது. எல்லா பருவ காலங்களையும் தாங்கும் சக்தியைப் பெறுகிறது. மனமும் தூய்மையாகிறது. முடி காணிக்கை என்னும் பெயரில் மொட்டை அடித்து கொள்கிறோம். தற்போது உள்ள நவீன மருத்துவத்திலும், மருத்துவர்கள் வருடம் ஒரு முறையாவது தலைமுடியை மொட்டையடித்து கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள். இதனால் முடி உதிர்தல், பொடுகு, பேன் போன்ற முடி சம்பந்தமான பிரச்சனைகள் அகலும். இதைதான் நம் முன்னோர்கள் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இப்படி ஒரு பழக்கத்தை நம் நலனுக்காக ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளனர்.

தோப்புக் கரணம்

விநாயகர் சந்நிதியில் நாம் தோப்புகரணம் போடுகிறோம். இது ஒரு மிக சிறந்த பயிற்சியாகும். நம் மூளைதிறன்களை இயக்கும் பயிற்சியாகும். மனித மூளை அரைகோளங்களினால் ஆனது. மனித உடல் போலவே வலமாக இந்த அரைக்கோளங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. மூளையின் வலப்பக்கம் அரைகோளம் இடதுபாக உடலையும், இடப்பக்க அரைகோளம் வலப்பாக உடலையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. அது மட்டுமல்ல, வலது பக்க மூளை பொதுவான கற்பனை சக்தி, படைப்பாக்கம், உணர்ச்சிகள் ஆகிவற்றின் ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்குகிறது. இடப்பக்க மூளை பகுத்தறிவு அறிவியல் பூர்வமான சிந்தனை ஆராய்ச்சி பார்வைகள் இவற்றுக்கான ஊற்றுக்கண்ணாக அமைகிறது. இந்த இரு பாகங்களும் சரியான முறையில் இணைந்து செயல்படுவது அவசியம். எந்த ஒரு செயலையும் தொடங்குமுன்னால் இந்த இசைந்த செயல்பாட்டை எப்படி உருவாக்குவது. இதைதான் நம் முன்னோர்கள் விநாயகர் சந்நிதியில் நின்று தலையில் இரண்டு பக்கமும் குட்டிக்கொண்டு காதுகளைப் பிடித்து தோப்புக்காரணம் போடும் பழக்கத்தை உருவாக்கி வைத்துள்ளனர். இதைதான் தற்போது அமெரிக்க யேல் பல்கலைக்கழகத்தின் மூளை ஆராய்ச்சியாளர் மருத்துவர்

யூசினியசு யாங்க் என்பவர் தோப்புக் கரணத்தை ஆராய்ந்து அதன் அபூர்வ ஆற்றல் மிகுந்த சக்தியை அங்குள்ள அனைவருக்கும் இப்பயிற்சியைப் பரிந்துரை செய்கிறார். ஆலயத்தில் விநாயகருக்கு அருகம்புல் மாலை அணிவிப்பார்கள். அதன் மருத்துவப் பலன்கள் அளவற்றதாகும். தற்பொழுது அனைவரும் அருகம்புல் சாறு என்றும் பெயரில் இதைத் தேடிச் செல்வதை நாம் காண்கின்றோம். சிவாலயத்தில் வில்வத்தை பிரசாதமாக அங்கு வரும் பக்தர்களுக்கு தருவது உண்டு. வில்வம், நரம்பு, அணுக்கள் பிரச்சனைகளுக்குச் சிறந்த மருந்தாகும். அதே போல் துளசியும் எதிர்ப்பு சக்தி மிகுந்த மூலிகையாகும்.

சத்துள்ள தானியம்

ஒவ்வொரு தெய்வ வழிபாட்டிற்கும் ஒவ்வொரு தானியங்கள் இடம்பெறுகின்றன. இது மனித உடலின் ஆரோக்கியத்திற்கு அரணாக விளங்குகிறது. சிவாலயத்தில் உள்ள நவகிரகங்களின் வழிபாட்டின் போது ஒவ்வொரு கிரக கடவுளுக்கும் ஒரு தானியம் விருப்ப உணவாகப் படைக்கப்படுகிறது. அவை நெல், துவரை, , எள், பருப்பு, பயிறு, கோதுமை, உளுந்து, கொண்டைக்கடலை, மொச்சை போன்றவைகளாகும். இவைகளை நெய்வேத்தியம் செய்து பிறருக்குத் தானமாக கொடுக்கும் பழக்கம் உண்டு. இது நம் உடலுக்கு மிகுந்த சக்தி தரும் தானியம் ஆகும். அதுபோல் ஒவ்வொரு கிரகத்திற்கும் ஒரு நிறம் உண்டு. மனிதர்கள் நிறங்களால் ஆளப்படுகிறார்கள் என்று பல மனவியலாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர். நிறங்கள் என்பது ஒருவரது உலகாயத வாழ்க்கையையும், ஆன்மீக வாழ்க்கையையும் பாதிக்கிறது. குறிப்பிட்ட நிறங்கள் பார்வையில் நம்முள் உற்சாகம் பிறப்பதையும், சில நிறங்கள் நம்மை அறியாமல் சோர்வுக்குள்ளாக்குவதையும் உணர்கிறோம். நிறங்களில் கெட்ட நிறங்கள் என்று கிடையாது. சில நிறங்கள் மனிதர்களால் உபயோகப்படுத்தும் போது சில மனோவியலான விளைவுகளை உண்டாக்குகின்றன என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

உடல் நலம்

இன்றைய நவீனக் காலக்கட்டத்தில் வீடு கட்டி தளம் அமைக்கும் நாம் எல்லோரும் மார்பிள், டைல்க், கிராளைட் போன்ற சலவைக் கற்களால் தளங்களை அமைக்கின்றோம். ஆனால் அவைகள் நம்மில் பெரும்பாலானார்க்கு உடல் நலத்திற்கு ஏற்றதாக அமைவதில்லை. கால்வலி, மூட்டுவலி போன்ற பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. இன்றைய மருத்துவத்திலும் ஒருவகையான சிறுசிறு கொப்பளம் போன்று உள்ள காலனிகளை மருத்துவர்கள், வீட்டின் உள்ளேயும் அணிந்து கொள்ளுமாறு பரிந்துரைச் செய்கின்றனர்.

ஆலய வழிபாடு மனித வாழ்விற் கு இன்றியமையாததாகும். தனிமனித ஒழுக்கநெறி, குடும்ப ஒழுக்கம், சமுதாய ஒழுக்கம், தேசபக்தி வளர்வதற்கும் அது மையமாக விளங்குகிறது. விலங்குகளிடமிருந்து மனிதர்களை வேறுபடுத்துவதில் ஆலய வழிபாடும் ஒன்றாகும். நமது முன்னோர்கள் வகுத்துவைத்துள்ள பழக்க வழக்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் நமது நல்வாழ்வுக்கேயாகும். இலைமறைகாயாக எத்தனை, எத்தனை அதில் மறைந்து இருக்கின்றன. நாமும் நம் சந்ததியர்களுக்கு இதன் நன்மைகளை சொல்லி புரியவைக்க வேண்டும். எத்தனை எத்தனை சித்தர்களும், ஞானிகளும், முனிவர்களும், யோகிகளும், மகான்களும் நமது நல்வாழ்விற்காகச் சொல்லப்பட்டவைகள் காலப்போக்கில் காணாமல் போய்கொண்டிருக்கின்றன.

34. வழிபாட்டு நெறிகளில் பகீர்த் துடங்கள்

முனைவர் மு.கல்பனா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

அறிஞர் அண்ணா அரசு

மகளிர் கலைக்கல்லூரி

வாலாசாபேட்டை

முன்னுரை

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது நம் ஆன்றோர் வாக்கு. ஆலயம் என்பது இறைவன் உறையும் இடம். இறைவனைத் தொழுதலையே நம் முன்னோர் அவ்வாக்கினால் உணர்த்தியுள்ளனர். இறைவனைத் தொழுதலும் சாத்திரங்களைப் போற்றுதலும் சமூக வாழ்வின் முக்கிய அங்கமாகக் கருதப்படுகிறது. நம் தமிழ் சமூகத்தில் இறைவனைத் தொழும் வழிபாட்டு முறை வரையறுக்கப்பட்டு இன்றளவும் நம்மால் பின்பற்றவும் படுகின்றது.

வழிபாடு

வழிபாடு என்பதற்கு வணங்குதல் என்று பொருள்.

“காமக் கடப்பினுள்

வழிபாடு கிழமை அவட்கு இயலான்”

எனவும்,

“வழிபடு தெய்வம் நிற்புறங்காப்ப”

எனவும், தொல்காப்பியத்தில் வழங்கப்படுவதால் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வழிபாடு என்ற சொல் வழக்கிலிருந்தமைப் புலனாகின்றது. வழிபாடு என்ற சொல் வழிபடு என்ற சொல்லின் வேர்ச்சொல்லாகும். வழிபாடு என்பதற்கு வழியில் செல்லுகை, பின்பற்றுகை, வணக்கம், பூசனை, வழக்கம், சமயக்கோட்பாடு என்ற பல்வேறு பொருட்களை நிகண்டுகளும் அகராதிகளும்

புலப்படுத்துகின்றன.

வழிபாட்டின் காரணங்கள்

இயற்கை வழிபாடே மனிதன் அறிந்த முதல் வழிபாடாகும். தனக்கு நலன் அளிக்கவும், அளிக்கப்பட்ட நலனுக்கு நன்றி செலுத்தும் பொருட்டும் மனிதன் இயற்கையை வழிபடத் தொடங்கினான். உலகளவில் நம்பிக்கை, வழிபாடு, பூசை ஆகியவற்றைப் பொறுத்தளவில் அவை அச்ச அடிப்படையில் எங்கும் தன்னிச்சையாகத் தோன்றித் தழைத்திருத்தல் வேண்டும் என க.ப. அறவாணன் கூறுவதையும், தெய்வ வழிபாடு தோன்றுவதற்குக் காரணம் எதிரிகளைப் பற்றிய அச்ச உணர்வே என்ற கோசம்பியின் கூற்றையும் நோக்குமிடத்து வழிபாட்டின் தோற்றத்திற்கு அன்பு, அச்சம் எனும் இரண்டே அடிப்படை என்றும் அதனுடன் நன்றியுணர்வும் ஒரு காரணம் என்றும் கருதலாம்.

ஆலய வழிபாட்டின் சிறப்பு

ஆலயம் என்பதற்கு ஆன்மா சேர்வதற்குரிய இடம் என்று பொருள். ஆ-ஆன்மா, லயம்-ஒடுங்குதல் என்று பொருள்படும். கடவுள் திருவடிகளை ஆன்மாக்கள் இணைந்து இயைபு பறுகின்ற இடமே ஆலயமாகும். அறிவியல் ரீதியாக மின் அலைகள், காந்த அலைகள் மிக அதிகமாக காணப்படும் இடத்திலேயே ஆலயத்தின் மூலசுதானம் எனப்படும் கருவறைகள் அமைக்கப்பட்டன.

தங்கம், வெள்ளி, காப்பர் போன்ற ஏதாவது ஒரு உலோகத்திலான தகடுகள் பிரதான சிலையின் அடியில் புதைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த தகடுகள் புவியின் காந்த அலைகளை நன்கு உள்வாங்கும் தன்மை உடையவை. இந்த தகடுகள் காந்த ஆற்றலை உள்வாங்கி சிலையின் மூலம் சுற்றிலும் பரவச் செய்கின்றது. எனவே தான் கோயிலை இடமிருந்து வலமாகச் சுற்றுவவர் தன் உடலில் அதிகமான ஆற்றலை உள்வாங்கிக் கொள்கிறார்.

நால்வகை வழிபாடு

சைவ சமய சாத்திரங்கள் இறை வழிபாட்டினை நான்கு நெறிகளில் எடுத்துரைக்கின்றது. 1.சரியை, 2.கிரியை, 3.யோகம், 4.ஞானம்

சரியை நெறி

சாரீரம் என்று மனித உடலைக் குறிக்கும் வடமொழியில் இருந்து வந்ததால் இது சரியை என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதனைத் தொண்டுநெறி என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். கோயிலை வலம் வருதல், கோயிலுக்குப் பூமாலை தொடுத்தளித்தல், கோயிலைத் துப்புரவு செய்தல், விளக்கிடுதல், திருமஞ்சன நீர் எடுத்தல், தீபங்களை ஏற்றுதல், பசுமடம் அமைத்தல், ஆடிப்பாடி வழிபடுதல் போன்றவை சரியை நெறியில் அடங்கும் திருநாவுக்கரசரின் தாசமார்க்கம் இவ்வகையைச் சார்ந்ததாகும்.

கிரியை நெறி

கிரியை என்பது மனித உடலின் ஐம்புலன்கள் வாயிலாக இறைவனை ஒரு மனத்துடன் வழிபடுவதாகும். இந்நெறியில் ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தை ஒதுதல், தேவாரம் முதலிய திருமுறைகளைத் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்வது, சாத்திரக் கருத்துக்களையும். சாத்திர நூல்களையும் பிறர் எடுத்துரைக்கும் நற் கருத்துக்களையும் கடைப்பிடிப்பது ஆகும். திருஞானசம்பந்தர் பின்பற்றிய சற்புத்திர மார்க்கம் கிரியை நெறியைச் சார்ந்தது ஆகும்.

யோக நெறி

யோகம் என்பது மனிதனால் செய்யப்படும் வழிபாடு ஆகும். யோக நெறியில் இறைவனின் வடிவத்தை மனத்தில் நிறுத்தித் தியானத்தில் ஆழ்ந்து இருப்பவரைக் குறிக்கும். இதுவே உள்ளார்ந்த முறையில் கூறப்படும் அக வழிபாடு ஆகும். சுந்தரரின் சகமார்க்கம் என்னும் தோழமை நெறியாகும்.

ஞானநெறி

இறைவன் குருவாக வந்து ஞானத்தை உணர்த்துவது ஞான நெறியாகும். இறைவன் குரு வடிவில் மனித சாட்டையைத் தாங்கி வருவதால் குருபீடத்தில் இருப்போரை வணங்குவதும் வழிபடுவதும் அவரிடம் ஞானோபதேசம் பெறுவது ஞான நெறியாகும். மாணிக்கவாசகர் பின்பற்றிய சன்மார்க்க நெறிஎன்னும் குருமானவன் நெறி ஞான நெறிக்கு உதாரணம் ஆகும்.

ஆகம வழிபாடு முறை

ஆறுகால பூசைகள் ஆலயத்தில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. காலை சந்தி, உச்சிக்காலம், விசவரூபம், நித்தியாநு சந்தானம் போன்ற ஆறு வகை பூசைகளையே ஆகமங்கள் குறிப்பிடும் ஆறுகால பூசை ஆகும். வழிபாட்டில் நீராட்டுதல் என்பது சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. அபிசேகம் அல்லது திருமஞ்சனம் என்பதை நீராட்டுதல் அழைப்பார்கள்.

அறிவியல் முறையில் கடவுளின் சிலையிலிருந்தும், அதன் அடியில் இருக்கும் தகடுகளின் மூலமாகவும் அதிக ஆற்றல் வெளிப்படுகிறது. எனவேதான் சிலையைச் சாதாரண நீர் கொண்டு சுத்தப்படுத்தாமல் துளசி, பச்சைக் கற்பூரம், ஏலம், கிராம்பு போன்ற பல பொருட்கள் கலந்த நீரைக் கொண்டு சுத்தப்படுத்துவர். அப்புனித நீரை மக்களுக்குப் பிரசாதமாக வழங்குவர். இந்நீரில் உள்ள துளசி, இருமல், சளியில் இருந்து காக்கின்றது. பச்சைக் கற்பூரமும் ஆலமும் வாய் துர்நாற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. கிராம்பு பற்சிதைவைத் தடுக்கின்றது. இந்த நீரானது நம் உடலின் இரத்தத்தைச் சுத்திகரிக்கின்றது. மருத்துவ முறையில் பலனும் அளிக்கின்றது.

வழிபாட்டிற்குரிய மலர்கள்

கோயில்களில் இறைவனுக்குச் சூட்டப்படும் பூக்கள் மூன்று வகைப்படும். சாத்வீக மலர்கள், இராசத மலர்கள், இராசத சாத்வீக மலர்கள் என இவைகள் சைவ ஆகமங்களில்

சுட்டப்படுகின்றன. இறைவனுக்குச் சாத்தப்படும் மலர்களில் வெண்மை நிறம் உடைய மலர்கள் அனைத்துமே சாத்வீக மலர்கள் என்று பெயர் பெற்றவை ஆகும். இம்மலர்களை இறைவனுக்குச் சாத்துபவர்கள் உயர்ந்த ஞானத்தையும் கல்வியையும் பெற்று விளங்குவார்கள்.

செந்நிறம் உடைய மலர்கள் இராசத மலர்கள் என்றுக் கூறுவர். இம்மலர்களைத் தொடுத்து இறைவனை வழிபட்டால் வீரபராக்கிரமத்தைப் பெற்றுத் திகழ்பவர்களாக இருப்பர். மேலும் இவர்களுக்கு இறைவன் நிறை செல்வம் கொடுத்து அருளுவார். பொன்னிறமுடைய பூக்கள் இராட்சத சாத்வீக மலர்கள் என்பர். இவைப் போகத்தையும் நினைத்த காரியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் ஆற்றலையும் பெற்றுத் தரும் என ஆகமங்கள் கூறுகின்றன.

கோயில்களில் ஏற்றப்படும் தீபங்களின் வெப்ப ஆற்றலும், அர்ச்சகர்கள் ஓதும் மந்திரங்களின் அலை வரிசையும், இறைவனுக்குச் சாத்தப்படும் பூக்களின் வாசனையும், எரியும் ஊது பத்தியின் மணமும் இணைந்து ஒரு வித வேதியியல் ஆற்றலை உருவாக்குகின்றன. இவ்வாற்றல் ஓர் இதமான சூழலை கோயிலின் உள்ளேயும் மனிதன் உள்ளேயும் ஏற்படுத்துகின்றன என்கின்றது அறிவியல். அறிவியல் முறையில் கோயில்களில் சாற்றப்படும் மலர்களின் வாசத்தை நாம் நுகர்வதால் நம்முடைய சுவாசம் சீர்படும் என்பதினை எடுத்தியம்புவதுடன் மலர்களின் நறுமணம் நம் உடலுக்குப் புத்துணர்ச்சியையும் அளிக்கவல்லதாக உள்ளது என்று அறியப்படுகிறது.

கோபுராங்கள்

கோயில் கோபுரங்கள் காணப்படும் செம்பு போன்ற உலோகங்களின் உள்ளே கம்பு, வரகு, ராகி, சோளம், நெல் போன்ற நவதானியங்களும், உலோகத் தூண்டுகளும் வைக்கப்பட்டு இருக்கும். இந்தக் கலசங்கள் இடியைத் தாங்கும் தன்மையுடன் இருக்கின்றன. ஒரு கோயில் கோபுரத்தின் உயரம் 50 மீட்டர் எனில், அதனைச் சுற்றிலும் 7500 சதுர மீட்டர்

விட்டத்திற்கு இடி தாக்காது. அதனால் தான் அக்காலத்தில், கோயில் கோபுரங்களை விட எந்த கட்டமும் உயரமாக அமைக்கப்படவில்லை. இதைத் தான் நம் முன்னோர் கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம் என்று கூறிச் சென்றனர்.

எந்த தொழில் நுட்பமும் இல்லாத அக்காலத்தில் எவ்வாறு இவை எல்லாம் நம் முன்னோர் கண்டறிந்தனர் என்பது வியப்புக்குரிய ஒன்றே. நம் முன்னோர்கள் வழிபாடு பற்றியும், வழிபடும் முறைகள் குறித்தும் கூறிய ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு அறிவியல் உள்ளது. உதாரணமாக நாம் விநாயகர் கோயிலில் தோப்புக்கரணம் இடுவோம். ஏனென்றே தெரியாமல் நாம் வழிவழியாக இட்டு வந்த இந்தத் தோப்புக்கரணத்தின் பின்பே ஓர் அற்புதம் மறைந்து உள்ளது. இரு காதுகளையும் பிடித்து தோப்புக்கரணம் போடுவதால் இடப்பக்க மூளை மற்றும் வலப்பக்க மூளை இரண்டும் ஒரே அளவில் சமமாக நன்கு செயல்படுகிறது என்று இன்று ஆராய்ந்து முடிவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள் விஞ்ஞானிகள்.

“முது நெல்லியும் மூத்தோர் சொல்லும்
முன்னே காக்கும் பின்னே இனிக்கும்”

என்ற பழமொழிக்கேற்ப விஞ்ஞானிகளால் கூட விளங்கிக் கொள்ள முடியாத அறிவியல் நம் தமிழர்களின் அறிவியல் நம் முன்னோர்கள் கூறியதை மூட நம்பிக்கைகள் என்று கூறி உதாசினப்படுத்தாமல் அவற்றில் உள்ள அறிவியலை உணர்ந்து அறிந்து ஆய்ந்து இவ்வுலகிற்குக் கொடுப்பதே நம் கடமையாகும்.

தொகுப்புரை

வேற்றுமையில் ஒற்றுமையும், சமய நெறி வளர்ப்பும், மனிதச் சிந்தனைகளின் தெளிவும், மனிதனின் பண்பும், பொது நல உணர்வும் ஊட்டவும் கோயில்களின் வழிபாடு நமக்குத் துணை செய்கின்றது. உண்மையான வழிபாடு என்பதே இச்சமுதத்திற்கான உதவியைச் செய்வதே ஆகும். நம் முன்னோர்களின் கோயில் வழிபாடு என்பது சமுதாயத்தின் நன்மைக்கே பெரிதும் பயன்பட்டது என்பதே துணிபு.

35. சைவ சமய அடையாளச் சின்னங்கள்

முனைவர் செ.லலிதாம்பாள்

துணைப் பேராசிரியர்

இசைத்துறை

சீதாலட்சுமி இராமசுவாமி கல்லூரி

திருச்சிராப்பள்ளி

முன்னுரை

சமயங்கள் மனிதனை நெறிப்படுத்தி இறைவனிடத்தில் கொண்டுசேர்ப்பதில் முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. அதிலும் குறிப்பாகச் சைவ சமயத்தின் நெறிகள் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் நிலையாமையையும், பரம்பொருளின் முக்கியத்துவத்தையும் விளக்கி மனிதர்களை நெறிப்படுத்தவதில் முன்னிலை வகிக்கிறது. மேலும் சமய அடையாளச் சின்னங்கள் அந்தத்த மதத்தினரை வகைப்படுத்திக் காட்டுவதோடு மருத்துவ முறையில் நம்ம ஆரோக்கியமாக வைக்கும் மருந்தாகவும் திகழ்ந்து வருகின்றது. அவ்வகையில் சைவ சமயத்தினர் அணியும் திருநீறும், உருத்திராக்கமும் எவ்வாறு நமது உடலுக்கு மருத்துவ முறையில் நன்மை பயக்கின்றது என்பதை இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

சைவ சமயம்

சைவ சமயம் அறுவகைச் சமயத்தில் சிவனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் ஆகும். சைவம் என்பதற்குச் சிவபெருமானை உயிர்கள் அடைந்து உயர்வதற்குரிய வழிகளைக் காட்டும் சமயம் என்பது பொருளாகும். சைவத்தில் பதி, பசு, பாசம் என்னும் உட்பொருள் யாதெனில் பசுவாகிய உயிர், பாசமாகிய மாயையை விட்டுவிட்டால் பதியாகிய இறைவனை எளிதாக அடையலாம் என்பதாகும். வேதங்கள், ஆகமங்கள், புராணங்கள், இலக்கியங்களில் அக்னியாகவும், சிவனாகவும் சைவ சமய முதல்வனை வழிபட்டுள்ளதாகக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

சைவத் தமிழ் நூல்களில் சைவ சமய அடையாளச் சின்னங்கள்

சைவர்களின் அடையாளச் சின்னமானது திருநீறும், உருத்திராக்கமும் ஆகும். சைவத் தமிழ் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பன்னிரு திருமுறையுள் 1ஆம் திருமுறையாகிய சம்பந்தப்பெருமான் தேவாரத்தில் மந்திரமாவது நீறு என்று பாடியுள்ளார். திருமூலர் தனது திருமந்திரத்தில் திருநீற்றின் பெருமையை திருநீறு என்ற தலைப்பில் பாடி விளக்கியுள்ளார். திருநீறு பூசுவாதல் பெருமையையும், நீரின் மேன்மையையும், அவற்றைப் பூசுவதால் கிடைக்கும் சிவபேற்றினையும் ஒளி உடலினையும் பெறுவர் என்று அறுதியிட்டுக் கூறியுள்ளார்.

திருநீறு தயாரிக்கும் முறை

திருநீரானது பங்குனி மாதம் அடமி, பெளர்ணமி சதுர்தசி திதியில் அதற்கென்று உள்ள மந்திரத்தைச் சொல்லி, திருநீற்றுப் பச்சிலைகளையும், வில்வபழத்தின் ஓட்டையும் நன்கு அரைத்துக் கொண்டு, அதனை வெண்பசுவின் சாணத்துடன் நன்கு கலந்த கலவை தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும். பிறகு இந்தக் கலவையைச் சிறுசிறு உருண்டைகளாக உருட்டி வெயிலில் நன்கு காய வைக்க வேண்டும். நன்றாகக் காய்ந்ததும் அவற்றை ஒன்றாக அடுக்கி வைத்து நெல் உமியால் மூடி, நெருப்பில் புடம் போட வேண்டும். எருமுட்டை நன்கு வெந்து, தீ தணிந்த பிறகு இந்தச் சாண உருண்டைகள் வெண்மையானதாகிவிடும். நன்கு வெந்த சாண உருண்டைகளை எடுத்துத் தூளாகச் செய்து, அந்தத் தூளை மெல்லிய துணியில் சலித்தால் மிகவும் மென்மையான திருநீறு கிடைத்துவிடும். திருநீறு தயாரிக்கப் பயன்படும் உமியானது நம் உடல் பிதானமல்ல அது வெறும் உமி என்பதைக் குறிப்பதாகும்.

திருநீறு அணிவதன் பயன்

திருநீற்றை நெற்றியிலும், தோள், முழங்கைகள், மணிக்கட்டு, இடுப்பு, முழங்கால் என நம் உடம்பில் எலும்புகள் இணையும் மூட்டுப் பகுதிகளிலும் தினமும் பூசி வந்தால் அந்த

மூட்டுப் பகுதிகளில் தேங்கி நிற்கும் கெட்ட நீரை உறிஞ்சி படிப்படியாக வெளியேற்றிவிடும். இதனால், உடலிலுள்ள துர்நாற்றம் சிரத்திலுள்ள நீர்தோசம், தலைவலி, எலும்புத்தேய்மானம் சவ்வு கிழிதல் போன்ற மூட்டு சம்பந்தமான நோய்கள் நீங்கிவிடும். வாத பித்த, கப நாடிகளைச் சமநிலைப்படுத்தக் கூடியது. மனம், வாக்கு, காயம் ஆகியவற்றைத் தூய்மையாக்கும் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை நீங்கச் செய்யும் தன்மையுடையது திருநீறு ஆகும்.

திருநீறு அணிவதன் தத்துவம்

திருநீறு தன்னைத் தரித்தவர்க்கு ஐசுவரியத்தைக் கொடுத்தலால் பூதியென்றும், இரட்சித்தலால் இரட்சையென்றும், சிவத்தை விளக்குவதால் பசிதம் என்றும், பாவங்களை நீக்கலால் பசுமம் என்றும், மலத்தைக் கழுவுவதால் குட்சாரம் என்றும் பெயர் பெறும். மேலும் இத்திருநீறு “யாவரும் முடிவில் பிடி சாம்பலாவர்” என்ற நிலையாமையை நமக்கு உணர்த்தி “நீயும் இத்தகைய நிறாய்ச் சிறிது காலத்திற்குள் முடிவாய் ஆதலால் உன் வாழ்க்கையைத் தூய்மையுடனும் இறைவன் மீது உற்ற பற்றுடனும் இருத்தல் வேண்டும்” என எச்சரிக்கின்றது. பசுவாகிய ஆன்மாவின் மலம் நிறாகிய பின்னரே சீவன் சிவனாகிறான் என்ற தத்துவத்தையும் இது வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே திருநீறு மதச் சின்னமாக விளங்குவதுடன் ஆரோக்கிய தொடர்புடையதாகவும் உள்ளது.

ஆதார சக்கரங்கள்

நம் உடலிலுள்ள சக்தி மையங்கள் அனைத்தும் சுழன்று கொண்டே தான் இருக்கின்றன. எனவே தான் அவற்றை சக்கரங்கள் என்று சொல்கின்றோம். இந்தச் சக்கரங்கள் பிராணன் என்ற உயிர் சக்தியைத் தேவைக்கேற்ப நாடிகளுக்குள் செலுத்தும் சக்தி மையங்களாகச் செயல்படுகின்றன. சக்தியை உருவாக்கும் வல்லமையும் அவைகளுக்கு உண்டு. நம் வேதகால ஆயுர்வேத நூல்களும், உபநிடதங்களும் சக்கரங்கள் குறித்து விரிவான விளக்கங்கள் தந்துள்ளன. இந்தக் குறிப்புக்களின் படி பார்த்தால்

நம் உடல் முழுவதும் சிறியதும், சிபிரியதுமாக 28,000 சக்கரங்கள் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றன. வர்மக்கலை புள்ளிகள், அக்குபஞ்சர் புள்ளிகள் அனைத்தும் ஒவ்வொரு சிறு சக்கரங்களேயாகும். இந்த 28,000 சக்கரங்களில் 28 சக்கரங்கள் முதன்மையானவை என்று கருதப்படுகின்றன. இவற்றில் 7 சக்கரங்கள் (முக்கோண வடிவில் அமைந்திருக்கும்) முதன்மை சக்கரங்கள் எனவும், 21 சக்கரங்கள் துணைச் சக்கரங்கள் எனவும் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை மிகவும் சூட்சுமமானவை, இவை கண்களுக்குப் பலப்படாது, அனுபவ பூர்வமாக மட்டுமே உணரமுடியும்.

திருநீறு அணியும் விதமும் ஆதார சக்கரங்களும்

திருநீற்றை அணிய அவரவர் மோதிர விரலையும் கட்டைவிரலையும் பயன்படுத்த வேண்டும். விபூதி பூசுவதை இரண்டு வகையாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று அப்படியே பூசுவது. இதை உத்தாளனம் என்பர். மற்றொன்று திருநீற்றை நீரில் குழைத்து மூன்று கோடுகளாக பட்டையாக அணிவர். இதை திரிபுண்டரம் என்பர். மேற்கூறிய இரு விரல்களுள் கட்டைவிரலானது நுரையீரலை குறிப்பதாகவும், மோதிரவிரலானது இதயத்தைக் குறிப்பதாகவும் அக்குபிரசர் மருத்துவத்தில் உள்ளன.

உருத்திராட்சம்

சைவ சமய சின்னத்தில் உருத்திராக்கமும் முக்கியமான அடையாளச் சின்னமாகத் திகழ்கின்றது. உருத்திராட்சத்தில் ருத்ரா சிவன், அக-கண் என்று பொருள்படும். சிவனின் கண்களிலிருந்து வழிந்த ஆனந்த கண்ணீர்துளியானது பூமியில் விழுந்து உருத்ராட்ச மரமாக வளர்ந்தது என்பது சிவபுராணம் கூறுகின்றது. இந்தியாவில் நேபால் மற்றும் இமாசல பிரதேச மலை வட்டாரங்களில் மட்டுமே. இம்மரங்கள் காணப்படுகின்றது. இந்த உருத்ராட்சமரம் 100 ஆண்டு காலம் வரை நீடித்து நிற்கும் ஆற்றல் பெற்றதாகும். இதன் பழமானது நீல நிறத்தில் இருக்கும். அது காய்ந்ததும் கறுப்பு நிறத்துடன் இருக்கும். தன்னைச் சுற்றி அபூர்வமான அதிர்வலைகளைக் கொண்டிருக்கும். 1 முதல் 21 முக ருத்ராட்சம் வரை

கொண்டுள்ளதாகும். ஒவ்வொரு வகைக்கும் ஒவ்வொரு முக்கியத்துவம் உள்ளது. அதற்கு வியக்கத்தக்க சக்திகள் உள்ளது.

உருத்திராட்சம் அணியும் இடங்கள்

குடும்பி, தலை உச்சி, தலை, காது, கழுத்து, புசம், மணிக்கட்டு போன்ற இடங்களில் அணிந்து கொள்ளலாம். மேலும் செபமாலையாகவும் வைத்துக் கொள்ளலாம்.

உருத்ராட்சத்தின் பலன்கள்

காந்த சக்தியை விட, உருத்திராட்சமானது நோய்தீர்க்கும் மருந்தாகச் செயல்படுகிறது. ஆயுர்வேத மருத்துவத்தில் உருத்திராட்சமானது சிறந்த மருந்தாக கருதப்படுகின்றது. உருத்திராட்சம் உடலின் பல்வேறு பகுதிகளில் அணிவதோடு உட்கொள்ளும் மருந்தாகவும் பயன்படுகிறது. உருத்திராட்சத்தை மருத்துவர்கள், வைத்தியர்கள், ஆய்வியல் அறிஞர்கள் மற்றும் துறவிகளும் இதனை மருந்தாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். கர்ப்பமாக இருக்கும் பெண்களுக்கும் இது மிகுந்த பயனளிக்கிறது.

சமயங்கள் மனிதனை நெறிபடுத்தும் ஆற்றல் கொண்டவையாகத் திகழ்கிறது. அதிலும் குறிப்பாகச் சைவ சமயம் அணாதியானது, சமயக் குரவர்கள் சைவத்தின் மேன்மையைப் பாடி அருளியிருக்கின்றனர். தங்கள் பாடல்களால் பல அற்புதங்களைச் செய்துகாட்டியுள்ளனர். இதனால் அவர்கள் பாடலின் வாயிலாக நோய்தீர்க்கும் சக்திவாய்ந்த மருந்தாக பதிகங்கள் காணப்படுகின்றன. சம்பந்தப்பெருமானின் மந்திரமாவது பதிகத்தின் வாயிலாக பாண்டிய மன்னனின் வெற்பு நோய்தீர்க்கும் அருமருந்து “திருநீறு” என்பது நமக்கு ஆதாரப்பூர்வமாக அறியமுடிகிறது.

திருநீறும், உருத்திராக்கமும் பல்வேறு இடங்களில் முறையே பூசப்படும், அணியப்படும் நடுவிரல், ஆள்காட்டி விரலினால் திருநீறு பூசப்படும்போது அக்கு பிரசர் புள்ளிகளின் அழுத்தமும், உடலின் பல்வேறு பகுதிகளில் இட்டுக் கொள்ளும்

திருநீறானது அந்தந்த இடத்தில் மருத்துவ முறையில் அழுத்தத்தையும், திருநீற்றின் தன்மையால் உடலில் அந்தந்த பகுதிகளில் உள்ள இயக்கத்தினைச் சீர்படுத்தியும் வைக்கின்றன.

முடிவுரை

‘நீறில்லா நெற்றி பாழ்’ என்ற தொடரில் உள்ள திருநீற்றின் முக்கியத்துவமும், சிவனடியார்களின் முக்கியச்சின்னமாக விளங்கும். உருத்திராட்சமும் உடலில் பல நல்ல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி, உடலின் இயக்கத்தைச் சீராக்கி ஆரோக்கியமான உடலையும், மனத்தையும் பெற முடியும் என்பது மேற்கூறிய விபரங்கள் வாயிலாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

36. சைவ சமயத்தின் புனைறி சிறப்பும் இறை வழிபாடும்

முனைவர் சா.வளர்மதி

இணைப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

அறிஞர் அண்ணா அரசினர் மகளிர் கல்லூரி

வாலாசாப்பேட்டை

முன்னுரை

வாழ்க்கைக்குத் தேவையான நல்லொழுக்கங்களை இலக்கியத்தின் வாயிலாகவும், சமயத்தின் வாயிலாகவும் தெய்வங்களை முன்னிறுத்திக் கூறினால் மக்கள் எளிதில் பற்றிக் கொள்வார்கள். அவை மக்கள் மனத்தில் எக்காலத்தும் நிலவி மனிதகுல மேன்மைக்கு இறையுணர்வு சிந்தனை தேவை என்னும் நோக்கில் சமயங்கள் அதனைச் சார்ந்த பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றின. சமய நம்பிக்கை ஒன்று தான் நம்மை நாமே அளந்து பார்க்கும் கருவியாக உள்ளது. அதனைச் சார்ந்து பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றின. சமய நம்பிக்கை ஒன்றுதான் நம்மை நாமே அளந்து மையப் பொருண்மையாகவும், சங்கமருவிய காலத்தில் காதல், வீரம், இவற்றோடு அறமும் மையப்பொருண்மையாக விளங்கின. ஆறாம் நூற்றாண்டில், பக்தி இயக்கம் தோன்றியவை. வைணவம் ஆகிய சமயங்கள் எங்கும் பரவலாயிற்று. ஒவ்வொரு கருத்தும் உலகில் ஒவ்வொரு பக்தியிலும் ஒருசில சமயம் உயர்ந்தோங்கி நின்று அந்தந்த சமயம் சார்ந்த மக்களை நன்னெறிப்படுத்தியதை வரலாறு உணர்த்துகிறது. அதன் அடிப்படையில் சைவசமயத்தின் அடிசோலும் இறைவழிபாடும் என்ற தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொள்வதே இக்கட்டுரையின் பொருண்மையாகும்.

சைவமும் - சிவனும்

சைவம் சிவனை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் சைவ-வைணவ பெரியோர்கள் இறைவனை இசையால் பாடி ஈத்தனர். அவர்கள் பாடிய பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு தேவாரம்

என்றும் திவ்யபிரபந்தம் என்று பெயர் பெற்றன. சமய நெறிகளைப் பின்பற்றுதலில் சைவத்தில் மந்திரச் சொல் முக்கிய இடம் பெறுகிறது.

“செஞ்சடை வானவன் அருளின்
விளங்க வஞ்சித் தோன்றிய வானவன்”

என்று சிலப்பதிகாரமும்,

“நுதல் விழிநாட்டத்து இறைவன்”

என்று மணிமேகலையும் கூறுகின்றது. சிவன் என்னும் சொல் எளிதில் நலம் தருபவன் என்றும், மங்கலம் தருபவன் என்றும் பொருள்படும். இது செம்மை என்னும் பகுதியிலிருந்து பிறந்ததாகும். செம்மை, செந்நிறம், சிவப்பு, நேர்மை, நீதி, ஒழுங்கு முழுமை, நன்மை முதலிய பல பொருள்களைக் குறிக்கும் ஒரு சொல்லாகும். பல்லவர் காலத்தில் தென்னாட்டில் நிலவிய சைவ சமயம், மக்களுடைய வாழ்க்கையோடு ஒன்றுபட்டிருந்தது. நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கும், அரசியல், நீதி முதலிய துறைகளுக்குக் கோயில்களே பெரு நிலையங்களாக விளங்கின. கோயில்களில் சமயக்கல்வியும் கலைகளும் ஒருசேர வளர்க்கப்பட்டன. கோயில்களை நடுவிடமாக கொண்டே மக்களின் வாழ்வும், அரசியல் வாழ்வும் இயங்கின.

பக்தி நிலை

பக்தியின் தோற்றம் தென்னகமே என்று வேறுபடுவதற்கு ஏற்பத் தென்னகத்தில் கோயில்கள் அதிகம் உண்டு. அக்கோயில்கள் இறை உணர்வு மிக்க அடியார்களால் பாடிய பாகம் சிறப்பைப் பெற்றுள்ளன. பக்தி என்பது இறைவன் மீது அடியவர்கள் காட்டும் ஆழமான அன்பாகும். கோயில் வழிபாட்டுடன் பக்தி வளரத் தொடங்கியது. இறைவன் திரு நாமங்களைச் சொல்லுதல் இறைவனின் வடிவழகைப் போற்றி வழிபடுதல், இறைவன் நற்பண்புகளில் ஈடுபடுதல் எனப் பலவகைப்படும். இறைப்பற்றால் வீடுபேறு அடையலாம் என்பதைப் பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

“வீடும் ஞானமும் வேண்டுதிரேல் விரதங்களால்

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியும்

வாடி ஞானமென்னாவது மெந்தை வலஞ்சுழி
நாடி ஞான சம்மந்தன் செந்தமிழ்க் கொண்டிசை
பாடும் ஞானம் வல்லாரடி சேர்வது ஞானமே”

பக்தியின் மேம்பாட்டினால் பரமன் அருள் கொண்டு பல வியக்கதகு செயல்களைச் செய்யலாம். எளிமையான பக்தி நெறியைக் காணலாம். இயற்கையில் இறைத்தன்மையைக் கண்டு வாழ்வியல் நெறிகளைச் செவ்வனே செய்தால் இறைபக்தி நிறைய பெறலாம்.

வழிபாடு

தான் வழிபடும் இறைவனிடம் முழுமையான நம்பிக்கையும் தூய்மையான அன்பும் இறைத் தொண்டில் ஈடுபாடும் கொண்டு இறைவனைத் தன்னுள் காண்பதற்காகத் தூய நெறியின்கண் நின்று வழிபடுவதே வழிபாடாகும். வழிபாட்டை நான்கு வகையாக வகைப்படுத்துதல் பக்தி இயக்கத்தின் நிலையாகும்.

தனி மனித வழிபாடு (ஆத்மார்த்த பூசை)

குடும்ப வழிபாடு (உற்றார் உறவினர் கூடி வழிபடுதல்)

திருக்கோயில் வழிபாடு

(ஊரில் உள்ளார் அனைவருடனும் சேர்ந்து பொது வழிபாடு செய்தல்) திருத்தல யாத்திரை வழிபாடு (பிற ஊர்களுக்கு சென்று இறை வழிபாடு செய்தல்) மார்கண்டேயன், கண்ணப்பன் போன்றோர் பூவும், நீரும் கொண்டு இறைவனை வழிபட்டமை தனிமனித வழிபாடு. குடும்பப் பண்டிகைகளில் குடும்பத் தெய்வத்தை உற்றார் உறவினருடன் கூடி வழிபடுதல் இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளது. அது குடும்ப வழிபாடு ஆகும். இவற்றையெல்லாம் உயர்ந்த வழிபாடு, சிறந்த வழிபாடு திருத்தல யாத்திரை வழிபாடு இன்றும் காசி இராமேசுவரம் செல்லுதல், செல்லும் வழியெல்லாம் இருக்கிற திருத்தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடுதல், கங்கை நீராடல் கடலாடுதல் போன்ற யாத்திரைகள் சிறப்பாகவே கருதப்படுகிறது. ஆனால் இப்புனிதத் திருத்தல யாத்திரையில், நான் எனது என்ற பற்றற்று, நாம், நமது என்னும் உணர்வு

மேலோங்க வேண்டும் மனித நேயம், ஆன்மீக நேயம் சிறக்க வேண்டும். இல்லையேல் அத்திருத்தல யாத்திரையினால் யாதொரு பயனும் இல்லை.

“கங்கை யாடினென் காவிரியாடினென்
கோங்கு தண்குமரித்துறை யாடினென்
ஒங்கு மாசுடலோத நீராடினென்
எங்கும் ஈசனெனாதவர்க் இல்லையே” (தேவாரம் 5-99-2)

என்பார் நாவுக்கரசர். சீர்காழிக் குளக்கரையில் அம்மையின் அமுதப்பால் ஊட்டப்பெற்ற நாள் முதலாக இப்புனித யாத்திரையை மேற்கொண்டு திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று சைவநெறி பரப்பிய செம்மல் சம்பந்தர் ஆவார். சைவத்தைப் பரப்ப வேண்டுமெனில் அதற்கு தலயாத்திரை மேற்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. சிவனைப் பாடுவதாலும், சிவன் உறைகின்ற தலங்களைப் பாடுவதிலும் வல்லவராய் விளங்கினார் சம்பந்தர். அந்த ஊர் பெருமையைக் கூறினால் தான் அவ்வூர் மக்கள் இறைவன்பால் பக்தி கொண்டு இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடுவர் என்று எண்ணினார்.

வாழ்க்கையின் முதலும் முடிவும் கடவுளைச் சார்ந்தவை என்று தெளிந்து அந்த வழியில் சிந்தனையைச் செலுத்துதலே வழிபாட்டின் மூல கோட்பாடு எனலாம். முக்கியமாக வழிபாட்டில் மலர் வழிபாடு, விளக்கு வழிபாடு, தூய வழிபாடு, அபிடேக வழிபாடு முதலானவைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை. விளக்கு புற இருளை போக்கக்கூடியது. அக இருளை நீக்க வல்லவர் இறைவன் மாத்திரமே. புனித நீர் கொண்டு இறைவனை நீராட்டி அபிடேக வழிபாடு நடத்தினர்.

வழிபாட்டினால் வரும் நன்மைகள்

எச்செயல் செய்யினும் அச்செயலுக்குரிய பயன் வந்தே தீரும் என்பது விதி. அதற்கேற்ப வழிபாடு செய்வதால் என்னென்ன பயன்கள் கிட்டும் என்பதை,

“விடையான் அடியேத்த கருதா வினைதானே
கலையான் அடியேத்த கருதா வினைதானே

தேவே என அல்லல் தீர்தல் திடமாமே
வாசமலர் தூவப் பாச வினைபோம்”
என்ற வினை நீக்கம் கொடுக்க கூடியது இறைவழிபாடு.

“பாடல் பத்தும் வல்லார் பரலோகம் சேர்வாரே
நன்றும் ஏத்து வீர்க்கும் என்றும் இன்பமே
நித்தம் ஏத்துவீர்க்கு உய்த்தல் செல்வமே”

என்னும் தொடர்கள் இறைவனை வழிபட்டால் மதிப்பு, செல்வம் உயர் பதவி, முத்தி, இன்பம் போன்றவை கிடைக்கும் என்று தெரிவிக்கின்றன. இறை வழிபாட்டின் மூலம் சாதி, மத வேறுபாடுகள் நீங்கும். புதிய அறிமுகம் வழிபாட்டில் புத்துணர்ச்சி, விட்டுக் கொடுத்தல், விருந்து பேணுதல், ஒருவருக்கொருவர் உதவுதல் முதலான நன்மைகள் உண்டாகும்.

தல வழிபாட்டினால் முன்வினை, நோய், துன்பம் நீங்கும் இம்மை மறுமைப் பயன்களும் வீடுபேறும் வாய்க்கும் கோயில்கள் இறைவன் உறைவிடமாக மட்டும் ஆக்கப்படவில்லை. அது சமுதாயப் பண்பாட்டுக் களஞ்சியமாகத் திகழ்ந்தது. வழிபாட்டு முறையை ஆகமத்தின் முறையோடும், முறைப்படுத்தி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட மனித நெறிக்குள் இறைவழிபாட்டைக் கொண்டு வந்தனர் சமய குரவர்கள், ஒருங்கிணைந்த சைவத்தால் சமணத்தை வெல்ல முடிந்தது. சைவம் வேதகால மரபுகளையும், புராணக் கதைகளையும் தன்னில் கொண்டு, பாட்டின் மூலம் இறை வழிபாட்டினை மேற்கொண்டு சைவம் செழித்தோங்கி வளர்ந்தது எனலாம். கோயில்களை முன்னிறுத்தி சைவம் தன்னை வளர்த்து கொண்டது என்றால் மிகையாகாது. ஆகையால் தான் இறை வழிபாட்டின் முக்கியத்துவம் மக்களுக்கு தெளிவாயிற்று.

தொகுப்புரை

சைவ சமயம் தோன்றி அடியார்கள் மூலம் செழித்து தழைத்த நிலையில் இறைவன் எங்கெங்கெல்லாம் உறைகின்றான் என்று நன்கறிந்து சிந்தையில் நிறுத்தி வழிபட்டால் வீடுபேறு அடையலாம். இயற்கையின் பின்னணியில் இறைவனை பாடியவர் சம்பந்தர். இறைவன் இயற்கை வடிவமாகவும்

உள்ளான் என்னும் கருத்தை உடையவர். ஆறுகள் பறவைகள் விலங்குகள் இறைவனை வழிபடுகின்றன. மக்கள் சமுதாயத்திற்கு இறைவழிபாட்டின் இன்றியமையாமையை எடுத்துரைக்கின்றன. இறைவழிபாட்டில் ஆடவரேயன்றி பெண்டிர்களும் வழிபட்ட முறையைக் காண முடிகிறது. வழிபாட்டினால் இரு வினைகள் தீரும். சமுதாய ஏற்ற தாழ்வுகள் மறைந்து சமுதாயம் மாறுதலை காணும் புதிய அறிமுகம் போன்றவைச் சமூக மாற்றத்தைக் கொண்டு வரும். சமய குரவர்கள் சைவம் தழைத்தோங்க அரும்பாடுபட்டனர் என்பது திண்ணம். அவர்கள் நால்வகை நெறிகளை மக்களுக்கு உணர்த்தினர். தல வழிபாட்டையும், மலர் வழிபாட்டினையும் பெரிதும் வரவேற்றனர். திருவிழாக்கள் மூலம் ஊர் மக்களின் ஒற்றுமைப் பண்பு நிலவுவதோடு பிற சமய மக்களின் கவனத்தையும் ஈர்க்க வல்லது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

37. இயற்கை வழிபாடும் சைவ நெறிகளும்

ச.அருணா

முனைவார்பட்ட ஆய்வாளர்

இலக்கியத்துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்

தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

‘வான்கலந்த மாணிக்கவாசக நின்வாசகத்தை நான் கலந்து பாடும் கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே ஊன்கலந்து, உயிர்கலந்து, தேன்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே’ இவ்வாறு இராமலிங்க அடிகளார் மாணிக்கவாசகரைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பாடியதாகும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த திருவாசகத்தைப் பாடியவர் மாணிக்கவாசகர். அது மட்டும் அல்லாது சி.யு.போப் அவர்கள் திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார் என்பது மக்களின் வாழ்வியல் மொழி. இயற்கை வழிபாடுகளில் ஐம்பெரும் பூதங்களான நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் ஆகியவையும் சிறப்பு இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

நிலத்தில் அறுவடைக்கு முன்பு வயல்களில் செய்யப்படும் பூசைகள், நீர் ஆடிப்பெருக்கு அன்று நீருக்கு நன்றி செலுத்தும் விதமாகக் கிராமங்களில் ஆடிப்பெருக்கு விமர்சையாக நடைப்பெற்று வருகிறது. தீ, கார்த்திகை தீபம் ஏற்றி வழிபடுவது ஆகாயத்தில் உள்ள சூரியனுக்கு நன்றி கூறும் விதமாகப் பொங்கல் விழாக் கொண்டாடப்படுகிறது. இயற்கை மட்டுமே மனிதனுடன் என்றும் ஒன்றிணைந்து காணப்படக் கூடிய ஒன்றாகும். எனவே தான் மனிதனின் இயற்கையைத் தன்னுடைய இறைவனாக ஏற்று வழிப்பட்டு வந்திருக்கின்றான் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

இயற்கை வழிபாடும் சைவ நெறிகளும்

“புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகிப்

பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதனாய்ப் பேயாக் கணங்களாய்
 வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அறின்றிவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன் எம்பெருமான்”
 (திருவாசகம் 26-31)

எம்பெருமான் (பல்) கல்லாய் புல்லாகிப் பூடாய் மரமாகி செல்லா
 நின்ற இத்தாவரத்துள், புழுவாய் பாம்பாய் பறவையாய்
 பல்மிருகமாகி மனிதராய் பேயாய் கணங்களாய் வல் அசுரர் ஆகி
 முனிவராய் தேவராய் சொல்லா நின்ற இச்சங்கமத்துள் எல்லாப்
 பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன். கற்பாறை அணுக்களில் அடங்கிக்
 கிடந்து புல்லாகியும், அடர்ந்த புல்செடிகள் மரங்களாகியும்
 நிகழ்கின்ற நிலையிற் பொருள்களுள்ளும் புழு, பாம்பு முதலிய
 ஊர்வனவாகியும், பறப்பனவாகியும், விலங்குகளாகியும்,
 மக்களாயும், பேய்களாகவும், பூதகணங்களாகவும், வலிய
 அசுரர்களாகவும், முனிவராகவும், விண்ணவராகவும்
 படைக்கப்பட்டு இயங்குகின்ற பலகோடி பிராணிகளுள்ளும்
 (அடங்கிய) எல்லா வகையான பிறப்பினும் உடலெடுத்திறந்து
 முன்று அமுதேன் என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

இயற்கை வழிபாடு

மனிதன் தோன்றிய காலம் முதலாகப் பல்வேறு இயற்கை
 இடர்ப்பாடுகளையும் சந்தித்து வந்திருக்கிறான். அதுமட்டும்
 அல்லாது தான் யார் என்ற கேள்வியும் காலம் காலமாக அவன்
 ஆம் மனத்தில் புதைக்கப்பட்டு வந்த ஒன்றாகவே உள்ளது.
 ஆகையால் தான் மனிதன் இயற்கையினை வழிபட ஆரம்பித்து
 திருக்கலாம் என எண்ணம் தோன்ற காரணமாக
 இருந்திருக்கக்கூடும். தான் படைக்கப்பட்டது இயற்கையோ,
 இறைவனோ, இரண்டையுமே தன்னுடைய வழிபாட்டுக்குள்
 கொண்டு வந்திருக்கின்றன.

அம்மை நோய் வந்தால் தெய்வக்குற்றம் என்று
 வேப்பிலை மரத்தின் இலைகளைப் புனிதமாக நினைத்து வீட்டு
 வாசலில் வைப்பது. வேப்பமரத்தினைத் தெய்வமாக

வணங்குதல், பாம்பு தன் கனவில் வருவதை அஞ்சி பாம்பு புற்றிற்குச் சேவல் அறுத்து, பால், முட்டை, பழம் வைத்து வணங்குவது.

மழை வேண்டி மாரி அம்மனுக்கு தீ மிதித்தல், பொங்கல் வைத்தல், காப்பு கட்டுதல், சாமியை ஊர்வலம் வரச்செய்தல் ஆகிய யாவும் மழை வர வேண்டி செய்யப்படும் நிகழ்வுகள் ஆகும். மழை பெய்தால் மட்டுமே விவசாயம் செழிக்கும். விவாசயத்தால் நாடும், வீடும் செழிப்படையும் எனும் ஆழந்த கருத்து இதில் பொதிந்துள்ளது என்பது எண்ணத்தக்கது.

சிறு தெய்வ வழிபாடு

தன் முன்னோர்களால் காலம் காலமாகச் செவிவழிச் செய்தியாகக் கேட்கப்பட்டு வழிபடக்கூடிய ஒரு வழிபாடு சிறுதெய்வ வழிபாடு, இத்தகைய வழிபாடுகள் பெரும்பாலும் கிராமப்புறங்களில் இன்றளவும் தொன்றுதொட்டு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வழிபாடு ஆகும். இவ்வழிபாடு முழுதும் ஆண்டளாகவே முன்னின்று நடத்தக்கூடிய வழிபாடாகவே இருக்கின்றது. இத்தகைய வழிபாட்டில் சேவல், ஆடு போன்றவைகள் பலி கொடுக்கப்படுகின்றன.

சிறு தெய்வம் என்பது கருங்கற் சிலையாக இல்லாமல் முழுவடிவம் அற்று கருங்கற்கல்லாகவே உள்ளது. இதனை ஆண்டாண்டு காலமாகத் தங்களின் நம்பிக்கையின் காரணமாக மக்கள் இதனை வணங்கி வருகின்றனர். இதனை ஆண்டுக்கு ஒருமுறையோ, இருமுறையோ வழிபடுவதன் காரணமாகத் தங்களின் வாழ்க்கையில் நிச்சயம் ஒரு முன்னேற்றம் ஏற்படும் என எண்ணுகின்றனர் மக்கள்.

முளைப்பாரி எடுத்தல்

நன்கு பதப்படுத்தப்பட்ட விதைகளைப் பதினைந்து, பதினாறு நாட்களுக்குள் விதைத்து வைத்து அதனை ஒரு மண் சட்டியில் மகளிர் கும்மியடித்து, ஊரினை வலம் வந்து அம்மனுக்கு அதனைக் கொண்டு வழிபாடு செய்வர். இதற்குக் காரணம் இயற்கையே முளைப்பாரி வளர்ந்தது போலவே

தங்களின் வாழ்விலும் முன்னேற்றம் ஏற்படும் என எண்ணுகின்றனர் மக்கள்.

முடிவுரை

இயற்கையினை மனிதன் வணங்குவதற்கு முதல் காரணம் மழை, புயல், குறாவளி, சுனாமி, நிலநடுக்கம் போன்ற இயற்கை இடர்ப்பாடுகளில் இருந்து தங்களைக் காத்துக் கொள்ளவும் தங்களுடைய வாழ்வில் எல்லாவிதமான செல்வச் செழிப்புகளும் வந்துசேரவும், தங்களுடைய மூதாதையர்களின் ஆன்மா சாந்தி அடைவதற்காகவும், அமாவாசை விரதம் போன்றயாவும் செய்யப்பட்டு இயற்கையினைப் பல்வேறு விதமாக வணங்குகின்றனர் மக்கள்.

38. திருவிளையாடற் புராணம் சைவநெறிகளும் கடவுளரின் தோற்றங்களும்

முன்னுரை

ச.முத்துசாமி

ஆசிரியர் (ப.நி)

இராசபாளையம்

இராசங்க சமயம் என்போற்றப் பெறுவது நம் சைவ சமயம் ஆகும். இலக்கிய, இலக்கணச் சான்றுகளாலும் புதைபொருள் ஆய்வாலும் இது தொன்மைச் சமயம் என்பது தெளிவாகப் புலப்படும். சைவ சமயம் பற்றி எழுந்த புராணங்களுள் இறைவனின் முக்கண்கள் எனப்போற்றப் பெறும் வழக்கு உண்டு. ஞாயிறு, திங்கள், தீ ஆகிய மூன்றும் இறைவனுடைய முக்கண்களாகும். இவ்வுலகில் நிலவும் இருள் இரண்டு ஒன்று ஆக இருள், மற்றொன்று புறஇருள், புறஇருளை நீக்கும் கதிரவனைப் போல அக இருளை நீக்கும் நூல் திருத்தொண்டர் புராணம் என அழைக்கப்படும் பெரியபுராணம் இது ஞாயிற்றுக்கு ஒப்பாகும். இறைவன் திங்கள் மரபின் வழி வந்த பாண்டிய மரபில் தோன்றி நிகழ்த்திய 64 திருவிளையாடல்களை கூறும் நூல் திருவிளையாடற்புராணம் இறைவனின் முக்கண்களில் திங்களை ஒப்பதாகும். திருமுகங்கள் ஆறும் செந்தழற்கண் ஆறும் உய்த்தீப்பொறிகளே கருணை கூர்முகங்கள் ஆறும் கரங்கள் பன்னிரெண்டும் கொண்டு வந்த ஒரு திருமுருகன் ஆகும். இங்ஙனம் சோதிபிழம்பாய்த் தோன்றிய முருகனின் வரலாற்றை கந்தபுராணம் கூறுதலின் அது இறைவனின் நெற்றிக்கண் போன்றதாகும்.

வேதங்களிலும் உபநிடதங்களிலும் புராணத்தின் சிறப்பு சொல்லப்பட்டுள்ளது. புராணங்கள் வேதங்களோடு தோன்றிய காரணத்தால் புராணத்தை வேதம் என்றே பல வடமொழி நூல்கள் கூறுகின்றன மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு என்ற வரையறையும் செய்யப்பட்டது. புராண இலக்கியங்களில் பெருங்காப்பிய இலக்கணம் பொருந்தியிருக்கும். நாட்டு நகர, ஆறு, மலை, வர்ணனைகள் இடம் பெற்றிருக்கும் மூர்த்தி, தலம்,

தீர்த்தம் போன்றவற்றின் பெருமையோடு விழா, வேள்வி வழிபட்டோர் வரலாறு, அவர் அடைந்த நற்பயன்கள் ஆகியவையும் இடம்பெற்றிருக்கும்.

திருவாலவாய் மான்மியம் என்று அழைக்கப்படும் திருவிளையாடற்புராணத்தைப் பரஞ்சோதி முனிவர் இயற்றினார். இப்புராணத்தில் சோமசுந்தரப் பெருமானின் செயற்கரும் செயல்கள் வியத்தகு நிகழ்ச்சிகள், மதுரைப் பெருமானோடு தொடர்புடைய அரசர்கள், அடியார்கள், பறவைகள், விலங்குகள் உள்ளிட்ட அருட்செயல்களை உட்படுத்தி இப்புராணத்தை பாடியுள்ளார். இதே கருத்தை உமாபதி சிவாச்சாரியாரும் ஏற்ற இவை அரன் அருளின் திருவிளையாட்டாக இயம்புவார்கள் என்று கூறுகின்றார். இப்புராணத்தில் உள்ள சைவ நெறிகள், கடவுள் உருவங்கள் பற்றி அறிவோம்.

சோமசுந்தரக் கடவுளை போற்றுகத்

இந்திரன் பொற்றாமரைக் குளத்தில் நீராடி பிறவியை நீக்கும் திருநீற்றைப் பூசி உண்மையான அன்பானது பெருக பூசை செய்து இன்பவெள்ளத்தில் மூழ்கினான். இறைவன் எப்படி இருக்கிறான் அவன் ஆற்றும் தொழில்கள் எவை என்பதை,

“யாவையும் படைப்பாய் போற்றியாவையும் துடைப்பாய் போற்றி
யாவையுமானாய் போற்றி யாவையும் அல்லாய் போற்றி
யாவையுமறிந்தாய் போற்றி யாவையும் மறந்தாய் போற்றி
யாவையும் புணர்ந்தாய் போற்றி யாவையும் பிரிந்தாய் போற்றி”

(இந்திரன் பழிதீர்த்தபடலம், 4.31)

தட்சிணாமூர்த்தி வழிபாடு

கல்லாலமரத்தின் கீழமர்ந்து நான்குமறை ஆறு அங்கம் முதலியவற்றைக் கேள்வி வல்லவர்களாகிய சனகர் முதலிய நான்கு முனிவர்களும் வாக்கினைக் கடந்த நிறைவாயும் வேதங்கட்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் எல்லாமாயும் அல்லதாமாயும் உள்ளத்தின் உண்மையை உள்ளபடி காண்பித்துக் குறிப்பால் உணர்த்திய தட்சிணாமூர்த்தியை இடையறாமல் நினைந்து பிறவியை நீக்கிக் கொள்வோம்.

பாண்டியன் சோமசுந்தரப் பெருமானைத் துதித்தல்

பாண்டிய மன்னன் சோமசுந்தரப் பெருமானை துதித்துப்பாடிய பாடல்கள் பெருமானின் இயல்புகளை விளக்குவதாகவும் சைவ நெறிகளின் சாரமாகவும் உள்ளன. வேதத்தை அருளியும் அதன் பயனாகவும் முதலாகியும் முடிவாகியும் இடையாகியும் நின்றவன். காண்பவனுமாகவும் காட்சியுமாகவும் உள்ளவன் என்பதை,

வேதியாய் வேதிவிளைபொருளாய் வேதத்தின்
நீதியாய் நீதிநெறி கடந்த நீளொளியாய்
ஆதியாயீறாய் நடுவாயவைகழிந்த
சோதியாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே
பெரியதினும் பெரியதுமாய் சிறியதினுஞ் சிறியதுமாய்
அரிய தினும் அரியதுமாயெளிய தினுமெளியதுமாய்க்
கரியதுமாய்க் காண்பானுங் காட்சியுமாயவை கடந்த
துரியமுமாய் நின்றாயென் சோதனைத்தோ நின்னியல்பே
(1384)

என்று பாடுகிறார்.

சோமசுந்தரமூர்த்தியின் உயர்வும் அவரை வணங்குவதால் பெறும் பயன்களும்

முடிவும் முதலும் இல்லாமல் அகண்ட நிறைவாகியாவார்க்கும் பந்தத்தையும் முக்தியையும் கொடுத்தருளும் சிவபெருமான் தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு இம்மை, மறுமைப் பயன்களையும் வீடுபேற்றையும் அருளும் பொருட்டு இந்த அழகிய இலிங்கத்தின் கண்மறைகள் எல்லாம் துதிக்க எப்போதும் வீற்றிருப்பார்.

கடவுளரின் தோற்றம் - சிவபெருமான் சித்தராய்த் தோன்றுதல்

எல்லாம் வல்ல சித்தர் திருவினையாடற் படலத்தில் சிவபெருமான் சித்தராய்த் தோன்றி அற்புதங்கள் நிகழ்த்தி உள்ளார். அவர் சித்தர் வடிவத்துடன் தோன்றிய பாடல்,

வட்டவார் சடைக்குஞ்சியும் பூண நான்மார்பும்
 இட்டநீறன் திலகமும் இணைக்குழைதூங்க
 விட்டவெள்ளை முத்திரையுந் தோல்விரித்த பட்டிகையுஞ்
 கட்டவெண்பொடிப் பொக்கணந்தூக்கியதோளும்

வட்டமாக கட்டிய நீண்ட சடையாகிய சிகையும் விபூதியின்
 மேல்திலகம் தரித்ததிருநெற்றியும் வெள்ளிய இருகுண்டலங்கள்
 தரித்த திருச்செவியும் பூணூல் அணிந்த திருமார்பும் தோலாகிய
 விரிந்த அரைப்பட்டிகையும் சுட்ட வெண்மையான
 திருநீற்றுப்பைத் தொங்க விட்ட தோள்களுடன் தோன்றினார்.
 மேலும் துய்யன வெண்பொடியழிந்து மெய் சிவத்திடச் சுவடி
 செய்யும் வெண்டிரப் படிக நீண்ட மாலையுஞ் சிவந்தகையிலங்கு
 கட்டங்கமுங்கண்டவர் மனஞ்சென்று உய்யவன்புற வீக்கியவு
 தரபந்தனமும் கொண்டு தோன்றினார்.

கீரனைக்கரையேற்றிய படலம்

கீரன் சோமசுந்தரப்பெருமாள் மீது கயிலை பாதி காளத்தி
 பாதி அந்தாதி அருளிச் செய்தார். அதைச் செவிமடுத்த
 பெருமாள் கீரனுடையகையைப் பிடித்து கரையேற்றி அருளினார்.
 அப்போது கீரன் பெருமானின் தீமை செய்தார்க்குக் கோபமும்
 நன்மை செய்தார்க்கும் அருளும் செய்தமையைப் பொருளாகச்
 செய்யுளில் அமைத்து பாடுகிறான்.

அறனியான் இழைத்தவேள்வியழித்த பேராண்மை

போற்றி

மறனிலாச்சண்டிக்கிந்தமான் பெருங்கருணை போற்றி
 கறுவிவீழ்கூற்றைக் காய்ந்தகளை கழற்கமலம் போற்றி
 சிறுவனுக்கழியாவாழ்நாளித்தருள் செய்தி போற்றி

-2555

அறம் சற்றும் இல்லாத தக்கன் செய்த வேள்வியை அழித்தது.
 சண்டசருக்கு அருளியது எமனை வீரக்கழலால் உதைத்து
 மார்க்கண்டேயனுக்கு அழிவில்லாத ஆயுளை அளித்த செயல்கள்
 கூறப்பட்டுள்ளது.

சலந்தனுடலங்கீண்ட சக்கரப்படையாய் போற்றி

வலந்தருமதனை மாயோன் வழிபடக்கொடுத்தாய்
போற்றி

அலர்ந்த செங்கமலப்புத்தேள் நடுச்சிரமரிந்தாய் போற்றி
சிலந்தியை மகுடஞ்சூட்டியரசருள் செல்வம் போற்றி

கால்மாறி ஆடின படலம்-பக்தனுக்காக எளியவந்த
தன்மை

இராசசேகர பாண்டியன் என்ற மன்னன் பரத நூலிற்
கூறிய கூத்தினைப் பயிலும்போது தனது உடலில் அயர்வு நோய்
உண்டாவதை அறிந்தான். எம்பெருமானே ஊன்றிய திருவடியை
எடுத்தி தூக்கிய திருவடியை நிலத்தில் ஊன்றி இந்த அடியேன்
காணுமாறு கால்மாறி ஆடுதலைச் செய்ய வேண்டும்.
இல்லாவிடில் நான் இறந்துபடுவேன் எனச்சொல்லி தன்
உடைவாளை நாட்டி அதன்மேலே குப்புற விழப்புகுந்தான்.

நின்தாளெடுத்து விசியெடுத்தாலணில மீதூன்றி
இன்று நான் காண மாறியாடி என் வருத்தமெல்லாம்
பொன்றுமாசெய்தினென்றேற்

பொன்றுவலென்னாவன்பின்
குன்றனான்கரிகை வாள்மேற்குப் புறவீழ்வேன் என்னா

என்று கூறி கீழே அவ்வுடைவாளை நாட்டி அதன்மேல்
பாய்வதற்கு முன் அன்பிற்கு எளியவராகிய பெருமான் தனது
இடகாலை ஊன்றி வலது காலைமேலே எடுத்து விசி கால்மாறி
ஆடிக்காட்டி அருளியதை,

நாட்டினான் குறித்துப்பாய நண்ணுமுன்னிடத்தான்
ஊன்றி

நீட்டினான் வலத்தாள் விசி திருமலன் மாறியாடிக்
காட்டினான் கன்னிநாடன் கவலையும் பாசமுன்றும்
வீட்டினான் பரமானந்த வேலையுள் வீட்டினானே

1481

என்ற பாடலால் அறியலாம். கன்னி நாடனாகிய அப்பாண்டிய
மன்னனின் கவலையையும், ஆணவம் கன்மம், மாயை என்ற
மும்மலங்களையும் போக்கி அவனைப் பேரின்ப வெள்ளத்தில்
திளைக்கச் செய்தார். திருவாலங்காடு, இரத்தினசபை, சிதம்பரம்,

பொன்னம்பலம், திருநெல்வேலி, தாமிரசபை, திருக்குற்றாலம், சித்திரசபை ஆகிய தலங்களில் நடராசப்பெருமான் வலதுகாலை உன்றி இடக்காலை மேலே தூக்கி திருநடனம் செய்கிறார். ஆனால் மதுரை வெள்ளியம்பலத்தில் தன்பக்தனின் வேண்டுகோளிற் கு இணங்கி கால்மாற்றி ஆடி திருவிளையாடல் புரிந்தார். அவனின் எளிவந்ததன்மை புலனாகிறது.

நோன்புகள், விரதங்கள் அவற்றின் பயன்கள், கைலாயத்தின் மேன்மை, சிவலோகக்காட்சி, நரகத்தின் கொடுமை போன்றவை இதில் இடம் பெற்றுள்ளன. மாணிக்கவாசகருக்காகக் குருவாக வந்து இறைவன் நடத்திய திருவிளையாடல்கள், அடியவர்க்காக, எளியவர்க்காக இறைவன் கூலியாளராக வருவதும் மண்குமப்பதும் பிரம்படிபடுவதும் சிந்திக்கத்தக்கதாக உள்ளன. எளியவர்க்கு உதவ வேண்டும் என்ற உண்மையை இறையனாரின் திருவிளையாடல்கள் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

39. சைவ சமயத் தோற்றமும் கடவுள்களின் வழிபாடும்

சி. தீகைவதி

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

இலக்கியத்துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம்

தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

சைவ நெறியினை விளக்கும் நூல்களில் தமிழ் நூல்களுக்கென்று தனிச்சிறப்பு உண்டு. சிவவழிபாடும் சிவநெறிகளும் இரு மொழிகளுக்கும் உரியதாயினும் அவை தாய்மையும், திறமையும், தெளிவும் பெற்று சைவத்தின் வளர்ச்சியடைந்த நிலையை பறைசாற்றுகின்றன.

சமயம்

செந்தமிழ் மொழியின் பயனாக விளங்கும் சைவ சித்தாந்தம் எனும் சைவ சமயத் தத்துவத்தினை அறியும் முன்பு முதலில் சமயம் என்ற சொல்லின் பொருண்மையினை அறிதல் அவசியம். சமயம் என்ற சொல் முக்திப் பேற்றுக்கு நம்மைப் பக்குவப்படுத்தி அழைத்துச் செல்வதே சமயமாகும். சமயம் என்பது வாழ்க்கைமுறை, மனிதனை மனிதனாக வாழச் செய்து மனிதகுல ஒருமைப்பாட்டினையும், புது உணர்வினையும், புதிய பலத்தையும் உண்டாக்குவது.

உயிர்கள் எம் இறைகடலை நோக்கித் தான் அறிந்தோ அறியாமலோ பயணத்தைத் தொடர்ந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அவை சடங்குகள், திருமணமுறைகள், நம்பிக்கைகள், கோட்பாடுகள், வழிபாட்டு முறைகள் என பல பரிமாணங்களை உடையதாக இருக்கிறது. சமயம் என்பது எந்த நிலையிலும் அறிவியலுக்கு அப்பாற்பட்டதல்ல இறை, ஆன்மா, உலகு என்னும் முப்பொருள்களைப் பற்றி சமயம் விளக்கும்.

சைவக் கோட்பாடு

பல சமயங்களால் போற்றப்படும் எல்லா தெய்வங்களாகவும் அருள்புரியும் எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் சிவபெருமான் ஆவார்.

“செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பயனுஞ் சேர்ப்பானும்
மெய்வகையால் நான்காகும்
விதித்தப் பொருள் எனக் கொண்டே”

என்ற சேக்கிழார் வாக்கால் அறியலாம். இவ்வியல்பு சைவநெறி அல்லாதார்க்கு இல்லை என்பது உண்மை.

தென்னாட்டில் சைவம்

தென்னாட்டில் முச்சங்கங்கள் தோன்றி தமிழையும் சமய முன்னேற்றத்தையும் வளர்த்தனர். இதனுடன் வடநாட்டு கலப்பும் சிறுகச் சிறுக கலந்தாகக் கொள்ளலாம் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு வரை வடநாட்டு சமயங்கள் சீர்திருத்தம் பெற்று வளர்ந்திருந்தன. காளிதாசர் போன்ற பெருங்கவிஞர்கள் புராணக் கதைகளையும் நாடகங்களையும் காவியங்களாக அமைத்து விளக்கி அவற்றைப் பரப்பினர்.

தெற்கே பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்தில் பல்லவ அரசர்கள் சமணர்களாக இருந்து பிற்காலத்தில் சைவக் குரவர்களால் சைவர்களாக மாறினார்கள் சிற்பக் கோயில்கள் அமைக்கப்பட்டன. நாட்டில் சைவம் வளர்ந்தது. சோழப் பேரரசர் காலத்தில் சைவ சமயம் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. மடாதிபதிகள் சைவ சமயத்தை மக்களிடையே பரவச் செய்தனர்.

சைவம் - தமிழர் சமயம்

சைவ சித்தாந்தம் தமிழர்களுக்கே உரிய சமயமாகும். அச்சமயம் முப்பொருளுண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதில் இறைவன், உயிர், பாசம் என்ற முப்பொருள்களும் அநாதி என்று கூறப்படுகிறது. சைவ சித்தாந்தம் மற்ற எல்லாக் கொள்கைகளைவிட மிகத் தொன்மையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

இலக்கியங்களில் சிவம்

இலக்கியங்களில் சிவம் என்ற சொல் கையாளப்பட்டுள்ள தன்மையினைப் பெரும்பாலான இடங்களில் காணலாம். மணிமேகலை என்னும் நூலில் சைவம் என்ற சொல்லாட்சி உள்ளது. சிவம் என்னும் சொல்லுக்குப் பல்வேறு பொருள்பட இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சிவம் என்ற சொல்லாட்சி இல்லாத போதும் சங்க நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. சிவனைப் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகள் விரிவாக வந்துள்ளன. சடைமுடியான், முக்கண்ணன், நீலமணிமிடற்றன், முழுமுதற்கடவுள், மாதொருபாதியன் கங்கை அணிந்தவன், அழித்தவற்கடவுள் என சிவனைக் குறித்து சங்க இலக்கியங்களில் உள்ளன.

இவைச் சிவபெருமானின் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்னும் ஐந்தொழில்களைக் காட்டுகின்றன. ஐந்து பூதங்களையும் சிவபெருமானே எனும் சைவ சித்தாந்தக் கருத்தினை மதுரைக்காஞ்சி உரைக்கிறது.

சைவத்தின் தொன்மை

இதில் உள்ள அடிப்படையான ஞான நெறிகள் சிவபெருமான் முதல் நான்கு முனிவர்களுக்கு ஓர் ஆலமரத்தின் நிழலின் கீழ் இருந்து அருளியதாகத் திருமுறைகள் தெரிவிக்கின்றன.

சிந்துசமவெளி, மொகஞ்சதாரோ ஆகிய இடங்களில் கிடைத்த பொருள்களும் யோக வடிவில் அமைந்த உருவங்களும் உள்ளன. இதனைச் சிவவழிபாடும் அதன் யோகமுறைகளும் வரலாற்று காலத்திற்கு முற்பட்டது என்பதைப் புலனாக்குகின்றன. இவை வெளிப்படுத்திய புதுமைகள் சிவநெறியின் வரலாறு என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. சிவ வழிபாடும் சிவநெறி மரபுகளும் வடமொழிக்கும் தமிழ்மொழிக்கும் இருப்பினும் கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்தே முன்தோன்றிய தமிழ்குடியாலே மிக வளர்ச்சியுற்றிருந்த நிலையைக் காணமுடிகிறது. திருக்குறளும் சைவ சித்தாந்தமும் செம்பொருளை விளக்குவதாகவே உள்ளன. சிவநெறியும்

அந்நெறியின் அடிப்படை உண்மைகளும் செந்தமிழ்ச் சுவையாக இருப்பதோடு அதன் பயனாகவும் உள்ளவை என்பது உண்மை சைவ சமயமும் சைவ சித்தாந்த மதமும் தமிழ்நாட்டில் நெடுங்காலமாகப் பயின்று வருகின்றன.

சிவனே செம்பொருளுடையவன் ஆவான். சவேத என்றால் வெண்மை அல்லது பரிசுத்தம் என்பது பொருள். அச்வதர் என்றால் குதிரை வார்க்கம் அல்லது இந்திரியக் கூட்டம் அதாவது பரிசுத்தமான இந்திரியங்களைப் படைத்தவர் என்பது பொருள். இந்த உபநிடத்தில் சாங்கியமும் யோகமும் மாயத்தத்துவமும் விளக்கப்படுகின்றன.

சிவபெருமானையே முழுமுதற் பொருளாகக் கூறுகின்றன. உபநிடதங்களில் முழு முதல் பொருளுக்கு இலக்கணம் கூறுமிடத்து எல்லாப் பொருட்களுக்கும் முன்னே நிற்பதாய் அவற்றின் தோற்றம், நிலைத்திருத்தல். இறுதி எனும் இவைகட்குக் காரணமாக இருப்பதும் பரப்பிரமம் என்று கூறும் இதே கருத்தினை நூல்கள் சிவபிரானே எல்லா உலகங்களையும் ஒடுக்குவான் அவனே அழிவுக்காலத்தில் தான் ஒருவனாய் நின்று ஆடுவான் என்று பெயர் விளங்குவதாயும் கூறும். சிவநெறியில் தொடக்கம் ஆராய்ச்சியில் அகப்படவில்லை. அது வரலாறு காலத்திற்கு முற்பட்ட பழமையில் மறைந்து விடுகிறது. அப்பழமை வேதகாலத்திற்கு முற்பட்டது. ஆயினும் வளர்ச்சியில் உள்ள நிலையில் தான் இருந்திருக்கின்றன என்பதில் ஐயமில்லை.

பக்தி

பக்தி என்பது இறைவனிடம் செலுத்தப்படும் அன்பு. சைவ இலக்கிய மரபு வலுப்பெற காரைக்கால் அம்மையாரும் திருமூலரும் முதன்மைக் காரணமாயினர். இவர்களை அடுத்த சைவ இலக்கியம் தமிழகத்தில் நீக்கமற வலுப்பெற தொடங்கியது. பக்தி இலக்கியங்களிலே அதிகமாகச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் சமயம் சைவ சமயமாகும். சங்க இலக்கியங்களை விட மிகத் தொன்மையானதெனத் தொல்காப்பியம் கருதப்படுகிறது. சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்தில் சைவ நெறியில் ஒழுகுதல் என்பது கொண்ட

கொள்கையில் உறுதியாய் நின்றல் என்ற உண்மை அறியப்படுகிறது.

முருகன்

குறிஞ்சி நிலத் தலைவனாக முருகப் பெருமான் கூறப்படுகிறார். முருகு என்றால் அழகு என்று பொருள் தரும். மாலைப்பொழுதில் சிவந்த வானத்தின் அழகினையும் அதில் ஒரே சீராகப் பறந்து செல்லும். கொக்குக் கூட்டத்தினையும் கண்ட நக்கீரர் அந்த அழகினை முருகனோடு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார். சேயோன் மேய மைவரை உலகமும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. முருகிலுள்ள மு-மெல்லெழுத்தும் ரு-இடையெழுத்தும் கு-வல்லெழுத்தும் தமிழைப் போன்றே மூவினமும் பெற்று வருவது சிறப்பு. மலையிலும் மலையைச் சார்ந்த இடத்திலும் வாழ்ந்த மக்கள் வேலவனை தெய்வமாகக் கருதி வழிப்பட்டதாக தமிழ் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

40. கைவ உணவின் செல்வாக்கு

சு.சண்முகக்கனி

ஆசிரியர்

தூத்துக்குடி

முன்னுரை

உலகில் உயிருடன் தோன்றியுள்ள புல், பூண்டு, மரம், செடி, கொடி, ஊர்வன, பறப்பன, நடப்பன ஆகிய அனைத்தும் தொடர்ந்து வளரவும், வாழவும் உணவு இன்றியமையாததாகும். உயிருள்ளவைகளின் தேவைகளில் முதல் இடம் வகிப்பது உணவு என்றால் மிகையில்லை. மழை வளம் குன்றி உணவு கிடைக்காத பஞ்சப் போழ்தில் உயிர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக மடிந்த வரலாறு உலகம் முழுவதும் உண்டு. வற்கடம் என்று இலக்கியம் இது குறித்து விரிவாகப் பேசுகிறது. திருநாவுக்கரசரும், திருஞானசம்பந்தரும், திருவிழிமிழலையில் பஞ்சம் நேர்ந்த போது, தங்களது இறைபணியைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தி விட்டு மக்களின் பஞ்சத் துயரைப் போக்குவதற்குப் பல்லாற்றானும் உழைத்தனர். அப்போது தான் திருவிழிமிழலை இறைவன் அப்பருக்கும் சம்பந்தருக்கும் படிக்காசு வழங்கியருளினான் என்று பெரிய புராணம் தெரிவிக்கின்றது. 'மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு' என்பதை அப்பரும், சம்பந்தரும், உலகுக்கு உணர்த்திய நிகழ்வு இதுவாகும். 'ஆற்றுக்குள் இருந்து அரோகரா போட்டாலும், சோற்றுக்குள் இருக்கின்றான் சொக்கநாதன்' என்னும் பழமொழி இறைவனை விடவும் உயிர்களுக்கு உணவே உடனடித் தேவை என்பதை உணர்த்துகிறது. மேற் சொன்னவற்றால் உயிர்கள் அனைத்திற்கும் உணவே முதன்மை என்பது போதும்.

கிருவகை உணவு

உயிர்கள் அனைத்தும் ஒரே வகையான உணவைப் புசிப்பதில்லை. வாழிடம், சூழ்நிலை, தட்பவெப்பம், சார்புநிலை ஆகிய காரணங்களால் உணவுப் பழக்கங்கள் வேறுபடுகின்றன. அடர் வனத்திலே வாழும் சிங்கமும், புலியும், சிறுநரியும் பிற

உயிர்களைக் கொன்று தின்கின்றன. அதே இடத்தில் வாழும் யானையும், மானும் இலை, தழை உள்ளிட்ட தாவர உணவுகளையே உண்கின்றன. அதே போலவே மனிதனும் உணவுப் பழக்கத்தில் வேறுபடுகிறான். பல் உயிர்களைக் கொன்று தின்னும் அசைவ மரபைக் கடைப்பிடிக்கின்றனர். சிலர் மரக்கறி உணவை மட்டுமே உண்டு வாழ்கின்றனர். பிறவற்றின் ஊனை உண்பவர்களை அசைவர் என்றும், மரக்கறி உணவை உண்பவரைச் சைவர் என்றும் பொதுவாக அழைக்கிறார்கள்.

சைவம் என்பது உணவா? மதமா?

மரக்கறி உணவு உண்பவர்களைச் சைவர் என்று அழைப்பதாக மேற்பத்தியில் பார்த்தோம். அவ்வாறாயின் மரக்கறி உணவு உண்பவர் அனைவரும் சைவர் என்று கூறிவிட முடியுமா? கூறினால் அத்தகையோர் ஏற்றுக் கொள்வார்களா? ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். சைவ உணவு உண்பவர்கள் இன்றைக்கு எல்லா மதங்களிலும் பரவியிருக்கின்றனர் அன்னவர் அனைவரையும் சைவர் எனல் பொருந்தாது. சிவனை முழு முதற்கடவுளாக ஏற்றுக் கொண்டு சைவ சித்தாந்த நெறியில் வாழ்பவரே சைவர் ஆவார். சைவ சித்தாந்தம் தனது பல்வேறு கோட்பாடுகளில் கொல்லாமையையும் ஒன்றாகக் கொண்டுள்ளது. எனவே சைவ சித்தாந்த நெறியை மேற்கொண்டு உயிர்களைக் கொன்று தின்னாமை மரக்கறியை மட்டுமே புசித்து வாழ்பவரே சைவர் என்ற சொல்லுக்கு முற்றிலும் உரியவராவர். சைவ உணவை உண்டு, ஏனைய சமய நெறிகளைப் பின்பற்றுவோரைச் சைவர் எனல் பொருந்தாது. அன்னாரை உணவுச் சைவர் என்று வேண்டுமானால் குறித்துக் கொள்ளலாம். எனவே சைவமென்பது சிவநெறியைக் குறிக்கும் சொல்லாகத் தோன்றிய பின்பு அந்நெறியில் வாழும் மாந்தரின் உணவுப் பழக்கத்திற்கும் ஆயிற்று என்பதே ஏற்புடையது.

கொல்லாமை

சைவ நெறியில் நிலைத்திருப்போர் உணவுக்காகவும், வேறு எதன் பொருட்டும் உயிர்களைக் கொல்வதில்லை. கொல்லாமை சைவ சித்தாந்த நெறியில் இன்றியமையாக்

கூறாகும். திருக்குறளில் புலால் மறுத்தல் எனும் அதிகாரத்தை அறத்துப் பாலில் வள்ளுவனார் அமைத்துள்ளார். அவ்வதிகாரத்தில்,

“தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது ஊனுண்பான்
எங்ஙனம் ஆளும் அருள்” (திருக்குறள் :251)

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலின் ஒன்றன்
உயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று (திருக்குள் :259)

“கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா உயிரும் தொழும்” (திருக்குறள் 260)

எனவமைந்த குறட்பாக்கள் சித்தாந்தச் செந்நெறியை விதந்தோதுவதைக் காணலாம். தன் ஊனைப் பெருக்குவதற்குப் பிறவற்றின் ஊனை உண்பவன் எவ்வாறு அருளாளனாக விளங்க முடியும்? என்றும், நெருப்பில் அவியைச் சொரிந்து ஆண்டவனை வழிபடுவதை விட, ஒன்றன் உயிரைக்கொண்டு தின்னாமை சிறந்தது என்றும், உயிர்களைக் கொல்லாமலும், புலாலை மறுத்தும் வாழ்பவனை உலகத்து உயிர்களெல்லாம் கை கூப்பித்தொழும் என்றும் அமைந்த கருத்துகள் புலால் உணவின் புன்மையையும், சைவ உணவின் அருளார்ந்த மேன்மையையும் வெளிப்படுத்துதல் நன்கு விளங்கும்.

திருக்கோயில் படைப்புகள்

தமிழகத்தின் திருக்கோயில்களில் இறைவனுக்குத் திருவமுது படைத்து வழிபட்டு, அதன் பிறகு அவ்வமுதை அனைவருக்கும் விநியோகிக்கும் மரபிற்கு படைப்பு என்று பெயர். இச்சொல் மருவி படப்பு என்று இந்நாளில் வழங்குகிறது. படைப்பில் சைவப் படைப்பு, அசைவப்படைப்பு என்று இருவகை உண்டு. சைவ ஆகம விதிப்படி அமைந்த கோயில்களில் அரிசி, நெய், பால், பருப்பு, தயிர், காய்கறிகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கும் சைவ அமுதே ஆண்டவனுக்குப் படைக்கப்படுகிறது. சிறு தெய்வங்கள் எழுந்தருளியுள்ள கோயில்களில் ஆடு, கோழி, மாடு, பன்றி ஆகியவற்றைப் பலியிட்டு அவற்றின் ஊனைச் சமைத்துப் படைப்பாக்கி வழங்கும் மரபு உள்ளது. சைவ சித்தாந்த நெறியில் நடப்பவர் உயிர்ப்பலி கொடுப்பதில்லை. உயிர்பலி கொடுப்போர்

சைவ சித்தாந்த நெறியில் நடப்பதில்லை. ஒரு கோவிலில் படப்பு முறையைக் கொண்டே அதன் சமய நெறியை அறிந்துவிட முடியும்.

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் உணவுப் பழக்கம்

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களின் வரலாற்றைச் சேக்கிழார் திருத்தொண்டர்புராணம் என்னும் நூலாக வடித்துள்ளார். அந்நூலின் பெருமை காரணமாக அது பின்னாளில் பெரியபுராணம் என்று வழங்குவதாயிற்று. பெரிய புராணத்தில் நாயன்மார் எவரும் அசைவ உணவு உண்டதாகச் செய்தி இல்லை. விதிவிலக்காகத் திண்ணன் மட்டுமே ஊனைச் சுவைத்துக் காளத்தியப்பருக்கும் படைத்தான் என்ற செய்தி உள்ளது. திண்ணன் காளத்தியப்பரைக் காணும் வரைச் சிவநெறியில் நின்றவன் இல்லை ; பழங்குடியினத்து வேட்டுவன் ஆவான். எனவே அவனுக்கு அது பொருந்தும். சிறுத்தொண்ட நாயனாரிடம் இறைவன் பிள்ளைக்கறி கேட்டான் என்னும் குறிப்பு இருந்தபோதும் சிறுத்தொண்டர் புலால் உண்டார் என்பதற்கான ஆதாரம் இல்லை. எனவே திருத்தொண்டர் புராணத்தில் நாயன்மார்கள் அனைவரும் சைவ உணவினராகச் சித்தாந்த நெறி நின்றவர்கள் என்பதை அறியமுடிகிறது. நாயன்மார்களின் சைவ உணவுப் பழக்கத்தையே சைவ சித்தாந்த நெறியைப் பின்பற்றுவோர் இன்றும் கடைப்பிடித்து வருகின்றனர்.

உணவில் உயர்வு, தாழ்வு?

உணவில் உயர்ந்தது என்றும், தாழ்ந்தது என்றும் எதையும் குறிப்பிட இயலாது. அது போலவே உணவு காரணமாக அதை உண்பவரை உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்று வகைப்படுத்துவதும் பொருந்தாது. எனினும் அசைவ உணவு உயிர்களைக் கொல்லும் புன்னெறி காரணமாக அருளாளர்களால் ஒதுக்கப்படுகிறது, வெறுக்கப்படுவதில்லை. அசைவ உணவு உண்போரை எவரேனும் வெறுத்து ஒதுக்கினால் அன்னவரை அறியாதார் என்றே கருத வேண்டும். அசைவ உணவு உண்போர் உயிர்க்கொலை, பாவம் என்று உணரும் போது தாமாகவே சைவ

உணவின் பாற் சார்ந்து விடுவர். எனவே உணவால் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்று எவரும் இல்லை என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொள்வர்.

சைவ உணவின் செல்வாக்கு

இவ்வுத்தலைப்பு வியப்பானதாகக் கூடத் தோன்றலாம். மேற்பத்தியில் உணவின் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்று கூறி விட்டு இப்பத்திக்கு சைவ உணவின் செல்வாக்கு என்று பெயரிட்டு இருப்பது முரண் போலக் காட்சியளிக்கலாம். எனினும் அவ்வாறில்லை. சைவ உணவு உலகெங்கும் இற்றை நாளில் செல்வாக்குப் பெற்று வருகிறது. விரைவில் செரிமானமாதல், பொருட்சிக்கனம், எல்லா வயதினருக்கும் ஏற்புடைமை, எளிதாகக் கிடைத்தல், உடலுக்கு வேண்டிய அனைத்து சக்திக் கூறுகளையும் ஒரு சேர வழங்குதல் ஆகிய காரணங்களோடு கொல்லாமைமையும், பிற உயிர்களுக்கு ஊறு செய்யாமைமையும் நிறைந்திருப்பதால் சைவ உணவு உலகெங்கும் விரைந்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் ஒன்றாக மாறி வருகிறது. அசைவப் படைப்பு படைக்கப்பட்ட கோயில்கள் பலவற்றில், இன்று அம்மரபு நிறுத்தப்பட்டு சைவப் படைப்பு படைக்கப்படுவது இதற்குச் சான்றாகும். சீவ காருண்ய நெறிக்குச் சைவ உணவு அடித்தளமாக விளங்குவதால் அது செல்வாக்குப் பெறுவதில் வியப்பேதுமில்லை.

முடிவுரை

எனவே மேற்கூறிய கருத்துக்கள் வழி சைவ உணவு உடலுக்கும், மனத்திற்கும் பாவமில்லா வளத்தை வழங்கும் என்பதை ஐயமற அறிகிறோம். பூலோகம் தோன்றியது முதல் கொல்லாமை என்ற பண்பினையே எல்லா சமயங்களும் வலியுறுத்தி வருகிறது. அறம் என்ற கூற்றிலே அன்பு எவ்வாறு கூறப்படுகிறதோ அது போலவே வாழ்க்கை என்ற கூற்றிலே கொல்லாமை என்பது உயர்ந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. எனவே அசைவம் என்ற அரக்கனை விலக்கி சைவம் என்ற பதார்த்தங்களை உணவில் மட்டுமின்றி நம் சொல்லிலும், செயலிலும் கடைப்பிடிக்க கடமைப்பட்டு வியனுலகம் படைக்க வேண்டுமென ஆய்வாளர் கருதுகிறார்.

41. கைவத் துமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகள்

இரா.கௌசல்யா
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை

வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

ஈரோடு

முன்னுரை

கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம். ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று. அலகில் சோதியான் அம்பலத்தாடும் ஈசன் சோதி வடிவானவன் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பவன். இறைவன் அமர்ந்தருளும் இடம் கோயில் என்பர். ஒரு எல்லையிலிருந்து மற்றொரு எல்லைக்கு நம்மை அழைத்துச் செல்வதை வழி என்பர். அதுபோது பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்த வீடுபேறு அடைய நம்மை அழைத்துச் செல்வதே வழிபாடு. ஆகவே தான் மக்களைக் காத்து வருகின்ற இறைவனுக்குக் கோயில் கட்டி முறைப்படி வழிபாடு நடத்துவது மனிதனின் நன்றி உணர்வைக் காட்டுகின்றது.

வழிபாடு

வழிபாடு என்பது வணக்கம், பூசை, வழக்கம் சமயக்கோட்பாடு என்று பல்வேறு பொருள்படுகிறது. எனவே வழிபாடு என்பதனை வணங்குதல், பூசைகளைச் செய்தல் என்று கொள்ளலாம். சைவசமயச் சாத்திரங்கள் இறைவழிப்பாட்டின் நெறிகளாகச் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்பவற்றைக் காட்டுகின்றன.

இத்தகைய வழிபாடு ஆன்மார்த்த பூசை, பரார்த்த பூசை என்று இரண்டு வகைப்படும். ஆன்மார்த்த பூசை என்பது தனிமனித வழிபாடாகும். நீ இருக்கும் வரையிலும் கைவிடாது இப்பெருமானைப் பூசித்து வருக என குரு கொடுக்க உயிரோடிருக்கும் வரையிலும் சிவார்ச்சனை செய்யாமல் உணவு உண்ணேன் என உறுதி கொண்டு சிவபூசை செய்தலே இந்த வழிபாடாகும். பரார்த்த பூசை என்பது உலகில் வாழ்கின்ற

அனைத்து சீவராசிகளும் நன்மை அடைய வேண்டும் என்று வழிபாடு செய்வதைக் குறிக்கும். இவ்விரண்டு பூசை முறைக்கும் சிறந்ததாகத் நமது திருக்கோயில்கள் திகழ்கின்றன.

கோபுர தரிசனம்

கோபுர தரிசனம் பாவ விமோசனம் என்பர். உச்சந்தலைக்கு மேல் தன் இருகைகளைக் கூப்பி வணங்கும்போது கைகள் பிரமீடு வடிவில் இருக்கும். இதனால் உலகில் உள்ள அனைத்து சக்தியும் நம் உச்சந்தலைக்குக் கிடைக்கும். மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி வேறு சிந்தனை இல்லாமல் வழிபட ஆலயமே ஏற்றது. மனத்தில் உள்ள அகங்காரம், ஆணவம், நம்மைவிட்டு அகன்றோடும்.

திருமுழுக்காட்டுதல்

திருமுழுக்காட்டுதல் என்னும் வழிபாடு தமிழர் வழிபாட்டு முறைகளுள் இன்றியமையாததாகும். இதில் நீருடன் பால், தயிர், தேன், இளநீர், கரும்புச்சாறு, நறுமணப் பொருள்களான ஏலம், பச்சைக் கற்பூரம், சந்தனம், குங்குமம், பன்னீர், திருநீறு போன்றவைகளையும், பழங்களையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனைச் சம்பந்தரும், அப்பரும் தேன் நெய்யால் தயிர் தெங்கிளநீர் கரும்பின் தெளி (திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம் 2-45-5) நெய்யினொடு பால், இளநீர் ஆடினான் காண் (திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் 5-52-5) என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

கிறை உடைகளும், பூசை மலர்களும்

சிவனுக்கு வெண்ணிறப் பட்டும், அம்பாளுக்குக் காலை நேரத்தில் சிவப்புப் பட்டும் அணிவிக்கப்படுகின்றன. பூசை மலர்களாகத் தாமரை (சிவன்) நந்தியாவட்டை (நந்தி) அருகம்புல் (விநாயகர்) செண்பகம் (முருகன்) கொக்றிகம் (விட்டு) வில்வம் (இலட்சுமி) புன்னை (வாயு) குமுதம் (சந்திரன்) மதுமத்தை (குபேரன்) எருக்கம்பூ (சூரியன்) அமைகின்றன. முக்குணமுள்ள மலர்களே இறைவனுக்கு உகந்ததாக உள்ளன.

மலர் வழிபாடு

திருக்கோயில் வழிபாட்டில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது மலர் வழிபாடாகும். இம்மலர் வழிபாடு சங்ககாலம் தொட்டே இருந்துள்ளது. இதனைக் குறிஞ்சிப்பாட்டு, பரவியும் தொழுதும் விரவுமலர் தூவியும் வேறுபல் உருவின் கடவுள் பேணி (குறிஞ்சிப்பாட்டு 5-7) என்று குறிப்பிடுகிறது. தேவார மூவரும் தங்களின் பாடல்கள் மூலமாக, மலர் வழிபாட்டையும் வழிபாட்டிற்குப் பயன்படுத்திய மலர்களையும், மலர்களைப் பயன்படுத்தும் முறைகளையும் கூறியுள்ளனர்.

வழிபாட்டில் மலர்களைப் பயன்படுத்தும் முறைகள்

மலர்களைப் பறித்துத் தனி தனியாகவும், இதழ்களாகவும், பல மலர்கள் கலந்தும், இண்டை, கண்ணி, தார் என்ற மாலை வகைகளாகக் கட்டியும் வழிபடும் முறைகள் தேவார மூவர் காலத்தில் இருந்துள்ளன. தாமரை மலரை முழுமையாகவும், இதழ்களைப் பிரித்தும் மல்லிகையைத் தலைமாலையாகவும் கொன்றை மலரைக் கொத்தாகவும், தனிமலர்களைத் தூவியும் வழிபாட்டில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனைத் திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் வண்ண மலர்கள் தூவி மல்லிகைக் கண்ணியோடு மாமலர்கள் கொன்றைச் சூடி என்று கூறுகிறது. இம்மலர் வழிபாடு முறைகள் சங்ககாலம் முதல் இன்று வரை தமிழர் வழிபாட்டில் இருந்து வருகிறது.

தீப தூப வழிபாடு

சைவ வழிபாட்டு முறைகளுள் ஒன்று தீபம் மற்றும் தூபம் ஏற்றி வழிபடுவதாகும். தீப வழிபாடு என்பது விளக்கேற்றி வழிபடுவதைக் குறிக்கும். சிவபெருமானை ஆதியும், அந்தமும் இல்லாத சோதிவடிவாக அடியார்கள் கண்டனர். எனவே சோதி வடிவில் இருக்கும் இறைவனை விளக்கேற்றி வழிபட்டனர். தூப வழிபாடு என்பது பலவகை நறுமணப் புகைகளை உண்டாக்கி, அதன் மூலம் வழிபடுவதாகும். இவ்விரு வழிபாட்டு முறைகளும் தேவார மூவர் காலத்தில் இருந்துள்ளன. இதனை விரும்புமின் விளக்கு தூபம் தீபம் காட்டித் தொழுமவர்க்கு அருள்கள் செய்து என்று

அப்பர் சுவாமிகள் பாடல் வழி அறியலாம்.

மந்திரம் சொல்லி வழிபடுதல்

நமசிவாய என்னும் ஐந்தெழுத்து மந்திரம் சைவ சமயத்தின் உயிர் நாடியாகும். தேவார மூவரும் இம்மந்திரத்தைப் போற்றி நமசிவாயத் திருப்பதிகம் என்று தனியே சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளனர். வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொருளாவது, நாதன் நாமம் நமசிவாயமே என்ற பாடலடிகள் உணர்த்தும்.

இறைவனை வணங்கும் முறை

திருக்கோயிலுக்குள் முதலில் கொடிமரம் அல்லது நந்திக்குப் பின்பு ஒருங்கு கூடி வணங்கிய பின்பு, சிவபுராணம் அல்லது தேவாரத் திருமுறைகளை ஒதிக்கொண்டே வலப் புறமாக வலம் வருதல் வேண்டும். கோயிலை வலம் வந்த பின்பு கடைசியில் கொடிமரம் அல்லது நந்திக்கு பின் தயையில் விழுந்து வணங்க வேண்டும். இவ்விடத்தைத் தவிர கோயிலுக்குள் வேறு எங்கும் தரையில் விழுந்து வணங்கக் கூடாது. சுந்தரர் புராணம் கூறுகையில் சேக்கிழார், சுந்தரர், திருவாரூர், இறைவனைத் தரிசிக்க கோயிலை அடைந்து கோபுர வாயிலின் முன் ஐந்து அங்கங்களும் நிலத்தில் படும்படியாக வணங்குகிறார் என்கிறார். இதனை வானுற நின் திருவாயில் நோக்கி மண்ணுற ஐந்துறுப்பால் வணங்கி என்ற பாடலடி மூலம் தெளிவுறுத்துகிறார். மேலும் அன்பு பெருக உருகி உள்ளம் அலைய அட்டாங்க பஞ்சாங்கமாக முன்பு முறைமையினால் வணங்கி என்ற பாடலடிகள் மூலமும் வலியுறுத்திக் காணலாம்.

முடிவுரை

அன்பே தகளியா ஆர்வமே நெய்யாக இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா நன்புருகி ஞானச்சுடர் விளக்கேற்றி இறைவனை வழிபடும் உயர்நெறியைக் கொண்டவர்கள். சைவர்கள், வழிபாட்டினால் ஏற்படும் பயன்களாக, வினை நீங்கும். முக்தி கிடைக்கும், செல்வம் புகழ் ஓங்கும், பாவம் நீங்கும். அத்தகைய வழிபாட்டு முறைகளை நாமும் பின்பற்றி இறைவன் அருளைப் பெறுவோம்.

42. முக்கூடற்பள்ளுவில் சைவ வழிபாடு

க. தீலகவதி

விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை
அறிஞர் அண்ணா அரசு மகளிர்

கலைக்கல்லூரி

வாலாசாபேட்டை

முன்னுரை

பொதிகை மலை தோன்றி, மூவேந்தரிடமும், இலக்கண இலக்கியப் புலவர்களிடம் வளர்ந்து இனிமை, இளமை தன்மை இழந்திடாமல் என்றும் ஏற்றம் பெற்று எழிலுடன் விளங்குவது செந்தமிழான நந்தமிழ் மொழி. சங்ககாலம் தொட்டு காதல், வீரம், அறம், பக்தி போன்ற பாடுபொருள்களில் மக்களின் வாழ்வில் ஒன்றாகக் கலந்து மக்களை ஒழுக்க நெறியில் வழிநடத்திச் செல்லும் மாண்பில், உயர்ந்த தனிச் சிறப்பைப் பெறுவது நம் தமிழ் மொழியாகும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த அருந்தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் விதமாகவும், மக்களைத் தீமைகளின்றி நன்னெறியில் ஒழுக்கச் செய்வதும் பக்தி இலக்கியமாகும்.

பக்தி இலக்கியங்கள் சைவம், வைணவம், கிருத்துவம், இசுலாமியம், சமணம், பௌத்தம் என வேறுபட்ட எண்ணற்ற சமயங்களைத் தன்கத்தே கொண்டு இறைவனின் அருவ, உருவ வழிபாடுகளை எடுத்தியம்பி, உலகில் நன்னெறிகளைத் தழைக்கச் செய்தன. இவ்வாறு பக்திநெறி மூலம் நன்னெறியை தழைக்கச் செய்வதில் சைவ இலக்கியங்கள் பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது.

சைவ இலக்கியங்கள் எண்ணற்ற இலக்கியங்களைக் கொண்டு தனித்துவ சமய இலக்கியமாகத் திகழ்ந்த போதிலும், முக்கூடற்பள்ளுவின் மூலம் சைவ வழிபாட்டை எடுத்துரைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சைவ சமய வழிபாடு

முக்கண முதல்வராகிய சிவபெருமானை முழுமுதற்கடவுளாகக் கொண்டு நமது எண்ணங்களைச் சிதற

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழிபாடும்

விடாமல் ஒருமுகப்படுத்தி, சிவனிடம் நிலைக்கச் செய்வதே சைவ சமயம் ஆகும். சிவபெருமானை இறைவனாக ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் சைவர் என அழைக்கப்பட்டனர். சிவன் என்னும் பரம்பொருள் உலகில் உண்டெனவும் அவனே உலகின் அனைத்துமானவன் என்றும் சிவனிடம் நீங்கா அன்பு கொண்டு முக்திக்கு வழிவகுப்பதே சைவ சமய வழிபாடு எனப்படுகிறது. சலனமற்ற அசையா நிலையில் இறைவனை நினைத்து ஆழ்நிலைக்குச் சென்று இறைவனை வழிபடுவதையே சைவ சமய வழிபாடு என்பர் ஆன்றோர்.

பள்ளு இலக்கியங்களில் பக்தி

16-ம் நூற்றாண்டில் பல்லவர்கள் காலத்தில் பக்தி இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி பெற்றதைத் தொடர்ந்து, சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றலாயின. இவ்விலக்கியங்களிலும் பக்தி இலக்கியங்கள் தொடர்ந்தன. பிள்ளைத் தமிழ், பள்ளு போன்ற இலக்கியங்களின் வாயிலாக இதை நாம் அறியலாம்.

17-ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய பள்ளு இலக்கியங்களில், திருவாரூர் பள்ளு, முக்கூடற்பள்ளு, குருகூர் பள்ளு, வையாபுரிப் பள்ளு, திருமலை முருகன் பள்ளு, பறாணை விநாயகர் பள்ளு, சிவசயிலப் பள்ளு, கதிரைமலைப் பள்ளு போன்ற பள்ளு நூல்கள் பக்தி நெறியைத் தாங்கி நின்ற நூல்களாகும். பள்ளு நூல்கள் சிவன், திருமால், முருகன், விநாயகர் போன்ற கடவுள்களைப் பாட்டுடைத் தலைவர்களாகக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளன.

முக்கூடற்பள்ளுவில் சைவ வழிபாடு

பள்ளு இலக்கியங்களில் தலையாய நூலாகக் கருதப்படுவது முக்கூடற்பள்ளுவாகும். உழவுத் தொழிலை மேற்கொள்ளும் பள்ளர்களின் வாழ்வைத் தெளிவாகவும், சுவையாகவும், அழகாகவும் எடுத்துரைக்கும் இலக்கியமாகும். பள்ளு இலக்கிய நாயகனான பள்ளன் தான் மேற்கொள்ளும் உழவுத் தொழிலைத் தொடங்கும் போது இறைவனை வழிப்படுவது மரபு. விதை விதைப்பது முதல் அறுவடை முடியும் வரை இயற்கையையும், இறைவனையும் தம் மனைவியர்களான

மூத்தப்பள்ளி, இளையப் பள்ளியுடன் பள்ளன் வழிபடுவதின் மூலம் இறைவழிபாடுகளின் மீது பள்ளர்கள் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை புலனாகிறது. பள்ளனின் மூத்த மனைவி சைவக் கடவுளான சிவபெருமானையும், இளையப் பள்ளி வைணவக் கடவுளான திருமாலையும் வழிபடுபவர்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர். இருபள்ளர்களுக்கிடையே அவ்வப்போது ஏற்படும் ஏசுல்களில் இருவரும் வழிப்படும் தெய்வத்தையும் ஏசுவதாக, நகைச்சுவையாகக் கூறப்பட்டிருந்தாலும், இருவருமே இறைவனின் பெருமைகளை மாறி மாறி ஏசுவதாக பாடல்களைப் பாடியிருப்பது இறைவழிபாடுகளை எடுத்துரைக்கின்றன. மூத்தப்பள்ளி வழிபடும் சைவக் கடவுளான சிவனின் பெருமைகளை, இளையப் பள்ளி பின்வரும் ஏசுவின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறாள்.

“நரிதான் பரியாய்ச்சா தித்தானுங்கள் சம்புவல் லோடி?”
(பா.எண்.162)

என்ற இளையப் பள்ளியின் பாடலேசல் வரிகளில், பாண்டிய மன்னன் அரிமர்த்தனன் போருக்குப் பரிகள் வாங்க அளித்த அனைத்துப் பொற்காசுகளையும் சிவத் தொண்டிற்காகச் செலவழித்த மாணிக்கவாசகரை மன்னன் இருட்டறையிலும், சுண்ணாம்புக் கால்வாயிலிலும் இட்டும், கல்லைக் கட்டிக் கடலில் பாய்ச்சியும் தண்டிக்க, அவரைக் காப்பதற்காக நரிகளையெல்லாம் பரிகளாக்கியும், பரிகளை நரிகளாக்கியும் தொண்டரைக் காத்தருளியும், மன்னன் தவறையும் உணரச் செய்த சிவனின் திருவிளையாடலும், மூத்தப்பள்ளியின் சைவ வழிபாடும் தெளிவாகிறது.

உமையவளுக்காகத் தன் இட பாகத்தையே அளித்த சிவனின் அர்த்தநாசுவர தோற்றத்தை இளையப் பள்ளி ஏசலாகப் பின்வருமாறு வெளிப்படுத்துகிறாள்.

“மங்கையொரு பங்கிருக்க போகியென்று தான் கையில் மழுவேந்தி நின்றானுங்கள் மத்தன் அல்லோடி?”
(பா.எண்.163)

என்ற பாடல் வரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன.

“காமனை மருமகனென்று
எண்ணிப் பாராமல் காய்ந்து
கண்ணிலேறு பட்டானுங்கள்
கர்த்தன் அல்லோடி?” (பா.எண்.164)

என்ற இளையப் பள்ளியின் ஏசலில், மன்மதனைத் தன் மருமகனென்று எண்ணிப் பாராமல் கண்ணிலே நெருப்பைக் கொட்டியவன் சிவன் என்பதின் மூலம், சிவன் தீங்கிழைப்பவர் எவராயினும் தவறை உணர்த்தி சரியானவற்றை நிலைநிறுத்துபவர் என்பது தெளிவாகிறது.

மனுநீதிச் சோழனின் மனுதர்ம நீதியை அறிவிப்பதற்காகச் சிவபெருமான் பகவாக மாறி, மனுநீதிச் சோழனின் ஆட்சிச் சிறப்பை உலகோருக்கு உணரச் செய்தார். இதை

“தான்பசுப்போல் நின்று கன்றைத்
தேர்க்காலில் விட்டே - சோழன்
தன்மகனைக் கொன்றா னுங்கள்
தானு வல்லோடி?” (பா.எண்.166)

என்ற இளையப் பள்ளியின் பாடல் வரிகளில், சிவனின் பெருமையையும், மூத்தப்பள்ளியின் சைவ வழிபாட்டையும் உணரமுடிகிறது. சுந்தரன் திருமணத்திலே வல்வழக்குப் பேசிச் சென்று, அன்று சுந்தரன் வாயால் வையக் கேட்டு நின்ற சிவனின் தடுத்தாட் கொண்ட புராணத்தில் சுந்தரர் பித்தா பிறை சூடி என்ற தேவாரப் பாடல் பாடச் செய்த சிவனின் திருவிளையாடலை,

“வலிய வழக்குப் பேசிச் சுந்தரன் வாயால் அன்று
வையக் கேட்டு நின்றா னுங்கள் ஐயன் அல்லோடி?”
(பா.எண்.167)

என்ற இளையப் பள்ளியின் ஏசலின் மூலம் சிவனின் பெருமையும் மூத்தப்பள்ளியின் சைவ வழிப்பாடும் புலனாகிறது.

“நாட்டுக்குள் இரந்தும் பசிக்கு ஆற்ற மாட்டாமல் - வாரி

நஞ்சையெல்லாம் உண்டா னுங்கள் மாதனல்லோடி?"

(பா.எண்.170)

என்ற இளையப் பள்ளியின் பாடலேசலில், பார்கடலைக் கடைந்தபோது அமிழ்த்தத்தில் கலந்திட்ட நஞ்சைத் தான் உண்டு. தேவர்களையும், அகிலத்தையும் காத்தருளிய மகிமையை உணரமுடிகின்றது. இவ்வாறாக, இளையப் பள்ளியின் ஏசுவின் மூலம் சைவ மதக் கடவுளான சிவனின் மகிமைகளும், மூத்தப்பள்ளி சைவ வழிபாட்டை மேற்கொண்டதை அறியமுடிகிறது.

உழவுத் தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட பள்ளர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பாருக்கறிவிக்கும் தனித்துவ நூலாக முக்கூடற்பள்ளு விளங்கினாலும், இறைவழிபாட்டோடு, பக்தி நெறியைப் பரப்பி நிற்கும் நூல் முக்கூடற்பள்ளு என்றால் அது மிகையாகாது.

43. சிவ வழிபாட்டு முறை

முனைவர் கோ. சுப்புசெட்டிசுமி

உதவிப்பேராசிரியர்

செந்தமிழ்க் கல்லூரி

மதுரை

முகவுரை

சைவம் தெய்வீக வாழ்க்கையை ஒரு கோணத்திலிருந்து சிறப்பாக விளக்குவது ஆகும். சைவம் என்ற சமயப் பிரிவு இந்தியாவில் குமரி முனையிலிருந்து இமயம் வரையிலும் வாழும் பல மக்களின் வாழ்க்கை நெறியாக உள்ளது. தமிழகம் மட்டுமின்றி, இலங்கை, மலையகங்களில் வாழும் தமிழர்களில் பெரும்பான்மையினர் சைவ நெறியையே வாழ்க்கை நெறியாகக் கொண்டவர்கள் சைவ சமயத்தில் சிவ வழிபாட்டு முறை பற்றி எடுத்துக் கூறுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

சிவ வழிபாடு

சிவத் தொண்டின் முதல் கூறு சிவ பூசை ஆகும். சிவ லிங்கமும், சிவனடியார்களின் திருவேடமும் பூசிக்கத்தக்கன என்பது சைவர்களின் நம்பிக்கை.

“தாபர சங்கமங்கள் என்றிரண்டுருவில் நின்று

மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்பன்”

என்பது சிவஞான சித்தியார் வாக்கு விதி வழிப்பட்ட பூசையில் சிவலிங்கமே பூசித்தற்குரிய பொருள். சிவலிங்கத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு சிவபூசை நிகழ்த்தப் பெறினும் பிற சிவன் கோலங்களும் சிவபூசையில் இடம்பெறுகின்றன.

சிவபூசை செய்வோர்

மானிடப் பிறவி எடுத்த ஒவ்வொருவரும் சிவபூசை செய்யக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்பர்.

“மானிடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனம் வாக்கு

காயம்

ஆனிடத்தைந்துமாடும் அரன் பணிக்காக வன்றோ
வானிடத்தவரும் மண்மேல் வந்துஅரன்தனை அர்ச்சிப்பர்
ஊனெடுத்துழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அந்தோ”

11,4,93

என்பது சித்தியார் கூற்றாகும்.

“வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தாவித் துதியாதே
வீழ்த்தவா வினையேன் நெடுங்காலமே” -6118

என்பது அப்பர் பாடல். மனிதர்கள் மட்டுமின்றி பிற உயிர்களும்
சிவபூசை செய்து உய்வு பெற்றதாகப் பெரியவர்கள்
அறிவுறுத்துவார்கள்.

“இயக்கர் கின்னரர் யமனொடு வருணர் இயங்கு தீவளி ஞாயிறு
திங்கள்
மயக்கமில்புலி வானரநாகம் வசக்கள் வானவர் தானவர் எல்லாம்
அயர்ப்பொன்றின்றி நின்திருவடியதனை அர்ச்சித்தார் பெறும்
ஆரருள்கண்டு
திகைப்பொன் றின்றி நின்திருவடி அடைந்துன் செழும்பொழில்
திருப்புன்குருளானே”

என்பது சுந்தரர் தேவாரம். யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு
பச்சிலை என்று கூறும் திருமந்திரமும் சிவபூசையை
அனைவருக்கும் உரியதாக்குகிறது. சிவபூசையில் எளிமையும்,
அன்பும் ஒரு பக்கம் கூறப்பட்டாலும் பிறிதொரு பக்கம் சில
ஆகம விதிகள் வற்புறுத்தப்பட்டன. இவைப் பலவாகச்
செய்வோருக்கு வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது.

“செந்தமிழர் தெய்வமறைநாவர் செழுநற்கலை
தெரிந்தவரொடு
அந்தமில் குணத்தவர்கள் அர்ச்சனைகள் செய்ய
அமர்கின்ற அரனார்” - 3680

என்பது சம்பந்தர் தேவாரப் பாடலாகும்.

சிவபூசையின் நோக்கம்

வேதத்தில் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கும் கூறப்பட்டன. சிவாகமத்தில் வீடு பேறு மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகம பூசைகள் அனைத்தும் வீடு பேற்றையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன எனக் கூற முடியாது. விதி வழிப்பட்ட பூசையில் உலகியல் நலன் மிகுதியாகவே காணப்படுகின்றது. மேலும் சிவபூசையால் அடையும் பேற்றினை,

“திருவமிக் கடையவேண்டின் செம்மகப் பேறுவேண்டின் மருவலர்ச் செகுக்கவேண்டின் வான்முதல் எவ்விடத்தும் பொருவலி பூசையன்றி மற்றெவற்றாலும் பூவா”

என சூதசங்கிதை என்ற நூல் குறிப்பிடுகின்றது. ஆகமங்கள் உறுதிப் பொருட்களில் அறம், பொருள் இன்பங்களைப் பரக்கப் பேசி செல்லாவிடினும் சிவ பூசையின் பயன்களாக அவற்றைக் கூறவே செய்கின்றன.

“செல்வம் ஆண்மை ஏர்சீர்த்தி வாழ்வருள்
கல்வி கட்டெழின் மகளிர் காழிலாச்
சொல்வலித் திறம் சூழ்ச்சி ஏனவும்
அல்வெருஉங் களன் அருச்சனைப் பயன்”

என்று காஞ்சிப்புராணம் குறிப்பிடுவதையும் எண்ணிப் பார்க்கலாம். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நான்கு உறுதிப் பொருட்களையும் சிவனைச் சார்ந்து நின்று சிவ வழிபாட்டால் பெறலாம் என்பதே சைவர்களின் கருத்து இவ்வுலக இன்பத்துக்கு இறைவன் துணை செய்வான் என்ற நம்பிக்கை சைவர்களுக்கு உண்டு. இதனையே சுந்தரரும், பொன்னும் மெய்ப்பொருளும் தருவானைப் போகமும் திரவும் புணர்ப்பானை பின்னை என் பிழையைப் பொறுப்பானைப் பிழையெல்லாம் தவிரப் பணிப்பானை இன்ன தன்மையன் என்றறியொண்ணா எம்மானை எளிவந்த பிரானை அன்னம் வைகும் வயற் பழனத்து அணி ஆருரானை மறக்கலுமாமே என்று பாடியுள்ளார்.

பூசை நிகழ்ச்சி

பூமியின் உயிர்நாடி பாவனை எனப்படும் சிவ பூசை செய்வோர் தன்னைச் சிவமாகப் பாவித்து பூசிக்கின்றனர். பாவனை உலகிலேயே முழுமையாக நடத்தப்படும் பூசையும் உண்டு அதனை மானச பூசை என்று சைவர்கள் குறிக்கின்றனர். மானச பூசை செய்து உயர்ந்தவர் பூசலார் நாயனார் அவரது தொண்டினைப் பாட வரும் சேக்கிழார்.

“அன்பரும் அமைத்த சிந்தை ஆலயத்தரனார் தம்மை
நன்பெரும் பொழுதுசாரத் தாபித்து நலத்தினோடும்
பின்பு பூசனைகள் எல்லாம் பெருமையில் பலநாட்

பேணிப்

பொன்புனை மன்றுளாடும் பொற்கழல் நீழல்புக்கார்”¹⁷

என விளக்குகிறார். எடுத்த கோயிலும் மானச கோயில், பூசையும் மானச பூசை இவை பூசலாரின் சிறப்பு.

பூசனையில் பயன்படும் மலர்கள்

சிவ பூசைக்குப் பயன்படுத்தப்படுவனவற்றுள் எட்டு மலர்கள் முக்கியமானவை புன்னை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியாவர்த்தம், நீலோற்பவம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை என்பன. சாதகர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய எட்டுப் பண்புகளை அட்ட புட்பம் என்று கூறும் வழக்கு உள்ளது. அவை கொல்லாமை, அடக்கமுடைமை பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்பன சிவார்ச்சனைக்கு வில்வம் சிறப்பானது என்று கூறும் மரபும் உள்ளது.

நிறைவுரை

வழிபாடு என்ற சிந்தனையில் ஆகமத்தின் படி மூலமூர்த்தி சிவலிங்கம் புராண அடிப்படையில் தோன்றி வழிபாட்டுக்கு உரியனவாகக் கருதப்படும் மூர்த்தலிங்கம் அனைத்தும் லிங்கத்திலிருந்து தோன்றியவையே ஆகும். அவற்றிற்குப் பூசனைகளை விதிமுறைப்படி செய்தால் வேண்டிய வரத்தினை அடையலாம் என்பது அறியப்படுகிறது.

44. பிரதோச வரலாறும் வழிபாட்டு முறைகளும்

அ.சந்திரசோதி

உதவிப்பேராசிரியர்

வரலாற்றுத்துறை

எம்.வி.எம். அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி

திண்டுக்கல்

முகவுரை

பிரதோச காலம் சூரியாகுதமனத்தோடு ஆரம்பிக்கிறது. பிரதோசகாலம் பரமேசுவரனைத் தியானம் செய்வதற்கு ஏற்ற காலமாகும். அதாவது ஈசுவரன் தன்வசப்படுத்திக் கொள்ளும் காலம் மிகவும் விசேசமாகும். பிரதோச காலத்தில் ஈசுவரன் எல்லாவற்றையும் தன்னிடம் அடக்கிக் கொள்வதால் வேறொரு வசது இல்லாத நேரமாக அது அமையும்.

உதயத்தில் சிருட்டியும், பிரதோச காலத்தில் சம்காரமும் நடக்கின்றன. இராத்திரி ஆரம்பத்தைத்தான் பிரதோசக்காலம் என்கிறோம். அதனால் தான் இரவு நித்ய பிரயை காலமாக இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. பிரதோச வேளைகளில் பரமேசுவரன் உலக சக்தி முழுவதையும் தன் வசம் ஒடுக்கிக் கொண்டு நர்த்தனம் செய்யும் வேளையில் நாம் ஈசுவரனையே வழிபட வேண்டும்.

பிரதோச வரலாறு

இந்திராதி தேவர்கள் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதத்தை எடுக்க முயன்றார்கள். மந்திரிகிரியை மத்தாகவும், சந்திரனைத் தறியாகவும், வாசுகி என்ற நாகராசனைத் தாம்புக் கயிறாகவும் அமைத்தார்கள். திருமால் கூர்மமாகி மந்திரிகிரியைத் தனது முதுகில் தாங்கினார். அசுரர்கள் தலைப்புறமும் தேவர்கள் வால்புறமும் நின்று கடையலானார்கள். அந்த நாள் தசமி திதி, அன்று ஒரு வேளையுண்டு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தார்கள். மறுநாள் ஏகாதசி, பதினோராவது திதி.

பாற்கடலைக் கடைந்த போது வாசுகி வருத்தந்தாங்காது பதை பதைத்து நஞ்சை உமிழ்ந்தது. கடலில் இருந்து நஞ்சு

தோன்றியது. வாசகி கக்கிய ஆலமும், கடலில் தோன்றிய ஆலமும் ஒன்று சேர்ந்து ஆலாலம் எனப் பெயர் பெற்றது. இந்த ஆலாலம் மிக்க பயங்கரமாக, வெப்பமுடன் உலகத்துக்கே முடிவு செய்வது போல் விண்ணவரை விரட்டியது. வலமாகவும், இடமாகவும் மறித்து துரத்தியது. திசைதோறும் தேவர்கள் நடுங்கி ஒடுங்கி ஓடினார்கள்.

வெண்ணிறமாக இருந்த விட்ணுமூர்த்தி விவேகத்தால் நீலநிறம் ஆனார். வானவர்கள் அஞ்சி திருக்கயிலாசம் சென்று அரனாரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். தஞ்சம் புகுந்த வானவர்கள் தேவதேவா மகாதேவா அருட்கடலே கருணைக் குன்றே தேவரீர் ஆண்டாள் நாங்கள் பாற்கடலைக் கடைந்தோம். அந்த விசயத்தில் முதலில் விளைந்தது தேவரீருக்கு உரியது என்று கூறி முறையிட்டார்கள். அண்ட சராசரங்களும் சகல தேவர்களும் சிவபெருமானை ஏகசிந்தனையாகத் தங்களைக் காத்தருளக் கோரித் துதித்த நேரமே பிரதோச கால நேரமாகும்.

கருணாமூர்த்தியான சிவபெருமான் நந்திதேவரின் கொம்பு. நடுவில் தோன்றி அக்கொடிய விசத்தை அடியவர்களாகிய அமரர்கள் உய்ய அமுதம் போல் உண்டருளினார். அவை உள்ளே சென்றால் உள் முகத்தில் உள்ள ஆருயிர்கள் அழிந்துவிடும். ஆதலால் உண்ணாமமும் உமிழாமலும் கண்டத்தில் தரித்தருளினார். அதனால் செம்மேனி எம்மானுடைய கண்டம் கரியதாக ஆயிற்று. அதனால் மணிகண்டர் நீலகண்டர் என்று பேர் பெற்றார். இறைவன் ஆலாலவிடத்தை உண்ணவில்லை என்றால் பிரம்மா, விட்ணு, இந்திரதேவர்கள் அன்றே மாண்டிருப்பார்கள்.

மாலெங்கே? வேதனுயர் வாழ்வெங்கே? இந்திரன் செங்கோலெங்கே? வானோர் குடியெங்கே? கோலஞ் செய் அண்டங்கள் எங்கே? எந்தை பிரான் கண்டமங்கே? நீலமுறாக்கால்? என்கின்றார் வடலூர் வள்ளலார்.

மீண்டும் பாற்கடல் கடைந்தது

சிவபெருமான் தேவர்களை நோக்கி மீண்டும் சென்று திருப்பாற் கடலை கடையுமாறு பணிந்தருளினார். அமரர்களும்,

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

அசுரர்களும் மீண்டும் கடலருகில் சென்று நின்று முன் போலவே கடலைக் கடையத் தொடங்கினார்கள். பாற்கடலில் இருந்து இலட்சுமி, ஐராவதம், காமதேனு, கற்பகத்தரு, சிந்தாமணி, கள்துவமணி, சூடாமணி, உச்சைச் சரவம் முதலியன ஒவ்வொன்றாகத் தோன்றின. இலட்சுமியைத் திருமால் ஏற்றுக் கொண்டார். ஏனைய பொருட்களை இந்திராதி தேவர்கள் அடைந்தார்கள். ஏகாதேசியாகிய அன்று இரவு முழுவதும் உறக்கம் இன்றி கடலைக் கடைந்தார்கள். மறுநாள் துவாதேசியன்று அதிகாலையில் அமிர்தம் தோன்றியது அதனை தேவர்கள் பகிர்ந்து உண்டார்கள்.

பிரதோச விரதம்

பிரதோச விரதம் சிவமூர்த்திக்கு உரிய பலவித விரதங்களில் தலையாயது. இந்த விரதத்தை அனுசுடிப்போர் துன்பங்களில் இருந்து நீங்கி இன்பத்தை அடைவர்.

விரதம் அனுசுடிக்கும் முறை

வளர்பிறை, தேய்பிறை என்ற இரண்டு பட்சங்களிலும் வரும் திரியோதசி திதியன்று அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி, நித்திய கடன்களை முடிக்க வேண்டும். சிவாலயம் சென்று வழிபட வேண்டும். அன்று முழுவதும் உணவின்றி உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். பிரதோச நேரம் 4.30 முதல் 6 மணி வரை, இந்த நேரத்தில் சிவாலயம் சென்று உள்ளம் உருகி சிவாயநம என்ற ஐந்து எழுத்தை ஒதி வழிபட வேண்டும்.

பிரதோச காலத்தில் நந்திதேவர் பூசை

சிவகணங்களுக்கு தலைவராக விளங்குபவர் நந்திதேவர். பிரம்மாதி தேவர்களின் குறைகளை முதலில் நந்தி சிவபெருமானிடம் சென்று விண்ணப்பித்து தேவர்களின் இடுக்கண் களைய வழி செய்தமையால் பிரதோசக் காலத்தில் நந்திதேவருக்கு முதலில் பூசை செய்ய வேண்டும் என்று காரணாகமம் கூறுகின்றது. சுவாமி திருமுன் இருக்கும் நந்தி தேவருக்கு அருகம்புல் மாலை அணிவித்து நெய்விளக்கிட்டு வெல்லம் கலந்த சிவப்பு அரிசி நிவேதனம் செய்வார்.

வில்வத்தால் அலங்காரமும் அர்ச்சனையும் செய்வர்.

சோம கூத்தப் பிரதட்சிணம்

சிவ ஆலயத்தில் வழிபாடு செய்யும் போது முன்று முறைகள் வலம் வந்து வணங்குவார்கள். மாறாகப் பிரதோசக் காலத்தில் சோம கூத்தப்பிரதட்சிணம் செய்ய வேண்டும். ஆலகாலவிசம் தேவர்களை முன்னும் பின்னும், வலமும் இடமுமாகத் துரத்தியது. தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்கி ஒடுங்கி கயிலை மலைக்கு ஓடினார்கள்.

முதலில் சிவலிங்கத்தையும் நந்தி தேவரையும் வணங்கிக் கொண்டு அப்பிரதட்சிணமாகச் சண்டேசுவரர் சந்நிதி வரை சென்று அவரை வணங்கிக் கொண்டு அப்படியே திரும்பி வந்து முன் போல சிவலிங்கத்தையும் நந்தித் தேவரையும் வணங்கிக் கொண்டு, வழக்கம் போல் பிரதட்சிணமாக ஆலயத்தை வலம் வரும் பொழுது சுவாமி அபிசேகத் தீர்த்தம் விழும் நிர்மாலியத் தொட்டியைக் கடக்காமல் அப்படியே வந்த வழியே திரும்பி அப்பிரதட்சிணமாகச் சந்நிதிக்கு வந்து சிவலிங்கத்தையும், நந்தித் தேவரையும் வணங்க வேண்டும். இவ்வாறு முன்று முறை செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால் அநேக அசுவமேதயாகம் செய்த பலன் கிடைக்கும் என்ற நூல்கள் கூறுகின்றன.

45. சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகளில் காவடி வழிபாடு

அருள்செல்வி கிருபாபாசு
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்
சிறிலங்கா

அறிமுகம்

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும் ஏய உணர்விக்கும் என்னம்மை என்ற பாடலினாலும் எண்ணென்ன கலையும் இசைந்துபன் போக என்ற சிலப்பதிகார அடிகளினாலும் இந்துக்களுக்கு அறுபத்து நான்கு கலைகள் பாரம்பரிய சொத்தாக இருந்து வந்தன என்பது தெரிகின்றது. இந்து நுண்கலைகள் யாவும் தெய்விக வழிபாட்டுடன் சம்பந்தமுடையனவாகவும் வழிபடுவோர் மனதிற் புலனடக்கத்தை ஏற்படுத்தி இறைவன் மீது சிந்தனையை ஒரு மனதாகச் செலுத்துவதற்கு உதவி புரிவனவாகவும் அமைகின்றன. அத்துடன் இந்து மரபிலுள்ள புராணக்கதைகளையும் தத்துவ சிந்தனைகளையும் பல்வேறு விதங்களில் சித்தரிக்கின்றனவாக அமைகின்றதோடு, அவை மக்கள் வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்தும் இருக்கின்றன.

சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு அம்சங்களில் ஒரு பகுதியாகத் திருக்கோவில்களில் ஆடல்களும் நிகழ்த்தப்படுகின்றது. அவை பல வடிவங்களில் காணப்படினும் காவடி வழிபாடு என்பது சங்ககாலத்து வேலன் வெறியாட்டு என்ற நிகழ்வில் இருந்து முகிழ்த்து எழுகின்றது. அவைப் பின்னர் காவடி ஆட்டமாக நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இவ்வாறான காவடி ஆட்டத்தின் தெய்விகத் தன்மையினையும் அதன் வழிபாட்டு முறையினையும் கண்டறிவதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். காவடி ஆட்டம் என்பது ஒரு கிராமிய நடனம் என தெரிந்துகொள்கிறார்களே தவிர அதனை ஒரு முருக வழிபாட்டு முறை என்பது பலரும் தெரிந்திராத ஒரு விடயமாக இருப்பதே இவ்வாய்வு பிரச்சினையாகும். காவடி ஆட்ட வழிபாட்டின்

ஊடாகத் தமது வேண்டுகளை இந்துக்கள் நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள் என்பதே இவ்வாய்வின் கருதுகோளாக முன்வைக்கப்படுகின்றது.

இவ்வாய்வு ஒரு கள ஆய்வு முறையிலேயே எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றது. சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகளில் பல ஆடல் வடிவங்கள் இடம்பெற்று இருப்பினும் இங்கு காவடி ஆட்ட வழிபாட்டு முறை மட்டுமே ஆய்வுப் பரப்பாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இங்கு ஆய்வு மூலங்களில் முதன்நிலை தரவாகக் காவடி ஆட்டத்தினைக் கோயில்களில் நிகழ்த்துபவர்களிடம் பெறப்பட்ட வாய்மொழித் தரவுகளும் இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளாகக் காவடி ஆட்டத்தின் தோற்றம் பற்றிய விளக்கத்தினை நூல்களில் இருந்தும் பெறப்பட்ட தரவுகளுமே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இலக்கிய மீளாய்வாக இந்திய இலங்கை ஆலய வழிபாட்டு ஆடல்களில் காவடி ஆட்டத்தின் சிறப்பு சார்ந்த தகவல் கூறும் நூல்களும் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் பயன்பாடாகக் காவடி வழிபாட்டின் பூர்வீகம் அதன் சிறப்பு அவை பெறும் மகத்துவம் என்பனவற்றை எடுத்துக் காட்டுவதன் மூலம் சைவத் தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகளின் முருகப்பெருமானின் வழிபாட்டு முறைகளில் காவடியாட்டத்தின் மகிமை வெளிக்கொண்டு வரப்படுவதும் அவை மறைந்து போகாமல் பேணிப் பாதுகாக்கப்படுவதும் ஆகும்.

காவடி ஆட்டம்

காவடியாட்டம் என்பது முருக வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய ஒரு ஆட்டம் ஆகும். இந்த ஆட்டத்தில் ஆடுபவர் காவடி எனப்படும் பொருளைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு ஆடுவார். இலங்கையிலும், தமிழ் நாட்டிலும் தமிழர் வாழும் பிற நாடுகளிலும் உள்ள முருகன் கோயில்களில் வழிபாட்டின் ஒரு கூறாகக் காவடியாட்டம் இடம்பெறுகிறது. முருகன் கோயிலுக்குச் சென்று காவடி எடுப்பதாகப் பக்தர்கள் நேர்த்தி வைப்பது உண்டு. கோயில்களில் காவடி எடுப்பதில்

இளவயதினரிலிருந்து பெரியவர் வரையிலான பலரும், பங்கேற்பர் வழிபாட்டின் கூறாகத் தோன்றிய காவடியாட்டம் பிற்காலத்தில் தொழில் முறை ஆட்டமாகவும் வளர்ச்சி பெற்றது எனினும் வழிபாட்டுத் தொடர்பான காவடியாட்டம் அல்லது காவடியெடுத்தல் இன்னும் பரவலாகப் பழக்கத்தில் இருந்து வருகிறது.

சொற்பிறப்பு

கா+அடி என்பது காவாகச் சுமக்கப்படும் (முருகப்பெருமானின்) திருவடி. கா என்பது இருபுறமும் தொங்கும் சுமை. காவடியாட்டம் என்பது காவடி ஆட்டம் என்னும் இரு சொற்களின் சேர்க்கையால் உருவானது. காவடி என்பது ஆட்டத்துக்கான கருவி என்பதால் இவ்வாட்டத்தின் பெயர் அதற்கான கருவியின் அடியாக எழுந்தது எனலாம். காவடி என்னும் சொல் காவுதடி என்பது மருவி உருவானதாகக் கருதப்படுகின்றது. சுமை காவுபவர்கள் இலகுவாகச் சுமப்பதற்காக ஒரு நீண்ட தடியின் இரு முனைகளிலும் சுமைகளைத் தொங்கவிட்டு அடித்தடியின் நடுப்பகுதி தோளில் இருக்குமாறு வைத்துச் சுமந்து செல்வர். காவுதவற்கான தடி என்னும் பொருள்பட இத்தடியைக் காவுதடி என அழைப்பர் (சடகோபன் 1993:12)

காவடியின் தோற்றம் குறித்த நம்பிக்கைகள்

காவடியின் உண்மையான தோற்றம் குறித்த தகவல்கள் எதுவும் இல்லை எனினும், பல்வேறு சமயத் தொடர்புள்ள விடயங்களின் தோற்றங்கள் தொடர்பில் கதைகள் இருப்பது போலவே காவடியின் தோற்றம் குறித்தும் கதை ஒன்று உள்ளது. இதன்படி அகத்திய முனிவரின் வேண்டுகோளுக்கு அமைய சூரபத்மனின் நண்பனும் முருக பக்தனுமான இடும்பன், சிவகிரி, சக்திகிரி என்னும் இரண்டு மலைகளைக் காவுதடியில் சுமந்து கொண்டு பொதிகைமலை நோக்கிச் சென்றானாம் பழநியில் சுமையை இறக்கி வைத்துவிட்டு இளைப்பாறிய பின் மீண்டும் தூக்க முயற்சித்த போது தூக்க முடியவில்லையாம். அப்போது சிறுவனாக உருக்கொண்டு வந்த முருகப்பெருமான் மலைமேல்

இருந்து இடும்பனைக் கேலி செய்யவே சிறுவனை நோக்கிப் பாய்ந்த இடும்பன் தவறி மலையில் இருந்து உருண்டு இறந்தான். பின்னர் அவனை உயிர்ப்பித்த முருகன் இடும்பனின் கோரிக்கைக்கு இணங்கி இடும்பன் அங்கே காவல் தெய்வமாக இருக்கவும், கோயிலுக்கு காவுதடி (காவடி) எடுத்து வரும் பக்தர்களின் குறைகள் தீர்த்து விடவும் வரம் அளித்தாராம் அதிலிருந்து முருக வழிபாட்டில் காவடி எடுத்தல் ஓர் அம்சமாக ஆகியது எனவும் அக்காவடியைக் கோயிலில் இடும்பன் சந்நிதியில் வைத்த பின்னரே எடுப்பது என்னும் வழக்கம் உருவானது என்றும் கூறப்படுகின்றது. (பெருமாள் 1991:37) இக்கதையில் இருந்து காவடிக்கும் காவுதடிக்கும் உள்ள தொடர்பு புலப்படுவதையும் கவனிக்கலாம்.

காவடி எடுப்பதற்கான நோக்கம்

முருகனை நினைத்து வேண்டுவோர் தம் காரியம் கைகூடும் பொருட்டு முருகனுக்குக் காவடி எடுப்பதாக மனத்தில் வேண்டிக்கொள்வர். சிலர் தாங்கள் செய்த பாவங்களால் கோபமடைந்துள்ள தெய்வங்களைச் சாந்தப்படுத்துவதற்காகவும் எதிர்கால வாழ்க்கை இன்பமாக இருப்பதற்காகவும் குழந்தை இல்லாத பெண்ணுக்குக் குழந்தை பேறு ஏற்படுதற்காகவும் மரணத்தை எதிர்கொள்ளும் உறவினர் பிழைத்து எழுவதற்காகவும் என்று கருதி நேர்த்திக் கடனை செலுத்தும் வகையில் காவடி எடுப்பர்.

காவடி எடுப்போர் முறைப்படி விரதமிருந்து காவி அணிந்து காவடி எடுப்பர். ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் காவடி எடுப்பதுண்டு சிறுவர்கள் கூட காவடி எடுத்துச் செல்லும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது. காவடி எடுத்துச் செல்வோர் எப்பொழுதும் தம் ஊரில் இருந்து முருகன் கோயில் வரையில் காவடியைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு கால் நடையாகவே முருகன் மீது பாடல் பாடிய வண்ணம் செல்வம் கோயிலுக்குச் சென்று தம் நேர்த்திக் கடனைச் செலுத்திய பின்னரும் ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லும் போதும் கால்நடையாகச் செல்லுதல் வேண்டும். இது நடைமுறை வழக்காக இருந்து வருகிறது.

காவடி வழிப்பாட்டு நேர்த்தி உணவில் நிறைவடையும். காவடி நேர்த்தி முடிவடையும் போது காவடியிறக்கம் என்ற சடங்கு இடம்பெறும். தாளம் தீர்த்தல் என்ற ஒலிக் கோவையுடன் காவடியிறக்கல் நிகழும். காவடியிறக்கும் பொழுது மீண்டும் காவடி எடுப்பதற்கான கட்டளையும் தொடர்ச்சியும் மேற்கொள்ளப்படும். காவடி வழிபாடு என்பது வாழ்க்கை முழுவதும் தொடர்ந்து செல்லும் பாங்கினை இந்த சடங்கு உணர்த்தும். அதனைத் தொடர்ந்து உணவு பரிமாறல் நிகழும். இதுவும் பூர்விகமான பண்பாட்டுக் கோலங்களின் மீதியைப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன.

காவடி எடுத்தல்

வழிபாட்டுத் தொடர்பான காவடி எடுத்தலில், குறிப்பாக நேர்த்தி வைத்துக் காவடி எடுத்தலில் தங்களை வருத்திக் கொள்ளும் நடைமுறைகளைக் காணமுடியும். சிலர் ஏறத்தாழ ஆறு அங்குல நீளம் கொண்ட வெள்ளி வேல்களை ஒரு கண்ணத்திலிருந்து மறு கண்ணத்தினூடாக வரும்படி குத்திக் கொண்டும் இன்னொரு சிறிய வேலை நாக்கினூடாகக் குத்தியபடியும் காவடி எடுப்பர் இது. அலகு குத்துதல் எனப்படும் தவிரத் தூண்டில் போல் வளைத்த வெள்ளி ஊசிகள் பலவற்றை முதுகில் வரிசையாகக் குத்தி அந்த ஊசிகளுடன் இணைக்கப்பட்ட கயிறுகளை இன்னொருவர் பிடித்து இழுத்துபடி இருக்கக் காவடி ஆடுவர். இது செடில் குத்துதல் எனப்படுகின்றது.

இது தவிர உடலின் பல்வேறு பகுதிகளில் வளைந்த வெள்ளி ஊசிகளைக் குத்தி அவற்றுடன் இணைக்கப்பட்ட கயிறுகளில் மூலம் காவடி எடுப்பவரை, சில்லுகள் பொருத்தப்பட்ட வண்டிகளில் கட்டப்பட்ட உயர்ந்த அமைப்புகளிலிருந்து தொங்கவிட்டபடி ஊர்வலமாகக் கொண்டு செல்வர். காவடி எடுப்பவர் முகம் கீழிருக்கும்படி படுக்கை நிலையில் தொங்கினால் அது பறவைக் காவடி எனப்படும்.

காவடி ஆட்டத்துக்கான இசை

காவடியாட்டத்துக்கான பின்னணி இசைக் கருவிகளாக

தாசவத் திரும்போயில்கும் முருகவழிபாடும்

நாதசுரமும், தவிலும் விளங்குகின்றன. நாதசுரத்தில் காவடிச் சிந்து இசையை வாசிக்கக் காவடியாட்டம் ஆடுவது மரபு தற்காலத்திலும் ஆடுவதற்கு ஏற்றதாக அமையக்கூடிய சினிமாப்பாடல்களையும் நாதசுரத்தில் வாசிப்பதைக் காணமுடிகிறது.

முருகன் பற்றி இன்று ஆடப்படும் நாட்டுப்புற நடனம் காவடிச் சிந்தாகும். சிந்து என்பது இசைப்பாட்டு. இதன் பாடல் வகை இசையுடன் கலந்து பாடுவதற்குத் தக்க முறையில் அமைந்தது. பல்லவி, அனுபல்லவி மூன்று கண்ணிகள் அடங்கிய சரணம் ஆக ஐந்து உறுப்புகளைக் கொண்டு சிந்துப் பாடல்களாக அமைந்திருக்கும். காவடிச் சிந்துவை முதன் முதலில் பாடியவர் அண்ணாமலை ரெட்டியார். இவரது காலம் 1861-1891 வரையிலானது. நீண்ட தூரத்தில் உள்ள முருகன் கோயிலுக்குக் காவடி எடுத்துப் போவோர் அலுப்புத்தட்டாமல் இருக்க முருகன் பெருமை கூறும் இசைப் பாடல்களைப் பாடிக்கொண்டு போயிருக்கலாம். உடல் வலிமை உள்ளவர்கள் காவடியை தோளில் வைத்துப் போகும் போது பாடிக்கொண்டே ஆட ஆரம்பித்திருப்பார். ஆடல் என்றால் அதற்குத் தாளமும் இன்றியமையாதது. எனவே இராகமும் தாளமும் காவடிப் பாடல்களுக்குப் பொருந்தின.

முடிவுரை

காவடியாட்டம் என்ற வழிபாட்டு முறை முதலில் பக்தி அடிப்படையில் தோன்றி பின்னர் காவடி ஆட்டம் என சமய அடிப்படையில் மாறி நாளடைவில் சமயப்பிடியிலிருந்து விடுபட்டு காவடி நடனம் என ஒரு தனிக் கலையாகவே வளர்ந்து வருகிறது. அத்தோடு முருகன் மேல் பக்தியுடன் ஆடப்பட்ட காவடி வழிபாடு இன்று காவடியாட்டம் என்று மாற்றம் பெற்றதோடு நாட்டுப்புறக் கலையாக மாறிவிட்டதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. இத்தகைய பெருமை மிக்க காவடி வழிபாடு சைவத்தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகளில் இன்றியமையாத ஒரு வழிபாட்டு அம்சமாக இன்றும் சைவத்தமிழர் வாழும் இடங்களில் எல்லாம் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது யாவரும் அறிந்த உண்மையாகும்.

46. சிவகாசியில் நடைபெறும் சிவவழிபாடும் மாரியம்மன் வழிபாடும்

முனைவர் ந.அமுதவல்லி

உதவிப்பேராசிரியர்

வே.வ.வன்னியப்பெருமாள் பெண்கள் கல்லூரி

விருதுநகர்

முன்னுரை

மனிதன் தன்னைப் பக்குவப்படுத்திக் கொள்வதற்கும், மனச்சுமைகளுக்கு உட்பட்டு மனத்தைப் பலவீனப்படுத்திக் கொள்ளாமல் இருப்பதற்கும் மிகவும் உதவியாக இருப்பது கோயில் வழிபாடாகும். வழிபாடு என்ற சொல் வழிபடு என்ற வேர்ச் சொல்லினின்றும் பிறந்ததாகும். வழிபாடு என்பதற்குத் தமிழ்ப் பேரகராதி வழியிற் செல்லுகை, பின்பற்றுகை, வணக்கம், பூசை, வழக்கம், சமயம் கோட்பாடு என்று பல பொருள்களைத் தருகின்றது. செந்தமிழ் அகராதியானது. வணக்கம் பின்பற்றல், பூசனை என்ற பொருள்களைத் தருகின்றது. மக்களுக்கு மன நிம்மதியைத் தருகின்ற ஒரே இருப்பிடமாகக் கோயில்கள் இருப்பதால் பல ஊர்களிலும் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. தங்களுக்கு வாழ்வில் நம்பிக்கையையும், ஆறுதல்களையும், வளப்பங்களையும் தருகின்றவை கோயில்கள் என்று மக்களும் எண்ணுகின்றனர். சிவகாசி நகரிலும் ஏராளமான கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் மிகவும் சிறப்பிற்குட்பெருமைக்கும் உரிய கோயில்கள் சிவன் கோயிலும் மாரியம்மன் கோயிலும் ஆகும். இக்கட்டுரையானது பாரம்பரியச் சிறப்பு மிக்க சிவன் கோயில் வரலாறு, வழிபாடுகள் பற்றியும் மாரியம்மன் கோயில் வரலாறு, வழிபாடுகள் பற்றியும் விளக்குகிறது.

சிவன் கோயில்

சிவகாசி என்ற பெயர் இவ்வூருக்கு ஏற்பட மிக முக்கியமான காரணம் இவ்வூரில் அமைந்துள்ள சிவன் கோயிலாகும். வரலாற்று நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கியதாக

இக்கோயில் திகழ்கின்றது.

சிவன் கோயில் வரலாறு

சைவநெறி உணர்வை உலகம் எங்கும் பரப்பிய பாரத நாட்டின் தென்பகுதியில் பொதிகை மலையில் அமைந்துள்ள திருக்குற்றாலத்திற்கு அருகில் உள்ள திருத்தலம் தென்காசி ஆகும். இத்தலம் பாண்டிய மன்னன் தென்காசியில் சிவ ஆலயத்தை அமைத்து, அதில் காசியில் இருந்து சிவலிங்கத்தைக் கொண்டுவந்து எழுந்தருளச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தான். காசியில் உருவாக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்தைக் கங்கையில் நன்னீராட்டி படைகள் புடை சூழகொண்டு வந்து கொண்டிருந்தான். மன்னனும், அவன் படைகளும் பல நாட்கள் பயணம் மேற்கொண்டு வந்தனர். அப்போது தற்போதுள்ள சிவகாசி நகரத்தில் அருள்மிகு விசுவநாத சுவாமி கோயில் அமைந்துள்ள இடம் வில்வ வனமாக இருந்தது. பயணக் களைப்பால் மன்னன் அங்கே ஒரு நாள் தங்கிச் செல்ல முடிவெடுத்தான். அவன் உடன் வந்த அரசி பயணம் செய்ய முடியாத படி பூப்பெய்திய காரணத்தாலும் சிவலிங்கத்தைச் சுமந்து வந்த காராம் பசு அந்த இடத்தை விட்டு நகர மறுத்ததாலும் பயணம் தடைபட்டது.

தென்காசி ஆலயத்தில் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிசுடை செய்து குடமுழுக்குச் செய்ய வேண்டிய உரோகிணி நன்னாள் வந்து விடவே, காடுகளை நீக்கி சிறு ஆலயம் ஒன்றைக் கட்டி குறிப்பிட்ட சுபவேளையில் அங்கேயே குடமுழுக்குச் செய்து வைத்தான். அதுவே தற்போது அருள்மிகு விசுவநாத சுவாமி ஆலயத்தின் நடு நாயகமாக விளங்கும் காசிலிங்கம் ஆகும். நாளடைவில் வழிபட வந்த மக்களும் அங்கு தங்கிக் குடியிருப்புகளை அமைத்து வாழத் தொடங்கினர். சிவன் காசியில் இருந்து வந்து தங்கிய இடமாதலால் இப்பகுதி முன்பு சிவன் காசி என்றும், பின்பு சிவகாசி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

வடக்கே வடகாசி

தெற்கே தென்காசி

நடுவே சிவகாசி

என்ற பெருமை சிவகாசிக்கு உண்டு. துறவு நிலை மேற்கொண்ட பின் பராசர முனிவர் என்று அழைக்கப்பட்டான். அவன் கங்கை சென்று நீராடி சிவகாசி. காசி விசுவநாதரைத் தரிசித்து விட்டு அதன் பின்பு, சிவகாசியிலும் இறங்கி காசி லிங்கத்தை வழிபட்டு பின்பு தென்காசி செல்வது வழக்கம் என்று கூறப்படுகிறது. பராசர முனிவர் என்ற பெயரில் பராங்குச மன்னனோ அல்லது வேறு ஒரு முனிவரோ சிவகாசியில் தங்கி வழிபாடுகளை ஆகம விதிப்படி அமைத்து படிப்படியாக அருள்மிகு சிவகாசி விசுவநாத சந்நிதியையும், அருள்மிகு விசாலாட்சி சந்நிதியையும் கட்டி இருக்கலாம் என்று கூறப்படுகிறது.

அரிகேசரி பராங்குச மன்னனுக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்த பாண்டிய மன்னர்கள் படிப்படியாக முன் மண்டபங்கள், பரிகாரம், தீர்த்தம், சுற்று, மதில், ரதவிதி முதலியவைகளை அமைத்திருக்கலாம் என்று கருதப்படுகிறது. அருள்மிகு சிவகாசி காசிவிசுவநாத சுவாமி ஆலயம் கி.பி. 1445ஆம் தொடங்கப் பெற்று பதினாறாம் நூற்றாண்டில் கட்டி முடிக்கப்பட்டு இருக்க வேண்டும். பாண்டிய மன்னர்களின் மீன் சின்னம் மற்றும் கல்வெட்டுக்களும் இக்கோயிலில் காணப்படுகின்றன. மன்னர் திருமலை நாயக்கராலும் பல திருப்பணிகள் இக்கோயிலுக்குச் செய்யப்பட்டன. நாயக்க மன்னர் ஆட்சிக் காலத்தில் இக்கோயில் பெரிதாக வளர்ச்சியடைந்தது. கி.பி. 1659இல் முத்து அலிகாத்தரி என்ற முத்து வீரப்ப நாயக்கரால் இக்கோயிலுக்குத் தேர் அமைக்கப்பட்டது. தேரோடும் வீதிகளும் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது என்பது வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

சிவன் கோயிலில் திருவாதிரை நாளன்று திருவிழா நடத்தப்படுகின்றது. சிவராத்திரி தினத்தன்றும், பிரதோசம் அன்றும் சிறப்புப் பூசைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இக்கோயிலின் முன் அழகான தெய்வம் ஒன்று உள்ளது. இத்தெப்பம் 35 ஆழ்கிணறாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனைச் சுற்றி சிறு தெப்பமும் உண்டு. கால மாற்றத்தால் கோயிலுக்கு வெளியே

உள்ள சாலை மேடாகியும், தெப்பம் தாழ்வாகவும் மாறியதால் தெப்பம் மாசுபடும் சூழ்நிலை உருவானது. கோயிலின் கழிவுநீர் பக்தர்களின் முயற்சியால் தெப்பத்திற்குள் சேராமல் குழாய் மூலம் வெளியேற்றப்பட்டது. சிவகாசி சிவனடியார் அறநெறிக்கழகம் மற்றும் பொதுமக்கள் பங்களிப்பில் கோயில் தெப்பம் சீரமைக்கும் பணி கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்தது. இதில் கிணறு தூர் வாரப்பட்டு, தெப்பமும் ஆழப்படுத்தப்பட்டு மழைநீர் தெப்பத்திற்குள் சேகரமாகும் வகையில் வடிவமைந்தனர். அழகிய வேலைப்பாட்டுடன் தெப்பத்திற்குள் சேராமல் குழாய் மூலம் வெளியேற்றப்பட்டது. சிவகாசி சிவனடியார் அறநெறிக்கழகம் மற்றும் பொதுமக்கள் பங்களிப்பில் கோயில் தெப்பம் சீரமைக்கும் பணி கடந்த சில ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்தது. இதில் கிணறு தூர் வாரப்பட்டு தெப்பமும் ஆழப்படுத்தப்பட்டு மழைநீர் தெப்பத்திற்குள் சேகரமாகும் வகையில் வடிவமைந்தனர். அழகிய வேலைப்பாட்டுடன் தெப்பத்திற்குள் நீராழி மண்டபம் அமைந்துள்ளனர். மழை பொய்க்கும் காலங்களில் நந்தியைக் குளிர வைக்கும் வகையில் கோயிலில் தொட்டிகட்டி, நந்தியை நீரால் மூழ்க வைத்து மழைப்பதிகம் பாடினால் மழைவளம், தொழில்வளம் பெருகும் என்பது ஐதீகமாகும். இதைக் கருத்திக் கொண்டு தெப்பத்திற்குள் நீராழி மண்டபம் அழகாக அமைத்துள்ளனர். தமிழக அரசு சார்பில் தினந்தோறும் நூறு பேருக்கு அன்னதானம் செய்யும் செயலும் இக்கோயிலில் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது.

மாரியம்மன் கோயில்

சிவகாசியில் உள்ள மிகவும் புகழ் பெற்ற கோயில்களில் ஒன்று மாரியம்மன் கோயில் ஆகும். இக்கோயில் 1921ஆம் ஆண்டு கட்டப்பட்டது. பங்குனிப் பொங்கல் திருவிழா இங்கு மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. பங்குனிப் பொங்கல் விழா 21 நாட்கள் நடைபெறும். பங்குனி மாதம் முதல் வாரத்தில் விழா நடைபெறுவதை ஊருக்குத் தெரிவிப்பர். விரதம் மேற்கொள்ளும் மக்கள் அதற்கேற்ற நடைமுறைகளை அறிந்து விரதம் மேற்கொள்வர். பொங்கல் நடைபெறுவதற்கு ஏழு

நாட்கள் முன்பு கொடியேற்றுவார்கள். பங்குனிப் பொங்கல் விழாவில் தினமும் அம்மனுக்குச் சிறப்பு அபிசேகம், தீபாராதனை போன்றவை நடைபெறும். இவ்விழாவில் ஏராளமான பக்தர்கள் கலந்து கொள்வார்கள். பக்தர்கள் பொங்கல் வைத்தல், தீச்சட்டி எடுத்தல், மாவிளக்கு எடுத்தல், உடலில் கயிறு குத்துதல். முடி இறக்குதல், காணிக்கை போடுதல், கரும்புள்ளி, செம்புள்ளி குத்துதல் உருண்டு கொடுத்தல், மண் உருவத்தினாலான பொம்மைகள் வாங்கி வைத்தல் போன்ற நேர்த்திக் கடன்களைச் செலுத்துவார்கள். நேர்த்திக் கடன்களுள் ஒன்றான பிச்சை வாங்கல் என்ற நிகழ்ச்சியும் பங்குனிப் பொங்கல் திருவிழாவையொட்டி நடைபெறுகிறது.

இக்கோயிலில் தேரோட்ட விழா மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். அம்மன் அலங்கரிக்கப்பட்டு சிம்ம வாகனம், குதிரை வாகனம், யானை வாகனம் போன்ற வாகனங்களில் ரதவீதிகளில் உலா வருவார். அலங்காரம் செய்யப்பட்ட அழகான மண்டகப் படிகளில் வீற்றிருந்து பக்தர்களுக்குக் காட்சி அளித்து அருள் செய்வார். அனைத்துப் பக்தர்களும் இவ்விழாவில் கலந்து கொண்டு மாரி அம்மனைத் தரிசனம் செய்து மகிழ்வார். மாரியம்மன் கோயிலில் திருப்பணிகளும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்று வந்தன. தெப்பக்குளம் புதுப்பிக்கப்பட்டு திறப்புவிழா நடைபெற்றது.

முடிவுரை

சிவகாசியில் நடைபெறும் சிவன் கோயில் வழிபாடு அந்நகரில் சைவநெறி தழைத்து ஒங்குவதற்கு மூல காரணமாக அமைந்துள்ளது என்பதை அறியமுடிகின்றது. மேலும் இங்கு நடைபெறும் மாரியம்மன் வழிபாட்டின் வாயிலாகச் சக்தி வழிபாடும் இங்குள்ள மக்களால் அதிகம் பின்பற்றப்படுகின்றது என்பதை உணர முடிகின்றது.

47. தூத்துக்குடி கார்ப்பேட்டை அம்மன் கோவில் வரலாறும், வழிபாட்டு முறைகளும்

ம.சோசுபின் இம்மாகுலேட் மாதரசி

உதவிப்பேராசிரியர்

காமராசர் கல்லூரி

தூத்துக்குடி

முன்னுரை

தூத்துக்குடி மாவட்டம், திருமந்திர நகர் என்று அழைக்கப்பட்டு இப்பொழுது தூத்துக்குடி மாநகரத்தில் அமர்ந்து இருக்கும் சிவன் கோயிலுக்கு அடுத்தபடியாக மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த திருக்கோயில்களில் கார்ப்பேட்டை காளியம்மன் கோவில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. இக்கோயில் வடதிசை இந்து நாடார்களுக்குப் பாத்தியப்பட்டது. இந்தத் திருக்கோயிலின் வரலாறும், அதன் வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திருக்கோயில் வரலாறு

இத்திருக்கோயில் சுமார் 200 வருடங்களுக்கு முன்பு வெளிநாட்டைச் சேர்ந்த ஒருவர் வியாபார சம்பந்தமாக தோணியில் வந்தார். திசை தெரியாமல் தவித்துக் கொண்டு இருந்த இரவு வேளையில் இந்த காளியம்மன் தீப ஒளியாகக் காட்சி கொடுத்தாள். அதை உணர்ந்து கொண்ட அந்த நபர் தீப ஒளி வந்த திசை நோக்கி வந்து, கரை சேர்ந்தார். தூத்துக்குடி மாநகரிலேயே தங்கி அந்த நபர் தொழில் செய்து நன்கு முன்னேற்றம் அடைந்ததாக வரலாறு கூறுகிறது. இத்திருக்கோயிலின் தெய்வம் ஒரு பக்தரின் கனவில் தோன்றி கோயிலில் நான் இல்லை. அதை விட்டு ஒரு வேப்ப மரத்தில் அமர்ந்து இருக்கிறேன். அதற்கு உரிய பரிகாரங்கள் செய்து என்னை திருக்கோயிலில் அமர்த்துமாறு வேண்டியது. அதற்கு அந்த பக்தர் உரிய விவரங்கள் எனக்கு தெரியவில்லை என்று அத்தெய்வத்தை வேண்டினார். அதற்கு அந்த அம்மன் நீ

இருக்கும் இடத்தில் வடதிசையில் ஒரு சிவபக்தர் உண்டு. நீ அவரிடம் சென்றால், அவர் உனக்கு ஒரு விவரம் கூறுவார். இதை நம்பி இந்த பக்தர் அவரை நாடிச் சென்றார். அன்றைய தினமே அந்த சிவபக்தர்களும் காட்சி கொடுத்து, எனது பிள்ளை ஒருவன் வருவான் அவரிடம், திருப்பணிகளைச் செய்வதற்கு உண்டான விவரங்களையும், வழிகளையும் கூறி அவருடன் சேர்ந்திருந்து பணிகளைச் செய்யுமாறு கூறினார். அதன் பின்பு முக்கிய நபர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அந்த தெய்வத்தை வேப்ப மரத்தில் இருந்து திருக்கோயிலுக்குள் கொண்டு சேர்த்தனர். அப்பொழுது காளியம்மன் பீட வடிவத்தில் இருந்தார். மாரியம்மன் அதைவிட சிறிய பீட வடிவில் இருந்தார். காளியம்மன் திருஉருவம் சிலை வடிவம் ஊத்துப்பிள்ளையார் கிணற்றுக்குள் இருப்பதைக் கண்டு அறிந்து பீட வடிவத்தில் இருந்தவையை மாற்றி சிலை வடிவமாக திருக்கோயிலை உருவாக்கினார்.

வழிபாடுகளும், வேண்டுகளும்

சிலை வடிவம் அமைத்து திருக்கோயிலில் பூசைகள் நடந்தன. அந்தச் சமயம் கோயிலைச் சுற்றி நிறைய கன்னிப்பெண்கள் திருமணம் நடைபெறாமல் இருந்த நேரம் இத்திருக்கோயிலில் சிறப்பு பூசைகள், லட்ச அர்ச்சனைகள் நடந்தன. அப்பொழுது அங்கு உள்ள கன்னிப் பெண்களுக்கு மிகச் சிறப்பாகத் திருமணம் நடந்தன. இத்திருக்கோயிலில் உள்ள அம்மனின் பெருமையை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க இயலாது.

சிலையின் தோற்றம்

காளியம்மன் சிலை வயதான தோற்றத்தோடு, கண்ணங்களில் சுருக்கங்கள் கொண்டு தாயாகத் தோற்றமளிக்கிறது. மாரியம்மன் சிலை இளம்பெண்ணைப் போன்று காண்போரைக் கவரும் வண்ணம் இருக்கும்.

மெய் மறக்க வைக்கும் அதிசயங்கள்

ஒரு நாள் குழந்தை ஒன்று எந்த அசைவும் இன்றி இருந்தது. குழந்தைக்கு அம்மன் திருவிழா நேரம் அம்மன்

பக்தர்க்கு அருள் வந்து தாயின் மடியில் இருந்த குழந்தையை வாங்கி குழந்தை தலை முதல் பாதம் வரை திருநீறு போட்டு தாயிடம் குழந்தையைக் கொடுத்தார்கள். அந்தக் குழந்தைக்குப் படிப்படியாக முன்னேற்றம் அடைந்து வாய்ப்பேசி, நடக்க ஆரம்பித்து, பள்ளிப்படிப்பும் முடித்து சிறப்பாக இருக்கிறது. இது கண்கண்ட உண்மை சம்பவம்.

அறுவை சிகிச்சையின்றி காளியம்மன் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள்

கடந்த ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சர்க்கரை வியாதியால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பாதிப்பினால் வலது கால் முழுவதுமாக செயலிழந்து மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். மருத்துவர்கள் வலது கால் முழுவதும் எடுக்க வேண்டியது தான் என்று கூறி விட்டனர். காளியம்மன் என்னால் இது கூடும் என்று கூறி தினமும் மருத்துவமனைக்கு வந்து அந்த மனிதரின் கால்களை அம்மனின் கைவிரல்களைக் கொண்டு அழுத்தி சிறிது, சிறிதாக முன்னேற்றம் பெற்று வந்தது. அடைபட்டு இருந்த இரத்தக்குழாய்கள் திறக்கப்பட்டு இரத்த நாளங்கள் அதிகரித்து இரத்த ஓட்டம் சீர்பட்டது. இதன் விளைவால் ஆறு மாதத்தில் குணம் பெற்று மருத்துவமனையில் இருந்து வீட்டிற்கு வந்து இன்னும் அம்மனுக்கு நன்றி கூறி எங்களின் தாய், தெய்வத்தாய் என்று புகழ்ந்து வருகிறார். தினமும் மாலை 7 மணி அளவில் குத்துவிளக்கு பூசை மிகச் சிறப்பாக நடைபெறும். 8வது நாடாளாக அம்மனுக்கு அபிசேகம், தீபாராதனை நடைபெறும். தினமும் இரவு சமயச் சொற்பொழிவு அல்லது கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். 8 ஆம் நாள் அபிசேகம் பின்பு 7 மணிக்கு மாவிளக்கு முளைப்பாரியுடன் நகர் வலம் வருவர். 9 நாளாக அம்மன் சப்பரத்தில் எழுந்தருளி நகர்வலம் வருகிறாள். 10வது நாளாக இரவு மஞ்சள் நீராட்டோடு நடைபெற்று திருவிழா நிறைவு பெறுகிறது. இத்திருவிழாவையே பெரியோர்கள், விழாக்கமிட்டி முக்கிய உறுப்பினர்கள் சிறப்பாக நடத்துகிறார்கள். இத்திருக்கோயிலின் அம்மன் நம்பிக்கையோடு வரும் பக்தர்களுக்கு அன்பும், அருளையும் வாரி வழங்கும் தாயாக விளங்குகிறாள்.

அற்புதங்கள்

நீரின்றி பாழடைந்த கிணறு ஒன்று இருந்தது. அதில் தூர்வாரி சுத்தம் செய்து பார்த்தும் கொஞ்சமும் பயன் இல்லை. இப்படியாக ஒரு நாள் காளியம்மன் வந்து கிணற்றுக்குள் பால் ஊற்றி அபிசேகம் செய்து அதில் மஞ்சள் பொடி, எலுமிச்சம்பழம் வைத்து மூன்று முறை கிணற்றைச் சுற்றி வந்து செவ்வாய், வெள்ளி தவறாமல் வழிபட வேண்டும் என்று கூறிச் சென்றார். அதுபோல் அந்த கிணற்றின் உரிமையாளரும் தவறாது மூன்று வருடங்கள் செய்து வந்தார். இன்னொரு பகுதியில் மக்கள் மூன்று வருடமாகியும் ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று நம்பிக்கையில்லாமல் பேசி வந்தனர். அம்மன் மறுநாள் வந்து உரிமையாளரிடம் கிணற்றைத் தூர்வாரி சுத்தம் செய் என்று உரைத்தார். உடனே அவரும் தூர்வார கிணற்றின் துளை அடைப்பட்டு இருப்பதாகவும் அது கண்திறக்கும்படி அம்மன் ஆணையிட்டு இனி இதில் நீர் வற்றாது இருக்கும் என்று கூறி சென்றார்கள். அதைப் போன்றே இன்று வரை அந்த கிணற்றில் நீர் நிரம்ப இருக்கிறது.

கும்பாபிசேகம்

வருடம் ஒரு முறை வருடாபிசேகமும் 12 ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கும்பாபிசேகமும் நடந்து வருகிறது.

முடிவுரை

திருக்கோயிலில் அம்மன் நம்பிக்கையோடு வரும் பக்தர்களுக்கு அன்பையும், அருளையும் வாரி வழங்கும் அன்புத் தாயாக விளங்குகிறாள்.

48. சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியர் திருக்கோவில்
வரலாறும் அமைப்பும் அருணகிரிநாதர் போற்றிய மாண்பும்

வ.கோ. சத்தியநாராயணன்

இயற்பியல் துறை

துவாரகதாசு கோவர்தன்தாசு வைணவக் கல்லூரி

அரும்பாக்கம், சென்னை

முன்னுரை

உலக மக்களுள் தொல்குடியினர் தமிழ்க் குடியினர் தமிழ் மக்களின் மொழியாம் அருந்தமிழ் மொழியைத் தெய்வத் தமிழ். தன்னிகரில்லாத் தமிழ், செந்தமிழ், செம்மொழித் தமிழ் எனப் பல்வேறு வகையிலும் புகழ்ந்துரைப்பர். இத்தெய்வத்தமிழ் சிவபெருமானால் முருகப்பெருமானுக்கு உரைக்கப்பட்டது என்றும் முருகப்பெருமான் அகத்தியருக்கு உரைத்தார் என்றும் அகத்தியார் வழி தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வழங்கப்பட்டது என்றும் சான்றோர் உரைப்பர்.

தமிழ் மொழியை அளித்த முருகப்பெருமானை வணங்குதல் என்னும் வழக்கம் பழங்காலத்தொட்டு வழங்கி வருகிறது. தமிழ் மொழியில் தோன்றிய நூல்களுள் இன்று முழுமையாக கிடைக்கும் இலக்கண நூலாம் தொல்காப்பியத்திலும் முருகனைப் பற்றிய செய்தி இடம்பெற்றுள்ளது. சேயோன் மேய மைவரை உலகம் என்று முருகப் பெருமான் குன்றுதோறும் வீற்றிருக்கும் செய்தியைத் தொல்காப்பியர் பேசுகின்றார். முருகப் பெருமானின் திருவவதாரச் சிறப்பையும் அவர்தம் வீரப்பண்பையும் கச்சியப் பசிவாச்சாரியார் கந்த புராணத்துள் விளக்கமாக உரைக்கின்றார். முருகப்பெருமானின் ஆறுமுகச் சிறப்பையும் அறுபடை வீட்டின் சிறப்பையும் திருமுருகாற்றுப் படையில் நக்கீரர் அழகுற பாடுகின்றார்.

பல்வேறு தலங்களில் வீற்றிருந்து அடியவர்களுக்கு அருள்பாலித்து வரும் முருகப்பெருமான் சிறுவாபுரி எனும் திருத்தலத்திலும் வீற்றிருந்து அருள்பாலிக்கின்ற தன்மையை எடுத்துக்காட்டுவதையும் சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியர்

சுவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியும்

திருக்கோயில் வரலாற்றை எடுத்துக் காட்டுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியர் திருக்கோயில் அமைவிடம்

தொண்டை வள நாட்டில் சென்னைக்கு வடமேற்கே செங்குன்றம் என்னும் நகரத்திலிருந்து கொல்கத்தா செல்லும் தேசிய நெடுஞ்சாலையில் 20 கி.மீ. தொலைவில் ஓர் அழகிய கிராமத்தின் பசுமையான, செல்வச் செழிப்பான வளமான பகுதிக்குப் பெயரே சின்னம்பேடு (அ) சிறுவாபுரி ஆகும்.

சிறுவாபுரி ஊரின் நுழைவு வாயிலிருந்து சுமார் 3 கி.மீ. தூரத்தில் சிறி பாலசுப்பிரமணியர் திருக்கோயில் உள்ளது. ஊருக்குச் செல்லும் வழியின் இருபுறமும் பசுமையான வயல் வெளியும், வாழை மரங்களும் நீரோட்டம் நிறைந்த வாய்க்கால்களும் காண்பதற்கு மனத்திற்கும், கண்ணுக்கும் விருந்து படைப்பதாய் அமைந்துள்ளது. ஊரின் உள்ளே நுழையும் முன்பு கிராமத்தின் நுழைவு வாயிலில் சப்தமாதா கோயில் நம்மை வரவேற்கும் சற்றுத் தூரம் சென்றதும் ஆனைமுகத்தான் நம்மை அன்புடன் வரவேற்பதைப் போல் கோயிலில் குடி கொண்டுள்ளார். ஊரின் நடுவே நடுநாயகமாக அகத்தீசுவரர் திருக்கோயிலிலும், மேற்கே பெருமாள் கோயிலும், கோயிலுக்குப் பின்னால் விட்னு தூர்கை கோயில்கள், வடக்கே சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணிய திருக்கோயில் மிகக் கம்பீரமாக நம் கண்ணுக்குக் காட்சி தருகிறது. இவ்வூரில் தெருக்கள் தோறும் திருக்கோயில்கள் பல இருப்பதை அருணகிரிநாதர் ஆடகம்பயில் கோபுரம் மாமதில் ஆலயம் பல வீதியுமே நிறைவான தென் சிறுவாபுரி எனத் திருப்புகழில் பாடியுள்ளார்.

சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியர் கோவில் அமைப்பு

சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயிலின் இராசகோபுரம் ஐந்து நிலைகள் கொண்ட கோபுரமாகத் திகழ்கிறது. உள்ளே சென்றதும் நீண்ட உயரமான கொடிமரம் உள்ளது. கொடி மரத்துக்கு முன்னால் மரகதக்

கல்லில் நல்ல வேலைப்பாடுடன் கூடிய அழகு மயில் கொலுவாக வற்றிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மரகதக் கல்லினாலான மயில் உருவம் உலகில் எங்கும் காணக் கிடைக்காத ஒன்று என்று உறுதிப்படக் கூறலாம். கிழக்கே மரகத கல்லில் பச்சைப்பச்சை என ஒளிவிசிட மரகத விநாயகர் என்ற பெயருடன் சிறி இராசகணபதி கம்பிரமாய் வேண்டுவதைத் தரும் அழகு கோலத்துடன் காட்சியளிக்கிறார்.

மூலவரின் பின்புறம் சண்டிகேசுவரர், ஆதிமூலவர் (முதன் முதலில் இருந்த முருகன்) திருமேனி, முனிசுவரர், நாகர், பைரவர், நவக்கிரகங்கள், சூரியனார் எனப் பரிவார தேவதைகள் படை சூழ சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியர் காட்சியளிக்கிறார். இக்கோயிலில் நவகிரக சன்னதியில் அமைந்துள்ள நவகிரகம் ஒன்பதும் வாகனத்துடன் அமைந்துள்ளது சிறப்பாகும்.

திருக்கோவிலின் உள்ளே மூலவராய்க் காட்சி தரும் சிறி பால சுப்பிரமணியரின் தோற்றமோ நம் கண்ணுக்கும் மனத்திற்கும் மகிழ்ச்சியளிக்கும் விதமாய் நான்கு திருக்கரங்களுடன் நமக்குக் காட்சியளிக்கிறார். முன் வலக்கரம் அடியவருக்கு அபயம் அளிக்க, பின்னால் இருக்கும் வலக்கரம் உருத்திராக்க சபமாலை ஏந்தி இருக்க முன் இடக்கரம் இடுப்பிலும் பின் இடக்கரம் கமண்டலமும் தாங்கி காட்சி அளிக்கிறார். பிரம்மனைத் தண்டித்துப் பிரம்மனின் படைத்தல் தொழிலை ஏற்றுக் கொண்ட முருகனை வணங்கினால் பேரறிஞர் ஆகலாம், என பந்தி நிறை அறிவாள என்னும் திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார். உள் மண்டபத்தில் அருணகிரிநாதர் சிறி பால சுப்பிரமணியரைக் (முருகனை) கண்ட மகிழ்ச்சியில் திருப்புகழ் பாடி நிற்கும் அழகைக் கண்குளிரக் கண்டு மகிழலாம்.

முருகப்பெருமானைக் கண்டு தரிசித்து விட்டு வெளியே வரும் பொழுது அண்ணாமலையார் மரகதக் கல்லினால் பச்சை நிறத்தில் காட்சியளிக்கிறார். இவ்வளவு பெரிய மரகதலிங்கம் வேறு எங்கும் காண இயலாது என்றால் அது மிகையில்லை.

அருணகிரிநாதர் மயிலுமாடி நயுமாடி வரவேணும் என்றும் மைந்து மயிலுடன் ஆடிவர வேண்டும் என்றும் பாடியுள்ளதால் அண்ணாமலையாரும் உண்ணாமலை அம்மையும் இங்கு எழுந்தருளியுள்ளனர்.

அருணாசலேசுவரர், உண்ணாமலை தாயாருக்கு நடுவே அற்புதமாய், அழகாய், ஆனந்தமாய் வள்ளி நங்கை தன் மனம் கவர்ந்த முருகப்பெருமானைத் திருமணம் செய்து கொள்ளும் அரிய அற்புதம் நிறைந்த உற்சவரைக் கண்குளிரக் காணலாம். மிகவும் நேர்த்தியான வேலைப்பாடுடன் கூடிய இத்தகு சிலை வடிவம் வேறு எங்கும் காணமுடியாத வகையில் அமைந்து வள்ளி மணவாளப் பெருமானின் அழகைக் காண கொடுத்திவைத்து இருக்க வேண்டும் என்கிற நிலையில் காணப்படுகிறது.

இங்குள்ள சிலைகளில் முருகன், ஆதிமூலவர், நவகிரகங்கள் தவிர மற்ற அனைத்து கடவுள்களும் மரகதக் கல்லினால் ஆனவை. இது போன்ற எண்ணற்ற கடவுள்கள் (மரகத பச்சை) கல்லில் உள்ளது போல வேறு எந்த கோயிலிலும் இல்லை என்றால் அது மிகையில்லை.

இவை அனைத்துக்கும் மேலாக இந்த ஆலயத்திற்கு வரும் பக்தர்கள் ஆண்டவனைக் காண்பதற்குக் கடும் விரதமிருந்தோ, பசி பட்டினியுடனோ ஆண்டவனை அடைய (தரிசிக்க) வேண்டியதில்லை. அடியார்கள் சிந்தையது குடியான தன் சிறுவைதனில் மேவு பெருமானே என்று அருணகிரிநாதர் பாடியதற்கிணங்க முருகனை எப்பொழுதும் நினைத்தாலே போதும், தன் பக்தர்களுக்கு எளிமையாய் முருகன் காட்சி தருவார். இப்படிப் பல சிறப்புகள் மிக்கதாகச் சிறுவாபுரி சிறிபால சுப்பிரமணியர் கோயில் திகழ்கிறது.

இராமாயணத்தில் சிறுவாபுரி

அகவதேம யாகம் செய்ய விருப்பங்கொண்ட இராமர் யாகப் பசுவாக குதிரையை ஏவிவிட, அது வான்மீக முனிவரின் ஆசிரமத்தின் அருகில் வர, அங்கு வளர்ந்து வந்த இராமனின் பிள்ளைகளானவனும், குகனும் அதைக் கட்டிப்போட்டனர். இதனைக் கேள்விப்பட்ட இராமன், இலக்குவனனை அனுப்பி,

தசவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியும்

குதிரையை மீட்டு வரச் சொன்னார். இலக்குவனால் மீட்டுப்போக முடியவில்லை. எனவே இராமனே நேரில் வந்து சிறுவர்களுடன் போரிட்டு வெற்றி பெற்றுக் குதிரையை மீட்டுச் சென்றார் என்பது இராமாயணச் செய்தியாகும். லவன், குசன் இரு சிறுவர்களுடன் சிறி ராமன் போரிட்டு வெற்றி பெற்ற தலம் ஆகவே இது சிறுவாபுரி என்பது வரலாறு ஊரின் பெயர் கூட காரணப் பெயராக அமைந்துள்ளது.

சிறுவர் + போர் + புரிந்த = சிறுவாபுரி

சிறுவர் + அம்பு + எடு = சின்னம்பெடு

சினம் + அம்பு + பேடு = சின்னம்பேடு

பேடு என்பது அம்பு வைக்கும் கூடு என்பதால் சின்னம்பேடு என்று தற்பொழுது நிலைத்து உள்ளது. இராமாயணத்தில் கூறப்பட்ட குலசபுரியே இன்றைய சிறுவாபுரியாகும்.

சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியர் கோயிலில் நிகழ்ந்த அதிசயங்கள்

தன் அடியவரின் பக்திக்கு மனம் மகிழ்ந்து சிறி பால சுப்பிரமணியர் நேரில் வந்து காட்சி தந்து அருள் பாலித்த பெருமை கொண்ட ஊர் சிறுவாபுரி ஆகும். முருகம்மை என்னும் முருகபக்தைச் சிறுவாபுரியில் வாழ்ந்து வந்தார். அந்த அம்மையார் சிறுவயதிலிருந்தே காலையில் எழுந்தது முதல் இரவு உறங்கச் செல்லும் வரை எப்பொழுதும் முருகச் சிந்தனையுடன் எப்பொழுதும் முருகா, முருகா என உச்சரித்து வாழ்ந்து வந்தார். நாளடைவில் பருவ வயது வந்ததும் திருமணம் இனிதே நடந்தது. திருமண வாழ்கையும் இனிதே சென்றது. முருகம்மையும் நாள்தோறும் முருகனின் திருநாமத்தைச் சொல்வதை வழக்கமாய்க் கொண்டு இருந்தார். இதைப் பொறுக்காத முருகம்மையின் கணவர் கண்டித்தார். கோபம் கொண்டார். அதையும் மீறி ஆண்டவன் பால் கொண்டிருந்த பக்தியின் காரணமாக நாள்தோறும் முருகனின் திருநாமத்தை உச்சரித்து வந்தார். இதைப் பிடிக்காத அவர் கணவர் கோபம் கொண்டு முருகம்மையின் கையை வெட்டித் துண்டித்தார்.

முருகனின் திருநாமத்தை என்றும் மறவாத முருகம்மையார் வலியால் துடித்த பொழுதும் முருகா என புலம்பி அழுது வேண்டிட உடனே சிறுவை முருகன் அம்மையார் முன்தோன்றி காட்சி தந்து துண்டித்த கையை முன்னிருந்தபடி சேர்த்து அருளினார். இதைக் கண்ட அவர் கணவர் தான் செய்த தவறுக்கு வருந்தி முருகப்பெருமானை வணங்கினார். அது முதல் அவரும் தன் மனைவியுடன் சேர்ந்து முருகன் புகழ் பாடினார் என்பதை இக்கோவிலின் கல்வெட்டில் இன்றும் நாம் காணலாம். இது நடந்த ஓர் உண்மைச் சம்பவம் ஆகும். நாம் மனமுருகி உண்மையாக முருகனை வணங்கினால் நிச்சயம் அருள் புரிவான் என்பது வரலாற்று உண்மையாகும்.

நிறைவாக

சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியனிடத்தில் புதிய வீடு கட்டி குடிபுகுதல், வாகனம், தொழில், திருமணம் எனக் குடும்பத் தேவைகளை அறிந்து தன் பக்தர்களுக்கு அருள் புரிவதாகத் தொன்று தொட்டு பக்தர்கள் நம்பிக்கையாக வணங்கி வழிபட்டு வருகின்றனர். இப்படிப் பல சிறப்புகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் சிறுவாபுரி சிறி பால சுப்பிரமணியரின் பெருமைகள், புகழ்மாலைகள் எண்ணில் அடங்கா. அவைகள் அனைத்தும் கடலினும் பெரிது நான் கூறியவை கடுகினும் சிறிது. மிகச்சிறப்பு மிக்க முருகனைக் காண, வளம் மிகுந்த வாழ்வு அமைய, வரம் தரும் சிறுவாபுரிக்கு வந்து சிறுவாபுரி முருகனை வழிப்பட்டு வாழ்வில் எல்லா வளமும், நலமும் பெற்றுச் சிறப்புடன் வாழ்வோமாக.

49. ஐம்பூதங்களில் சிவ வடிவங்கள்

முன்னுரை

முனைவர் மு.சுதனா

உதவிப்பேராசிரியர் (தமிழ்)

சிறி பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி

குற்றாலம்

விண்ணும் மண்ணும் நீரும் நெருப்பும் காற்றும் ஆகிய ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையே உலகம். இயற்கையாக இறைவனால் வழிபடப்பட்ட ஐம்பூதங்களே வழிபாட்டு உருவங்களாக இருந்தன. ஐம்பூதமாக சிவனை உருவகித்து பக்தி இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. உலகம் இயங்க ஐம்பூதங்கள் காரணமாகின்றன. ஐம்பூத வடிவமாக இறைவன் நிற்பதை இயற்கை வழி இலக்கியங்கள் இயம்புகின்றன.

ஐம்பூதங்கள்

ஐம்பூதங்களே உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணிகள் ஆகும். உயிர் தோன்றும் முன் உலகத் தோற்றத்திற்கு நிலப்பூதமே முதற்காரணி என்பதை நிலை நிறுத்த தொல்காப்பியர்,

“நிலம் தீ நீர் வளி விசும்போடு ஐந்தும்

கலந்த மயக்கம் உலகம் ஆதலின்

இருதிணை ஐம்பால் இயல்நெறி வழா அமைத்

திரிவுஇல் சொல்லொடு தழாஅல் வேண்டு”

(தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், மரபியல், நூற் பா.90)

என நிரல்படுத்திக் கூறியுள்ளார். விண் மண்ணாவதும் மண்ணிலிருந்து நீர் கிடைப்பதும் நெருப்பு எனும் வெப்பம் மிகுதியில் கடல் நீர் ஆவியாகி மழை பொழிவதுமாக ஒன்றுக்கொன்று கலந்த நிலையில் தான் ஐம்பூதங்களும் பின்னிப் பிணைந்து உள்ளன. அதனால் தொல்காப்பியர் கலந்த என்றச் சொல்லை அமைத்து அறிவியல் உண்மையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

உயிர் பகுப்பில் ஐம்பூதங்கள்

ஐந்தறிவு உயிர்கள் யாவும் ஐம்புலன்களையும் அணுவிக்கும் ஆற்றல் பெற்றவை. ஐம்புலன்களும் ஐம்பொறிகளுக்குரியவை. ஐம்பொறிகளும் ஐம்பூதங்களுடன் தனித்தனியே தொடர்பு உடையவை. அவ்வகையில் தொல்காப்பியரின் உயிர்பகுப்பு பற்றிய கருத்துரு,

“ஒன்று அறிவதுவே உற்று அறிவதுமே
இரண்டு அறிவதுவே அதனொடு நாவே
மூன்று அறிவதுவே அவற்றொரு மூக்கே
நான்கு அறிவதுவே அவற்றொடு கண்ணே
ஐந்து அறிவதுவே அவற்றொடு செவியே
ஆறு அறிவதுவே அவற்றொடு மனனே
நேரிதின் உணர்ந்தோர் நெறிப்படுத்தினரே”

(தொல்காப்பியம், பொருளாதிகாரம், மரபியல், நூற்பா 27)

உடம்பால் மட்டும் அறிவன ஓரறிவு உயிராகும். உற்றறிய மண் இடம் தருவதால் மண்பூதத்தை இவ்வடி உணர்த்துகின்றது. உடம்புடன் நாக்காகிய சுவை அறிகருவியும் தோன்றும் ஓர் அறிவுடைய உயிர்கட்கு ஈரறிவு மட்டுமன்று. நாவில் ஊறும் நீரால் சுவையறியும் அறிவைப் பெறுவதால், நீர் பூதத்தை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறது. உடம்பு நாக்குடன் மூக்கு வாசனை அறிவும் நிலையில் தோன்றும் உயிருக்கு மூன்றறிவுக் கூறுகள் அமைகின்றன. வாசனையைக் காற்று மூலம் நுகர்வதால் காற்று பூதம் அமைந்து விடுகிறது. உடம்பு, நாக்கு, மூக்குடன் கண் பெறும் உயிருக்கு நான்கு அறிவு. கண் இருப்பின் ஒளிவீசும் ஒளி பெறுவதால் பொருள்கள் புலப்படும். ஒளி நெருப்பின் தன்மைக்குச் சமம் என்பதால் நெருப்புப் பூதம் உள்ளுக்குள் உணர்த்தப்படுகிறது.

பக்தி இலக்கியத்தில் ஐம்பூதங்கள்

தேவாரப் பாடல்களிலும் நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தப் பாடல்களிலும் ஐம்பூதங்கள் தெய்வநிலையில் தெய்வங்களுக்கு அடைமொழிகளாகக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் சிவபெருமானின் குணங்களை

விளக்கும் போது ஐம்பூதங்கள் அடைமொழிகளாய்
அமைந்திருப்பதை,

“மன்னர் நீரார் ஆழ லார்மலி காலினார்
விண்ணார் தம்விரித்து ஒதுவார் மெய்ப்பொருள்
பண்ணார் பாடல் உடையார் ஒரு பாகமும்
பெண்ணார் கோயில் அரதைப் பெரும் பாழியே”
(திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம், திரு அரதைப்
பெரும்பாழி பதிகம், பாடல் எண்.1444)

என்ற அடிகளில் மண், நீர், நெருப்பு, காற்று, விண் ஆகிய
ஐம்பூதங்களும் வரிசையாக உள்ளதை அறிந்து கொள்ளலாம்.
ஐம்பூதங்களாக விளங்குபவர், வேதங்களை விரித்து ஒதுபவர்,
மெய்பொருளாகியவர், பண் அமைந்த பாடலில் உள்ளவர்.
உமையை ஒரு பாகத்தில் உடையவர், பெரும்கோயில்களில்
உறைபவர், இதுபோன்ற பல பாடல்களில் சிவனுக்கு
அடைமொழியாக ஐம்பூதங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் ஐம்பூதத்தின்
தன்மையை உடைய சிவன் புத்தூரில் எழுந்தருளியுள்ளான்.
சைவப் பேரிலக்கியமான பெரியபுராணத்தில் சிவன் பெருமை
கூறும் போது சேக்கிழார் ஐம்பூதங்களைப் பகுத்துக் கூறாது
தொகுத்துக் கூறுகிறார்.

“நீடுதேவர் நிலைகளும் வேண்டின்
நாடும் ஐம்பெரும் பூதமும் நாட்டுவ
கோடி கோடி குறள் சிறுபூதங்களாட
பாடி ஆடும் மறப்பது பாங்கு எனர்”
(பெரியபுராணம், திருமலைச் சுருக்கம், பாடல்எண் 6)

சிவன் தமர் கயிலை மலையைச் சிறப்பிக்க நீர், நெருப்பு,
காற்று, விண், மண் ஆகியவற்றைத் தாம் நினைத்தவாறு மாற்ற
வல்லரிடம் படைத்தவன் சிவன் எனக்கூறுகிறார் சேக்கிழார்.
மூன்றாம் அடியில் வரும் பூதம் சிவகணங்களைக் குறித்து.
இறைவன் அடி எடுத்துக் கொடுத்த முதற்பாடலிலேயே
ஐம்பூதங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

சங்ககால இலக்கியங்களில் ஆகாயம் விண், வான், விசம்பு ஆகிய பெயர்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. உயரம், உசரம் ஆவது போலப் பேச்சுவழக்கில் ஆகாயம், ஆகாசமாக மாறும் என்பதை அறிந்த சிவனடியார்களும், ஆழ்வார்களும் தங்களது பாடல்களில் ஐம்பூதங்களில் பரந்து விரிந்த உயர்வானத்தை ஆகாசம் எனும் பெயரிலேயே பதிவுச் செய்துள்ளனர். விண், வான் என்பவனவும் பக்தி இலக்கியத்தில் பயின்று வந்துள்ளன.

“மண்ணுளும் நீரளல் காலுளும் வானுளுங்
கண்ணுளும் மெய்யுளம் காணலு மாயே”

(திருமந்திரம், பாடல் எண் 8)

என்று திருமுலர் சிவன் பெருமை பேசுகிறார். சிவன் அட்டமூர்த்தியாகவும், ஐம்பூதமாகவும் விளங்குவதைத் திருமுலர் காட்சிப்படுத்துகிறார். உலகின் இயக்கம், உயிர்களின் இயக்கம், இவற்றைத் தீர்மானிக்கும் ஐம்பூதங்களாக நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு, ஆகாயம் திகழ்வதை இலக்கியங்கள் மொழிகின்றன. ஐம்பூதங்களும் ஐம்புலன்களின் இயக்கங்களும் தொடர்புள்ளவை என்பதை தத்துவார்த்த அடிப்படையில் எடுத்தியம்புகின்றன.

“நிலனே நீர்வளி தீ நெடுவானகம் ஆகி நின்ற”

(சுந்தரர் தேவாரம், திருகற்குவி பதிகம், பாடல்எண்296)

என்று சுந்தரும்,

“வான்ஆகி நிலன்ஆகி அனலும் ஆகி
மாருதம் ஆய் இருசுடராய் நீரும் ஆகி”

(பெரியபுராணம், பாடல் எண் 2466)

என்றும் பெரியபுராணமும், திருஞானசம்பந்தர்,

“நீருளான் தீயுளான் அந்தரத்துள்ளான
சுழியுளாரெனவும் கடலுளாரெனவும்”

(திருஞானசம்பந்தர், தேவாரம், பாடல் எண்:826)

என்றும் இயற்கைப் பின்புலத்தில் அகம், புறம் போன்ற பொருள்களை விளக்க ஐம்பூதங்களைச் சங்கப் புலவர்கள்

கையாள, பக்திக் கவிஞர்களோ ஐம்பூதங்களை அவற்றின் சேர்க்கையை இறைவனாகவே கண்டு போற்றினர்.

ஐம்பூதக் கோயில்கள்

ஐந்து பூதங்களின் பெயர்களால் ஆன ஐம்பூதக் கோயில்களில் நான்கினைக் கொண்டது தமிழ்நாடு. ஆந்திராவில் மற்றொன்று உள்ளது. நிலத்திற்கு (பிருதிவிக்கு) அதிபதியான தியாகேசர் எழுந்தருளியுள்ளது திருவாரூர். நீருக்கு அதிபதி சம்புகேசுவரக் கோயில் திருச்சி அருகே உள்ள திருவானைக்கா என்ற தலத்தில் உள்ளது. நெருப்புக்கு (தேயு) அதிபதி அருணாச்சலேசுவரர் கோயில் திருவண்ணாமலையும் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது.

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைவனாம் சிவபெருமான் திருவாரூரில் நில வடிவிலும் திருக்காளத்தியில் காற்று வடிவிலும் தில்லையில் ஆகாய வடிவிலும் திருவானைக்கா கோயிலில் நீர் வடிவிலும், திருவண்ணாமலையில் தீ வடிவிலும் காட்சித் தருகிறார்.

ஐம்பூதச் சுழற்சி

ஐம்பூதங்களில் பெரியது, பரந்துவிரிந்தது ஆகாயம். அதனுள் தான் ஏனைய பூதங்கள் அடங்கியுள்ளன.

“சாட்டி நிற்கும் அண்டமெல்லாம்

சாட்டையிலாப் பம்பரம் போல்

ஆட்டுவிக்கும் குற்றாலத்து அண்ணலார் நன்னாட்டில்”

(திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, பாடல் எண் 91 அடிகள் 1-2)

என்றுத் திரிகூடராசப்பக் கவிராயர் ஆண்டவனின் விளையாட்டைக் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். விண்வெளியில் வெவ்வேறு வேகத்தில் கோள்கள் சுழல அண்ணலாரே காரணம் என்கிறார் கவிராயர். கோள்களின் சுழற்சி நிகழிடம் வான பூதத்தில் தான் காற்றின் சுழற்சியே நீரைக் கொண்டு தருகிறது. நெருப்பே நீரை ஆவியாக்கும் வேதியல் நிகழ்வைச் செய்கிறது. ஐம்பூதங்கள் கலந்த மயக்கத்தால் உருவானது உலகம். இவ்வாறு மானிட வாழ்வில் சிறப்பிடம் பெறும் ஐம்பூதங்கள் சிவ

வடிவங்களாகப் போற்றப்படுகிறது.

முடிவுரை

ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையை உலகம் ஆகும். தமிழர்களின் வாழ்வியலை உணர்த்தும் கருப்பொருள் பட்டியலில் முதற்கண் அமைந்தது தெய்வம். அத்தெய்வ வழிபாட்டிற்கு ஏற்ப இன்று ஐம்பூதங்களையும் வழிபாடு செய்ய மக்கள் அமைத்துக் கொண்ட சிவன் கோயில் ஐந்தும் பாரத பூமியில் உள்ளன. எங்கும் காணும் சிவ வடிவங்களாக ஐம்பூதங்களில் சிவன் நிற்பதால் மனிதனோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளான். மனித உடம்பிலும் ஐம்பூதங்களின் ஆட்சி உள்ளது. ஐம்பூதப் பிரபஞ்சத்தில் இருந்து மனிதனுக்கு தேவையான சக்தியும் கிடைக்கிறது. எனவே நெஞ்சமேக் கோயில் அதில் சிவனின் நினைவே சுகந்தம் என பக்தி இலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன. இயற்கைப் பொருளான ஐம்பூதங்களில் சிவ வடிவைக் காணும் தமிழர்கள் இலக்கியங்களிலும் அதனைப் பதிவு செய்துள்ளனர்.

50. கைவத்தமிழ் நெறிவளர்க்கும் - திருக்குற்றாழை கைவத் வரலாறு

கு.கெள்சல்யா

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை ஆய்வு மையம்

சிறி பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

குற்றாலம்

முன்னுரை

தமிழைப் பக்திமையின் மொழி என்று கூறுமளவு தமிழ்ப் பக்தி சிறப்புற்றது. பரிபாடல் காலத்திலிருந்து பாரதியாரின் கண்ணன் பாட்டு வரை, பல்வகை இசைத்தமிழ் மரபாக இது வளர்ந்தது. இறைவன் மீது ஆர்வலர்களாகிய பக்தர்கள் உள்ளம் உருக, வழிபாடு செய்து பாடியவையே பக்திப்பாடல்கள். இப்பாடல்கள் உணர்வாலும் அளவாலும் உலகிலுள்ள எம்மொழியிலும் காணப்படாத அளவு மறைத்திரு தனிநாயக அடிகளார் தமிழைப் பக்தியின் மொழியெனல் பொருந்தும் என்று சிறப்பித்துக் கூறுவார். மொழியோடு சைவமும் வளர்ந்தது. தமிழர்கள் வழிபாட்டிற்காக மட்டும் கோயில்களை உருவாக்கவில்லை. சமுதாய, பொருளாதார மேம்பாட்டிற்கும், நிர்வாகத்திற்குத் துணை செய்வதற்கும் கோயில்களைக் கட்டினர். அத்தகைய பணியினைச் சைவத்தமிழ் நெறிவளர்க்கும் திருக்கோயில்கள் செய்தன.

சிவப்பரம் பொருளைத் தென்பாண்டி நாட்டான் என்று போற்றுகிறார் மணிவாசகர். தில்லையிற் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே என்று போற்றுகிறது திருவாசகம். இந்த தென்பாண்டி நாட்டானாகிய தில்லையம்பலன் நர்த்தனம் புரியும் சபைகள் ஐந்து. அவற்றுள் திருநெல்வேலி தாமிரசபை. திருக்குற்றாலத்தில் சித்திரசபை உள்ளன. திருநெல்வேலிச் சீமையில் இரண்டு சபைகள் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பொதிகை மலையின் தொன்மை

புகழ்மிக்க திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் தமிழ்பிறந்த பொதிகை மலை உள்ளது. பொதிகை மலையின் கற்களை ஆராய்ந்த தொல்லியல் அறிஞர்கள் காலக்கணக்கிற்கும் எட்டாத நெடுங்காலத்திற்கு முன்பிருந்தே பொதிகைமலை உள்ளது என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். சிவபெருமானின் திருமணக்கோலத்தை அகத்தியர் காண வடக்குத்தாழ்ந்து தெற்கு உயர்ந்ததாகப் புராண வரலாறு கூறுகின்றது. எனவே அகத்தியர் பொதிகை மலைக்கு வந்த காலம் மிகப் பழம்பெரும்காலம். மாந்தன் முதன் முதலில் தோன்றிய இடம் பொதிகைமலையே என்பார் மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர்.

குற்றாலம் பெயர்க்காரணம்

ஆலின் வகையில் ஒன்று குறுகிய ஆல். மருந்திற்கு பயன்படும் குற்றால் இப்பகுதியில் மிகுதியாக இருந்தமையால் குற்றாலம் என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம். திருஞானசம்பந்த பெருமான் தேவாரத்தைப் பதிப்பித்த திருப்பனந்தான் திருமடத்தின் பதிப்பில் தான் முதன்முதலில் கு என்றால் பாவம் தாலம் என்றால் தீயின்நாக்கு. இதன்மூலம் சைவ அடியார்கள். பக்தியோடு தமிழும் வளர்த்த தன்மையினை உணரமுடிகிறது. கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தப் பெருமானே முதன் முதலில் குற்றாலம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“வம்பார் குன்றம் நீடுயர் சாரல் வளர் வேங்கை

கொம்பார்

சோலை கோலவண்டு யாழ்செய் குற்றாலம்”

-திருஞானசம்பந்தர்

திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் இயற்றிய திரி கூடராசப்பக் கவிராயர் தாம் இயற்றிய தலபுராணம், திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, திருக்குற்றாலநாதர் உலா போன்ற நூல்களிலும் திரிகூடமலை என்றே குறிப்பிடுகிறார். மேலும் சைவ முத்திரையை வானின் மேல் தீர்க்கும் தெய்வ முத்தலைசேர் திரிகூடமலையாம் என்று சைவச் சின்னமாகிய குலக்குறியை வான்மீது கொண்டிருப்பதால் திரிகூடமலை என்று

சொல்லப்பட்டது என்கிறார். இவரே குற்றாலம் என்று ஓர்காதல் நினைப்பார்க்கும் பாவம் ஒருகோடித் தீரும் என்று சிறப்பித்துப் பேசுகின்றார். 'நற்கதி நல்க வல்லது வட அருவ என்ற நன்னகர் தெய்வநதி' என்கிறார் திரிகூடராசப்பர்.

மலைச்சிறப்பு

பொதுவாக மலையிலும் காடுகளிலும் தவம் செய்து வருபவர்கள் சித்தர்கள். விலங்குகள், பறவைகள், ஊர்வன முதலியவற்றின் நடமாட்டங்களை வெறுத்து ஒதுக்காமல் விருப்புற்று தவத்தை மேற்கொண்டு தத்துவப்பாடல்களைப் பாடுபவர்கள் சித்தர்கள். பொதிகை மலை தென்றல் பிறக்கம் திருமலையாடும், தென்றல் பொதிகைமலையில் பிறப்பதால் இம்மலை தென்றல்வரை என்று சிறப்பிக்கப் பெறுகிறது. இதனைத் தமிழ்மாருதம் என்று குறிப்பிடுகிறார் சேக்கிழார் பெருமான். இதனையே குமரகுருபரர்.

“திங்கள் முடி சூடும்மலை

தென்றல் விளையாடும் மலை” என்று போற்றுகின்றார்.

தமிழ்க்கற்றல்

காலத்தையும் கணக்கையும் கணக்கிட முடியாத காலத்தில் உள்ளவர் அகத்தியர். எண்ணவும் எழுதவும் முடியாத காலத்தில் சிவபெருமானின் திருவருளை முற்றிலும் பெற்ற மாமுனிவர் அகத்தியர். அகத்தியருக்கு முருகபெருமான் தமிழைக் கற்பித்தார். இதனை என்றுமுள்ள தென்தமிழை இயம்பி இசை கொண்டான் என்று சிறப்பிக்கிறார் கம்பர். தென்னெடுங்காலமாகப் பொதிகை மலையில் தவத்தை மேற்கொண்டிருந்த அகத்தியர் சிவபெருமானை எழுந்தருளச் செய்தார். தமக்குத் தமிழைத் தந்த தமிழைக் கடவுளை அகத்தியர் வழிபட்டார் என்ற செய்தியைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருநின்றயூர் பதிகத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“வந்தோர் இந்திரன் வழிபட மகிழ்ந்து

வானநாடு நீ ஆள்கவென அருளிச்

தென்திரு நின்றியூரானே” (திருநின்றயூர் பதிகம்)

வேலனை வணங்கிய அகத்தியர் வேலனுக்குத் திருமேனியும், அவன் மூன்று கால வழிபாட்டினைச் செய்திட சிவலிங்கத்தையும் அமைத்தார் என்கிறார் சுந்தரர்.

விழாக்கள்

ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றும் இல்லாதவர்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் சூட்டி வணங்குவது போல் புனிதமான ஊர்களுக்கும் ஆயிரம் பெயர் சூட்டி மகிழ்வர் அடியார்கள். இதனையே திருகூடராசப்பக் கவிராயர் திருக்குற்றாலத்திற்கு இருப்பதொரு பெயர்கள் உண்டென உரைக்கிறார். இத்தகைய பெயர்க் கொண்ட திருக்குற்றாலத்தில் நிகழும் விழாவினை ஞானசம்பந்தப் பெருமான்.

“பொடிகள் பூசித் தொண்டர்
பின்சொல்ல புகழ்விம்மக்
கொடிகளோடும் நாள்விழா
மல்கு குற்றாலம்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

வசந்தவிழா இளவேனிற் காலமாகப் பங்குனி சித்திரைத் திங்களில் வழிவழியாக நடந்து வருகிறது. இத்தகைய வசந்தவிழா திருக்குற்றாலநாதர் திருக்கோயிலில் பத்துநாட்கள் நடைபெறுவது சிறப்பிற்குரியது.

சுந்தரமூர்த்தியின் திருக்கோயில்

குற்றாலத்தின் மேற்கு எல்லையில் சங்கரலிங்கம் கோமதி அம்மன் திருக்கோயில் உள்ளது. சுந்தரர் பெயரால் அமைந்துள்ள இத்திருக்கோயில் நமக்கு சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளை நினைபுட்டுகிறது. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் குற்றாலம் வருகை தந்து கூத்தரை வழிபட்டதைச் சேக்கிழார் பெருமான்.

“குற்றாலத்தினி தமர்ந்தி
கூத்தர்குரைகழல் வணங்கிச்
செற்றாமலர்”

என்று குறிப்பிடுகிறார்

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளும்

“கொக்கிற குறும்பிற்

குற்றாலத்தனியாய குழகாகுற்றாலம்”

என்று ஊர்த்தொகையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனவே சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் சேரமான் பெருமானோடு குற்றாலம் வந்து குற்றாலநாதரைப் போற்றியுள்ளார் என்பது புலனாகிறது.

நால்வர் பாடிய கூத்தன்

தேவாரத்தில் முதல் முன்று திருமுறைகள் திருஞானசம்பந்தர் பெருமானுடையது. முதல் தேவாரத்திருப்பதிகம் பாடிய சம்பந்தப் பெருமான் தலங்கள் தோறும் சென்று பதிகங்கள் பாடியுள்ளதில் திருக்குற்றாலப் பதிகமும் ஒன்று,

“தோடுடைய செவியன் விடையே றியோர்

தூவெண் மதிசூடிக்... எனும் பதிகத்தை”

முதன் முதலில் பாடிய சம்பந்தப் பெருமான் தலங்கள் தோறும் சென்று பதிகங்கள் பாடினார். அவ்வாறு பாடப்பட்ட பதிகங்களில் திருக்குற்றாலப் பதிகமும் உள்ளது. உலகில் வரும் இருளை நீக்கும் சுதிர்போல அவதாரம் செய்த திருநாவுக்கரசர் நாட்டில் மண்டிக் கிடந்த சமய இருளை நீக்கி சைவ நெறியினைத் தழைத்தோங்கச் செய்தார். இவர் குற்றாலத்திற்கு வந்து குற்றாலநாதரை கொழி தமிழால் பதிகங்களில் பாடிய குற்றாலப் பதிகம் நமக்கு கிடைக்கவில்லை என்றாலும் பல்வேறு பதிகங்களில் கூத்தனைப் பாடிப் போற்றியுள்ளார்.

“உற்றார் யாருளரோ உயிர்

கொண்டு பேசும் போது

குற்றாலத்துறை கூத்தனல்லாற்

உற்றார் யாருளோ”

என்று குற்றாலத்தின் கூத்தனே உற்றதுணையான் என்று கூறுகிறார்.

“குற்றாலமர் துறையும் குழகன் தன்னை

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

கூத்தாட வல்லோனை
கொங்குவார் மலர்க்கண்ணின்
குற்றாலம் காண”

நாவுக்கரசரின் குற்றாலம் பற்றிய நற்றமிழ் பதிகச்சுடர் சைவத்தமிழ் மாண்புடன் வளர்ந்த விதத்தினைப் புலப்படுத்துகிறது. தொண்டைமண்டலத்தில் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவலூரில் அவதாரம் செய்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் குற்றாலத்திற்கு அவரது நண்பரான சேரமான் பெருமானோடு வந்து,

“கொங்கிங் குறும்பிற் குரங்குத்
குழா குற்றாலம்” (ஊர்த்தொகை)

என்று பாடியுள்ளார். கல்லையும் கனியச் செய்யும் வாசகமான திருவாசகத்தைத் தந்த மணிவாசகப் பெருமான், திருவாசகத்திலும் அவரியற்றிய திருக்கோவையாரிலும் குற்றாலத்தின் கூத்தனைப் போற்றியுள்ளார்.

“குற்றாலத்துக் குறியாயிருந்து
குற்றாலத்தெங் கூத்தாபோற்றி”

என்று கீர்த்தி திருவகவலில் போற்றியுள்ளார். இதனைப் போன்று திருவாசகத்திலும் குற்றாலத் தமர்ந்துறையும் கூத்தர், என்றும் திருக்கோவையாரில் குழல்வாய்மொழி மங்கை பங்கன் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

வடமொழியிலுள்ள சுகந்தம் தமிழில் சுந்தபுராணம் ஆயிற்று. இதனைப் போன்று திருக்குற்றாலத்தைப் பற்றி ஒரு புராணம் பாட எண்ணி திருகூடராசப்பக்கவிராயரால் இத்தல புராணம் பிறந்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பக்திச்சுவையும் பழுத்த தமிழ்ச்சுவையும் கொண்டு விளங்கும் திருக்குற்றாலத் தலபுராணம் சைவத்தமிழ் நெறிவளர்க்கும் திருக்கோயில்களில் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. இக்கோயிலமைப்பு வழிபாட்டு முறைகள், இலக்கியங்கள் கூத்தனைப் போற்றும் விதம் இவை அனைத்தும் சைவம் தமிழோடு கலந்து சிறந்துள்ளதை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

51. சைவத் தமிழ் வழிபாட்டு நெறிமுறைகள் முருக (சேயோன்) வழிபாடு

வே.சமுனாராணி

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

அரசகலைக்கல்லூரி

சேலம்-7

முன்னுரை

சங்ககால மக்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என ஐவகை நிலங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட லயத்துடன் கூடிய வாழ்க்கை முறையை மேற்கொண்டுள்ளனர். பண்டைய இலக்கண நூலாகக் காணக்கிடைக்கும் தொல்காப்பியம் ஐவகை நிலப் பாகுபாட்டினையும் அந்நிலத்திற்கு உரிய கடவுள்களையும்,

“மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”
(தொல்.பொரு; 951)

எனக் குறிப்பிடுகிறது. பாலை நிலம் என்பது குறிஞ்சியும், முல்லையும் வளம்குன்றியவிடத்து பாலையாய் திரியும் எனவும், பாலை நிலத் தெய்வம் பெண் தெய்வமான கொற்றவை எனவும் குறிக்கப்படுகின்றது. மேலும் முற்பட்ட சங்ககால மக்களது திணை வாழ்க்கை முறையானது ஒரு குறிப்பிட்ட வரையறைக்குள் நிகழ்ந்தது என்பதற்குத்

“தெய்வம் உணர்வே மா மரம் புன்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியோடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவும் கருஎன மொழிப”
(தொல்.பொருள் 964)

ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட திணை வாழ்க்கையில் புழங்கு பொருள்களாக உள்ளனவற்றை, இயற்கை சூழல் பற்றியும் தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை தொழில், யாழ் (பண்) ஊர், நீர், பூ, மக்கள் என வரிசைப்படுத்திச் சொல்கிறது. மேற்கண்ட பாடலானது அகப்பொருள் பாடல்களை இயற்றுவதற்கான இலக்கணத்தை வகுக்கின்றது என்ற வகையில் நோக்கும் போது இயல்பு வாழ்க்கையின் இன்னொரு நீட்சியே இலக்கியம் எனக் கொள்வதால், பண்டைகால மக்களது வாழ்க்கைமுறை ஐவகை நிலப்பாடு பாட்டுடனும், அவற்றுக்கான வாழ்க்கை முறையினையும் கொண்டுள்ளது தெளிவாகின்றது.

சேயோன் வழிபாடு

சேயோன் என்பதற்கு சிவந்தவன் என்று பொருள். சேயோன் குறிஞ்சி நிலத்தெய்வமாவான். சேயோன் என்பது குறித்த பொருள் மயக்கம் அறிஞர் பெருமக்களிடையே உண்டு. சேயோன் என்பது சிவந்த நிறத்தை உடைய சிவன் என்றும் மகன் (குமரன்) என்னும் பொருளில் முருகன் என்றும் இருவரையும் குறிப்பதாகக் கருதுவர். மேலும், சிவன், முருகன் இருவரும் உறையும் இடம் குன்றாதலின் மேற்குறித்த சேயோன் என்னும் கூற்று இருவரையும் குறித்தெழும் சொல் என்றும் கூறுவர். மேலும் சிவனின் மகன் முருகன் என்பதனால் சேயோன் என அழைக்கப்பட்டதாகக் கருதுவாரும் உளர்.

தீயே குறிஞ்சி நிலத்தின் தெய்வக் குறியீடு. தீப்போல சிவந்தும் சினந்தும் நிற்பவன் சேயோன் என ஒன்றும், சிவனின் மகனாதலின் சேயோன் என ஒன்றும், குன்றுதோறுமாடும் குமரனே குறிஞ்சிக் குரியவன் என்பதனால் அவனே சேயோன் என ஒன்றுமாய்ப் பலவிளக்கங்கள் காணப்பெறுகின்றன. இவ்வாறு இரு தெய்வங்களுக்கும் பொதுவான சேயோன் என்னும் பெயரில் சுட்டப்பட்டாலும், சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் சேயோன் வெறியாடல், குரவையாடுதல் போன்ற நிகழ்வுகளையொட்டியே சித்தரிக்கப்படுவதால் சேயோன் எனச் சங்க இலக்கியக் கடவுள் முருகனே எனத் துணியலாம்.

முருகனைச் சங்க இலக்கியங்களில் வெல்லும் போரை உடைய சிறுவன் என்பதனை மலைபடுகடாம்.

“வெல்போர்ச் சேஎய்” (மாலை 493) எனவும்

வெற்றியைத் தரும் தெய்வமான கொற்றவையின் மகன் முருகன் என்பதனைத் திருமுருகாற்றுப்படை

“வெல்போர்க் கொற்றவைச் சிறுவ” (திரு முருகு 258)

எனவும், கடம்பந்தாரை மார்பிலேந்நி நெடுவேளைக் கையிலேந்நி கடம்பின் கீழ் வீற்றிருப்பவன் என்பதனைக்

“கடம்பமர் நெடுவேள்” (பெரும்பாண்-75)

எனவும் “திருத்தகு சேஎய்” (புறம் 125-50) எனவும் போரை விரும்புகின்றவன், போர் வன்மை மிக்கவன் என்பதைச்

“செருவஞ் சேஎய்” (புறம் 120-21)

“செருமிகு சேஎய்” (அகம் 266-21)

போர்களத்தே வெகுண்டெழும் வேந்தர்களின் சினமானது முருகனின் சினத்திற்கு ஒப்பாக இருந்தது என்பதனை,

“முருகு டன்று கறுத்த” (பதிற்று 26-12)

“முருகு உறழப் பகை” (மதுரை 181)

“முருகற் சிற்றத் துருகெழு குரிசில்” (பொருநை 131)

“முருகி னன்ன சிற்றத்து” (அகம் 158-16)

பாடல் வரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

“அணங்குடை முருகன் கோட்டத்து” (புறம் 299-6)

என்பது அச்சத்தை அல்லது வருத்தத்தைத் தரும் முருகன் கோயிலைக் குறிப்பிடுகின்றது.

“திருமணி விளக்கின் அலைவாய்ச்

செருமிகு சேயோடு” (அகம் 266, 20-2)

அழகிய மணி விளக்குகள் ஒளிரும் திருச்சீரலைவாயில் போரை விரும்பும் முருகன் கோயில் கொண்டுள்ளதாக அகநானூறு

ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட திணை வாழ்க்கையில் புழங்கு பொருள்களாக உள்ளனவற்றை, இயற்கை சூழல் பற்றியும் தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை தொழில், யாழ் (பண்) ஊர், நீர், பூ, மக்கள் என வரிசைப்படுத்திச் சொல்கிறது. மேற்கண்ட பாடலானது அகப்பொருள் பாடல்களை இயற்றுவதற்கான இலக்கணத்தை வகுக்கின்றது என்ற வகையில் நோக்கும் போது இயல்பு வாழ்க்கையின் இன்னொரு நீட்சியே இலக்கியம் எனக் கொள்வதால், பண்டைகால மக்களது வாழ்க்கைமுறை ஐவகை நிலப்பாடு பாட்டுடனும், அவற்றுக்கான வாழ்க்கை முறையினையும் கொண்டுள்ளது தெளிவாகின்றது.

சேயோன் வழிபாடு

சேயோன் என்பதற்கு சிவந்தவன் என்று பொருள். சேயோன் குறிஞ்சி நிலத்தெய்வமாவான். சேயோன் என்பது குறித்த பொருள் மயக்கம் அறிஞர் பெருமக்களிடையே உண்டு. சேயோன் என்பது சிவந்த நிறத்தை உடைய சிவன் என்றும் மகன் (குமரன்) என்னும் பொருளில் முருகன் என்றும் இருவரையும் குறிப்பதாகக் கருதுவர். மேலும், சிவன், முருகன் இருவரும் உறையும் இடம் குன்றாதலின் மேற்குறித்த சேயோன் என்னும் கூற்று இருவரையும் குறித்தெழும் சொல் என்றும் கூறுவர். மேலும் சிவனின் மகன் முருகன் என்பதனால் சேயோன் என அழைக்கப்பட்டதாகக் கருதுவாரும் உளர்.

தீயே குறிஞ்சி நிலத்தின் தெய்வக் குறியீடு. தீப்போல சிவந்தும் சினந்தும் நிற்பவன் சேயோன் என ஒன்றும், சிவனின் மகனாதலின் சேயோன் என ஒன்றும், குன்றுதோறுமாடும் குமரனே குறிஞ்சிக் குரியவன் என்பதனால் அவனே சேயோன் என ஒன்றுமாய்ப் பலவிளக்கங்கள் காணப்பெறுகின்றன. இவ்வாறு இரு தெய்வங்களுக்கும் பொதுவான சேயோன் என்னும் பெயரில் சுட்டப்பட்டாலும், சங்க இலக்கியங்கள் காட்டும் சேயோன் வெறியாடல், குரவையாடுதல் போன்ற நிகழ்வுகளையொட்டியே சித்தரிக்கப்படுவதால் சேயோன் எனச் சங்க இலக்கியக் கடவுள் முருகனே எனத் துணியலாம்.

முருகனைச் சங்க இலக்கியங்களில் வெல்லும் போரை உடைய சிறுவன் என்பதனை மலைபடுகடாம்.

“வெல்போர்ச் சேஎய்” (மாலை 493) எனவும்

வெற்றியைத் தரும் தெய்வமான கொற்றவையின் மகன் முருகன் என்பதனைத் திருமுருகாற்றுப்படை

“வெல்போர்க் கொற்றவைச் சிறுவ” (திரு முருகு 258)

எனவும், கடம்பந்தாரை மார்பிலேந்தி நெடுவேளைக் கையிலேந்தி கடம்பின் கீழ் வீற்றிருப்பவன் என்பதனைக்

“கடம்பமர் நெடுவேள்” (பெரும்பாண்-75)

எனவும் “திருத்தகு சேஎய்” (புறம் 125-50) எனவும் போரை விரும்புகின்றவன், போர் வன்மை மிக்கவன் என்பதைச்

“செருவஞ் சேஎய்” (புறம் 120-21)

“செருமிகு சேஎய்” (அகம் 266-21)

போர்களத்தே வெகுண்டெழும் வேந்தர்களின் சினமானது முருகனின் சினத்திற்கு ஒப்பாக இருந்தது என்பதனை,

“முருகு டன்று கறுத்த” (பதிற்று 26-12)

“முருகு உறழப் பகை” (மதுரை 181)

“முருகற் சீற்றத் துருகெழு குரிசில்” (பொருநை 131)

“முருகி னன்ன சீற்றத்து” (அகம் 158-16)

பாடல் வரிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

“அணங்குடை முருகன் கோட்டத்து” (புறம் 299-6)

என்பது அச்சத்தை அல்லது வருத்தத்தைத் தரும் முருகன் கோயிலைக் குறிப்பிடுகின்றது.

“திருமணி விளக்கின் அலைவாய்ச்

செருமிகு சேயோடு” (அகம் 266, 20-2)

அழகிய மணி விளக்குகள் ஒளிரும் திருச்சீரலைவாயில் போரை விரும்பும் முருகன் கோயில் கொண்டுள்ளதாக அகநானூறு

கூறுகின்றது. வெண்டலைப் புணரி யலைக்குச் செந்தில் நெடுவேள் (புறம் 55,17-19) தாழ்ந்த நீரை உடைய கடலில் வெள்ளிய அலைகள் எழும்பும் திருச்செந்திலிடத்து உறையும் நெடுவேள் குறித்துப் புறநானூறு பேசுகின்றது.

சங்க இலக்கியங்களில் முருகு என்ற பெயர் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. முருகு என்பதன் பொருள் தெய்வத்தன்மை என்றும் அது முருகக் கடவுளுக்கு ஆகுபெயராக அமைந்ததென்றும் நச்சினார்க்கினியார் கூறுவார். முருகு என்னும் சொல்லுக்கு இளமை, அழகு என்று பொருள்.

“முருகு விம்மிய மொய் குழலேழை” - சீவகசிந்தாமணி

“முருகு மெய்ப்பட புலைத்திபோல” (புறம் 259)

என்ற பாடல் தெய்வத்தன்மை என்று பொருள் தருகின்றது.

“முருகமர்ப்பு முரண்கிடக்கை” பட்டினப்பாலை 37

என்ற பாடல் மனம் என்ற பொருளைத் தருகின்றது.

“முருகயர்ந்துவந்த முதுவாய் வேலன் - குநற் 362”

எனும் பாடல் வெறியாட்டைக் குறிக்கின்றது.

“படையோர்க்கு முருகயர” மதுரை-38

எனும் மதுரைக்காஞ்சி பாடல் வரிகள் வேள்வி எனும் பொருளைத் தருகின்றது. மேலும் முருகு எனும் சொற்கள் சங்க இலக்கியத்தில் ஐங்குநூறு பாடல் எண். 245, 247, 249 குறுந்தொகை 362 பதிற்றுப்பத்து 26, மதுரைக்காஞ்சி 181 போன்ற இடங்களில் கையாளப்பட்டுள்ளது. சங்க இலக்கியம் காட்டும் முருகனிடத்து இரு பண்புகள் அமைந்துள்ளது என்பதனை சங்க இலக்கியப் பாடல் வரிகள் சான்று பகர்கின்றன.

இளமை காதல் நோய் தருபவன். காதலரைச் சேர்ப்பவன்
காதல் நோய்த் தீர்ப்பவன்

சீற்றம், வலிமையுடையபவன், போர்க்குணம் மிக்கவன்
போர்க்கடவுள்

இவ்விரு முருகப் பண்புகளும் தமிழ் இலக்கிய மரபில் அகம் புறம் என்னும் இரு மரபுகளை அடியொற்றியவையாக அமைந்துள்ளமையை அறிதல் வேண்டும் எனச் சிலம்பு ந.செல்வராசு கூறுவார். பண்டைய முருக வழிபாட்டில் வெறியாட்டு குரவையாடுதல் எனும் நிகழ்வுகள் இடம் பெற்றுத் திகழ்ந்தன. வெறியாட்டு நிகழ்வின் பின்புலத்தைத் தொல்காப்பியம்,

“களவு அலராயினும் காமம் மெய்ப்படுப்பினும்
அளவு மிகத் தோன்றினும் தலைப்பெய்து காணினும்
கட்டினுங் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
ஒட்டிய திறத்தார் செய்திக் கண்ணும்”

(பொருள் 113,1-4)

சங்க கால மக்களிடையே பெருவழக்காய் இருந்த இவ்வெறியாட்டு குறித்துத் தொல்காப்பியர் குத்திரம் வகுத்துள்ளார்.

“வெறியறி சிறப்பின் செவ்வாய் வேலன்
வெறியாட்டயர்ந்த காந்தருளும்”

(தொல்.பொருள் 60,1-2)

வெறியாட்டு வேலனால் ஆடப்படும். வெறியாட்டில் வேலன் முருகனை வாழ்த்தி விளிப்பான். இடுக்கண் அனைத்திற்கும் முருகனே காலாக உள்ளான் எனக் கொண்டு அவை நீங்க முருகனை வாழ்த்தி வேண்டி வழிபடுவான் என்பதைக் கறிவளர் சிலம்பிற் கடவுளட் பேணியறியா வேலன் வெறியெனக் கூறும் என ஐங்குறுநூறு பாடல் 243 பதிவு செய்துள்ளது. திருப்பரங்குன்றத்துச் சூனை நீரில் தையலர் நீராடினார். அவர்களுடன் மன்மதனையொத்த ஆடவர்களும், நீராடியமாய் மகளிர் தம் குவிந்த முலை மீது அணிந்துள்ள அணிகலன்களுடன் கலந்து புரளுமாறு புனலாடினர்.

“கூரெயிற்றார் குவிமுலைப் பூனொடு
மாரன் ஒப்பார் மலர்பணி கல்வி” (பரி 8, 118-119)

திருப்பரங்குன்றத்தில் மகளிர் அமிர்தம் போன்ற பானத்தைச்

சமைக்க உரிமைமாக்கலோ உவகைதரும் அமுதைப் படைத்தனர். இதனால் இளமையுடைய தலைவன் மார்பால் விளைந்த துன்பம் நீங்க செந்தளிர் போன்ற மேனியை உடைய இளநங்கைகளும் ஒன்று கலந்த மிக்க அன்பினால் உடன் புணரும் காதலர்களும் திருப்பரங்குன்றத்து முருகனை வணங்கினர்.

“மைந்தர் மார்வம் வழி வந்த
செந்தளிர் மேனியர் செல்லல் தீர்ப்ப
என வாங்கு

உடம்புணர் காதலரும் அல்லாரும் கூடி”

பரிபாடலின் பதினெட்டாம் பாடல் திருப்பரங்குன்றத்தின் இயல்பாகத் தலைவனும் தலைவியும் கூடி இருக்கும் இடத்தில் மயிலொன்று தோகை விரித்தாடியது. தலைவன் அதனைக் கண்டுற்றான். அதன் சாயலில் எண்ணத்தைப் பறிக் கொடுத்தான். தலைவி தன்னை விடுத்து மயிலின் சாயலில் மயங்கினான் தலைவன் என ஊடினான். தலைவன் தலைவிக்கு மயிலின் சாயலில் மயங்கினான் அல்லன். மயில் உன் சாயலைக் கவர விழைந்து இயலாமல் மயங்கி நிற்கிறது. அதனால் மயிலின் கவர இயலா நின் சாயலை எண்ணி வியந்து கொண்டிருந்தேன் என்கின்றான். இறைவன் உறையும் குன்றின் இயல்பு இவ்வாறு களவின் ஊடலும் கூடலுமாகத் திகழ்கின்றது.

“காதலாய் நின்னியல் களவெண்ணிக் களிமகிழ்
பேதுற்ற இதனைக் கண்டு யான்றோக்க நீயெம்மை
ஏதிலா நோக்குதி என்றாங்கு உணர்ப்பித்தல்
ஆய்தேரான் குன்ற இயல்பு” (பரி 18, 11-14)

பரத்தையரைத் தழுவிய தலைவனைப் பரத்தையர் அவன் மார்பில் நகங்களால் வடுக்கள் உண்டாகும் படி செய்தனர். பாணன் அது பரத்தையரால் உண்டானதன்று என்றான். தலைவி பாணனைப் பொய்யன் என்றான். அவன் பாட்டையும் பொய்ப்பாட்டு என்றான். இத்தகு மக்கள் வாழும் இயல்புள்ளது குன்றம்.

கைவளம் பூத்த வடுவொடு காணாய் நீ
மொய்வளம் பூத்த முயக்கம்யாம் கைப்படுத்தோம்
(பரி 18, 17-18)

திருப்பரங்குன்றத்து கோயில் சுவர்களில் ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. அவ்வோவியமானது கண்டவர்க்கு மேன்மேலும் விருப்பத்தை உண்டாக்கும் தன்மை உடையது.

“ஒண்கடர் ஓடைக் களிறையுக்கும் நின்குன்றத்து
எழுதொழில் அம்பலம் காமவேள் அம்பின்
தொழில்வீற்றிருந்த நகர்” (பரி18, 27-29)

மேற்கண்ட பாடல்களால் திருப்பரங்குன்றமானது சங்ககால மக்களின் திணை வாழ்வியலின் அடிப்படைக்கூறான அகம், புறம் என்ற பிரிவில் அகத்திற்குரியவான காமப்புணர்ச்சி, களவுப்புணர்ச்சி ஆகிய இருவகைப் புணர்ச்சி நிலவும் இடமாகவும், முருகன் காமக் கடவுளாகவும் விளங்கினான் என்பது தெற்றெனப் புலனாகின்றது.

முடிவுரை

தொன்மையான சங்க காலத்தில் முருகு என்பது இளமையுடையதாயும் அச்சம் விளைவிப்பதாயும் உடைய பண்பாக இருந்து படிநிலை வளர்ச்சி பெற்று கடவுள் நிலையை அடைந்தது. பிற்கால சங்கப் பாடல்களில் ஆரியக் கலப்பால் விளைந்த பண்பாட்டுக் கலப்பில் வடவர் வழங்கிய பல்வேறு புராணக் கதைகள் தமிழில் உட்புகுந்தன. இடைகலந்தன. அரிசியோடு கல் கலந்தாற் போன்ற நிலைமையாக இல்லாமல் பாலொடு தண்ணீர் கலந்தாற்போல் ஒன்றுடன் ஒன்று இரண்டறக் கலந்தன. பழையோள் குழவி என்றும் கொற்றவை சிறுவ என்றும் அழைக்கப்பட்டான். தாய்த்தெய்வமான கொற்றவை போர்த்தெய்வமாவாள். ஆதியின் மக்கள் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டுடையவராய் தாய்வழி சமூகத்தில் தாயைத் தலைமையாகக் கொண்டு இயங்கி வந்த சமுதாயமாகவே உலகம் முழுமையாக இருந்து வந்துள்ளது என்பது பெரும்பாலான ஆய்வாளர்களின் முடிவொத்த முடிவாகும். பண்டைச் சமூகமானது தாய்வழிச் சமூகமாகவே இருந்து வந்துள்ளது என்பதற்கான தொல்லெச்சங்கள் உலகம் முழுமைக்கும் விரவிக்கிடக்கின்றன. வழிபாட்டு எச்சங்களும் இன்றும் தொடர்ந்த வரும் நிலையைக் காணமுடிகின்றது.

52. ஆறுமுகமும் பன்னிருகைகளும்

ஈ. விசயா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

வைசயா கல்லூரி

சேலம்

முன்னுரை

முருகப்பெருமானின் தோற்றமே தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி அமைந்ததாகும். அதன் நோக்கம் அதர்மத்தை அழித்து தர்மத்தை நிலைநாட்டுவது ஆகும். அதர்மங்களை அழிக்கும் போர் மறவனுக்குரிய செயல்களாக முருகப்பெருமானின் செயல்கள் அமைகின்றன. அவனது ஆறுமுகங்களும் பன்னிரு கைகளும் பற்றி இக்கட்டுரை எடுத்து மொழிகிறது.

ஆறுமுகங்களின் செயல்கள்

திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் ஆறுமுகங்களும் புரியும் செயல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பேரிருளாலே போர்த்து மறைக்கப்பட்ட உலகம் அவ்விருட்டுற்றம் சிறிதளவும் இல்லாமல் விளங்கும் பொருட்டுப் பலவாகிய ஒளிக்கதிர்களையும் விரித்துத் தோற்றுவித்தது ஒரு முகம். பிறிதொரு முகம் அன்பு நிறைந்த அடியவர்களும் நாளும் தன்னைப் போற்ற அவர்கள் அன்புள்ளத்திற்கு நெகிழ்ந்து, அவர்க்கு இனிமையாகப் பொருந்தி ஒழுகி அவர்பால் வைத்து அன்புப் பெருக்காலே அவர்களுக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்தது. மற்றொரு முகம் மந்திரத்தை ஒதுதலோடு அமையாது மெய்ந்தால் கூறிய முறைமையிற் பிறழாத அந்தணர்களுடைய வேள்விகள் அசுரர் தம் செயலால் தீங்கு நேராதபடி நினைத்து நிறைவேற்றி வைக்கின்றது. நான்காவது முகம் நூல்களால் காட்ட முடியாது. எஞ்சியுள்ள மறைப்பொருள்களைத் தம் அன்பர்கள் இன்பமும், காவலும் உறும்படி ஆராய்ந்துணர்த்தித் திங்கள் போலத் திசை விளங்குகின்றது. ஐந்தாவது திருமுகமோ தேவர்களுக்கு

அருள்பாலிக்கும் தன் நடுவு நிலைமையைக் கைவிட்டு அசுரர்கள் பால் கறுவு கொள நெஞ்சங் கொண்டு அவர்களைக் கொன்று களவேள்வி செய்தது. ஆறாம் முகம் குறவர் குடியில் தோன்றிய இளமைத் தன்மையும் பூங்கொடி போன்ற இடையினையும் உடைய வள்ளியம்மையோடு கலந்து மகிழும் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தியது. இதனை நக்கீரர்,

“மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்க
பல்கதிர் விரிந்தன்று, ஒருமுகம், ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த, அமர்ந்து இனிது ஒழுகி
காதலின் உவந்து வரம் கொடுத்தன்றே ; ஒருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
இந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே ; ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏழுற நாடி;
திங்கள் போலத் திசை விளங்கும்மே ; ஒருமுகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செம்மல் முருக்கி
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம் வேட்டன்றே ;
ஒருமுகம்
குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுகப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகை அமர்ந்தன்றே”

என அழகுற விரித்துரைத்துள்ளார். இதன் மலம் ஆறுமுகங்களின் சிறப்பியல்புகளை அறியமுடிகிறது.

பன்னிரு கைகளின் செயல்கள்

பொன்னாலும் முத்தாலும் ஆன மாலைகள் தாங்கிய அழகும், திறனும் உடைய முருகப்பெருமானின் மார்பு உத்தம இலக்கணம் அமைந்தது. அது வலியும், ஒலியும், வளமும் நிறைந்தது. வேல் படையை எறிந்து பகைவருடலைப் பிளந்து மீண்டும் அதனை வாங்கிக் கொண்ட புகழ்பெற்ற தோள்கள் முருகப்பெருமானின் தோள்கள் ஆகும்.

வீடுபேறு அடையும் தகுதி சான்று துறவிகள் தடையின்றி அவ்விட்டுலகத்தை அடையுமாறு அவர்கட்குப் பாதுகாவலாக ஏந்தியது ஒரு கை. அதற்கு இணையாக மற்றொரு கை இடையிலே வைக்கப்பட்டது. இசை முதலாம்

இணைந்திருக்கைகளின் செயல்களாகும். இரண்டாம் இணைந்திருக்கைகள், சிவந்த நிறமுடைய ஆடையை உடுத்தியுள்ள துடையின் மேலே கிடப்பதாகவும் தோட்டியைச் செலுத்துவதாகவும் உள்ளன. மூன்றாம் இணைந்திருக்கைகள் அழகிய பெரிய பரிசையும் வேற்படையையும் வலமாகச் சுழற்றி நிற்கின்றன. நான்காம் இணைந்திருக்கைகள் முனிவர்களுக்கு எஞ்சிய பொருளை ஏழுநாடி உணர்த்துவான் வேண்டி மார்போடு விளங்கியும் மார்பில் தொங்கும் மாலையோடு சேர்ந்து அழகுற்றும் விளங்கின. ஐந்தாம் இணைந்திருக்கைகளில் ஒன்று தொடி நழுவும் படி மேலே சுழன்று களவேள்விக்கு முத்திரை அளிக்கிறது. பிறிதொன்றான அதன் இணைக்கை இன்னோசை தரும் மணியை ஒலிப்பிக்கிறது. ஆறாம் இணைந்திருக்கைகளின் ஒரு கை உலகியல் நடைபெற மழையை மிகுதியாகப் பெய்வித்து நிற்க அதற்கு இணையான கை இல்வாழ்க்கை இனிது தொடங்கத் தேவ மகளிர்க்கு மணமாலையைச் சூட்டுகின்றது. இதனை நக்கீரர்,

வான்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்;

விண் செலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது

ஒரு கை உக்கம் சேர்த்தியது ஒரு கை ;

நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின் மிசை அசைகியது

ஒருகை

அங்குசம் கடாவ ஒருகை ; இருகை

ஐ இரு வட்டமொடு எஃகுவலம் திரிப்ப ; ஒருகை

மார்போடு விளங்க ; ஒருகை

தாரோடு பொலிய ; ஒருகை

கீழ்வீழ் கொடியொரு மீமிசைக் கொட்ப, ஒருகை

பாடுஇன் படமணி இரட்ட ; ஒருகை

நீலநிற விசம்பின் மலிதுளி பொழிய, ஒருகை

வான்அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட

ஆங்கு அப் பன்னிருகையும் பாற்பட இயற்றி

என்று பன்னிரு கைகளும் ஏற்ற முறையில் பொருந்தும்படி தொழிலாற்று வதைத் திருமுருகாற்றுப் படையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தகைய அழகான கரங்களில் தண்டம்,

சக்தி, வச்சிரம், அட்சமாலை, சுட்கம், கேடகம், பாணம், சக்ரம், கதை, பாசம், வில், அங்குசமட, கலப்பை, வேல், மணி, குக்குடம், கமண்டலம், கோழிக்கொடி போன்ற நாற்பத்தைந்திற்கும் மேமம்பட்ட ஆயுதங்கள் விளங்குகின்றன. அவற்றுள் சில போர்க்கரங்களில் முருகன் தன் திருக்கரங்களில் கைக்கொண்ட படைக்கலங்களே ஆயுதங்களாயின.

கோழிக்கொடி

கோழிக்கு முக்குடம் என்றும் ஒரு பெயரும் உண்டு. அதிகாலப்பொழுதை அகிலத்துக்கு அறிவிப்பதே கோழியின் கூவுதல் ஆகும். வைகறைப் பொழுதில் ஓங்கார மந்திரத்தை ஒலிவடிவில் உணர்த்தும் கோழி முருகனுக்குக் கொடியாக விளங்குகிறது.

அங்குசம்

யானையை அடக்கப் பாகர்கள் வைத்திருக்கும் ஓர் ஆயுதம் அங்குசம் ஆகும்.

பாசம்

பாசம் அழகு, அன்பு, இருள், கண்ணி, கயிறு, கவசம், மாயை பாசக்கயிறு எனப்பலப் பொருள் கொண்ட சொல் என்று விவேக சிந்தாமணி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பகைவரை வென்ற பின் அவர்களைப் பிணிக்கப் பாசம் பயன்படுகிறது.

வில்

பண்டைக்காலப் போர்க்கருவிகளில் வில்லுக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. மூங்கில் முதலான எளிதில் வளையக்கூடியதாகவும் ஒடியாமல் இருக்கக்கூடியதாகவும் உள் நார் மரத்தால் வில் செய்யப்படுகிறது.

அம்பு

அம்பு மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட நீண்ட கூர்மையான நுனியை உடையது. இதன் வால்பாகத்தில் சுழுகு முதலிய பறவைகளின் இறகுகள் பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

வாள்

வாளுக்குக் கட்டுவாங்கம் என்ற பெயரும் உண்டு. இது நீளமான கத்தி ஆகும். போரில் பகைவர்களை வெட்டப் பயன்படும்.

கோடாரி

பண்டைக்காலப் போர்க்கருவிகளில் கோடாரியும் ஒன்றாகும். எஃகிலான வாய்ப்பகுதியும், மரத்தாலான கைப்பிடியும் உடையதாக அது உள்ளது. தொலைவிலிருந்து பகைவர் மேல் வீசி எறிந்து தாக்கும் போர்க்கருவிகளுள் ஒன்றாகும்.

வசுரம்

முருகனுக்குரிய முக்கியமான படைக்கலங்களில் வசுரமும் ஒன்று ஆகும். இது ஆயிரம் கூர்மையான நுனிகளை உடையது. இது மலையை ஒத்த கடினமாக பொருளாகும். எதுவானாலும் கலபத்தில் வீழ்த்தக்கூடிய வல்லமை உடையது.

தண்டம்

தண்டம் என்பது நீளமான கைத்தடி. அது மரத்தாலானது. கத்து என்ற சொல்லுக்குத் தண்டாயுதம் கொண்டவன் என்ற பொருளுண்டு. கந்தசாமி திருக்கோலத்தில் பழனிக் குன்றில் கையிலே தண்டம் ஏந்தி அருளாட்சி புரிகின்ற அழகினைத் திருப்புகழ் வியந்து பாராட்டுவதையும் பார்க்க முடிகிறது.

மயில், யானை, ஆடு

மயில், யானை, ஆடு இவை மூன்றும் முருகப்பெருமானின் வாகனமாகவும், படைக்கலங்களாகவும் பயன்படுகின்றன. மேலும், இவை தவிர உளி, தேமாரம், சுரும்பு வில், மரலம்பு, மணி, சபமாலை, கமண்டலம், தாமரை, சுருவம் போன்றவைகளும் முருகப்பெருமானின் திருக்கரங்கள் தாங்கிய படைக்கலங்களாக விளங்குகின்றன. முருகனின் வீரச் செயல்கள் மற்று அவரது முகத் தோற்றம் அவரது கைகளில் உள்ள படைக்கலங்கள் குறித்து இக்கட்டுரை மொழிந்துள்ளது.

53. ஷால்சுடி தயிழரும் தயிழ்க் கடவுளும்

க.கருப்பசாமி

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழியற்புலம்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்

மதுரை

முன்னுரை

சங்க நூல்களில் முருகனைப் பற்றிய கருத்துக்கள் கி.மு. 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டதாக கூறப்பட்டாலும், நமக்குக் கிடைத்துள்ள நூல்களில் காலத்தால் முந்தியது தொல்காப்பியமே. தொல்காப்பியர் முருக வழிபாடு இருந்ததற்கு, குன்றின் மேலிருக்கும் கடவுளை சேயோன் என்றும், ஆதிப்பொருளாம் முதற்பொருளாகிய முருகனைக் கந்தழி என்றும்; கூறுகிறார். தொல்குடியான தமிழர்கள் தமிழ்க் கடவுளான முருகனின் பழம்பெருமையை உலகிற்கு பறைசாற்றும் விதமாக இக்கட்டுரை முன்னெடுத்துச் செல்கிறது.

தமிழ்க் கடவுள்

கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்தகுடி நம் தமிழ்க்குடி மட்டுமே. ஆதிகாலத்தில் மனிதர்கள் மலையும் மலை சார்ந்த குறிஞ்சி நிலப் பகுதியில் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் தொல்தமிழர்களின் கடவுளாக வழிபட்டிருக்கக் கூடும். ஏனென்றால் தாமிரபரணி ஆற்றங்கரையில் கிடைத்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிடைத்த கற்சிலை முருகனின் அடையாளங்களுடன் ஒத்திருக்கிறது. கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிறகு முருக வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் செழுமையடைந்திருக்கிறது. முருகனைக் கலியுகக் கடவுள் என்று தமிழர்கள் வணங்குகின்றனர்.

முருகன் தமிழரின் இயற்கைக் கடவுள், நிலங்களை ஐம்பெரும் பிரிவுகளாகப் பரித்து, ஒரு தெய்வத்தை உண்டாக்கி வணங்கி வந்தவன் தமிழன். தொல்குடி மக்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் உயர்ந்த இடங்களைத் தெய்வம் உறைவிடமாக

எண்ணி வாழ்ந்து வழிபட்டு வந்தனர். அந்த வகையில் தான் மலையும் மலை சார்ந்த வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொல்குடி தமிழர்கள் முருகனைக் கடவுளாக வழிபட்டனர். இதன் வழித்தோன்றலாக ஏழ்மையான மக்களின் கடவுளாக முருகனுக்கும் தொல்குடி மக்களுக்கும் இடையே உறவு தோன்றியது. முருக வழிபாடு என்பது தமிழ் என்ற மொழியின் வளர்ச்சி பரிமாணமாகும். தமிழ் என்றாலே முருகன். தமிழர் கண்ட கடவுளான முருகனிடம் தமிழர் தமிழ் இலக்கணம் பொருந்தி இருப்பது பெருமைக்குரியது. முருகனின் பன்னிரண்டு தோள்கள், பதினெட்டு கண்கள், ஆறுதலைகள், வேலாயுதம் இவை அனைத்தும் தமிழில் பன்னிரெண்டு உயிரெழுத்துக்கள் பதினெட்டு மெய்யெழுத்துக்கள், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஆறு எழுத்துக்கள், ஃ என்ற ஆயுத எழுத்து என அழகாக பொருந்தி இருப்பது வியப்புக்குரியது. தமிழ் மொழிக்கும் பண்பாட்டிற்கும் தொல் தமிழர்கள் வழங்கிய மிகப்பெரிய கொடை முருக வழிபாடு.

தொல்குடி மக்களின் கடவுள் வழிபாடு என்பது அவர்கள் அறிவின் வரையறைக்குள் சுருங்கி இருந்தது. இயற்கையின் சிற்றங்களைக் கண்டு பயந்தனர். இதனை அறிந்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு நாகரிகம் வளர்ச்சியடையவில்லை. மழை, காற்று, வெயில், பனி அனைத்தும் ஏதோ சக்தியினால் நடக்கின்றது என்று நம்பினர். இயற்கை சக்தி என்பது தான் தொல்குடி மக்களிடையே கடவுளாக வழிபாட்டு முறையில் நடைபெற்றது.

இயற்கையின் மிகப்பெரிய சக்தி ஞாயிறு. ஞாயிற்றின் தோற்றத்தைக் கண்டு தொல்குடிகள் மிகவும் ஆனந்தத்தில் திளைத்தனர். இரவுப்பொழுது முழுவதும் அச்சம், பனியினால் துன்பப்பட்ட மக்கள் இளஞாயிற்றின் உதயத்தை வரவேற்றனர். இயற்கையே மக்களின் முதல் குரு, தெய்வம் அனைத்தும். இயற்கையில் தோன்றிய பயம், வியப்பு, அழகு போன்ற அனைத்தும் வழிபாடுகளாக உருப்பெற்றன. தொல் தமிழர்கள் தாங்கள் முதன் முதலில் உபயோகித்த பொருள்களைத் தம் கடவுளுக்கும் உரிமையாகக் கருதி கொண்டாடினர். தொல்தமிழர்கள் வேட்டைச் சமூகக் காலகட்டத்தில் எல்லா

ஆதிக்குடிகள் போலவே ஏதேனும் ஒரு சக்தியை வழிபட்டிருக்க வேண்டும் இவர்களுக்கு முருகன் அந்தச் சக்தியாக இருந்தான்.

முருகனின் பல்வேறு பெயர்கள்

தொல்குடி மக்கள் இயற்கையை வழிபாட்டை வழிபட்டு, இயற்கையாகவே வாழ்க்கை நடத்தி, இதற்கு அடிப்படையாக உள்ள அழகின் மறுஉருவமாக விளங்கும் முழுமுதற்கடவுளுக்கு அழகு என்னும் பொருளின் முருகனை அமைத்தனர். முருகு அல்லது முருகன் என்னும் சொல்வழக்கு மிகப் பழமையானது. முருகன் பழமையான இரண்டு குறிப்புகள் உள்ளன. ஒன்று முருகன் தமிழ்க்கடவுள். மற்றொன்று முருகன் மலை நிலக்கடவுள். தமிழன், தமிழ்ப் பெருமான், தமிழ் இறை, முத்தமிழோன், குறிஞ்சிக்கிழவோன், மலை கிழவோன், அறுமுகன், அறுகச்சிறுவன், அறுமீன் காதலன், குறிஞ்சி நிலக்கடவுள், மலைமேல் இருப்பவன், குமரக்கடவுள் எனப் பல பெயர்கள் உண்டு.

முருகன் தமிழ் மொழியின் இனிமையுடன் கலந்த அழகானவன். சிவந்த நிறத்தை உடையவன். முருகனின் அழகு சிலப்பதிகாரத்தில் கோவலனுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. முருகனுக்கு சேனானி என்ற பெயருமுண்டு. சேனானி என்ற சொல் படைத்தளபதி எனும் பொருளுடையது. இதன் மூலம் முருகனின் வீரம் பண்டைத் தமிழரின் போர்க் குணத்தை வெளிக்காட்டுகிறது. போர்க்களத் தெய்வம் கொற்றவையின் புதல்வன். தீய சக்திகளை அழிப்பவன், தமிழரின் காதலன், முருகனின் ஆறுமுகங்களும் மனிதனின் ஆறு புலன்கள், ஆறு உறுப்புகள், அத்துடன் ஆறு முகங்களும் அன்பு, உண்மை, அறிவு, இன்பம், சக்தி, சித்தி என்ற ஆறு பரிமாணங்களை விளக்கின்றன என்பார் அறிஞர் கமில் சுவலபில் (1975)

முருகனின் அழகுச்சிறப்பு

முருகன் தொல்குடி மக்களும், அமிம்தினும் இனிய மொழியாகிய தமிழ் பாரெங்கும் புகழ் பரவிட எக்கணமும் இளமையோடு இருப்பவன், பேரழகு கொண்டவன் என்று நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில், “என்றும் இளையாய்

அழகியாய்” என்று நக்கீரர் முருகன் என்னும் சொல்லுக்கு இளமைப் பொருளும், அழகுப் பொருளும் வாய்ந்தவன் என்று வருணிப்பதைக் காணமுடிகிறது. தாமரைப் பூவைப் போன்ற அழகிய அடிகளையும், பவளம் போன்று மின்னும் உடல் அழகும், குன்றினைப் போன்ற ஆடையழகும், அழகிய ஒளி பொருந்திய நெடிய வேல் கொண்டும், கோழிச்சேவலாகிய அழகிய கொடியினையுடையவனின் பாதுகாப்பினால் தான் என்றும் உலகம் இயங்குகிறது என்பதை,

“தாமரை புரையும் காமர் சேவடிப்
பவளத் தன்ன மேனித் தினமொளிக்
குன்றி ஏய்க்கும் உடுக்கைக் குன்றின்”

(குறுந்.கடவுள்வாழ்த்து)

என்ற பாடலடிகளின் மூலம் முருகனின் அழகைக் காணமுடிகிறது.

தொல்குடி மக்களின் வழிபாட்டு முறை

சங்ககால மக்கள் வாழ்வில் சமய வழிபாட்டு முறைகள் மிகவும் சிறப்பாகவே போற்றப்பட்டு வந்துள்ளது. தமிழர்கள் நிலங்களைப் பிரித்து பாகுபடுத்தி ஒவ்வொரு நிலத்திற்கும் ஒவ்வொரு தெய்வம் என்று நெறிப்படுத்தி வைத்தனர். அதை,

“சேயோன் மேய மைவரை உலகம்”

(தொல்.பொருள்.அகம்.நூ.5)

எனவும் மலையும் மலைசார்ந்த இடத்தைக் குறிக்கும். குறிஞ்சி நிலமக்கள் போற்றி வழிபாடு செய்த தெய்வமே முருகன். இயற்கை வளப்பில் மிகச் சிறந்து விளங்கும் குறிஞ்சி நிலமாகிய மலைப்பகுதியில் அழகிற்கு பஞ்சமில்லை. குறிஞ்சி நிலமக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த அழகின் தெய்வமான முருகனை எண்ணினர். இயற்கை இருக்கும் இடமெல்லாம் அழகெனும் முருகன் துதிப்பான். அந்த வகையில் மக்கள் முருகனை எங்கெங்கு எப்போதெல்லாம் முருகனை எண்ணி வழிபடுகிறார்களோ அங்கெல்லாம் அருள் பொழிவான் என்பதை,

“ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினிது ஒழுகிக்
காதலின் வந்து வரங்கொடுத்தன்றே”

என்று நக்கீரர் கூறுகிறார். வழிபாட்டு முறையில் கடவுளுக்கு தரக்கூடிய மரியாதைகள் தேவோபசாரம் என்று கூறுவர். இந்த கடவுள்களுக்குத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட நெறிகளுக்கு ஆட்பட்ட கோயில்கள் அனைத்திலும் சிலைகள் வைக்கப்பட்டு வழிபாடுகள் நடைபெற்று வந்தன. முருக வழிபாடு தமிழ் பண்பாடு, மொழி, தத்துவம் மற்றும் பழக்கவழக்கத்தோடு அன்று முதல் இன்று வரை ஒன்றுபட்டிருக்கிறது என்பதை,

“அஞ்ச முகம்தோன்றின் ஆறுமுகம் தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல் தோன்றும்-நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகா வென்றோதுவார் முன்”

என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகின்றது.

முருகனைத் துதிக்கும் முறை

ஆரம்ப காலகட்டத்தில் இயற்கை வழிபாடாக இருந்த முருக வழிபாடு உருவ வழிபாடாகப் பரிணாமம் அடையத் தொடங்கியதாக திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது. முருகனை,

“முந்து நீ கண்டுழி முன் அமர்ந்து ஏந்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் கால் உற வணங்கி”

என்று கூறுவதன் மூலம் முருகனைப் பார்வையால் நோக்கி, புகழ்ந்து பாடி தலைமேல் கை வைத்து, காலடியில் வணங்க வேண்டும் என்கிறார்.

பிறப்பு இறப்பு அற்றவன்

முருகப் பெருமான் உலகில் பிறப்பு இறப்பு அற்றவன், இளமையோடு இருப்பவன் என்பதை,

“பெம்மான் முருகன் பிறவான் இறைவான்”

என்று அருணகிரிநாதர் கூறுகிறார்.

முடிவுரை

முருக வழிபாடு என்பது தொல்குடி மக்களின் வழிபாடாக விளங்குகிறது. சங்ககாலத்தில், வழிபாட்டுமுறை விழாவாகக் கொண்டாடப்பட்டதோடு, தொல் தமிழர்கள் முருகனை அன்றைய காலம் முதல் இன்றைய காலம் வரை தொன்றுதொட்டு, பன்னெடுங்காலமாக ஆதி கடவுளாக போற்றி வந்துள்ளனர். முருகப் பெருமான் அழகு, அறிவு ஆற்றல் என்னும் முக்குணங்களையும் தன்னகத்தில் கொண்டு உலகையே ஆண்டுள்ளான். தமிழ் நிலத்தில் வெற்றியின் விளைநிலமாக, வீரத்தின் இருப்பிடமாக என்றும் இருந்துள்ளான். பழங்காலம் முதல் இன்று வரை முருகன் வழிபாடு தமிழ் மக்களால் என்றும் போற்றி பாரெங்கும் பரவியுள்ளது என்பது நாம் கண்கூடாகப் பார்ப்பது உண்மை.

54. முருக வழிபாடு

த.உசா நந்தினி நாச்சியார்

ஆய்வியல் நிறைஞர்

இலக்கியத்துறை

தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம்

தஞ்சாவூர்

முன்னுரை

முருக வழிபாடு தொன்மை மிக்கது. முருகனுக்கும் தமிழர்களுக்கும் இருக்கக்கூடிய தொடர்பு வரலாற்றுக்கு முற்பட்டதாகும். இவ்வழிபாடு தமிழர்களின் பண்பாடு, பழக்கவழக்கம், மொழி, தத்துவம் ஆகியவற்றோடு பின்னிப்பிணைந்திருக்கும் தன்மையைச் சங்க இலக்கியங்களான திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் என்பன மிகச்சிறப்பாக கூறுகின்றன.

முருகன்

முருகன் அல்லது கார்த்திகேயன் என்பது இவரது பெயராகும். இவர் சிவன், பார்வதி ஆகியோரின் மகனாவார். முருகன் சிவனின் நெற்றிக்கண் நெருப்பில் தோன்றி ஆறு குழந்தைகளாகக் கார்த்திகை பெண்களிடம் வளர்ந்தவர். அன்னையான பார்வதிதேவி ஆறு குழந்தைகளையும் ஒரு சேர அணைக்கும் போது ஆறுமுகமாக முருகன் காட்சியளித்துள்ளார்.

முருகனின் வரலாறு

முருகன் அவதாரம் செய்வதற்குக் காரணம் சூரபத்மனையும் அவனின் சேனைகளையும் அழித்து தேவர்களைக் காப்பதற்கே ஆகும். அவ்வாறு சூரபத்மனை அழித்து அவனை மயிலும், சேவலுமாக மாற்றி மயிலை வாகனமாகவும், சேவலை கொடியாகவும் ஏற்ற பெருமை முருகனைச் சேரும். முருகனுக்கு நன்றி கூறும் வகையில் தேவர்கள் இந்திரனின் மகள் தெய்வானையை திருமணம் செய்து கொடுத்தார்கள். பின் வள்ளிமலையின் வேடுவத் தலைவர் நம்பிராசன் என்பவரால் வளர்க்கப்பட்டு வந்த வள்ளியை

முருகன் காதல் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்.

முருகனின் ஆறுபடை வீடு

தமிழ்க்கடவுளான முருகனுக்கு கோயில்கள் பல உள்ளன. இருப்பினும் சிறப்பானவையாக ஆறு கோயில்களை மட்டுமே கூறுவார்கள். இந்த ஆறுபடை வீடுகளிலும் முருகனின் முக்கிய வரலாறுகள் அடங்கியுள்ளன.

ஆறுபடை வீடுகள்

1. திருப்பரங்குன்றம், 2. திருச்செந்தூர், 3. பழனி, 4. சுவாமிமலை, 5. திருத்தணி, 6. பழமுதிர்ச்சோலை இந்த ஆறுபடை வீடுகளைப் பற்றி தான் நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் கூறியுள்ளார்.

முருகன் ஆலய வழிபாடு

தமிழகத்திலும், தமிழர்கள் வாழும் பிற இடங்களிலும் முருகன் ஆலயம் அமைந்துள்ள இடங்களில் பல்வேறு வகையான வழிபாடுகள் நடைபெறுகின்றன. முருகனை ஐந்து முறைகளில் தமிழர்கள் வழிபடுகின்றனர்.

வழிபாடுகள்

1. காவடி எடுத்தல், 2. அலகு குத்தல், 3. பால்குடம் எடுத்தல், 4. முடி இறக்குதல், 5. பாதயாத்திரை

1. காவடி எடுத்தல்

காவடியாட்டம் என்பது முருக வழிபாட்டின் தொடர்புடைய ஒரு ஆட்டம் ஆகும். இந்த ஆட்டத்தில் ஆடுபவர் காவடி என்ற பொருளை தோளில் வைத்துக் கொண்டபடியே ஆடுவார்கள். பாதயாத்திரை செல்வார்கள். இந்த வழிபாட்டுமுறை இன்றும் தமிழ் மக்களிடம் உள்ளது. காவடி வகைகள், 1. பால் காவடி, 2. பன்னீர் காவடி, 3. மச்சக்காவடி, 4. சர்ப்பக் காவடி, 5. பறவைக் காவடி, 6. தூக்குக் காவடி.

2. அலகு குத்தல்

இது பால்செம்பு, காவடி போன்ற எடுப்போர் தம் வாயில்

கூறிய உலோக ஊசிகளால் குத்திக் கொள்வது ஆகும். இந்த ஊசியினை ஒரு கன்னத்தில் இருந்து மற்றொரு கன்னத்தில் குத்திக் கொள்வார்கள். ஊசியின் முனையில் திரிகூலம் அல்லது வேல் போன்று வடிவமைக்கப் பட்டிருக்கும். கன்னத்தில் மட்டும் அல்லாமல் நாக்கிலும் குத்திக் கொள்வார்கள்.

அலகு குத்தல் வகைகள்

1. நாக்கு அலகு, 2.முதுகு அலகு, 3.காவடி அலகு, 4.வாயலகு, 5.வயிற்று அலகு

3. பால்குடம் எடுத்தல்

கையில் காப்பு கட்டி, எட்டு நாள் விரதம் இருப்பர். பால்குடம் எடுக்கும் நாளில் அருகில் இருக்கும் விநாயகர் அல்லது சிவன் கோயிலுக்குச் சென்று மஞ்சள் ஆடை அணிந்து குடத்தில் பாலை எடுத்துக் கொண்டு அங்கிருந்து ஊர்வலமாக முருகன் கோயிலை அடைந்து அந்தப் பாலை அபிசேகம் செய்து தமிழர்கள் வழிப்படுகிறார்கள்.

4. முடி இறக்குதல்

தனது வேண்டுதலை நிறைவேற்றி தருமாறு வேண்டிக்கொண்டு தமிழர்கள் முடி இறக்குதல் மூலம் தனது வழிபாட்டினைச் செய்து வருகின்றனர்.

5. பாதயாத்திரை

நடந்து கொண்டே முருகனின் மந்திரத்தை கூறிக்கொண்டு முருகனின் கோயிலைச் சென்றடைந்து வழிபடுகின்றனர். இந்த வழிபாடு முருகனுக்கு மட்டுமே அதிகம் செய்து வருகின்றார்கள். முக்கியமாக இவ்வழிப் பாட்டினை முருகனின் ஆறுபடை வீடுகளில் திருச்செந்தூர், பழனி ஆகிய கோயில்களில் அதிகம் மேற்கொள்கின்றனர்.

முருகனின் சிறப்பு விழாக்கள்

1.கார்த்திகை மாதம் முருகனின் விசேட தினமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இது முருகனின் அனைத்து கோயில்களிலும் கொண்டாடப்படுகிறது. 2.வைகாசி மாதம்

விசாக நட்சத்திர தினமாக, முருகனின் சென்ம நட்சத்திர தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. 3.சூரபத்மனை அழித்ததின் காரணமாகக் கந்த சட்டி என்னும் திருவிழா திருச்செந்தூரில் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. 4.தைப்பூசம் மிக முக்கியமான விழாவாகத் தமிழர்களால் முருகனுக்குக் கொண்டாடப்படுகிறது.

முடிவுரை

தமிழர்களால் இன்றும் போற்றப்படும், வணங்கப்படும் வரும் தமிழ்க்கடவுளாக முருகன் இன்றும் சிறந்து விளங்குகிறார். அதற்குத் தமிழர்களின் வழிபாட்டு முறையும் ஒரு காரணமாகும். முருகனை வணங்குவதால் தீராத வினையும் தீரும் என்று கருதி தமிழ் மக்களால் முருக வழிபாடு கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

55. கமுகுமலை முருகன் காவடிச்சிந்து

கவிஞர் வை.பு.சோமசுந்தரம்

கமுகுமலை

முன்னுரை

ஐ.நா.சபையில் எம்.எசு.சுப்புலட்சுமி பாடிய ஒரு பாடல் கமுகுமலை காவடிச்சிந்து நூலில் உள்ள 24 பாடல்களில் ஒன்று. (மஞ்சு நிகர் குந்தள மின்னே - பாடல்) சென்னிகுளம் அண்ணாமலை கவிராயர் பாடிய காவடிச்சிந்து ஒரு புதிய இலக்கியப் படைப்பு, தொல்காப்பியரின் வண்ணம் வகையில் சேரும். இவரின் காவடிச் சிந்துப்பாடல் மெட்டில் பாரதியார் 3 பாடல்களும், (தொன்று நிகழ்ந்த தனைத்தும் உணர்ந்திடு- ஆறுமுக வடிவேலவனே மெட்டு) பாண்டித்துரைத் தேவர் 8 பாடல்களும், வேறு சிலரும் இயற்றினர். பாரதி தம்மை அண்ணாமலையூரன் என்று அழைத்ததும் உண்டு. கமுகுமலை காவடி சிந்திற்கு கு.அழகிரிசாமி, வித்துவான் தங்கப்பாண்டியன், கோயில்பட்டி பக்தவச்சலம், அரங்க சீனிவாசன், பாண்டிச்சேரி, திருமுருகன், கோயில்பட்டி இராமசாமி ரெட்டியார் மற்றும் திருச்சி வெங்கடாசலம் (ஆங்கில மொழியாக்கம்) வெளியிட்டுள்ளனர்.

கமுகுமலை முருகன்

கமுகுமலை (தூத்துக்குடி மாவட்டம்) முருகன் ஒரு திருமுகத்துடன் ஆறு கரங்களுடன், மயில் மீது அமர்ந்த திருக்கோலத்தில் (இராசகோலம்) உள்ளார். இங்கு மயில் இடப்பக்க நோக்கம் உடையது. இக்கோயில் பரம்பரை அறக்காவலர் எட்டையபுரம் மன்னர் ஆவார். (தற்போது தங்கராசன் அவர்கள்) வள்ளி திருமண நாடகத்தில் நிறைவுக் காட்சி முருகன் மயில் மீது அமர்ந்த கோலத்தில் முடியும். அது கமுகுமலை முருகன் ஆகும். அருணகிரியார், பாம்பன் சுவாமிகள், பாரதியார் முத்துச்சாமி தீட்சிதர், கோயில்பட்டி

நீலமணி, வைபு சோமசுந்தரம் முதலியோரும் கமுகுமலை முருகனைப் பாடி உள்ளனர்.

காவடிச் சிந்தில் சைவ சமயக் கோட்பாடு

கமுகுமலை காவடிச்சிந்து பாட்டுடைத் தலைவன் கமுகுமலை முருகன், தலைவி வள்ளியம்மை, இந்நூல் ஒரு காவியமாய், சிற்றிலக்கியமாய், அகப்பொருள் நடையில் 24 பாடல்களில் அமைந்தது. 7 பாடல்கள் வணக்கப் பாடல்கள், பிள்ளையாரை வணங்கும் முதல் பாட்டு, காப்புச் செய்யுளாய் உள்ளது. முதல் பாட்டில் சிவன், உமை, முருகன் உள்ளிட்ட எல்லாத் தெய்வங்களையும், பாட்டறிய குறிப்பு அமைந்தது ஒரு புதுமை. முதல் பாட்டில் கவிராயர் தம் குறிக்கோளைப் பாடுகிறார். யானைமுகனிடம் வேண்டுவதாக மருள் அற்றுப்போய் அருள் நிறைந்த மனத்தினால், சிந்திக்கும் நிலை மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சி பெருகி நிற்கும் நிலை, முதிர்ச்சியின் உச்சமான இனிய கனவுநிலை, இம்முன்று நிலைகளும் ஒருசேர என்னிடம் வந்து கூட, யானை முகத்தானே உதவி செய்ய வேணும் என்று கேட்பார் கவிராயர்.

“மருளற்றிட நினைந்து மனத்திற்கனி சிறந்து
மதுரக் கனிவு வந்துமு கூடவே” (பாடல்-1)

இதே நோக்கத்தை அருணகிரியாரும்,

“ஐங்கரனை ஒத்த மனம் ஐம்புல மடக்கி வளர்
அந்தி பகல் அற்ற நினைவு அருள்வாயே
தங்கிய தவத்துணர்வு தந்தடிமை முக்தி பெற
சந்திர வெளிக்கு அருள் புரிவாயே”

(கொங்கணகிரி-திருப்புகழ்)

என்று பாடுவார்

சிவவியத்தின் தொன்ம நிகழ்வுகள்

காவடிச்சிந்தின் தொடக்கத்திலேயே, உமை தகரக் குழல் கொள்வஞ்சி பாலனை என்பார் கவிராயர்.

உமை கூந்தல்

உமையம்மையின் மகனாகிய முருகனே என்று கூறவந்த கவிராயர் உமையம்மையின் கூந்தல் நறுமணம் மிக்கது என்று பாடுகிறார். ‘அரிவை கூந்தலின் நறியவும் உளவோ’ என்ற பாடலின் வரலாறு நாம் அறிந்த ஒன்றே. ஒரே துணிவாகக் கவிராயர் இங்கே பாடுதல் சிறப்பானது.

சாமகீதம்

கமுகுமலை பூங்காக்களில் கிளி, மைனாக் குஞ்சுகள் சாமகீதத்தை இசைக்கும் விதிகளில் சிவவேதியர் இசையோடு பாடிய சாம வேதப் பாடல்களைக் கேட்டு அவை பாடியுள்ளன.

“விதிதோறும் ஆதிமறை வேதம்-சிவ
வேதியர்கள் ஒது சாம கீதம் - அதை
மின்னுமலர்க்கா அதனில் துன்னுமடப்
பூவையுடன் விள்ளும் கிள்ளைப் புள்ளும்” (பா.3)

என்பார் கவிராயர். சாமவேதம் மட்டுமே இசையோடு பாடமுடியும். (இதுபற்றி விரிவாய் ஆய்வுக்கட்டுரை வந்துள்ளது)

திருப்புகழ்

அருணாகிரியாரை மட்டுமே புகழும் கவிராயர் கமுகுமலையில், அருணாகிரியாரின் இசையில் கமழும் திருப்புகழை அடியார் திருக்கூட்டம், பாடிடும் போது அந்த ஒலி அண்டத்தையே உடைக்கும் என்றும், இமையோர் செவிகளை அடைக்கும் என்றும் புகழ்வார்.

“அருணகிரி நாவிற் பழக்கம் - தரும்
அந்தத் திருப்புகழ் முழக்கம் - பல
அடியார்கணம் மொழிபோதினில் - அமராவதி
இமையோர் செவி அடைக்கும்
அண்டம் உடைக்கும்” என்பது (பா.4)

காவடிச்சிந்து, திருப்புகழின் சந்த எழில், கருத்துக்கள் கவிராயரை மிக ஈர்த்தமையே காரணமாகலாம்.

பஞ்சபாதகன் யார்?

சுரம்போக்கு நற்றாய் இரங்கல் என்ற தலைப்பில் அமைந்த பாட்டில் தாய் புலம்புகிறாள் என் மகள், சிறுபெண், அவளை ஓர் இரவில் எவனோ ஒரு பாவி கூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டானே உறவினர் பழிப்பார்களே என்று பலவாறு புலம்பும் பாட்டு, ஒரு புதுமை, சங்க இலக்கியத்தில் இல்லாத புதுமை, முருகன் ஆன்மாக்களைத் தட்டி எழுப்பி நல்வழிப் படுத்துவதாகச் சிலர் கருதுவர். ஆய்வுக்குரியது இது மிக அருமையான பாடல் இது.

“பாதி ராத்திரி வேளையில் வீட்டுப் பக்கத்தில் வந்து மேவி-
பஞ்ச

பாதகன் ஒரு பாவி-சிறு, பாவையை மெள்ளக் கூவி - கையை
பற்றிக் கொண்டேகினான் பதைபதைக்குதே என்றன் ஆவி
மையல் கொண்டொரு பையல் பின்செல
வயது மீறின மாதோ இந்த
மார்க்கம் தோன்றின தேதோ-சென்ம
வாசனைப் பலன் ஈதோ-ஐயோ
மாதம் பத்தும் சுமந்து பெற்ற என்
வயிறு தான் எரியாதோ?” (பா.10)

3 பகுதிகள் உடைய பாடல் இது.

முருகன் அருளும் சிறப்புகள்

காவடிச் சிந்தில் முருகன் அருளும் சிறப்புகளாகக் குறித்தவை எண்ணி மகிழலாம்.

“மிகு மகிமைச் சுகிர்த தொண்டர் நேசனை
எனை அருமைப்பணி கொளும் தயாளனை
தினம் சிந்தனை செய்யும் தொண்டர் தீவினை
தீர்த்திடும் முருகேசன்
பவநாசன்
வரமே தரு கமுகாசலபதி
நேயமாய்ப்பணி அண்ணாமலைக்குதவிடு நீதனை
ஆதரித்து உயிர் காப்பது வேலன் பாரம்
பூமி மெச்சிடும் அண்ணாமலைக் கோர் துணை

ஆனவன்''

என்று வரும் வரிகள் முருகன் அருளும் திறனைப் புலப்படுத்தும். மாலையோடு காலை நினைவாம் முருகனை அருள்பெறலாம் எனக் கவிராயர் கூறுகிறார்.

நீறைவுரை

சென்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் திருவாவடுதுறை 16ஆம் ஆதினகர்த்தர் மேலகரகம் சுப்பிரமணிய தேசிகரின் ஆதரவு பெற்று திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடம் 2 ஆண்டு பாடம் கேட்டவர். ஆதின கர்த்தரால் நீ சாதியிலும் ரெட்டி புத்தியிலும் ரெட்டி என்று பாராட்டப் பெற்றவர். காவடிச்சிந்து வடிவத்தைத் தமிழுக்குத் தந்த சிந்துக் கவிப்பேரரசு. இவரின் கனவு ஓர் ஊரில் வாழக் கட்டிடங்கள், மாடி வீடுகள் தூய்மையாக அமைய வேண்டும். பூங்காக்கள் தேவை. வேதங்கள் இசைக்கப்பட வேண்டும். வணிகம் செழித்து வணிகர்கள் நல்ல உள்ளத்தினராய் இருக்க வேண்டும். முத்தமிழ் அறிஞர்கள் பெருக வேண்டும். வாழும் ஊர் மிகச் சிறப்பாக ஒப்பற்றதாக அமைய வேண்டும். இறை உணர்வு பெருக வேண்டும் என்பது கோயில் வாவி, நகர், வளம் சிறக்க வேண்டும் என்பது கவிராயர் கனவு. ஒரு கருத்துச் சுரங்கம் இந்த நூல். சென்னிகுளத்தில் தை அமாவாசையில் கவிராயர் குருபூசை கல்வித்தந்தை கே.ஆர். நடத்துகிறார். சென்னையிலும் காவடிச்சிந்து இசைவிழா சுந்தரமூர்த்தி நடத்துகிறார்.

56. பத்துப் பாட்டில் முருக வழிபாடு

முனைவர் பெ.சுமதி

உதவிப்பேராசிரியர்

ஒப்பிலக்கியத்துறை, தமிழியற்புலம்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம்

மதுரை

முன்னுரை

பண்டை காலத்தில் மனிதன் இயற்கையோடு இயற்கையாக வாழ்ந்தவன். இயற்கையில் கிடைக்கும் பொருள்களைக் கொண்டு உண்டும் உறங்கியும் வாழ்ந்தவன். தன்னோடு இரண்டறக் கலந்த இயற்கையைப் பார்த்து அச்சப்படாத மனிதன் இயற்கைத் தன் நிலை மாறும்போது நிலநடுக்கம், அளவுக்கு அதிகமான மழை போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம். அதனால் தன்னை அழிக்கும் சக்தியான இயற்கையிடமே தன்னைக் காக்குமாறு மனிதன் சரணடைகின்றான். சூரியன், மழை, காற்று, நெருப்பு, நீர் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டவன் அதை வழிபட ஆரம்பிக்கின்றான். ஆரம்பத்தில் இயற்கையை வழிபட ஆரம்பித்தவன் அதற்கு ஓர் உருவம் கொடுத்து வழிபட முயற்சிக்கிறான். போரில் விழுப்புண்பட்டு இறந்த வீரன் தங்களைக் காப்பதற்குத்தான் இறந்தான் என்பதை உணர்ந்து அவனுக்கு ஓர் உருவம் கொடுத்து வழிபட முயற்சிக்கிறான். போரில் விழுப்புண்பட்டு இறந்த வீரன் தங்களைக் காப்பதற்குத்தான் இறந்தான் என்பதை உணர்ந்து அவனுக்கு ஓர் உருவம் கொடுத்து மக்கள் வழிபடுகின்றனர். அதுவே நடுகல் வழிபாடு என்று அழைக்கப்படுகின்றது என்பதை இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகின்றது. பின்னாளில் இயற்கைக்கும் உருவம் கொடுத்து வழிபாடு நடத்தப்படுகின்றது என்பதை திருமுருகாற்றுப்படை போன்ற இலக்கியங்களில் பதிவு இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றில் குறிப்பிடப்படும் முருக வழிபாடு பற்றி ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இயற்கை வணங்குதல்

மனிதன் இயற்கையோடு வாழ்ந்த காலத்தில் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றான். எனவே அதன் மீது அச்சம் கொண்டு வணங்க ஆரம்பிக்கின்றான்.

மனிதன் தன் ஆற்றல் ஒரு வரம்புக்குட்பட்டது என்பதை உணர ஆரம்பித்த நிலையில் கடவுட்கோட்பாடு உருவாகியது. தன் அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் முறையே புலப்படாத உட்படாதவற்றின் மீது அச்சத்தின் காரணமாக மனிதன் நம்பிக்கை கொள்ளத் தொடங்கினான். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவனிடம் கடவுள் நம்பிக்கை தோன்றியதெனலாம். இயற்கையின் புதிரான செயலை மனிதன் உணர இயலாத நிலையில் அதனை வழிபட்டு அமைதிபடுத்த முயன்றபோது வழிபாடு உருவாகியது. அச்ச உணர்வு அன்பாக மாற்றம் பெற்றுக் காலப்போக்கில் அருளாக வளர்ந்தமையினையே வழிபாட்டு நிலைகள் தெரிவிக்கின்றன என்று கூறப்படுகின்றது. (க.காந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும் ப.261)

மனிதன் இயற்கையின் மீது நம்பிக்கை கொண்டு வழிபட ஆரம்பித்த செயல் இறைவழிபாட்டிற்கும் வழிவகுத்தது என்பதைப் பழந்தமிழரின் சமயக் கோட்பாடு அச்சத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே காட்சி தருகின்றது. இதனை இயற்கைக் கூறுகளான மலை, கடல் ஆகியவற்றை வணங்கிய நிலை தெரிவிக்கும். இயற்கையின் பாதிப்புக்குட்பட்ட மனிதன் அவற்றின் தாக்குதல்களிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முயன்ற நிலையில் கடவுட்கோட்பாடு என்பது ஒரு கலப்பினக் கோட்பாடாகவே காட்சி தருகின்றது. இங்கு இயற்கை வழிபாடும் இறை வழிபாடும் கலந்தே காணப்படுகின்றது என்று இயற்கை வழிபாடு இறை வழிபாடாக உருமாற்றம் பெற்றதை அறியமுடிகின்றது. (க.காந்தி-தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் ப.260) பண்டைத் தமிழ் மக்கள் உருவ வழிபாடு மேற்கொண்ட விதம் பற்றி.

“ஞாயிற்றினும் திங்களையும் பயன் கருதி

தொழுதமையினை உலகப் பண்பாட்டு வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. பண்டைத் தமிழரும் இவற்றைத் தொழுது பரவிய நிலையினைச் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. பண்பாட்டியல்பிற்குத் தக்க மக்களினங்கள் இவற்றை ஆண், பெண் எனக் கற்பித்து வழிபட்டனர். பழந்தமிழர் இவற்றை ஆண் தெய்வமாகக் கருதி வழிபட்டமையினை இலக்கியங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இயற்கையினை அச்சவுணர்வு நிலையில் அணுகி வழிபட்ட மனிதன் காலப்போக்கில் அதன் அருள் நிலையினைப் போற்றத் தொடங்கிக் கோட்டம், உச்சிக்கிழான் கோட்டம் வழிபாட்டிற்குரியதாக அமைந்தமை தெளிவுபடுத்தும். இவ்வழிபாட்டு நிலை இயற்கை வழிபாடு, உருவுடைய இறை வழிபாட்டிற்கு வழியமைத்தமையினைப் புலப்படுத்துகின்றது" (க.காந்தி, தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.262) இதன் வழி இயற்கை வழிபாடு உருவ வழிபாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது என்பதை அறியமுடிகிறது.

திருமுருகாற்றுப்படை

பெற்ற ஒரு புலவன் முருகன் அருளைப் பெற விளையும் ஒரு புலவனை ஆற்றுப்படுத்த திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீரரால் பாடப்பட்ட 317 அடிகளைக் கொண்டது. முருகன் அருளைப்பாடுவதாக அமைவதால் புலவராற்றுப்படை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

முருகனை வணங்கி அவன் அருள்பெற்று வந்தான் ஒரு புலவன். அவன் வரும் வழியிலே முருகன் அருளைத் தேடிச் செல்லும் மற்றொருவனைக் கண்டான். அவனுக்கு முருகன் இருக்கும் இடங்கள் - அவ்விடங்களுக்குச் செல்லும் வழிகள் இவைகளை எடுத்துக் கூறினான். அவனை முருகனிடம் வழிப்படுத்தினான். இவ்வாறு ஒருவனை முருகனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதே இத்திருமுருகாற்றுப்படையாகும். (சாமி, சிதம்பரனார், பத்துப்பாட்டும் பண்டைத் தமிழரும், ப.17) திருமுருகாற்றுப்படை மறுமை இன்பம் வேண்டி தெய்வத்தின் மீது பாடப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்படுகின்றது.

குரவைக் கூத்து

ஏழு பேர், எட்டுபேர், ஒன்பது பேர் என்று கைகோர்த்து ஆடுவது குரவைக் கூத்தாகும் என்று கூறப்படுகிறது. குறவர்களின் தெய்வம் முருகன் என்பதால் குறவர்கள் தங்கள் தெய்வத்தைக் குரவைக் கூத்தாடி வழிபட்டனர் என்பது குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு, வேலன்
அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇ, குளவியொடு
வெண்கூ தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்,
நறுஞ்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்
கொடுத்தொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்
நீடுஅமை விளைந்த தேக்கண் தேறல்
குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் குரவை அயர்”

(திருமுருகாற்றுப்படை 190-197)

வேலன், தொடுத்த மலையாகிய மணமிகுந்த சாதிக்காயும் தக்கோலக் காயும் காட்டு மல்லிகை, வெண்டாளைப் பூ கோர்த்துக் கட்டிய தலைமாலையுடையவனாக முருகன் காணப்பட வேட்டைத் தொழிலைச் செய்கின்ற வேடர்களாகிய குறவர்கள் மூங்கில் குழாயில் நெடுநாள் வைத்திருந்த முற்றி விளைந்த கள்ளினைத் தம் சுற்றத்தாருடன் உண்டு மகிழ்ந்து தொண்டகம் என்னும் வாத்தியத்தை அடித்து அதன் இசைக்கேற்ப குரவைக் கூத்து ஆடி மகிழ்வார்கள். இதனைக் காண்பதற்காக முருகன் எழுந்தருளுவான் என்று குரவைக் கூத்தாடி முருகனை வழிபடுதல் குறிப்பிடப்படுகின்றது. தங்கள் பண்பாட்டோடு குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழக்கூடிய மக்கள் தங்கள் நிலவரைத் தெய்வத்தை ஆடிப்பாடி மகிழ்விக்கின்றனர். இதை முருகன் கண்டு களித்து குறவர்களுக்கு அருள் வழங்கினான் என்பது புலப்படுகின்றது.

குறமகளின் வழிபாடு

மலைப்பகுதியில் வாழ்கின்ற குறவர்கள் தங்கள் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதற்காகக் கள்ளினை உண்டு தம் மனைவிகளோடு குரவைக் கூத்தாடினர் என்று மலைபடுகடாமில்

ஈசுவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழிபாடும்

குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“திருந்து வேல் அண்ணற்கு விருந்து இறை சாணம் என
நறவு நாட் செய்த குறவர் தம் பெண்டிரொடு
மான் தோற் சிறுபறை கறங்கக் கல்லென
வான் தோய் மீமிசை அயரும் குரவை”

(மலைபடுகடாம் - 319-322)

குரவர்கள் மான் தோல் போர்த்திய சிறுபறையை அடித்து
அதற்கேற்ப குரவைக் கூத்தாடி தங்கள் மகிழ்ச்சியை
ஆராவாரத்துடன் வெளிப்படுத்தினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

வேலன் வழிபாடு

குறிஞ்சி நில மக்கள் தங்கள் நிலத் தெய்வத்தைப்
பண்பாட்டு அடிப்படையிலேயே வழிப்பட்டு வந்தனர் என்பது
குறிப்பிடப்படுகிறது.

குறிஞ்சி நிலத்தலைவன் தலைவியிடம் தன்
காதலுறுதியை வற்புறுத்த முருகன் அறிய நின்னைப் பிரியேன்,
பிரியின், அறன் அல்லது செய்தேனாவேன், என்று சூள் செய்தல்
வழக்கம் (கு.பாட்டு, அடி.208-210) குறிஞ்சி நில மக்களால்
செய்யப்பட்டதாக மேலே கூறப்பட்ட முருகவழிபாட்டில்
வேதங்களிலோ ஆகமங்களிலோ அறிவு பெற்ற புரோகிதர் இடம்
பெறவில்லை என்பது கவனித்தற்குரியது. குறிஞ்சி நில மக்கள்,
தாங்கள் தொன்று தொட்டு வழிபட்டு வந்த முறையிலேயே
வழிபட்டு வந்தார்கள். அத்தகைய வழிபாட்டில் தங்கள் கடவுள்
வெளிப்படுவான் என்று நம்பினார்கள். அக்கடவுள் அவருள்
ஒருவர் மீது ஆவேசித்து வெளிப்படுதலே வழக்கமாய் இருந்து
வருகின்றது. முருகனால் ஆவேசிக்கப்பட்டவன் வேலன்
எனப்பட்டான். (மா.இராசமாணிக்கனார், பத்துப்பாட்டு
ஆராய்ச்சி, ப.510) என்று வேலன் வெறியாட்டுப் பற்றிக்
குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இந்தத் துன்பம் உனக்கு முருகனால் வந்தது என்று தன்
சொல்லால் கேட்போரைத் தன் வயப்படுத்துபவன் வேலன்,
அவன் முருகனை வழிபடுகின்ற திறன் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

“பெருந்தோட் சாலினி மடுப்ப ஒரு சார்
அருங்கடி வேலன் முருகொடு வளை இ
அரிக்கூடு இன்னியம் கறங்க, நேர் நிறுத்து
கார் மலர்க் குறிஞ்சி சூடி, கடம்பன்
சீர்மிகு நெடுவேட் பேணி, தழுஉப்ப பிணையுஉ
மன்று தொறும் நின்ற குரவை”

(மதுரைக்காஞ்சி 610-615)

தெள்ளிய ஓசையை எழுப்பும் பல வாத்தியக் கருவிகளை
இசைத்து, குறிஞ்சிப் பூவைச் சூடி கடம்ப மாலை அணிந்து
முருகனை தன் மெய்யில் வழிபடுவான் என்று வேலன் முருகனை
வழிபடுகின்ற முறை குறிப்பிடப்படுகின்றது.

முடிவுரை

இயற்கையோடு வாழ்ந்த மனிதன் அதனால்
பாதிக்கப்படுகின்ற காலத்தில் அதன் மீது அச்சம்கொண்டு
வழிபட ஆரம்பிக்கின்றான். இயற்கையை வழிபட்ட மனிதன்
அதற்கு உருவம் கொடுத்து வழிபாடு நடத்துகின்றான். இதற்குச்
சங்க இலக்கியங்களில் நடுகல் வழிபாட்டைச் சான்றாகக்
கூறலாம். போரில் விழுப்புண்பட்டு இறந்த வீரனுக்குக் கல்லை
நட்டு வழிபட்ட சங்ககால மக்களின் வழிபாட்டு முறையை
இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடியும். திருமுருகாற்றுப்படையில்
உருவ வழிபாடு சிறப்பாகக் கூறப்படுகின்றது. முருகன் குறிஞ்சி
நிலத் தெய்வமாதலால் குறவர்கள் குரவைக் கூத்தாடி முருகனை
வழிபடுகின்றனர். தங்கள் நில மக்களின் குறவைக் கூத்தைக்
கண்டு மகிழ்ந்து முருகன் குறவர்களுக்கு அருள் புரிந்தான்
என்பதைத் திருமுருகாற்றுப்படையின் வழி அறியமுடிகின்றது.
மலைபடுகாடமில் மலைப்பகுதிகளில் வாழ்கின்ற குறவர்கள்
கள்ளினை உண்டு சிறுபறை அடித்து முருகனை வழிபட்டனர்
என்பதை அறியமுடிகின்றது. மதுரைக் காஞ்சியில் வேலன்
மற்றவர்களை வசப்படுத்துவதற்கு இத்துன்பம் வேலனால்
வந்தது என்று கூறி வேலன் முருகனை வழிபட்ட திறம்
புலப்படுகின்றது.

57. திருமுருகாற்றுப்படை வெளிப்படுத்தும் முருகனின் சிறப்புகள்

முனைவர் செ.அருள் விருதய செயந்தி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

செயராசு அன்னபாக்கியம் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

பெரியகுளம்

முன்னுரை

பழந்தமிழ்க் கடவுளாக மக்களால் மதிக்கப்படுபவர் முருகன். குழந்தை உருவில் அழகுடன் மக்கள் மனத்தில் தவமும் அவரைக் குறித்து நக்கிரர் சிறப்புடன் தம் நூலான திருமுருகாற்றுப்படையில் கூறியுள்ளார். அவர் உரைக்கும் முருகனது சிறப்புக்களை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

திருமுருகாற்றுப்படை அறிமுகம்

திருமுருகாற்றுப்படையின் ஆசிரியர் நக்கிரரால் இந்நூல் புலவரலாற்றுப்படை என்றும் முருகு என்றும் வழங்கப்படுகிறது. 317 அடிகளால் ஆனது. வீடு பெற்றான் ஒருவன் வீடு பெற விளைந்த இரவலன் ஒருவனை முருகன் பால் ஆற்றுப்படுத்துவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது என்பது இந்நூல் குறித்த இலக்கிய வரலாற்றுச் செய்தியாகும். இந்நூலின் சிறப்பையறிந்த ஆன்றோர் பெருமக்கள் இதனைச் சைவநூலாகிய பதினோராம் திருமுறையில் சேர்த்துள்ளனர். அருணாசலகவிராயர், சிவப்பிரகாசர், அந்தகக்வி வீரராகவ முதலியார் போன்றோர் இந்நூலின் பக்திச் சிறப்பைப் பாராட்டியுள்ளனர். இந்நூல் பக்திச்சுவை மிகுந்த காவியமும் இயற்கை வழி நிறைந்த இன்ப ஓவியமாகும். பழந்தமிழர் நாகரிகத்தின் ஒரு பகுதியை அறிய உதவுகின்ற வரலாற்றுக் காப்பியமாகும். முருகன்பால் பற்றுடையவர்கள் இந்நூலைப் பாராயணம் செய்து பரவசமடைவர் என்ற எம்.ஆர்.அடைக்கலசாமியின் கூற்று இந்நூலுக்கு மணிமகுடம் குட்டுகிறது.

திருமுருகாற்றுப்படை வெளிப்படுத்தும் முருகனின் சிறப்புகள்

திருமுருகாற்றுப்படையை இயற்றிய நக்கீரர் முருக அடியாராதலால் உளம்பூரித்து முருகனின் அன்பில் தன்னைத் தோய்த்து முருகனை ஆறத் துதித்து வழிபட்டு வணங்குகின்றார். அவர் கூறும் முருகனின் சிறப்புகள், முருகனின் மாலைச்சிறப்பு முகச்சிறப்பு, திருக்கரங்களின் சிறப்பு, பிற தெய்வங்களுக்குத் தலைவன், எங்கும் வீற்றிருப்பவன் எனும் வகைமையில் அமைகின்றன.

மாலைச்சிறப்பு

மாலை அணியும் வழக்கம் அன்றைய ஆண்மகனின் வழக்கமாகிறது முருகன் அணிந்துள்ள மாலையின் சிறப்பைப் புகழ்கின்றார் நக்கீரர். முருகன், கடலில் உள்ள நீரை முகந்துகொண்டு வானில் பரவியுள்ள மேகங்கள் ஒன்றுகூடி பெரிய மழையைப் பெய்விக்கின்றான். அம்மழை பொழிந்த காட்டில் தழைத்த பெரிய அடிமரத்தினை உடைய செங்கடம்பு மரத்தில் பூத்த பூவினால் கட்டப்பட்ட குளிர்ச்சியான மாலையை மார்பில் அணிந்தவராக அமைகிறார். மார்பில் மட்டுமல்ல முருகன் தலையிலும் மாலையை அணிந்துள்ளார். குரங்குகளும் ஏறி என்ன இருக்கிறது என்று அறிய இயலாத உயரமுடைய மரங்கள் நெருங்கி வளர்ந்திருக்கும் மலைச்சாரலில் வண்டுகள் மொய்க்காத நெருப்பின் நிறமுடைய செங்காந்தள் மலரின் குளிர்ந்த மாலையைத் திருமுடியில் சூட்டியுள்ளார். இதனைப்

“பொதுளிய பராஅரை மராஅத்து
உருள்பூந் தண்டார் புரளும் மார்பினன்”

“சுடர்பூங் காந்தள்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்”

எனும் பாடல் அடிகள் காட்டுகின்றன.

முகச்சீறப்பு

முருகனின் முகம் அடியோர்க்கு அருள்பாலிக்கும் முகமாகிறது அது ஆறு முகங்களாக அமைகிறது. முதல் முகம் இருளால் மறைக்கப்பட்ட உலகம் இருள் அகன்று தெளிவுகள் விளங்கும் பொருட்டுப் பல ஒளிமிக்க கூடர் அடிகளைத் தோன்றச் செய்கிறது. இரண்டாம் முகம் தன்மேல் அன்பு கொண்ட அடியவர்கள் தன்னை வாழ்த்தும் போது அவர்கள் கூறும் சொற்களைக் கேட்டு இனிமை பொருந்த நடந்து அவர்கள் கொண்ட காதலால் மகிழ்ச்சியடைந்து வேண்டிய பொருள்களை வழங்குகிறது. மூன்றாவது முகம் மந்திரத்தை ஒதுகின்ற அறிவுநூல் அறிய முறையில் பிறழாமல் நடக்கின்ற நல்லறிவு உடையவர்களின் வேள்விகளுக்குத் துன்பம் ஏற்பட்டு விடாதபடி அமைகிறது. நூல்களில் எடுத்துக்காட்ட முடியாத சிறந்த பொருள்களைத் தம் அடியார்கள் அறியும்படி உணர்த்தி நிலவுபோலத் திசைகள் எங்கும் ஒளிவீசி நிற்கிறது. நான்காம் முகம், ஐந்தாம் முகம் போரில் பகையவரின் நெஞ்சைப் பிளந்து அசுரர் முதலான பகையர்களை அழித்து மறக்கள வேள்வியை நடத்தியது. ஆறாம் திருமுகம் குறவர்களின் சிறு பெண்ணாகிய வள்ளியுடன் மகிழ்வதற்காக விருப்பம் கொண்டு பொருந்தி இருந்தது. இக்கருத்துக்கள் மூலம் முருகனின் அருள் சிறப்பும் கோபமும் தெரியவருகிறது. அவரது இரக்கம் தெற்றென விளங்குகிறது.

தீருக்கரங்களின் சீறப்பு

முருகனுக்கு ஆறுமுகங்கள் இருப்பது போல ஆறு இணைக் கரங்கள் அதாவது பன்னிரெண்டு கரங்கள் உண்டு. அக்கரங்களும் தம் அடியோர்களுக்கு அருள் பாலிக்கும் செயலைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றன. வீடு பேற்று உலகத்திற்குச் செல்லும் வழிமுறைகளை மேற்கொள்ளும் துறவிகள் தடை இல்லாமல் செல்லுமாறு அவர்களுக்குப் பாதுகாவலாக ஒரு கை ஏந்தியிருந்தது. அதற்கு இணையாக மற்றொரு கை இடையில் வைக்கப்பட்டது. ஒருகை செம்மைநிறமுடைய ஆடையினை உடைய துடையின் மேல்கிடந்தது. அதற்கு இணையான மற்றொரு கை தோட்டி

எனும் ஆயுதத்தை எய்துகொண்டிருந்தது.

ஏனைய இரண்டு திருக்கரங்களில் ஒன்று அழகான பெரிய பரிசையும் மற்றொரு கரம் வேல் படையினையும் வலது புறமாகச் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தது. ஒருகரம் முனிவர்களுக்கு எஞ்சியிருக்கின்ற பொருளை விருப்பமுடன் நாடி உணர்த்தும்போது மார்புடன் இருந்து தோற்றமளிக்கவும் அதற்கு இணையாக இருக்கின்ற கை கீழே தாழ்ந்து கிடக்கும் மார்பின் மாலையுடன் இணைந்து அழகுறக்காட்சிதரும். ஒருகைதொடி அணிகலன் நழுவுகின்றபடி மேலே சுழன்று களவேள்விக்கு முத்திரைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும். அதன் இணையாக உள்ள ஒருகை இனிமையான ஓசையினை உடைய மணியினை ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். ஒரு கை மேகத்தால் உலகில் மிகுந்த மழையைப் பெய்விக்கும். அதற்கு இணையாக விளங்கும். மற்றொரு கை தெய்வப் பெண்களுக்கு மணமாலை சூட்டிக்கொண்டிருக்கும். இக்கருத்துக்கள் மூலம் தம் அடியார்களுக்கும், தம்மை நம்பிய பிற மக்களுக்கும் தமது கரங்களால் அருள் பாலிப்பவர் முருகன் என்பது தெற்றென விளங்குகிறது.

பிற தெய்வங்களுக்குத் தலைவன்

முருகன் தமிழ்நாட்டில் வழங்கப் பெறுகின்ற தெய்வமாக அமைந்தாலும் பிறதெய்வங்களுக்கெல்லாம் மேலான தெய்வமாகப் பிறதெய்வங்களும் வந்துகாணக்கூடிய இறைவனாக அமைகிறான். இதன்மூலம் முருகனை எல்லாம் வல்ல கடவுளாக நக்கிரர் வெளிப்படுத்துகிறார். விடம் உடைய வெண்மையான பல்லை உடையனவும் தீ உமிழ்வது போன்று பெருமூச்சு விடுவனவும், கண்டவர்களுக்கு அச்சத்தைத் தோன்றச் செய்வனவும் ஆனவை பாம்புகள். அப்பாம்புகளைக் கொல்லும் தன்மையுடைய பலகோடுகளை உடைய வளைவான சிறகுகளை உடையது. கருடன் எனும் பறவை. அக்கருடனை அணிந்திருக்கின்ற உயர்ந்த கொடியினை உடையவர் திருமால்.

வெண்ணிறமான காளையைத் தன்வலப்புறத்தில் கொண்டிருப்பவர். பலராலும் புகழ்ந்து கூறப்படுகின்ற

வலிமையான தோள்களை உடையவர். உமையம்மை ஒரு பாசத்தில் வீற்றிருக்கும் உடலை உடையவர். இமைக்கும் குணம் இல்லாத மூன்று கண்களை உடையவர், முப்புரத்தை எரித்தவர், கோபம் மிகுந்தவர் சிவன்.

ஆயிரம் கண்களைக் கொண்டவர் நூறு வேள்விகளை நடத்தி வெற்றி கொண்டவர் கொம்புகளையும் நீண்ட துதிக்கையினையும் உடைய புகழ்பெற்ற யானையின் பிடறியில் ஏறியவர் இந்திரன். இந்த மூவரும் வேற்றுமை காண இயலாத முப்பத்து மூன்று தேவர்களும், பதினெட்டு வகையான உயர்ந்த நிலையினை உடையவர்களும் வானில் விண்மீன்கள் தோன்றியதைப் போன்று அழகுறத் தோன்றி காற்றைப் போன்று விரைவாகப் பயணிக்கும் தன்மை உடையவர்களாய்க் காற்றில் தீ தோன்றியதைப் போன்ற வலிமை உடையவர்களாய், இடி இடித்ததைப் போன்ற குரலை உடையவர்களாய்த் துன்பமாகிய குறைகளை முருகப்பெருமானிடம் கூறி இரந்து நின்று அவரைக் காண வருகின்றனர். இக்கருத்தினைப்

“பகலில் தோன்றும் இகலில் காட்சி
நால்வே நியற்கைப் பதினொரு மூவரொடு
ஒன்பதிற் நிரட்டி உயர்நிலை பெற்றீயார்
மீன்புத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட
உருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய
உறுகுறை மருங்கில்தம் பெருமுறை கொண்மார்
அந்தரக் கொட்பினர் வந்துட ன் காண”

எனும் பாடல் அடிகளில் கூறும் நக்கீரர் பிறதெய்வங்களும் விசுவம் கொண்டு காணத்தக்க, வணங்கத்தக்க மகானாக முருகன் அமைகிறார் என்பதைப் பாசத்துடன் வெளிப்படுத்துகிறார். முழுமுதற் கடவுள் முருகன் என்பதை நயத்துடன் வெளிப்படுத்துகிறார்.

எங்கும் வீற்றிருப்பவன்

இறைமை எங்கும் நிறைந்திருப்பது, வீற்றிருப்பது அது

வசவத் திருக்கோயில்களும் சூரவழியாகும்

நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளாகும். இக்கருத்தினை வலியுறுத்த விரும்பும் நக்கீரர், முருகன் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மையை விவரிக்கிறார்.

“வேலன் தைஇய வெறியயர் களனும்
காடுங்காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்பவும்
சதுக்கமும் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமும் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும்”

எனும் பாடல் அடிகளின் மூலம், வேலன் உருவாக்கிய வெறியாடும் இடத்திலும், நாட்டிலும், சோலையிலும், அழகு வீற்றிருக்கும் நீர்வளம் நிலவளம் பொருந்திய தாவரங்களிலும், ஆற்றிலும், குளத்திலும், பல ஊர்களிலும், தெருக்கள் கூடும் இடங்களிலும், புதிய மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் கடம்ப மரத்திலும், ஊரின் நடுவே அமைந்துள்ள அம்பலத்தில் இருக்கும் மரங்களிலும், ஊர் பொது இடங்களிலும் வீற்றிருப்பவர் முருகன் எனும் அரிய கருத்தினை நிரப்புகிறார். காணும் எவ்விடத்திலும் முருகன் வீற்றிருக்கும் தன்மையைத் தம் அகக்கண்களால் கண்டு களித்து உளம்பூரித்து உருகி உடைந்து என்பருகிப் பாடுகின்றார்.

தீர்வுகள்

நக்கீரர் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படை எனும் நூல் முருகனைப்பாட்டுடைத் தலைவனாகச் சிறப்பிக்கிறது. முருகன் மேல் பற்றுக்கொண்ட நக்கீரர் முருகனது முகச்சிறப்பையும், கரச்சிறப்பையும் புகழ்ந்து அவை அடியோர்களுக்கு ஆறுதல் பாராட்டும் அன்பு நிலையைப் பரவசப் பாங்குடன் எடுத்துரைக்கின்றார். மக்களால் வணங்கத்தகுந்த குலதெய்வங்களுக்கெல்லாம் மேலான தெய்வமாக முருகனை வைத்து வணங்கும் நக்கீரர், பிற தெய்வங்களும் விருப்பம் கொண்டு வந்து காணும் தகைமையாளராக முருகனை அடையாளப்படுத்துகிறார். அவர் முருகன் மேல் அன்பினால் அவரைக் கோயிலில் மட்டுமல்லாமல் கண்ணில் படும் பொருள்களில் எல்லாம் காண்கின்றார். முருகனின் சிறப்பைத் தம் எழுத்தோவியத்தில் பதிய வைத்திருக்கிறார்.

58. திருமுருகாற்றுப் படையில் முருகன் வழிபாடு

இரா.மாரிமுத்து

உதவிப்பேராசிரியர்

கசுதாரிபாய் காந்தி கன்யாகுருகுலம்

பெண்கள் கல்வியியல் கல்லூரி

வேதராண்யம்

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்களைப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை என பிரித்தனர் அறிஞர்கள். பத்துப்பாட்டில் செம்பாதி ஆற்றுப்படைகள், ஆற்றுப்படை நூல்களுள் மிகவும் தனிச்சிறப்பு உடையது திருமுருகாற்றுப் படையாகும். முருகப்பெருமானிடம் அருள் வேண்டுவோர் மிகவும் வேண்டி விரும்பிப் பாராயணம் செய்யும் நூல் திருமுருகாற்றுப் படையாகும். சங்க இலக்கியங்களுள் வைரமாகத் திகழ்வதாகவும் கூறப்படுகிறது. நூலாசிரியர் மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் என்றும் தருமிக்குப் பொற்கிழி அளித்ததில் இறையொடு கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டு நெற்றிக் கண்ணைத் திறப்பினும் குற்றம் குற்றமே என்று வெகுண்டு கூறியதால் மாதொருபாகனின் சாபத்திற்கு ஆளாகித் துன்புற்றார். அச்சாபத்தில் இருந்து மீளவும் பூதத்தால் ஏற்பட்டத் துன்பத்தில் இருந்து நீங்கவும் திருமுருகாற்றுப் படையைப் பாடினார்.

திருமுருகாற்றுப் படையின் பெருமை

முருக பெருமானிடம் அருள் பெற்ற ஒருவன் வேறு ஒருவனை முருகப் பெருமானிடம் ஆற்றுப்படுத்தியது திருமுருகாற்றுப் படையாகும். இதனைப் புலவரலாற்றுப்படை என்றும் கூறுவர். பத்துப்பாட்டு என்னும் இலக்கியத் தொகுப்பில் முதல் நூலாகத் திகழ்வது திருமுருகாற்றுப் படையாகும். பன்னிரு திருமுறைகளில் பதினோராம் திருமுறையாகி அவற்றுள் ஒளியாகத் திகழ்கிறது. முருகப் பெருமானின் வழிபாட்டு நூல்களுள் தலைசிறந்த நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இந்நூல்

நற்பலன்கள் தரும் புனித நூல் திருமுருகாற்றுப்படை என இவற்றின் பெருமை கூறப்படுகிறது.

தீருப்பராங்குன்றம்

உலக உயிர்கள் மகிழும் படியாக மேரு மலையை வலமாகச் சுற்றி வருகின்றது ஞாயிறு மண்டிலம். இந்த ஞாயிறு மண்டிலத்தைப் பல சமயத்தவரும் புகழ்கின்றனர். கிழக்குக் கடலில் தோன்றுகின்ற ஞாயிறு மண்டிலமானது மிக்கஒளி உடையது. இருளை விரட்டியடிக்கும் என்றும் இயற்கையான ஒளியுடையவன் முருகப்பெருமான் தன்னையே சரணடைந்தவர்களின் தீவினையைப் போக்கும் வலிய திருவடிகளையுடையவன் பகைவர்களை அழிக்கும் இடி போன்ற ஆற்றல் மிக்க அகன்ற கைகளையுடையவன். குற்றமில்லாத இந்திரன் மகள் தெய்வானையின் கணவன், சூரியனும் சந்திரனும் வானில் உள்ள இருளைப் போக்குகின்றன. அத்தகைய வானம் பெருமையுடைய நீர்த்துளியை முதலில் சிதறி மழையை பெய்வித்தலால் காடு குளிர்ந்தது. காட்டில் உள்ள பெரிய அடிபாகத்தையுடைய செங்கடம்பு மலர் அக்காடே இருள் சூழ்ந்தது போல் தழைத்து மலர்ந்து இருக்கும். அத்தகைய மணம் மிக்க வட்டமான பூவால் செய்த குளிர்ந்த மாலையை அணிந்தவன்; அழகான மார்பையுடையவன் முருகப்பெருமான் என்று கூறப்படுகிறது.

முருகபெருமான் தீயசக்தியை அழித்தல்

மிக உயர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த மலையில் இருப்பவன் வண்டுகள் மொய்க்காத அன்றலர்ந்த தீப் போன்ற நிறம் உடைய குளிர்ச்சி பொருந்திய செங்காந்தள் மலர்களால் ஆன மாலையை சூடியதிருமுடியை உடைய முருகப்பெருமான் பூமியைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற கடல் தன் நிலை குலைய முருகப்பெருமானின் இலை போன்ற வடிவுடைய ஒளிவீசும் வேல் சூரபன்மாலை பிளந்தது. அவனைத் தொடர்ந்து அசுரர்கள் மாண்டனர். அதனால் பேய்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தன. துணைங்கை கூத்தை ஆடின. மனித வடிவமும் விலங்கின் வடிவமும் இரண்டும் கலந்த ஒரு விசித்திரமான வடிவம் கொண்டவன் சூரபன்மன். அவன்

படைகள் தோல்வி அடையவும் முருகப்பெருமானுடைய கூர்மையான வேல் கீழ்நோக்கிய பூங்கொத்தையுடைய மாமரத்தின் வடிவமுள்ள சூரபத்மனை இரண்டாகப் பிளந்தது. அவ்வேலுக்குரிய முருகப்பெருமான் குற்றமில்லாத வெற்றியையும் யாராலும் அளந்து அறியப்படாத நல்லபுகழையும் சிவந்த வேலையும் இனிமையான வடிவத்தையும், உடைய அழகான முருகப்பெருமானுடைய சிவந்த திருவடியிலே செல்லும் தலைமையான உள்ளத்துடன் நன்மைகளையே செய்யும் நோக்கத்துடன் அவன் விரும்பித் தங்கும் இடத்துக்குரிய வழியை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களேயானால் உங்கள் விருப்பம் போல் நீங்கள் விரும்பிய பயனைப் பெறுவீர்கள்.

தீராத குறைகளையும் தீர்க்கும் தீர்த்த கிரி முருகன்

வள்ளிக்கும், முருகனுக்கும் சம உயர சிலை அமைந்த அபூர்வ ஆலயம் முருகப்பெருமானின் திருவடிகள் அமைந்துள்ள அழகியமலை, வள்ளியை மணம் முடிக்கும் முன் முருகன் இளைப்பாறிய மலை என பல்வேறு சிறப்புகள் கொண்ட ஆலயமாகத் திகழ்கிறது. வேலூர் அருகே அமைந்த தீர்த்தகிரி வடிவேல் சுப்ரமணியர் திருக்கோவில் வள்ளியை மணம் புரிய விரும்பிய முருகப்பெருமான் வேலூர் மாவட்டத்தில் உள்ள வள்ளிமலை நோக்கி சென்ற போது இந்த மலையில் சிறிது நேரம் இளைப்பாறிப் பாதம் பதித்து சென்றதாகக் கூறப்படுகின்றது. 222 படிகள் ஏறினால் மலை உச்சியை அடையலாம். பத்து படிகள் ஏறியதுமே வலப்புறம் முருகப்பெருமானின் திருவடிகள் காட்சி தருகின்றன. முருகனின் பணிவிடைப் பெண்கள் என்று கூறப்படும் கன்னிமார்கள் சன்னதி படியேறும் போது இடப்புறம் அமைந்துள்ளது. அதன் வலப்புறம் விழுதுகள் இல்லாத கல்லால மரம் காட்சி தருகின்றது. ஆலயத்தின் அடியில் பாறையின் கீழே இன்றும் சுனை தீர்த்தம் பொங்கி வழிந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாகவே இத்தலம் தீர்த்தகிரி என வழங்கப்படுகிறது.

108 அடி உயர் முருகப்பெருமான்

இவ்வாலயத்திற்கு 108 அடி உயர முருகன் சிலையை

மலேசிய நாட்டு பத்து மலை முருகன் வடிவில் தீர்த்தகிரி மலை மீது அமைக்கத் திட்டமிட்டு பணிகள் தொடங்கியுள்ளன. பத்துமலை முருகன் சிலையைச் செய்த சிற்பியே இந்த சிலையையும் வடிவமைக்க உள்ளார் என்பதைச் சிறப்பாகக் கூறப்படுகிறது.

முருகப்பெருமான் பயன்படுத்திய இசைக்கருவிகளின் செய்திகள்

அருவியின் ஓசையுடன் வாத்தியங்கள் இனிமையாய் ஒலிக்க சிவந்த நிறம் பொருந்திய பல மலர்களைத் தூவி, குருதி, தோய்ந்த சிவந்த தினையை அச்சம் தருமாறு பரப்பி, குறவர் குடிமகள் முருகப்பெருமான் மகிழும் வண்ணம் வாத்தியத்தை வாசிக்கும் படிச்செய்து முருகப்பெருமான் வருமாறு பெரிய நகரில் வெறியாடுவான். அவ்வாறு வெறியாடிய களத்தில் ஆராவாரம் ஏற்பட ஊது கொம்புகள் பலவற்றை ஊதியும் வளைவான மணிகளை ஒலிக்கச் செய்தும், நல்ல வண்மை உடைய பிணிமுகம் என்ற யானையை வாழ்த்தியும் வேண்டுவார் வேண்டியதைப் பெற அதற்காக வழிபட அவர்கள் வழிபாட்டை ஏற்று அந்தந்த இடங்களில் முருகப் பெருமான் தங்கவும் செய்வார் என்று கூறப்பட்டது.

முருகப்பெருமானைப் போற்றுதல்

தேவர்களாலும் முனிவர்களாலும் துதிக்கப்பட்ட பெரிய திருநாமத்தை உடைய புகழனே. குரனின் வம்சத்தை வேரோடு அறுத்த வலிமைமிக்கத் தோள்களை உடையவனே! போர் செயல்களில் சிறந்து விளங்கும் வீரனே! வானவர் வணங்கும் விற்படைத்தலைவனே! கடம்பமாலை சூடிய மார்பை உடையவனே! எல்லா நூல்களையும் அறியும் புலவனே! போர்த் தொழிலில் ஒப்பில்லாதவனே செய்யம் போர்களில் வெற்றியை உடையவனே அந்தணர்க்குச் செல்வம் போன்றவனே புலவர்கள் சொல்லும் சொற்களில் இருப்பவனே! தெய்வானையார்க்கும் வள்ளி நாச்சியார்க்கும் கணவனே வீரர்களுள் காளை போன்றவனே! வேல் ஏந்தும் பெரிய கையை உடையவனே! மலையைப் பிளந்து தேவர்களைக் காத்த குறிஞ்சி நிலத்துக்கு

உரியவனே பலரும் புகழ்ந்து பேசும் புலவர்களுள் சிங்கம் போன்றவனே! போர்களை முடித்துத் தன்னிடம் இரந்து வந்தவரைத் தழுவியவர்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைத் தந்து காக்கும் பெரியவனே என்று முருகப்பெருமானை போற்றப்படுகின்றது.

முருகப்பெருமானின் தலையலங்காரம் பற்றியச் செய்திகள்

முருகப்பெருமானின் முடி ஐந்து வேறு வகைப்பட்ட வடிவை உடையதாக முடிக்கப்பெற்றது. ஐந்து உறுப்புகள் (தாமும், மகுடம், பதுமம், கிம்புரி, கோடகம், என்னும் ஐந்தும் ஆண்களின் தலையலங்காரங்கள்) அழகாகச் செய்யப்பட்ட தலை அணிகள் அதில் உள்ள மணிகள் ஒன்றுடன் ஒன்று மாறுபடும் மின்னல்போல் அவை திருமுடியிலே பொலிவுபெறும். ஒளி பொருந்திய அசையும் தொழில் திறம் அமைந்த பொன்னால் செய்த மகரக்குழைகள், அவை தொலைவில் இருந்தாலும் மிக்கப் பிரகாசத்துடன் ஒளிவீசும் அவை திங்களைச் சுமந்திருக்கும் விண் மீன்களைப் போல் விளங்கும். குற்றம் அற்ற தவம் செய்பவரின் மனங்களிலே நேராகத் தோன்றும் ஒளியையும் நிறத்தையும் உடைய முகங்களில் ஒரு முகம், பெருமையையும் இருளையும் உடைய உலகம் குற்றம் இல்லாமல் விளங்கும் பொருட்டு பலவாகிய கிரகணங்களைத் தோற்றுவித்து விரிந்தது.

முடிவுரை

திருமுருகாற்றுப்படை ஆறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. முருகனின் ஆறுமுகமும் ஆறுபடை வீடும், அவன் சிறப்பும் கூறப்படுகின்றது. 1.திருப்பரங்குன்றம், 2.திருச்சிர் அலைவாய், 3.திரு ஆவினன்குடி, 4.திருஏரகம், 5.குன்றுதோறு ஆடல், 6.பழமுதிர்ச்சோலை ஆகியவை உள்ளன. உயிர்களின் துயர்போக்கி, இன்பம் தரும் அழியாவிட்டை நல்கியருளும் ஒப்பற்ற வள்ளற்பெருமானாகிய முருகவேலையே சான்றான்மை மிக்க நல்லிசைப் புலவர் நக்கீரர் பாட்டுடைத் தலைவனாகத் தேர்ந்தெடுத்தது போற்றுவதற்குரியதாகும். இவ்வாறு முருகப்பெருமானின் சிறப்புகள் கூறப்படுகின்றன.

59. சைவ வழிபாட்டு நெறியில் திருமுருகாற்றுப்படை

சி.முனியசெல்வி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

சிறி சங்கரா பகவதி கலை, அறிவியல் கல்லூரி

கொம்மடிக் கோட்டை

முன்னுரை

உலக மக்கள் அனைவரும் தத்தம் வாழ்க்கையில் மேற்கொண்டு ஒழுகும் பொதுவான ஒழுகலாறுகளில் தெய்வ வழிபாடும் ஒன்றாகும். மக்கள் உள்ளத்தில் தோன்றிய அச்சத்தினாலும், பிற உயிர்கள் மீது கொண்ட அன்பினாலும் எல்லாவுயிருக்கும் துணைபுரியும் தெய்வம் என்பது ஒன்றுண்டு என்ற உணர்வு மக்கள் மனத்தில் தோன்றியது. தமிழ் மக்களது வாழ்க்கையில் நிலவிவரும் தெய்வ வழிபாடுகள் சமய நெறியாகவும், அந்நெறி பற்றிய சிந்தனைகள் தத்துவங்களாகவும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளன. இந்தத் தத்துவ உண்மைகளைப் புலப்படுத்தும் முறையில் தென்னாட்டில் சைவ சமயம் முதன்மை பெற்று விளங்குகிறது. தென்னாட்டுடைய சிவனே போற்றி என்ற பக்தி நிலைதான் சைவ வழிபாடு நெறியைத் திருமுருகாற்றுப்படை மூலம் பறைசாற்ற வைத்திருக்கின்றன.

வழிபாடு-வரையறை

வழிபடு என்ற வேர்செல்லின் இருந்து, பிறந்த வழிபாடு என்னும் சொல் வழியிற் செல்லுகை, பின்பற்றுகை, வணக்கம், பூசனை என்ற பொருளினைத் தருகின்றன என்கிறது தமிழ் அகராதி. வழிபாடு என்ற சொல் கௌரவம், கண்ணியம், வணக்கம், மதிப்பு என்ற பொருட்களைப் பெற்று விளங்குகின்றன. கடவுளையோ, கடவுள்களையோ, உயிர் உள்ளவற்றையோ, உயிர் இல்லாதவற்றையோ, வழிபாட்டுச் சொற்களைக் கொண்டு வழிபடுவதே வழிபாடு என்று கலைக்களஞ்சியம் கூறுகிறது.

வழிபாட்டு நெறிகள்

தெய்வ வழிபாடு பெருநெறி மரபு. சிறுநெறி மரபு என்று இருநெறி முறைகளைச் சார்ந்தது. வேத ஆகம விதிப்படி நடைபெறும் வழிபாட்டு முறையைப் பெருநெறி மரபு என்று குறிப்பிடுகின்றனர். சைவ சமயங்களில் அடங்கும் சிவன், பார்வதி, முருகன் போன்ற எண்ணற்ற பெருந்தெய்வங்கள் பெருநெறி மரபில் வருவதாகும். சிறுநெறி மரபு. ஆகம விதிக்கு மாறுபட்ட வழிபாட்டை உடைய கடலைமாடன், பேச்சியம்மன், இச்சகியம்மன் போன்ற தெய்வங்கள் சிறு தெய்வங்கள் ஆகும்.

தீருமுருகாற்றுப்படையில் வழிபாட்டு முறைகள்
தலைமேல் கைகுவித்து வழிபடல்

வேதம் ஒதும் அந்தணர்கள் குளித்து முடித்த பின்பு, ஈர ஆடையுடன் முருகனைத் தொழுகின்றனர். கையை உச்சிமேல் கூப்பித் தொழுகின்றனர். பின்னர் ஆறெழுத்து அடங்கிய அருமறையாகிய சரவணபவ என்னும் நாமத்தைத் தனது நாவன்மையால் பாடுகின்றனர். இதனை,

“ஆண்டான் டாயினும் ஆகக் காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந்து ஏத்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி”

என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது. மேலும்,

“செறிதொடி முன்கை கூப்பி செவ்வேள்”

என்று பட்டினப்பாலை கூறுகிறது.

நோன்பு மேற்கொண்டு வழிபடல்

விரதங்கள் மேற்கொண்டு கடவுளை வழிபடுதல் என்பது வழக்கமான ஒன்றாகும். அவ்வாறு உடலை வருந்தி விரதங்கள் மேற்கொள்வதால் நன்மைகள் வந்து கிட்டும் என்று எண்ணுகின்றனர். சுடுமையான விரதங்களால் எலும்பு தெரியும் உடம்பினை உடையவரும், உயிர்களிடத்து மாறுபாடு கொள்ளாதவரும் நுட்பமான பேரறிவினை உடையவருமாகிய

முனிவர்கள் நெஞ்சருக வழிபடுகின்றனர். இதனை,

“சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வானர முடியினர்
மாசுஅற இமைக்கும் ஊன்கெடு மார்பின்
என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்”

என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது. மேலும் இதனை

“நீபலகாண் மூழ்கி நிலத்தசைஇத் தோலுடையார்ச்
சோர்சடை தாழச் கடரோம்பி”

என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை கூறுகிறது.

வேலவன் வெறியாட்டு நிகழ்த்தி முருகனை வழிபடல்

தெய்வத்தைச் சாந்தி செய்து பூசிப்பதற்கு வெறியாட்டு நடத்துகின்றனர். இவ்வெறியாட்டு களம் அமைப்பவன் வேலன். குறமகளிர் முருகன் வழிபாட்டிற்கு என ஓரிடத்தை அமைத்துத் தூய்மைப்படுத்துவர். அங்கே கோழிக் கொடியை நிறுவி, நெய்யும் வெண்கடிகும் கலந்து பூசி, சிறு மஞ்சளை அரைத்து, சந்தனக் குழம்போடு கலந்து தெளிப்பர். இதற்குக் கூந்தல் தெளித்தல் என்று இக்காலத்தில் வழங்குகின்றனர்.

பண்டைக்கால மக்கள் தமக்கு உடல்நலமில்லா வழியாதல், பிற குறைகள் உண்டான பொழுதாதல், வேலன் கட்டுவிச்சி முதலியோரிடத்துக் குறி கேட்டாலும் அவர் இக்குறை தெய்வத்தாலே நேர்ந்தது என்று கூறினாலும் அல்லது தெய்வத்திற்கு வெறியாட்டயர்ந்தால் தாம் உற்ற துயர் நீங்கும் என்று கருதினாலும், எதிர் காலத்தை நிகழப் போவதனை முன்னரே அறிந்து கொள்ள விரும்பினாலும், அவ்வழி முருகப் பெருமானுக்கு வேலனைக் கொண்டு களன் இழைத்து மறியறுத்து, மலர் சிதறி நறுமணம், புகை, சாந்தம் முதலியன கொடுத்து, வழியாகச் செய்கின்றனர். அவ்வாறு செய்யும் போது அக்கடவுள் வேலன் மேல் எழுந்தருளி ஆவன கூறி அவர் குறையைப் போக்குவது வழக்கமாக உள்ளது. இதனை,

“வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்

வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தளும்”

என்று வெறியாட்டை தொல்காப்பியம் கூறுகிறது. மேலும் இதனைக்

“களன் இழைத்துக் கண்ணி சூட்டி
வளனகர் சிலம்பப் பாடி பலிகொடுத்து
உருவச் செந்தினைக் குருதியொரு தூவய்
முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு நடுநான்”

என்று அகத்திணைப் பாடலும் கூறுகிறது.

குரவைக்கூத்து ஆடி முருகனை வழிபடல்

குரவை என்பது ஒரு வகை கூத்து ஆகும். இஃது எழுவரேனும் எண்மரேனும் ஒன்பதின்மரேனும் கைகோர்த்து ஆடும் கூத்து என்பர். முருகனுக்குப் பூசை செய்யும் வேலன், பச்சிலைக் கொடியில் நல்ல மணமுடைய சாதிக்காயை இடையிடையே சேர்த்து, அதனோடு அழகிய தக்கோலக் காயையும் கலந்து, காட்டு மல்லிகையுடன் வெண்டாளிப் பூவையும் சேர்த்து கட்டிய தலை மாலையை உடைவனாய் நிற்க, நல்ல வாசனை வீசும் சந்தனம் பூசிய மார்பினை உடைய குறவர்கள், தங்கள் சுற்றத்தாருடன் சேர்ந்து குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய தொண்டகம் என்னும் பெயருடைய வாத்தியத்தை முழக்கினர். பின்னர் அதன் தாளத்திற்கு ஏற்ப குரவைக் கூத்தை ஆடி, முருகக் கடவுளை வழிபடுகின்றனர். இதனை மலைபடுகடாம்,

“அருங்குறும் பெறிந்த காளவர் உலகை
திருந்துவேல் அண்ணற்கு விருந்திறை சான்மென்
நறவுநாட் செய்த குறவர்தம் பெண்டிரொடு
மான்தோல் சிறுபறை இறங்க கல்லென
வான்தோய் மீமிசை யயருங் குரவை”

குறவர்கள் குரவைக் கூத்து ஆடிய நிலையைக் கூறுகின்றது.

மலர், வெண்பொறிகளைத் தூவி வழிபடல்

குறவர்கள் குளிர்ச்சி நிறைந்த செவ்வலரி மாலையையும்,

தாவத் தீஞ்சோலிக்கும் முருகவழியும்

ஏனைய மலர்களையும் கலந்து தூவியும் மாசு நீக்கப்பட்ட செந்நெல்லியின் வெள்ளிய பொறிகளையும் தூவி வழிபட்டனர் என்பதைக்

“குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொள் உருவின் இரண்டுடன் உடஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொறி சிதறி”

திருமுருகாற்றுப்படை; கூறுகிறது. மேலும் இதனைப்

“பன்மலர் சிதறியர் பரவுறு பலிக்கே”

என்று நற்றிணைப் பாடல் கூறுகிறது.

இசைக்கருவிகளை மீட்டி வழிபடுதல்

குறவர்கள் குறிஞ்சி பண்ணை ஆரவாரம் செய்யும்படி பாடி, ஊது கொம்புகள் பலவற்றையும் சேர ஊதி, மணியை ஒலித்து வழிபாடு செய்தனர். இக்கருத்தையே பட்டினப்பாலையும்,

“குழலகவ யாழ்முரல
முழுவதிர முரசியம்ப
விழவறா வியலாவணத்து”

என்று கூறுகிறது.

முடிவுரை

சைவ பக்தி மரபை வலுப்படுத்தும் விதத்தில் முருக வழிபாட்டு முறைகள் காணப்படுகின்றன. திருமுருகாற்றுப் படையில் சைவ சமயக் கடவுளான முருகப்பெருமானின் சிறப்புகள் மக்களின் வழிபாட்டு நெறியோடு இணைந்துள்ளது. இங்குக் காணப்படும் வழிபாட்டு நெறிகள் சைவ சமயத்தின் கடவுள்களுக்குப் பொதுவானதாக இருந்தாலும், வேலன் வெறியாட்டு, குரவைக்கூத்து குறிஞ்சி நிலத்திற்கே உரிய முருகனின் கூத்தாகத் திகழ்கிறது. ஆகையால் திருமுருகாற்றுப்படை வழிபாட்டு நெறியோடு கலையுணர்வையும் பிரதிபலிக்கின்றது. வழிபாடு என்பது காலங்காலமாக மனிதன் உணர்வோடு பின்னிப் பிணைந்தது என்பது இங்கு உணரமுடிகிறது.

60. ஆற்றுப்படை எனும் இனக்கீயவகை வழி பக்தி- முருகனின் அருட்சிறப்பும் வழிபாட்டு முறைகளும்

முனைவர் சு.அராங்கநாதன்

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழியல், பண்பாட்டுப் புலம்

தமிழ்நாடு திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னை

முன்னுரை

பக்தி என்பது பயத்தின் அடிப்படையில் பிறந்தது என்பார். அதனால் தான் பயபக்தி என்னும் சொல் வந்திருக்க வேண்டும். கடவுளிடம் பயப்பட வேண்டும் என்பது தவறு செய்வதைத் தடுப்பதற்கான வழிமுறையாகும். இயற்கையை வழிபட்ட மனிதன் அதற்கு உருவம் கொடுக்கும் முயற்சியில் ஆயுதங்களோடு கடவுளர்களைப் படைக்கிறான். தீய சக்திகளை வேட்டையாடுவதற்கு ஆயுதங்களுடன் கடவுள் காட்சி தருகிறார். இது மனித சமூகத்தின் வேட்டை சமூக எச்சமாகும். இந்த கடவுள் எனும் கருத்தியல் உலகின் ஒட்டுமொத்த மனிதச் சமூகத்திற்கும் ஒன்று அல்ல. மாறாக இடம், தொழில், வாழ்முறைகள், குலம், சாதி, இனம் உறவுமுறை என்றெல்லாம் வேறுபடுகிறது. அந்த வகையில் தமிழ் சமூகத்திற்கென கடவுளர்களும் நிறுவனமாக்கப்பட்ட சமயங்களும் இருக்கின்றன. இது இன்று நேற்று உருவானதல்ல. பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய தோற்றமாகும். நமக்கு தொல்காப்பியம் கடவுளர்கள் பற்றிய ஒரு தெளிவினை ஏற்படுத்துகிறது. தொல்காப்பியம் எழுதப்பட்ட காலத்திலும், அதற்கு முந்தைய காலகட்டங்களிலும் நிலம் அது சார்ந்த வாழ்க்கை முறை என்றிருந்தது. அதனடிப்படையில் அதாவது நில அடிப்படையில் கடவுளர்கள் வழிபடப்பட்டதை அறியமுடிகிறது.

“மாயோன் மேய காடு உறை உலகமும்
சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்
வேந்தன் மேய தீம் புனல் உலகமும்
வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனச்
சொல்லிய முறையான் சொல்லவும் படுமே”

எனும் நூற்பாவின் வழி எந்த நிலத்திற்கு எந்தெந்த கடவுள் என்று வரிசைப்படுத்துகிறார் தொல்காப்பியர். இதில் குறிஞ்சிக்குச் சேயோன் என்னும் கடவுள் சொல்லப்படுகிறது. சேயோன் வேலன், முருகன் என்று வழங்கப்பட்டதைச் சங்கப் பாடல்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. முருகன் சைவம் எனும் பெரும் சமயத்தின் கடவுளாகப் பின்னாளில் வழிபடப்படுகிறது.

பத்துப்பாட்டு என வழங்கப்படும் நூல்களுள் முதலில் வைத்து எண்ணப்படுவது திருமுருகாற்றுப்படை நக்கீரன் எனும் சங்கப் புலவர் பாடியது. திருமுருகாற்றுப்படை சங்க நூல்களில் பத்துப்பாட்டில் முதலாவதாக இடம்பெற்றுள்ளது. இது பிற்காலத்தில் எழுதப்பட்டது என்ற கருத்தும் உண்டு. இருந்தபோதும் முருகனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு 317 அடிகளால் பாடப்பட்டது என்பதைப் பெரும்பாலானோர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். ஆற்றுப்படுத்துதல் என்னும் சொல் வழிப்படுத்தல் என்ற பொருள்படும். இந்த அடிப்படையில் வீடு பேற்றினை அடைவதற்கு அல்லது பெறுவதற்குப் பக்குவமடைந்த ஒருவனை வீடு பெற்ற ஒருவன் வழிபடுத்துவது என்ற பொருள்படும். தோட்டக்காலத்தில் வெறியாட்டு நிகழ்த்தும் வேலன், குறி சொல்லும் கட்டுவச்சி ஆகியோர் மீது முருகன் வந்து அணங்கி வேண்டுதலே என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்நூலின் வேறுபெயர் புலவராற்றுப்படை என்பதாகும். இதன் சிறப்பு கருதி இந்நூலினைச் சைவத் திருமுறைகளுள் 11ஆவது திருமுறையில் வைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. சங்கப் பாடல்களில் பத்துப்பாட்டு எனும் தொகுப்பில் அனைத்திற்கும் கடவுள் வாழ்த்து மற்றும் காப்புச் செய்யுள் போல் அமைந்து முதல் நூலாக வைத்து எண்ணப்படுகிறது. திருமுருகாற்றுப்படை ஆறு பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது. அதாவது ஒவ்வொரு பிரிவும் அறுபடை வீடுகளில் குடிகொண்டுள்ள முருகபெருமானின் சிறப்புகளையும் அருள்கொடையையும் பாராட்டுவதாக அமைந்துள்ளது.

முதல் பிரிவில் திருப்பரங்குன்றத்தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானின் சிறப்புகள் சொல்லப்படுகிறது. துன்பத்தில் வாடுவோரைத் தாங்கிக் காப்பதுதான் முருகனுடைய அருள் கொள்கை. அவனது திருவடிகளின் சிறப்பும் அதுதான். அவனது அருட்செயலை எதிர்ப்பவர்களை அவனது திருவடி மிதித்தழிக்கும். அதுமட்டுமல்ல, அவனது கைகள் மழைபோன்று உதவக்கூடியது என்கிறார்.

“உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றான்
செறுநர்த் தாங்கிய செல்லுறழ் தடக்கை”

என்கிறார். இப்படிப்பட்ட முருகன் காந்தன் மலர் மாலையைத் தலையில் குடியிருப்பான். அந்தப் பூக்கள் மந்தியும் அறியாத மரமடர்ந்த மலையடுக்குப் பகுதியில் வண்டுகளும் மொய்க்க முடியாமல் மிகுதியாகப் பூத்துக் கிடப்பவை. அதனால் தான் முருகப்பெருமானை காந்தனின் கண்ணிமிலைந்த சென்னியன் என்கிறார். மேலும் கடலின் உள்ளே சென்று சுடர்வீசும் இலைபோன்ற தன்வேலை விசிச் சூரபன்மனின் குல முதலையே கொன்றழித்த கொற்றவன் என்று போற்றுகின்றனர்.

“மந்தியும் அறியா மரபையில் அடுக்கத்துச்
சுரும்பும் மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்
பெருந்தன் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்
இருபே குருவின் ஒருபே ரியாக்கை
அறுவேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி
அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழினார்
மாமுதல் தடிந்த மறுவில் கொற்றத்து
எய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேளய்”

முருகன் தன் ஒரே ஒரு பேருடம்பில் இருபேர் உருவங்களில் காட்சி தருபவன். ஒன்று ஆண்டிக்கோலம். மற்றொன்று ஆறுமுகக் கோலம். கவிழ்ந்த இலைகளையுடைய மாமரமாகி நின்ற அவுணர் கொட்டம் அடங்க அம்மாமரத்தை முருகன்

வேரோடு வெட்டிச் சாய்த்தான். தனது செவ்வேலை வீசப் பெற்ற இக்கொற்றம் குறையாகது புகழை உடையவன். இப்படிப்பட்ட முருகப்பெருமானின் அருளைப் பெற ஆற்றுப்படுத்துகிறார் அதாவது முருகனது திருவடிகளாகிய கொழுகொம்புகளைப் பற்றிக்கொண்டு படரும் உள்ளம் இருந்தால் அது நல்லதை மட்டுமே விரும்பும். அதற்கு நீ உனது புல அறிவைப் பிரிந்து அவன் நினைவாகவே வாழ வேண்டியிருக்கும். அவன் குடிகொண்டுள்ள இடங்களுக்கு நீ செல்ல விரும்பினால் உன்னுடைய நெஞ்சத்தில் அந்த ஆசை நன்றாக வலுப்பெறட்டும். நீ முருகனை நினைத்ததை அருளைப் பெற உடனே செயல்படுத்துவாராக என்று ஆற்றுப்படுத்துகிறார்.

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பரிந் துறையும்
செலவுநீ நயந்தனை யாயின், பலவுடன்
நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப
இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே

என்கிறார். அதனைத் தொடர்ந்து திருச்சீரலைவாயில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானின் சிறப்புகளை எடுத்துரைக்கிறார். முருகனின் யானை கூற்றம் போல் விரைந்து நடக்கும். அப்போது இருமருங்கிலும் தொங்கும் மணி ஒலிக்கும். அந்த ஆண்யானை வலிமையால் புயல்காற்று கிளர்ந்து வீசுவது போன்றது. அம்பின் நுனி குத்தி ஆறிய வடுக்களைக் கொண்ட நெற்றியை உடையது. நெற்றியில் வாடா மாலையும், ஓடை என்னும் அணிகலனும் அதற்கு உண்டு. இத்தகைய யானைமேல் முருகன் காட்சி தந்தான்.

“வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வரப்
படுமணி இரட்டும் மருங்கின கடுநடைக்
கூற்றத்து அன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்டு”

முருகன் தன் தலையில் முடி சூடிக்கொண்டிருந்தான். அந்த முடியில் ஐந்து முகப்பட்டை தீட்டிய திருமணி

பதிக்கப்பட்டிருந்தது. பொன்முடியில் நீலநிற மணியின் ஒளி முரணியிருந்தது. இது அவன் தலைக்குப் பொலிவைத் தந்தது. வகைப்படுத்திப் பொன்னால் செய்த குழைகளை அவன் தன் காதுகளில் அணிந்திருந்தான். அவைச் சிரித்த வண்ணம் தொங்கி ஆடிக் கொண்டிருந்தன. அவனது முகம் வான மதியத்தைச் சூழ்ந்து அகலாதிருக்கும் விண்மீன் கூட்டம் போல் குழைமணிகளும் முடிமணிகளும் ஒளியுடன் விளங்கின. சந்தனப் பூச்சோடு முத்தாரம் தொங்கும் அவன் மேனியில் செம்புள்ளிகள் காணப்பட்டன. அவை அவன் வாங்கிக் கொண்ட தழுவம்புகள். வளம் மிக்க அவனது இரண்டு தோள்களில் பன்னிரண்டு கைகள் என்று முருகனின் தோற்றம் சிறப்பிக்கப்படுகிறது.

ஐவேறு உருவின் செய்வினை முற்றிய
முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்உறழ் இமைப்பின் சென்னிப் பொற்ப
நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகையமை
பொலங்குழை சேண்விளங்கு இயற்கை வான்மதி
கவைஇ அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பின்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பின் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்

அடுத்து முருகன் திருவாவினன்குடியில் வீற்றிருக்கும் சிறப்பும் அருட்சிறப்பும் சொல்லப்படுகிறது. அவனைக் காண வருவோர் பாகுபாடோ, வேறுபாடோ இல்லாமல் ஒன்றாகக் கூடிக் கண்டு கனித்தனர். முருகனும் பாகுபாடோ, வேறுபாடோ இல்லாமல் காட்சி தந்து கொண்டிருந்தான். மக்களிடம் நால்வேறு இயற்கைப் பாங்குகள் உண்டு. (மனம், மொழி, செயல், இயல்பு என்பன அவை) 11 வகைத்தேவர் (மருத்துவர்) 18 வகைத் தேவர் என்னும் பாகுபாடுகளும் உண்டு. எல்லாருமே உயர்நிலை உலகம் பெறுவதற்காக வானத்தில் மீன் பூத்திருப்பது போல் தோன்றி முருகனை வழிபட்டனர். இவர்கள் காற்றைப்போல் விரைந்து செல்லக் கூடியவர்கள். தீயைப்போல் அழிக்கும் திறம் பெற்றவர்கள். முருகன் பெயரை மின்னலில் தோன்றும் இடியைப்போல் முழங்கினார். வரிசை முறையில் காத்திருந்து தம்

குறையைச் சொல்லி வரம் பெற வேண்டி அந்தரத்திலும் சுழன்று வந்து கொண்டிருந்தனர். இவர்களுக்கெல்லாம் தன் மனைவியோடு காட்சி தந்தவண்ணம் முருகன் ஆவினக்குடியில் சிலநாள் அசைந்தாடும் உரிமையும் உடையவன் என்கிறார்.

“தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னாள்
ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்; அதான்று”

அடுத்து திரு ஏரகத்தில் அந்தணர்கள் முருகப்பெருமானை வழிபடும் முறைகள் சொல்லப்படுகிறது.

ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணூன்
புலராக் காழகம் புலர உடஇ
உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து
ஆறெழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி
நாஇயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிந்துஉவந்து
ஏரகத்து உறைதலும் உரியன்

ஆண் பெண் என்னும் இருபிறப்பாளர் வழிபாடு திருஏரகத்தில் சிறப்பு மிக்கது. இவர்கள் அறுவகைப்பட்ட சமய நெறிகளிலிருந்து வழுவாதவர்கள், சிவன், பெருமாள் என்று இருவரை வழிபடும் பல்வேறு தொல்குடியைச் சேர்ந்தவர்கள். 48 ஆண்டு இளமையை இல்லறத்தில் கழித்த பின்னர் அவர்கள் அறம் சொல்லி முத்தீ வளர்க்கும் கொள்கையில் மூன்று வகைக் குறிக்கோள் உண்டு. இறந்தோருக்கும் இறைவனுக்கும் உணவு சமைப்பதே முத்தீ. பூனாலுக்குமுன், பூனாலுக்குப்பின் என்று அவர்களுக்கு இரண்டு பிறப்புகள் உண்டு. முப்பரிநூல் ஒன்பது கொண்டது அவர்களின் பூனூல். இவர்கள் நல்லநேரம் யார்ப்பவர்கள் ஈர ஆடையை உடுத்திக் கொண்டு புலரவிடுபவர்கள். உச்சியில் கைகளைக் கூப்பித் தாம் வழிவழியாகச் சொல்லக் கேட்ட ஆறெழுத்து மந்திரத்தைத் தாமும் சொல்லி முருகனைப் புகழ்ந்து வாய்விட்டுப் பாடுவர். மணம் மிக்க மலர்களைத் தூவிப் பூசை செய்வர். இதனை விரும்பி முருகன் ஏரகத்தில் வாழ்தலும் உண்டு என்று முருகனின் சிறப்பைப் பாடுகிறார். அதற்கடுத்தாற் குன்றுதோறு ஆடலில்

அருள்செய்யும் முருகனைப் பற்றிய சிறப்புகளைப்
பட்டியலிடுகிறார்.

விரலுளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்
குண்டுகளை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல்
முடித்த முல்லை இலையுடை நறும்பூச்
செங்கால் மராஅத்த வாலிணர் இடையிடுபு
சகும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடஇ
மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு

இந்த விழாவின் போது, செய்யும் சடங்குகள் வெண்சிறு கடுகை நெய்யில் கலந்து முருகேறிய பெண்ணின்மேல் அப்பி மென்மையாகத் தேய்ப்பர், குடந்தம் என்னும் சொல் உடலை நன்றாக வளைத்துக் கூப்பிய கைளால் வணங்குதலையும் மேருதண்ட முத்திரையையும் குறிக்கும். கைகளில் நான்கு விரல்களையும் மடக்கிப் பெருவிரலை உயர்த்திப் பிடித்துக் காட்டுவது தண்ட முத்திரை. இந்த முத்திரையடில் கிடைப்பது ஆறு அங்குல உயரம். முருகனுக்கு ஆறுமுகம். அழகிய பெண்ணை இந்த இருவேறு நிலைகளில் மாறி இருக்கச் செய்தும் ஒப்பனையாடை உடுத்தச் செய்தும் ஆற்றுப்படுத்துவர். ஆற்றுப்படுத்தும் இடம் சிவப்பு நூலால் எல்லை கோலப் பட்டிருக்கும். வெண்பொறிச் சிதறப் பட்டிருக்கும். யானை இரத்தம் கலந்த அரிசி பலியாகத் தூவப்பட்டிருக்கும். அழகிய பெண்ணைப் பிரம்பால் தட்டுவார்கள். மஞ்சள் நீரையும் மணநீரையும் அவள்மீது தெளிப்பார்கள். எருக்கம் பூவை மாலையாகக்கட்டிப் போடுவார்கள் என்பதைப் பின்வரும் வரிகள் உணர்த்துகின்றன.

மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி அமைவர
நெய்யொடு ஐயவி அப்பி ஐதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
முரண்கொள் உருவின் இரண்டுடன் உடஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி

மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்
 குருதியொடு விரைஇய தாவென் ளரிசி
 சில்பலிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇச்
 சிறுபக மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
 பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
 துணையற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
 இமிழிசை அருவியொடு இன்னியம் கறங்க
 உருவப் பல்பூதத் தூஉய் வெருவரக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
 முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
 முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியல்நகர்

இப்படிப்பட்ட முருகனை நாடிவந்தோர் தமது வேண்டுதல்களை மொழியவேண்டும். அவ்வாறு மொழிந்தால் முருகன் அருள்செய்வான் என்கிறார். தெய்வத்து இளநலத்துடன் காட்சி தரும்படி வேண்டல் முருகன் தெய்வநலஞ் சான்ற அழகொழுகும் உருவினனாய் வானம் தோயும் நெடியவனாய் வந்து காட்சிதர வேண்டும். மனங்கவரும் உயர்ந்த நிலையில் தழுவிக் கொள்ள வேண்டும். பண்டைநாள் தொட்டு கமழும் மணமாக அவன் விளங்குபவன் தெய்வமாக விளங்குபவன். இளமைக் கோலமாக விளங்குபவன். நலத்தின் வெளிப்பாடாக விளங்குபவன். இந்தத் தன்மையையெல்லாம் அவன் என்னிடம் வெளிப்படுத்த வேண்டும். அஞ்சாதே என்று சொல்லி பாதுகாக்க வேண்டும். நின் வரவை அறிவேன் என்று ஆறுதல் கூற வேண்டும். அன்பு மொழி கலந்து பேச வேண்டும். இருண்ட கடலால் சூழப்பட்ட உலகில் காத்தளிக்கும் கடவுளாக நீ மட்டுமே விளங்க வேண்டும் என்பதுதான் நாங்கள் வேண்டும் பரிசில் என்று குறிப்பிடுகிறார். இறைவனை அடைவதற்காக வழிகளை முன்மொழிந்திருக்கிறார் நக்கீரனார்.

இறைவனை எல்லா வழிகளிலும் அடைய முடியாது. அதற்கென்று சில வழிமுறைகளும், பின்பற்றுதல்களும்

இருக்கின்றன என்பதைத்தான் நக்கிரனார் குறிப்பிடுகிறார். மற்ற ஆற்றுப்படை நூல்களிலிருந்தும் அதன் படைப்புத்தளத்திலிருந்தும் நக்கிரர் வேறுபட்ட இலக்கிய தளத்தைக் கட்டமைத்திருக்கிறார் எனலாம். பக்தி இலக்கியம் எனும் தமிழ் இலக்கியப் பெரும்பரப்பில் நக்கிரரின் திருமுருகாற்றுப்படை தொடக்கம் எனலாம். இறைவனை வழிபடுதலும், இறைவன் உறைவிடம் பற்றிய குறிப்புகளும் சங்கப்பாடல்களில் பல இடங்களில் காணப்பட்டாலும் இறைவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு அவனது சிறப்புக்களையும், அவன் எழுந்தருளியுள்ள இடங்களின் சிறப்புக்களையும், வழிபடும் முறைகளையும் ஆற்றுப்படை எனும் இலக்கிய வகையின் வழியாக நக்கிரர் இலக்கியப் புரட்சி செய்திருக்கிறார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

61. சிலப்பதிகாரத்தில் முருக வழிபாடு

மு.கவிதா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் (ம)

மகளிர் உயர்க்கல்வி நிறுவனம்

கோவை

முன்னுரை

மனிதன் பிறந்து வளர்ந்து சிந்திக்கத் தொடங்கிய பிறகு தனக்குப் பயன்பட்டதையெல்லாம் கடவுளாக்கினான். அச்சம் தந்ததையெல்லாம் வழிபட்டான். அழகான பொருட்களையெல்லாம் வணங்கினான். மேலும் மொழியைத் தெய்வத்தோடு தொடர்புப்படுத்திக்கூறும் தனிச்சிறப்பு தமிழருக்கே உரியது. தமிழரின் தொன்னூலும் முதனூலுமாகிய தொல்காப்பியத்திலேயே பழந்தமிழகத்தின் பழைய நிலமான மலைக்குத் தெய்வமாகச் சேயோன் முருகன் கூறப்படுகிறான். முருகப்பெருமானைத் தமிழர், தமிழ்ப்பெருமான், தமிழ் இறை, முத்தமிழோன், தமிழ்க்கடவுள் எனவும் போற்றியுள்ளனர். சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் முருகன், சிவபெருமான், திருமால், கொற்றவை, இந்திரன் ஆகிய கடவுளர்களையும் மக்கள் வழிபட்டு வந்துள்ளனர். இதனைப் போலவே பிரமன், காமன், திங்கள், சூரியன், சாத்தன் போன்ற சிறு தெய்வங்களையும் வணங்கியுள்ளனர். இவற்றில் முருகனின் வழிபாடு குறித்து இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகிறது.

குறிஞ்சி நில மலைப்பகுதி

முருகன் குறிஞ்சிநில மக்களால் வணங்கப்பட்டான். எனவே, மலைப்பகுதி முருகனின் இருப்பிடமாக அமைந்துள்ளது. அங்கு இருக்கும் மலையின் அழகையும், செழிப்பையும்,

“இந்திர வில்லின் எதில்கொண் டெழுமென்று
வந்தீங் கிழியுமலையருவியாடுதுமே”

(குன்றக்குரவை 1:3-4)

என்று சிலப்பதிகாரத்தில் இளங்கோவடிகள் குறிப்பிடுகின்றார். குறிஞ்சி நிலத்தில் வீற்றிருக்கும் மலையிடத்தே மணம் வீசியும் அழகுடனும் இழும் என்னும் ஒலியோடு வந்து வீழும் அருவியிலே நீராடுவோம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

செவ்வேள்

வேள் என்ற பெயரில் இரு கடவுள்கள் சுட்டப்பட்டுள்ளனர். மன்மதனின் கருமை நிறத்தைக் கருதி கருவேள் என்றும், முருகனின் செம்மை நிறம் கருதி, செவ்வேள் என்றும் குறிப்பிட்டனர். மங்கல வாழ்த்துக் காதையில் கோவலனுக்கும் கண்ணகிக்கும் திருமணம் நடந்தபோது மகளிர் கோவலனைப் பாராட்டினர் கோவலனின் செம்மேனி அழகு, மகளிருக்கு முருகனை நினைவூட்டியது. சிலப்பதிகாரம், முருகனைச் சிவந்த நிறத்தவனாகவும், பேரழகனாகவும் குறிக்கச் செவ்வேள் என்ற சொல்லை ஆண்டுள்ளது. வேள் என்றழைக்கப்பட்டான். முருக வழிபாட்டில் ஊன்றிய மகளிர் கோவலனைக் கண்டபோது செவ்வேளாகப் புகழ்ந்தனர்.

“கண்டேத்துஞ் செவ்வேள் என்று இசைபோக்கிக்

காதலால்

கொண்டேத்தும் கிடைமையான் கோவலன்”

(மங்கலவாழ்த்து 38-39)

கட்டுரைக்காதையில் நெடுவேள் என்றும் முருகன் போற்றப்பட்டுள்ளான்.

“அவுணரைக் கடந்த சுடரிலை நெடுவேல்

நெடுவேள் குன்றம் அடிவைத்து ஏறி”

(கட்டுரைக்காதை : 189,190)

குரவைக்கூத்து

தெய்வங்களைப் பற்றிய வரலாறுகளே கூத்துக்களாக நடிக்கப்படும் நடனங்களாக ஆடப்படும் வந்தன. சிலப்பதிகாரத்தில் முருகனை நினைத்து குறவர்கள் ஆடுவது குரவைக்கூத்து ஆகும். மலைவாழ் மக்களான குறவர்கள் தங்கள்

குலதெய்வமான முருகனை நினைத்து தங்கள் உறவினர்களுடன்
கள்ளை அருந்தி தொண்டகச் சிறுபறையின் தாளத்திற்கேற்ப
ஆடும் ஆட்டத்திற்குக் குரவைக்கூத்து என்று பெயர். இவ்வாறு
கூத்து நிகழ்த்தினால் நினைத்தது நிறைவேறும் என்ற நம்பிக்கை
அந்நில மக்களிடம் இருந்தது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

“உரவு நீர் மாகொன்றவேலேந்தி ஏந்திக்
குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம் வாத்தோழி
சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும்”
(குன்றக்குரவை 6:3-5)

என்னும் சிலப்பதிகாரப் பாடலடிகள் குறிப்பிடுகின்றன.
இப்பாடலானது பாரிணைச் சூழ்ந்த பெரிய கடலின் நடுவிடத்தே
முன்னொரு காலத்தில் சூரபதுமனை அழித்த வேலை ஏந்திய
கையையுடையவன். திருச்செந்தூர், திருச்சீரலைவாய்,
சுவாமிமலை, திருஏடகம் இம்மலைகளில் வீற்றிருக்கும்
இறைவனான முருகனைப் போற்றி குரவைக்கூத்து ஆடினார்கள்
என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஆலமர் செல்வன் புதல்வன்

சங்க இலக்கியங்களில் சிவன் - உமை ஆகியோரின்
மகனாக முருகன் கூறப்பட்டுள்ளான்.

“ஆலமர் செல்வன் அணிசால் பெருவிறல்”
(கலித்தொகை 81:9)

என்றும்,

“ஆலமர் செல்வன் அணிசால் மகன் விழா”
(கலித்தொகை 83:14)

என்றும் கலித்தொகையும் கூறியுள்ளது. இளங்கோவடிகளும்
ஆலமர் செல்வன் புதல்வன், மலைமகள் மகன், கயிலை மகன்
என்று குறித்துள்ளார்.

வேலன் மடவன், அவனினும் தான் மடவன்
ஆலமர் செல்வன் புதல்வனின் வருமாயின்
கயிலை நன் மலையிறை மகனை நிம்மதிநுதல்

மலைமகள் மகனை நின்மதிநுதல் மடவரல்
(குன்றக்குரவை)

சூரனைக் கொன்றோன்

முருகனின் வெற்றிகளில் மிக சிறந்த வெற்றியாகச் சூரனைக் கொன்றமை குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“குன்றம் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
விண்பொரு நெடுவரை குறிஞ்சிக் கிழவ”

(திருமுருகு : 266-267)

என்று திருமுருகாற்றுப்படைப் போற்றுகிறது. சிலப்பதிகாரமும் இவ்வெற்றியை விவரித்துக் கூறியுள்ளது. குன்றக் குரவையில் முருகன் சூரனை வென்றமை சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

“உரவு நீர் மாகொன்ற வேல் ஏந்தி ஏத்திக்
குரவை தொடுத்தொன்று பாடுகம் வா, தோழி”

முருகனின் தோற்றம் மற்றும் வாகனம்

பிணிமுகம் என்பது உருவகத்தொடர் பிணிமுகம் எனும் பெயரால் முருகனின் வாகனமான மயிலையும், யானையையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். முருகனின் வாகனம் மயில் என்று சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிட்டுக் கூறியுள்ளது. சங்க இலக்கியங்கள் யானையை முருகனின் ஊர்தி என்று கூறியுள்ளன. இதனை,

“அணிமுகங்களோராரும் ஈராறு கையும்
இணையின்றித் தானுடையான் ஏந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ணம்
மணிவிசம்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே”

(குன்றக்குரவை 8:1-4)

என்ற சிலப்பதிகார பாடல் வழி அறியலாம். இப்பாடலானது அழகிய ஆறுமுகங்களையும், பன்னிருகைகளையும் கொண்டு முருகனுக்கு யாரும் ஒப்பில்லை என்ற வண்ணம் முருகனின் கையில் ஏந்தியவேல். முருகனின் வாகனமான மயில் மீது ஏறிய அசுரர்களை அழித்த வேலை ஏந்தியவன் என்பதைக் காட்டுகிறது. மேலும், பிணிமுகம்-மயில் என்று அரும்பத உரை

சூறுவதை,

“என்புழியும் பிணிமுகம் இப்பொருட்டாதல்” (புறம்.55)

என்ற பாடலடியின் வழி அறியமுடிகிறது.

முருக வழிபாடு

குறிஞ்சி நில மக்கள், தங்கள் தெய்வமான முருகனைக் குரவையாடியும் வெறியாடியும் வழிபடுவர். சிலப்பதிகாரத்தில் கண்ணகி கணவனுடன் விமானமேறிச் செல்வதைக் கண்ட வேட்டுவர்கள் வியப்புற்றுக் கண்ணகியைத் தம் குலதெய்வமாகக் கருதி அவள் பொருட்டுக் குரவைக் கூத்து நிகழ்த்தினர்.

“தொண்டகம் தொடுமின் சிறுபறை தொடுமின்
கொடுவாய் வைம்மின் கொடுமணி இயக்குமின்
குறிஞ்சி பாடுமின் நறும்புகை எடுமின்” (குன்றக்குரவை)

என்று முருகனை வழிபடும் முறை கூறப்பட்டுள்ளது.

வெறியாடல்

வழிபாடு, விழா முதலிய சடங்குகள் மக்கள் ஏதோ ஒரு பயன்கருதிச் செய்யப்படுவன. மலைவளம் பெருகவும், மக்கள் தங்கள் வாழ்வு சிறக்கவும் மேலும், தாம் விரும்பும் பயன்களை இறைவனுக்குச் செய்யும் பூசையால் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். குறிஞ்சி நில மக்கள் தங்கள் குலதெய்வமான முருகனை வழிபடுவதற்கு வெறியாட்டு நிகழ்த்தி உள்ளனர். சிலப்பதிகாரத்தில்.

“வேலனார் வந்து வெறியாடும் வெங்களத்து
நீலம் பறவைமேல் நேரிழை தன்னோடும்
ஆலமர் செல்வன் புதல்வன் வரும் வந்தால்
மால்வரை வெற்பன் மணவணி வேண்டுதுமே”

(குன்றக்குரவை 14:1-4)

என்ற பாடல் வரிகளால் அறியலாம். துன்பம் ஏற்பட்டால் அதைப் போக்கவும், பிற துன்பங்களில் இருந்து காக்கும் பொருட்டும் முருகனை நினைத்து ஆடும் ஆட்டம்

வெறியாட்டாகும்.

முடிவுரை

பண்டைய கால மக்கள் தாம் நினைத்ததை நிறைவேற்றும் கடவுளாக முருகனைக் கருதி வழிபட்டனர் என்பதனை அறியமுடிகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் உள்ள குன்றக்குரவை வாயிலாக முருகனின் வரலாற்றுச் சிறப்பை அறியமுடிகிறது. இது குரவைக்கூத்து என அழைக்கப்பட்டதோடு இந்தக் கூத்தினை ஆடுவதனால் மனித வாழ்வில் நல்ல நிகழ்வுகள் ஏற்படுவதாக நம்பப்பட்டது. முருகன் மனிதன் மேல் இறங்கிவந்து ஆடும் வெறியாடல் குறித்தும் சிலப்பதிகாரத்தின் வழியாக அறியமுடிகின்றது. சிலப்பதிகாரத்தில் முருக வழிபாடு மக்களிடையே வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் இருந்ததனை இக்கட்டுரை உணர்த்துகிறது.

62. கந்த புராணமும் முருகனின் சிறப்பும்

முன்னுரை

சோ.குமரேசமூர்த்தி

உதவிப்பேராசிரியர்

திரு.வி.க. கல்லூரி

திருவாரூர்

முருகனின் ஆறுமுகம், ஆற்றுப்படைவீடும், அவன் சிறப்புகளும் வேலும் மயிலும் துணை, குற்றமற்றவராகிய சிவபெருமான் அருளால் பெற்ற கந்தப் பெருமானின் ஆறாவது நாள் ஆகிய சசுடி நன்னாளில் ஒதற்கு உரிய சசுடி கவசத்தைத் துதிப்போர்க்குக் கொடிய வினைகள் யாவும் அகன்று விடும். மனத்தை வருத்தும் துன்பங்கள் யாவும் நீங்கிவிடும்.

கந்த சசுடி பாடலின் சிறப்பு

சசுடி என்னும் திதியைக் கொண்டு கந்த சசுடி விரதத்தை மனம், மொழி, மெய்களால் அனுசரிக்கும் தொண்டர்களுக்கு வேண்டும் உதவிகளைச் செய்யும் சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியவரான முருகன் சரவணபவன் என்னும் நாமத்தை உடையவர் சிவந்த கிரணங்களை உடைய வேலாயுதத்தை உடையவர். இரு திருவடிகளிலும் பல மணிக் கோவைகளான சதங்கை அணியானது இனிய இசையை உண்டாக்கி ஒலிக்கவும் கிண்கிணி என்னும் அணிகலன் அசைந்து ஆடவும் காண்பவருக்கு விருப்பத்தைத் தருகின்ற நடனத்தைச் செய்யும் மயிலை வாகனமாகக் கொண்டவர் முருகப்பெருமான்.

கந்த சசுடி கவசத்தில் முருகனை வந்தருள வேண்டுதல்

மயில் வாகனமுடைய முருகப்பெருமான் வந்தருள்க. இந்திரன், முதலான எட்டுதிசைப் பாடல்களும் துதித்து வரவேற்க, மந்திர வலிமை பெற்று வழங்கப்பட்ட கூர்மையான ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தையுடைய பெருமான் வந்தருள்க. அன்பு பொருந்திய குறப்பெண்ணான வள்ளி நாயகியின் நினைவினை உடையவனே வந்தருள்க தேவேந்திரனுக்கு மருமகனே வந்தருள்க ஆறுமுகங்களைக் கொண்ட தலைவனே வந்தருள்க.

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழிபாடும்

சிராமலையில் எழுந்தருளியுள்ள வேலாயுதனே விரைவில் வந்தருள்வாயாக. நானில் காடாகிய சரவணப் பொய்கையில் அவதரித்து அருளியவனான சரவணபவனே விரைவில் வந்தருள்வாயாக என்றும் சரவணபவ என்னும் ஆறு எழுத்துக்களும் சரவணபவ என்றும் பலவாறு மாறிவரும் ஆறு அட்சரங்களின் மூலப்பொருளான உருவுடையவனே வீரனே உனக்கு வணக்கம் என்று கூறப்படுகின்றது.

**வேலும் மயிலும் துணை
காப்பு**

ஆறிரு கடந்தோள் வாழ்க
ஆறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க
குக்குடம் வாழ்க
செவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க
யானை தன்ன ணங்கு வாழ்க
மாறிலா வள்ளி வாழ்க
வாழ்க சிறடியா ரெல்லராம்

இக்கவசத்தை மனத்தில் நிலைபெறச் செய்வோர்க்கு இம்மைக்குரிய பொருட்செல்வமும், மறுமைக்கு உரிய அழியாப் பேரின்பம் தரும் மோட்ச செல்வமும் உண்டாகி, மிகுந்து பெரும் நிர்விகல்பச் சமாதி நிகடையும் உண்டாகும். தேவர்களுடைய துன்பம் நீங்கும்படி அரக்கரோடு போரினைச் செய்த குமரப் பெருமானுடைய அழகிய பாதங்களைத் துதித்து தியானிப்போம்.

முருகனின் அழகுத் திருமுருகங்களும்

ஆறு திருமுருகங்களும், அழகிய ஆறுகிரிடங்களும், திருநீறு அணிந்த ஆறு நெற்றிகளும், நீண்ட பன்னிரண்டு புருவங்களும், பன்னிரண்டு அழகிய கண்களும் பவழம் போன்ற சிவந்த ஆறு வாய்களும், நல்ல ஒழுங்கான ஆறு நெற்றிகளிலும் நவமணிகள் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட சுட்டி என்னும் ஆறு ஆபரணங்களும், பன்னிரண்டு காதுகளிலும், பன்னிரண்டு குண்டலங்களும், பன்னிரண்டு தோள்களிலும் அழகிய பரந்த மாப்பிலும் பல்வேறு வகையான ஆபரணங்களும், பதக்கமும்,

அணிந்து நல்ல நவரெத்தினங்கள் இழைத்து செய்யப்பட்ட நவமணி மாலைகளை அணிந்து கொண்டு மூன்று புரிகளைக் கொண்ட பூணூலையும், முத்துக்கள் அழகு செய்யும் மாலையையும் அணிந்து விளங்கும் மார்பும், புகழ்ந்து பேசப்படும் பேரழகைக் கொண்ட மேன்மையான வயிறும், கொப்பூழும், அசையும் இசையில் ஒளி வீசும் பீதாம்பரப் பட்டாடையும் ஒன்பது இரத்தினங்களும் பதிக்கப் பெற்ற கவசமும், இரண்டு தொடைகளின் அழகும், முழங்கால்களும் அழகிய பாதங்களில் ஒளிவீசுகின்ற சிலம்பு எனும் ஆபரணமும் ஒலிக்க என்று கந்தர் சுகடி கவசம் பாடலில் முருகனின் அழகையும், ஆபரணங்கள் பற்றியும் கூறப்படுகின்றன.

முருகப் பெருமானிடம் அருள் கேட்டல்

அடியவனாகிய என்னை ஆட்கொண்டருளும் திருவேரகம் எனும் சுவாமிமலைப் பகுதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் செல்வமே. உன் பிள்ளையாகிய அடியேன் விரும்பிக் கேட்கும் வரங்களை மகிழ்ந்து கொடுக்கின்ற வள்ளல் என்று பக்தர்கள் எக்காலமும் முன்நின்று துதிக்கும் பேற்றினையுடைய மகிழ்ச்சியால் உண்டாகும் ஆவேசமும், பல்வகையான திருவிளையாடல்களும் அமைந்து பொருந்திய விசித்திரத்தையும் உடையவனே என்று கூறித் துதித்து, உன் திருவடிகளே உறுதியான பற்றுக்கோடு என்று எண்ணுகின்ற தலையின் மீது உனது இரு திருவடிகளையும் பொருந்த வைத்துக் காத்து அருளாவாயாக.

ஆற்றுப்படை நூல்களில் முருகப் பெருமான்

முருகப் பெருமானிடம் அருள்பெற்ற ஒருவன் வேறு ஒருவனை முருகப் பெருமானிடம் ஆற்றுப்படுத்தியது. திருமுருகாற்றுப் படையாகும். இதனைப் புலவராற்றுப்படை என்றும் கூறுவர்.

முருகப் பெருமானின் ஆறுமுகம் பற்றிய வருணனை

குற்றம் அற்ற தவம் செய்பவரின் மனங்களிலே நேராகத் தோன்றும் ஒளியையும் நிறத்தையும் உடைய முகங்களில், ஒரு

முகம் பெருமையையும் இருளையும் உடைய, உலகம், குற்றம் இல்லாமல் விளங்கும் பொருட்டு பலவாகிய கிரகணங்களைத் தோற்றுவித்து விவரித்து, முருகப் பெருமானின் ஒரு முகம் தன்னிடம் அன்பு பொருந்திய அடியார் துதிக்க அதனால் மகிழ்ந்து அவர்கள் வேண்டும் வரங்களைத் தரும். மற்றொரு முகம் மந்திரங்களை விதிக்கப்பட்ட வேதத்தினது முறையில் தப்பாத அந்தணர்களின் வேள்விகளுக்கு இடையூறு வராமல் காக்கும். வேறு ஒருமுகம் மெய் நூல்களாலும் கண்டு உணர்த்தமாட்டாத பொருள்களை எல்லாம் முனிவர்கள் இன்புறும் வண்ணம் ஆராய்ந்து சந்திரன்போல் திசைகள் எல்லாவற்றையும் விளக்கும். மற்றொரு முகம் போரில் அரசர் முதலானோரை அழிக்கதக்க வேள்வியை இயற்றும். பிறிதொரு முகம் மலைக்குறவருடைய மடமகளாகிய பூங்கொடி போன்ற இடையை உடைய வள்ளி தேவியுடன் அன்போடு பேசி மகிழும். இவ்வாறு ஆறு திருமுகங்களுக்கும் அத்தொழில்களைச் செய்யும் முறைகளைப் பயின்று நடந்தால் அந்த அறுமுகங்களுக்கும் பொருந்தும் வண்ணம் தாங்கிய அழகையும் பெருமையும் உடைய முருகப்பெருமான் என்று கூறப்படுகின்றது.

பன்னிரு கைகளின் செயல்பாடுகள்

ஒரு கை ஆகாயத்தே இயங்கும், தவத்திற்குப் பாதுகாவலாக உள்ளது. அதற்கு இணையாக மற்றொரு கை இடையிலே வைக்கப்பட்டுள்ளது. செந்நிறம் பொருந்திய ஆடையை உடைய தொடையின் மீது கிடந்தது. ஒரு கை அங்குசத்தாலே யானையைச் செலுத்த ஒருகை, இரண்டு கைகளுள் ஒன்று பரிசை எனப்பெறும் ஆயுதத்தையும் மற்றொருகை வேலையும் ஏந்தி இருக்கும்.

ஒருகை முனிவர்க்குத் தந்தவர்களைச் சொல்லிச் சொல் கடந்த பொருளை உணர்த்தும் போது திரு மார்புடன் விளங்கவும் அதற்கு இணையாக மற்றொருகை மலையோடு சேர்ந்து அழகு பெறவும் விளங்கும். ஒரு கை பகைவர் உடலைக் கிழித்து விரும்பி அணியப்பட்ட வளையுடனே மேலே படைக்கலம் எறிதலாற் சுழலும் குற்போலவும் இருக்கும். மற்றொரு கை இனிய ஓசை ஒலிக்கின்ற மணியை மாறி ஒலிக்கவும் செய்யும்.

ஒரு கை நீல நிறத்தை உடைய மேகத்தால் மழையைப் பெய்விக்கவும் மேலும் தெய்வ மங்கையார்க்கு மண மாலையைச் சூட்டவும் செய்யும். இவ்வாறாகப் பன்னிருகைகளும் ஆறு திருமுகங்களிலே பொருந்துமாறு செயல் செய்து வருகிறார் முருகப் பெருமான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

முருகப் பெருமானின் வாகனம், கொடி, இனியவாத்தியங்கள் தேவதுந்துபி முழங்கவும் திண்ணிய வயிரம் உடைய கொம்பு ஒலிக்கவும், வெண்மையான சங்கு முழங்கவும் இடி போன்று ஒலிக்கும் வீர முரசுடனே பல பீலியை உடைய மயிலும் வெற்றிக் கொடியாகிய கோழியும் அவனது ஆணைப்படி ஒலிக்க ஆகாயமே வழியாக விரைந்த நடையினை மேற்கொண்டு உயர்ந்தோராலே புகழப்பட்ட மிகவும் உயர்ந்த சீரிய புகழை உடைய திருச்செந்தூரிலே எழுந்திருத்தலும் அறுபடை வீடு கொண்ட முருகப் பெருமானின் குணம் மற்றும் ஆறுதிருமுகமும் பன்னிரு வகைகளின் செயல்பாடுகள் ஆகியனவும், கந்தசகடி கவசம் பாடுவோர் அடையும் பேரின்ப நிலைகளையும் பற்றி இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையில் கூறப்படுகின்றது.

63. குறுக்குத்துறைக் கலம்பகத்தில் முருக வலிபாடும் நெறிமுறைகளும்

முனைவர் பா.அருள்மனோகரி
தமிழ்த்துறை, உதவிப்பேராசிரியை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார்
பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி
சங்கரன்கோவில்

முன்னுரை

நிலவளமும், நீர்வளமும் ஒருங்கே அமையப்பெற்றதால் வரலாற்றில் உயர்ந்த நிலையான புகழைப் பெற்ற ஊர் திருநெல்வேலி ஆகும். சமயவளம், கலைவளம் மற்றும் கல்வி வளம் குறைவின்றி நிறைந்து நின்றதோடு தமிழ் இலக்கியமும் வானூர உருவெடுத்து வளர்ந்து நின்ற ஊர் திருநெல்வேலி எனலாம். திருநெல்வேலி மாவட்டத்துத் தமிழ்ச்சான்றோர்கள் அதிகமாக எழுதிய இலக்கியவகை, பிரபந்தம் எனப்பல சிற்றிலக்கிய வகையாகும். அந்தாதி, உலா, கிர்த்தனை, கும்மி, குறவஞ்சி, கோவை, சிந்து, தலபுராணம், திருப்புகழ், பதிகம், பள்ளு, தூது, பிள்ளைத்தமிழ், மாலை, வகுப்பு, வெண்பா, ஆசிரியம் போன்ற சிற்றிலக்கியங்கள் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின் பெருமளவில் எழுதப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் படிப்பவர்களிடையே அவ்வளவாக இந்நூல்கள் சென்று சேரவில்லை. இந்நூல்களைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிகாட்டுதலும் இல்லை. இறையியல் தத்துவத்தை அழியாமல் பாதுகாக்கவேண்டுமெனில், அது தொடர்பான வரலாற்றை மையமிட்ட சிற்றிலக்கியங்களை மீட்டு வெளிக்கொணர்வது முக்கியப் பணியாகும்.

குறுக்குத்துறைக் கலம்பக ஆய்வுத் திணையளவு முயற்சியாக இருந்தாலும் இலக்கியத் தேடலுக்கான அடிப்படையாக அமையும். பெரும்பாலும் சிற்றிலக்கிய வகைகளின் பாடுபொருள், இந்து சமயக்கடவுள்களை மையமிட்டதாக அமைந்தன. அதற்குக் காரணம், தாமிரபரணி

ஆற்றின் அழகும் அதன் இருகரைகளிலும் தோன்றிய குடியிருப்புகளுமேயாகும்.

தொகைநிலைப்பாடல்களான கலம்பகம்

பதினெட்டு உறுப்புகளாலான கலம்பகம், தனித் தனிப்பாடல்களைத் தொகுத்து உருவாக்கப்பட்டது. உலா, தூது, பரணி என்பன பொருள் தொடர்ந்து வரும் சிற்றிலக்கியங்களாகும். (பரணி இலக்கியங்கள், சோம, இளவரசு மணிவாசகர் நூலகம் முதற்பதிப்பு 1967, ப.17)

கலம்பகம் போன்ற சிற்றிலக்கியங்களால் சமய உணர்வு மேலோங்கியது. கடவுளைப் பற்றிய எண்ணமும் மக்கள் மனத்தில் வேருன்றியது. வரலாற்றுப் பதிவுகளையும் கோயில்கள் அமைந்த ஊர்களின் சூழலியல் கூறுகளையும் கலம்பக இலக்கியங்கள் பெட்டகமாக அமைந்து சேமித்து வைத்துள்ளன. பல செய்திகளை ஒருங்கிணைத்துக் கூறுவதனால் தொகை நிலை வடிவில் கலம்பகம் அமைந்தது. உதிர்ந்த பல பூக்களின் கலவை, பார்ப்பதற்கு வியப்பினை ஏற்படுத்துவது போலப் படிப்போருக்கு இவ்விலக்கியம் சிந்தனைக் குளிர்வூட்டுகிறது. அகம், புறம் பற்றிய செய்திகளும் கலந்து வருவதோடு சித்திரகவி அமைப்பில் இது பாடப்படுவதுண்டு.

குறுக்குத்துறை கலம்பகம் என்ற நூல், வெண்பா வகைகள், ஆசிரியவிருத்தம், கலித்தாழிசை கலி விருத்தம், மருட்பா, கட்டளைக் கலித்துறை, மடக்கு, சித்திரகவி, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சி விருத்தம் எனப் பல உறுப்புகளைக் கொண்டு பாடப்பட்டுள்ளது. அனைத்துப்பாக்களையும் கலந்து முருகப் பெருமானுக்குப் பாமாலை சூட்டியுள்ளார். இந்நூலின் ஆசிரியரான தி.சு.ஆறுமுகம். அகமும், புறமும் ஒன்றாகக் கைகோர்த்துப் பாடல்களில் திறம்பட நடமாடுகின்றது. எனவே குறுக்குத்துறைக் கலம்பகமும் தொகைநிலை அமைப்பில் உள்ளதெனலாம்.

குறுக்குத்துறைக் கோயில் தல வரலாறு

பாண்டியர் ஆட்சியின் கீழ் மிகப்பெரும்

புகழ்கொண்டதாக விளங்கிய தென்பகுதி திருநெல்வேலி. பொருநையாகிய தாமிரபரணியின் இயற்கையழகு, ஆற்றின் இருகரைகளிலும் பல கோயில்களையும், குடியிருப்புகளையும் தோற்றுவிக்கக்காரணமானது. கோயில்களின் கல்வெட்டுகள் சுமார் 1200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து இன்றுவரை இவ்வட்டாரத்தின் அரசியல், பொருளாதார, சமூக, சமய வரலாற்றிற்கு உரிய தரவுகளைத் தாங்கியுள்ளன. (திருநெல்வேலி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் முதல்தொகுதி, தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறை, சென்னை, முதல் பதிப்பு 2009)

குறுக்குத்துறை சுப்பிரமணியசுவாமி கோயில் 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாயினும் சிற்பக்கலைக்குப் பெருமை சேர்ப்பதாக இன்றுவரை விளங்குகிறது.

“காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும் யாறும்
குன்றும் வேறுபல் வைப்பும்”

(திருமுருகாற்றுப்படை 223,224 பாடல்வரிகள்)

என முருகப்பெருமான் விற்றிருக்கும் இடங்களைப் பற்றி பெருமைபடப் பேசுகிறது. கற்பாறையில் இரண்டரை அடி உயர திருவுருவாக இறைவன் காட்சி தருவதால் இத்திருத்தலம் திருவுருமாமலை எனப்பட்டது. உலகத்து உயிர்கள் இறைவனின் அருளை எளிதில் பெற, முருகன் இங்கு எழுந்தருளியுள்ளதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். ஆற்றுக்குச் செல்ல இக்கோயில் அருகிலுள்ள பாதை எளிதானதால் இவ்விடம் குறுக்குத்துறை ஆனது. சிற்பி ஒருவரின் கலைநயத்தால் உருவான முருகப்பெருமான் சிலை பராமரிப்பின்றி கிடந்தது கண்டு, முதாட்டி ஒருவர் வேதனை கொண்டார். இறைவணி நோக்குடன் அச்சிலையைப் பாதுகாத்ததாகச் செவிவழிச் செய்திகள் கூறுகின்றன. பின்னர் திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கட்டுப்பாட்டிற்குள் இக்கோயில் வந்தது.

தாமிரபரணி ஆற்றின் வெள்ளத்தைப் பலமுறை சந்தித்தாலும் சிதைவுறாமல் முன்பு இருந்தவாறே கோயில் நெடிதுயிர்த்து நிற்கிறது. இயற்கையோடு இரண்டறக் கலந்தவர் முருகப்பெருமான் என்பதற்குச் சான்றாக இக்கோயில்

திகழ்கிறது. சிவன், பார்வதி, விநாயகர், வள்ளி, தெய்வானை ஆகியோர் சூழ்ந்து நிற்க இறைவன் அருள்தருகிறார். மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்ற மூவகைச் சிறப்புகளை உடையது. வழிபாடு முறைகள் அனைத்திலும் திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியசுவாமி கோயிலை ஒத்ததாக உள்ளது. வெள்ளத்திற்குள் மூழ்கினாலும் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றக் கற்கோயிலாகத் திகழ்கிறது. குண்டவரைக் கோயிலைப் போன்றதாக இக்கோயில் அமைப்பு உள்ளது. நாயக்கர் ஆட்சியில் கோயில் கட்டப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்து நிலவுகிறது. இங்குள்ள கருங்கல்லில் இருந்தே திருச்செந்தூர் மூலவர் சிலை செதுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. வெள்ளம் வடிவதற்கேற்ப கோயிலின் வெளிப்பகுதியில் திறந்த சன்னல் அமைப்புகள் மற்றும் படகு போன்ற கூரிய நுனிகள் உடைய தோற்றம் கற்களால் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் வெள்ளம் ஏற்படும் காலங்களில் வேகமாக நீர் வடிகிறது.

குறுக்குத்துறைக் கலம்பக நூலின் அமைப்பு

கவிஞர் சிவதாசன் என்ற சிறப்புப் பெயரோடு அழைக்கப்படுகிற தி.சு.ஆறுமுகம் இந்நூலை இயற்றியுள்ளார். நூலை வெளியிட உதவியர் நெல்லை அமிர்தலால் கேசவசி சோசி என்பவர் ஆவார். அவருக்கு வாழ்த்துப்பா பாடப்பட்டுள்ளது. தொடந்து சாத்துகவி, அணிந்துரைகள், நூலாசிரியரின் நுவல்வது ஆகியன தெளிவுபட அமைந்துள்ளன. இந்நூலில் 7 சித்திரகவிகள் படங்களாக உள்ளன.

குறுக்குத்துறைக் கலம்பகப்பாடல் தலைவன் குமரன், கலம்பக இலக்கணத்திற்கேற்ப இயற்றியதோடு இக்காலப் புலவர்களால் பெரும்பாலும் கையாளப்படாத மாலைமாற்று, வினாவுத்தரம், வருக்க எழுத்துச் செய்யுள், வருக்க மோனைச் செய்யுள், காதை கரப்பு போன்ற சொல்லணிகளையும் நூலின் இடையிடையே ஆசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார். மொழிநுட்பம், அழகு, செறிவு ஆகிய அனைத்தும் இங்கு புலப்படுகின்றன. தெய்வம் மற்றும் தீந்தமிழுக்கு எழுப்பப்பட்டது இக்கலம்பகம். (குறுக்குத்துறைக் கலம்பகம், தி.சு.ஆறுமுகம், அணிந்துரை தமிழழகன்) என அணிந்துரை கூறுகிறது. சில இடங்களில்

செந்தொடையமைப்பில் பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நூலை 07-07-1973 அன்று திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் ஆனிப்பெருந்திருவிழாவில் வெளியிட்டதாக நூலாசிரியர் கூறியுள்ளார்.

பாயிரம் என்ற பகுதியில் கணபதி காப்பு, முருகன் காப்பு, சிவபிரான் காப்பு, சக்தி காப்பு, கலைமகள் காப்பு, அடியார் காப்பு அவையடக்கம் ஆகியன துறை விருத்தம் என்ற அமைப்பில் அமைந்துள்ளன. இங்கு ஒவ்வொரு கடவுளின் சிறப்புகள் பெருமைபடக் கூறப்பட்டுள்ளன. மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா அமைப்பில் பாடல் தொடங்குகிறது. பாடலைக் காணும் போது கலித்தொகையினைக் கண்டது போன்ற உணர்வு ஏற்படுத்தியது.

நூலாசிரியர் குறுக்குத் துறைக்காக எழுதிய நான்காவது நூல் இது. ஏற்கனவே பிள்ளைத்தமிழ் (1971) குறவஞ்சி (1972) கொச்சகக்கலிப்பா (1972) ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். கலம்பகத்தில் 101 பாடல்கள் உள்ளன. இந்நூல்கள் போன்று பல சிற்றிலக்கியங்கள் திருநெல்வேலியைச் சுற்றி உருவானதெனில் அதற்குக் காரணமாக மு.வரதராசனார் தரும் விளக்கத்தை இங்கு கூறலாம்.

சங்க இலக்கிய அரசர்களின் வீரச் செயல்களைப் பாடிய நூல் மரபு மாறி, கடவுளின் அற்புத விளையாட்டுகளைப் பாடும் நிலைவளர்ந்தது. வள்ளல்களின் கொடையைப் பாடும் பாடல்களுக்கு ஈடாகக் கடவுளின் அருட்செயல்களைப் பாடும் பாடல்கள் வளர்ந்தன. கற்பனைக் காதலுக்குப் பின்னணியாக அந்தந்த ஊர்களின் இயற்கைச் சூழல் வருணிக்கப்பட்டது மாறிக் கடவுளிடம் செலுத்தும் பக்திக்குப் பின்னணியாக அந்தந்தக் கோயில் தலங்களைச் சூழ்ந்த இயற்கையழகைப் பற்றிய வருணனைகள் அமைந்தன. (சிற்றிலக்கிய வளர்ச்சி, மு.சண்முகம் பிள்ளை, மணிவாசகர் நூலகம், பக்.113)

எனவே, சமூகச் சிந்தனை மாற்றமே இலக்கியப் பாடுபொருளின் மாற்றத்திற்கும் வளர்ச்சிக்கும் முக்கியக் காரணமாக அமையும் என்பது இங்கு உறுதியாகிறது. அவ்வாறு

உருவான ஒன்றே பக்தி நெறியாகும். இந்நெறியானது பக்தி இயக்கச் சூழலிலிருந்து இங்கு வந்ததெனலாம்

குறுக்குத்துறைக் கலம்பகக் கருத்தமைவுகள்

பாடல்களில் உள்ள பாடுபொருள்கள் ஆழமானதாகவும் இறைத் தத்துவத்தைப் பேணுவதாகவும் உள்ளன. அவற்றை அடியொற்றி கீழ்க்கண்டவாறு பகுத்தாயலாம்.

1. தலப்பெருமை, 2.புராணச் செய்திகள், 3.இறை தோற்ற வருணனை, 4.இறையுணர்வும் வழிபாடும், 5.இறைக்கொள்கை, 6.இறைத்தன்மை

வழிபாட்டு நெறிமுறைகள்

உண்மையான இறைபக்தியினை வரையறை செய்ய இயலாது. சைவ நெறிகளை உள்ளடக்கிய இறைவழிபாட்டிலும் கண்ணப்பர் இறைச்சி சமைத்துக் கொடுத்ததை இன்பமாகச் சிவபெருமான் ஏற்றுக் கொண்டார். குறிஞ்சி நில மக்கள் ஆட்டுக்குட்டியை வெட்டி நேர்த்திக்கடன் செய்ததாகத் திருமுருகாற்றுப்படை நுவல்கிறது. வேதங்களை அறியாத எளியோரின் அன்பையும் ஏற்பவன் இறைவன் என்பது இங்குத் தெளிவாகிறது. இது போன்ற சிந்தையுடைய பக்தர்களை அன்பின் வழியில் செல்பவர்கள் எனலாம். அறிவுவழிச் செல்பவர்கள் சிந்தை, இறையை எவ்வாறு நோக்கும் என்பதற்குச் சிறந்த ஆதாரமாகக் குறுக்குத்துறைக் கலம்பகம் திகழ்கிறது.

“அஞ்சி யாகிலும் அன்புபட்டாகிலும்

நெஞ்சம் வாழி நினை நின்றி யூரை நீ”

(செந்தமிழ், தொகுதி 100, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு, ப.771)

என நாவுக்கரசர் கூறுவது இங்கு நோக்குதற்குரியது. வேதத்தைப் பற்றி அறியாதோரிடம் அச்சத்தோடு கூடிய வழிபாட்டைக் காணமுடியாது. இங்கு ஆகமம் உணர்ந்த அன்பு நெறியிலான வழிபாட்டினைக் காணமுடிகிறது. கலம்பக நூலின் வழி நாம் வழிபாடுகளாவன. 1.பாதத்தில் சரண் அடைதல், 2.மனமார்

வாழ்த்துதல், 3. இறைப்புகழ் பாடல், 4. மனதை வேகப்படுத்தல், 5. உலக ஆசைகளை விட்டு முருகன் மீது உருக்கமாக அன்பு செய்தல், 6. தவமிருத்தல், 7. மந்திரங்களை விட சிறந்தது மகிமைமிக்க திருவுருமாலைத் தலம், 8. தண்பொருநையில் முழ்கி முருகா என உரைத்தல், 9. இறையோடு இரண்டறக் கலத்தல். காடு, கரை அலைந்து தேடித் தவம் புரிந்து திரிபவர்களே ஓடி வாருங்கள் குறுக்குத்துறை உருக்கமாகக் குகனைப் புகழ்ந்து பாடிப் பணிந்து நீர் விரும்பும் யாவையும் பெறலாம் என்பதில் ஆற்றுப்படுத்தும் பண்பு வெளிப்படுகிறது.

“வாயவன் புகழவே வலம்வரக் கால்களே
ஏயுமிக் கண்ணவன் எழிலுரு காணவே
கரமோ குவிந்திடச் சிரமோ வணங்கிடக்
காதோ குகன்புகழ் கேட்டு மகிழ்ந்திட
மகிழும் திருவுரு மாமலை நாடி
அகிலத் தீரே அனைவரும் வருவீர்” (பாடல்எண் 57)

கிளி, நெஞ்சம், நாரை, குயில் ஆகியவையெல்லாம் தூதுப்பொருளாக இறைவனாகிய காதலனிடம் செல்வதை வழிபாடு முறைகளில் ஆழமாகப் பதிவுசெய்கிறார் நூலாசிரியர். எனவே உண்மையான பக்தி கொண்டு இறைவனை எவ்வழியிலும் வழிபடலாம் என்பதை இங்கு உணரமுடிகிறது.

இறைத்தன்மை

உணர்வதற்கு மட்டுமே உரியவன் இறைவன். மெய்ப்பொருளை அடைவதற்குரிய வழியை அறிவு வெளிப்படுத்தினாலும் எளிதாகப் பயனடைய முடியாது. அன்பு வழியில் செல்லும் போது பக்தர்கள் ஆகின்றனர். அறிவு வழியில் கடவுளைத் தேடுவோர் தத்துவவாதிகள் ஆகின்றனர். இவ்வாறு இறைவனோடு நெருங்கியவர்கள் கண்ட இறைத்தன்மையைப் பல பக்தி இலக்கியங்கள் பறைசாற்றுகின்றன.

இறைப்பற்று கொள்கையே சைவக் கொள்கை

சிவஞான போதம் போன்ற நூல்கள் சைவ சமய நெறிகளைப் பலவழிகளில் வலியுறுத்தினாலும் உண்மையான

இறையடியவன் வணங்கும் முறைகள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு கொள்கையைக் காணலாம். அதனையே இறைவனைப் பற்றுவதற்கான கொள்கையாகவும் ஏற்கலாம்.

முடிவுரை

முருகனை வழிபட்டால் வீடுபேறு அடையலாம் என்பதற்கான முழுவிளக்கங்களும் குறுக்குத்துறைக் கலம்பக நூலில் உள்ளன. கடவுளை உணர்வதற்கான ஒருவிதை இந்நூல். தாவரத்தின் வேர் தொடங்கி கனி முடிய உள்ள அத்தனைப் பருவங்களும் சிறிய விதையிலிருந்து வெளிப்படுவன போல் குறுகிய அளவில் பர்டல் எண்ணிக்கைக்குள் ஆலமர விரிவுகளாய் இறைச் சிந்தனைகள் மேலோங்கியுள்ளன. தீங்குகள் பெருகி வரும் இன்றைய சூழலில் இதுபோன்ற நூல்களை மக்கள் வாசித்தால் நல்லதொரு உலகினை உருவாக்க முடியும். நல்லெண்ணம் என்பது இறைவனைச் சிந்திப்பதிலேயே உருப்பெறுகிறது. முருகப்பெருமானோடு நெருங்கிச் சென்றதற்கான சூழலையும் இந்நூல் உருவாக்குகிறது. உணர்வுகளுக்குள் கலந்து நிற்பவன் இறைவன் என்பதைப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கண்டறிய முடிந்தது. எல்லாச் சமயங்களின் நற்சிந்தனைக் கொள்கைகளையும் பேதமின்றி பின்பற்றினால் வாழ்வு சிறக்கும் என்பதே உண்மை.

64. முருகக் கடவுளுக்கூரிய வழிபாடுகள்

முனைவர் தி.உமாபதி சிவக்குமார்
பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
சர்வசேவா காந்திய சிந்தனைக் கல்லூரி
மதுரை

முன்னுரை

பாரத நாட்டில் முருகன் வழிபாடு தொன்று தொட்டு நிகழ்ந்து வருகின்றது. ஐவகை நிலங்களுள் குறிஞ்சி நிலக்கடவுளாய் குமரன் விளங்குகின்றான். மலையும் மலை சார்ந்த இடங்களின் கடவுள் முருகன். அதனால் முருகனைக் குறிஞ்சிக் கிழவன் மலைகிழவோன் என்று தமிழ் நூல்கள் உரைக்கின்றன. இத்தகைய சிறப்பு பெற்ற முருகக் கடவுளின் பெருமையையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் குறித்து இக்கட்டுரை ஆராய விழைகிறது.

மு என்பது திருமாலையும் ரு என்பது சிவபெருமானின் அம்சத்தையும், க என்பது பிரம்மனையும் குறிக்கும் என்பர். தமிழின் மெய்யெழுத்துக்கள் பதினெட்டும் தன்னுடைய கண்களாகவும், தமிழில் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் விளங்கும் எழுத்துக்கள் ஆறும் முகங்களாகவும் தனிநிலை எனப்படும் ஆய்தமே ஒப்புயர்வற்றுத் திகழும் வேலாகவும் கொண்டு தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருகன் தமிழ் வடிவாக விளங்குகின்றான் என தமிழ்ச் சான்றோர் உரைப்பர்.

தமிழ்க் கடவுளான முருகன் சைவ சமயக் கடவுளான சிவன்-பார்வதி தம்பதிகளுக்கு புத்திரனாக அவதரித்தவர். சிவபெருமான் தனது முகத்திலிருந்து நெற்றிக்கண் நெருப்பினை வெளியிட அதைத் தாங்கிய வாயு பகவான் சரவணப் பொய்கை ஆற்றில் விட்டார். அந்த நெருப்புகள் ஆறு குழந்தைகளாகக் கார்த்திகைப் பெண்களிடம் வளர்ந்தனர். அன்னையான பார்வதி ஆறு குழந்தைகளையும் ஒருசேர அணைக்கும் பொழுது ஆறுமுகனாக முருகப் பெருமான் தோன்றினார் என்று இந்து சமய நூல்கள் உரைக்கின்றன.

இவர் கணங்களின் அதிபதியான கணபதிக்குச் சகோதரனாக முருகப்பெருமான் விளங்குகிறார். மேலும் முருகனுக்கு இந்திரன் மகளான தெய்வயானை என்ற மனைவியும், குறத்திப் பெண்ணான வள்ளி என்ற பெண்ணும் மனைவிகளாவர். வள்ளியம்மை, தெய்வயானை திருமணத் தத்துவத்தினை மகாவித்வான் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் இந்துமத இணைப்பு விளக்கம் எனும் நூலில் ப.60ல் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியிருப்பது இங்கு எண்ணத்தக்கதாகும்.

வள்ளியும், தெய்வயானையும் பூர்வ சென்மத்தில் திருமாலின் புதல்வியராவர். அவர்களுக்குச் சுந்தரி, அமுதவல்லி என்பது பெயர். திருமாலின் புதல்வியராதலால் இவர்கள் சக்தியின் அம்சமாவர். இவர்களை இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி எனக் கூறுவர். அவர்கள் முருகனைக் குறித்துத் தவம் புரிந்தனர். அவர்கள் தவத்திற்கு இரங்கிய முருகன் அமுதவல்லியை இந்திரன் மகளாக தேவலோகத்திலும், சுந்தரியைக் குறவர் மகளாகப் பூலோகத்திலும் வளரும்படி கட்டளையிடுகிறான்.

சுப்பிரமணியரின் மூலமந்திரம்

“ஓம் சரவணபவாய நம” என்பதாகும். முருகப் பெருமான் சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியதால் சரவணபவன் எனப் பெயர் பெற்றார். சரவணம்-நாணல் நிறைந்த பொய்கை, ச-மங்களம், ர-ஒளி அல்லது கொடை, வ-சாத்வீகம், ந-போர், மங்களம், ஒளி, கொடை, சாத்வீகம், போர் முதலிய தன்மைகளைக் கொண்டவரான படியால் சரவணபவன் எனப்பெயர் பெற்றார்.

முருகனின் சிறப்புப் பெயர்களும், காரணங்களும்

ஓம் சரவண பவ எனும் ஆறு எழுத்துக்கள் கொண்ட மந்திரத்திற்கு உரியவராதலால் சடாகுரன் என்று முருகப் பெருமானுக்கு ஒரு பெயர் உண்டு. திருமாலின் மருமகனாய் முருகப் பெருமான் போற்றப்படுவதால் மால்முருகன் என்றும் அவரை அழைப்பர். ஆறு கார்த்திகைப் பெண்களால் வளர்க்கப்பட்டதால் கார்த்திகேயன் என்று முருகப் பெருமானைப் போற்றுவர். தண்டம் எனும் ஆயுதத்தை

ஏந்தியருளும் முருகப் பெருமான் தண்டாயுதபாணியாய்ப் பக்தர்கள் துயரங்களை விரட்டி அருள்புரிகிறார். நம் மனம் குகை போன்றது. குகை எப்போதும் இருண்டிருக்கும் அந்த இருட்டில் சோதியாக முருகன் தோன்றுவதால் அவனுக்குக் குகன் என்று பெயர்.

ஓம் எனும் பிரணவத்திற்கு தன் தந்தையான ஈசனுக்கு விளக்கம் சொன்னதால் தகப்பன்சாமி எனப் பெயர் பெற்றார் முருகன். விசாக நட்சத்திரத்தில் பிறந்ததால் விசாகன் என்று முருகனை வணங்குவர். ஆறுமுகம் கொண்டதால் ஆறுமுகன் சண்முகன், சூரபத்மனை வதைத்து, அதற்குப் பரிசாகத் தேவேந்திரன் மகளான தெய்வயானையை மணந்து, தேவர்கள் சேனைக்கு அதிபதியானான் முருகன். அதனால் அவரை தேவசேனாதிபதி என்றும் தேவசேனா பதி என்றும் வணங்குகின்றனர். கோல மயிலை தன் வாகனமாகக் கொண்டதால் மயில்வாகனன் என்று முருகப் பெருமான் வணங்கப்படுகிறார். இது போன்று பல்வேறு சிறப்புப் பெயர்கள் முருகனுக்கு உண்டு.

திருவிழாக்கள்

கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் கார்த்திகைத் திருநாள் முருகப் பெருமானின் விசே தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. வைகாசி மாதத்தில் வரும் விசாக நட்சத்திரம் முருகப் பெருமானின் சென்ம நட்சத்திர தினமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. முருகப்பெருமான் சூரபத்மன் எனும் அரக்கனை அழித்ததை ஒட்டி கந்த சகடி என்னும் திருநாள் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. தைப்பூசம் (சனவரி, பிப்ரவரி) பங்குனி உத்திரம் (மார்ச், ஏப்ரல்) வைகாசி விசாகம் (மே, சூன்) கந்த சகடி (அக்டோபர், நவம்பர்) திருக்கார்த்திகை (நவம்பர், டிசம்பர்) ஆகியவை மிக முக்கியமான திருவிழாக்களாகும்.

கந்த விரத விழாக்கள்

கலியுகவரதனாகிய கந்தக் கடவுளை நினைத்து தவமாற்றுவதற்குரிய விரதங்கள் மூன்று ஆகும். அவை வார

விரதம், நட்சத்திர விரதம், திதி விரதம் எனப்படும். வார விரதம் வெள்ளிக்கிழமையும், நட்சத்திர விரதமாகக் கார்த்திகை அன்றும், திதி விரதமாகக் கந்தசகடி விரதமும் முருகப் பக்தர்கள் விரத நாட்களாகக் காலங்காலமாகக் கடைபிடித்து நோன்பிருந்து முருகனருள் பெற்று வருகின்றனர்.

அறுபடை வீடுகளை அறிவிக்கும் நூல்

திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், பழநி, சுவாமிமலை, திருத்தணி, பழமுதிர்ச்சோலை என்னும் ஆறு தலங்களும், முருகப்பெருமானின் ஆறுபடை வீடுகள் ஆகும். மனிதனின் உடலில் ஆறு ஆதாரங்களாக மூலாதாரம், சுவாதிசுடானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஷை ஆகியவை இருப்பது போல முருகனின் இப்படை வீடுகள் திகழ்கின்றன. முருகப்பெருமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை மேற்கண்ட ஆறு தலங்களில் அடக்கிச் சொல்வர். திருமுருகாற்றுப்படை என்றும் பழந்தமிழ் இலக்கியம். இந்த ஆறுபடை வீடுகளின் சிறப்பை மிக விரிவாக அழகுற எடுத்துரைக்கிறது.

அறுபடை வீடுகளும் பெருமைகளும்

திருப்பரங்குன்றம்

அறுபடை வீடுகளில் முதல் படை வீடான திருப்பரங்குன்றம் சுப்பிரமணியசுவாமி கோயிலில் முருகன் மணக்கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். அசுரனை வென்ற அவர் இந்தத் தலத்தில் இந்திரனின் மகளான தெய்வயானையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். முருகன் அமர்ந்த கோலத்தில் இருப்பது சிறப்பு. இத்தலத்தில் மலை வடிவில் சிவபெருமான் அருள்புரிகிறார். சிவனின் பெயரால் இத்தலம் திருப்பரங்குன்றம் எனப்படுகின்றது. முருகனின் அருகில் நாரதர் தாடியுடன் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

2. திருச்செந்தூர்

முருகனின் இரண்டாம் படை வீடு திருச்செந்தூர். இது கடலோரத்தில் அலைகள் வீச அமைந்துள்ளதால் அலைவாய் என்ற பெயரும் உண்டு இந்த தலம் கைலாயத்திற்குச் சமமானது.

முருகப்பெருமான் சூரர்களை வெல்வதற்கு முன்னும் பின்னும் தங்கிய இடம். இவரது திருவடிகளைப் படகிற்கு சமமாகச் சொல்கிறார்கள். அதனால் தான் கடலின் முன்புள்ள இத்தலத்திலுள்ள முருகனின் திருவடிகளை வணங்கி பிறவிப் பெருங்கடலைக் கடப்பதாக நம்பிக்கையுள்ளது. இத்தலத்தின் மூர்த்தியைச் செந்தில் ஆண்டவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

பழநி

சித்தர்கள் வாழ்ந்த புண்ணிய பூமி பழநி. மருந்தே மலையாக அமைந்த தலம். பழநியில் கால் வைத்தாலே பாதி நோய் தீரும். மலை ஏறிவிட்டால் முழு நோயும் நீங்கும். 12 ஆண்டுகளுக்கு தொடர்ந்து காலை 4 மணிக்கு எழுந்து நீராடி கிரிவலம் வந்து மலை மீது ஏறி முருகன் திருவடி நாடி தியானத்தில் அமர்ந்தால் அனைத்தும் ஒன்றே என்ற அற்புதத் தத்துவ விளக்கம் பெறுவதுடன், வாழ்க்கை என்றால் இன்னதென்று உணரும் ஞான ஒளியையும் பெறலாம். அபிசேகம் செய்யப்பட்ட பஞ்சாமிர்தம், பால், தீர்த்தம் சாப்பிட்டால் நோய் தீரும். ஒரு கோயிலுக்கு அபூர்வ சக்தி அளிப்பவை அங்குள்ள மூர்த்தி (சிலை) தீர்த்தம், தலம் (அமைவிடம்) ஆகியவை. பழநி கோயிலுக்கு அபூர்வ சக்தி அளிப்பது சிலை. போகர் சித்தரால் நவபாசனத்தால் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தத் தலத்தின் மூர்த்தி தண்டாயுதபாணி என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

சுவாமி மலை

சிவபெருமானுக்குப் பிரணவ மந்திரத்தை உபதேசித்து சுவாமி மலையில் சுவாமிநாதனாக முருகப் பெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். தன்னைவிட தன் பிள்ளைகள் அறிவுடையவர்களாக இருப்பது இப்பரந்த உலகத்தில் வாழும் உயிர்களுக்கெல்லாம் நன்மையைத் தரும் என்கிறார் வள்ளுவர். அந்த வழியில் தன் பிள்ளையின் வாயால் மந்திரத்தின் பொருளைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார் சிவன். அதுவும் தன் பிள்ளை குருவாக வீற்றிருக்க தானே சீடனைப் போல் அமர்ந்து கேட்டார். அதனால் சிவகுருநாதன் என்ற பெயரை முருகப்பெருமான்

பெற்றார்.

திருத்தணி

அழகே உருவாகப் பொலிவுடன் காட்சி தரும் முருகன் திருத்தணியில் மார்பில் காயம்பட்ட தடத்துடன் இருக்கிறார். இதனைச் சூரனுடன் போரிட்ட போது ஏற்பட்ட காயம் என்கிறார்கள். திருச்செந்தூரில் வதம் செய்த முருகன் இங்கு வந்து கோபம் தணித்த இடம் என்பதால் தணிகை என இவ்வூர் பெயர் பெற்றது. அபிசேக சந்தனம் இத்தலத்தில் பிரசாதமாகத் தரப்படுகிறது. இதனைப் பக்தர்கள் நீரில் கரைத்து குடிக்கின்றனர். இதனால் நோய் நீங்கும் என்பது நம்பிக்கை.

சோலைமலை (பழமுதீர்ச்சோலை)

அறுபடை வீடுகளில் ஆறாவது வீடாக விளங்குவது சோலைமலை. ஓளவைப் பாட்டியிடம் சுட்ட பழம் வேண்டுமா? சுடாத பழம் வேண்டுமா? என்று சாதுர்யத்துடன் உரையாடிய முருகன், இங்கு கோயில் கொண்டிருக்கிறார். உலக உயிர்கள் அனைத்தும் பழங்கள். அவற்றின் மீது பாச பந்தம் என்னும் மண் ஒட்டியிருக்கிறது. அதனைப் போக்க கல்வியறிவு மட்டும் போதாது. இறையருள் என்னும் மெய்யறிவும் வேண்டும் என்பதை உணர்த்த சுட்டிப்பையனாக வந்து திருவிளையாடல் புரிந்தவர் இவர். தன்னை வழிபட்டவர்க்குக் கல்வியறிவும், ஞானமும் தருபவராக அருள்கிறார். அறிவால் அறிந்து உன் இருதாள் இறைஞ்சும் அடியார் இடைஞ்சல் களைவோனே என்று அருணகிரிநாதர் இவரைப் போற்றியுள்ளார் எனும் அறுபடை வீட்டின் பெருமையினைத் தினமலர் ஆன்மீக மலரில் (பிப்ரவரி 4, 2012) பிரசுரித்திருப்பது இங்கு நோக்கத்தக்கதாகும்.

தொல்காப்பியக் காலத்திலேயே முருகன் வழிபாடு இருந்தது என்பதற்கு அவர்தம் நூலினுள்ளே அகச்சான்றுகளுண்டு. தொல்காப்பியத்தின் நால்வகை நிலங்களும், அந்நிலத்தின் தன்மைக்கேற்றவாறு மக்கள் கொண்ட ஒழுக்கங்களும் பிற வாழ்வுத் துறைகளும் பேசப்படுகின்றன. அவ்வகையில் குறிஞ்சி நிலத்தலைவனாக மக்கள் முருகனை வழிபட்டுள்ளனர் எனும் செய்தியின் மூலம்

கைவந்த திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

முருக வழிபாட்டின் தொன்மையை நாம் உய்த்துணர முடிகிறது.

முருகன் வழிபாடு

தமிழர்களின் குறிஞ்சி நிலத்தெய்வமான சேயோன் வழிபாட்டினை சைவ சமயம் இணைத்துக் கொண்டதாகவும் வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுகிறார்கள். இவரை அதிகம் வழிபடுபவர்கள் தமிழர்களே. இவர் தமிழ் கடவுள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இவர் அன்பின் ஐந்திணையில் தலையாயதாகிய குறிஞ்சி நிலத்தின் கடவுள் ஆவார். பண்டைய காலத்தில் கௌமாரம் எனும் தனித்த மதமாக இருந்த முருகன் வழிபாடு பின்பு சைவ சமயத்துடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டது. தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி பிற நாடுகளில் தமிழர்கள் வாழும் இடங்களிலும் அறுபடை வீடுகள் மட்டுமின்றி முருகனுக்கென தனிக் கோவில்களும், சிவாலயங்களில் முருகன் கோவில் வழிபாடு இன்றும் சிறப்புற நடைபெற்று வருகின்றன.

பால்குடம் எடுத்தல், பாத யாத்திரை, காவடி எடுத்தல், அலகு குத்தல், மொட்டைபோடுதல், கந்த சகடி, பூசம் போன்ற நாட்களில் விரதமிருத்தல், கிரிவலம் வருதல் போன்ற வழிபாட்டு முறைகள் முருகப் பக்தர்களால் தொன்றுதொட்டு கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

முடிவுரை

பல்லாயிரக்கணக்கான பக்தர்களுக்கு வேண்டும் வரம் அளிப்பவர் முருகப்பெருமான். முருகனைத் துதிப்போருக்குத் துன்பம் ஏதுமில்லை. முருகனை அன்புடன் வழிபட்டு முருகா முருகா என எப்போதும் கூறித் தியானிப்பவருக்கு என்றும் குறையாத பெரும் செல்வத்தை வழங்கி, அவர்களுக்கு எந்த துன்பமும் அணுகாவண்ணம் முருகன் முன்னின்று காத்து அருள்புரிவான் என்பது உறுதி.

65. முருக வழிபாட்டில் தமிழின் பேரன்மை

முனைவர் ச.குருஞானம்பிகா

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

அவினாசிலிங்கம் மனையியல்,

மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம்

கோயம்புத்தூர்

முன்னுரை

தமிழ் வளர்க்கும் பணியினைச் சமயங்கள் மிகச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தன. இறைவன் மீது கொண்ட பக்திக்கும், மொழியின் மீது கொண்ட பற்றுக்கும் பெரிதான வேறுபாடு இருக்கவில்லை. இறைவனை பாக்களால் தொழுது, தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு அழியாச்சுவடுகளாய் பக்திப்பாக்களைக் கொடுத்த புலவர்களும், அடியவர்களும் பலர் இருக்கின்றனர். அந்த வகையில் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகத் தமிழ் மக்களால் வழிபாடு செய்யப்படுகின்ற தமிழ்க்கடவுள் முருகனைத் தொழுது அருள் பெற்று தமிழ் பாடிய பொருள் குறித்து அறிதல் கட்டுரைப் பொருளாக அமைகிறது.

அருணகிரிநாதர்

முருகப் பெருமான் தீயவர்களுக்கும் அருள் புரிந்து அவர்களுக்கு நன்மைகளைத் தருகிறார். பல தீயப் பழக்கங்களுக்கும் அடிமையான அருணகிரிநாதர் தனது தவற்றை உணர்ந்து கொண்டப் பின் ஆலய கோபுரத்தில் இருந்து கீழே குதித்து தற்கொலை செய்து கொள்ள முயன்றார். ஆனால் அவரைக் காப்பாற்றிய முருகன், அவருக்கு திருநீறையும், செபமாலையும் தந்தார் (திருப்புகழ்-106) அதன்பின் அருணகிரி முருகனின் அனைத்துத் தலங்களுக்கும் விசயம் செய்து அவரை துதித்து திருப்புகழ் மற்றும் பல பாடல்களைப் பாடினார். அதற்கு முன்னால் அவருக்கு தனது புனித பாதங்களை முருகப் பெருமான் சுவாமி மலை ஆலயத்தில் காட்டினார் (திருப்புகழ் 199) காளிதேவியின் பக்தரான திருவண்ணாமலையின் அரசன் ஒருமுறை அருணகிரிநாதரிடம், அனைவர் முன்னிலையிலும்

முருகனைக் காட்டவேண்டும் என்று கட்டளை இட முருகன் அனைவர் முன்னிலையில் அங்கு தோன்றி அருணகிரி நாதருக்கு கொடுக்கப்பட்டு இருந்த மரண தண்டனையில் இருந்து அவரைக் காப்பாற்றினார்.

திருவண்ணாமலை மன்னன் அருணகிரிநாதரிடம் தேவர்களின் இருப்பிடத்தில் இருந்து ஒரு மலரைக் கொண்டு வருமாறுக் கூற அதைக் கொண்டு வர சென்ற அருணகிரி நாதர் தன்னை ஒரு கிளிப் பறவையாக மாற்றிக் கொண்டு பறந்து சென்றதும், அவர் திருப்பி வருவதற்கு முன்னரே அந்த மன்னன் அருணகிரிநாதரின் உடலை எரித்து விட்டான். ஆகவே அதுமுதல் அருணகிரிநாதர் பார்வதியின் கையில் நிரந்தரமாக கிளிப்பறவை உருவில் தங்க வேண்டி இருந்தது. அருணகிரிநாதரின் அற்புதமானக் கருத்துக்களைக் கொண்ட முருகன் மீதான பாடல்கள் காலத்துக்கும் அழியாமல் நிற்கின்றன.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்

தமிழில் கந்தபுராணத்தை இயற்றியவர். இதில் உள்ள முதல் வரிகளைத் தமது பக்தர்களுக்காகக் கந்தனே இயற்றினார். சிவாச்சாரியார் இதை இயற்றி வெளியிட்டபோது ஒரு புலவர் எழுந்து அதற்கு எதிர்ப்பைத் தெரிவிக்க, முருகனே அங்குத் தோன்றி அந்த எதிர்ப்பை வலுவழிக்கச் செய்தார். வேலனின் மீது அபார பக்தி கொண்ட சிவாச்சாரியார் இன்றும் மக்களிடையே பிரபலமாகவே இருக்கின்றார்.

குமரகுருபரர்

ஐந்து வயது வரை ஊமையாக இருந்தார். ஆகவே, அவருடைய பெற்றோர்கள் அவரை திருச்செந்தூருக்கு அழைத்துச் சென்று ஆறுமுகனை வேண்டினார்கள். அதன்பின் அவருக்குப் பேச்சு வந்துவிட்டது. அதன் பின் பல ஆயுதங்களுக்கும் விசயம் செய்த அவர் முருகன் மீது கந்தர்கலி வெண்பா, வேறு பல பாடல்களைப் பாடி உள்ளார். அவர் வாரணாசியில் சைவ மடத்தை நிறுவி சைவ சித்தாந்தத்தைப் பரப்பியவர். அவரைப் பொறுத்தவரை முருகனை அவர் குழந்தையாகவே பார்த்தவர். முத்துக்குமாரசுவாமி

பிள்ளைத்தமிழ் என்ற நூலை இயற்றினார்.

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள்

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் முருகன் மீதான பல பாடல்களை இயற்றி உள்ளார். அவர் முருகனை ஒரு தாயுள்ளம் படைத்தவராகவும், ஒரு தாயார் எப்படி தமது குழந்தைகளுக்கு அன்பைக் காட்டி வளர்க்கின்றார் என்பதை எடுத்துக் கூறி முருகன் மீதான பாடலைப் பாடி உள்ளார். (திருப்போரூர் சன்னதி முறை) மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இருந்த புலவர் ஒருவரின் வம்சாவளியினரான திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள், திருப்போரூரைக் கண்டுபிடித்து அதை சீர்படுத்தியவர். முன்னர் உண்மையில் அந்த இடம் பனைமரங்கள் அடர்ந்த வனப்பிரதேசமாக இருந்தது. அங்கு ஒரு மண் புற்றில் முருகன் சுயம்புவாக எழுந்தருளி இருந்தார். திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் அந்தப் புற்றில் இருந்த முருகனின் சிலையைக் கண்டுபிடித்து எடுத்து, அங்கு ஆலயத்தை அமைத்து அதில் முருகனின் சிலையைப் பிரதிசுடை செய்தார்.

சுப்பிரமணிய முனிவர்

முருக பக்தர் மட்டும் அல்ல. மிகப்பெரிய புலவரும் ஆவார். அவர் முருகனைப் போற்றி தணிகை திருவிருத்தம் என்பதைப் பாடி கண்பார்வையை இழந்துவிட்ட ஒரு பக்தருக்கு கண்பார்வை கொடுக்குமாறு முருகனை வேண்டினார். அவர் வேண்டுகோளை ஏற்ற முருகன் அவர் கேட்ட வரத்தை அருளினார்.

அருட்பிரகாச வள்ளலார்

வடலூர் துறவியாகச் சமரச சன்மார்க்கத்தைப் போதித்தவர் ஞான தேசிகள் என்ற உருவில் வந்த முருகன் இவருக்கு அருள் புரிந்தார். அவர் இயற்றிய திருவருட்பா (ஐந்தாம் திருமுறை, தேவமணிமலை) ஆறுமுகன் மீது அவர் கொண்டு இருந்த பக்தியை எடுத்துக் காட்டி, அவர் பாதத்தில் சரண் அடைந்தால் அடுத்தடுத்த சென்மங்களில் நல்லவை நடக்கும் என்பதையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

தேவராசா சுவாமிகள்

முருகன் பக்தி இயக்கத்திற்கு பெருமை சேர்த்தவர்களில் கந்தர் சகடி கவசத்தை இயற்றிய தேவராசா சுவாமிகளும் ஒருவர். கந்தனின் அருளினால் அவருடைய பிரச்சனை தீர்ந்தது. அதை அழகான செய்யுள் போன்றக் கவிதையில் அவர் பாடி உள்ளார். உடலின் ஒவ்வொரு பாகத்திலும் தோன்றும் நோய்களின் அடிப்படைக் காரணங்களையும், மனத்துயரங்களின் காரணங்களையும் கூறி, அந்த நோய், துன்பங்கள் அனைத்தையும் எப்படி முருகனின் வேல் நிவர்த்திக்கின்றது என்பதை அதில் பாடலாகப் பாடி உள்ளார். அது மட்டும் அல்லாமல் முருகன் எந்தெந்தப் பெயர்களில் வழிபடுகிறார் என்பதையும் கூறி உள்ளார்.

வள்ளிமலை சுவாமிகள்

மைசூர் மகராசரின் சமையல்காராக இருந்த அர்த்தநாரி என்பவர் கடுமையான வயிற்று வலியினால் அவதிப்பட்டு பழனி ஆண்டவரிடம் சரண் அடைந்து குணம் அடைந்தார். அதன் பின்னர் அவர் திருவண்ணாமலையில் இருந்த சேசாத்ரி சுவாமிகளிடம் சிகயராகி அவர் அறிவுறுத்தியபடி வள்ளி மலைக்குச் சென்றார். அங்குச் சென்று முருகன் வழிபாட்டு மரபை போதித்தார். அவர் எப்போது முருகனை துதித்தாலும், முருகன் அவருக்கு மயிலாக வந்து காட்சி தந்ததாகப் பக்திக்கதைகள் பல எடுத்துரைக்கின்றன.

பாம்பன் சுவாமிகள்

சட்டப்பன் மற்றும் செங்கமலம் என்ற பெற்றோர்களுக்கு மகனாகப் பிறந்தவர் அப்பாவு. அவரை குமாரகுருதாசன் அல்லது பாம்பன் சுவாமிகள் என்றும் அழைப்பார்கள். அவர் முருகனின் பெரும் பக்தர். 1923 ஆம் ஆண்டு அவர் ஒரு விபத்தில் சிக்கி இடது கணுக்கால் முட்டியில் எலும்புமுறிவு ஏற்பட்டது. மருத்துவமனைக்குச் சென்றதும், அவரது முறிந்து விட்ட கணுக்காலை மருத்துவத்தினால் நிவாரணம் செய்ய இயலாது என மருத்துவர்கள் கைவிட்டு விட்டார்கள். ஆனால் அவர் மனத்தை தளர விடவில்லை. அவர் தனது பந்தத்தை துறந்து முருக

பக்தரானார். முருகனிடம் தனது நோயை நிவர்த்திக்குமாறு வேண்டிக் கொண்டார். மருத்துவமனையில் இருந்தபோது அவரது இடப்பக்க கணுக்கால் முட்டியை அங்கு வந்த இரண்டு மயில்கள் வருடிக் கொடுத்தன. அவ்வளவுதான் அவருடைய கால் வலி உடனே நின்றது. அதைத் தவிர முருகன் ஒரு குழந்தையின் உருவில் வந்து தனது வேலினால் அவரது முறிந்து போன காலை தடவி விடுவது போல உணர்ந்தார். அதன்பின் அவர் கால் நல்ல நிலைக்கு வந்துவிட்டது. அவர் பாடிய சண்முகக் கவசத்தை பக்தியோடு பாடினால் பல நோய்கள் விலகும். மன பயமும் ஒழியும் என்பது நம்பிக்கை. ஒருமுறை அவருக்கு முருகனே நேரில் காட்சி தந்தார். முருகன் மீது பல பாடல்களை அவர் இயற்றியுள்ளார்.

குணசீலன்

முருக பக்தர் புலவர் பிரிதிவாட்டி பயங்கரன் என்பவர் ஒருமுறை இவரை பாடல் போட்டிக்கு அழைத்தார். குணசீலரும் அதில் வெற்றி அடைய முருகனின் அருளை வேண்டினார். ஆனால் அந்தப் போட்டியில் அவரே ஆரம்பித்த பாடலை முடிக்க முடியாமல் திணறியபோது, அவரால் புறங்கணிக்கப்பட்ட சிசுயர் எனக் கூறிக் கொண்டு அங்கு வந்து ஆட்டிடையன் ஒருவர் அதை முடித்துக் கொடுத்தார். அந்தச் சீடரின் வாதத் திறமையை பார்த்த பயங்கரன், சீடரின் திறமையாக இருப்பார் என எண்ணி பயந்து கொண்டு குணசீலரின் போட்டியில் இருந்து விலகிக் கொண்டு அங்கிருந்துச் சென்றுவிட்டார். அதன் பின்னரே குணசீலர் அங்கு வந்து தன்னைக் காப்பாற்றியது முருகனே என்பதை உணர்ந்து கொண்டார். (முத்துகுமரன் முருகன் அருட்செல்வம், 579,580,1998, சென்னை)

பகழிக்கத்தார்

ஒரு வைணவராக இருந்தாலும், முருக பக்தி மிக்கவர். அவருக்கு ஒருமுறை தீராத வயிற்றுவலி வந்தபோது திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பாடலைப் பாட அவருடைய வயிற்றுவலி நின்றது. அந்தக் காலத்தில் சைவர்கள் வைணவர்களிடையே கருத்து வேற்றுமை ஓயாது இருந்து

கொண்டு இருந்ததினால், முருகனிடம் பக்தி கொண்டு இருந்த இவரை வைணர்கள் மதிக்காமல் இருந்தார்கள். ஆனால் முருகன் தன்னுடைய பக்தரை அந்த நிலையில் இருக்க விடவில்லை. அவருடைய பக்தியின் மேன்மையை உலகிற்குக் காட்ட விரும்பினார். ஆகவே ஆலயத்தில் தன்னுடையக் கழுத்திலிருந்த மாணிக்க மாலையைப் பகழிக்கூத்தரின் கழுத்தில் விழ வைத்தார். ஆலயத்தில் அதைக் காணாமல் தேடிய அதிகாரிகள் அந்த மாலை பகழிக்கூட்டரின் கழுத்தில் இருந்ததைக் கண்டு தம்முடைய தவறை உணர்ந்து அதுமுதல் பகழிக்கூத்தருக்கு தகுந்த மரியாதையைத் தந்தார்கள்.

சிதம்பர முனிவர்

17-ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் சிதம்பர முனிவர் காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்த சிவஞான யோகி என்பவருடைய சீடராக இருந்தார். அவருடைய நோயை ஆறுமுகப் பெருமான் தீர்த்து வைத்தார். (சேத்திரகோவை பிள்ளைத் தமிழ்) முருகனைக் குறித்து நிறையப் பாடல்களை அவர் இயற்றியுள்ளார்.

முடிவுரை

மடங்கள் வளர்த்தத் தமிழ் மறையாப் புகழுக்குரியது. அவ்வகையில் தமிழ் மடங்களும், தமிழ்ச்சான்றோர்களும் கொண்டிருந்த முருக பக்தியும், பக்தியில் தோன்றிய பாடல்களும் அமைந்திருக்கின்றன.

66. பண்டைய தமிழர் வாழ்வியலில் முருக வழிபாட்டில் ஆடல் (சங்க காலத்தை அடியொற்றியது)

நசிதா ராகவன்

முதுகலை விரிவுரையாளர்

நடனத்துறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

சங்ககால மக்கள் வாழ்வியல்

சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கைக் கோலத்தை அறிவதற்குப் பெரிதும் துணைபயப்பன அக்காலத்தெழுந்த இலக்கியங்கள். இவ்விலக்கியங்களுள் சிறப்பாக எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்பன அக்கால மக்களின் வாழ்வியல் பண்பாட்டுக் கோலங்களைப் புடம்போட்டுக் காட்டுகின்றன. இயற்கையோடு பொருந்திய வாழ்வியல் முறைமையோடு வாழ்ந்த இவர்கள், தம் வாழ்வியலை அகம், புறம் என இரு பெரும் பிரிவுகளாக வகுத்து வாழ்ந்தனர். முதல்கரு, உரி என்ற அடிப்படையில் தமது வாழ்க்கைக் கோலத்தை ஏற்று வாழ்ந்தனர். இவர்கள் வாழ்வியலில் சடங்குகளும் விழாக்களும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை இலக்கியங்கள் ஆங்காங்கே சுட்டுகின்றன. இச்சடங்குகள் சமய நம்பிக்கையாக மாத்திரமன்றி சமூகத்துடன் தொடர்புபட்டதாகவும் காணப்படுகின்றது.

சங்ககாலத்தில் முருகன்

சங்க இலக்கியங்களில் அக்கால மக்கள் வாழ்வியலோடு தொடர்புபட்ட பல்வகைப்பட்ட கடவுளர் இடம்பெறினும், அவர்களுள் திருமாலும் முருகனும் முதன்மைப் பெறுகின்றனர். பத்துப் பாட்டில் முதலாவதாக வைத்துப் போற்றப்படும் திருமுருகாற்றுப்படை முருகனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு முருகன் கிர்த்தி பாடும் நெடும்பாட்டாகும். பரிபாடலில் எட்டுப் பாடல்கள் கடவுள் வாழ்த்துப் பொருளில் முருகனை சிறப்பிக்கின்றன. சங்க இலக்கியங்கள் பலவும்

முருகனின் அவதாரம் அவன் நிகழ்த்திய அற்புதங்கள், அவன் திருவுருவச் சிறப்பு, அவனை வழிபடும் முறை என முருகனைப் பலவாறு சிறப்பிக்கின்றன. சங்கப் புலவர்கள் வேலன், சேயோன், குமரன், முருகு, செவ்வேள் என பல்வகைப் பெயரால் முருகனை அழைக்கின்றனர். மலை உறை கடவுளாகச் சுட்டபெறும் குறிஞ்சி நிலக் கடவுளான முருகன் வழிபாட்டில் ஆடலுக்கான வகிபாகம் எத்தகையது என்பதைக் காண்போம்.

சங்ககாலத்தில் முருகனுடன் தொடர்புடைய ஆடல்கள்

சங்ககால மக்களின் வாழ்வோடு ஆடலும் பாடலும் இரண்டறக் கலந்திருந்தன. இயற்கையோடு பொருந்தி வாழ்ந்த சங்ககால மக்கள் தமது உணர்வு வெளிப்பாடாகவும் சடங்கு சம்பந்தப்பட்டதாகவும் தொழில் முறையாகவும் ஆடல் பாடல்களை நிகழ்த்தியிருந்தனர். இக்காலத்தில் குரவை, துணங்கை, வெறியாட்டு, ஒள்வாள் அமலை, தோளி, துடியாடல், கழைக்கூத்து போன்று பலவகைப்பட்ட ஆடல்களை மக்கள் தமக்குள் மகிழ்ந்தாடியவையாகவும், அக, புறம் சார்ந்ததாகவும், குழுவாகவும் தனியாகவும் என பல்வகைப்பட்ட நிலைகளில் நிகழ்த்தியிருக்கின்றனர். ஆய்வுக் கருப் பொருளுக்கு ஏற்ப சங்ககாலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆடல்களில் முருகப்பெருமானுடன் தொடர்புடைய ஆடல் வகைகள் இனங்காணப்பட்டது.

வெறியாட்டு

சங்க காலத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட சங்கு நிலைப்பட்ட ஆடல் வடிவமாக வேலன் வெறியாட்டு விளங்குகின்றது. சொற்பொருள் அடிப்படையில் வெறிகொண்டு ஆடுவதாக இதன் கருத்து அமைகின்றது. சங்க இலக்கியங்களின் குறித்துரைக்கப்படும் வெறி, வெறிபயர்தல், வெறியாடல் முருகு ஆற்றுப்படுத்தல் போன்ற சொற்பதங்கள் வெறியாட்டையே குறித்து நிற்கின்றன.

வெறியாடலானது மக்களின் அக வாழ்க்கையில் மிகவும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததை இலக்கியங்களில் பரக்கக் காணலாம். அகத்திணையில் தலைவியின் நலம் வேண்டி

வெறியாட்டு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது முருகப்பெருமான் கன்னிமகளிரைத் தீண்டி வருத்துவன் என்றும் அல்லல் தீர முருகனுக்கு வெறியாட்டு செய்து வழிபாடு செய்ய வேண்டும் என்பதும் சங்ககால மக்கள் நம்பிக்கையாக இருந்தது. கட்டுவிச்சியிடம் குறிகேட்ட தாய் தனது மகளுக்கு அணங்கு நோய் பீடித்திருப்பதாக எண்ணி அதற்குக் காரணம் முருகன் எனக் கொண்டு அவனை ஆற்றுப்படுத்த இச்சடங்கினை நிகழ்த்துவிப்பதாகக் கூறப்படுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக,

“நம்முறு துயரம் நோக்கி அன்னை
வேலற் றத்தாள் ஆயின் அவ்வேலன்..”
(ஐங்குறுநூறு :241)

“நெடுவேல்லேத் தணிசுவள் இவள் என
முதுவாயப் பெண்டிர் அதுவாய் கூற”
(அகநானூறு 22:6-7)

என்பதிலிருந்து அறியலாம். இதன் பொருட்டு வேலன் என்பான் வெறியாடலை நிகழ்த்தியுள்ளான். வெறியாட்டில் முருகனுக்குப் பூசை செய்வோனே வேலன் எனப்படுகின்றான். முருகப் முருகப் பெருமான் கொண்டுள்ள ஆயுதங்களில் மிகவும் சிறப்பாக குறித்துரைக்கப்படுவது அவன் கைகளில் ஏந்தியுள்ள வேலாகும். வெறியாடலில் முருகப் பெருமானின் வேலைத் தாங்கி நின்றலால் வேலன் எனும் பெயரை வெறியாடலை நிகழ்த்துபவன் பெறுகின்றான்.

மேலும் வெறியாடல் ஒப்பனைக் கோலத்தினைக் கூறுமிடத்து, வேலன் என்பான் முருகனாக தன்னை அழகுபடுத்தி வேலைக் கைகளில் கொண்டு முருகனாகப் பாவனைச் செய்து வெறியாடலை நிகழ்த்தியுள்ளான். நறுமணம் மிக்க சந்தனத்தை மார்பிலே பூசி, கண்ணி சூடி, ‘கார்நறுங் கடம்பின் கண்ணி சூடி’ (நற்றிணை : 34:8) ஒப்பனையை வேலன் புனைந்துள்ளான்.

வேலன் வெறியாடலை நிகழ்த்தும் போது முருகப்பெருமானை விளித்து மாண்புமிகு புகழ்களை இசையுடன் பாடுவதாகவும் வாத்தியங்கள்

இசைக்கப்பட்டதாகவும் கூறப்பட்ட செய்திகள் ஆங்காங்கே காணப்படுகின்றது. கடம்பும் களிறும் பாடி (அகம், 138:11) “இன்னியம் கறங்கப்பாடி” (நற்றிணை : 322:11) “கோடு வாய் வைத்து, கொடு மணிஇயக்கி” (முருகு:246) என்பவற்றிலிருந்து அணிசேர் கருவிகளுடன் இசைபாடி வெறியாடலை நிகழ்த்தியமையை அறியமுடிகின்றது.

இவ்வெறியாட்டு ஆனது சங்ககால மக்களின் அக வாழ்க்கையுடன் மட்டுமன்றி புற வாழ்க்கையுடனும் தொடர்புபட்டதாகவே விளங்குகின்றது. புற வாழ்க்கைக்கு எடுத்துக்காட்டாக,

“வல்லோன் தைஇய வெறிக்களங் கடுப்ப”
(மதுரைக்காஞ்சி 284)

“வெறி கொண்டான் குறைத்து வண்டு”
(பரிபாடல் 9:44)

என்பவற்றிலிருந்து அறியலாம்.

குரவை

சங்க காலத்தில் நில வேறுபாடின்றி அனைத்து நிலமக்களும் குரவையாடி மகிழ்ந்திருந்தனர். அதாவது குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தல் என அனைத்து நில மக்களும் வயது வேறுபாடின்றி பால்நிலை வேறுபாடின்றி ஒருவரோடு ஒருவர் கை பிணைத்த நிலையில் குரவையாடி மகிழ்ந்திருந்தனர். ஒவ்வொரு நிலத்து வாழ் மக்களும் தத்தமது நிலப்பண்புக்கேற்ப குரவையாடி மகிழ்ந்த செய்தியைப் பரக்கக் காணமுடிகிறது. அதாவது குரவையாடலானது குறிஞ்சி நிலக் குரவை, முல்லை நிலக்குரவை, நெய்தல் நிலத்துக் குரவை, மருதநிலத்துக் குரவை, பாலை நிலத்துக் குரவை என ஒவ்வொரு நிலத்துவாழ் மக்களுக்குமென சிறப்பாகக் காணப்படினும் இவ்வாய்வானது தனது தேடலுக்கு அமைய குறிஞ்சி நிலக் கடவுளான முருகப்பெருமான் தொடர்புபட்ட குறிஞ்சிநிலக் குரவை பற்றியே நோக்குகின்றது.

குறிஞ்சி நிலக் குரவை

குறவர்கள் அவர்தம் மகளிரோடு கூடி கள்ளைக் குடித்து, ஊர்மன்றத்தில், வேங்கை மரத்தடியில் கைகோர்த்துக் குரவையாடி மகிழ்ந்திருந்த செய்தியைச் சங்க இலக்கியங்களில் பல இடங்களில் காணலாம். பொதுமக்கள் வாழ்வில் சிறப்பிடம் பெற இக்குரவைக் கூத்தினை மலைமாந்தரே அதிகம் ஆடியுள்ளனர். குமுநடனமாக ஆடப்பட்ட இவ் ஆடல்வகையானது மகிழ்வுடன் ஆடப்பட்டதொன்றாகக் காணப்படுகின்றது. முருகன் கிர்த்தி கூறும் திருமுருகாற்றுப் படையில் 190-217 வரையான பாடல் வரிகள் குரவையாடலின் தன்மைபற்றி பேசுகின்றது. அதாவது வேலன் என்பான் குன்றகச் சிறுகுடியிலுள்ள சுற்றத்தாருடன் சேர்ந்து, உண்ட களிப்போடு குரவையாடி மகிழ்ந்திருந்தாகக் கூறப்படுகின்றது. அதாவது, “குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து” (முருகு:196)

என்பதிலிருந்து அறியலாம். மற்றும் மதுரைக்காஞ்சியில் குரவையாட்டத்தின் தன்மைபற்றிப் பேசப்படுகின்றது. அதாவது குரவையாடலில் மகளிரும் மைந்தரும் தோளோடு தோள் தழுவித் கொண்டு ஆடுவது தழுஉ ஆட்டம் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அவர்கள் தழுஉ ஆடும்போது விட்டிசைக் கூட்டும் இன்னிசைக்கருவிகள் முழங்கின அதன் தாள இசைக்கேற்ப தப்படி போட்டு வேலன் ஆட்டம் நிகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. (மதுரைக்காஞ்சி : 601-605)

குரவையாடுதலின் போது தொண்டகச் சிறுபறை (தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர முருகு:197) அண்சேர் கருவியாக இசைமீட்டியதை அறியமுடிகின்றது. மேலும் குரவையானது வேங்கைமர நிழலினை ஆடுகளமாகக் கொண்டு நிகழ்ந்ததை “வேங்கை முன்றிற் குரவையுங் கண்டே” (நற்றிணை : 276:10) என்பதிலிருந்து காணமுடிகின்றது.

குரவையாடலின் ஒப்பனையாக ஆடுமகளிர் பின்னிய கூந்தலில், காட்டிலும் சுளையிலும் பூத்த பூமாலைக் கண்ணியைச் சூடியிருந்தனர். வெண்கடம்பு, மரத்தளிர், மாந்தழை ஆகியவற்றை அவர்கள் தம் அல்குல் மறைய உடுத்தியிருந்தனர்.

(இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல் மாத்தழை (முருகு:201-204) வேலனின் ஒப்பனையாக வெறியாட்டில் குறிப்பிட்டதைப் போன்று மார்பில் சந்தனம் அணிந்து, பூக்கண்ணியைத் தலையில் அணிந்திருந்தான்.

நிறைவுரை

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் வெறியாடல், குரவை எனும் இருவகைப்பட்ட ஆடலும் முருகக் கடவுளுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்பட்டாலும் இரண்டுமே இருவேறுபட்ட தன்மைகளைக் கொண்டமைந்தவையாகவே காணப்படுகின்றது. அதாவது வெறியாடலானது சடங்கு சம்பந்தப்பட்ட ஆடலாகவும் குரவை மகிழ்ந்தாடும் குழு நடனமாகவும் காணப்படுகின்றது. இவற்றுள் வெறியாடலை நோக்கும் போது வெறியாடலானது ஏதாவது பயன்கருதி ஆடப்படுவது, உதாரணமாக மகளிர் துன்பம் நீங்க முருகன் அருள்வேண்டி அவனை ஆற்றுப்படுத்தும் நோக்கில் நிகழ்த்தப்பட்டள்ளமை. மேலும் முருகனை ஆற்றுப்படுத்த ஆடப்பட்ட இவ்வெறியாடலானது உக்கிரமாக ஆடப்பட்ட ஆடல்வகையாக கொள்ளலாம். வீர, கோப மெய்ப்பாடுகளுடன் நிகழ்த்தப்பெற்றிருக்கலாம். முன் திட்டமிடப்பட்ட நிலையில் ஆடுகளம் அமைத்து வெறியாடலுக்கேயுரிய ஆடை ஆபரணக் கோலங்களுடனும் வாச்சிய மரபுகளுடனும் தொழில் முறைக் கலைஞரால் ஆடப்பட்ட ஆடல்வடிவமாகவே வெறியாடல் காணப்படுகின்றது. எனினும் வேலன் என்பான் முருகன் ஆவேசம் தன்மேல் வரக்கொண்டு ஆடிய நடனமாகக் காணப்படுவதால் இது முறைப்படுத்தப்பட்ட ஆடலாக இருப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. அதாவது வேலன் தனது இயல்பு நிலையிலிருந்து மாறி உருவேறிய நிலையில் ஆடப்பெற்றதால் ஆடல் அடவெடுத்து ஆடப்பட்டதாகக் கொள்ளமுடியாது. இது ஒருவகையான ஆடல் எனக் கொள்ளலாம். அதாவது பொருட்களைக் கைகளில் ஏந்திச் (வேல்) செய்யும் ஆடலாகவும் இன்னொருவர் பாவனையாகச் (முருகன்) செய்யப்பட்ட ஆடலாகவும் கருதலாம். மற்றும் குரவையாடலானது முருகனை உள்ளத்துள் நிறுத்தி, மகிழ்ந்து ஆடப்பட்ட ஆடலாகக்

காணப்படுகின்றது. இவ்வாடல் அதற்கேயுரிய ஒப்பனைக் கோலம் மற்றும் இறைக்கருவிகள் இசைக்கேற்ப ஆடப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் இது குழுநடனமாக ஆண், பெண் இருபாலாராலும் ஓரளவு ஆடல் அடவமைத்து ஆடப்பட்ட நடனமாகவும் கொள்ளமுடிகின்றது.

வேலன் ஆடும் வெறியாட்டினாலும், குறவர் தம் மகளிருடன் ஆடும் குரவையினாலும் முருகனை வழிபடும் முறை சங்க காலத்தில் விரவிக் காணப்பட்டதை இலக்கியங்கள் சுட்டுகின்றன. இங்கு இறைவனின் அருள் வேண்டி இறைவனை ஆடலினால் ஆராதிக்கின்ற போக்கே காணப்படுகின்றது.

67. கைவ சமயப் பற்று (நச்சினார்க்கினியார் உரை)

முனைவர் ந.உமாதேவி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை (சு.நி.பி.)

சிறி பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி

குற்றாலம்

முன்னுரை

உரையாசிரியர்களின் உரைச் சிறப்பாலேயே பழந்தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் சிறப்பை உணர முடிகிறது. எனவே, இலக்கண இலக்கியங்களை இயற்றிய பெரும் புலவர்களைப் போல் இவர்களும் பெருமைக்குரியவர்களே. இவ்வுரையாசிரியர்களில் ஒருவரான நச்சினார்க்கினியரின் உரையில் வெளிப்படும் கைவ சமயக்குறிப்புகள் இக்கட்டுரையில் ஆராயப்படுகின்றன.

நச்சினார்க்கினியார்

தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, சீவகசிந்தாமணி, கலித்தொகை, குறுந்தொகையின் உரை எழுதியவர் நச்சினார்க்கினியார். இவருடைய பெயர், சிவனாரின் திருநாமங்களுள் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது.

“இச்சையால் மலர்கள் தூவி

இரவொடு பகலும் தம்மை

நச்சுவர்க் கினியர் போலும்

நாகவிச் சரவ னாரே”

(திருநாவுக்கரசரர், திருநாகேச்சரம், தேவாரம், பா.எண் 4797 பன்னிரு திருமுறை, ப.328)
என்ற பாடல் அடிகளும்,

“நச்சினார்க் கினியாய் போற்றி

எனைத்துதி நவிலும் காலை”

(காஞ்சிபுராணம், சந்ததான-11)

என்ற பாடல் அடியும் சிவபெருமானைக் குறிப்பதால் சிவனின் பெயரையே இவ்வரையாசிரியரும் தாங்கியுள்ளார் என்பது உறுதியாகிறது. அடியார்க்கு அடியேன் போல நச்சவார்க்கு இனியன் என்ற சொற்கள் விரும்புவோர்க்கு எல்லாம் சிவபெருமான் இனியனாக விளங்குகிறார் என்கதைக் குறிக்கவே இப்பெயர் சிவபெருமானுக்கு வழங்கி வருவதாகக் கருதப்படுகிறது.

நச்சினார்க்கினியரின் சைவப் பற்று

“தூய ஞான நிறைந்த சிவச்சுடர்

தானே யாகிய தன்மை யாளன்”

என்ற உரைச்சிறப்பாயிரச் செய்யுளின் அடிகள் நச்சினார்க்கினியர் சைவ சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதை விளக்குகின்றன. இவருடைய உரையில் இவரின் சைவ சமய ஈடுபாட்டைக் குறிக்கும் சான்றுகள் பல உள்ளன. அவற்றுள் சில வருமாறு.

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் கண்டன், கந்தன், கம்பன், மன்றன் (நூன்:25) என்றும், திருச்சிற்றம்பலம், பெரும்பற்றப் புலியூர் (மொழி:12) என்றும் குறிப்பிடுகிறார். கிளவியாக்கத்து 33-ஆவது நூற்பா உரையில் பன்னிருகையும் பாற்படவியற்றி (திருமுருகு 118) முருகற்குக்கை பன்னிரண்டும் எனவும், முன்னத்தின் உணருங் கிளவியும் உளவே (எச்.63) என வரும் நூற்பா உரையில், முருகாற்றுப்படையுள், கச்சினன், கழலினன், கெச்சைக் கண்ணனியன் (208-217) எனவும் எடுத்துக்காட்டுவார். மேலும், பலவிடங்களில் (புறத் 36) காட்டுவதால் திருமுருகாற்றுப்படையின் மேல் இவருக்கிருந்த ஈடுபாடு வெளிப்பாட்டை. தம் உரைகளில் பலவிடங்களில் இலக்கண, இலக்கியப் பொருள்கள், தத்துவப் பொருட்கள் ஆகிய நூல்களாகிய திருவாசகம், திருக்கோவையார், திருவுலாப்புறம் ஆகியவற்றை விளக்க சைவ சமய நூல்களாகிய திருவாசகம், திருக்கோவையார், புறம் ஆகியவற்றிலிருந்து எழுதுவதும் இவருடைய சைவநூற் புலமையைக் காட்டுகிறது.

திருமுருகாற்றுப்படை 186-ஆவது அடிக்குரிய உரையில், ஆறெழுத்தினைத் தன்னிடத்தே அடக்கியிருக்கின்ற கேட்டற்கரிய

கைவந் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

மறைய உச்சரிக்கப்படும் மந்திரத்தை அது நமோசுமாராய என்பதாம். நச்சினார்க்கினியர் பிற சமயங்களை வெறுத்துப் பேசாதவராயினும் வேத வைதிகப் பற்று மிக்கவர் என்பதும், அதிக இடங்களில் வேதம் வேதம் என்று கூறிக் கொண்டே இருப்பதும் அவரது வேதப் பற்றைக் காட்டுகிறது.

நச்சினார்க்கினியரும் புராணக் கதைகளும்

திருமுருகாற்றுப்படையிலும், மதுரைக் காஞ்சியிலும் புராணக் கதைகள் இடம்பெறுகின்றன. பாடலில் இடம்பெறும் புராணச் செய்திகளைக் கூறி நச்சினார்க்கினியார் விளக்குகிறார்.

“அறு வேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி” (58)

என்ற திருமுருகாற்றுப்படை அடிக்கு, ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே அச்சந் தோன்ற மிக்குச் சென்று என்று உரை எழுதியுள்ளார். மேலும், என்றதனான், இறைவன் உமையை வதுவை செய்து கொண்ட நாளிலே இந்திரன் சென்று நீ புணர்ச்சி தவிர வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள அவனும் அதற்கு உடம்பட்டு அது தப்பானாகிப் புணர்ச்சி தவிர்ந்து கருப்பத்தை இந்திரன் கையிற் கொடுப்ப அதனை இருமடிகள் உணர்ந்து அவன் பக்கனின்றும் வாங்கித் தமக்குத் தரித்தல் அரிதாகையினாலே இறைவன் கூறாகிய முத்தீக்கட்பெய்து அதனைத் தம்மனைவியர் கையிற் கொடுப்ப அருந்ததியொழிந்த அறுவரும் வாங்கிக் கொண்டு விழுங்கிச் சூன்முதிர்ந்து சரவணப்பொய்கையிற் பதுமப்பாயலிலே பயந்தாராக, ஆறு கூறாகிய வளர்கின்ற காலத்து இந்திரன் தான் இருமடிகளுக்குக் கொடுத்த நிலையை மறந்து ஆண்டு வந்து வச்சிரத்தான் எறிய அவ்வாறு வடிவம் ஒன்றாய் அவனுடனே பொருது அவனைக் கெடுத்துப் பின் குரபன்மாவைக் கொல்லுதற்கு அவ்வடிவம் ஆறாகிய வேறுபட்ட கூற்றாலே மண்டிச் சென்றதென் புராணங் கூறிற்று. இதனைப் பாயிரும் பனிக்கடல் என்றும் பரிபாடற் பாட்டானுணர்க. இவ்வாறன்றி வேறு வேறு புராணங் கூறுவாருமுள் என்ற விளக்கத்தையும் தருகிறார். வேறு வேறு புராணமென்றது கந்தபுராணம், குமாரசம்பவம் போன்ற நூல்களைப் போலும்.

59-60 ஆவது அடிகளுக்குரிய உரையின் விளக்கத்தில், என்றது. அவுணரெல்லாரும் தம்முடனே எதிர்ந்தார் வலியிலே பாதி தங்கள் வலியிலே கூடும்படி மந்திரங் கொண்டிருந்தது. சாதித்ததொருமாவை வெட்டினானென்றவாறு என்ற புராணக்கதையையும் 162வது அடிகுக்குரிய உரை விளக்கத்தில் என்றது. பிள்ளையார் அயனைச் சபித்தலின் அயன் படைத்தற் தொழிலைத் தவிரவே ஏனையிருவருக்கும் காதத்தற்தொழிலும் அழித்தற்தொழிலும் இன்றாமாகன் மூவரும் தத்தமக்குரிய தொழில்களைப் பெற்றுத் தலைவராகவென்றார் என்ற புராணக்கதையையும் சுட்டிக்காட்டுகிறார். நச்சினார்க்கினியர் இவ்வாறே 254-255 ஆவது அடிகளுக்கும் புராணக்கதையை விளக்குகிறார்.

“தாமரை பயந்த ஊழி தா இல் ஒருவன்” என்ற 163-165 ஆவது அடிகளுக்குரிய உரையில், திருமாலுடைய திருவுந்தித்தாமரை பெற்ற ஊழிக்கடோரும் தன் படைத்தற்தொழிலில் வருத்தமில்லாத ஒருவன் என்று எழுதுகிறார். மேலும் “சாபமென்றது: பிள்ளையார் அசுரரையழித்துத் தேவரைக் காதத்தற்கு இந்திரன் மகள் தெய்வானையாரை அவர்க்குக் கொடுத்தவிடுத்தே, பிள்ளையார் தம் கையில் வேலை நோக்கி, நமக்கு எல்லாந்தந்தது இவ்வேல்” என்ன அருகிலிருந்த அன் இவ்வேலிற்கு இந்நிலை என்னால் வந்ததன்றோ என்றானாக, “நங்கையில் வேலுக்கு நீ கொடுப்பதொரு சக்தியுண்டோ” என்று கோபித்து “இங்ஙனங் கூறிய நீ மண்ணிடைச் செல்வாய்” என்ற சாபத்தை என்னும் கதையையும் கூறுகிறார். அயனைச் சிறையிட்டதாகக் கதை கூறப்பட்டு வரும் நிலையில், மண்ணிடைச் செல்வாய் என சாபமிட்டதாகக் கூறியுள்ள கதை வடமொழிச் சார்புடையதாக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

68. திருப்பரங்குன்றத்தின் சிறப்புகள்

பா.புனிதம்

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

சிறி சாரதா மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

சேலம்

முன்னுரை

திருப்பரங்குன்றம் தென்னகத்து வரலாற்றினைக் காலங்களை எல்லாம் கடந்து நிற்கும் மாமலை. தென்னாட்டின் பெருமையைத் திக்கெட்டும் பரப்பி நிற்கும் தெய்வத்திருமலை. சுற்றோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முற்றோன்றி மூத்து, பாண்டியர் குடியோடு பிணைந்து புகழ் பரப்பிற்கும் தென்னவன் பெருமலை. குன்று தேறாடும் குமரன் வள்ளியின், தேவயானையின் மணாளனாய் மகிழ்ந்துறையும் வானோங்கும் திருமலை. பண்டைக்காலத்தில் இருந்த முருகன் திருத்தலங்கள் எல்லாவற்றையும் விட திருப்பரங்குன்றமே சிறந்து விளங்கியது. அத்தகைய திருப்பரங்குன்றத்தின் சிறப்புகள் நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் பாடியது குறித்து இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

திருப்பரங்குன்றம் - பெயர்க்காரணம்

தமிழ்நாட்டில் சிறப்புற்று விளங்குவது மதுரை மாநகர். மதுரைக்கு மேற்கே எட்டு கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்திருப்பது திருப்பரங்குன்றம் என்னும் திருத்தலமாகும். திரு+பரம்=குன்றம். பரம் என்றால் பரம் பொருளான சிவபெருமான் குன்றம் என்றால் குன்று. திருப்பரங்குன்றம் லிங்க வடிவமாகக் காட்சியளிக்கும். அருட்செறிந்த மலை. திருப்பரங்குன்றத்தில் தங்கி சிவசக்தியை நோக்கி ஆறுமுகன் தவமிருந்தான். இத்திருத்தலம் முருகப் பெருமானுக்குரிய ஆறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றான முதற்படை வீடாகத் திகழ்கிறது. நக்கீரர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படையில் இதனை,

“குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்”

என்று அடியில் திருப்பரங்குன்றத்தில் விரும்பி உறையும் முருகப்பெருமான் என்று பாடியுள்ளார்.

மலையின் அமைப்பு

திரு முருகாற்றுப்படை சிவலிங்க வடிவில் காணப்படுவதால் சிவபெருமானே குன்றின் உருவில் காட்சியளிப்பதாக அடியார்கள் நம்புகின்றனர். இம்மலையின் உயரம் சுமார் 100 மீட்டர் ஆகும். திருஞான சம்பந்தர் சிவபெருமான் வடிவில் விளங்கும் இம்மலையை நித்தம் வலம் வந்து வழிபட்டால் தொழுவாரின் வினையெல்லாம் தீர்ந்துவிடும் என்று தேவாரத்தில் பாடியுள்ளார்.

“மைத்தகு மேனி வாளரக்கன் தன் மகுடங்கள்
பத்தின தின்தோள் இருபதும் சென்றான் பரங்குன்றைச்
சித்தம் தொன்றிச் செய்கிழல் உன்னிச் சிவனென்று
நித்தலும் ஏத்தத் தொல்வினை நம்மேல் நில்லாவே”

என்பதே அத்தேவாரமாகும். திருப்பரங்குன்றத்திற்கு அரசு குன்று என்று ஒரு பெயரும் உண்டு.

முருகன் தவம் செய்த இடம்

குருபக்தியின்றி ஞானம் பெற முடியாது. கயிலாயத்தில் பார்வதி தேவிக்கு, சிவபெருமான் பிரணவ மந்திரத்தின் உட்பொருளை உபதேசிக்கும் போது, தன் தாயாரின் மடி மீது முருகப்பெருமான் அமர்ந்திருந்தார். தாய்க்கு தந்தையார், பிரணவ மந்திரோபதேசம் செய்த போது முருகப்பெருமானும் அவ்வுபதேசத்தைக் கேட்டார். புனிதமான மந்திரப் பொருளைக் குருவின் மூலமாகவே அறிந்து கொள்ள வேண்டும். மறைமுகமாக அறிந்து கொள்ளுதல் முறைமையாகாது. அது பாவம் என்று சாத்திரங்கள் பகர்கின்றன. முருகப் பெருமானே பிரணவ மந்திரத்தினை, அதன் உட்பொருளை பிரம்ம தேவனுக்கு உபதேசித்த போதிலும், சிவபெருமானும், முருகப்பெருமானும் ஒருவரேயானாலும் உலக நியதிக்கு ஒட்டாத சாத்திரங்கள் ஒப்பாத ஒரு காரியமாக அமைந்ததனால் பரிகாரம் தேடி முருகப்பெருமான் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வந்து

தவம் செய்தார்.

ஆறுமுகனுக்கு ஆதீபகவான் காட்சி

முருகப் பெருமானின் தவத்தின் பயனாக சிவபெருமானும், பார்வதி தேவியாரும் தோன்றி, முருகப்பெருமானுக்கு அங்குக் காட்சி தந்து அருளினார். அவர்கள் இங்கு பரங்கிரிநாதர் என்றும் ஆவுடை நாயகி என்றும் பெயர் பெற்றுள்ளனர். அவர்களுடைய ஆலயம் திருப்பரங்குன்றத்தில் மீனாட்சி சுந்தரேசுவரர் ஆலயம் என்னும் பெயரில் வழங்கி வருகிறது. இவ்வாலயத்திற்குச் சென்று முதலில் வழிபாடு செய்த பிறகே முருகன் ஆலயத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்பது மரபாக உள்ளது.

முருகனுக்குச் சிவபெருமான் தை மாதமாகிய பூச நட்சத்திரத்தினன்று காட்சி தந்தார். எனவே தைப்பூசத்தன்று சிவபெருமானையும், முருகக் கடவுளையும் வழிபடுகின்றவர்கள். எல்லா நலன்களையும் பெறுவார்கள். எனவே திருப்பரங்குன்றத்தில் தைப்பூசத் திருவிழா பத்து நாட்களுக்குச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

சைவசமயக் குரவர்கள் அருள் பெற்ற தலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய சைவ சமயக்குரவர்கள் திருப்பரங்குன்றத்திற்கு வந்து ஆலய வழிபாடு செய்து, பதிகங்கள் பாடி அருள் பெற்றுள்ளனர். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்,

“அடிகேள் உமக்காட செய அஞ்சதும் என்
றமரர் பெருமானை ஆரூரன் அஞ்சி
முடியால் உலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே
மொழிந்தாறும் ஓர் நான்கும் ஒரு; ஒன்றினையும்
படியா இவைகற்று வல்ல அடியார்
பரங்குன்றம் மேய பரமர் அடிக்கே
குடியாகி வானோர்க்கும் ஓர்கோவும் கேகிக்
குலவேந்தராய் விண் முழுதான் பவரே”

என்று பாடுகிறார்.

முருகனின் திருமணம் நடைபெற்ற இடம்

முருகப்பெருமான் சூரனை வதம் செய்ததினால் தேவர்கள் துயர்களைப் பெற்றார்கள். அதனால் முருகப்பெருமானுக்குத் தன்னுடைய நன்றியைச் செலுத்தும் வகையில் இந்திரன் தன் புதல்வியாகிய தேவசேனாவை முருகப்பெருமானுக்குத் திருமணம் செய்விக்க விரும்பினான். அத்திருமணம் திருப்பரங்குன்றத்தில் நடந்தது. திருமண விழாவில் பிரம்மா திருமணச் சடங்கை நிகழ்த்த சூரிய, சந்திரர்கள் இரத்தின தீபங்கள் தாங்கி நிற்க, சிவனும் பார்வதியும் பரமானந்தம் எய்தி நிற்க, இந்திரன் தேவசேனாவைத் தவிர வார்த்துக் கொடுக்க, முருகப் பெருமான் தேவசேனாவைத் திருமணம் செய்து கொண்டதாகத் திருப்பரங்குன்றப்புராணம் கூறுகிறது.

குமரக்கடவுள் தேவசேனாவை மணம் புரிந்து கொண்டது. பங்குனி மாதம் உத்திர நட்சத்திரமாதலின் இத்திருத்தலத்தில் பங்குனி உத்திரத் திருநாள் வெகு சிறப்பாக ஆண்டுதோறும் கொண்டாடப் பெறுகிறது.

நக்கீரருக்கு முருகன் அருள்

நக்கீரர் கடைச்சங்கக் காலத்தவர். மதுரையில் உறைகின்ற சோமசுந்தரக் கடவுளோடு வாதம் புரிந்து தமிழுக்கே பெருமை சேர்த்தவர். சிவபெருமானோடு வாதிட்டதனால் வந்த பழியைத் தொலைப்பதற்காக இவர் ஒரு சமயம் தீர்த்த யாத்திரை புறப்பட்டார். செல்லும் வழியில் திருப்பரங்குன்றம் வந்தார்.

அங்குக் குளக்கரையில் உள்ள ஓர் அரசமரத்தடியில் அமர்ந்து சிவவழிபாடு செய்தார். அப்போது அரச மரத்தினின்று ஓர் இலை கீழே விழுந்தது. விழுந்த இலை தண்ணீரில் பாதியாகவும், தண்ணீரில் இருந்த பாகம் மீனாகவும், தரையில் இருந்த பாகம் பறவையாகவும் ஒன்றையொன்று இழுத்துக் கொண்டன. இவ்வதிசயக்காட்சியைக் கண்ணுற்றார் நக்கீரர். தனது சிவ வழிபாட்டில் பிசகி விட்டார். எனவே கல் முகி என்ற

பூதம் தோன்றி இவரைப் பிடித்து மலைக்குகை ஒன்றிற்குள் சிறை வைத்தது. அக்குகையில் ஏற்கனவே 999 போர் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆயிரம் போர் ஆனவுடன் அவர்களை விழுங்கலாம் என்று திட்டமிட்டிருந்தது. குகைக்குள் வந்த நக்கிரிடம் அவர்கள் முறையிட்டனர். அப்பொழுது அவர் திருமுருகாற்றுப் படையின் முதல் பாடலான திருப்பரங்குன்றத்துப் பாடலைப் பாடினார். அவர் பாடியதும் முருகனின் கைவேல் இரண்டாகப் பிளந்து பூதத்தையும் கொன்று யாவரையும் விடுதலை செய்தது. நக்கிரர் திருமுருகாற்றுப்படை வெண்பாவில்,

“குன்றம் எறிந்துதவும் குன்றப் போர் செய்ததுவும்
அன்றங் காரரிடம் தீர்த்துதாயும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் சுற்பொதும்பில் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்”

என்று பாடியுள்ளார். வேலானது பாரையைப் பிளந்ததற்கு அடையாளமாகக் குன்றின் தென்பரங்குன்றத்தில் இன்றும் சின்னம் காணப்படுகிறது. நக்கிரரைக் குகையினின்று காப்பாற்றியதன் நினைவாக ஆண்டுதோறும் புரட்டாசி மாதத்தில் நவராத்திருக்கு முன்னதாக வேலாயுதத்தை மலையுச்சிக்கும் எடுத்துச் சென்று விழா கொண்டாடப்படுகிறது.

சரவணப் பொய்கை

திருப்பரங்குன்றத்தில் வற்றாத நீர்ச்சுனை ஒன்று உள்ளது. வேனில் நீடிய கோடைக்காலத்தில் அதன் நீர் குறைவதில்லை. அதனை ஒரு நிலைப் பொய்கை என்ற பெயரால் பரிபாடல் சிறப்பிக்கிறது. ஒரு நிலைப் பொய்கை என்பது சரவணப்பொய்கையைக் குறிக்கும். மலையடிவாரத்தில் கீழ்த்திசையில் சரவணப்பொய்கை அமைந்துள்ளது. இத்தீர்த்தம் முருகனின் கைவேலினால் உண்டானதென்றும் இத்தீர்த்தத்தைக் கண்டாலும், நீராடினாலும் பாவங்கள் நீங்கப்பெற்று விரும்பிய வரத்தைப் பெறுவர் என்றும் நம்பப்படுகிறது. அச்சரவணப்பொய்கையை ஒத்திருப்பது திருப்பரங்குன்றத்துச் சுனை.

பஞ்ச பாண்டவர் படுக்கை

மலையின் மேற்குப் பகுதியில் சிறிது தூரத்தில் பஞ்சபாண்டவர் படுக்கை என்றழைக்கப்படும் குகையும், அதற்குள்ளே கல்லால் செதுக்கப்பட்ட ஐந்து படுக்கைகளும், தீர்த்தச் சுவையும் உள்ளன. இக்குகையானது பழங்காலத்தில் சைனத்துறவிகளின் உறைவிடமாகத் திகழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

சேவற்கொடி

திருப்பரங்குன்றத்து முருகன் கோயிலில் எப்போதும் சேவற்கொடி வீசிப் பறந்து கொண்டே இருக்கும். கொடி பட்டொளி வீசி உயரத்தில் பறப்பது ஆலயம் நோக்கி வருவோர்களை வருக வருக என்று வரவேற்பது போன்று காணப்படும். இதனைச்

“செருப்புசுன்று எடுத்த சேன் உயர் நெடுங்கொடி”

என்று நக்கீரர் பாடிய திருமுருகாற்றுப்படை பாடல் இக்கொடியினைப் பற்றிய செய்தியினைக் குறிப்பிடுகின்றது.

முடிவுரை

முருகனின் அறுபடை வீடுகளுள் ஒன்றான திருப்பரங்குன்றத்தின் மலைவளம் பற்றியும், பெயர்க்காரணம் பற்றியும் ஆறுமுகனுக்கு ஆதிபகவான் காட்சியளித்த சிறப்பினையும் முருகப்பெருமானின் திருமணம் நடந்த நிகழ்வு பற்றியும் நக்கீரருக்கும் முருகன் அங்கு தான் அருள்புரிந்தான் என்பதையும் இக்கட்டுரை விளக்கியுள்ளது.

69. முருகனின் அறுபடை வீடு

முனைவர் ஞா.யிரான்சிகேதாரின்

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்

செ.அ.மகளிர் கல்லூரி

பெரியகுளம்

முன்னுரை

உலகில் மிகவும் தொன்மை வாய்ந்தது சைவ சமயம். சைவ சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுள் சிவபெருமான். சைவம் சிவனுடன் சம்பந்தமுடையது என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகிறார். சிவனின் புதல்வனாக முருகன் போற்றப்படுகிறார். பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்கள் முருகனைக் குறிஞ்சித் திணைக்குரிய தெய்வமாகப் போற்றுகின்றன. முருகனின் கோயில்கள் இயற்கையழகுடன் கூடிய மலைகளில் தான் எழுந்துள்ளன. அவன் ஆறு இடங்களில் வீற்றிருக்கும் நிலையினை அறுபடை வீடு என்று குறிப்பிடுகின்றனர். மூலாதாரம், சுவாதிசடானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்சை என்ற ஆறு ஆதாரங்களே அறுபடை வீடுகளாம். படைவீடு என்பது போர்புரியும் படைத்தலைவன் படைகளுடன் தங்கியிருக்கும் இடத்தைக் குறிக்கும். ஆறுமுகன் சூரபத்மனுடன் போர்புரியும் போது தங்கியிருந்த ஒரே இடம் திருச்செந்தூராகும். அறுபடை வீடுகளாவன. திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், திருத்தணிகை, பழமுதிர்ச்சோலை ஆகியனவாகும்.

“ஆறு திருப்பதிகன் டாறெழுத்தும் அன்புடனே
கூறுமவர் சிந்தைகுடி கொண்டோனே”

என சுந்தர் கலிவெண்பா குறிப்பிடுகிறது. முருகனின் அறுபடை வீட்டின் சிறப்புக்களை இக்கட்டுரை ஆய்கிறது.

திருப்பரங்குன்றம்

இது அறுபடை வீடுகளில் முதல் படை வீடாகும். இது மதுரையிலிருந்து தென்மேற்கில் ஒன்பது கிலோமீட்டர்

தொலைவில் உள்ளது. இம்மலை சுமார் 190 மீட்டர் உயரம் கொண்டது. கோயில் கோபுரம் 46 மீட்டர் உயரம் கொண்டது. மலையின் மீது ஒரு குகையும் ஆறு கற்படுக்கைகளும் உள்ளன. இக்குகை பஞ்சபாண்டவர் குகை என்று அழைக்கப்படுகிறது. கோயிலின் நுழைவாயிலில் பத்து பெரிய கற்றாண்கள் சிற்பக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைகின்றன. இக்கோயிலின் கோபுர வாயிலுக்கு முன்னால் சுந்தரபாண்டியன் மண்டபம் என்னும் ஆசதான மண்டபம் சிற்பக்கலை மண்டபமாக அமைந்துள்ளது.

இங்கு முருகன் மணக்கோலத்தில் காட்சி தருகிறார். இந்திரனின் மகளான தெய்வானையைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். இக்குன்றானது சிவலிங்க வடிவில் காட்சியளிப்பதால் சிவபெருமானே குன்றின் வடிவில் காட்சியளிப்பதாக மக்கள் நம்புகின்றனர். இங்கு முருகன் அமர்ந்த கோலத்தில் இருப்பது சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. மலையடிவாரத்தின் கிழக்கில் சரவணப் பொய்கை அமைந்துள்ளது. இந்தத் தீர்த்தம் முருகனின் வேலினால் ஏற்பட்டது என்றும் இதைப் பார்த்தாலும் நீராடினாலும் பாவங்கள் நீங்கி விடும் என்றும் மக்கள் நம்புகின்றனர். சுந்தரர், திருஞானசம்பந்தர் ஆகியோர் இங்கு வழிபாடு செய்து பதிகங்கள் பாடியுள்ளனர். சங்கப் புலவர் நக்கிரர் இத்தலத்திற்கு வந்து முருகனை வழிபட்டு தனது குறை நீக்கிக் கொண்ட திருத்தலமாகும் என்று இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. மாமர வடிவமாக நின்ற சூரபத்மனைக் கொன்ற வெற்றியை உடையவன் முருகன் என்பதனை,

“மாமுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து
எய்யா நல்இசை செவ்வேற் சேய்”

என்று திரு முருகாற்றுப் படை குறிப்பிடுகிறது. முருகப்பெருமான் சூரபத்மனைக் கொன்றதைச்

“சூர்மருங் கறுத்த சுடரிலை நெடுவேல்”

என்று அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது. இத்தலத்தில் கார்த்திகைத்

திருவிழா, தெய்வயானையை மணந்து கொண்ட பங்குனி உத்திரநாள் ஆகியவைச் சிறப்பான திருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்)

இது அறுபடை வீடுகளில் இரண்டாம் படை வீடாகும். இது திருநெல்வேலியிலிருந்து கிழக்கே அறுபது கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இது கடற்கரையோரத்தில் அலைகள் வீச அமைந்துள்ள காரணத்தால் இதற்கு திருச்சீரலைவாய் என்ற பெயர் அமைந்தது. இங்கு 150 அடி உயரம் கொண்ட கோயிலின் கோபுரம் 9 தளங்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. கலைச்சிற்பங்களைக் கொண்ட சண்முகமண்டபம் இக்கோயிலுக்குத் தனிச்சிறப்பைக் கொடுக்கிறது. இம்மண்டபம் 120 அடி நீளத்தையும் 86 அடி அகலத்தையும் கொண்டது. முருகன் சன்னதியில் மேற்கத்திசையில் இராசகோபுரம் அமைந்துள்ளது. எல்லா கோயில்களிலும் மூலவர் ஒருவர் தான் இருப்பார். ஆனால் இங்கு இரு மூலவர்கள் இருக்கின்றனர். முருகனே பாலசுப்பிரமணிய சுவாமியாகவும் சண்முகராகவும் இரு மூலவர்களாகக் காட்சியளிக்கிறார்.

திருவாவினக்குடி (பழநி)

இது அறுபடை வீடுகளில் மூன்றாம் படை வீடாகத் திகழ்கிறது. திண்டுக்கல், கோயம்புத்தூர் தொடர்வண்டிப் பாதையில் சுமார் அறுபது கிலோமீட்டர் தொலைவில் இயற்கை வனப்புடன் அமைந்துள்ளது. ஆவியர் குடியைச் சார்ந்த ஆவிக்கோ என்னும் மன்னன் தன் குடிமக்களுடன் ஆட்சி செய்த இடம் பொதினிமலை. இதுவே நாளடைவில் பழனிமலை என வழங்கப்படுகிறது என வரலாற்றின் மூலம் அறிய முடிகிறது. சிவனும், பார்வதியும் தங்கள் மகன் முருகனை ஞானப்பழம் நீ என அழைத்ததால் பழம் நீ எனவழங்கப் பெற்று பிற்காலத்தில் பழநி என்றாகியது. ஞானப் பழத்துக்காகப் பெற்றோரிடம் கோபித்துக் கொண்ட முருகப்பெருமான் பழநி மலையில் தான் தங்கினார் என்ற காரணமும் உண்டு.

இத்தலத்தில் ஆண்டிக் கோலத்தில் முருகன் தண்டாயுதபாணியாகக் காட்சியளிக்கிறார். தண்டபாணி சுவாமிகள் கருவறை முழுவதும் கல்லினால் ஆனது. இங்குள்ள கருங்கல் வேலைப்பாடுகள் மிகவும் அழகானவை. இத்தலத்தில் உள்ள முருகனது சிலை போகர் என்ற சித்தரால் உருவாக்கப்பட்டது என்று கூறுகின்றனர். இக்கோயிலில் முருகப்பெருமான் குழந்தை வேலாயுதசுவாமி என்று அழைக்கப்படுகிறார். முருகனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சரவணப் பொய்கைத் தீர்த்தமும் கோயிலிலுள்ள மகாலட்சுமி, காமதேனு, சூரியன், பூமாதேவி, அக்கினி போன்றோரின் சன்னதிகளும் சித்திரங்களும் இத்தலத்தின் வரலாற்றை விளக்குகின்றன.

பழனி மலையில் முருகன் கையிலுள்ள தண்டத்தில் ஒரு கிளி இருக்கிறது. இம்மலையைச் சுற்றி சுமார் 3 கிலோ மீட்டர் தொலைவிற்குச் சோலைகள் நிறைந்த அழகிய கிரிப்பிரகாரமும் இப்பிரகாரத்தின் திருப்பங்களில் பெரிய மயிலின் உருவச்சிலைகள் அமைந்த மண்டபங்களும் உள்ளன. 1300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சேரமான் பெருமான் மன்னனால் இக்கோயில் கட்டப்பட்டது என்று வரலாறு நமக்குத் தெரிவிக்கிறது. இங்கு சுமார் 300 ஆண்டுகள் பழமையான எந்திர சுல் வெட்டு ஒன்று இருப்பதாக தற்சமயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. குற்றமற்ற அறக் கற்பினையுடைய தெய்வயானையாருடனே சிலநாள் முருகன் இத்தலத்தில் தங்கியிருக்கிறான் என்பதை,

“தாஇல் கொள்கை மடந்தையொடு சிலநாள்
ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன”

என் திருமுருகாற்றுப்படை குறிப்பிடுகிறது. இங்கு பங்குனி உத்திரம், கந்த சகடி, சூரசம்காரம் போன்ற விழாக்கள் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

திருவேரகம் (சுவாமி மலை)

இது அறுபடை வீடுகளில் நான்காம் படை வீடாகத் திகழ்கிறது. தஞ்சாவூரிலிருந்து முப்பத்திரண்டு கிலோமீட்டர்

தொலைவில் இக்கோவில் அமைந்துள்ளது. இம்மலையின் தெற்குநோக்கிய இராசகோபுரம் 5 நிலைளையுடையது. இறைவனைக் காண அறுபது படிகள் மேலேறிச் செல்ல வேண்டும். அறுபது படிகளும் இரண்டு பிரிவாக அமைந்துள்ளன. அறுபது படிகளுக்கும் அறுபது தமிழ் வருடங்களின் பெயர்களை வைத்துள்ளனர். மகாமண்டபத்தில் மயிலுக்குப் பதிலாக முருகனுக்கு இந்திரனால் வழங்கப்பட்ட ஐராவதம் என்ற யானை நிற்கிறது. நெல்லி மரம் சுவாமி மலையின் தல விருட்சமாகும்.

இத்தலத்தில் நான்கரை அடி உயரத்தில் சுவாமி நாதன் நின்ற கோலத்தில் காட்சியளிப்பது சிறப்புடையதாகும். ஏராளமான சுருங்கற்களைக் கொண்டு கட்டப்பட்ட மாடக்கோயில் தான் சுவாமி மலையாகும். இங்கு மூன்றாவது பிரகாரம் மலையடிவாரத்திலும் இரண்டாம் பிரகாரம் கட்டுமலையின் நடுப்பாகத்திலும் முதலாம் பிரகாரம் கட்டுமலையின் உச்சியில் சுவாமிநாதர் நின்றிருக்கும் பீடம் சிவலிங்க ஆவுடையாகவும் அதன் மேல் எழுந்தருளியிருக்கும் சுவாமிநாத மூர்த்தி பாணலிங்கமாகவும் காட்சி தருவது இத்தலத்தின் சிறப்பம்சமாகும். பிரணவ மந்திரத்தைத் தந்தை சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்து சுவாமிநாதனாகச் சுவாமி மலையில் முருகன் வீற்றிருக்கிறார். தந்தை சீடனாக அமர்ந்து கேட்டதனால் சிவகுருநாதன் என்று முருகப்பெருமானுக்குப் பெயர் ஏற்பட்டது. இவருக்கு அருணகிரிநாதர் முப்பத்தெட்டு திருப்புகழ் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

திருத்தணிகை : (குன்றுதோரூடல்)

இது அறுபடை வீடுகளில் ஐந்தாம் படை வீடாகத் திகழ்கிறது. முருகப்பெருமான் பாலகப்பிரமணிய சுவாமியாக வள்ளியுடன் காட்சியளிக்கிறார். அரக்கோணத்திலிருந்து வடக்கே 13 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. தேவர்களைத் துன்புறுத்திய சூரபத்மனை வதம் செய்த போரும் வள்ளியை மணப்பதற்காக வேட்களுடன் செய்த போரும் முடிந்து தணிந்து அமர்ந்த தலம் என்பதால் தணிகை எனப் பெயர் பெற்றதாகக் கூறுகின்றனர்.

திருத்தணியில் மார்பில் காயம்பட்ட தடத்துடன் முருகன் வீற்றிருக்கிறார். இதனைச் சூரனுடன் போரிட்ட போது ஏற்பட்ட காயம் என்கிறார்கள். இந்தக் கோயிலில் அமைந்திருக்கும் தங்க விமானம் கோயிலுக்குத் தனிச்சிறப்பை ஏற்படுத்துகிறது. குமாரத்தீர்த்தம் என்று அழைக்கப்படும் குளம் மலையடிவாரத்தில் உள்ளது. ஆடிக் கிருத்திகை விழா சிறப்பாக நடைபெறும் திருத்தலம் திருத்தணியாகும். இந்நன்னாளில் திருத்தணி முருகனை வழிபடுதல் மிகவும் சிறப்புடையதாகும். திருநாவுக்கரசர் திருப்புறம்பயம் என்ற தலத்து திருத்தாண்டகத்தில்

“கம்மலிந்தோங்கும் கழுநீர்க் குன்றம்”

என்று திருத்தணி பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பழமுதிர்ச்சோலை

இது அறுபடை வீடுகளில் ஆறாம் படை வீடாகத் திகழ்கிறது. இதற்குச் சோலை மலை என்ற பெயரும் உண்டு.

“இழுமென இழிதரும் அருவிப்

பழமுதிர்ச்சோலை மலைக்கிழவோனே”

என்று திருமுருகாற்றுப்படையில் நக்கீரர் குறிப்பிடுகிறார். மதுரையிலிருந்து வடக்கே இருபது கிலோமீட்டர் தொலைவில் அழகர் மலை உச்சியில் பழமுதிர்ச் சோலை அமைந்துள்ளது. இவ்விடத்திற்கு மாலிருங்குன்றம், திருமாலிருஞ்சோலை என்ற பெயர்களும் உண்டு. இங்கு முருகனின் மூன்று அடி உயர வேலுக்குத் தனி சன்னதி உள்ளது. இங்கு நூபுர கங்கை என்ற புனித தீர்த்தம் அமைந்துள்ளது. இதற்குச் சிலம்பாறு என்ற பெயரும் உண்டு.

இத்தலத்தில் திருமாலும் முருகனும் குடிகொண்டு அருள்புரிகின்றனர். இது சைவ, வைணவ ஒற்றுமைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. மற்ற படை வீடுகளுக்கு இல்லாத ஒரு தனிச்சிறப்பு இக்கோயிலுக்கு உண்டு. முருகன் இத்தலத்தில் ஒளவையாரிடம் திருவிளையாடல் புரிந்ததாக இலக்கியச் செய்திகள் கூறுகின்றன. இது அருணகிரிநாதர், ஒளவையார்

துதித்துப் பாடிய பெருமை வாய்ந்த தலமாகும். குறிஞ்சிக் கடவுளாகிய முருகன் வயோதிகனாகத் தோன்றி நக்கீரனுக்கு காட்சியளித்த இடம் பழமுதிர்ச்சோலையாகும். இங்குள்ள முருகன் வெற்றிவேல் முருகன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். மக்கள் முருகனை வழிபடும் முறையை,

“ஆடுகளம் சிலம்பப் பாடி பலவுடன்
கோடுவாய் வைத்து கொடுமணி இயக்கி
ஓடாப் புட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுனர் வேண்டியாங்கு எய்தினர் வழிபட
ஆண்டாண்டு உறைதலும் அறிந்தவாறே”

என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது.

முடிவுரை

முருகன் என்ற பேரும் ஆறு பொருள்களைக் கொண்டது. தெய்வத்தன்மை, இனிமை, இளமை, மணம், மகிழ்ச்சி, அழகு என்ற ஆறு தன்மைகளையுடையவன் முருகன் என்பதை,

“முருகு கள் இளமை நாற்றம்
முருகவேள் விழா வனப்பாம்”

என்று பிங்கல நிகண்டு கூறுகிறது. முருகன் என்ற பெயர் உயர்ந்த சான்றோர்களின் வழிவழி வந்த தொன்மையுடையது.

“அரும்பெறல் மரபின் பெரும் பெயர் முருகு”

என்கின்றார் நக்கீரர். முருகன் உலகமெல்லாம் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவன் என்றாலும் அவன் சிறப்பாக வாழும் இடங்கள் அறுபடை வீடுகளாகும்.

70. வீலன் வெறியாடலின் வழிபாட்டு முறைகள்

செ.மகேசுவாரி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை ஆய்வு மையம்

சிறி பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி)

குற்றாலம்

முன்னுரை

மலையும், மலைசார்ந்த நிலப்பகுதி குறிஞ்சி நிலம், மலையோடு தொடர்புடைய குறிஞ்சி நிலமே மனித வாழ்விற்கேற்றவாறு அமைந்த முதல்நிலம். மலைப் பகுதிக்குரிய தெய்வம் முருகன். இதனைத் தொல்காப்பியர் சேயோன் மேய மைவரை உலகம் எனும் நூற்பாவில் பதிவு செய்துள்ளார். சங்க இலக்கியத்தில் முருக வழிபாடு குறித்து ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

வழிபாட்டின் துவக்கம்

சங்ககால மக்கள் இறைவழிபாடும், தெய்வ நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தார்கள். தாம் மேற்கொண்ட முயற்சியில் வெற்றி பெறுவதற்காகவும், தீமைகளிலிருந்து காத்துக் கொள்ளவும் தெய்வத்திற்கு விழா எடுத்தனர். திணை அடிப்படையில் வாழ்ந்த மக்கள் திணைக்குரிய தெய்வங்களை வழிப்பட்டனர். ஐவகை நிலங்களில் முதன்மையான குறிஞ்சிக்குரிய தெய்வமான முருகனே தமிழர் தம் ஆதிக்கடவுளாக இருத்தல் வேண்டும். கடவுளரைப் பற்றிய தனி இலக்கியமான திருமுருகாற்றுப்படை முருகனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டிருப்பது அதன் பழமையைக் காட்டுகிறது.

முருக வழிபாடு தமிழ்நாட்டில் பெருங்கற்படைக் காலப் பண்பாட்டிலேயே தொடங்கிவிட்டது. இக்கருத்தினை ஆதிச்ச நல்லூரில் கிடைத்துள்ள முதுமக்கள் தாழிகளிலிருந்து அறிய முடிகிறது. இத்தாழிகளில் முருகனுடைய

போர்க்கருவியாகிய வேலோடு காவடி எடுப்போர் இன்றும் பயன்படுத்தும் வாய்க்கூடுகளும், சேவல் உருவங்களும் சிடைத்துள்ளச் செய்தியினையும் அறியமுடிகிறது. குன்றக் குறவர்கள் தொன்றுதொட்டு முருகனைத் தெய்வமாகப் போற்றி வழிபட்டனர். இவர்கள் வேங்கை மரத்தின் மலர்களைத் தூவி, தேனினை இட்டு வழிபட்ட நிகழ்வினை,

“மன்ற வேங்கை மலர்சில கொண்டு
மலை உறை கடவுள் குலமுதல் வழுந்தி
தேம் பலிச் செய்த ஈர்நறுங் கையள்”

(ஐங்குறுநூறு 259, 2-4)

எனும் அடிகள் மெய்ப்பிக்கின்றன.

வெறியாட்டு

முருகப்பெருமானுக்குரிய வேலினை ஏந்தி வழிபடுபவன் வேலன். அவன் தெய்வம் ஏறி முருகனாகவே நின்று ஆடுதல் வெறியாட்டு, இவ்வெறியாட்டைத் தொல்காப்பியர்,

“வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்
வெறியாட்டு அயர்ந்த காந்தருளும்” (தொல்.புறம்.1006)

எனும் நூற்பாவின் வழி எடுத்துரைக்கிறார். இளமையும், வனப்பமுடைய மகளிர் உடல்நலம் கெடுவராயின் வெறியயர்தல் மூலம் நீங்கும் என்பது பண்டைய மக்களின் நம்பிக்கை பெரிய கையினையுடைய முருகனுக்கு வழிபாடு செய்தால் தனக்குற்ற துன்பம் நீங்கும் என்பதனை அறிவுடையப் பெண்டிர் கூறினர். களவொழுக்கத்தில் தலைவன் பிரியத் தலைவியின் உடல் வேறுபடும். அவ்வேறுபாடு கண்ட அன்னை முதலானோர் இவள் முருகனால் வருத்தப்பட்டாள் என்றெண்ணி முருகனுக்கு வழிபாடு செய்வர்.

வெறியயர்தல்

முருகனை வழிபடும் இடத்தில நறுமணம் மிக்கப் பூவும், தளிரும், புகையும் மிகுந்து மணம் வீசும். அவ்விடத்தை வெறிக்களம் என்பர். வெறிக்களத்தில் நிகழும் விழா

வெறியயர்தல் இதனைத் தொல்காப்பியர்,

“கட்டினும் கழங்கினும் வெறியென இருவரும்
ஒட்டிய திறத்தாற் செய்திக் கண்ணும்”

(தொல்.களவு.1061)

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். முருகன் ஏந்திய வேலினையே வெறியாட்டாளன் ஏந்தி ஆடுகின்றான். வேலன் தாங்கிய வேல் வன்மையும், வினைத்திறமும் உடையது. ஆயினும் தலைவியின் கற்புத் திண்மையின் முன் செல்லாது என்கிறார் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை. இச்சமுதாய வழக்காற்றில் முருகாற்றுப்படுத்தல் நக்கீரர் முருகாற்றுப்படை எனத் தலைப்பிடக் காரணமாயிற்று என்கிறார் தமிழண்ணல்.

முருக வழிபாட்டு முறைகள்

வேலன் முருகனுக்குரிய பூக்களைக் கொடுத்தது. தலைவியின் கூந்தலில் முடிக்கச் செய்கிறான். கூந்தல் பூவை எடுத்து வீசமாறு பரவுக்கடன் செய்தல் மரபு. இனக்குழு சமுதாயத்தில் சடங்கே வாழ்க்கையாகவும், வாழ்க்கையே சடங்காகவும் அமைந்தன. சடங்குகளின் போது மதுவருந்தினர். ஆவேசம் பெற்றனர். உணவு வகைகளைப் படைத்தனர். பலியிட்டனர், பூ வாசனைத் திரவியம் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினர். சிறிய திணை அரிசியைப் பூக்களோடு கலந்து பலி அரிசியாக வைத்தனர். ஆட்டை அறுத்து அதன் இரத்தத்துடன் வெண்மையான அரிசியைக் கலந்து வைத்து முருகனை வழிபட்டனர்.

“மதவலி நிலைஇய மாத்தாள் கொழுவிடை
குருதியொடு வரைஇய தூவெள்ளரிசி
சில் பலிச்செய்து பல்பிரப்பு இரிஇ”

(திருமுருகு 232-234)

எனும் திருமுருகாற்றுப்படை வரிகள் முருக வழிபாட்டு முறையினைக் குறிப்பிடுகின்றன. மேலும் பரிபாடல் வெறியாட்டு நிகழ்வினைப் பதிவு செய்துள்ளது. பெளர்ணமி நாளன்று நடு இரவில் வெறியாட்டு நிகழும். வெறியாட்டிற்கென முடிவு செய்யப்பட்ட இடத்தை வேலன் தயார் செய்வான்.

ஆட்டினது கழுத்தை அறுத்து அதன் குருதியை வெறியாடும் களம் முழுவதும் சிந்துவான். அதன் மீது திணைக் கதிரைப் பரப்புவான். மலர், பொரி, அரிசியுடன் குருதி கலந்து களம் முழுவதும் தெளிப்பான். நறுமணப்புகை காட்டுவான். குறிஞ்சிப்பண் இசைக்கப்படும் இந்நிலையில் முருகன் தன் மீது இறங்க வேண்டும் என வேலன் அழைப்பான். வேலன் என்னும் பெயருடைய பூசாமி சாமி ஏறப் பெற்று, வெறியாடல் புரிந்து நடக்கப் போகின்ற நிகழ் வினைக் கூறுகின்றான். அவன் பேச்சினை நம்பியே திருமண ஏற்பாடுகளும், நல்ல நேரமும் உறுதி செய்யப்படும் என்பார் கே.ஏ.நீலகண்டசாத்திரி. வெறியாடல் எனும் வழிபாட்டு முறை ஆவி வழிபாட்டுடன் தொடர்புடையது. வேண்டுதலின் பொருட்டு நன்மை செய்யும் ஆவி வழிபாட்டு முறையே வெறியாடல் என்கிறார் கா.சுப்பிரமணியம்.

அணங்கு, சூர் தெய்வங்களைப் போன்று முருகனும் திருமணம் ஆகாதப் பெண்களைத் தீண்டி வருத்தும் தெய்வமாகக் குறிக்கப் பெறுகிறான். முருகனை ஆண் பூசாரி வழிபாடு செய்ததைத் திருமுருகாற்றுப்படைக் கூறுகிறார். குறமகளான பெண் பூசாரியும், வேலனும் தங்கள் கைகளில் செந்நிற நூலால் காப்புக்கட்டி வழிபடுகின்றனர். தற்கால கேரள நாட்டில் வேலன்மார் என்ற இனத்தினர் தெய்வக் கோலம் பூண்டு ஆடுகின்றனர். சங்ககாலத் தமிழகத்தில் நடந்த வேலன் வெறியாட்டத்தின் வழிபாட்டு முறைகள், மரபுகள், வேலன்மார் ஆட்டத்தில் காணப்படுகின்றன. பகவதி, பத்ரகாளி, விட்னுமூர்த்தி, வேலன் முதலிய தெய்வங்களின் கோலம் கொண்டு ஆடுகின்றனர். இவ்வாட்டத்தினை மலையாளத்தில் தெய்யாட்டம் என்பது கோலங்கட்டியாடுதல் ஆகும்.

முடிவுரை

பண்டைத் தமிழரின் சமய மரபில் வெறியாட்டு என்னும் சடங்கு நிகழ்வின் மூலம் வேலனாக முருகன் வெளிப்படுகின்றான். இது பருவ வாயிலில் நிற்கும் இளமைத் ததும்பிய பெண்ணின் மனம் கிளர்ந்து செல்லாதவாறு தடுக்கம் காப்பாக அமைகிறது. வெறியாடல் எனும் சமூக நிகழ்வு சமய சடங்காகப் பாலமாகச் செயல்படுகிறது.

71. அருணகிரிநாதரின் இசை வழிபாடு

அ.சிவராஞ்சனி

முன்னுரை

அருணகிரிநாதரின் பிறப்பிடமான திருவண்ணாமலையில் எத்தனையோ சைவப் பெரியோர்களும், தேவாரமுவர்களும், நாயன்மார்களும் வந்து தங்கியிருந்து இறைவனை வணங்கி பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். 15ஆம் நூற்றாண்டில் திருவண்ணாமலையில் பிறந்த அருணகிரிநாதரின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை இந்த கட்டுரையில் நாம் காண்போம்.

அருணகிரிநாதர் தமிழ்மொழி, வடமொழி ஆகிய இருமொழிகளிலும் புலமைப் பெற்றவர். இவரைப் போல் ஆயிரக்கணக்கான பல்வேறு இசைச் சந்தங்களிலே பாடியவர் வேறு யாரும் இல்லை என்றே சொல்லலாம். அரிய கருத்தாழமும், சொல்லழகும், இசைத் தாளச்செறிவும் நிறைந்தது இவரது பாடல்கள். இவர் ஒரு வரகவி. அதாவது நினைத்த மாத்திரத்தில் செய்யுட்களை இயற்றி பாடும் ஆற்றல் பெற்றவராக விளங்கினார்.

இவரது தந்தையார் மனைவி மக்களோடு நல்ல முறையில் இல்லற வாழ்வு வாழ்ந்தார். அவருடைய புதல்வராகப் பிறந்து வளர்ந்து வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் நல்ல குலத்தில் பிறந்த பெண்ணைத் திருமணம் புரிந்து இல்லறம் நடத்தி வந்தார். அவ்வாறு இருப்பினும் பண்டை வினைவசத்தால் விலைமாதர் உறவு கொண்டு சிற்றின்பத்துறையில் எளியராகி கைப்பொருளை இழந்து, வறுமையில் முழுகி, பிணி வாய்ப்பாட்டுத் துன்புற்றிருந்தார் என்று தெரிகிறது. காலத்தின் கோலத்தால் இவர் உலகாயதக் கொள்கையில் தோய்ந்து மோசம், பொய், கூடாவொழுக்கத்தில் முழுகினார் என்பது தெளிவு. நோய்கள் மிகுந்திருந்தார். இது காரணமாக இயற்கையைறிவு மிகுதியாகப் பெற்றிருந்த இவர் உயிர்விடத் துணிந்து திருவண்ணாமலை

கோபுரத்தின் மேலேறி, கீழே குதித்து உயிர் விட முடிவு செய்தார் என்பதை நம்புவது தவறாகாது. இந்த நிலையில் இவரை உயிர் போகாமல் காத்து, முருகப்பெருமான் அருள் செய்தார்.

திருமுருகன் இவரை மீட்டது

இவர் தன் இளம்பருவத்தில் பரத்தையர் மோகத்தில் சிக்கிப் பல பணிகள் உற்று வதைப்பட்டு வருந்தினார். தன்னை மாய்த்துக் கொள்ள வல்லாள மன்னன் கோபுரத்தின் உச்சியிலிருந்து வீழ்ந்தார். முருகன் குருவுருவாகி நின்று தாங்கிக் காத்துத் திருமுறை ஓதியருளினார்.

மனையவள் நகைக்க ஊரி லனைவருநகைக்கலோக

மகளிரும் நகைக்க தாதை -- தமரொடும்

மனமது சலிப்ப நாயன் உலிமது சலிப்ப யாரும்

வசைமொழி பிதற்றி நாளும்-அடியேனை

அனைவரு மிழப்ப நாடு மனவிருள் மிகுந்துநாடி

அகமதை எடுத்து சேமம்-இதுவோவென்று

அடியனும் நினைத்து நாளும் உடலியிர் விடுத்தபோதும்

அனுகிமு னளித்த பாதம்-அருள்வாயே

என்ற பாடல் இங்கு கருதத்தக்கது. இவர் திருவண்ணாமலைக் கோபுரத்தில் இருந்து கீழே குதித்தார் என்றும், அப்போது பெருமான் இவரைத் தாங்கி காத்துத் தரையில் விட்டு அருள் செய்தார் என்றும் வரலாறு வழங்குகின்றது.

கோயில் மண்டபத்தூணில் உள்ள முருகன் இவரைத் தாங்கினார் என்று கம்பத்தினையனார் என்ற தூணில் உள்ள சிற்ப உருவை அன்பர் காட்டுகிறார்கள். இவ்வாறு அருள் பெற்றதோடு, இவர் வாழ்க்கையின் முற்பகுதி முடிந்தது. பிற்பகுதி இவர் தலயாத்திரை செய்ததும் முருகன் புகழைப்பாடி முத்தியடைந்ததுமாகிய வரலாறு என கூறப்படுகிறது.

திருப்புகழ் பாடுதல்

இறைவன் இவர்க்கு நம் திருப்புகழைப் பாடியருள்க என்று முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை யத்திக் கிறை சாத்திச் சரவண என ஓது என்று அடியெடுத்து அசரீரியாக நல்கினார்.

அருணகிரியார் ஓதும் என மாற்றி முழுப்பாடலைப் பாடிப் பணிந்து பரவசமுற்றார்.

சிவயோக நெறியில் சித்தி பெற்ற தாயவர். அருணகிரியாரை முருகன் நாதா என்றழைத்ததால் அருணகிரிநாதர் எனப் பெயர் பெற்றார். இவர் நாதமயமானவர் ஆவார். மேலும், வேதங்கள், புராணங்கள், ஆகமங்கள், மந்திர சாத்திரங்கள், தமிழில் சங்க காலத்து சிறந்த நூல்கள் திருக்குறள். ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், சித்தர்கள் இசையாளர்கள் இவர்களின் படைப்புகளிலும், இதரத் துறைகளிலும் இவருக்கு இருந்த அறிவுத்திறனை இவருடைய பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவரால் திருவண்ணாமலையில் பாடப்பட்ட சுந்தர் அலங்காரம் 101 செய்யுட்களைக் கொண்டது. சுந்தர் அந்தாதி 100 செய்யுட் பாக்களைக் கொண்டது. சுந்தர் அநுயுதி 51 பாடல்களால் ஆனது. இப்பாடல்கள் சென்னைக்கு அருகில் உள்ள திருத்தணியில் பாடப்பட்டவை. இவர் சந்தப்பா இசையாளர்களில் இணையற்றவராக விளங்கினார்.

இவருடைய படைப்புகளில், இயல், இசை, நாடகம் என்று தமிழ் இலக்கியத்தின் 3 பிரிவுகளைப் பற்றியும் கூறியுள்ளார். இவருடைய பாடல்களில் சில நாடக வடிவில் அமைந்துள்ளன. இவருடைய பாடல்களில் இவர் இரசங்களை வெளிப்படுத்துவதில் வல்லவர். அதிலும் குறிப்பாகச் சிருங்காரத்தைத் திரமையாகக் கையாள்வதில் தேர்ந்தவர். இதை இவரது அநேகப் பாடல்களில் காணலாம். இவை நாயக-நாயகி பாவத்தில் அமைந்துள்ளது.

திருத்தலங்கள் சென்றது

அருணகிரியார் வயலூரில் திருமுருகன் காட்சி பெற்றார். திருப்புகழைத் தொடர்ந்து பாடு எனும் கட்டளை நல்கப் பெற்றார்.

“வயலி நகரியி லருள்பெற மயில்மிசை

உதவு பரிமள மதுகர வெகுவித

வசை மலரடி கனவிலு நனவிலு மறவேனே”

(வயலூர் திருப்புகழ் 926)

வயலூர்க் காட்சியையும், கட்டளையையும் மறவாதி
எவ்வேளையும் செவ்வேளை நினைத்து பல திருப்புகழ்களில்
பாடியுள்ளார். பழனியில் அவருக்கு முருகன் செபமாலை
தந்தருளினார்.

“செபமாலை தந்தசற் - குருநாதா
திருவாலினன் குடிப் பெருமானே” (பழனி திருப்புகழ்
110)

காளி பக்தனாகிய சம்பந்தானுடன் வாதா செய்து
திருவருணையில் உலகமறிய முருகன் காட்சித் தரசெய்து
வென்று அருளினார்.

“சயிலம் எறிந்தகை வேற்கொடு
மயில்மிசை வந்தெனை யாட்கொளல்
சுகமறி யும்படி காட்டிய” (குருநாதா

அதல சேட னாராட அகில மேருமீதாட
மதுர வாணி தானாட, மலரில் வேதனா ராட
வனச மாமிய ராட, நெடிய மாமனா ராட
மயிலு மாடி நீயாடி வரவேனும் என்று அருணகிரியார்
வேண்டினார்.

கிவரைப் போற்றிப் பாடியுள்ள சான்றோர்கள்

தாயுமானவர், சிதம்பரசுவாமிகள், அந்தகக்கவி,
வீரராகவர், வரகவி மார்க்க சகாயத்தேவர், தொட்டிக்கலைச்
சுப்ரமணிய முனிவர், கந்தப்ப தேசிகர், இராமலிங்க வள்ளலார்,
பாம்பளடிகள் முதலியோர் பாராட்டிப் பாடியுள்ளனர்.

அருணகிரிநாதர் கூறிய தாளங்கள்

சாரங்கதேவர் கூறியுள்ள 120 தேசிய தாளங்களுக்குள்
அடங்கிய லகுசேகரம், கம்சம், ராசவித்யாதார போன்ற
தாளங்களுக்குச் சமமான சந்தேகங்களையும் இவர் பாடல்களில்
நாம் காண்கிறோம்.

ஒரு தமிழ்ச் செய்யுள் வாக்கிற்கு அருணகிரிநாதர் என்று
தொடங்குகிறது. இதன் பொருள் சொல்வன்மைக்கும்

அழகிற்கும் அருணகிரிநாதரைப் போற்றப்பட வேண்டும். இவர் தனது செய்திகளைப் பரப்புவதற்குப் பாமர மக்களின் மொழியான தமிழை உபயோகப்படுத்தினார். இவர் தமிழிலும், சமசுகிருதத்திலும் நல்ல அழகான சந்தப்பாக்களை இயற்றியிருக்கிறார்.

உற்கட்டிதம், சச்சுபுடம், சட்பிதா புத்திரிகம், சாசுபுடம், சம்பத் இவை பஞ்சகத்தாளம் எனப்பட்டன. மேலும் இவருடைய பூத வேதாள வகுப்பில் 5 மார்க்க தாளங்களான சத்புட, சாசுபுட இவைகளின் பெயர்களும் வராளி, கௌடி, பைரவி போன்ற இராகங்களின் பெயர்களும், குறவஞ்சி, இந்தளம் போன்ற பெயர்களும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் வர்ண மெட்டுகள் நமக்கு கிடைக்கவில்லை.

அருணகிரிநாதர் கூறிய வாத்தியங்கள்

7 சுவரங்களின் பெயர்களான குரல், துத்தம் முதலியவைகளையும், கமகங்களையும், பாடல்களைப் பாடுவதிலும் இசைக் கருவிகளை இயக்குவதிலும் உள்ள நுணுக்கங்களையும் இவருடைய பாடல்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

இவர் தந்தி வாத்தியங்களான வீணை, விபஞ்சி, யாழ் முதலியன பற்றியும் தோல் கருவிகளான மத்தளம், தவில், டோல், பேரி, உடுக்கை பற்றியும் மற்றும் கஞ்சக்கருவியான தாளம் முதலியன பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் இடக்கை, இடுகுபறை, இமிலை, உடுக்கை, கணப்பறை, கரடிகை, கூவிளமட, கிண்கிணி, கிணரி, குடமுழா, கொம்பு, சங்கு, சந்திரம், சலரி, சிற்றுடுக்கை, சேகணம், சேட்டை, டோல், தம்பட்டம், தவண்டை, தவில், தாரை, திமிலை, துடி, துந்துபி, படகம், பம்பை, பறை, பூரிகை, பேரிகை, மண்டை, மத்தளம், முரசு, முருகு, வளை ஒரே பாடலின் ஓசை வகைகளையும் அருணகிரிநாதர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

ஒரே பாடலில் பல இசைக் கருவிகளையும் அவற்றின் ஓசை வகைகளையும் அருணகிரிநாதர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். இவற்றிற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகள் :

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

தந்த னந்தன தந்த னந்தன
 திந்தி மிந்திமி திந்தி மிந்திமி
 சங்கு வெண்கல கொம்பு துந்திமி - பலபேரி

அருணகிரி நாதரின் நூல்கள்

கந்தர் அந்தாதி (102 பாடல்கள்), கந்தர் அலங்காரம் (108 பாடல்கள்), கந்தரனுபூதி (52 பாடல்கள்), திருப்புகழ் (1307 பாடல்கள்), திருவகுப்பு, சேவல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், வேல் விருத்தம், திருவெழு கூற்றிருக்கை.

உருவ அமைப்பு

அருணகிரிநாதர் கைகளில் 6 விரல் இருந்தன. அதனால் முருகப் பெருமானின் 6 தலைகளையும் அவருக்குரிய சரவணபவ எனும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தையும் நினைவுறுத்துவது போல் இருப்பதாக கூறுவர்.

அருணகிரிநாதரின் சந்தங்கள்

இவர் எழுதிய திருப்புகழில் 1307 இசைப்பாடல்கள் உள்ளன. இவற்றுள்ள 1088க்கும் மேற்பட்ட சந்த வேறுபாடுகள் உள்ளன என்று கணித்து இருக்கிறார்கள். அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழில் ஒரே வகை நடையை அடங்கிய பாடல்கள் உண்டு. பலவகை கலந்த கலப்பு சந்தங்கள் உண்டு.

நடை வகைகள்

தகிட (3), தகதின (4), தகதகிட (5), தகதிமிதிமி (6), தகிட தகதிமி (7) முதலியன. இந்த நடைகளை கலந்து உண்டாகும் நடை கலப்பு நடை அல்லது கலப்புச் சந்தம் எனப்படும்.

(எ.கா)

தகிட தகிட தகதிமி - 10 எழுத்து (3+3+4)

தகதிமி தகிட தகதிமி - 11 எழுத்து (4+3+4)

தகிட தகிடதொம் தகதிமி - 12 எழுத்து (3+5+4)

இவ்வாறு கலப்புச் சந்தங்கள் அமைக்கலாம். இதைத்தவிர 12

தசவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாடும்

அடிப்படை சந்தங்களான தத்த, தந்த, தய்ய போன்றவற்றின் சேர்க்கைகளால் பலவிதமான சந்த கூட்டமைப்புகள் தோன்றுகின்றன. இவற்றிற்குச் சந்தக்குழிப்புகள் என்று பெயர். திருப்புகழ் பாடல்களில் 1008 சந்தங்கள் காணப்படுகின்றன.

தொங்கலுடன் பாடல்களை இயற்றுதல்

தொங்கலுடன் பாடுக என்று அசீரி எடுத்தோதியது. முருகன் ஓதியது,

முத்தைத் தரு பத்தித் திருநகை

யத்தித் கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக் கொரு வித்துக் குருபரண் என ஓது

என்று அசீரி அடி எடுத்துக் கொடுக்கக் கேட்டு, அருணகிரியார் என ஓதும் எனப் பெயரெச்சமாக மாற்றிக் கொண்டு என ஓதும் முக்கட் பரமற்கு என்று கூட்டிப்பாடலை அமைக்கின்றார்.

இவர் கையாண்ட தொங்கல் வகைகள்

1. தன தானா பெருமானே, 2.தன தன தானா வரு பெருமானே, 3.தந்த தான தனனா செந்தில் மேவு குவனே - இந்த தொங்கலுடைய திருப்புகழ்கள் 37,46,154,158 பிற, 4. தந்த தானா தம்பி ரானே இந்த தொங்கலுடைய திருப்புகழ்கள் 128,153,255,262,528,598,624,637,756,1003,1004, 5.தனன தானா குமர வேனே, 6.தனதன தனதானா இமையவர் பெருமானே, 7.தானா வேனே, 8.தனன தாதனான இளைய நாயகனே

முடிவுரை

திருவண்ணாமலை என்னும் பெயரின் சுருக்கமே அருணை என்பது. இது திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரியாரின் சொந்த ஊர். இத்தலத்தில் அருணகிரியார் முருகனின் திருவருளைப் பெற்று வேசையர் மயக்கினின்றும் விடுதலை பெற்றார் என்னும் குறிப்புகள் இவருடைய பாடல்களில் உண்டு. திருவண்ணாமலைத் தலத்தைப் பற்றிப் பல பாடல்களில் பாடியுள்ளார். இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த திருப்புகழ் அனைத்து சிவாலயங்களிலும், முருகன் திருக்கோயில்களிலும் தினந்தோறும் பாடப்பட்டு வருகிறது. நாமும் பாடி இறையருள் பெறுவோம்.

72. விருத்தரின் வகைகளும் பயன்களும்

இரா.இராகசுதா
ஆய்வியல் நிறைஞர் (இசை பிரிவு)
தமிழ் இசை கல்லூரி,
இராசா அண்ணாமலை மன்றம்
சென்னை

முன்னுரை

விரதம் என்பது உள்ளும் புறமும் தூய்மைப்படுத்தும் கருவியாக எப்போதும் உள்ளது. இது மனிதனின் மனத்தையும் எண்ணங்களையும் ஒரு நிலைப்படுத்தி நன்னெறி வளர்க்கவும் உதவுகிறது. பக்தியுடனோ அல்லது ஈடுபாட்டுடனோ செய்யும் விரத காரியங்களின் பின்புலத்தில் இருக்கும் காரணம் தெரிந்தால் தான் அதை முழுமனத்துடன் செய்ய முடியும். விரத காரியங்கள் எண்ணற்றவை அதில் சில பின்வருமாறு காணலாம்.

விரதம்

இவ்வுலகில் மதங்கள் எத்தனையோ இருந்தாலும் அவை அனைத்திருக்கும் ஒற்றுமையான சில சம்பிரதாயங்கள் உண்டு. அதில் மிக ஒற்றுமையான ஒன்று விரதம் இருத்தல் என்பதாகும். விரதம் இருப்பது என்றவுடன் உண்ணாமல் இருப்பது என்று மட்டுமே என நினைக்கிறோம். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்துடன் நமது உடல் உறுப்புகளைச் செயல்படாமல் இருக்க வைப்பதும் விரதம். பஞ்சபூதங்களின் வடிவமான நமது ஐந்துவிதமான உணர்வு உறுப்புக்களை செயல்படுத்தாமல் இருக்கும் பட்சத்தில், மிகுதியான சக்தி நம்மால் பெறமுடியும்.

உறுப்புக்களின் செயலைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தினால், நமக்கு சக்தி எப்படி கிடைக்கும் என்பதை மகாபாரத நிகழ்ச்சி ஒன்றின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம். கௌரவர்களின் தாய் காந்தாரி, திருதிராகுடிரனை திருமணம் செய்தபின் தன் கண்பார்வையில்லாத என் கணவன் காணாத இவ்வுலகை நானும் காணமாட்டேன், என்று தனது கண்களைக் கட்டிக்கொண்ட பதிவிரதை, அவள் எடுத்த வைராக்கியமான முடிவு. அவளின்

சக்தியை நாளாக நாளாகக் கூட்டி அவனுக்குள் மாபெரும் சக்தி உருவாகக் காரணமாயிற்று.

விரதத்தின் வகைகள்

விரதம் இருத்தலில் உணர்வு உறுப்புக்களில் முக்கியத்துவம் பெறுவது, வா; என்னும் உறுப்பு, பிற உணர்வு உறுப்புக்கள் ஒரு செயலை மட்டுமே செய்யும். ஆனால் வாய்மட்டும் இருசெயலைச் செய்யும். சுவைத்தல் மற்றும் பேசுதல் என்னும் அந்த இரு செயல்களைத் தவிர்ப்பது அநேக விரதங்களின் அடிப்படையாக இருக்கிறது.

உண்ணாவிரதம்

மனித உடம்பு என்பது ஒரு மரமானால் அதற்குப் பல ஆற்றல் தரும் வயிற்றுப் பகுதியே வேராகும். வயிறில்லாத மனிதன் இல்லை ஒருநாள் உணவை விட்டு விடு என்றால் விட்டு விடாது. அப்படித் தேவையான அந்த உணவை இரு நாட்களுக்கும் மொத்தமாக ஏற்றுக்கொள் என்றாலும் இயலாது என்பது வயிறு பற்றி ஒளவையாரின் வாக்கு. அப்படிப்பட்ட அத்தியாவசியமான அளவான உணவையும் கூட உண்ணாமல் வெற்று வயிருடன் இருப்பதே விரதம் எனப்படும். இதையே உண்ணாவிரதம், உண்ணா நோன்பு என்றும் சொல்வார்கள்.

உடலின் சுமைக் குறைவதால் மிகக்கடுமையான நோய்களைக்கூட உண்ணாநோன்பின் மூலம் நீக்கிவிட முடியும். உண்ணா நோன்பின் போத, உடலில் நோயுற்றத் திசுக்களே முதலில் கரைக்கப்படுகின்றன. உள்ளுறுப்புக்களை வீணாகச் சுற்றியிருந்த பகுதிகள் கரைக்கப்படுகின்றன. உண்ணா நோன்பு மிகவும் எளிய, ஆனால் சிறப்பான ஊட்டச்செயலாக அமைந்து உடலைக் காக்கிறது. உடல் உறுப்புகளில் மாத்திரம் அல்லாமல், உடலியல் செயல்களிலும் இது நிகழ்கிறது. உண்ணாவிரதத்தில் மூன்று நிலைகள் உண்டு விரதங்களை மேற்கொள்ளும் போது விரதத்தின் நடுவில், தண்ணீர், மூலிகை, பழம், பால், நெய் ஆகிய ஐந்தைச் சாப்பிட்டாலோ, குருவின் கட்டளைப்படி ஏதேனும் வேலை செய்தாலோ, மருந்து சாப்பிட்டாலோ விரதத்திற்கு முறிவாகக் கருதப்படுவதில்லை.

மௌன விரதம்

மௌனவிரதம் இருப்பது வாய் என்னும் உறுப்பின் மற்றொரு விரதமாகும். மௌன விரதத்தால் நமது உடல் மற்றும் மனது தாய்மை ஆகிறது. மௌன விரதம் அனைவரும் இருக்கத் தகுந்த ஒரு விரதம். இதில் யாருக்கும் தடையில்லை. உலகில் சிறந்த மொழி மௌனம். மௌனமாக இருப்பதால் நம்மில் இருக்கும் சக்தியை மிகவும் துல்லியமாக அறியலாம். மௌனவிரதம் இருந்து வந்தால் நம் உள்ளுணர்வு மிகவும் கூர்மையானதாக மாறி நம்மை விழிப்புணர்வாளர்களாக மாற்றும்.

பொதுவாக நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விரதங்கள்

உபவாசம்

உபவாசம் என்றால் விரதம் காப்பது என்பது ஒரு பொருள். விரதமிருந்து கடவுளோடு இணையச்செய்வது என்பது மற்றொரு பொருள். இது உயர்ந்த விரத வழிபாடு ஆகும். குறிப்பிட்ட நாள் அல்லது நாட்களில் விரதமிருந்து மனம், மொழி, செயல்களால் இறைவனை இடையறாமல் வழிபடுவதே உண்மையான, உயர்ந்த உபவாச விரதமாகும். சதுர்த்தி, ஏகாதசி, திரயோதசி, சகடீ போன்றவைகள் ஒவ்வொரு மாதமும் வருகின்ற திதிகளின் அடிப்படையிலான விரதங்களாகும்.

அன்னையின் அருள்விரதம்

அன்னையை வேண்டி திதி விரதங்கள், நட்சத்திர விரதங்கள் போன்ற வகையில் எல்லா உலக மாந்தர்கள் தங்களின் நலன் வேண்டியோ, அருள் வேண்டியோ கடைப்பிடிக்க கூடிய விரதங்களாகும். ஆனால் உலகிற்கு அருள் தரும் அன்னை தன் பிள்ளைகளான உலக மக்களின் நன்மைக்காகவும் ஈசனை நோக்கி விரதம் இருக்கிறாள். இந்த விரத நிகழ்வுகள் சமயபுரத்தில் உள்ள மாரியம்மன் கோயிலில் நடைபெறுகிறது. இந்தத் திருக்கோயிலில் மாரியம்மனுக்கு மாசி கடைசி ஞாயிறு முதல் பங்குனிமாதம் கடைசி ஞாயிறு வரை அனுசுடிக்கின்ற புனித விரதம் மகா விரதம் என்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்த

விரதகாலத்தில் ஆலயத்தில் அம்பாளுக்கு எந்த ஒரு நெய்வேத்தியமும் படைப்பது இல்லை. வெறும் நீர்மோர், பானகம், மாவிளக்கு மாவு, துள்ளுமாவு போன்ற வகைகள் மட்டுமே படைக்கப்படும். இந்த விரதகாலத்தில் அவ்வாலயத்தில் உள்ள கணபதி, கருப்பனசாமி, போன்ற பரிகார தேவதைகளுக்கும் நெய்வேத்தியம் படைப்பது இல்லை. அன்னையும் விரதத்தைக் கடைப்பிடித்து வருகிறாள். விரதம் மிகவும் முக்கியத்துவமானதாக கருதப்படுகிறது.

முருகனுக்குரிய விரதங்கள் வார விரதம்

முருகனுக்கு உகந்த நாட்கள் வெள்ளிக்கிழமையும் செவ்வாய்க்கிழமையும் ஆகும். இந்த நாட்களில் அடியார்களால் முருகனின் மனதார வழிபட்டு அனுக்கரகம் பெறலாம். இந்த நாட்கள் முருகனுக்கு விரதம் இருக்க உகந்த நாட்களாகும்.

கார்த்திகை விரதம்

இந்த விரதம் கார்த்திகை கிருத்திகை என்னும் நட்சத்திர விரதமாகும். இந்த விரதம் மாதத்திற்கு ஒரு முறை வரும். இந்த நாளைக் கிருத்திகை விரதம் என்று சொல்லுவார்கள். இது முருகனின் நட்சத்திர விரதமாகும். இந்த விரதம் கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் கிருத்திகை நட்சத்திரத்தில் தொடங்க வேண்டும். இந்த விரதம் ஒரு வருடத்திற்குக் கூட கடைப்பிடிக்கலாம்.

சசுடி விரதம்

சசுடி என்பது முருகனது தோற்றத்திற்கான திருநாள். ஐப்பசி மாதம் வரும் சசுடி விரதம் ஆறு நாட்கள் முருகனை வழிபட்டுக் கடும் விரதமிருப்பார்கள். இந்த விரதம் சுந்தர் சசுடி விரதம். இதனை மகா சசுடி விரதம் என்றும் சிலர் கூறுவார்கள். முருகன் தன் அன்னையிடம் வேல் வாங்கி சூரனை வதம் செய்த நாளே சசுடியாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த விரதத்தை ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் வளர்பிறை சசுடியிலும் கடைப்பிடிக்கலாம்.

முடிவுரை

விரதம் இருப்பதின் மூலம் நம்மால் மனித சக்தியை மிஞ்சிய ஆற்றலையும் கடவுள் அருளையும் பெற இயலும். ஆன்மீக வழியில் பக்தியின் அடிப்படையில் இருக்கும் விரதத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கும் பலனைக் கொண்டு ஒரு மனிதன் எந்த சங்கடத்தில் இருந்தும் மீண்டுவர இயலும். மேலும் இப்பலனைக் கொண்டு நம்மை மட்டும் இன்றி நம்மைச் சார்ந்தவர்களையும் காத்திட இயலும். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்பது போல விரதம் இருத்தல் பல சாதி சமயங்களுக்குள் ஒற்றுமையைக் குறிக்கும் வகையில் அமைகிறது.

73. சைவ நெறியில் நோன்பும் பனையும்

முன்னுரை

மு. திருவாசகம்

முனைவர் பட்ட மாணவி

தென் திருவிதாங்கூர் இந்துக் கல்லூரி

கன்னியாகுமரி மாவட்டம்

“நமச்சிவாய வாழ்க நாதன் தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்
வாழ்க”

என அவன் அருளால் அவன்தான் வணங்கி, உள்ளம், ஊன் உருக வைக்கும் திருவாசகம் பாடி, ஆதி அந்தம் இல்லா பரம்பொருளைச் சிந்தை, சிரம் தாழ்த்தி வணங்குவோம். முழுமுதற்பொருளாய் தன்னை நினைந்துருளும் அடியார் மனதில் என்றும் நீங்காது நிலைத்திருக்கும் பேரருள் கருணை நிறைந்தவர் சிவபெருமான். அவரை வணங்கும் அடியார்கள், சைவர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். பதிகங்களும், மந்திரங்களும், உச்சரிப்பவருக்கு மட்டுமே எழுந்தருளும், திருவுள்ளம் கொண்ட தெய்வம். அப்படிப்பட்டவர் தன்னை நினைந்துருகும் அடியார்கள் மேற்கொள்ளும் நோன்பினை ஏற்காமலிருப்பது சாத்தியமல்லாத காரியம். அவ்வகையில், சைவர்கள் கடைப்பிடித்தொழுகும் சில விதமான நோன்புகளையும், அதன் பலன்களையும் குறித்துக் காண்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

சைவநெறியில் நோன்பு

சைவ நெறிகளுள் ஒன்று நோன்பு மேற்கொள்ளுவது. உடல், மனம், வாக்கு என அனைத்தும் ஒருங்கிணைந்து இறைவனைக் கணப்பொழுதும் மறவாது, சிந்தையில் இருத்தி மேற்கொள்ளும் நெறியே. நோன்பு என்பர். இவ்வாறு மேற்கொள்ளப்படும் நோன்பினால் உடல், உள்ளம் ஆகிய இரண்டும், சிவத்துடன் சிவமாவதை உணரலாம். அவ்வகையில் சிவனைக் குறித்து மேற்கொள்ளும் ஒன்பது வகையான நோன்புகளை, சைவ சமயக் களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது. அவை

பிரதோச நோன்பு, சிவராத்திரி நோன்பு, சோமவார நோன்பு, திருவாதிரை நோன்பு, உமாமகேசுவர நோன்பு, கேதார நோன்பு, கல்யாண சுந்தர நோன்பு, குலநோன்பு, இடப நோன்பு போன்றவை.

பிரதோச நோன்பு

இரவும் பகலும் சந்திக்கும் நேரத்தினை சந்தியா நேரம் என்பர். அதாவது நாள்தோறும் முற்பகல் நேரத்தில் இரவும், பகலும் சந்திக்கும் பொழுதை உச்சகாலம் என்பர். இப்பொழுதின் அதிதேவதையாக, சூரியபகவானின் மனைவியருள் ஒருவரான, உசாதேவியைக் குறிப்பிடுவர். பின் அவளுடையப் பெயராலேயே இக்காலம் உச்சகாலம் என்றழைக்கப்பட்டது. இது போன்றே பகலும், இரவும் சந்திக்கும் இரவின் முற்பகுதியான சந்தியா காலத்தில், சூரியபகவானின் மற்றொரு மனைவி பிரத்யுசாவைக் குறிப்பிடுவர். பின் அவள் பெயரால் பிரத்யுசக் காலம் என்றழைக்கப்பட்டது. இதில் பிரத்யுசா என்பது மருவி பிரதோசக்காலம் என்றானது என்று, சிவ.திருச்சிற்றம்பலம் அவர்கள் கூறுகின்றார்.

சிவ வழிபாடகளில் முக்கியமாகக் கருதப்படும் பிரதோச வழிபாடானது. ஒவ்வொரு மாதமும் வளர்பிறை, தேய்பிறையின் பதிமூன்றாம் தியதி, திரயோதசி திதியன்று மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இத்திதி நடைபெறும் நாளில் உள்ள மாலைநேரமாகிய பகல், இரவு சந்திக்கும் காலத்தில் சிவபிரானை வணங்குவதால், சிவனருள் முழுவதுமாகக் கிட்டுவதாக சைவர்கள் நம்புகின்றனர்.

பிரதோசக் காலத்தில் சிவனுக்கும் நந்திதேவருக்கும் சிறப்பு வழிபாடுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. மாவினால் விளக்குச் செய்யப்பட்டு நெய் விட்டு விளக்கேற்றி, அவரவரின் நம்பிக்கைக்கு ஏற்ப வழிபாடு செய்யப்படுகிறது. இந்த வழிபாடுகள் முடித்தப்பின், அனைவரும் திருக்கோயிலை வலம் இடமாகவும், இடவலமாகவும் மாறி மாறிச் சுற்றி வழிபட வேண்டும். இதனைச் சோமசூக்தப்பிரதட்சணம் என்று

அழைப்பர்

விரத முறை

பிரதோச நாட்களில் அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி தங்களின் நிலைக்கு ஏற்றாற் போல் இறைவனை வழிபட்டு தேவார, திருவாசகம் முதலான திருமுறைகளை மனமுருகிப் பாடி, அன்றைய நாள் முழுவதும் உண்ணா நோன்பிருந்து, நமச்சிவாய எனும் மந்திரத்தை மனத்தில் உச்சரித்தே காரியங்கள் ஆற்றி, மாலை வேளையில் சிவன் ஆலயம் சென்று நந்தி தேவரை வணங்கி, சிவபிரான் அபிசேடம் கண்டு, மனமுருகி வழிபட்டு, அவரின் அருள்பிரசாதம் பெற்று இல்லம் திரும்பி உணவினை அருந்தி, நோன்பினை முடித்தல் என்பது மரபு. மேலும் சிலர் உண்ணாநோன்புடன் மௌனநிலையினையும் ஏற்பர். இது அனைத்து நோன்பு முறைகளுக்கும் மேற்கொள்ளும் பொதுவான முறையாகவும் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு நோன்பு மேற்கொள்வதால், துன்பம் தொலைந்து சிவனருள் கிட்டி, வாழ்வில் பெறும் பேறுப் பெறுவதாக நம்புவர். இன்றையக் காலக்கட்டத்திலும் இவ்வழிபாடானது. மேற்கூறிய முறைப்படி நிகழ்த்தப்பெற்று அவனருளால் அவன்தான் பெறும் பேறினைப் பெறுகின்றனர்.

சிவராத்திரி நோன்பு

சிவனைக் குறித்து மேற்கொள்ளப்படும் நோன்புகளுள் சிவராத்திரி என்பது இன்றியமையாத ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. மேலும், சிவனுக்குரிய இரவாகவும், சிவ வழிபாடு மேற்கொள்ளச் சிறந்த நாளாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. இந்நாள்களில் மேற்கொள்ளப்படும் நோன்பு சிவராத்திரி நோன்பாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. இதனை ஐந்து நாட்களில் மேற்கொள்வர். அவை நித்திய சிவராத்திரி, பட்ச சிவராத்திரி, யோக சிவராத்திரி, மாத சிவராத்திரி, மகா சிவராத்திரி போன்றவை. இந்த ஐந்து நாட்களில் மேற்கொள்ளப்படுவதே சிவராத்திரி நோன்பு எனப்படும்.

ஒவ்வொரு மாதமும் வளர்பிறை, தேய்பிறையில் வரும்

சதுர்த்தசி இரவினை நித்திய சிவராத்திரி நாளாகவும், மாதத்தின் இரு பட்சங்களில் வரும் சதுர்த்தசி இரவுகள் பட்ச சிவராத்திரியாகவும், மாதத்தின் அமாவாசை திதியானது திங்கள் கிழமையன்று பகலும், இரவுமாக அறுபது நாழிகை அமைந்திருப்பின் யோக சிவராத்திரியாகவும் எண்ணி வழிபடும் நோன்புகளும் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் வெவ்வேறு திதிகளில் இடம்பெறும் நாளை மாத சிவராத்திரியாகக் கொண்டு நோன்பிருந்து வழிபாடு போன்றவைச் செய்யப்படுகின்றன.

இந்நாளில் மனித உடலானது, இயல்பாகவே சக்தி நிலையில் தூண்டப்பட்டிருப்பதால் யோக நிலையில் அமர்ந்திருக்கும் சிவனை மனத்தில் எண்ணி, பஞ்ச அட்சரத் மந்திரம் நாவினின்று நீங்காது உச்சரித்து உண்ணா நோன்பிருந்து சிவனை மனத்தில் எண்ணி யோகம் செய்வது. அந்த ஆத்துமாவிற்குச் சிவகதிக் கொடுக்கும் என்ற நம்பிக்கைக் காணப்படுகிறது. ஆகையினால் தான் பலரும் அந்த இரவினை மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடி வழிபட்டு, வாழ்விலிருந்து உய்ய, தங்களைக் கடைத்தேற்றுகின்றனர்.

சோமவார நோன்பு

கார்த்திகை மாத திங்கள் கிழமையில் மேற்கொள்வது. இந்நோன்பு, சோம என்பது திங்களையும், வாரம் என்பது கிழமையையும் குறிக்கும். இந்நாளில் சிவனை நினைந்து நோன்பு இருந்து மாலை சிவாலயம் சென்று, இரவு ஒரு பொழுது மட்டும் உண்பர். பன்னிரு மாதங்கள் இவ்விரதம் மேற்கொள்வதால், சுகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்கும் என்பது நம்பிக்கை.

திருவாதிரை நோன்பு

மார்கழி மாத பெளர்ணமி திதியும், திருவாதிரை நட்சத்திரமும் கூடும் நாளில் தில்லை வாழ் அந்தணனை உன்னி கடைப்பிடிப்பது, இந்நோன்பு. இந்நாளிலேயே சிவபிரான் தோன்றினார் என்றும் திருவாதிரை நாளுக்குரியவன் என்றும் இலக்கியங்கள் சிவனை அழைக்கின்றன. ஆகையால், இந்நாளில் அவரை நோக்கி நோன்பு இருப்பவர்கள், வேண்டியதை

அடையலாம் என்னும் நம்பிக்கைக் காணப்படுகிறது.

உமாமகேசுவர நோன்பு

கார்த்திகை மாத பௌர்ணமி திதியில், உமையம்மையுடன் கூடிய மகேசுவரனை நினைத்து மேற்கொள்ளப்படுவது. இந்நோன்பு இவ்விரதம் மேற்கொள்வதால், இனிய இல்லற வாழ்வு அமையும் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

கேதார நோன்பு

பன்னிரு சோதிலிங்கங்களுள் கேதாரமும் ஒன்று. அத்திருத்தல இறைவனை நோக்கி, நோன்பிருப்பர். புரட்டாசி மாத சுக்கிலபட்சம் அட்டமி திதி முதல் இருபத்தொரு நாட்களும் அல்லது கிருட்டிணபட்ச பிரதமை திதி முதல் பதினான்கு நாட்களும் அல்லது தேய்பிறை அட்டமி திதி முதல் ஏழு நாட்களும் சதுர்த்தசி நாளிலோ மேற்கொள்ளப்படும்.

இந்நோன்பு நாள்களில் இருபத்தொரு இழைகளுடன் கூடிய காப்புக் கயிற்றை, ஆண்கள் வலக்கையிலும் பெண்கள் இடக்கையிலும் அணிந்துக் கொள்வர். மேலும், இருபது நாட்கள் ஒரு வேளை மட்டும் உணவுண்டு. இருபத்தோராம் நாள் முழுமையாக உண்ணாதிருந்து இறைவழிபாடு செய்தல் வேண்டும். இதனால் சிவனருள் முழுவதுமாகப் பெறலாம் என்பது ஐதீகம்.

கல்யாண சுந்தரர் நோன்பு

பங்குனி மாத முழுநிலவு நாளில் உத்திர நட்சத்திரத்தன்று கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. திருமணமாகாதவர்கள் கல்யாண சுந்த பெருமானை வேண்டி, இவ்விரதம் மேற்கொண்டால் விரைவில் திருமணமாகும் என்பது சமய நம்பிக்கையாகக் கருதப்படுகிறது.

சூல நோன்பு

தை மாத அமாவாசை திதியன்று, இந்நோன்பு மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இச்சை, கிரியை, ஞானம் ஆகியவற்றின் அடித்தளமாய்த் திகழும். சூலாயுத்தினைக் கையில்

கொண்ட சிவபெருமானைக் குறித்து நோன்பு மேற்கொள்வதால் மும்மலங்களும், மூவினைகளும் அழியும் என்பது சைவர்களின் நம்பிக்கை ஆகும்.

இடப நோன்பு

இடபம் என்பது சிவபிரானின் காளை வாகனத்தினைக் குறிக்கும். இடபத்தின் மீது காட்சி தரும். சிவனை ரிசபாருடர், ரிசபாந்திகர் என்பர். காளை மீது அமர்ந்திருக்கும் சிவனை, திருஞானசம்பந்தர் விடையேறும் நங்கள் பரமன் என்று பாடுகிறார். அத்தகு விடையேறு செல்வனைக் குறித்து மேற்கொள்ளப்படும் நோன்பு இது வைகாசி மாத சுக்கில பட்ச அட்டமி திதியில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. மேலும் வைகாசி மாதத்தில் சூரியன் சஞ்சரிக்கும் இராசியை இடபமாதம் என்றே சோதிட சாத்திரம் குறிப்பிடுகின்றது. இந்நோன்பு கடைபிடிப்பதன் மூலம் தீரா துன்பங்கள் விரைவில் நீங்கும் என்பது ஐதீகம்.

பௌர்ணமி நோன்பு

பொதுவாக, பௌர்ணமி தினமானது இறைவழிபாடு மேற்கொள்ள மிகச் சிறந்த நாளாகக் கருதப்படுகிறது. அமாவாசையானது முன்னோர் சடங்கு செய்ய சிறப்பானதாகக் காணப்படுகிறது. பௌர்ணமி நாளன்று புவிசர்ப்பு சக்தி அதிகமாக இருப்பதால் மனித சக்தியிலும் ஓர் உயர்வு நிலைக் காணப்படுகிறது. ஆகையால் இந்நாளில் ஆற்றும் காரியங்கள் இரண்டு மடங்கு பலனைத் தருவதாகக் காணப்படுகின்றன. எனவே தான் ஆன்மீக சாதகர்கள் இது போன்ற நாளில் தங்களின் நோன்புகளை மேற்கொள்கின்றனர். இது பன்னிரு மாதங்களிலும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

சித்திரை மாத பௌர்ணமியில், சிவனுக்கு மரிக்கொழுந்து திருமஞ்சனம் செய்து, வெண்பட்டாடை, பூக்கள் கொண்டு சுத்தான்னம் படைத்து நோன்பிருப்பதால் வீட்டில் இலட்சுமி அருள் ஏற்பட்டு, சகல விதமான பாக்கியங்களும் கிடைக்கும். வைகாசி மாத பௌர்ணமியில் சிவனுக்கு சந்தன திருமஞ்சனம் செய்து, மகிழம்பூ நிற பட்டாடை அணிவித்து,

நூறு பதுமராக மணிமாலை, கடம்பமாலை அலங்காரம் செய்து, எள்ளண்ணம் படைத்து நோன்பிருந்து வழிபட, சிவலோகப் பதவிக் கிடைக்கும். ஆனி மாத பெளர்ணமியில் சிவனுக்கு பச்சைப்பட்டு, நூறுமாணிக்கமாலை, பாதிரிமாலை அணிவித்து மஞ்சள் கலந்த அன்னம் படைத்து வழிபட, எண்ணிய காரியம் அனைத்தும் சித்திக்கும். இவ்வாறு பன்னிரு மாத பெளர்ணமிகளிலும் தில்லையின் ஈசனை மனமுருகி நோன்பிருந்து வழிபட அனைத்தும் கிட்டும் என்பது சைவர்கள் கொள்கை.

74. ஐம்புலன்களின் அருமை முறைமை

முனைவர் சா.விசிலாநேசமணி
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
சிறி பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி
குற்றாலம்

முன்னுரை

எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பவன் இறைவன் தன்வயமாதல், தூய உடலை உடையவனாதல், இயற்கை உணர்வடைதல், முற்றும் உணர்தல், பற்றிருத்தல், பேரருள் நோக்கு, முடிவில்லாமை, எல்லையில்லாமை எம் எண்வகை குணத்தானாகிய இறைவனை சிந்ததையில் கொள்ள வேண்டும். சிந்தை நிறைந்து இறைவன் விளங்கும் போது ஐம்புலன்களைக் கட்டுப்படுத்த இயவும் ஐம்புலன்களால் ஏற்படும் வினைகளே வீடுபேறு அடைய வழிசெய்வதாகும். இந்த ஐம்புலன்களும் எப்படிப்பட்டது. அதனை அடக்குவதால் கிடைக்கும் பலன் குறித்து தவயோகியான திருமூலர் கூறும் கருத்துக்களை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

மதம் கொண்ட ஐந்துகளிறு

மிகுந்த மதம் கொண்ட யானைகளைப் போல கட்டுத்தறியின்றி அலைவது ஐம்புலன்கள் ஆகும். இந்து மதம் கொண்ட யானைகளை அடக்கும் பாகன் ஆன்மா ஆகும். ஆன்மாவிற்குக்கட்டுப்படாது வயது முதிரும் காலம் வரை தவறினையே செய்து வருவது நன்றன்று. மனிதனானவன் உடல் தளருவதற்கு முன்பே யோகநிலையில் ஈடுபட வேண்டும்.

“பாகனும் எய்த்து அனவதாமும் இளைத்த பின்
யோகு திருந்துதல் ஒன்று அறிவோம்”

கண்கெட்ட பிறகு சூரிய நமசுகாரம் என்பது போல வயதான காலத்தில் ஐம்புலன்களை அடக்க யோக நெறியில் செல்ல நினைப்பது பயனில்லாததாகும். இளம் வயதிலேயே இறைவனுடன் சேர்ந்து தனது மனத்தை ஒருமுகப்படுத்துதலர்

நல்ல பலனளிப்பதாக அமையும்.

ஐந்து பறவைகள்

உணர்த்தல், பார்த்தல், கேட்டல், கவைத்தல், தூண்டல் என்ற ஐந்து பறவைகளான மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பதற்றின் செயல்பாடுகளைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒரே மேய்ப்பன் ஆன்மா ஆகும். இந்த ஐம்புலன்களும் உலக இன்பங்களில் சிக்குண்டு இருக்கும் மனிதனின் ஒன்பது வாயில்கள் தான் காரணம் (வாய், கருவாய், எருவாய், கண்துளை இரண்டு, காதுத்துளை இரண்டு, மூக்குத்துளை இரண்டு) ஒன்பது வாயில்களை மனிதன் அடக்கினால் ஐம்புலனானப் பறவைகள் நன்றாக இருக்கும் என்பது திருமூலர் குறிப்பிடும் கருத்தாகும்.

“புலம் ஐந்து புள்ஐந்து புள்சென்று மேயும்
நிலம் ஐந்து நீர்ஐந்து நீர்மையும் ஐந்து
குலம் ஒன்று கோல் கொண்டு மேய்ப்பான் ஒருவன்
உலமந்து போம் வழி ஒன்பது தானே”

ஐந்து சிங்கங்கள்

ஐம்புலன்களை ஐந்து சிங்கங்களாகக் குறிப்பிடுகின்றார். தன் இடத்திற்குத் திரிந்து அலைந்து இரையைத் தின்றுவிட்டு அலையும் சிங்கத்தைப் போன்ற ஐந்திரியங்களை நாம் அடக்கி ஆழ வேண்டும். இவ்வைந்து சிங்கங்களின் நகங்களையும் பற்களையும் அறுத்து எறிந்து விட்டால் இறையருள் இனிதாகக்கிடைக்கும். தீயப்பாதையில் செல்வதற்குக் காரணமான அவையங்களை நாமே சரிசெய்து இறைமீது கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகின்றார் திருமூலர்.

“அஞ்சின் உகிரும் எயிறும் அறுத்திட்டால்
எஞ்சாது இறைவனை எய்தலும் ஆமே”

ஐந்து அமைச்சர்கள்

ஒரு அரசவை, மன்னன் சிறப்புற்றிருக்க அமைச்சர்களின் பங்கு முக்கியமானதாகும். மன்னனின் பெயர், புகழ் இவற்றில்

அமைச்சர்களின் பங்கு இன்றியமையாதது. நம் உடம்பில் ஐந்து அமைச்சர்களாக விளங்குபவர்கள் ஐம்புலன்களே ஆகும்.

“ஐவர் அமைச்சருள் தொண்ணூற்று அறுவர்கள்

ஐவரும் மைந்தரும் ஆளக்கருதுவர்

ஐவரும் ஐந்து சினத்தோடே நின்றிடில்

ஐவர்க்கு இறை இறத்து ஆற்றகிலோமே” என்ற திருமூலர் வாக்கில் ஐந்து அமைச்சர்களும் தொண்ணூற்றாறு ஏவலர்களும் மன்னனுக்கு உதவி செய்பவர்கள் ஆனால் அவர்கள் மன்னனுக்கு உதாவது போனால் மன்னன் நிலை என்னவாகும். அதுபோல தான் மன்னனாகிய நம் ஆன்மாவக் காகக்வேண்டிய ஐம்புலன்கள் அதிகாரம் செய்து நம்மையே ஆளுகின்றன. தொண்ணூற்றாறு ஏவலர்களும் ஐந்து அமைச்சர்களும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் கோபத்தோடு எதிரிட்டு இருக்க யாருக்கு சமாதானத்தைக் கூறுவது. இது போன்ற நிலையில் தான் மனித ஐம்புலன்களும் நல்வழிவிட்டு விலகி தீயவழிகளில் செல்கின்றனர். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருப் பாதையில் செல்லும் பொழுது யாருக்கு இறை அன்பைக் கூற நம்மால் முடியாது என்கிறார் திருமூலர். எனவே மனிதன் தன் ஐம்புலன்களைத் தாமே கட்டுப்படுத்த முயல வேண்டும். அது போகும் பாதையில் நாம் செல்லக்கூடாது.

பேரின்பநிலை

இருட்டறை போன்று காணப்படும் உடம்பை ஆட்டிப் படைப்பது மனமே இந்த மனத்தைக் கட்டுப்படுத்த இயலாது மனிதன் அளவற்ற உலக இன்பத்தையேத் தேடிச் செல்கின்றான் ஒட்டைகளை உடைய உடம்பில் அதன் விருப்பத்திற்கு சென்று இன்பம் தேடுவது தவறானதாகும். மனம்போனப் போக்கில் போகாமல் நம் மனத்தை காத்துக் கொண்டால் எண்ண இயலாத பேரின்ப நிலையான இறை அருளைப் பெறலாம்.

“எண்ணிலி இல்லியோடு ஏகமைகாக்குமேல்

எண்ணிலி இல்லதோர் இன்பமது ஆமே”

மானுட செல்வம்

செய்யும் வினைக்கேற்ப பயன் அடைபவன் மனிதன். விதி வலிமையானது. விதிப் பயனை நல்வழியில் பெற இறைவனைத் துதிக்க வேண்டும். அப்போது மனிதன் வீடு பேறு எனும் செல்வத்தை அடையமுடியும். மேலும் மதி வலிமையுடன் இருப்பவர்கள் நற்பண்பு நிறைந்து காணப்படுவர். மதிவலிமையே மானுடர் செல்வமாகும். எனவே நல்லறிவுடன் நாம் பெற வேண்டிய மோட்ச கதியை அடைய நம் அறிவையும் மனத்தையும் செலுத்த வேண்டும்.

“மதியின் பெருவலி மானுடர் வாழ்க்கை
நிதியின் பெருவலி நீர் வலிதானே”

நாட்டின் செல்வ சிறப்பு, காலம் மாறாது மழைப் பெய்வதால் அமையும். ஒவ்வொரு சிறப்புக்கும் ஒவ்வொரு செயல் இயற்கையால் நிகழ வேண்டும். மனிதனும் எவ்வித துன்பமும் இன்றி வாழ இறைவனோடு தன் உறவை வைத்திருக்க வேண்டும். அதுவே அவனுக்குச் சிறந்த செல்வமாகும்.

இச்சை எனும் மீன்கள்

ஒரு முழ ஆழமும் அரைமுழ அகலமும் கொண்ட குளம் நம் உடம்பில் உள்ளது (முகம் உச்சியிலிருந்து கழுத்து வரை ஒரு முழ ஆழம் என்றும் குறுகளவு இடக்காதிலிருந்து வலக்காது வரை அரை முழம்) என்று திருமூலர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்தக் குளத்தில் இச்சை எனும் மீன்கள் இருக்கின்றன. இந்த மீன்களைப் பிடிக்கப் பரம் பொருளால் மட்டுமே முடியும். சிவன் அருளாகிய வலையினால் இந்த மீன்களைப் பிடிக்கமுடியும் என்கின்றார். தவயோகி, ஐம்புலன் இச்சைகளை அடக்க, மனிதன் இறையருள் பெற்றால் மாத்திரமே முடியும். எனவே நம் மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்த இறையருள் பெற வேண்டும். இறையருள் பெற்றால் சிற்றின்ப இச்சை எனும் மீன்களை எளிதில் மனிதன் வென்று விடலாம்.

“பட்டன மீன்பல பரவன் வலைகொணர்ந்து
இட்டனன் யாம் இனி ஏதம் இலோமே”

அமரன்

இறை சிந்தனையில் இருப்பதற்குக் கருவியாய் அமைவது ஐம்புலன்களே. அதுவே உலகச் சிற்றின்பங்களையும் நாடக்கூடியதாய் இருக்கின்றது. மனிதன் தன் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி அதன் வழிசெல்லாதிருந்தால் அவன் வானுலக தேவனாகக் கருதுப்படுவான். உண்டும் சிற்றின்பத்தில் மகிழ்ந்தும் வாழ்ந்து மனிதன் தன் வாழ் நாளை வீணாக்குதல் கூடாது. இதனால் அவனது உடம்பும் உயிரும் பாழ்ப்பட்டு அழிந்து விடும். உலகில் பிறப்பெருக்கத்தில் பயனின்றி போய்விடும். எனவே,

“கிடக்கும் உடலில் கிளர் இந்திரியம்
அடக்கல் உறும் அவன்தானே அமரன்”

எனும் திருமுலரின் வாக்கிற்கிணங்க ஐம்புலன்களை அடக்கி இவ்வுலகில் அமரனாக வாழவேண்டும். இதுவே நிலையானது. மனத்திற்கு உண்மையான இன்பத்தைத் தருவதாகும்.

சிவ சிந்தை

ஐம்புலன்களை அடக்கும் முறைகளுள் மேலானது சிவ சிந்தையே ஆகும். மனிதன் தாமாக ஐம்புலன்களை அடக்குதல் கூடாதகாரியம். ஐம்புலன்களை அடக்குவதால் மனிதன் மரக்கட்டை போல் மாறிவிடுவான். இவ்வாறு மரக்கட்டைப் போன்று உணர்வற்று வாழ்தலைக் காட்டிலும் உயிரோட்டமாகத் தன் ஐந்திரியங்களையும் சிவ சிந்தனையில் செலுத்த வேண்டும்.

“அஞ்சம் அடக்கில் அசேதமாம் என்றிட்டு
அஞ்சம் அடக்கா அறிவு அறிந்தேனே”

மனிதன் ஐம்புலன்களையும் அடக்காமல் எவ்வாறு நல்வாழ்வு வாழலாம் என அறிவினைத் தாம் அறிந்ததாகத் திருமுலர் குறிப்பிடுகின்றார். அவ்வழி சிவ சிந்தனையில் நம்மை நாமே ஈடுபடுத்திக் கொள்ளுதல் ஆகும்.

ஊந்து நாகம்

உயிரானது ஆசையின் பால் சென்று துன்பத்தை அடைகின்றது. இதனை அறிந்த பரம்பொருளானவன்

ஐம்புலன்களான பாம்புகளை அடக்கி பற்றுக்களைவிடச் செய்து இன்புற்று இருக்கச் செய்பவன ஆவான்.

“தளைக்கொன்ற நாகம் அஞ்சாடல் ஒடுக்கத்
துளைக்கொண்டது அவ்வழி தூங்கும் படைத்தே”

உலகம் பற்றுக்களை விட்டு உயிரானது இன்னுயிராய் வாழ வழி செய்பவன் இறைவனே ஆவான்.

சன்மார்க்க நெறி

உலக இன்பங்களை நாடி ஓடும் ஐம்புலன்களை, சுடரொளியாகிய பரம்பொருளின் பாதத்தை அடையும் சிந்தையில் சேர்த்திட வேண்டும். சிவஞானம் எனும் கயிற்றில் மனத்தை அடக்கி சிவஞானந்தம் எனும் அருள்கடலில் மூழ்க செய்ய வேண்டும். இந்நெறியே ஆன்மா, என்றும் உய்ய வழி செய்யும்.

“வாய்ந்துகொள் ஆனந்தம் என்னும் அருள் செய்யில்
வேய்ந்து கொள்மேலை விதி அதுதானே”

என்ற வரிகளில் திருமூலர் மேன்மையான விதியான சன்மார்க்க நெறி குறித்துக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஐந்தெழுத்து மந்திரம்

கண்முன் காணும் பொருட்கள் மீது ஆசைகளென்றும் மனத்தை சுருக்கிக் கொண்டால் உலகப்பற்று சுருக்கி விடும். மனித பிறவிக்குக் காரணமாக இருக்கும் விதையும் விதையும் விளைநிலனும் மனமே ஆகும்.

“விரிந்த பொருள்களெல்லாம் வித்தாவது உள்ளம்
பெருக்கில் பெருக்கும் சுருக்கில் சுருக்கும்”

மேலும் இந்த மனத்தால் உலகையே நம் வசப்படுத்தமுடியும். நமசிவாய என்ற ஐந்தெழுத்தை ஓதி மனத்தை பேறாகும். இந்த ஐந்தெழுத்தைதியானித்து மனிதன் இறைவனின் திருவருளைப் பெற்று இவ்வுலகை வெல்லும் அருள் பெற்றவனாக வாழலாம்.

“ஐந்தில் ஒடுங்கில் அரன்பதம் ஆவது

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாகும்

ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருள் உடையாரே”

மனவலிமை

தண்ணீரில் எழுதிய எழுத்தைப் போல மனித வாழ்நாள் விரைந்து கழிந்து செல்கின்றது. முடிவின்றித் தொடரும் உயிரும் உடம்பும் இச்சைகளை விட்டொழித்து வாழ்தல் வேண்டும். இச்சைகளை அடக்க நம் மனத்தை ஒருமுகப்படுத்த வேண்டும். புலன்களைக் கட்டுப்பாட்டுடன் வைத்திருக்க வேண்டும். புலனடக்கம் இருந்தாலே மனவலிமை இருக்கு என்று தானே அர்த்தம். இந்த மனவலிமை மகத்தானது. மலையே சரிந்தாலும் கவலையின்றி இருக்கலாம். ஏனெனில் எதையும் தாங்கும் பக்குவம் மனத்திற்கு வந்துவிடும்.

“வென்று புலன்கள் விரைந்து விடுமின்கள்

குன்று விழ அதில் தாங்களும் ஆமே”

மனவலிமையுடையவரை எதுவும் ஆழ்த்தி விடமுடியாது. எந்த சிற்றின்பமும் தன் பக்கம் இழுக்க முடியாது. எனவே மகத்துவமான மனவலிமை பெற்று இறை அருளுடன் இவ்வுலகை வென்று மனிதன் அமைதியான, இன்ப வாழ்வை அடையலாம்.

முடிவுரை

யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என்ற வாக்கிற்கிணங்க திருமுலர் இறையருள் பெறுவதற்கான வழிமுறைகளை அருமையாகக் கூறியுள்ளார். ஐம்புலன்கள் எப்படிப்பட்டது, அதனை எவ்வாறு ஆள வேண்டும் என்பதை நன்கு எடுத்தியம்பியுள்ளார். அன்பே சிவமாக, அறிவே தவமாகக் கொண்டு வாழ்ந்த ஞானதவயோகி திருமுலர் ஆவார். இவர் தம் படைப்பு தமிழனுக்கும் தமிழுக்கும் பெரும் பேறாகும்.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன்

தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே”

என்று தம் பிறப்பின் காரணத்தைக் கூறியுள்ளார். மனித வாழ்வே மகத்துவம் ஐம்புலன்களை அடக்கி வாழ்வதே என்று மானுட வாழ்க்கைக்குச் சிறப்பு சேர்த்தவர் திருமுலர் ஆவார்.

75. திருத்தலைப் பயணங்கள்

அ. சாரதா

மெய்கண்டார் அருள்நெறி மன்ற மாணவி

மதுரை

முன்னுரை

மதுரையில் தியாகராசர் கலைக் கல்லூரியில் தமிழ்த்துறை பேராசிரியராக இருக்கும் திருமதி. மோ.ஞானப்பூங்கோதை அம்மா அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மெய்கண்டார் அருள்நெறி மன்றத்தில், அவர்களிடம் சாத்திரம் படிக்கும் அடியார்கள் வருடா வருடம் தேவாரம் பாடல் பெற்ற தலங்களுக்குச் சென்று, அங்கு மூவரால் பாடப்பெற்ற தேவாரப் பாடல்களைப் பாடி வழிபட்டு வருவது வழக்கம். அவ்வாறு சென்ற வகையில் 11-7-2016 முதல் 20-7-2016 வரை ஈழ நாட்டுத் தலயாத்திரை சென்றோம்.

சென்ற இடங்கள்

ஈழநாட்டில் கதிர்காமம், நுவரேலியா, கண்டி, திருகோண மாமலை, வில்லுன்றி கந்தசாமி கோயில், முள்ளிக்காடு, முல்லைத்தீவு ஈழத்துச் சிதம்பரம், வைத்தியநாதர் கோயில், அறுகோணமலை, மாணிக்கபுரம், கீறிமலை நகுலேசுவரம், காரைநகர், நல்லூர் கந்தசாமி கோயில், தான் தோன்றிசுவரர் கோயில், நாகபூசனியம்மன் தீவு, திருக்கேதீச்சரம், மானாவரி, முனேசுவரம், கொழும்பு, கதிரேசன் கோயில், விநாயகர் கோயில், பொன்னம்பலேசுவரர் கோவில், ஞானசம்பந்தர் மடம், ஆறுமுக நாவலர் வீடு என்று பல இடங்களுக்குச் சென்றாலும், இக்கட்டுரையில் பாடல் பெற்ற தலங்களான திருக்கோணமலை, திருக்கேதீச்சரம் பற்றியும் நல்லூர் முருகன் கோயில் பற்றியும் இக்கட்டுரையில் காண்போம்.

திருக்கோணமாமலை

சேதுவின் கண் செங்கண் மால் பூசை செய்த சிவபெருமானைப் பாடிப் பணிந்து போற்றி வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் ஆழிபுடை சூழ்ந்து ஒலிக்கும் ஈழத்தில் மன்னு

திருக்கோண மாமலையை மகிழ்ந்த செங்கண் மழவிடையாரை வணங்கிப்பாடி அருளியது இத்திருப்பதிகம்.

“தாயினும் நல்ல தலைவர் என்றடியார் தம் அடி போற்றி சைப்பார்கள் வாயினும் மனத்தும் மருவி நின்றகலா மாண்பினர் காண்பல வேடர் நோயிலும் பிணியும் தொழிலர் பால் நீக்கி நுழைதரு நூலினர் ஞாலம் கோயிலும் களையும் கடலுடன் சூழ்ந்த கோணமாமலை அமர்ந்தாரே” (3-191-5)

தேவேந்திரன் வழிபட்ட தலமான திருக்கோணமாமலை திருஞானசம்பந்தரால் பாடல்பெற்ற திருத்தலம் ஆகும். பாடல் பெற்ற ஈழநாட்டுத் தலங்கள் இரண்டனுள் ஒன்று. இலங்கைத் தீவில் வடகிழக்கு மாகாணத் தலைநகர். தீவின் கிழக்குக் கரையோரத் துறைமுகப் பட்டினம். முன்னொரு காலத்தில் வாயுவுக்கும், ஆதிசேடனுக்கும் யார் வல்லமை உடையவர் என்னும் வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. அது பொழுது ஆதிசேடன் மேருமலையைத் தன் உடலினால் பிணித்து நின்றான். வாயுதன் பாவத்தினால் மேருச் சிகரங்களுள் மூன்றைப் பெயர்த்து எறிந்தான். அவைகள் திருக்காளத்தியிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் திருக்கோணமாமலையிலும் வீழ்ந்தன. அங்ஙனம் வடகயிலைப்பகுதியாகிய மேரு மலையின் சிகரங்கள் வீழ்ந்த காரணத்தால் இவை தென் கயிலாயங்கள் எனப் பெற்றன. இச்செய்தியைச் செவ்வந்திப் புராணமும் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே இத் திருக்கோணமாமலை தென் கயிலாயம் எனவும் பெயர் பெறும்.

“இறைவர் திருப்பெயர் - கோணேசுவரர்

இறைவி திருப்பெயர் - மாதுமையாள்”

குருவராய் நின்றார் குரை கழல் வணங்கக் கோணமாமலை அமர்ந்தாரே.

திருக்கேத்திச்சரம்

இலங்கை மணித் திருநாடு சைவ ஆலயங்கள் நிறைந்த அழகு மிளிர் நாடு. திருமூலரால் சிவபூமி எனப் போற்றப்பட்ட புண்ணிய தேசம் திருக்கேத்திச்சரம், திருகோணேசுவரம்,

மாமாங்கேசுவரம், திருநந்தீசுவரம், நகலேசுவரம், முன்னேசுவரம், தான் தோன்றீசுவரம், சந்திரகேசரீசுவரம் என்னும் அட்ட ஈசுவரங்கள் மிகப் பண்டைய காலத்தில் இருந்து திருவருள் பாலித்து வருகின்ற பெரும் பேற்றினைப் பெற்றுள்ள திருமிகு நாடு இலங்கை. இவற்றுள் ஒன்றாக பெருமை பெறும் மாதோட்டத்தில் அமைந்துள்ள திருக்கேத்தீச்சரம். கேது, மயன், மகாதுவட்டா, மண்டோதரி, இராமன், அகத்தியர் முதலாம் பெருந்தவத்தோர்கள் குறை நீங்க வழிபட்டு அருள் பெற்றுணர்ந்த வரலாறுடைய தலம் இது என புராணங்கள் கூறுகின்றன. தேவர்கள் இங்கு அர்த்தசாமப்பூசை செய்வதாக ஐதீகம் உண்டு. புரட்டாசி மாதப் பூர்வபட்ச சருத்தசித் திதியே தேவர்கள் அர்த்தசாமப் பூசை நாளாகும். கேதுவழிபட்டதால் இது கேத்தீச்சரம் எனப் பெயர் பெற்றதாம். மன்னார் தொடர்வண்டி நிலையத்துக்குக் கிழக்கே 7.5 கி.மீ. தொலைவில் பாலாவி ஆற்றின் கரைமேல் உள்ளது. இலங்கையில் தலைமன்னாருக்கு அருகில் உள்ளது.

மாதோட்டம்

முவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின் கனிதூங்கும் பொழில் மாதோட்ட, நன்னகரில்
பாவம் வினையறுப்பார் பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன் எனை ஆள்வான் திருக்கேத்தீச்சரத்தானே
(7-87-9)

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், சேரமான் பெருமான் நாயனாருடன் திருவிராமேச்சுரத்து இறைவனைப் பணிந்து, திருக்கேத்தீச்சரப் பெருமானைச் சேய்மையிலிருந்த பொழுது பாடியருளியது இத்திருப்பதிகம். இத்திருப்பதிகம் இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிறப்பினை எடுத்து அருளிச் செய்தது.

இறைவர் திருப்பெயர் - திருக்கேதீசுவரர்
இறைவி திருப்பெயர் - கௌரியம்மை
தீர்த்தம் - பாலாவி ஆறு

திருஞானசம்பந்தர் பதிகம் ஒன்று, சுந்தரர் பதிகம் ஒன்று, ஆக இரண்டு பதிகங்கள் இருக்கின்றன.

சைவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாகும்

“கேடில்லாத கேத்தீச்சரம் கைதொழ கெடும் இடர்வினை
தானே”

திருக்கேத்தீச்சரக் கோயில் ராசராசன் காலத்திலே செழிப்போடிருந்தது. அங்கு இராசராசப் பெருந்தெருவும் இருந்தது. போர்த்துக்கீசியர் வருகையின் போது, இந்தப் புராதன சிவாலயம் அழிக்கப்பட்டதால் கேத்தீச்சரப் பெருமான் திருமுறைகளில் மட்டுமே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். ஈழத்தில் சைவத்தமிழ் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திய சிறிலசிறி ஆறுமுக நாவலர் 1872-ம் ஆண்டில் ஒரு பிரகரம் வெளியிட்டு மாதோட்டத்தில் கேத்தீச்சர சிவாலயம் மறைந்திருக்கிறது. அதனை புனருத்தாரணம் செய்ய வேண்டியது. சைவ மக்களின் கடமை என்று சொல்லி வைத்தார். நாவலர் பெருமானின் வேண்டுகோளினால் மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்ட உணர்வலைகளின் வெளிப்பாடே இன்று நாம் தரிசிக்கும் கேத்தீச்சரம் எனும் திருத்தலமாகும். அன்றைய புனருத் தாரணப் பணிகளின் பின்னர் தொடர்ந்து சைவ மக்களின் பெரு முயற்சிகளே காலத்துக் காலம் புனருத்தாரண வேலைகளைச் செய்ய வைத்துள்ளது.

முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விருட்சம் என்பன ஒன்றாக அமையும் ஆலயத்தை தீர்த்த யாத்திரை தலம் என்பர். சைவ ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்ட சைவர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய பஞ்ச நித்திய கர்ம விதிகளில் ஒன்று தீர்த்த யாத்திரை. சைவராகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் வருடத்தில் ஒரு முறையாவது ஒரு தீர்த்த யாத்திரை தலத்திற்குச் சென்று வழிபட வேண்டும். திருக்கேத்தீச்சரம் இதற்கு ஒரு சான்றாகும். வருடந்தோறும் குறிப்பாக மகா சிவராத்திரி காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் இத்தலத்திற்கு யாத்திரை செய்து எம்பெருமானைத் தரிசிக்கின்றனர். இத்தலத்தில் மெய்கண்டார் அருள்நெறி மன்ற அடியார்களுக்குத் திருவாசகம் முற்றோதல் செய்யும் பெறும் பேறு கிடைத்தது.

நல்லூர் முருகன் கோவில்

ஈழத் திருநாட்டின் வடக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் அமைந்த நல்லையம் பதிக்கு அருட்பொலிவைச் சொரிந்த வண்ணம் அழகாகவும், பொழிவாகவும், கம்பீரமாகவும் காட்சி அளிப்பது நல்லைக் கந்தன் ஆலயம் ஆகும். ஓம் முருகா என்ற ஓசையுடன் ஒளிவீசும் வேல் துலங்கும் நல்லூர் முருகன் கோயிலைத் தரிசிக்கின்றோம். வனப்புற கோபுரங்கள் வானளாவத் திகழ் நாத ஓசை எழுப்பும் ஆலயமணிக் கோபுரம் அதன் அருகே அமைந்த வைரவப் பெருமான் முன்றலில் குளிர்நிழல் பரப்பி விரிந்து பரந்து நிற்கும் வேப்பமரம் இவையாவும் அங்குவரும் முருக பக்தர்களைத் தம்பால் ஈர்ப்பதில் வியப்பேதுமில்லை. மண்ணும் அருள் மணக்கும் யாழ் வாழும் மக்களுக்கு நல்லைக் கந்தன் ஆலயம் ஒரு வரப்பிரசாதம் ஆகும். இவ்வாலயத்தில் இடம் பெறும் காலந்தவறாத பூசைக்களாலும், கவினுறுக் காட்சிகளாக அமையும் பெருவிழாக்களாலும் இவ்வாலயம் தனிச் சிறப்பைப் பெற்று நிற்கின்றது.

திருவிழாக்கள்

இங்கே தினமும் ஆறுகாலப் பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. கார்த்திகை நாள், தைப்பூசம், மாசிமகம், சிவராத்திரி, பங்குனி உத்திரம், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, வைகாசி விசாகம், நவராத்திரி, ஐப்பசி வெள்ளி, கந்த சுகடி போன்ற சிறப்புத் தினங்களில் சுவாமி வீதி உலா வருவதுண்டு. வருடாந்த உற்சவம் ஆடி அமாவாசையை அடுத்து ஆறாவது நாள் கொடி ஏற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி இருப்பதைந்தாம் நாள் தீர்த்தோற்சவம் இடம்பெற்று திருமணத் திருவிழாவோடு ஆலய வருடாந்த உற்சவம் இனிது நிறைவேறுகின்றது. மறுநாள் வைரவப் பெருமானுக்கு மடையும் பூசையும் சிறப்பாக இடம் பெறும்.

தற்பொழுது இக்கோயிலை நிர்வகிக்கும் உயர்திரு. இ. குமாரதாச மாப்பாண முதலியார் கோயில் நிர்வாகங்களைத் திறம்படச் செய்து வருகிறார். கந்தப்பெருமான் அருளாட்சியைத் தொடர்ந்து, ஆலயத்தில் ஒவ்வொரு

நிகழ்ச்சியும் வியக்கத்தகு ஒழுங்கு பேணப்படுவது சிறப்பம்சம் ஆகும். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை மிகக்குறைந்த கட்டணத்தில் அர்ச்சனை சீட்டு வழங்கப்படுவது ஆலயத்தின் கட்டுக்கோப்பு, புனிதம், தூய்மை ஆங்காங்கு உள்வீதியில் காணப்படும் அழகு கலையம்சங்கள் நேரத்துக்கு நேரம் மணிக்கூட்டு கோபுரமணி அடித்து மக்களுக்கு நேரத்தை அறியப்படுத்தும் பாங்கு, ஆலய வீதியில் அமைந்த அருள்மிகு விநாயகர் ஆலயம், மனோன்மணியின் ஆலயம் யாவும் இவ்வாலயத்தின் தனிச்சிறப்பாகும்.

நல்லூர்கோவிலின் வரலாறு

ஆரியச் சக்கர வர்த்திகள் நல்லூரிலிருந்து ஆட்சி புரிந்த காலத்தில் முடியுடை மன்னரும் வந்து வணங்கும் தலைசிறந்த ஆலயமாக விளங்கியது நல்லூர் கந்தன் ஆலயம். தொடர்ந்து 1478-ம் ஆண்டு அளவில் நல்லையம் பதியை அரசு புரிந்த மன்னன் சிங்கை பரராசசேகரன் மேலும் இவ்வாலயத்தின் வடக்கே சட்டநாதர் ஆலயம், தெற்கே கைலாயநாதர் சுவாமி ஆலயம், மேற்கே வீரமா காளி அம்மன் ஆலயங்களைக் கட்டுவித்து நல்லைக் கந்தன் ஆலயத்திற்கு மேலும் அருள்மணி அமைத்தான். பாரதத்திலிருந்து யமுனா நதித் தீர்த்தமும் கொண்டுவரப்பெற்று கந்தனின் தீர்த்தக்குளமாக யமுனா ஏரியும் அமைக்கப்பெற்றது.

காலம் மாறியது. அந்நியப்படையினரால் இவ்வாலயம் அழிக்கப்பட்டது. ஆனால் நல்லைக்கந்தன் இன்னருளாலும், மதிப்பிற்குரிய மாப்பாணர் பரம்பரையினராலும் அயராத முயற்சியாலும் நல்லை நகர் தந்த நாவலர் பெருமான் வழிகாட்டாலும் மீண்டும் இவ்வாலயம் கட்டியெழுப்பப் பெற்றது. இன்று நாம் கண்டு களிக்கும் அருட்கோலத்தில் புதுப்பொலிவுடன், புதுமெருகுடன் கண்ணுக்கு விருந்தாக, காட்சிக்கு வனப்பாக, கம்பீரமாக ஒரு பொன்னுலகம் போல் திகழ்கின்றது நல்லூர் கந்தன் ஆலயம்.

ஈழநாட்டில் நாம் கண்டது

எல்லாக் கோயில்களிலும் தேவாரப் பாடல்கள்

வசத் திருக்கோயில்களும் மூலவழியும்

பாடப்பெற்று நித்திய பூசைகளான பள்ளி எழுச்சி, பள்ளியறை பூசைகள் நடைபெறுகின்றன. கோயில்கள் மிகவும் சுத்தமாகவும், ஒழுங்காகவும் இருக்கின்றன. ஈழநாட்டின் பசுமை, தூய்மை மனத்தைக் கவர்ந்தன. தற்போது நடந்த யுத்தத்தின் போது துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டு இடிந்த இடங்களைப் பார்த்த போது மிகவும் வேதனைாக இருந்தது. இப்பொழுது இயல்பு நிலைக்கு திரும்பியுள்ளது. மனத்திற்கு ஆறுதலாக இருந்தது. இரு சக்கர வாகனங்களில் செல்பவர்கள் இருவரும் தலைக்கவசம் அணிந்து பாதுகாப்பாகச் செல்கிறார்கள். பாதசாரிகள் சாலையைக் கடப்பதற்கு போடப்பட்ட கோடுகளில் தான் சாலையைக் கடக்கிறார்கள். சாலையைக் கடக்கும் போது, வலப்பக்கமும், இடப்பக்கமும் வாகனங்கள் பத்தடிக்கு முன்பே நின்று விடுகின்றன. பாதசாரிகள் சாலையைக் கடந்தபின் வாகனங்கள் செல்கின்றன. போக்குவரத்து விதிகளை மதித்து பின்பற்றுகிறார்கள்.

முடிவுரை

ஆலயங்கள் பண்பாட்டு கல்வி ஒழுக்கநெறி வளர்ச்சிக்கும், விருத்திக்கும் பெருந்துணையாகவும் கேந்திர நிலையங்களாகவும் விளங்கி வருகின்றன. மனித வாழ்க்கைக்கும் அதன் ஒழுங்கு பேணப்படுவதற்கும் ஆலயங்களின் பங்களிப்பு மகத்தானது.

“தேடிச்சென்று திருந்தடி ஏத்துமின்

நாடிவந்து அவர் நம்மையும் ஆட்கொள்வார்”

இறைவனை வைகலும் எண்ணில் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் திருஞானசம்பந்தப் பெருமானின் உறுதிமொழி. “பணிவன்போடு பாடுவோம், பத்தி செய்வோம், பழகுவோம் பரமனின் திருவருளைப் பரிபூரணமாகப் பெற்று உய்வோம்” “மேன்மை கொள் சைவ நீதி விலங்குக உலகமெல்லாம்”

76. THIRUMANANTHIRAM AND OTHER TAMIL LITERARY WORKS

Prof. Dr. P.C. RATHINAM (Retd.)

Govt. Arts College

Vellore 632002.

Introduction

Literature is the description of people's lives in writing. This can be taken as i.e llangu + lyam or llakku +lyam; literature includes poetry also. You can read poetry, you can read and relish them, relish and forget. But you cannot forget all. Sometimes it is not possible; poems that can be read to be retained in memory. But it cannot be destroyed by time and they will stand for ever! Like such one is "Thirumanthiram". The person who wrote this was called by Umapathi Sivachariar as "Kailayathoru Siddhar" and he is Thirumoolar. His original name is Sundaranathan. He was a Siddhar. Thirumanthiram is a book by a Siddhar and it is a light house in Siddhar literature.

This consists of 9 Thanthiras, 208 important chapters, and some subtitles as chapter's title. The total number of poems are 3000. This is also called "Moovaayiram Tamizh!" This is the first book on yoga.

If Thirukkural speaks about universal moral code, Thirumanthiram speaks about wisdom inclined to understand divinity along with universal moral code indicating the simple life code book.

Thirumanthiram is a book of god's essential quality and cannot easily be understood and cannot be retained in memory. The ideas, phrases and philosophies used by Tamil poets, intellectuals, writers are the same or used with slight modifications.

Any writer who wants to tell about his ideas, has to use words in plenty and he needs more time also. More self-effort is

also required. Instead, without any difficulty, the same information can be told in another way without change in the meaning and there are possibilities for that. In such a way, simile, comparison, evidences philosophical ideas and golden phrases are used.

It can be in any form. This can be called explanation in brief. When it is said so that will be taken to heart and the ideas also will be clear. The phrases or sentences used in this way have brevity, elucidation and depth can also be seen.

The ideas in Thirumanthiram have been used by various Tamil literary creators in their work in appropriate places and strengthened their ideas. Thirumanthiram as a hymn, book of life and science has crowned History of Tamil literature and History of philosophy. Thirumoolar was honoured by Sekkizhar as one among the 63 saints. Though his book was numbered as 10th Thirumurai is an ancient one by time.

Is there any connection or comparison between Thirumoolar's Thirumanthiram and later Tamil literatures? The aim of this compilation of articles is to make a research about whether there was connection or not.

The words, phrases, similes, comparisons, evidences and proverbs were utilized by those who came and lived after him; it might have happened casually or with knowledge, to honour the previous work or accidental as the proverb goes "Kakkaiukkara panamphazham vizhunthathupol". A truth known to one may be known to others also. A proverb or an example known to one may be known to others also. Some truths, and examples even after 1000 years will not disappear or change.

If word, place and time are apt that makes others wonder. A person who speaks on a stage tells other's, ideas, golden words and proverbs and to explain; say evidences Does he not quote while telling such things, the proper way is to tell the necessary and apt things. This was what done by intellectuals, poets, philosophers, writers and people who were for social welfare in

those days.

We can appreciate nature; we can utilize nature, even we can try to violate nature; can we succeed nature? Like that we can appreciate Thirumanthiram; We can make use of the same to our need and even we can pretend to violate it, but can we succeed in the poetic beauty and philosophy of Thirumanthiram?

We can clearly see various chapters of Thirukkural akin to the chapters of Thirumanthiram. Further, the ideas or phrases have been handled in epics, in the famous five epic poems in the sangam literature such as Ettuthogai, Pathu Pattu, Padhinen Keezh Kanakku books, and in the later literature of Thevaram, Thiruvaachagam and ancient legends or appear to have been handled. The aim of the following article is to make an overall research.

Yet this research is neither wide nor deep. It is just an example. We are to go through one or two evidences from each literature. Given below are some of the examples:-

1. Thirumanthiram and Achapathu

கல்லாத மூடரைக் காணவும் ஆகாது
கல்லாத மூடர்சொல் கேட்கக் கடன் அன்று
கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லதார் நல்லராம்
கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே

The poem given above of Thirumanthiram is the 8th poem in chapter 22 in Thanthiram I under head "Kallaamai".

In this poem Thirumoolar says that those who do not have knowledge to know about Lord Siva are fools, and good people will get fear to see them and it is not proper to hear their words. Those who do not learn the sacred knowledge of Lord Siva will be consider, only fools and their friends will not hear erudite scholars also.

தறிசெறிகளிலும் அஞ்சேன்
தழல்விழி உழவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன்

மஃவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாரும்

விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்கள் ஏத்திச்
சிறந்தினி(து) இருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சு மாறே

Achap pathu is a part of Thiruvaasagam; this was composed by Manickavaasagar at Thillai. This poem indicates that we have to be afraid of to see a person who is a non-devotee of Lord Siva.

Manickkavaasagar has" mentioned in this poem given above that he is not afraid of an elephant which went frenzied, and a tiger with fire like eyes, but he is afraid of persons who does not worship Siva even intermittantly and does not have sacred knowledge.

Thirumoolar says that those who do not have knowledge to know about Lord Siva are fools and good people get afraid to see them, and we learn this from the line.

"Kalladha Moodaraik kaanavum Aagadh

The same was said by Manickavaasagar in the following lines.

"Arivilathavaraik kandaz

Amma naam anchumaare"

It is to be noted that both have called persons who do not possess knowledge of Lord Siva or unable to know as fools and persons of low status. Both are philosophy exponents and what they say should be correct.

Thirumoolar in his ancient work says that he is afraid to see the fools and Manickkavaasagar also says the same in Achapathu. Both say that good education is only to know about God.

2. Thirumanthiram and Thiruppalli Ezhuchi

கன்னியொரு சிறை சுற்றோர் ஒருசிறை
மன்னிய மாதவஞ் செய்வோர் ஒருசிறை
தன்னியப் புன்னி யுணர்ந்தோர் ஒருசிறை
என்னிது ஈசன் இயல்பறி யாரே

The Thirumanthiram song given above is from VII th Thanthiram, chapter 36 titled as 'kooda ozhukkam' as 7th song.

This song says that virgin Sakthi is seated one side; The learned one who are in the righteous path and observe Thapas are on one side, the one who thinks of Siva perumaan's nature and pray by Thirumurai are on one side, ardent devotees who think temple and Sivan are oneside and the same doing service to Siva are on one side.

Like this Sivaperuman has made them according to their propriety. Who do not realise this true nature, wonder about this is expressed by Thirumoolar.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
என்னையும் ஆண்டு கொண்டு இன்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தருளாயே

The song given above is a part of Thiruvaasagam composed by Manickavaasagar, 4th song of Thiruppalliyezhuchi'. Further 371st song in Thiruvaasagam.

In this song, a scene is described, on one side, people play with musical instruments, veena, yazh etc, one side there are peoplechanting Rig veda, one side there are people with closed

bound garlands, on one side people who pray, with tears and out of devotion in a trance, there are people on one side with folded hands on their head. Sivaperuman who resides in such an environment and who has accepted him Manickavaasagar calls and requests him to wake up.

Both Thirumooler and Manickavaasagar have sing about Sivaperumaan as Siva Guru. Both describe the persons who are worshipping and waiting to worship Siva in a similar way. Those who are graced by Lord Siva are on one side, learned vedic pandits on one side, Tapasvins on one side, and those who realised the true nature of Lord Siva on one side and Thirumoolar says that Siva will grace them according to their propriety and those who do not realise this will wonder about this.

In the same trend Manickavaasagar says that, there are people chanting Vedas one side, people waiting with garlands on one side, worshipping with folded hands on one side, out of emotion people with tears on one side and he requests Lord Siva to wake up and give Dharshan to all.

Though both songs are in the same trend Thirumoolar's 'Katrur oru sirai' coincides with Manickavaasagar's 'Irukkodu thothiram lyambinar oru paal'. Thirumoolarsays 'katror' as 'vedamkatror' and Manickavaasagar says 'thothiram lyambinar' as 'vedham odhubawargal'.

Let us keep aside the trend and the message. Thirumoolar's song is under 'kooda ozhukkam' title as Thiruvalluvar's 'kooda ozhukkam under Thuravara lyal'. Please see the list of persons who are unfit for 'Thuravaram'

(renunciation).

3. Thirumanthirarnand Patharaip Panivaar puraanam

நிற்ற லிருத்தல் கிடத்தல் நடையோடல்
பெற்றவக் காலுந் திருவருள் பேராமற்
சற்றியன் ஞானந் தானந்தந் தங்கவே
உற்ற பிறப்பற் றொளிர்ஞான நிட்டையே

நின்றாலும் இருந்தாலும் கிடந்தாலும் நடந்தாலும்
மென்றாலும் துயின்றாலும் விழித்தாலும் இமைத்தாலும்
மன்றாடும் மலர்ப்பாதம் ஒரு காலும் மறவாமை
குன்றாத உணர்வுடையார் தொண்டராம் குணமிக்கார்

The song given first is from Thirumanthiram, VIII Thanthiram 39th chapter titled 'Gnana seyal' and 256th song in Thirumanthiram.

In this song Thirumoolar says that during all his activities, he should have the remembrance of Lord's grace and such feeling is bestowed by him whoever remembers him and the Lord is the end and so the souls are relieved of birth and attain Gnana Nittai.

The next song given is from Patharaip Panivar sarukkam of Patharaip panivar puraanam. This is the 7th song and 4153rd song in Periya puraanam.

Sekkizhaar in this song says that true devotees who never forget and worship the holy feet of Lord Siva who dance at Thiruchitrabalam are of true feelings and excel in qualities.

Thirumoolar says that even while you stand, sit, lie, walk or run, you should never forget the grace of Lord. This he expresses in the following line.

'Nital, Iruthal, kidathal, Nadaiyodal

Petravak kaalum Thiruvarul peraamal'.

Not only that, because of this that soul will be relieved of birth and attain gnana Nittai i.e. get bliss of Lord.

When Sekkizhaar mentions about the devotees of Siva say that

'Ninraalum Irundhaalum Kidanthaalum Nadanthaalum
Menraalum Thuinraalum vizhithaalum Imaithaalum
Manraadum Malarppadham orugalum Maravaamai'.

And we understand that this is their quality from these lines. The closeness of phrases used make us wonder.

4. Thirumanthiram and Manimegalai

ஆசையறுமின்கள் ஆசை யறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினும் ஆசை யறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட ஆனந்த மாகுமே

The song given above is from Thirumanthiram, VIII Thanthiram 30th chapter titled "Avaaruthal" as 3rd song.

Thirumoolar in his song says that the souls which are slaves to God even if they ask for salvation from God is a great folly; so they should leave the desire even with God. More and more of desires bring only more of sorrows and once you leave the desires you will be in eternal bliss.

பிறந்தோ ருதுவது பெருகிய துன்பம்
பிறவா ருறுவது பெரும்பே ரின்பம்
பற்றின் வருவது முன்னது பின்னது
அற்றோ ருறுவ தறிகென் றருளி

'Manimegalai' was composed by Seethalai Saathanaar. This is one of big epics. Considered as 3rd of five big epics. This is a continuous poem written based on the history of Manimegalai who is the daughter of Kovalan and Maadhavi and to spread Buddhism. The four lines given above is from "oor alar uraitha kaadhai' and in the form of a dialogue by Manimegalai to her friend Vasanthamaalai.

In the above song Seethalai Saathanaar says that those who are born in the world undergo great sufferings and those who are not reborn enjoy great bliss. The first is due to attachment because of birth and the later is due to non-birth who have detachment of worldly desires.

'Desires are the root cause of sufferings is the main dictum of Buddhism. The same is insisted by Thirumoolar in his song by saying,

'Aasai padappada Aaivarum thunbangal'

And this concurs with Manimegalai's lines,

'Patrin varuvadhu Munnadhu'

And

'Piranthoruvadhu perugiya thunbam'

Similarly with the line of Thirumoolar,

'Aasai vida vida Aanandhmagume'

Goes with Manimegalai's

'PinnadhuAtror UruvadheerAriga'i.e. it goes with line'piravaruvadhu perum perinbham.'

Manimegalai came after some centuries of Thirumanthiram and it can be said the same idea was handled in Manimegalai and further remember that Manimegalai was composed to preach Dharma of Buddhism.

77. EULOGY LADEN RIDICULE IN TAMIL PADAMS ON LORD SIVA

Dr Vijay Madhavan

Associate Professor

Christ

Bengaluru

Thirukkural has been sought an invaluable treasure trove of knowledge and is glorified as the moral code of conduct for human beings. Tiruvalluvar advises that man should guard his tongue, lest he will incur the demerits of his slips. He further advises that even a heat burn would heal, but those words of censure will hurt forever. Thus a careful use of words is advised by saints and seers. This is with reference to human relationships, but in literature addressing God, devotees take a step beyond transgressing these boundaries. This dismissive language has been the substance that will be observed in the essay below.

யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்கப்பட்டு - 127
தியினால் சுட்டபுண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு - 129

Such ridicule is possible when your bond is friendlier in nature, and it is not really confined to Lord and subordinate relationship. When you seek a friend in Lord, it would be Saint Sundarar who would come up to our mind. Here is the note from his Thevaram on the Lord Tyagesa, in which he taunts the Lord. Devotees keep their sorrow to themselves; even if they chose to speak you turn your deaf ear to them, so be it. Lead a luxurious life without being bothered about your devotees thus condemns the

Saint.

மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்ப்
 பிறரை வேண்டாதே
 மூலாத் தீப்போல் உள்ளே கனன்று
 முகத்தால் மிகவாடி
 ஆளாய் இருக்கும் அடியார் தங்கள்
 அல்லல் சொன்னக்கால்
 வாளாங் கிருப்பீர் திருவா ருரீர்
 வாழ்ந்து போதீரே

The same contemptuous aspect is observed by Manikkavasagar in his 'நீத்தல் விண்ணப்பம்' of Tiruvachagam. He says Lord you will have to bear the harsh words if you don't heed to my prayers. I shall rebuke you as the one who is poisoned, as one who lacks befitting qualities, you are literally a mundane human (with blemish), adorning the waning moon (not a bright one), and as a decrepit one.

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப்
 பலாப்பழத்து ஈயின் ஒப்பாய்
 விழைதரு வேனை விடுதி கண்டாய்
 விடின் வேலை நஞ்சு உண்
 மழைதரு கண்டன் குணம் இலி
 மானிடன் தேய் மதியன்
 பழைதரு மாபரன் என்றென்றென்
 அறைவன் பழிப்பினையே

Following the path of Saints, Arunagirinathar in his 'கந்தர் அலங்காரம்' remarks that Muruga will bless upon them who dare to scold him in chaste Tamil. Thus communicating that the fondness for the language of Tamil to the Lord.

மெய்தார் அணிமுழல் வள்ளியை வேட்டவன்,முத்தமிழால்
 வைதாரையும் இருபது உடையான் தலைப் பத்தும் கத்தரிக்க
 கைதான் இருபது உடையான் தலைப்பத்தும் கத்தரிக்க
 எய்தான் மருகன், உமையான் பயந்த இலஞ்சியமே

The sledai Kavi, Kalamegam pulavar has ridiculed Lord

சுவர் திருக்கோயில்களும் மூலகவழியும்

Ganesa in the following manner. He says that with his father holding the axe and his uncle holding the disc, what use are they for. The elephant headed Lord is being dragged by a mouse (an insignificant one!)

மூப்பான் மழுவும், முராரிதிருச் சக்கரமும்
பார்ப்பான் கதையும் பறிபோச்சோ? - மாப்பார்
வலிமிகுந்த மும்மதத்து வாரணத்தை, ஐயோ
எலி இழுத்துப் போகின்றதே ஏன்?

Pulavar proceeds to taunt Lord Muruga with this famous quatrain, where he remarks the father being a beggar, the mother from the hillock and dark hued in complexion, and the maternal uncle is known for stealing butter, and has a brother who is pot bellied, aren't these praises enough for the Lord.

அப்பன் இரந்து உண்ணி; ஆத்தான் மலைநீலி;
ஒப்பறிய மாமன் உறிதிருடி - சப்பைக்கால்
அண்ணன் பெருவயிறன்; ஆறுமுகத்தானுக்கு இங்கு
என்னும் பெருமை இவை.

Pulavar come forth with his remarks of censure on Lord Shiva (Nataraja), that in every city there is a goat (a pun on the word where ஆடு also means to dance) which is four legged, and you are a dancer with two legs, but you showcase your talents for the Sage Vyagrapada (who is referred as 'புலி')

நாட்டுக்குள் ஆட்டுக்கு நாலுகால், ஐயா நின்
ஆட்டுக்கு இரண்டுகால் ஆனாலும், நாட்டம் உள்ள
சீர்மேவு தில்லைச் சிவனே, இவ் ஆட்டைவிட்டுப்
போமோ சொல்வாய் அப்புலி?

Siva personified as the dancer Nataraja is a common phenomenon in the Tamil Culture. For a shaivaite (worshipper of Lord Siva) temple means Chidambaram, and it is here that Lord is observed in his dancing form representing both the cosmos and all

the five primordial acts (Creation, Orientation, Destruction, Concealing and Blessing) being the substance of his dance. But the dance of Lord has laid scope for many poets and they have poured forth ideas of censure. Bharathnatyam is the classical dance form that is popular in Southern India mostly amongst Tamils. Several songs are demonstrated by artists who perform, and these padams add unique flavor in rendition. The following padams expresses the sarcasm, spiteful remarks and brings forth the intended humour. We shall consider the compositions of Papavinasa Mudaliar, Ganam Krishna Iyer and Marimuthu Pillai's in this article.

In the padam sung in Kambodhi ragam by Papavinasa Mudaliar (1650-1725), he is concerned about the lifted feet being useless for the Lord. The poet reasons it with the following remarks, is your leg struck when you kicked Yama to protect Markandeya, or when you went to the maiden's house favoring on Saint Sundara, or when you had a duel with Arjuna were you smashed? or tired of roamed in the forest of Taruka, or is it due to eyes cast on you when you were dancing in the Hall of dance for the sages, or is it for the saints who seek refuge to them is this an indication? or having to attend tenderly on your beloved Sivakami, and this leg belongs to her (as she shares your left portion) or to catch up with the rhythm given by Lord Brahma. Why have you raised feet and not wanting to lay it down, please share it with me, chides the poet. Papavinasa Mudaliar has also contributed one more padam in censure on the Lord Tyagesa

(முசுத்தைக் காட்டியே தேகம் முழுமையும் காட்டாமல் முடுமந்திரம் ஏதய்யா)

நடமாடித் திரிந்த உமக்கு இடதுகால் உதவாமல்
முடமானதேன் என்று சொல்லுவிரய்யா

திடமேவும் தில்லைநகர் மருவு பேரானந்த
நடைவிரித்தாடினவா தேவ சிற்சபை அறிய (நடமாடித்..)

1. திருநீறைச் சுமந்தீரோ நெருப்பான மேனிதனில்
சீதத்தினால் மிகுந்த வாதகுணமோ
ஒருமையுடன் மார்கண்டர்க்கு உதவியாய் மரலி விழ
உதைக்க களிக்கேறியுண்ட குணமோ
பரவைதன் தெருவாசற்படி இடறிற்றோ, எந்தன்
பாவமோ, என் சிவனே, மூவர்க்கும் முதல்வன் என்று
(நடமாடித்)
2. தனஞ்செய மகிபனுடன் சமரில் அடிபட்டு விழ
சந்திலே முடி பிசுசி நொந்ததுவோ?
இனம் புரியும் தாருகா வனமெங்கும் திரிந்ததில்
முள்ளேறுண்டதோ சொல்லும்? - முறிந்ததுவோ?
கனகசபை தனில் நடனம் கண்டோர்கள் அதிசயிக்க
கண்ணென்றுண்டதோ சொல்லும்?
விண்ணவர்க்கும் முதல்வன் என்று (நடமாடித்..)
3. பக்தி செய்யும் பெரியோர்கள் பாபநாசமாகும்
பரமபதம் இதுவென்று தூக்கி நின்றதுவோ?
சக்தி சிவகாமவல்லி தன்பாதம் நோகுமென்றே
தரையில் அடிவைக்க தயங்கி நின்றதுவோ?
சத்யலோக அதிபதி தாளத்திற்கேற்ப நடம்
தாங்கியே ஒரு காலைத் தூக்கி நின்றதுவோ? (நடமாடித்..)

Ganam Krishnaiyer who is another poet of merit, has conceived it being a dialogue between a mother and daughter. The mother pours sarcastic remarks upon her daughter, who is pictured as fallen in love with the Lord Siva. The poet in the garb of mother caustically addresses her daughter, which is that appealed to you in Lord Siva? Is it his belly or tatters that he wears or the bull, his vehicle or his acts of conceit. Is the adorned tiger skin, or the axe which he holds representing the courage, or the snake which coils on his neck, or the gifts of sarees he plans to give you, or his job or the acts of deceit which one does appeal to you? Were you carried

away by the costly gifts that your uncle and aunt would appraise you with, or the crescent moon adorning his head, or the third eye on his forehead by which he won over God of Love, for drinking poison, or for having kicked Yama, or being smeared by the ashes or wrapped by the elephant skin or for the tail of the wandering bull, what amuses you “Oh my daughter! laments the mother.”

எத்தைக் கண்டு நீ இச்சை கொண்டாயடி மகளே!
என் பெண்ணே! கண்ணே நீ இப்போதே!
சுத்தப் பயித்தியக்காரன் கங்காதரன் தோகையே
முன்னவன் பேயுடன்
ஆடிய தொந்திக்கோ பழம் சுந்தைக்கோ ஏறும் நந்திக்கோ
செய்யும் விந்தைக்கோ (எத்)
புலியை உரித்து ஆடை அணிந்திட்ட போர்வை ஆசைக்கோ
வலிய சுரத்தில் மழுவை ஏந்தும் மனது துணிவுக்கோ
மலையின் பாம்பை பிடித்துக் கழுத்தில் மாட்டிக்
கொண்டதைப்
பூட்டிக் கொண்டிட்ட மாலைக்கோ தரும் சேலைக்கோ
செய்யும் வேலைக்கோ சிவ லீலைக்கோ (எத்)
மாமனும் மாமியும் ஒன்றாய் செய்கின்ற வரிசை
பெருமைக்கோ
சோமனை சிரத்தில் அணிந்து ஒருகண் துலங்கும்
நெற்றிக்கோ
காமனை வென்றவர் ஆலத்தையுண்டு
மார்க்கண்டனுக்காகவே
சண்டனை உதைத்த காலுக்கோ சாம்பல் மேலுக்கோ
கரித் தோலுக்கோ காளை வாலுக்கோ (எத்)

Marimutta pillai picks man, incidents cited earlier, and he adds few more, is it due to tiredness that you had to exercise and abort at the sacrifice of Daksa, or having fought a duel with Goddess Kali, or to subdue the demon under your feet or to vanquish the pride of King Ravana or is it due to stacking water in your matted locks, All the while you have raised a feet, O Lord, why is it so?

எந்நேரமும் ஒரு காலை தூக்கிக் கொண்டிருக்கிற

வகையெதய்யா பொன்னய்யா

பொன்னாடார் போற்றும் தொல்லை நன்னாடார் ஏற்றும்
தில்லைபொன்னம்பலவானரே இன்னும் தானும் ஊன்றாமல்

2. பொருட்பெண்ணிடத்தில் சண்டுபோந்தின் ஆற்று வந்தோ
பொல்லா முயலகன் மேல் வைத்த போதினில் கலி கண்டோ
அர்குனனுடன் கட்டிக்கீழ் மேலாய் விழுந்த போதெதிர்ந்து
நரம்பு(பு)ரண்டோ

சிரசிறண்ணீரேறி தேக்கத்தில் வாதம் கொண்டோ
சேர்க்கும் தோழன் போலுமக்கேர்க்கமுதன் உண்டோ
எருதின் மேலொருகாற்றாருமை புரண்டோ

3. மலை வில்லில் அடிவைத்து வளைக்க மக்களிற்றதோ
வானோர் வணங்கும் போது மகுட முடிகள் பட்டோ
நலமிகு கயிலை விட்டெழுந்தருளித் தில்லையில் நடந்த
அருவடி வைத்தோ
கலகலென்னும் பொற்சிலம்பழுந்திக்கால் வலித்திட்டோ
கடிய அரக்கன் பத்து முடி மேல் உறுத்தினதோ
பலபல விதத்தில் எவ்விதத்தோ தில்லைத்தல நடேசரே நீர்தான்

Such liberties can be taken only with the Lord, and it also brings forth the relationship that a poet shares with the Lord, a camaraderie that is unique and unfettered. These compositions give an altered shade when placed amongst other songs depicting pining or devotional sentiments. We can observe the following points in these compositions which have used several mythological narrations under the garb of censure they are indeed praise of the Lord. A few of the compositions have not included mythological narratives but have found scope in the depicted form of the Lord itself as substance of ridicule. It is human nature to perceive flaws even in complete. It looks like this message is subtly suggested in these compositions. Primarily it is a satire on human nature. Secondly several composers have quoted the favoring upon Saint Sundara, but Saint himself has condemned the Lord in his Thevaram. This also points the unsatisfied greed of the

mortals. So a devotee should tread the path of devotion with faith and not complaining nature. The devotee seeks the divine not as a last resort but as the basis of everything. The unambiguous expression of these compositions is bhakti and total surrender to the God can be perceived from these compositions.

78. NATURE AND SHAIVISM

S.Bhavadharini

Tamilnadu Music and

Fine Arts University

Introduction

He the creator of art, he the preserver of beauty, refined beauty defined by him. Shaivism is one of the oldest religions of the world and is still a living religion. It took shape when the culture and civilization of man took shape. Its origin is prehistoric. Lord Shiva is considered to be the lord of nature. His infinite love reveals itself in the five divine acts of creation, preservation, dissolution of the universe, obscuration and the liberation of the souls. Shiva is omnipotent and he exists in atoms and cosmos, he controls the cycle of birth and death. The more one tries to define and measure him, the more dimensionless he becomes. Nature is a unique creation of the supreme. The one who admires, appreciates and realises her beauty, would understand that she and God are two inseparable wonders of the universe.

Each and every aspect of Lord Shiva is connected with nature. This is evident in the below verses from the devotional hymn of Sri Shakarachariya's, Shivanandalahari,

Trayi-vedyamhydyam Tripura-haram adyamtrinayanam
Jatabharodaramculad-uragaOharam mrgadharam
Mahadevamade vammayisadaya-bhavampasupatim
Cidalambams ambam sivamatividambamhrd bhaje

Which means that I contemplate in my heart on the supreme deity, Siva, the three-eyed and luminous being, who is to known through the Vedas, who shines in the heart of creatures,

who destroys the three bodies (gross, subtles and casual) of his worshippers, who is the first of all beings, who is majestic with his pile of matted locks, who wears a garland of quivering serpents, who sports a deer in hand, who is merciful towards me, who is the lord of all creatures, who is the support of pure consciousness, who is inseparable from the divine mother, and who has disguised himself in a wordly grab.

Shiva adorns moon (Chandrama) the one which gives pleasures. It gives affection, mercifulness, motherly love, growth and internal powers of all the herbs. It, therefore, plays an important role in the survival of the humans and in keeping them happy. He also adorns nine serpents at nine sites on his body which is the path of activation of spiritual energy. Tiger skin represents rajas and tamas attitudes and Lord Shiva wears the skin after killing a tiger. It is to establish that the mind must follow the satvik mode with purity only to achieve peace and tranquillity. Thus these are the natural ornaments of Lord Shiva which indicate his command over nature.

Rudraksha is a symbol of spirituality. Hindu scriptures associate Rudraksha with lord Shiva. It is believed that Rudraksha trees originated from the tears of Lord Shiva's third eye, after meditation for 1000 divine years with his eyes open to get rid of a demon named Triupur.

The trident is the weapon of Siva with Which he destroys evils and restores order. The trident stands for the trople qualities of nature, namely, sattva, rajas and tamas. Siva is the master of maya and there by master of these three qualities with which he controls the worlds.

Plants are regarded to be incarnations or symbols of God or deities and therefore their worship became more common. They play an important part in the myths and customs of India. Without the use of plants and their products the religious and cultural rituals are not completed. Shiva, the three-eyed Lord of Destruction or Transformation is worshiped with six different leaves from Peepal tree, Mango, tree, Banyan Tree, Ashoka tree, Aak tree and anar tree.

In the tantric text, Shiva Swarodaya, maintains that "Creation takes place out of five elements and it ultimately dissolves in the same elements. The five elements are the supreme power of manifestation, and the Brahman oneness alone is beyond the elements..... One who knows the five-elemental universe made up of water, fire, wind, earth and ether, is both respected and honoured as a Sage wherever he may go.

For the five elements in nature, there are five temples, which are all geographically located within the Deccan Plateau - four in Tamil Nadu, and one in Andhra Pradesh. Prithvi Lingam at Kanchipuram signifies the element earth. Appu Lingam at Jambukesvaram signifies the element water. Agni Lingam at Tiruvannamalai signifies the element fire. Vayu - Lingam at Kalahasti signifies the element air. Akasa-Lingam at Chidambaram signifies the element sky. The word pancha refers to the number five and Bhoota refers to elements. They are fundamental electrical energies of nature and are the primary forces underlying creation. Thus they are present within mankind as well as every celestial system, and it is these electro-magnetic principles which are uniquely manifested in the chakras of the

subtle body. Muttuswami Deekshitar, the revered to as Pancha Bhoota Kritis. He composed Ananda Natana Prakasham in raga Kedari for the shrine at Chidambaram. Shri Kalahastisha in rag Huseni is on Shiva as Vayu Lingam. The song Arunchala natham in raga Saranga is dedicated to Agni Lingam at Tiruvanamalai, Jambupate in raga Yamuna is on Shiva as water, in which from he is worshiped at Thiruvanaikka. He composed Chintay Makanta in raga Bhairavi for Shiva who is worshiped in Kanchipuram. Panchabhoota, are gifts of nature, pure in themselves for one to clasp onto one's journey to the Lord and this is how the five elements Earth, Water, Fire, Air and Sky are believed to be manifested in the form of five Lingam.

Conclusion

The waves of the ocean, the touch of the breeze, the smell of the soil, the heartbeat a creature, the universe beyond the sky, everything belongs to him, the supreme, the creator, the destroyer and preserver. Nature and Shaivism it cannot be seen as two different entities. They are always one and will always be one.

79. SYMPHONY MUSIC FORSAIVA TAMIL THIRUVASAGAM

Dr. A. Maheswaran,
Department of Mathematics,
C.P.A. College
Bodinayakanur

Thiruvagasam is a volume of Tamil hymns written by the great poet Manickavasacar in 9th Century. Each and every line in Thiruvagasam is filled with great meaning and it express the answer to the universal questions such as Who is God?, Where is he?, How is he? etc.

The Music for Thiruvagasam was composed by Ilaiyaraaja in the form of symphony in 21th Century. It is an amazing work of Maestro Isaigani Ilaiyaraaja. In this album, he used our traditional ragas such as Kalyani, Sudhasaveri, Hamsananthini, Aberi, Sarugasi etc. Therefore one can say that this album was a bridge between two kinds of Music (Tamilisai and Symphony). This giant project involved more than 200 Musicians of India and Hungary including Budhabest symphony Orchestra.

Music is inseparable in the life of not only the human beings but also in the life of all living things. Because Music is a protein art, a purifier of heart and makes as merry. Owing to these great qualities, I would like to share my thoughts about Music particularly symphony.

There are many kinds of Music in the World which are classified into three types. They are Folk music, Popular music and Art music. Worldwide accepted types of music includes

Sonata, Continuo, Concerto, Opera, Quartet, Symphony, Oratorio etc.,

Playing solo instrument is called 'Sonata'. Sonata in Piano and Sonata in Violin were gaining popular in 18th Century. Continuo consists of two instruments, playing the same portion. Continuo in violin and harpsichord was also popular music in 18th Century. Concerto is a music work in which one solo instrument is accompanied by an orchestra. In 18th and 19th Centuries, Piano concerto, Violin concerto and Cello concerto were very famous music. Opera is an art of mixing solo singing with choral. It is purely vocal music. Quartet is a group of four stringed instruments. It includes two violins, one viola and one cello.

The word "Symphony" originates from Greek word 'Symphonia' which means sounding together in harmony. It should be a long composition for orchestra. It has three to four movements each with different tempo (speed). The movements are fast, slow, playful, dance like etc. One important difference of symphony compared to other types of music is its length. The orchestra for symphony includes many instruments. They are Piano, Harpsichord, Organs, Violins, viola, cello, double basses, flute, oboe, French horn, Clarinet, Trumpet, Trombone, Bagpipe, Timpani etc.

Joseph Haydn

Beethoven

Mozart

Maestro Isaignani Ilaiyaraja

The Father of Symphony Joseph Haydn (1732 1809) composed more than 100 symphonies. Mozart (1756 1791) was one of the finest Symphony composers of 18th century. During his short life span (35 years), he composed about 50 famous symphonies. Hence we can come to a conclusion that he dedicated his life to the Music. According to the veteran contemporary musicians, he appears to be the first person to have composed more number of symphonies than anyone in the World. The Father of Music Beethoven (1770 1827) composed 9 Symphonies, in particular, 9th Symphony marked a turning point in the music history.

Ilaiyaraja is one of the finest composers in symphony orchestra. In 1993 he became the first Asian to compose a full symphony performed by the Royal Philharmonic Orchestra in London and thereby he became "Maestro" which means Master of Masters. He composed film scores for about 1000 movies. He won four National Awards and Badma Bhushan award from Government of India. Recently, he got Padma Vibhushan award by the President of India. Apart from this he composed a variety of non-film music which includes How to name it, Nothing but wind, Thiruvagasam in symphony etc.

The album "Symphony in Thiruvagasam" includes the following six songs (tracks) which gives a devine feeling.

1. Poovaar Senni Mannan.
2. Polla Vinaiyen.
3. Poo Eru Konum.
4. Umbarkatkarasaey.
5. Muthu Natramam.
6. Putril Vazh Aravam Anjen.

The major feature of 1st track is that chorus of 120 singers. People who can hear and feel it are blessed.

The second track "Polla Vinaiyen" is wonderful fusion of Carnatic and western classical music. This track brings an uncontrollable emotions at the verse " Namasivaya Vazhga, Nathan Thaal Vazhga ". The combination of various male and female chorus in this track enhance the main voice of the composer. The English counterpoint lyrics by Stephen Schwartz are wonderfully intertwined with the main singer Ilaiyaraaja,

Track 3 " Poo Eru Konum" is a mind blowing tune and great soul touching . It contains a wonderful melody and wonderful orchestration.

The fourth track is an amazing rendition of very complex lyrics.

The fifth track is also catchy tune almost like a film folk song and depict a joyous mood and a happy communication with God.

The sixth track is a pleasant mocking song that makes fun of those who consider the existence of many Gods. Each passage of the lyrics is set to a different carnatic ragas. Finally, we conclude that all these tracks are magnificent and mind boggling !

It is said that Isaigani composed Thiruvasagam in the form of Symphony. It is not exactly correct. Actually it was composed in the type of 'Oratorio'. Oratoria is a high level music greater than the Symphony and it is a large scale music composition for Solo voice, Chorus, Choir and full orchestra . In general , a symphony is an extended composition of orchestra. But an oratorio is an extended composition of symphony.

According to the genius in Music field, Ilayaraja's music would live thousands of years . Let us praise the genius Tamil poet Manikkavasagar and Maestro Ilayaraaja to the sky high level.

80. THIRUMOOLAR'S THIRUMANTHIRAM A TEXT OF ETHICS

M. KanikaPriya.

Ph. D Research Scholar in Linguistics.

Pondicherry Institute of
Linguistics and Culture
Puducherry

Introduction

Thirumoolar is one among the celebrated eighteen siddha's and he perceived siddha medicine as not merely a science but also as an art. Thirumoolar, the mystic man of Tamil siddha medicine system, belongs to Shiva ancestry. He is considered to be lord Shiva's chosen Tamil interpreter of the great mysteries pertaining to the life itself. He is the direct disciple of Nanthidevar. Thirumoolar is scholar in Tamil language and his work "Thirumanthiram" is of greatest importance in Tamil literature. His work Thirumanthiram deals with conquering mind soul and body and key part of Tamil ShaivaSiddhanta, the tenth Thirumarai. Thirumanthiram is highly organized and has been divided into nine Sections called Tantras, containing the quintessence of the saivaAgamas. Also it possesses three thousand verses each of which has unique metrical structure, each line containing of eleven or twelve syllables, depending upon the initial syllable. It has no bar such as caste and creed, race and place and fraction and formalities and comprises of Ashtanga yoga, siddha medicines, various philosophical thoughts similar to Thirukural, ethics of life, importance of attaining immortality, about universal salt (Muppu and Amurai), human anatomy and

physiology. He was a kind of siddha doctor, who was master at performing miracles, mantra and tantric rituals to cure diseases and attain siddhi. A hypothesis of Thirumoolar in atomic theory has been reinstated as nanotechnology in this decade. His complied works are certainly appropriate for this modern, stressful world. He attained jeeva Samadhi in Chidambaram and is the one behind Chidambara Ragasiyam.

Ethics of non-violence

Thirumoolar, the author of Thirumanthiram, appear as a moral philosopher and lectures on the ethics of the non-violence (ahimsa), abstinence from slaughtering, meat and alcohol and so on. He denounces a person's longing for another man's wife, but also stated that love is His. Moreover, Thirumoolar declares the unity of man and God and focuses on the acquirement of knowledge. Thirumoolar also urges that service to humans is more important than the worship of God's in temples with offerings. Thirumoolar also believes God created good and evil things and it is left to the judgement of man to choose the correct one. The three thousand verses written in the Viruttam metre reveal many race truths.

Dominion

It is the obtaining of universal domination. Devathas even Brahma fall under the power and influence of the yogi. Literally the yogi obtains the powers that are attributed to God's. Thirumoolar went through a period of one year in yoga to deliver just one Thirumanthiram that is four lines or sixteen words approximately. One Thirumanthiram for one-year thus it took three thousand years to complete the delivery of three thousand Thirumandhirams and all these uttered directly from the soul of

Shiva yogi Sundaram through the mouth of the shepherd Moolan. Each and every word of Thirumanthiram is alive till date in the ether. Hence it was declared in 85th Thirumanthiram,

Let the entire world attain the bliss I have attained
If the name of the Lord chanted by the great ones is repeated.
Within the heart will arise a thrilling unstruck sound
Which, when practised will lead to realization.

Thirumoolar observed that the pleasure of acquiring Astamasiddhi as enjoyed by him was available to all in the world. There is no restrictions. The words delivered as Thirumanthiram by Thirumoolaris available in the Ether (Akasam) till date. The meaning and it's significance will automatically reach the mind of the person who practices Thirumanthiram. Thus realization is feasible and available to everyone in the world. This Thirumanthiram was offered to all mankind so that all human being could lead a very happy and holy life and also acquire all pleasures of life and even attain self-realization.

Immortal body

The Thirumanthiram explains the ways of obtaining an immortal body, promoting a theory of preserving the body so that the soul could persist its existence (udambai valarthenuyir valarthenae). Here the poems are rich with concealed allegorical meaning, but is also renowned for those conciseness and simplicity. Thirumoolar implements allegorical language to describe that an individual can attain enlightenment by disciplining the five senses.

Social concern

It is the general opinion of the westerners that the Indian mystics are neither concerned not interested in the well-being of

the society. If this is so, then in what way the social concern of Thirumoolar, who is a mystic, could be justified?

In the philosophical perspective of Thirumoolar, the world is not an illusion or a non-existent entity as held in the Advaita philosophy. He has no reason to shrug the world off. Loving others beings as oneself is an important facet of Thirumoolar's spiritual wisdom.

The mantra that Thirumoolar speaks of in so many verses is not merely a philosophical-mystical one, but a social one too. According to T.N. Ganapathy, Nama sacrifice and Aya means outcome or result. That is "The result of sacrifice is bliss". Thirumoolar felt bliss in sacrifice and he constructed it as an opportunity to serve. Thirumoolar who finds bliss in sacrifice sees everything as Lord Shiva. Whatever is done to the living creatures is done to Shiva; because they are identical. He did not try to differentiate between humans and non-humans.

This idea of Thirumoolar was elaborated by Vallalar and RamalingaAdigalar:

All souls are alike, because they are all brought to their physical body by the Lord. So they are all equal and related to each other. When one sees, heard, knows that one of his brothers is suffering from some trouble he too suffers. This is because of the bodily relationship existing between the two. Likewise when one soul reflect the suffering of another soul, knowing the spiritual relationship between them, we should understand this is a rightobtained by the souls.

This view of Thirumoolar and Vallalar has been reflected

on Thirukural also. It says: Of what avail is intelligence to a man if he doth not feel as his very own the pain suffered by other beings, so feeling doth not abstain from injuring any?

Thirumoolar lifts love equal to the place of God. According to him Shiva is love and love is Shiva and knowing this is knowledge. To bring out this philosophy into action Thirumoolar suggests the following:

It is for all to offer in worship a green leaf to the Lord,

It is for all to give mouthful to the cow.

It is for all to give a handful of good to others before sitting down to eat,

It is for all, good, kind words in others to bestow.

In this verse Thirumoolar develops four steps. The first one instructs one to love and worship God. The second one advises to love the other creatures. The third one educates to feed the other human beings. If one is unable to do any of the above Thirumoolar suggests as a last resort speaking good, kind words to others. Of these four steps the third one had a tremendous influence on vallalar.

Thirumoolar rather priorities serving the humans than serving God, because God is omnipresent. One need not offer anything to the Lord because offerings made to the Lord does not reach the devotees; but the offerings to the devotees who are hungry, surely reaches the Lord. Even the thought of feeding the true devotees is most efficacious, because they are the Gods on earth, they are the walking temples.

This should not be taken that Thirumoolar is for feeding only the devotees of Lord Shiva. The following verse of the

மரபு தருகின்றவர்க்கு தருவது

Thirumanthiram brings out the outlook of Thirumoolar:

Give freely to all; discriminate not o'er much;
 See food served to others ere sitting down to eat;
 Do not hoard, eat not in greedy haste,
 The cow calls its brood to share its food, however sweet.
 If a simple cow can do this unto his brethren, why not the
 humans?

It is this compassion towards all souls which is the root of Thirumoolar social concern. It is this spark from Thirumoolar that lit the candle of vallalar.

Under certain pressing circumstances, some social customs and manners come into practice in society. After the pressure eases out, such customs become meaningless and they should be eliminated. Their continued presence without any justification will disturb the balance of society. They are like wounds in the smooth surface skin. The advent of mystics helps healing these wounds.

Casteism, untouchability and religious fanaticism are among such social ills. Through modern governments pass laws against them and try to enforce such laws, they are met with great resistance. If the anti-social elements propagating such social customs as unwilling to reform what can the legislature's do?

The mystics do not try to reform society by laws, but by teaching how to see and honour the Lord in everyone. They do not reform by threatening but by pacifying. The highest goal of life is to attain the love of God. This can be attained only through showering love on the other beings without any discrimination. This is the message of all the religious of the world says the Thirumanthiram:

One the caste,
One the God,
Thus intense hold
No more death will be...

This statement by Thirumoolar can be interpreted as follows: Let one accept God or deny, let one belong to any caste, let one speak any language, let one be a human or a beast, all beings belong to one single category. Here Thirumoolar sounds secular and sensible by saying, Let one call God by any name, let one worship God by anyway, let one accept God or deny God, "one the God".

Thereby the social concern of the Thirumanthiram is to direct each and everybody to liberation. The philosophical, religious and the other conception of the Thirumanthiram are stemming from this concern for the other beings.

81. PHILOSOPHY OF MAHA SHIVARATRI

The Story Of Lingodhbhavam, Understanding And Applying To Our Lives

T.V. HEMANTH KUMAR

**Tamilnadu Music &
Fine Arts University
Chennai**

Introduction

"Janmaja Dukha Vinaashaka Lingam tat Pranamami Sadashiva Lingam" Shiva is everywhere and in everyone. Linga Roopam is the origin for the Universe. Shiva is Atma Lingaswaroopa. Shivaratri actually happens every month in Krishnapaksha on Chaturdashi. It's called as Masa Shivaratri. The Maha Shivaratri happens in Magha Masa krishnapaksha Chaturdashi.

Why Maha Sivaratri is so special comparatively Masa Sivaratri? Maha Sivaratri is a day when the Lord Siva took the Linga Roopam. Only when Shiva is united with Shakthi does he have the power to create. It is observed in every birth of human being. The very first stage of Labor is in Linga Roopam.

"Shiva shakthya yuktho yadi bhavati shaktah prabhavitum"

The first phase of Shakthi (Nirguna) transformed to Linga Roopam (Saguna) Matter is Energy and Energy is Matter. Matter is neither created nor destroyed. It transforms. In this statement. Energy is Shakthi and the matter is Linga Roopam. So there is no space for the division of Shakthi and the Siva swaroopam of Linga. Even in Sri Chakra, a small point is observed in the middle.

It indicates that the whole Sri chakra is starts from the point, which is Linga Roopam. The Linga Roopam is completely filled with Shakthi.

Story of Lingothbhavam (Shivaratri)

The story starts with Brahma; he was born out of Lotus flower. He looked around; there was no one around him. Then he imagined that he was the origin for the Shrishti. He wanted to know the other side of the Lotus flower, and then he went to the origin of the flower. There he saw the Vishnu. Actually Lotus flower took birth from the Vishnu, without understanding it; an argument took place between them about their origin. To tell them there is shakthi Roopam before their origin, Lingothbhavam took place. In the search of the roots and heights of the Lingam, Vishnu by changing his avataram to Varaha, started towards finding the roots and Brahma started finding the heights of the Lingam. After a long period of time, they came to the place where they started. After seeing each other, Vishnu told Brahma that he could not find the roots of the Lingam. But Brahma lied to the Vishnu that he saw the heights of the Lingam till the end.

Understanding The Story

Brahma was born out of the Lotus flower, as soon as he was born, there was no one seen to him. And the same Lotus flower was come out from Vishnu. He was born out of Vishnu. So, before Brahma's birth Vishnu's existence was there. That Brahma could not judge. And not being convinced by Vishnu, Brahma started arguing with Vishnu. And both started arguing each other. While the argument was going on, Lingothbhavam took place. Without understanding that Shakthi Roopam was already been

there before them, they started finding the roots and heights of that Lingam. There was Ahankaram at every point of their conversation and Mamakaram about their existence. Even Brahma lied to Vishnu, that he saw the heights of the Lingam till the end. It shows that he wanted to defeat Vishnu even with a lie. It shows his Ahankaram towards his existence. Both of them could not bear that there is something before them. So they started running towards judging the Lingam. It is their Mamakaram about their existence.

Conclusion (Applying the Story to our Lives)

Ahankaram (it is me) and Mamakaram (it is mine) are reasons for the existence, reasons to run the existence, reasons to destroy the existence. And whenever both occur in human beings, Shiva proves himself like how he tried to prove there is something before Brahma's and Vishnu's existence. We should understand this and live without Ahankaram, Mamakaram and should live by praising the Athma Linga swaroopam for the wisdom of knowledge.

Vishnu started finding out the roots of the Lingam. Brahma started finding out the heights of the Lingam. Finding the roots can be understood as digging our past life and worried about it. Finding the heights can be understood as imaging the future and worried about it. And both of them could not find the roots and heights, which was a useless attempt. In the same way, we should not worry about our future and past, which would give us sadness. In spite of thinking about past and future, we should live the present. It is understood that even Brahma lied to Vishnu. Lies come out of our Ahankaram and Mamakaram. We should leave out both of them and praise the Gnana Jyothirlingam for the wisdom of knowledge and Moksha.

82. EIGHT BEAUTIES FOUND IN MUTHUTHAANDAVAR KEERTHANAS

Dr. Muthulakshmi.g,
Professor,
Dept Of Performing Arts,
Christ,bengaluru

“Naaham Vasami Vaikunte,
Na Yogi Hirudaye Ravau,
Math Baktha Yatra Gayanthi,
Thathra Thishtami Naradha.”

Pancha Bhoothasthalam

According to Hinduism and various species originated by the combination of Planetary globes and the manifestations of nature namely air, water, fire, land and sky. In Sanskrit Bhootha indicates compound and Mahabhootha, a mixture. According to Ayurvedha an ancient medical system, the Homeostasis with the panchabhootha is governed by the principles of tridoshas kaph, pitta, vadham. Rabindranath Tagore, a noble laureate for literature, in his poem explained panchabhootham as the five emotional faculty of the human mind keenly sensitive to all objects of light, colour, sound, effect of speed, sun, moon and stars.

The five temples:

1.	Earth	prithivi lingam	Kanchipuram
2.	Water	Appulingam	Thiruvanaikaval
3.	Fire	Agnilingam	Thiruvannamalai
4.	Air	Vayulingam	Kalahasthi
5.	Space	Aagayalingam	Chidambaram.

Chidambaram:

Chith + ambaram = Chidambaram.

Chidambaram, Thillai, Koothankovil. The mangrove forests house the ancient Thillai surrounding the shine is venerated as Thillai ambalam. It means open stage of Thillai. Chidambaram means “wisdom atmosphere”

Muthuthandavar

(1524 1600 BC): He was an early architect of the present Carnatic Keerthanas format which consists of Pallavi, Anupallavi & Charanam. He lived in the town of Sirkazhi in Tamilnadu. His contributions to Carnatic music have been largely forgotten and not many of his Keerthanas are in vogue today. He composed several padams. Padams are short songs mainly sung in Bharathanatyam performances.

Very few of Muthuthandavar's compositions survived the test of time. Sixty keerthanaas and 25 padams are also available. Some of his compositions are sung in music concerts.

In this article some of his compositions are analysed by the way of the sahityam in which the composer describes the Shaiva Tamil God-Lord Shiva.

1.	Arumarundhu tani marundhu	- Mohanam
2.	Kaanammal vinile	- Dhanyasi
3.	Theruvil vaarano	- Kamas
4.	Unai nambinen aiya	- Keeravani
5.	Koti surya prakasane	- Nallina ganthi
6.	Dharisithalavil	- Latangi
7.	Sevikka vendumaiyya	- Andolika
8.	Ambaram Chidambaram	- suruti
9.	Innum oru sthalam	- suruti
10.	Aadikondar	- M a y a m a l a

gowla

11. Mayavitthai seigurane - Karaharapriya

1. Beauty Of Dance

“Aadikondar” in Mayamalava gowla Raga keerthana, The composer narrated that thousands of eyes are required to witness Lord Shiva's majestic dance and he added that while dancing He alone did not dance, also the entire ornaments what he wore like snake around his neck (aravam), kondrai (flower), the great chariot of Chidambaram temple alongwith three thousand dhikshidars worshipped and even Goddess Kali herself also danced in front of Him.

2. Beauty Of Ornaments :

In “Ambara Chidambara” suruti Raga keerthana when Lord Natesan was dancing his ornaments on head like Ganga (river Ganges) Mathi (moon) aravu (snake) Maan (deer) Mazhu, Thudi, his virindhada dai, his Porsilambu everything danced along. On seeing this wonderful moment Sivagamasundhari was ecstatic and described that, Lord Sankara blessed all the dancers of Cittisabha. Thus the beauty of ornaments he wore are well explained.

3. Beauty Of Life

“Maya vithai seigurene” (Magical performance of Lord) In “ karaharapriya” Raga keerthana He takes kayam in form of Body and that congenital benefits of a person are determined by the Good & Evil doings. Lord Easan (Shiva) who is manifested on everything and even an atom can't move without his consent whose dancing in Ambalam has been well narrated.

4. Beauty Of Beautiness

“Endru sendru kanbeno?” In Gowri manohari Raga keerthana he describes “Hey Puliyur sababathi! Your face is like Lotus flower, your smile exhibits the face of Beauty, black eyes can be compared to the black bees, your ear rings stir looks like a big moving chariot. When you appear like Ardhanarishwara the beauty of parrot in your left hand, Kondai (comb) on your head, string of ornaments that decorates your neck and body add more beauty”. “Hey SABABATHI who adds more beauty to beauty. When can I see you? I am hopeful to get your glimpse one day or other during my life time”.

5. Beauty Of Therapeutic Value (Maruthuva azhagu)

“Arumarundhu thani marundhu” in Mohana raga keerthana, it is described that chanting & singing Lord Siva's “Namashivaya” itself is a wonderful medicine that keeps away all the diseases, and it is indeed the medicines for poor. Kondrai, Thumbai flowers helps to cure illness which was found by Manickavasagar & sivanadiyars. He grew on his own (suyambu) and served as medicine. “Kalanai kalal udhaitha marundhu” - The medicine that kicked the God of death, is a valourious deed celebrates Lord Shiva. Chanting this medicine one can keep away from all illness and live a healthy life.

6. Beauty of Divine (Iraianubava azhagu)

“Theruvilvarano?” The composition in “kamas” is in the form of a Padam. Padam is a musical forms used both in music & dance concerts. The concept of padam is 'Jeevathma merges with paramathma’. This padam explains the bhava (feel). In this padam

Jeevan Muthuthandavar explains the way to reach paramathma Lord Shiva.

Moovayiravar, Devas & Mal worshipped Lord Shiva, Ambalavana, who burnt Tiripura. "I have severe affection on you! There is nobody to convey the message that I am pining for you. There is nothing inappropriate in my love for you. When you take "veethiula" won't you please spare your glance for me. Oh! Nataraja (king of dance) Chidambaranatha (Lord of chidambara) You are my leader and god.

7. Beauty of parents (Petrorazhagu)

"Easane! Kodi surya prakasane" In Nalina ganthi raga keerthana He describes "Oh Esa! I am a tiny person, senseless wasted my life time without your thoughts. I failed to take even a holydip in sivagangai pond. All evil thoughts possessed my mind, I failed to listen, whenever someone advised me to think & worship you. I committed a big sin (magapavam) by not remembering you."

"How parents forgive all mistakes of their children and save them, similarly forgive me from the sins committed and bestow Shivagathi on me".

8. Beauty of glimpse (Dharisana azhagu)

"Sevikka vendum aiya" In Andholika raga keerthana, he describes how to get dharsan (Glimpse) of chidambara as follows. By taking a holy dip in sivaganga pond, we worship lord Ganesha who is five headed (aindhumugathanai) and then offer prayers to Lord Muruga (sevakodiyon) who saved devas from asuras at

Melaivasal(west tower). Subsequently we worship Mother Sivagami and take pradharsanam followed by which we worship "sidharThirumoolar. After all the above, we are supposed to worship "Perambalavanan" who lives in chitrambala, who is worshipped by the deity of eight directions. Besides, every year we should take dharsan of car festival which moves around four towers of the temple and darshan of 'Aani thirumanjanam" performed by movayiravar and "Aathiraikali" A dance which takes place in the month of Markazhi when a star called Thiruvadhirai falls.

83. Shaiva Tamizh, An observation from Carnatic music Compositions

SUNIL KUMAR M P
Assist. Professor in Carnatic Music
CHRIST (Deemed to be University),
Bangalore

“Shivanaar manangu Lira upad Eshamandramiru
shevimeedilum pagar shey gurunaadaa” (Thirupugazh)

Introduction

Vedas and Puranas are indeed the base of the Hindu Dharma. Shaivism and Vaishnavism have flourished together, sometimes conflicting sometimes coalescing with each other, as part of basic Hindu religious tradition after the onset of Bhakthi movements in India. It is interesting to note, how the two streams that originally belonged to two different cultures altogether, finally became a part of the mainstream Hindu religious culture. Shiva, as has been established, was a Dravidian god and Dravidians' culture was an agrarian culture. They lived a settler's life and Shiva originally could well have been a fertility god. 'Linga' associated with Shiva, is a primitive symbol and conforms to this idea of fertility. These points to the fact, that the concept of God with a manifest form possibly came first to the Dravidians who lived a settled life. Also related to this is the idea of House of the Lord-God i.e. Temple. This is also a Dravidian contribution. Later, when both Aryan and Dravidian cultures comingled, Shiva attained the status of prime God in the whole of the subcontinent.

Why Lord Shiva is considered as the God of Gods? The Thantra-Agama sastras says these facts in detail. One of the reasons is Shiva is considered to be the vendor of

Panchabhoothas, and this universe is created with these Panchabhoothas. In Tamil Nadu, the Shaiva Siddantha dates back to 5-8th century CE, the period of Bhakthi movement, the period of Nayanmars. Of all 63 Nayanmars, Sampandar, Appar, Sundarar & Manikkavachakar are considered as Samaya kuravar or beacons of Shaiva Siddantha. While the hymns on Lord Shiva composed by the first three are called as Thevaram, the one composed and sung by Manikkavachakar is called as Thiruvasakam. Together and other hymns called Panneru Thirumurai . The Vedas, The Shaiva aagamas and the Meikanda sastras forms the scriptural base of Shaiva Siddantha in Tamil Nadu. It is believed that during 12th century CE, a saint by name "Aghorashiva" put an effort to amalgamate the Vedia aagamic Sanskrit tradition with the Tamil tradition. It is being noted that the Siddantha philosophy has been followed in pooja manuals and rituals in Temples. Subsequently, during the 13th century CE, it was further spread and established by Meykandar, Arul Nandi Sivan, Marai Gyana Sivan, Umapathi Sivam - They are the Gurus or the Acharyas of Tamil Shaiva Siddantha Philosophy and thus they are commonly known as Santana Kuravargal. In this article I wish to analyze these aspects found in Tamil compositions of various composers of Carnatic Music. There are numerous composers in Carnatic music namely Papanasam Sivan, Periyaswamy Theoran, Muthu Thandavar, Marimuthu Pillai, Gopalakrishna Bharathi etc. Majority composers have praised Lord Shiva about his eternal and temple identity.

Tamil compositions of Gopalakrishna Bharati which portray the Shaivism.

Most of the Tamil composers have sung about Shiva who

தசவத் திருக்கோயில்களும் முருகவழியாகும்

is the presiding deity of Thillai Chidambaram. The temple represents the Sky, one of the Panchabhootas. Lord Shiva is in the form of Sky or AkAsh. Gopalakrishna Bharati was a contemporary of Thyagaraja who lived in 18th century and whom he is said to have met, and who asked him whether he had composed anything in the raga AbhOgi; Bharati subsequently composed one of his most popular Kritis-“Sabhapatikku”. Bharati's version of Nandanar Charitram is a masterly development of the story narrated in Sekkizhar's Periya Puranam.

Nandanar Charitram is a musical drama of 18th century. The story is an ideal example for the Shaiva Bhakthi among the Tamil peoples. The higher caste opposes Nandanar's devotion towards Lord of Chidambaram, whom they call a Brahmin god. Then they told him to worship the folk deities of the pariah, instead of Shiva, the god of Brahmanical Hinduism. Some of the composition which belongs to this drama is given bellow. Nandanar Charitram, the musical drama starts with the composition-

Pallavi:- “Nandan charithiram Anandam aanalum athi-Yandham bhakthi rasa kandan cholla, cholla”.

This means, the story of Nanda is full of joy but when telling, it is full of the feeling of the nectar of devotion. Anupallavi:-“Nandan Charithiram vegu andham-Shivanaarukku, Chondham, tholayum bhava bandham, ketta perkku”- The story of Nanda is great as it is Lord Shiva's own, and those who hear the story of Nandanar charitram, we will be able to come out from the bondage of this world and free of sins.

In the composition:-“sivalOka nAthanaik kaNdu” in the raga Mayamalava goulā, the author advices us to forget the karmas

for the little happiness and visit the lotus feet of the Shiva who gives the salvation.

In the composition" eppOvaruvArO-entan kalithIra-eppOvaruvArO" in the raga Jonpuri, the composer expresses that As he searched for him at the appropriate time, and when my imagination had run riot and reached its limits, he revealed himself to me who is spoke highly by Appar, Sambhandar, Sundarar and Manikkavncagar.

In the following song set to the raga Sama, we can clearly find out the true spirit of devotion

Pallavi:- "Varuvaro varam tharuvaro yendan, Manathu chanchalikkudaye eppodu"

Here Gopalakrishna Bharathiyar elaborates the emotion of Nandanar that how Nandanar think about the Darshan of Lord of Chidambara:- "Will he come? Will he give me boons? Oh Lord now my mind is very nervous".

Anupallavi:- "Thiruvarun then puliyoor thiruchithampalavanar, Guru nathanaga vandu kurai theerkka kanavu kanden,Iru vinai pinikalai karu varuthidugiren, Bhayappadadhe endru cholla"

He says that the Thiruchithampalavanar of Then puliyoor appeared in my dreams and cleared my doubts as a teacher and told that he would cut off the two types of illness and told me, not to be afraid. Charanam-1."Marayalum vazhuthariya mahimai peru Natarajan,

Naraiyurm sevadiyai nambinvan allavo,
Anudhinam shiva chidambara menra

Adimai yendru arul purinthida vinge”.

In the first charana Gopalakrishna bharathi portrays how Nandanar think about himself .He thinks that he is not the one who believed in the blessed feet of the impeccable Nataraja who rules the Vedas and chanted the mantra called “Shiva Chidambaram” So that he would think that I am his slave and come to bless me.

2. “Pani marbum chen chadayum parka,Manamuvandu paniyum Gopalakrishnan thuthi,

Parama daya nidhi pava kaadal adikkadi,Perukuthu nilaikkumo malaikkuthu karai yetta”

Here he says that: - To see his strong chests, with red locks of hair, this prayer saluting him with a willing mind was made and oh merciful one, The Ocean of my sins is often ebbing and would these ebbing stop and I can climb to the shore.

In the composition “Kanakasabapathi darisinam oru naal kandaal kali theerum”(Dhanyasi ragam and Adi tala) the meaning of this Pallavi portion is- If we see one day the lord of the golden stage, all our problems would be solved. In the Anupallavi:-

“Sanaka mahamuni kaithozhudethiya,Dinakara kodi thejomayamaakiya”.

Which means- Saluted and erected by the great sage Sanaka and having the splendor of billions of suns. In the first Charanam he says that:-

“Manathil adangiya kalmasham pokkum,Maya pini thanai marupadi vakkum, Jananamarana samusarathai neekumThiruvadi nizhalile koodiya yaarkkum”

Which means- The Darshan of Lord Shiva of Kankasabha would remove the accumulated dirt from the mind, It would give a different shape to the disease of illusion, It would remove the

birth death , domestic life cycle, to all those who have assembled in the shadow of that divine feet.

In the composition “Innavum sandehappadalamo” in Keeravani raga, in the Charana he says about the main elements in Advaita sidhanta that:-

“Anna mayamenum kOsham tanilE andaNar mudal
pulaiyar varaikkum
pinnamaravE tONudE anri bhEdamonrum kANEn,
tannai ariginra tavmE peridenru dharaNiyil
gOpAlakrSNan
sonnadellAm marandu inda mAYa shuzhalilE
vIzhndadalainadAi shiva shiva”.

The meaning is in the Annamaya Kosha or the sheath of the physical self (The structure with the Skin, flesh, fat, Bones, etc), I am seeing, Differences between a Brahmin and lower caste, But I do not find difference anywhere else, forgetting these things said by Gopalakrishna, that the prayer of knowing oneself is the greatest, and falling in the whirlpool of illusion, and falling down, Oh Lord Shiva.

Other Tamil compositions in praise of Lord Shiva:-

In the compositions-“Thillai thalamentru solla thodanginal” in the Anupallavi the composer sings that “Sollathagumo ithuve Shivalokam”-the composer is introduce this world as Shivaloka. The Thantra, Agama shastras are says that the creator of this world is Shiva with the help of Shakthi. The composition “Gowri Manohara” in the raga Gowrimanohari, the charana says that “Tarataram pugazh palavay valar sanga thamizh thalaivane”. This lyric is of Papanasan Sivan who is the great Tamil Carnatic music Composer. The meaning of this line is- The leader of the Tamil Sangam with great fame and great growth.

Here he called Lord Shiva as Sanga Tamil Talaivan.

The Tamil compositions of Carnatic music are highly influenced by the philosophy and devotion toward Lord like Shiva. Most of the compositions are highly meaningful and informative. There are numerous compositions about the temples, i.e. Kshetra Krithies. Tamil compositions are the vital part of Carnatic music sector forever.

84. ARTS IN BIG TEMPLE

Dr.G.SHANMUGAM

Associate Professor, Dept Of English

Tuk Arts College

Thanjavur

Thanjavur, the granary of south India from time immemorial is fed by the unfailing river Cauvery. It is the nursing mother of the Tamils, the symbol of the culture and civilization of the entire population of Tamil land. Thanjavur, the capital city of the later Chola Dynasty which had witnessed numerous historical incidents, that mark the greatness of the city. Vijayalaya Chola the adventurous monarch was really the heir of the ancient Chola Dynasty which had been subdued by other kingdoms, become contained as a smaller regime ruled Pazhayarai and areas around it. Vijayalaya emerged as a big power defeating his parallels in the warfront, and established the great Chola Empire in Thanjavur. The Chola Empire was vast in its territory, and it extended upto the river Tungabhadra in the North, Orissa state in the south, Bay of Bengal in the East, Srilanka in the south and upto Lakshadweep and Maldives in the Arabian sea in the west.

The rule of Rajaraja

The eminent and illustrious emperor Rajaraja the descendant of Vijayalaya the great, and the second son of Sundara Chola and Vanavan Madevi. He was named Arulmozhi, and at the time of coronation he was given the name of Rajaraja.

Rajaraja was highly conscious of the destruction and devastation faced by the country because of continuous war with the neighbouring states and so he wished to maintain a cordial relationship with other political powers, and sent emissaries for creating a peaceful atmosphere and to be maintained all over the south Indian territories. Many powers knowing fully well the

might of Rajaraja and his armoury readily agreed for a pact of peace maintenance. Others who did not agree for that were contained by his military power. Having maintained a peaceful atmosphere he was able to concentrate his full attention on arts and cultural activities. Consequently peace has settled strongly in the Chola Empire, this paved the way for the development of all kinds of Arts in the Chola dynasty. As a result king Rajaraja was successful in patronizing the same across his empire.

The Big Temple in Thanjavur

Rajaraja visited the Kailasanadhar temple at Kanchipuram and he was overwhelmed by its greatness. It stood as an indelible edifice on his mental screen and he wanted to build up an unique architectonic shrine for Lingeswara at Thanjavur. He fulfilled his dream by seeing the completion of the Big temple, that stands surpassing many centuries.

Big Temple an embodiment of art and culture

The chief architect of Thanjavur Big Temple was Veeracholan Kunchara Mallan Rajaraja Perundhatchan. He was assisted by two other famous architects Nithavinodha Perunthatchan and Kandarathitha Perunthatchan. Rajarajan's reign was during 985 1012 BC. He handed over his throne to his son Rajendra Cholan and reached the eternal abode in 1014 BC.

The Big temple was constructed completely by stones. The irony in it is Thanjavur is full of cultivable lands only but the rocks were brought for construction places nearer to Pudukkottai district exactly from the place called Nodiyur Pattinam (Kiliyur Malai) which is 75Kms away from the construction site of Big Temple. (Raja Rajeswaram P33)

The Big temple is a treasure house of various Arts practiced during the Chola period. The Art of Sculpture in this temple is not only magnificent but also express the acme of arts,

right from the first Kopuram Keralanthagan entrance to the tail end of the Big temple. There are thousands of sculptures on the walls of the temple. Each of the sculpture depict either an incident or story in the puranas. All the sculptures express the skilled workmanship of the sculptors and their imagination. The 'sculptors' imagination of the chola empire speak silently to the viewers if they are well versed in the Puranas.

To illustrate the Subramaniyar temple on North West corner of the Big Temple was built during the rule Vijayanagara Empire. The Temple is constructed in the model of a chariot drawn by two horses and it seems to be moving. The Murugan Temple is constructed as a model and a expression Thanjavur Nayakar Arts which reaches its Zenith in the field of sculpture. The temple is with Karuvarai, Artha Mandapam and Maga Mandapam. The Mahamandapam has two entrances on the North and South. The Artha mandapam is the epitome of sculptures present in Big Temple. The sculptures present in the pillars are real feast to all viewers. The sculptures are expression of very minute workmanship present in Subramaniyar Temple. The Dwarabalagar present in the Arthamandapam is made of a special black stone with full of minute skilled works. The Lord Murugan is present with Six faces sitting on the peacock in suhasana posture- is made of a single stone.

Inside the Vimana of the big temple various dance postures had been sculptured and of the total one hundred and eight, a few are incomplete. All these are called 'Karanas' or dancing poses which manifest the exuberating emotions of inner mind. These are really a peak of our cultural excellence.

The Big temple has its name not only because of its magnisficent structure and super structure but the Principles and dogmas behind are varied and Valued high. The temple was constructed according to the Agamas or Principles said in Vedas and exhibit it as a treasure house of Arts and Knowledge in the

field of sculpture, Copper idols, paintings, Music, dance, drama, architectural skill etc which deeply and minutely reflect the Tamil civilization and stand as a cultural symbol of Tamil civilization itself.

Many temples were demolished in the later years during the bombardment of Maliks. Sultans, and Kori. India was plundered by the later Muslim and Christian rulers and Other countries like Britain, France. They all tried their level best to demolish the whole structure by their might. Despite umpteen times of fanatic attacks on the Big temple, it stood the test of Time even after centuries and speaks high of the everlasting art of Chola Dynasty and the pride of Tamils to the whole world.

Art of Architecture and Paintings

The sanctum sanctorum is a rectangular shaped mandapa. Above the sanctum it is enclosed by an inner wall, and between the inner and outer wall an intervening passage runs all around and they in turn join at the top. These two above mentioned walls stand as a support to the massive super structure. The entire wall the space between and ceiling of the passage were full of extra ordinary paintings belonging to the Nayaka's period of 17th century. The original Chola Period paintings have been identified by Prof. S.K.Govindasamy.

A Painting of Shiva as Dakshinamurthi seated on tiger's skin in a yogic - pose under the Banyan tree, Bhairava with dog and four disciples of Shiva are seen in the panel with some animals and birds.

On another side of the wall, is seen the marriage scene of Sundar. Here Lord Shiva appears as an old man in order to prevent the marriage, of to carry the man Sundara - to his abode at Thiruvannainallur. Below these the paintings lively scene is depicted where a woman cooking food and serving others as a part of marriage ceremony.

Another painting of two saints, Sundar and Cheraman are in a hurry to reach mount Kailash on an elephant and on horse showing the hastiness in reaching Kailash.

In another scene two apsaras are singing songs called 'ganas' for which the celestial beings are playing musical instruments like drums. The musical programme is being watched by the Lord Shiva and Parvathi along with Shiva ganas enjoying their enchantment.

On the other side of the wall is a large painting of Lord Nataraja dancing in the famous Golden Hall situated in Chidambaram. The Nataraja is worshipped by Rajarajan and three of his Queens with followers and attendants on one side and priests and devotees on the other.

The next group of paintings on the north west corner picture exhibit the four disciples Sana, Sanathana, sanathana and sanathkumara who are all staunch disciples of Lord Dakishinamoorthi are also seen.

Moreover, the whole length of the northern wall is painted by picture depicting the scene of Tripurantaka on chariots driven by Brahama, Karthikeya, Ganesa and Kali with their respective vahanas like peacock, mouse, lion and Nandi.

All the above paintings are lively exhibits of Tamil traditional art and they speak of many anecdotes of our erstwhile culture. They tell us the skill of painting which is quite indigenous.

Art of Drama

Drama the performing arts was also enacted in the premises of the Big temple on the occasion of Vaikasi Festival during the month of May. Drama was an art of combining dance. (Niraktha) vocal and instrumental music and it was performed periodically regularly in the Big temple. The history of conquests,

and the services rendered by the Rajaraja the great had been performed as a drama in those days.

The drama actors who performed the drama were led by Santhikuttam Tiruvalar Thirumudukumar. Rajaraja Cholan's Victory songs were recited in the temple in the Tamil month of Chithirai (April) festival. There are ample evidences in the stone inscription for the above mentioned events on the walls of the temple.

The Arts of Recording

The inscription are valid legal documents. In olden days the documents were written on palm leaves. Later the documents were engraved on stones, copper plates etc. All the donations and gifts of the kings by way of land, money, gold as Dharmasastra advocates the recording of the donations for the forthcoming atleast Three generations. The record the geneology of the donor like name of the donor, respective ruling year, with astronomical data if land donation the land measurement was recorded.

Most of the Copper plate inscriptions give a detailed account of the land grants made to Brahmanas both individually or Collectively or to a temple. Not only the Cholas but also later rulers Maratha kings inscribed Copper plates.

Through the evidences present as stone documents we come to understand that the Rajaraja Chola appointed 400 dancing girls with outstanding skill in dance, choosing from various temples all over his kingdom to perform dance in Big temple. We also come to know that these dancing girls were allotted houses around the temple and a cultivable land of 'one veli' of it for their survival. Even the names and their addresses were inscribed on stones. Dancing girls are mentioned as 'Tali Ceri Pendugal' or 'Nakkan' denoting 'Nangai'. The general qualification for the temple dancers was beautiful out look with a knowledge and mastery of art in dance besides a performing

knowledge of music. Besides 240 instrumental musicians were also appointed. There were Seven Dance Masters to teach and coach the 400 dancers.

All the above mentioned arts practiced in the Rajaraja's Big temple elevated it from the level of mere Sanctum Sanctorum to a unique level, an abode of Arts. All the evidences for the temple used as a school for all Arts, especially dance and drama, the performing Arts as mentioned on stone documents.

Our ancestors built temples not with a single purpose of religion but with many hidden purposes. Not only dance, drama, sculpture, paintings were practised in the temple but also there are ample evidences of recording of donations, and gifts given by the kings and his family members were also recorded. Moreover, the relationship of Commerce and Business with other countries were also recorded. To our shock temple premises were used as sub-Treasury of the kingdom (Ex. Padmanaba Swami Temple in Kerala). During the war-time temples were also used as Fort used for the security of the royal family members and other officials, and civilians. Thus our Temples are the symbol of Hindu culture and life style, 'Big Temple is especially an abode of cultural arts of Tamil from ancient times. Even to this day dance, music, drama are performed periodically in the premises of the world famous big temple aged 1017 yrs. Standing as a symbol of Tamil culture.

85. SAPTHASTHANAM OR ELURUTHIRUVIZHA

Dr.R.RAJAMANI

Principal

Tuk Arts College,

Karanthai,

Thanjavur-2.

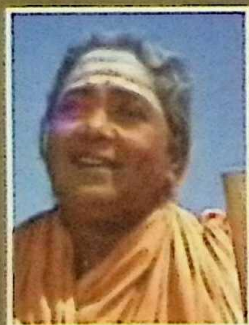
Thanjavur was the capital of Chola Dynasty Thiruvaiyaru is situated in the North of Thanjavur, 12 Kms away from the town Thanjavur. Thiruvaiyaru is situated in a sylvan panoramic background where the lushy green pastures are irrigated by five rivers namely Vadavaru, Vennaru, Vetarru, Gudamuruti, Cauvery. Lord Shiva who is named after these five rivers as 'Panchanatheeswarar' also called as Iyyarapar. This place 'Thiruvaiyaru' is also called as 'boologa Kailasam' meaning 'Earthly abode of Shiva'. Such a holy place is sung by the divine saints called 'Saivakuravar' i.e st. Thirugnanasambandar.

The temple where Ayyarappar Aramvazhartha Nayagi resides was built by the great chola king Karikal Peruvalathan who was the brain behind and Chief architect of the famous water resevoir 'Kalannai' nearby Tiruchirappalli.

The holy place Thiruvaiyaru is the pivotal centre of the famous festival known as 'Sapthasthanam' 'Eluru Thiruvizha' which is celebrated during the Tamil month Chithirai on the occassion of Full moon Day. The Festival starts from Thiruvaiyaru where Ayyarappar Aramvazhartha Nayagi on glass Palanquin welcome the Couple of Nadhiyam Perumal - Suyasambigai (Vetiver Palanquin). The next day these two Palanquin reach another sacred Village Thirupalanam and the Lord Shiva & Parvathi from the temple welcome the married Nadhiyam Perumal and Suyashambigai. These three Palanquins reach the next sacred Village 'Thiruchotruthurai'. Then all the four Palanquins reach the next sacred hamlet

'Thiruvedigudi' then all Palanquins together reach 'Kandiyur' where Kandeewarar joins with his Palanquins.

Later all the Six Palanquin join the Thirupanthuruthi Pallakku and at last reach Thiruneythanam also called as 'Thilaisthanam' where all the Palanquins along with the last eighth Palanquin are received with gaiety and celebration throughout the night and with enormous crackers to give lighting effect. At last all the 8 Palanquins in Tamil Palakku reach the pivotal place 'Thiruvaiyaru' where Pommai Poo podum 'Vizha' is celebrated. To view the final zenith of festival, people throng in Lakhs and it sets the public with a mind set of integration, enthusiasm and vigour. Such Festivals of Tamils are really a rejuvenating strength for the body, mind and soul of Tamilians till this day.

தமிழ் ஐயா வெளியீட்டகம்
ஒளவைக்கோட்டம், திருவையாறு.